𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍

(𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌃)

ஸ்ரீகாசியப சில்ப சாஸ்திரம்

இரண்டாம் பாகம்

ஸ்ரீயோக தக்ஷிணாமூர்த்தி, திருவேங்கைவாசல்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 89

|| ஶ்ரீகாஶ்யபஶில்பஶாஸ்த்ரம் ||

(உத்தரபாக:)

ஸ்ரீகாசியப சில்ப சாஸ்திரம்

இரண்டாம் பாகம்

பதிப்பாசிரியர்:

கே.எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகள்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர் (ஓய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2005 விலை ரூ.200.00

Bibliographical Data

Title of the Book	:	**Sri Kasiyapa Silpasastram II Part**
Editor	:	**K.S.Subramania Sasthrigal**
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	89
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	II Edition
Date of Publication	:	September, 2005
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	:	508
Price	:	**Rs. 200/-**
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	:	Stiff Binding
Subject	:	Silpasastra

6 - 4

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

வாஸ்து எனும் நமது பாரம்பரிய கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலை குறித்த மிகத்தொன்மையான நூல்கள் வரிசையில் தலையாய இடம்பெறுபவை மயநூல், ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாத்திரம் போன்றவையாகும். ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாத்திரம் எனும் இந்நூல் கிராம அமைப்பு, நகர அமைப்பு, கோட்டைகள் அமைப்பு, இல்லங்கள் அமைப்பு, அரண்மனை அமைப்பு போன்றவை பற்றியும், கட்டட அமைப்புகள் பற்றியும், சிற்பங்கள் பற்றியும், அவைகள் அமைக்கப்படுவதற்குரிய அளவீடும், இலக்கணம் ஆகியவற்றைத் தெளிவுற உரைப்பதாகும். சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளையும், புனே ஆனந்தாஸ்ரம அச்சுக்கூடத்து நூல் ஒன்றினையும் ஒப்பிட்டு திரு. சுப்ரமணிய சாஸ்திரி என்ற சரசுவதி மகால் நூலக மேனாள் பண்டிதர் கிரந்த மூலபாடத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்போடு 1969ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாக இந்நூலைப் பதிப்பித்துத் தந்தார்.

பொதுமக்களாலும், கட்டடக்கலை விற்பன்னர்களாலும், சிற்பிகளாலும் பெரிதும் விரும்பப்பெற்ற இந்நூல் கட்டடக்கலைத் துறைக்கும், சிற்பத்துறைக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றது. இந்நூலின் முக்கியத்துவம் கருதி மீண்டும் இரண்டாவது பதிப்பாகத் தற்பொழுது மலருகின்றது. இந்நூலில் 46 முதல் 92 படலங்கள் உள்ளன. திரு. சுப்ரமணிய சாஸ்திரியார் அவர்களின் பணி என்றென்றும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவரச் செயலாற்றிய சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. இரா. சுப்பிரமணியன், வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர். குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோருக்கும், இந்நூலைச் செம்மையுற அச்சிட்டுத்தந்த புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் ஸானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூலினை அச்சிட நிதி உதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மா. வீர சண்முக மணி, இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
02-09-2005

PREFACE

This is one of the fourteen works on sculpture selected for publication by the Government of Madras in G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957. The initiative for this scheme was taken by Sri T. K. Palaniappan, M. A., I. A. S., then Director of Industries, Government of Madras. He made a list of manuscripts in the Silpa section of Saraswathi Mahal Library fit for publication with the help of the staff of Saraswathi Mahal. The list was finalised with the help of Sthapathis and works selected were mainly for the use of teachers and pupils in the School of Sculpture at Mahābalipuram, Swamimalai and other training centres.

In the first instance six out of fourteen works mentioned in the Government order were taken up for being edited and translated into Tamil. Brāhmīya-chitra Karma Sāstram and Sārasvatīya Chitrakarma Sāstram have already been published under this scheme. The present work KĀS'YAPAS'ILPA S'ĀSTRAM is the third in the series to be published. Sakaḷādhikāra, S'ilparatnam and Mānasāra will be published very shortly.

The present work KĀS'YAPAS'ILPA S'ĀSTRAM appeared in Ānandās'hrama series of Poona, edited by the able scholar Sri Vināyak Ganes'h Āpte in the year 1926. It contains only eightyeight Paṭalas while the text preserved in the Saraswathī Mahāl contains ninetytwo Paṭalas. Having been handed down from father to son over many years and preserved in the families of Sthapathis, who naturally paid more attention to the practice of the art than the language of the text, most of the verses in S'ilpa

works are full of lacunae and faulty expressions. They are workers' manuals with formulae in colloquial words. Up to 15th Paṭala, the text of the work relates to Architecture. From 46th Paṭala onward the subject dealt with is Sculpture and this whole portion dealing with sculpture we have rendered into Tamil. *S*ilpasāstra covers Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The work presented in these pages is devoted to Sculpture.

The first Paṭala in our publication describes the attendant deities of *S*iva. Next comes the description of Phallus which is ordinarily understood to be the emblem of *S*iva. Next are standard measurements of images from Das'atāla to Saptatāla. Eighteen postures of *S*iva images such as Sukhāsina etc., are described in detail in subsequent Paṭalas. The last portion of the text deals with wood and clay to be used for making images and flagstaff, including methods of preparation of different colours, plasters and cement with charateristic features of devotees and Chandesa.

The work is edited with considerable ability by *S*ri K. S. Subramaniya *S*'astri, Pandit of this Library. He has taken great pains to restore the text and translate it into Tamil. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their liberal grants which helped us to publish this and other valuable manuscripts of this Library.

Tanjore,
24—12—60.

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

ஸ்ரீ.மனொபாய ந்ச: ||

|| உவொஜ்ஞா.த: ||

க்ருப-8ா: வண்டிதவரா: ! ஸிஜ்ஞிவநாஸ்மு !!

ஸிதிதமெவெதம் ஸஜெஷாமபி ஸிவஸ்சிதாம் தவ: ப்ரஹாவ ப்ரமூதித வரமெஸ்வர க்ருவாஸாதித நிரவயிக நிஸியஜ்ஞாந ஸம்வஞா: ஸிப்வியா.ந ஸமயெ-8ா: மஹாஞெ மஹஷ-ரய: லொகா நாமு ஹிவராயணா:, ஸிஜூ ம்ரம்யாநு ரசயாமாஸூரிதி ।

யதாவஜ்ஞ ஸிஜூஸாஸ்த்ர நிஸி-8 தமெவ ஜ ம த ஸி ய ஸ த ா நீ ஸ ஸி ஸிதித்ரதர ஸியி நமர ம்ராஸநீதடாகாராஸமைச த்ய ப்ராஸாத தெ வா ய யா த்யா வ ஸொ ஹி தம், நிஸியஜநா நிதாஸவாஸ ஸெங்காமும் ச வஸீவதி-8 ।

தாத்ருஸெஷு ஸிஸிஷ்ஸிஷ்ட நிஸி-8தேஷு ம்ரந்தேஷு ப்ரா- யஸ: ப்ரதமொ ஹாம: நமஸ்ம்ராஸஹளயாதி லக்ஷணம், ஸவரொ ஹாம: ஸியிதெவதா ஸ்வரூவலக்ஷணம் க்ருப்ரவதநவஸிவம் ஸாநாதிஸிஸிஷ்டம் ச மொயயதி ।

ஸஜயிமமெதெதஜ்ஞாமெந்து: க்ரூஸமெய: ஸிஜ்ஞிவமெர: நிஸி-8- தா: ப்ரத்தெவாயுபமொவார ப்ராஸாதாதி ஸிமெஷா: தெவதா- ஸூதி-8 ஸிமெஷா வா ஸ்வஸ்வஸ்வரூவ ஸிஹவ ஸிஹாவநெந ஸ்வய மெவாஸிஹ-8 தா ஜவ, ஸதாவி நிஸியஜந த்ருஷ்டிஸித்தாவஹா ரிணொதீத்ருஸ்யந்த ஜதி; தைதத்தி ஸித்ரம் வெ ்ரக்ஷகாணாமு ।

ஜதம் ஸஹிமொமெதாநாஸவ்யரிஷாம் ம்ரம்யாநாம் ஸூத்ரதா நாஸூத்ரதாநாம்ச, காயுதொஷெண வரவயுஜ்ஞதா ஸிவ நமரவப்ரதெவாயுயாதீநாம்; ஸதுஸி-8 நதாஸப்ரஜ்ஞாதமெண, கயஞிக யாராணாம் ஜீவகயுாயாஸ்ஜு கயாஸாத்ரஸம்ரக்ஷண க்ரூம மெ:; க்ருதம் வஸ்யாமொ வயமிதி; நாதிவாமொ ஹவிதூஸம-8தி ।

ரக்ஷ்வப்ராயெஷ்வஷு ஸிஜூம்ரம்யெஷ்வநத்யதமொஸயம் காஸ்யவ

ஶில்பாதய:, தாவத்தைவ காஶ்யபேந மஹர்ஷிணா ஸமாஸ்த்ரேஷ மாத்ராநமோவேதயத்யேவ ।

ஸோऽயம் க்ரந்த:, ஶ்ரீமத்தஞ்ஜாவூர் விராஜமாநே ஸரஸ்வதீ மஹாலயே ப்ரத்ந மாத்ருகாத்ரா ஸ்வாத்மாநமாவிஷ்கரோதி । ஶூந்யாதா ஶ்ரமோபத்ரவாணாலயே மாத்ராவிதமவ்யாத்மாநம் ப்ரதர்ஶயதி மயூர மாத்ரேண ।

மாத்ருகாத்ரயமபீதம் ப்ராயஶ: ஸ்வரூபேணாநுகூலகம் பரஸ்பரம்; க்ரந்தபாதபரிமாணை:, பாடபேதைஶ்ச பரஸ்பரம் ஸாஹாய்யகமவ்யாதநோத்யேவ । கதாபி ஸரஸ்வதீமஹாலய மாத்ருகாயாமேதம் பட்டாக்ஷரமயிகதயா த்ருஶ்யத இதி விஶேஷ: । இதமபீதம், பஹுத்ர, கஸம்மதாயத்காக்ஷரஜாலஸங்கலம் கந்தயத்காக்ஷரஜாலஸங்கலம் க்ரந்தபாதஸங்கலம் ச கதயித்வைவாத்மாநம் ப்ரகாஶயதி ।

ணவமபீதம் காஶ்யபஶில்பம்; ஸரஸ்வதீமஹாலய நிவேதநஸமித்யாஜ்ஞயா, இதம் மாத்ருகாத்ரயாநுஸாரேண, ஶில்பஶாஸ்த்ராணி, ஶில்பாவயவாந்தரமஹாமாம்ஸ்து பாத: பாத: பரிஶீல்ய, தேஷாம் ஸாஹாய்யேந, பஹுபரிஶ்ரமமமீக்ருத்ய, யதாமதி ஸம்ஶோத்ய, ஶோதிதம் பாடம் அங்க்ரா யத்ராங்கதை நிக்ஷிப்ய, ஶூந்யஸ்தாநேஷு விஶேஷாந் க்ரந்தாயோக்யாமே ப்ரயமம் நிக்ஷிப்ய ச ஶில்பிநாம் ஸாஹாய்யகமுத்திஶ்ய ப்ரதிஶ்லோகதாத்பர்யவிவரணரூபேண த்ராவிடபாஷாநுஸீகரணேந ஸாகம், ஸம்யக் பரிஷ்க்ருத்ய ப்ரகாஶிதம் இதம் பண்டித பராத்ருதம், ஶில்பிவர ப்ரயோஜநவஹம் ச பவிஷ்யதீதி ஸம்ப்ரா- யத்யே ஹ்ருதயங்கமம் மநாக்ரயம் ।

ஶில்பக்ரந்தஸாராணாம் ஶிம்மவிவயதாஸாதிகம் தாத்பர்யஸாரஸித்யர்தவ்ஸ்தம் ஶ்ரேயம் । மநோஜ்ஞஸாஹ்ஸ்ராத்ருமஞ்ஜூஷாதி பவதி; மஞ்ஜுவ்யஸ்தாயம் ஜந: ஸாஹாய்யமநீஷிபிரித்யஹ்யர்த்யதே ।

இதம்,

தஞ்ஜாவூர், ...

கெ. வா. ஸுப்ரஹ்மண்யஶாஸ்த்ரீ

ஸரஸ்வதீமஹாலயபண்டித: ॥

உ

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலாக நின்று உலகைப்படைக்கும் ஆற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் யாவரும் மகிழ்வுடன் வாழக்கருதி, மனமுவந்து, நகரம் கிராமம், நதி, கோபுரம் தேவாலயம் மண்டபங்கள் தேவதா மூர்த்தி விசேஷங்கள், முதலிய ஸகல வஸ்துக்களையும் கற்பிக்கும் முறைகளுக்கு இன்றியமையாத சிற்பநூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து, திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிறந்த சிற்பிகள், வெகு காலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய, தேவாலயம் கோபுரம் நகரம் தேவதா மூர்த்திகள் முதலியன, தனதெழில் பெருக்கின் பெருமையினால், இன்றும் காண் போர் மனதைக் கவருகின்றன.

அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள் ; பயிலும் முறை குன்றி வந்தமையால், தக்கமுறையில் கார்ப்போரற்று உருக்குலைந்து சீரழிந்து, உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றிய நூல்வடிவத்தில் காணப்படு கின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க இந்நூலின் பெயரே, பிரம்ஹதேவரின் புதல்வரான மரீசி மாமுனிவரின் புதல்வ ரான காசியப மாமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதென்பதை விளக்குகின்றது.

இந்நூலானது தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தில் கை எழுத்துப் பிரதியாகத் திகழ்கின்றது. புனு ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுமிருக் கின்றது.

இவ்விரண்டு நூல்களிலும், ஆங்காங்கு சிற்சில பகுதிகள் காணப்படவில்லை. ஆயினும், பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையுடையவைகளாகவும், சிற்சில

விடங்களில் விட்டுப்போன விஷயங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒன்றுக்கொன்று உதவுவனவாகவும் இருக்கின்றன.

ஆயினும்; ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலில், இதன் இறுதியிலுள்ள 2 படலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும், பலவிடங்களில் பகுதிகளற்றும், பொருள் விளங்காச்சொற்கள் நிறைந்தும் சீர்குலைந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன.

இந்நூலைச் சீர்திருத்தம் செய்து தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பிக்கும்படி, தஞ்சை ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தின் நிர்வாகக்குழுவினர், எனக்கிட்ட கட்டளையை ஏற்று, நான் ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹாலிலிருக்கின்ற கை எழுத்துப்பிரதி, ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகம் இவ்விரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு, பல சில்ப நூல்களையும், ஆகமப் பகுதிகளையும், பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால், இந்நூல்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தம் செய்து திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக்காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்தும், பேருழைப்புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கின்றேன்.

சிவலிங்க லக்ஷணங்களும், ஸுகாஸநாதி சிவ மூர்த்தி லக்ஷணங்களும், சிவாலய பரிவார தேவதா மூர்த்தி லக்ஷணங்களும் நிறைந்ததும், காசியப சில்பத்தின், 46வது படலம் முதல் 92வது படலம் ஈறான பிற்பகுதியுமான, இந்நூலானது, பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குறியதாகத் திகழவேண்டுமென்று, எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகின்றேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
க்ஷே-சம்-சுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரி,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் பண்டிட்,

श्रीमहागणपतये नमः

॥ काश्यपशिल्पे उत्तरभागविषयानुक्रमणिका ॥

വക്കാസത്തമെവടുമ്യെ—

ഞകവക്കാസത്തമെ വടുമ്യെ —

ദ്വിവക്കാസത്തമെ വടുമ്യെ —

ത്രിവക്കാസത്തമെ വടുമ്യെ —

இதி காஶ்யபஶில்பொத்தரஹாமவிஷயாநுக்ரமணிகா

ஸமாப்தா ॥

கணபதி துணை

காசியப சில்பம் உத்தரபாகம்

விஷயாநுக்ரமணிகை

காசியபசில்பம் உத்தரபாகம் விஷயாநுக்கிரமணிகை முற்றும்.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம:

அத காஶ்யபஶில்பே உத்தரபாக: ||

|| அத ஷட்சத்வாரிம்ஶ: படல: ||

பரிவாரவிதி: ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண பரிவாரவிதிம் பரம் ।
அஷ்டௌ ச ஷோடஶ ததா த்வாத்ரிம்ஶச்ச யதாக்ரமம் || ௧ ||

அந்தர்மண்டலமத்யே(மம்) ஸர்வேஷாம்(ஸர்வம்) பரிவாரம் ந
கல்பயேத் ।
அந்தர்மண்டலதேஶே து பரிவாராஷ்டகம் விஜ(ந்யஸேத்) ||

உ

கணபதி துணை.

காசியப சில்பம்-உத்தரபாகம்.

நாற்பத்தாருவது படலம்.

பரிவார விதி

இனி விசேஷித்து பரிவார விதியைக் கூறுகிறேன். பரிவாரங்கள் *அஷ்ட பரிவாரம்-ஷோடச பரிவாரம்-துவாத்ரிம்சத் பரிவாரம் என்று மூன்று வகையாகும். (1)

இங்கே கூறப்பட்டுள்ள எல்லாப் பரிவாரங்களையும் முதல் பிராகாரத்திலேயே வைக்கலாகாது.

---

* அஷ்ட 8, ஷோடச 16, துவாத்ரிம்சத் 32.

ப்ரதமேஷ்ட(ஷ்டௌ)பரிவாராந்த்விதீயே ப்ராகாரே ஷோடஶம் ।
ப்ராகாரே ச சதுர்த்தே து(த்ருதீயே)து த்வாத்ரிம்ஶத்
பரிவாரகா: ॥ ३ ॥

தத்தத்ப்ராகாரமத்யே வா ஶாலகுட்யாஶ்ரிதேঽபி வா ।
மத்யாயாமம் விநா பீஜம் சதுரஶ்ரே க்ருதே ஸதி ॥ ४ ॥

நவாம்ஶம் விபஜேத் க்ஷேத்ரம் மத்யாம்ஶே மூலஹர்ம்யகம் ।
ததா ஶேஷாம்ஶ(ஷ்ய)ஹர்ம்யேஷு பூர்வாதி க்ரமயோகத: ॥

ப்ராச்யாம் சைவ வ்ருஷப: ஸ்தாப்ய: அக்நௌ வஹ்நிரதாபி வா ।
ஸப்தமாத்ருகா தத்வாமே ஸ்தாப்யாஸ்தத்ர ஶுபே ச வா ॥ ५ ॥

முதல் பிராகாரத்தில் அஷ்ட பரிவாரங்களையும், 2வது பிராகாரத்தில் ஷோடச பரிவாரங்களையும், 4வது (3வது) பிராகாரத்தில் துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களையும் வைக்க வேண்டும். (3)

அவைகளை அந்தந்த பிராகார மத்தியிலாவது பிரா காரச் சுவற்றை ஒட்டியாவது வைக்கவேண்டும்.

பீஜமாகிய மத்திய பாகத்தை நீக்கி, அதன் வெளியே உள்ள நீளத்தை சதுரச்ரமாகச் செய்துகொண்டு. அதை 9 கண்டங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அதில் பீஜமாகிய மத்திய கண்டத்தில் மத்தியிலுள்ள $\frac{1}{9}$ பங்கு அளவு மூலஸ்தானத்தின் கோவிலாகும்.

அப்படிகாணப்பட்ட மற்ற பாகங்களில் (மற்ற 8 கண்டங்களில்) கிழக்கு திக்கு முதலாக முறையே. கிழக்கு திக்கில் விருஷபதேவரை (நந்தியை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அக்நி திக்கில், அக்நிதேவன் அல்லது அக்நி துர்கையையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களையும், தென்

தக்ஷிணே வீரபத்ரஞ்ச வாமே சைவ விநாயக: |
வாருணே ஷண்முகஶ்சைவ ஜ்யேஷ்டா சைவ வாயு-
கோணகே || ௭ ||

ஸௌம்யே து கேஶவ: ஶ்ராவ்ய: துர்கா காத்யாயநீ து வா |
பாஸ்கரஶ்சேஶதிக்பாகே தத்பீடம் ப்ரதிமா து வா ||

ப்ரதிமா சாலயே சேத்தா பீடம் சாலயம் விநா |
ஐந்த்ராக்நீஶதிஶாஸம்ஸ்தா: பஶ்சிமாபிமுகம் ஸ்திதா: || ௮ ||

ரக்ஷோவாருணவாயவ்யா: ஸர்வே து ப்ராங்முகம் ஸ்திதா: |
விஷ்ணுஶ்சேத் ப்ராங்முக: ஸௌம்யே துர்கா சேத் தக்ஷிணா-
நநா || ௯ ||

திசையில் வீரபத்திரரையும், அதன் இடது பக்கத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் விநாயக மூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கில் ஷண்முகனையும், வடமேற்கு மூலையில் ஜ்யேஷ்டா தேவியையும், வடதிசையில் விஷ்ணு அல்லது காத்யாயனீ (கௌரி) தேவியையும், ஈசான திசையில் சூரியனையும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

சூரியனை பீடவடிவமாகவோ பிரதிமாரூபமாகவோ அமைக்கலாம். பிரதிமையாக இருந்தால் ஆலயத்திலும் பீடமாக இருந்தால் ஆலயமில்லாமலும் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கு–அக்னி மூலை–ஈசான மூலை இந்த திக்குகளிலிருக்கும் தேவதைகள், மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். தென்மேற்கு–மேற்கு–வடமேற்கு, இந்த திக்கிலிருக்கும் தேவதைகள், கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

வடக்கில் விஷ்ணுவை வைப்பதானால் கிழக்கு நோக்கியும், துர்கையானால் தெற்கு நோக்கியும் இருக்கவேண்டும்.

𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌰𑌵𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌨𑌨𑌃 ।
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌾𑌮𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ ௧௧ ‖

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌾 [illegible] 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌪𑍀𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ‖ ௧௨ ‖

*[illegible] ।
[illegible]
(𑌤𑍇) ‖ ௧௩ ‖

[illegible] ।

ஸப்தமாதாக்கள் அழகுபெற்ற முகமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். சூரியன் மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் இடது பக்கத்திலிருக்கும் விநாயகர் கிழக்கு நோக்கி இருக்கவேண்டும். முதல் பிராகாரம் அல்லது 2வது, 3வது பிராகாரத்தில், (அதற்கு உரிய இடத்தில்)சண்டிகேசுவரருக்கு ஆலயமிருக்கவேண்டும்.

பலிபீடத்திற்கு முன்னிலையில், 3 கோல் தூரத்தில் விருஷபஸ்தானம் இருப்பது சிலாக்கியமாகும். இந்த ஸ்தானத்திலிருந்து, வெளியிலுள்ள துவஜதண்டம் வரையிலுள்ள நடுவெளியை 8 பாகமாகச் செய்ய, முன்கூறிய இடத்துடன், நந்திகேசுவரரின் ஸ்தானம் 9 ஆகும்.

விருத்த பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) மத்தியமானது, கோபுரவாயிலின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்தாவது, மண்டபத்திலிருந்தாவது கணக்கிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். (மண்டபம் கோபுரவாயில்களின் நடுவிலிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

---

*[illegible] ।

பரிவாராஷ்டகம் ஹ்யேவம் ஷோடஶம் சாது⁴நா ஶ்ருணு ||

பி³ம்பே³(பி³ம்பா³த்) து பஞ்சபஞ்சாம்ஶே ஶக்ராத்³யாஶ்விஷு
ஸுதாஃ |

உத³க்³ராக்³நிஃ பிதரஶ்ச யமஸ்து பிதரஸ்து யதா²யதா² || ௧௫ ||

ரோஹிணீ நிர்ருதிஶ்சைவ ஹ்யப்ஸரோக³ண ஏவ ச |
வருணோ ருஷயஶ்சைவ வாயவ்யாம் மருதஶ்சைவ ச || ௧௬ ||

ஸோமஸ்து க்ஷேத்ரபாலஸ்து ஈஶாநாதி³த்யஸஞ்ஜ்ஞகாஃ |
மூலகே³ஹாவலோகாம்ஶ்ச ஸ்தா²பயேத்து ப்ரத³க்ஷிணம் ||

க³ணகாம்ஶமதாந் தே³வாந் ப்ராக்³த்³வாரே பஶ்சிமாநநாந் |
பஶ்சிமேஷு ப்ராக்³வத³நாந் கல்பயேத் கல்பவித்தமஃ || ௧௭ ||

இவ்விதமாக அஷ்ட பரிவாரங்கள் கூறப்பட்டன. இனி ஷோடச (16) பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக :—

மூலஸ்தானத்தைப்போல 5 மடங்கு தூரம் வரையிலுள்ள 2வது பிராகாரத்தில், 5வது பாகத்தில், கிழக்கு திக்கு முதல், முறையே 1. இந்திரன் 2. அசுவினீ தேவர்கள் 3. அக்கினி 4. பிதிருக்கள் 5. யமன் 6. ரோஹிணீ 7. நிர்ருதி 8. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 9. வருணன் 10. இருஷிகள் 11. மருத்துக்கள் 12 ருத்திரர்கள் 13. சந்திரன் (அல்லது குபேரன்) 14. க்ஷேத்திரபாலர் 15. ஈசானன் 16. ஆதித்யர்கள் இவர்களை, மூலஸ்தானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி வலமாக பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (17)

பரிவார தேவதைகளின் ஸ்தாபன விதியை அறிந்தவன், கிழக்கு திக்கில் கிழக்கு பிராகாரத்திலிருக்கும் தேவதைகளை மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு திக்கில் மேற்கு பிராகாரத்

ஷோடஶம் ஶைவலாவ்ருதம் வா த்ரிம்ஶத்யஷ்டோத்தராவ்ருதே ।
அதோர்த்வே ஸாம்ப்ரதம் வக்ஷ்யே பதபதவிபாஜிதே ॥ ௧௯ ॥

பாஹ்யே து சதுர்த்தாம்ஶே பதவிந்யாஸக்ரமயோகத: ।
அநந்தோ(அ)ர்கோ பவஶ்சைவ மருதோ(அ)ப்ஸரஸஸ்ததா ॥ ௨௦ ॥

கௌரீ ஶர்வோ(அ)த ப்ரஹ்மா ஶிவோத்தமோ ப்ருகுரீஶ்வர: ।
அகஸ்த்ய: கௌஶிகஶ்சைவ ஏகநேத்ரோ விநாயக: ॥ ௨௧ ॥

ஸரஸ்வதீ ச லக்ஷ்மீஶ்ச ஏகாக்ஷஶ்சைகருத்ரக: ।
பஶுபதிஶ்ச வஸவ: ஸோமாதிவஸவஶ்சைவ ச ॥ ௨௨ ॥

த்ரிமூர்த்திர்தநதஶ்சேந்த்ர: காலாக்நிருத்ர ஏவ ச ।

திலிருக்கும் தேவதைகளை கிழக்கு முகமாகவும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (18)

இவ்விதம் ஷோடச பரிவாரங்களின் ஸ்தாபன விதி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துவாத்ரிம்சத் (32) பரிவாரங்களின் ஸ்தாபந விதியைக் கூறுகிறேன்.

நான்காவது பிராகாரத்தின் பீஜத்தை (இடைவெளியை) ஒன்பது ஒன்பது பாகமாகப் பிரித்து, (மத்திய பாகத்திலிருந்து) வெளியே 4வது பாகமாகிய 8வது பாகத்தில், முறையே, கிழக்கு முதல் 1. அநந்தன் 2. அர்க்கன் 3. பவன் 4. மருத்துக்கள் 5. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 6. கௌரீ 7. ஶர்வன். 8. ப்ரஹ்மா 9. சிவோத்தமன் 10. ப்ருகு 11. ஈசன் 12. அகஸ்தியர் 13. கௌசிகர் 14 ஏகநேத்ரன் 15. விநாயகர் 16. ஸரஸ்வதி 17. லக்ஷ்மீ 18. ஏகாக்ஷன் 19. ஏகருத்ரன் 20. பசுபதி 21. வஸுக்கள் 22. த்ரிமூர்த்தி 23. தநதன் 24. இந்திரன் 25. காலாக்நிருத்ரன்

ஶ்ரீகண்டோ நா(நா)கதேவஶ்ச பீமோ பூமிஶ்ஶிகண்டக꞉ ॥ ௨௩ ॥

உக்ரஶ்ஶநைஶ்சரஶ்சைவ த்வாத்ரிம்ஶத்பரிவாரகா꞉ ।
ஸ்தாபயேத் ப்ருதிவீஸ்தாநே கௌரீஸ்தாநே து விந்யஸேத் ॥ ௨௪ ॥

கௌரீஸ்தாநே ந்யஸேத் ப்ருத்வீம் ஶேஷம் பூர்வவதா-
சரேத் ।
ஸர்வாஞ்சாந்தர்முகாந் தேவாந் ஸ்தாபயேத்து விஶேஷத꞉ ॥

கௌர்யாஸ்து வநமாலாய(ஶாலிகாபாத)விமாநம் வா
ப்ரகல்பயேத் ।
அந்யேஷாமபி தேவாநாம் விமாநம் வாத மண்டபம் ॥ ௨௬ ॥

மூலஹர்ம்யத்ரிபாதாம்ஶம் அர்தம் வா பாதமேவ வா ।
மாநோத்ஸேதம் வாபி மாநாயாமம் வா த்ரிபாதகம் ॥௨௭॥

---

26. ஸ்ரீகண்டன் 27. நா(ங்)கதேவன் 28. பீமன் 29. பூமிதேவி 30. ஶிகண்டீ 31. உக்கிரன் 32. சனைச்சரன் ஆகிய 32 தேவதைகளையும் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

இவைகளில் பூமிஸ்தானத்தில் கௌரியையும், கௌரீ ஸ்தானத்தில் பூமியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளைக் கூறியபடியே ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

விசேஷித்து, எல்லா தேவதைகளையும் உள்பக்கம் பார்த்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். (25)

கௌரீ தேவிக்கு, வநமாலை (அல்லது சாலிகாபாதம்) விமானம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளுக்கு, விமானம் அல்லது மண்டபம் செய்யவேண்டும். அது, மூலஸ்தானத்தின் அளவில், ¾–½–அல்லது ¼ பங்கு அளவு இருக்கவேண்டும்.

ஷ்ரி அ,த-ா ஷ்ஷுணஹஸ்தம் வா வரிவாராலயம் ஹவேத் |
குஹாஸஸஓ.நெ தெந ஸாநெநைவ வ்ரகணூபெக் || உஅ ||

ஶகூ்யாலயெ த-ா யதூ-லும் மெஹஸெவம் தயைவ ஹி |
காஶயெஹாயிகம் ஶஜ்யம் விவரீதம் விவத்தாஶழ || உகூ ||

ஷ்ரி வ,ம-ஷெஷ்வாகாஶம் அ,த-ாஷ-ாஶஸஸஙிதழ |
உக்ஷாவாஸம் வ்ரகத-வ்யம் ஶெஷாணாம் த-ா யயொஷிதழ ||

வரிவாராலயம் வெ்ராக்தம் வ்ரதிரூகூணம் ஶஹரணா |

பரிவாரதேவதைகளின் ஆலயமானது கர்பகிருஹத்திற்கு ஸமமான அளவுடையதாகவோ, அதில் பாதியளவு உடையதாகவோ, முக்கால் பங்கு அளவு உடையதாகவோ இருக்கவேண்டும். அல்லது 3 கையளவு, அல்லது 4 கையளவு, அல்லது 5 கையளவு இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும்.

ஆபாஸ ஸதநத்தில் அதே அளவினாலேயே (ஆலயத்தைக்)கற்பிக்கவேண்டும். (மூலஸ்தானத்திற்கு வெளியிலும் விஸ்தாரமான கட்டிட அமைப்பு உடையதாக பரிவாராலயமிருந்தாலும், அதன் கர்ப்பகிருஹமானது, அதற்குக் கூறப்பட்டுள்ள அளவின்படியே அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது பொருள்.) (28)

சக்தியின் ஆலயத்தில், மூலஸ்தானத்தின் அளவு எப்படியுள்ளதோ அதே அளவில், மூலஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். அதைவிட அதிக அளவு இல்லாமல், அழகாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்கு மாறுதலாக இருந்தால், விபரீத பலனையளிக்கும். (29)

நந்திகேசுவரரின் ஆலயத்தை திரிவர்க்க மண்டப வடிவத்தில் 4 பக்கங்களிலும் வழிகளுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும். (30)

பரிவாராலயே க³ர்ப⁴மாநேந சைவ ப⁴வேத் ॥ ௩௧ ॥

ஸகலாநாம் து யந்மாநம் த்³வாரமாநம் ததா² ப்ரோக்தவத் ।
ஸர்வேஷாம் தே³வதாநாம் ச ஸ்தா²நகம் வாஸநம் து வா ॥

த்³வாத்ரிம்ஶத் பரிவாரம் து ஜாதிஹர்ம்யே ப்ரகல்பயேத் ।
ச²ந்தே³ து ஷோட³ஶம் ந்யஸ்தம் ஶேஷே து ஸ்வஸ்திகம்
ப⁴வேத் ॥ ௩௩ ॥

அத²வா ஸர்வஹர்ம்யேஷு ஸர்வம் வா பரிகல்பயேத் ।
ஜாத்யாயாமாம்ஶகாதீ³நி ப்ரதிமாலக்ஷணோக்தவத் ॥ ௩௪ ॥

இவ்வாறாக பரிவாரதேவதைகளின் ஆலய விதியானது கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

ஸகலமூர்த்திகளுக்கு, துவாரமானமும்-கர்ப்பமானமும் எவ்வாறு கூறப்பட்டதோ, அவ்வாறே, பரிவாராலயங்களுக்குமாம்.

எல்லா தேவதைகளுக்கும் ஸ்தாநகம் அல்லது ஆஸநமாம். (எல்லா தேவதைகளும் நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாம் என்பது பொருள்)

துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களை * ஜாதிஹர்ம்யங்களில் வைக்கவேண்டும். ஷோடச பரிவாரங்களைச் சந்தத்தில் வைக்கவேண்டும். சேஷித்ததை (அஷ்ட பரிவாரத்தை) ஸ்வஸ்திகத்தில் வைக்கவேண்டும். அல்லது எல்லாப் பரிவாரங்களையும் எல்லாவித ஆலயத்திலும் வைக்கலாம்.

ஜாத்யாயாமம்-அம்சகம் முதலியவைகள் பிரதிமா லக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (35)

---

* ஜாதிஹர்மியம்-ச்சந்தம்-ஸ்வஸ்திகம் இவைகளை தேவாலய நிர்மாண விதியில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

अथ वृषलक्षणम् ॥

आदौ तु परिवाराणां वक्ष्ये वृषलक्षणम् ।
तुङ्गे पञ्चाशदंशे तु एकांशं चाङ्गुलं भवेत् ॥

चत्वारिंशाङ्गुलायामं ग्रीवादि पृष्ठावसानकम् ।
मस्तकादि ग्रीवपर्यन्तं वेद(दश)मात्रमुदाहृतम् ॥

कण्ठाद्विस्तारमष्टांशं वक्षोऽन्तं(उरोऽन्तं) षोडशाङ्गुलम् ।
ऊरुदीर्घं अङ्गुल्यैः(तु अङ्गुलैः) षण्मात्रं परिकीर्तितम् ॥ ௧௭ ॥

जानुमानं द्विमात्रं स्याज्जङ्घामानं षडङ्गुलम् ।
पादमानं द्विमात्रं स्यात्तुङ्गमेवं प्रकल्पयेत् ॥

शृङ्गमध्यं तु वस्वंशं शृङ्गोत्सेधं चतुरङ्गुलम् ।
शृङ्गमूलविशालं तु चतुरङ्गुलमुच्यते ॥ ௧௯ ॥

விருஷப லக்ஷணம்.

பரிவாரங்களுள் முதலில், விருஷப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். உயரத்தில் 50ல் 1 பாகம் அங்குலமாம். கழுத்து முதல் பின்கோடி வரையில் 40 அங்குலமாம். தலையிலிருந்து கழுத்து வரையில் 4 (10) அங்குலமாம். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். மார்பு வரையில் 16 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கால் நீளம் 6 அங்குலமாகும். குளம்பின் நீளம் 2 (3) அங்குலமாகும். இவ்வாறு உயரத்தைக் கற்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (39)

கொம்புகளின் நடுவின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கொம்புகளின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அடிக்கொம்பின்

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 (𑌅𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁) 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌕𑍃𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌶𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌘𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂(𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯)𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯(𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍)𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌮𑌗𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥

𑌘𑌨𑌮𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍇𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௪ ॥

அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்கொம்பின் அகலம் ½ அங்குலமாகும். கொம்புகள் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்திருப்பவைகளாகும். கொம்புகளின் நடுவு சிறிது வளைந்திருப்பவைகளாம். நெற்றியின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் பருமன் 5 அங்குலமாகும். கண் 1 அங்குலமாகும். (கண்ணின் நீளம் 2 அங்குலமாகும்) கண்ணின் நடுவிலிருந்து நெற்றி வரையில் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.

கண்ணிலிருந்து கர்ணாந்தமும், காதின் நீளமும் 5 அங்குலமாகும். அடிக்காதின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். நடுக்காதின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்காதின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். கனம் ½ அங்குலமாகும்.

மூக்கின் உயரம் 1½ அங்குலமாகும். அகலம் 1 அங்குலமாகும். தாழம் அதற்கொப்பாகும். நாஸியின் மேல்த்

अंशमात्रं नासिकोत्सेधं तन्मात्रं परिकल्पयेत् ।
आस्यं पञ्चाङ्गुलायाममधरोष्ठं द्विमात्रकम् ॥ ௪௫ ॥

त्रिमात्रं चोत्तरोष्ठं च युक्तितः कल्पयेत् क्रमात् ।
जिह्वायामविस्तारोत्सेधं त्रिद्व्येकांशमात्रकं कल्पयेत् ॥ ௪௬ ॥

ग्रीवाव्यासो दशांशः स्यात् तन्मूलं
द्वादशांशकम् ।

पृष्ठग्रीवस्य मूलस्य व्यासमष्टांशकं भवेत् ॥

पृष्ठग्रीवाग्रविस्तारं षडंशमात्रमाचरेत् ।
ककुदोत्सेधं चतुर्मात्रं तस्य व्यासं षडंशकम् ॥

ग्रीवाग्रस्य घनं चापि सार्धमात्राधिकं भवेत् ।
मध्ये देहस्य व्यासं चतुर्विंशांशकं भवेत् ॥

अपरे व्यासं द्वादशांशं शेषं युक्त्या प्रकल्पयेत् ।

தலத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். வாயின் உயரம் 5 அங்குலமாகும். கீழுதடு 2 அங்குலமாகும். மேலுதடு 3 அங்குலமாகும். இவ்விதம் யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

நாக்கின் நீளம்-அகலம்-உயரம்-இவைகள், முறையே 3-2-1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். பின் பக்கம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்பக்கம் அகலம் 6 அங்குலமாகும். கொண்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். கழுத்தின் மேல்பக்கத்தின் கனம் 1½ அங்குலம் அதிகமாகும். நடு உடலின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑍋𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௰ ॥

𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍 ।
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂
𑌖𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௫௧ ॥

𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௫௨ ॥

𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌖𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍁𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௩ ॥

𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌖𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑌕𑌂
(𑌤𑌥𑌾) ।
𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௪ ॥

முன்கால் அடித்துடையின் அகலம் 5 அங்குலமாம். துடை நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 3 அங்குலமாம். குளம்பின் அகலம் 3½ அங்குலமாம். பின்கால்களின் அடித்துடையின் விஸ்தாரம், இவ்விதம் இருக்கவேண்டும். அதன் தலையின் அகலம் 8 அங்குலமாம். அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். குளம்பின் விஸ்தாரம் 4 அங்குலமாம். துடையின் நீளம் 5 அங்குலமாம். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாம், கண்டைக்காலின் நீளம் 5 அங்குலமாம். குளம்பின் அளவு (அகலம்) 3 அங்குலமாம்.

வாலின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். அடிவாலின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும், வால் கண்டைக்கால் நுனி

𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௫ ॥

𑌏𑌕(𑌵𑌾)𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌰𑍋𑌮𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂
𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ।
𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌘𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ।
𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 (𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂) 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௭ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌕𑍇 ।
𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌜𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌵𑌰𑌂 ।
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑍇 ॥

வரையில் நீண்டிருக்கவேண்டும். விசேஷித்து வால் நுனியில் மயிர் அடர்ந்திருக்கவேண்டும். மயிர் அடர்ந்திருக்குமிடத்தில் அகலம் 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். வால் நுனியின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். மயிர் 4 அங்குலம் நீண்டிருக்கவேண்டும். பீஜகோசத்தின் அகலமும் நீளமும் 3 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2 அங்குலமாகும். மாணியின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். மாணியானது அடிமுதல் 1 அங்குலம் அகலமும் 1 அங்குலம் கனமுமுடையதாகும்.

விருஷபமானது படுத்த உருவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருக்கலாம். பத்மாஸநம் அல்லது பத்ரபீடத்திலிருக்கவேண்டும். ஸுதையினால் செய்தால் உள்ளே செங்கற்கள் வைத்துச் செய்யவேண்டும். சிலை—லோஹம் அதிலும் ஸுவர்ணம்—தாம்ரம் இவைகளால் செய்யவேண்டும். லோஹத்தால் செய்யப்படும் விருஷபம் சிறந்ததாகும். உயரம்—அகலம்—நீளங்கள் சிறிதும் குறைவாகச் செய்யக்

तथा कर्तास्तु कर्तृत्वं तत्तल्लक्षणसंयुतम् ।
कर्तव्यं विपरीतं चेत् विपरीतफलप्रदम् ॥ १७ ॥

वृषभलक्षणं व्याख्यातं श्रृणु वह्नेस्तु लक्षणम् ॥

अथ अग्निदेवलक्षणम् ॥

उत्तमदशतालेन कर्तव्यं (कारयेत्) अनलं प्रभुम् ।
द्विवक्त्रं चैकहृदयं षट्कुक्षिं च द्विनासिकम् ॥ १८ ॥

त्रिमेखलं त्रिपादं च सप्तजिह्वासमन्वितम् ।
दक्षवक्त्रे चतुर्जिह्वं वामवक्त्रे त्रिजिह्वकम् ॥ १९ ॥

मेषारूढं चतुःश्रृंगं जटामकुटमण्डितम् ।
दक्षिणे तु चतुर्हस्तं वामभागे त्रिहस्तकम् ॥
शक्त्यायुधं तथाज्यं च स्रुक्स्रुवं दक्षिणे करे ।

கூடாது. விருஷபத்தை லக்ஷணத்துடன் செய்பவரே சிற்பியாவார். இதை மாறுதலாகச் செய்யக்கூடாது. விபரீதமாக அமைந்தால், அது விபரீத பலனையளிக்கும், இவ்விதம் விருஷபலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அக்நி தேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

அக்நிதேவ லக்ஷணம்.

அக்நிதேவரை உத்தம தசதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். அக்நி பகவான், 2 முகம். 1 ஹிருதயம் (உடல்) 6 வயிறு. 2 மூக்கு. 3 மேகலை (அரையணி) 3 கால். 7 நாக்கு இவைகளையுடையவராவார். வலது முகத்தில் 4 நாக்கும், இடது முகத்தில் 3 நாக்கும் இருப்பதாம். செம்மறியாடு வாகனமாம். 4 கொம்பும், சடைமுடியணியுமுடைய வராவார். வலது பக்கத்தில் 4 கைகளும், இடது பக்கத்தில் 3 கைகளும் உடையவராவார்.

தோமரம் வ்யஜநம் வாமே பாத்ரமாஜ்யம் விஶேஷத: || ௫௫ ||

ஸப்தார்ச்சி: ஸ்வர்ணநிபாங்கம் நேத்ரம் பிங்களவர்ணகம் |
ப்ரபாஜாலஸமாயுக்தம் பத்மபீடோபரிஸ்திதம் || ௫௬ ||
துகூலவஸநோபேதம் கல்பயேதக்நிமீஶ்வரம் |

அத ப்ராஹ்ம்யாதி நாமாநி ||

ப்ராஹ்மீ மாஹேஶ்வரீ சைவ கௌமாரீ வைஷ்ணவீ ததா || ௫௭ ||

வாராஹீ ச ததேந்த்ராணீ சாமுண்டா ஸப்தமாதர: |
தக்ஷிணோ தக்ஷிணே சைவ வீரபத்ரவிநாயகௌ || ௫௮ ||

அக்நிதேவனை, வலது கைகள் நான்கிலும், சக்தியாயுதம்—அன்னம்—ஸ்ருக்கு—ஸ்ருவம் இவைகளையும், இடதுகைகள் மூன்றிலும் தோமரமென்னும் ஆயுதம்—விசிறி—நெய்ப்பாத்திரம் இவைகளையும் தரித்து, தங்கநிற உடலும், பொன்னிறமான கண்களும், ஒளிவீசும் மேனியுமுடையவராய், வெண்பட்டாடையணிந்து, பத்ம பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவத்தில் அமைக்கவேண்டும்.

பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்.

பிராம்ஹீ—மாஹேசுவரீ—கௌமாரீ—வைஷ்ணவீ—வாராஹீ—இந்திராணீ—சாமுண்டா இந்த 7 பேர்களுக்கும் ஸப்தமாதாக்கள் என்று பெயர். இவர்களுக்கு வலது பக்கத்தில் வீரபத்திரரும் இடது பக்கத்தில் விநாயகருமாம்.*

---

* கீழே 6–7 சுலோகங்களில், தென்கிழக்கில், அக்நி அல்லது அக்நி துர்கையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களும் தெற்கில் வீரபத்திரரும், தென்மேற்கில் விநாயகரும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு, வீரபத்திரருக்கும் விநாயகருக்கும் நடுவில் ஸப்தமாதாக்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், தென்திசையில், அக்நியோ அக்நி துர்கையோ இல்லாவிட்டால்,

அத² வீரப⁴த்³ரலக்ஷணம் ||

சதுர்பு⁴ஜஸ்த்ரிநேத்ரஸ்து ஜடாமகுடமண்டி³த: |
ஸர்வாப⁴ரணஸம்யுக்த: ஶ்வேதவர்ணோ வ்ருஷத்⁴வஜ: || ௭௭ ||

ஶூலாப⁴யத்³வயம் த³க்ஷிணே து கல்பயேத் |
க³தா³ம் ச வரத³ம் சாபி வாமயோஸ்து கல்பயேத் || ௭௮ ||

ஶ்வேதபத்³மாஸநாஸீநோ வடவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரித: |

அத² ஸப்தமாத்ருலக்ஷணம் ||

சதுர்வக்த்ரஶ்சதுர்பா³ஹுஸம்யுக்தோ ஹேமஸந்நிப⁴: ||
த³க்ஷிணாப⁴யஶூலம் ச வரத³ம் சாக்ஷமாலிகாம் |
[சதுர்வக்த்ரா (ஸாவித்ரீ ச) சதுர்பா³ஹுஸமாயுக்தா
ஹேமஸந்நிபா⁴ || ௭௯ ||

த³தா⁴நா அப⁴யம் ஶூலம் வரத³ம் சாக்ஷமாலிகாம் |]

வீரபத்ர லக்ஷணம்.

வீரபத்ர மூர்த்தியானவர், வெண்மை நிறமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவராய், சடை முடியும் விருஷப துவஜமும் கொண்டு, வலது கைகளில் சூலமும் அபயமும், இடது கைகளில் கதையும், வரதமும் தரித்து, ஸர்வாபரண பூஷிதராய், ஆலமரத்தினடியில், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவராவார்.

ஸப்தமாத்ரு லக்ஷணம்.

பிரஹ்மாணியானவள், 4 முகங்களும் (அழகிய முகமும்) 4 கைகளும், தங்கநிறமும், 4 கைகளிலும், அபயம்–சூலம்–வரதம்–ஜபமாலைகளும், ஜடாமகுடமும் பீதாம்பர

அந்த இடத்தில் வீரபத்திரரை வைத்துவிட்டு தெற்கில் ஸப்த மாதாக்களை வைக்கவேண்டுமென்று பொருள்கொள்ளலாகும்.

ஶுக்லவஸ்த்ராஸநாஸீநா ஹம்ஸவாஹநகஸ்திகா ॥ ௭௨ ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்தா ஸிதாம்(பட்டாம்)பரயுதா பரா ।
ப்ரஹ்மாணீமேவமாக்யாதா ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரிதா ॥

சதுர்புஜா த்ரிநேத்ரா ச அதிரக்ததநுப்ரபா ।
ஶூலம் சாபயம் ஸவ்யே வாமே ச வரதம் ததா ॥ ௭௪ ॥

ஜபாக்ஷம் (டமருகம்) தததீ ஜடாமகுட ஸம்யுதா ।
[பில்வவ்ருக்ஷதலஸ்தா து வ்ருஷத்வஜஸம்யுதா ।]
ஶம்புநா ஸமா ஜ்யேஷ்டா மாஹேஶ்வரீதி கீர்திதா ॥ ௭௫ ॥

சதுர்புஜா த்ரிநேத்ரா ச ரக்தவஸ்த்ரஸமந்விதா ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தா வாஸிகா (களாஸீ) கிரீடாந்விதா ॥

ஶக்திகுக்குடஹஸ்தா ச வரதாபய பாணிகா ।
மயூரத்வஜவாஹா ச உதும்பரம் ஸமாஶ்ரிதா ॥ ௭௭ ॥

மும் (வெண்பட்டாடையும்) தரித்தவளாய், அன்ன வாஹனத்தில் ஆவலுடன், அரசமரத்தடியில் வெண் தாமரை மலர்மீது வீற்றியிருக்கும் வடிவங்கொண்டவளாவாள்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், மிகச்சிவப்பான உடலொளியும், வலதுபுறம் கைகளில் சூலமும் அபயமும், இடதுபுறம் கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையும் (உடுக்கையும்) சடைமுடியும் தரித்து, பரமசிவனுக்கொப்பான பெருமையுடன்), விருஷபதுவஜம் தரித்து, பில்வ விருக்ஷத்தடியில் வீற்றி) இருப்பவள் மாஹேசுவரி என்று கூறப்படுவாள். (75)

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிகப்பு ஆடையும் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, வாளி என்னும் சிறப்பு ஆபரணமணிந்து, கிரீடத்தை தரித்து, சக்தி என்னுமாயுதம்—குக்குடம் (கோழி) வரத

ஶங்கசக்ரதரா தேவீ வரதாபயபாணிகா |
ஸுஸ்தநா சாருவதநா ஶ்யாமாங்கா ச ஸுலோசநா ||

பீதாம்பரதரா தேவீ கிரீடமகுடாந்விதா |
ராஜவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரித்ய கருடத்வஜவாஹிநீ || ௭௯ ||

வைஷ்ணவீதி ஸமாக்யாதா விஷ்ணுபூஷணபூஷிதா |
வராஹவக்த்ரஸம்யுக்தா நீலாம்புதஸமப்ரபா || ௮௦ ||

கரண்டமகுடோபேதா சதுர்புஜஸமந்விதா |
ஹலம் ச தக்ஷிணே ஹஸ்தே முஸலம் வாமஹஸ்தகே || ௮௧ ||

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வரதம் வாமஹஸ்தகே |
த்யாதா க்ருஷ்ணவஸநா ஸர்வாபரணபூஷிதா || ௮௨ ||

கரஞ்ஜத்ருமஸம்யுக்தா மஹிஷத்வஜவாஹிநீ |

ஹஸ்தம் அபயஹஸ்தம் இவைகளை கைகளில் தரித்து, மயூர துவஜத்தை தரித்து, அத்திமரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள் (கௌமாரீ) எனப்படுவாள். (77)

பச்சை நிறமும், அழகிய முகமும், நன்கு அமைந்த கொங்கையும், உடையவளாய், பீதாம்பரமணிந்து, கிரீட மகுடம் தரித்து, கைகளில் சங்கு—சக்கரம்—வரதம்—அபயம் இவைகளை தரித்து, விஷ்ணுவுக்குரிய சிறப்பு ஆபரணங்களை அணிந்து, கருட துவஜம்கொண்டு, ராஜவிருக்ஷத் தடியில் வீற்றியிருப்பவள் வைஷ்ணவீ என்று கூறப்படுவாள். ராஜவிருக்ஷம்—சரக்கொன்னை மரம்.

வராஹ முகமும், நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமும், கரண்ட மகுடமும், 4 கைகளும், அவைகளில், வலக் கைகளில் கலப்பையும் அபயமும், இடக்கைகளில், முஸலமும் (முஸலம்-உலக்கை) வரதமும்கொண்டு, கருப்பு ஆடை யுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, மஹிஷ்துவஜம்

சதுர்புஜா த்ரிணேத்ரா ச ஸர்வாபரணபூஷிதா ||
கிரீடமகுடோபேதா ஸாந்த்ரவித்ருமஸந்நிபா |
அங்குஶம் சாபயம் ஸவ்யே வாமே ஶக்திம் வரம் ததா || ௪௪ ||

கல்பவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரித்ய ஸ்திதா சைவ கஜத்வஜா |
[இந்த்ராணீதி ஸமாக்யாதா சாமுண்டாலக்ஷணம் ஶ்ருணு ||]
சதுர்புஜா த்ரிணேத்ரா ச ரக்தவர்ணோர்த்வ-
கேஶிநீ || ௪௫ ||

கபாலஶூலஹஸ்தா ச வரதாபயபாணிகா |
ஶிரோமாலாந்விதா ச வக்த்ரவீரோபஶோபிதா || ௪௬ ||

வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரா நாகசர்மாவ்ருதஸ்தநீ |
தம்ஷ்ட்ராகராளவதநா வடவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரிதா || ௪௭ ||

சாமுண்டாலக்ஷணம் ஹ்யேவமேவம் ஸப்தமாத்ருகல்பிதம் |

தரித்து, புங்கமரத்தடியில் வீற்றிருப்பவள் வாராஹியாவாள்.

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிறந்த பவழத்தின் நிறமும், கிரீட மகுடமும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலக்கைகளில், அங்குசம்—அபயமும், இடக்கைகளில், சக்தியும், வரதமும் தரித்து கஜதுவஜத்தை தரித்து, கல்ப விருக்ஷத்தடியில் வீற்றிருப்பவள், இந்திராணி என்று கூறப்படுவாள். இனி சாமுண்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

சிகப்பு நிறமும், மேல்நோக்கிய கேசமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவளாய், புலித்தோலாடையும், யானைத் தோல் மேலணியும் அணிந்து, கபாலம்—சூலம்—வரதம்—அபயங்களை கைகளில் தரித்து, சிரோமாலையை அணிந்து தெத்திப்பற்களால் பயங்கரமான முகமுடையவளாய், ஆல மரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள், சாமுண்டா என்று கூறப் படுவாள்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌂𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍 ||
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 || ௮௯ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

இவ்விதமாகக் கூறியுள்ள லக்ஷணங்களுடன் ஸப்த மாதாக்களை முறையுடன் நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

இவர்களின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த மாதாக்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறியுள்ளேன். *(89)*

காச்யபீய சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவாரவிதி என்கிற
நாற்பத்தாருவது படலம் முற்றும்.

அத ஸப்தசத்வாரிம்ஶः படலः ॥

விநாயகலக்ஷணம் ॥

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண விநாயகஸ்ய லக்ஷணம் ।
பாதாத்யுஷ்ணீஷபர்யந்தம் சதுஷ்ஷஷ்ட்யம்ஶகம் பவேத் ॥ ௧ ॥

உஷ்ணீஷாந் மஸ்தகஸ்யாந்தம் த்வ்யம்ஶம் ஆக்யாயதே ।
தஸ்மாச்ச நேத்ரஸூத்ராந்தம் சதுரம்ஶம் ப்ரகீர்திதம் ॥

[நேத்ரஸூத்ராத் முகாந்தம் அஷ்டாம்ஶமுதீரிதம் ।
கண்டாயாமம் த்ர்யம்ஶம் ஸ்யாத் ஹ்ருதயாந்தம் ஷடம்ஶகம் ॥]

ஹ்ருதயாந்நாபிபர்யந்தம் ஷோடஶாம்ஶமுதாஹ்ருதே ।
நாபேஸ்து மேட்ரமூலாந்தம் ஷடம்ஶம் பரிகீர்திதம் ॥ ௨ ॥

ஊருதீர்க்கம் ஷடர்த்தாம்ஶம் ஸ்யாஜ் ஜாநுதீர்க்கம் த்ரயாம்ஶகம் ।
ஜங்கா தோர்தைர்க்யம் தீர்க்கம் த்ரயாம்ஶம்

ஸ்யாத் பாதோதயம் ॥ ௩ ॥

47-வது படலம்

விநாயக லக்ஷணம்.

இனி விநாயக லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பாதம் முதல் உச்சிவரையில் 64 அங்குலமாகும். (1)

உச்சியிலிருந்து மஸ்தகத்தின் எல்லைவரையில் 2 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நேத்திர ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். நேத்திரத்திலிருந்து முகாந்தம் வரையில் 8 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து மார்பு வரையில் 6 அங்குலமாகும். மார்பிலிருந்து தொப்புள் வரையில் 16 அங்குலமாகும். தொப்புளிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 6 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6½ அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) நீளம் 3 அங்குலமாகும். ஜங்கையின்

ஸப்தாங்கு³லம்ʼ தலாயாமம்ʼ அங்கு³ஷ்டா²க்³ராவஸாநகே ।
பாதா³ங்கு³ஷ்டா²யதம்ʼ த்³வ்யம்ʼஶம்ʼ ஸார்தா⁴ம்ʼஶம்ʼ து கநிஷ்டி²கா ॥

தர்ஜந்யாதி³கநிஷ்டா²ந்தம்ʼ ப்ரத்யேகம்ʼ து யவோநகே ।
த்ரயோத³ஶாங்கு³லம்ʼ பா³ஹு: ப்ரகோஷ்டம்ʼ து
நவாங்கு³லம் ॥ ௭ ॥

தர்ஜந்யநாமிகே சைவ ஏகவிம்ʼஶயவாயதே ।
கநிஷ்டா²ங்கு³ஷ்டயோஶ்சைவ தீ³ர்க⁴ம்ʼ ஸப்ததஶம்ʼ யவம் ॥ ௮ ॥

ஷோட³ஶாஷ்டநவாஷ்டௌ ச ஸப்தஸம்ʼக்²யாயவம்ʼ க்ரமாத் ।
அங்கு³ஷ்டா²தி³கநிஷ்டா²ந்தம்ʼ வ்யாஸமித்யபி⁴தீ⁴யதே ॥ ௯ ॥

(கண்டைக்காலின்) நீளம் துடையினளவே 6½ அங்குலமாகும். பாததலத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

ஆகக்கூடுதல் உயரம் $2+4+8+3+6+16+6+6\frac{1}{2}+3+6\frac{1}{2}+3=64$ அங்குலமாகும். (5)

பாததலத்தின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுனிவரையில் பாதத்தின் நீளமாகும். கால் பெருவிரலின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் முறையே ஓவ்வொரு யவை குறைந்திருப்பதாகும்.

பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 13 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 9 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல்—அணிவிரல்களின் நீளம் 21 யவை (2⅝ அங்குலம்) ஆகும். சிறுவிரல்—பெருவிரல்களின் நீளம் 17 யவை (2⅛ அங்குலம்) ஆகும்.

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின்

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌖𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌥𑌾𑌯𑌤𑌃 ।
𑌨𑌖𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌖𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 ॥

[𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌖𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌖𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁
𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑌮𑍍 ।]

𑌤𑌲𑌂 (𑌵𑍇𑌦𑌂)𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂
𑌷𑌡𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

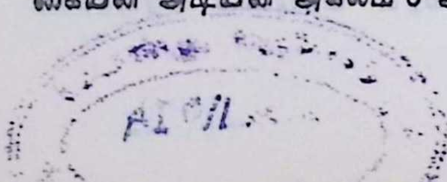
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯(𑌸𑍍𑌯𑌂)𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤 ॥ ௧௬ ॥

அகலம், முறையே, 12-8-9-8-7 யவையாகும். (9)

அந்தந்த விரல்களின் நகங்களின் அகலம், விரலின் அகல்த்தில் ⅔ பங்கு அகலமுடையதாகும். நகத்தின் நீள மானது, அகலத்தில் ⅓ பங்கு உடையதாயும் வட்டமாயும் இருப்பதாகும். (நகத்தின் நீளமானது அகலத்தைவிட ⅓ பங்கு அதிகமுடையதாய் நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப் பதாகும். (10)

உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். மணிக் கட்டின் அகலம் 2½ அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டம் (முன் கையின் அகலம்) 4 அங்குலமாகும். மேல்கையின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 8 அங்குலமாகும். ஹஸ்த கோஷ்டத்தின் இடை வெளி 1 அங்குலமாகும். அது 7 அங்குலம் தணிந்திருப் பதாம். நடுமுகம் (அகலம்) 10 அங்குலமாகும். துதிக் கையின் அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். துதிக்கையின்

க்ரமேண க்ருஶதா ஹஸ்தே தாம்ராக்ரே (ஹஸ்தாக்ரே)
ஸுஷிரத்வயம் |
வாமதந்தாயதம் வேதமாத்ரமிஹோச்யதே || ௧௪ ||

தக்ஷிணே தந்தமூலம் ஸ்யாத் வாமஸ்ய(வாமம் ஸ)மதலம்
பவேத் |
ஓஷ்டஸ்ய து த்வ்யங்குலம் லம்பநம் ஸமுதாஹ்ருதம் || ௧௫ ||

நேத்ராயாமம் விஸ்தாரம் ச ஷட்யவம் பரிகீர்த்திதம் |
கண்டம் பஞ்சாங்குலவ்யாஸம் கநத்வம் சைவ தத் பவேத் ||

கர்ணார்த்தாங்குலம் கநம் தஸ்ய கர்ணமூலம் த்வ்யங்குலம் |
யதா கஜாநநம் தத்வத் கர்த்தவ்யம் து முகம் த்விஜ || ௧௭ ||

பாஹ்வந்தவிஸ்தாரம் அஷ்டாவிம்ஶமாத்ரம் பவேத் |
ஷட்கோணவிம்ஶமாத்ரம் கக்ஷாந்தரமுதாஹ்ருதம் || ௧௮ ||

நீளம் 22 அங்குலமாகும். துதிக்கை விரல் நுனியின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். துதிக்கை அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பதாம். அதன் நுனியில் 2 துவாரங்களிருப்பனவாம்.

இடது தந்தத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும் வலது பக்கத்தில் தந்தத்தின் அடிப்பக்கம் மட்டிலும் இருப்பதாகும். இடது தந்தம் ஸமதலமாக இருப்பதாகும். உதடு 2 அங்குலம் நீண்டு தொங்குவதாம். கண்ணின் அகலமும் நீளமும் 6 யவையாகும். கழுத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமும் அவ்வாறே 5 அங்குலமாகும். காதின் கனம் ½ அங்குலமாகும். அடிக்காது (அகலநீளம்) 2 அங்குலமாகும். முகத்தை, யானையின் முகம் எவ்வாறிருக்குமோ அவ்வாறு அமைக்கவேண்டும். (17)

பாஹு வரையில் விஸ்தார[illegible]ங்குலமாகும்.

𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧௯ ॥

𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌦𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥

𑌕𑍋𑌶𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌳𑌕𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯(𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯)𑌙𑍍𑌗𑍁-
𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௨ ॥

கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். ஸ்தநங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திலிருந்து ஹிக்கை (நெஞ்சாங்குழி) வரையில் அளவும் அவ்வாறே 10 அங்குலமாகும். முலைக்காம்பின் அகலம் 2 யவையாகும். ஸ்தநமண்டலத்தின் அளவு 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழிடத்தின் அகலம் 15 அங்குலமாகும். நடுவயிற்றின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். தொப்புளின் அகலமும் தாழமும் 1⅓ அங்குலமாகும்.

லிங்கத்தின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 1½ அங்குலமாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) அகலம் 9 அங்குலமாகும். அடிக்கண்டைக்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் (நளகையின்) அகலம் 2⅓ (3⅓)

தலாக்ரஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸார்த்தஷடங்குளிஷ்யதே |
பார்ஷ்ணியாயாமம் விஸ்தாரம் ச த்ர்யங்குலம் த்ர்யங்குலோந்நதம் ததா ||

த்வாதஶாஷ்டஸப்தஷட்பஞ்சயவம் ஸ்யாத்து யதாக்ரமம் |
அங்குஷ்டாதிகநிஷ்டாந்தம் பாதாங்குலிவிஸ்தரம் || உரு ||

தத்த்ரிபாகம் நகவ்யாஸம் ததர்த்தாயதவர்த்துலம் |
ஸ்தாநகம் வாஸநம் வாபி பத்மபீடே விஶேஷத꞉ || உசு ||

ஸ்வதந்தம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தே கபித்தகே
(ததாங்குஶகம் |

மோதகம் ஶுண்டஹஸ்தே து அங்குஶம் தக்ஷிணே கரே || உஎ ||

வாமஹஸ்தே து பாஶம் வா நாகம் வாப்யக்ஷமாலிகா |
த்ரிநேத்ரம் ஹேமஸங்காஶம் ரக்தவஸநாந்விதம் || உஅ ||

அங்குலமாகும். பாததலம் (உள்ளங்கால்) நுனியின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். (24)

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்களின் அகலம் முறையே, 12–8–7–6–5 யவைகளாகும். (25)

கால்விரல் நகங்கள், விரல் அகலத்தில் ⅓ பங்கு அகல மும், ½ பங்கு நீளமும் உடையதாய், அகன்று வட்டமாக இருப்பவைகளாம்.

நின்றவடிவமானாலும், உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் விசேஷித்து பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (26)

வலது கீழ்க்கையில் தனது தந்தமும், இடது கையில் இட்டலியும், வலது வெளிக்கையில் அங்குசமும், இடது கையில் பாசம் அல்லது நாகம் அல்லது ஜபமாலையும், துதிக் கையில் மோதகமும் வைத்திருப்பதாகும்.

விநாயக மூர்த்தியானது; 3 கண்களும், தங்க நிறமும்

ஆபங்கம் ஸமபங்கம் வா ஸ்தாநகே து ப்ரகல்பயேத் |
ஆஸநம் ஸ்வாஸநம் சேத்து வாமபாதம் து ஶாயயேத் ||
[வாமேதரம் குஞ்சிதம் ஸ்யாத் பார்ஷ்ணிமூலோருபார்ஶ்விகம் ||]

புராஞ்ஜலே மத்யே வாதே வாதள து கூபிகாம் விதா |
[புரஸ்ஸூத்ரம் து மத்யஸ்ஸூத்ராத் பாதயோரந்தராலகே |]
ஸ்வல்பவக்ரம் தநுர்வாமே கர்தவ்யம் து விஶேஷத: ||

வ்யாலயஜ்ஞோபவீதம் ச கிரீடமகுடம் ததா |
கரண்டமகுடம் வாபி ஜடாமௌலிகமேவ வா || ௩௧ ||

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் மஹாகாயம் மஹோதரம் |
ஏவம் விநாயகம் ப்ரோக்தம் ஶ்ருணு ஷண்முகலக்ஷணம் ||

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே விநாயகலக்ஷணம் நாம
ஸப்தசத்வாரிம்ஶ: படல: ||

கொண்டு, வெண்பட்டாடையணிந்து இருப்பதாகும். ஸ்தாநகமானால் (நின்ற வடிவமானால்) ஆபங்கமாகவோ ஸமபங்கமாகவோ இருக்கவேண்டும்.

ஆஸனமானால் (உட்கார்ந்த வடிவமானால்) இடது கால் படுக்கையாகவும், வலது குதிகால் அடித்துடையிலிருக்கும்படி குந்தவைத்துமிருக்கவேண்டும்.

புரஸ்ஸூத்திரமானது, உச்சியிலிருந்து இரு பாதங்களில் நடுவில் விழவேண்டும்.

விசேஷித்து, இடது பக்கத்தில் சிறிது சாய்ந்து இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். (30)

நாகயக்ஞோபவீதமணிந்து, கிரீடமகுடம் அல்லது கரண்டமகுடம், அல்லது சடைமுடி தரித்து, ஸகல

ஆப்ரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பருத்த வடிவமும் பெரிய வயிறுடன் கூடியது விநாயகரின் வடிவமாகும். இவ்விதம் விநாயகரின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஷண்முகரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

காசியபீய சிற்பசாஸ்திரத்தில் விநாயக லக்ஷணமெனும்
47-வது படலம் முற்றும்.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌬𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌞𑍍𑌛𑌂 𑌤𑍁 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌹𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ॥

𑌷𑌡𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍇 ।
𑌖𑍇𑌟𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥ ௪ ॥

48-வது படலம்

ஷண்முக லக்ஷணம்.

ஸமர்த்தனானவன், ஸ்கந்த விக்ரஹத்தை உத்தம பஞ்சதாலத்தால் செய்யவேண்டும். அளவுகள் யாவும் (ஸோமா)ஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. *(1)*

ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானது, 2 கைகள், 4 கைகள், 6 கைகள் அல்லது 12 கைகள் உடையதாகும். 12 கைகளுடனிருந்தால், வலது கைகளில், சக்தி–அம்பு–கத்தி–சக்கரம்–பிராஸம்–பிரஸாரிதம் இவைகளும், இடது கைகளில் மயில் தோகை–கத்தி–கோழி–வில்–தடி–கலப்பை இவைகளுமிருப்பதாகும். *(3)*

6 கைகளிருந்தால், 2 கத்திகள்–சக்தி இவைகள் வலது கைகளிலும், கேடயம்–ஜபமாலை–கோழி இவைகள் இடது

𑌅𑌥 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 ।
𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌹𑍁 ॥ ௫ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।

𑌅𑌥 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌬𑌾𑌹𑍁𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌲𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑍀 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ॥ ௮ ॥

𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌪𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 [illegible] ॥ ௯ ॥

கைகளிலுமிருப்பதாகும். (4)

4 கைகளுடனிருந்தால் வலக்கைகளில் அபயமும் சக்தியும், இடது கைகளில் கோழியும்–மாலையுமிருப்பதாகும். (5)

2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சக்தியும் இடது கையில் கோழியுமிருப்பதாகும்.

இதில் கூறப்படாத விஷயங்கள் யாவும் ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறியுள்ளபடியேயாகும். ஸ்கந்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஜியேஷ்டாதேவீ லக்ஷணம்.

ஜியேஷ்டா தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், தணல் போன்ற நிறமும், தொங்கிய உதடும், உயர்ந்த மூக்கும், தொங்கும் ஸ்தநமும், ஒட்டிய வயிறும், சிவந்த ஆடையும், வலக்கையில் நீலோத்பலமும், இடக்கையில் பானபாத்

காகயுஜஸமாயுக்தா குஞ்சிகாஸிதா ।
தஸ்யா தக்ஷிணபார்ச்வே து வ்ருஷோ(ஷே)வை
வ்ருஷவாஹந: ॥ ௧௦ ॥

த்யாநாந்தரம் ॥

விப்ராஜே தக்ஷிணே ஹஸ்தே தண்டம் வாமே அபயாஞ்சிகா ।
லம்பிதம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமமுத்குடிகாஸநம் ॥ ௧௧ ॥

ஸாஸ்தநா யௌவநாட்யா ச ஸர்வாபரணபூஷிதா ।
க்ருஷ்ணவர்ணநிபா ரக்தவஸ்த்ரேணைவ விபூஷிதா ॥ ௧௨ ॥

ச்வேதவர்ணோ மஹாகாய: ஸர்வாபரணபூஷித: ।

திரமும், சிதறிச் சொருகிய கூந்தலும், காக்கை துவஜமும், நெற்றியில் பொட்டும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, இருகால்களும் தொங்க, பத்திரபீடத்தில் ஸுகாஸநத்திலிருப்பவளாவாள். அவளுக்கு வலது பக்கத்தில் விருஷபமும் விருஷவாஹனும் (விருஷபவாஹனத்தில் விருஷவாஹனன்) இருப்பதாகும். (10)

மற்றொருவித தியானம்

ஜ்யேஷ்டாதேவியானவள், வலது கையில் தண்டமும் (தண்டம்–தடி) இடது கையில் ஊசி அல்லது சுட்டிக் காட்டும் குறியும், (அதாவது சுட்டிக்காட்டும் ஆள்காட்டி விரல்) தொங்கிய வலது காலும், உத்குடிகாஸநத்திலிருக்கும் இடது காலும், அழகிய கொங்கைகளும், யௌவனம் பொருந்திய சரீரமும், கருத்த நிறமும், சிவந்த ஆடையும் உடையவளாய் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். (12)

அவளுடைய வலது பக்கத்தில், வெளுத்த நிறமும், பருத்த உடலும் (அல்லது பெருந்தோற்றமுள்ள சரீரமும்) உடையவராய், ஸகலஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட

𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌵𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௩ ॥

𑌵𑍃𑌷𑍋 𑌵𑍈 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌿𑌭𑌾 𑌵𑌰𑌾 ।
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌪𑍀𑌨𑍋𑌰𑍁𑌜𑌘𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾 ॥

𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥ ௧௪ ॥

𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌟𑌵𑍀𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥ ௧௫ ॥

மகுடம் தரித்து, வெண்பட்டாடையணிந்து விருஷபதேவர் இருப்பதாகும்.

இடது பக்கத்தில் விருஷபதேவரைப் போலவே ஆடை ஆபரணங்களைத் தரித்து அக்னிதேவன் இருப்பதாகும்.

இவ்விதம் ஜ்யேஷ்டாலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துர்கையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (14)

துர்கா லக்ஷணம்

துர்காதேவியானவள் 4 கைகளும், 3 கண்களும், பச்சைமேனியும், சாந்தமான ஆகிருதியும், பீதாம்பரமும், பருத்த துடை, பிருஷ்டபாகம், ஸ்தனங்கள் உடையவளாய், கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களும் பூண்டு, வலது கை அபயமும், இடது கை கடகஹஸ்தமும் உடையவளாய்; வலது வெளிக்கையில் சக்ராயுதமும், இடக்கையில் சங்கும் தரித்து, ஸ்தநங்களில் யானைத்தோலா

தாமகம் வஸ்த்ரபந்தா ச ரக்தகஞ்சுகதாரிணீ ।
ஏவம் துர்கா ஸமாக்யாதா விஷ்ணுலக்ஷணமுச்யதே ॥

அத விஷ்ணுலக்ஷணம் ॥

விஷ்ணு: கிரீடகேயூரகடிஸூத்ராதிபூஷித: ।
பீதாம்பரதர: ஸௌம்யஶ்சதுர்புஜஸமந்வித: ॥ ௧௮ ॥

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே கடகம் வாமஹஸ்தகே ।
கதா பத்மம் ச வாமே து ஶங்கம் சக்ரம் ச தக்ஷிணே ॥

வஹந்து வை பத்மபீடஸ்த: ஸஸ்யஶ்யாமநிபாக்ருதி: ।
ஸ்தாநகோ வா ஸ்திதோ வா ஸ்யாத் வாமபார்ஶ்வே ஶ்ரியாந்வித: ॥

ஶ்ரியா யுக்தம் கேவலம் வா விஷ்ணுமூர்திம் ப்ரகல்பயேத் ।

லாகிய வாரும் சிவப்பு ரவிக்கையுமணிந்து, பத்மபீடத்தின் மேல், ஸமபாதத்துடன் நிற்பவளாவாள். இவ்விதமாக துர்கையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விஷ்ணுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். *(18)*

விஷ்ணு லக்ஷணம்

விஷ்ணுவானவர், பீதாம்பரமும், கடிஸூத்திரமும் (கடிஸூத்ரம்—அரைஞாண்) கிரீடமகுடமும் தரித்து, 4 கைகளையுடையவராய், வலக்கையில் அபய முத்திரையும், இடக்கையில் கர்க்கட முத்திரையும் தரித்து, இடக்கைகளில் கதை பத்மமும், வலக்கைகளில் சங்கம் சக்ரமும் தரித்து, பயிர்போன்று பசுமையான நிறத்துடன், பதுமபீடத்திலிருப்பவராவார்.

விஷ்ணு மூர்த்தியை நின்றவடிவமாகவோ உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ செய்வதாகும். விஷ்ணுவின் இடது பக்கத்தில் மஹாலக்ஷ்மி இருப்பதாகும். விஷ்ணு மூர்த்தியை

𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌵𑌾. 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌅𑌥 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃 ॥ ௨௩ ॥

𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 (𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂) 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍 ॥ ௨௪ ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌰𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌣𑍍𑌠𑌃 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌚𑍀𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௫ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌗𑌜𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।

லக்ஷ்மியுடன் கூடியதாகவோ, தனித்தோ செய்வதாகும்.

மஹாலக்ஷ்மி சிறிது மலர்ந்த இரு தாமரை மலர்களை இரு கரங்களிலும் வஹித்திருப்பவளாவாள். (கிரீடாதி ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாவாள்.)

விஷ்ணு லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. இனி இந்திரன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்

இந்திர லக்ஷணம்

ஒரு முகமும், இரண்டு கைகளும், ஜாதிலிங்கத்தின் நிறமும்கொண்டு, கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலது கையில் சக்தி(வஜ்ரம்)யும், இடது கையில் அங்குசமும் ஏந்தி, அகன்ற மார்பும் நீண்ட கழுத்தும் இரண்டு கண்களும் சாந்தமான முகமுமுடையவனாய், இடது பக்கத்தில் சசீதேவியுடன் ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவனாவான். உட்கார்ந்த வடிவமாகவும் செய்யலாம். யானை மீது வீற்றிருக்கும்

இந்த்ரலக்ஷணமேவம் ஸ்யாத் ததஶ்விநோர்லக்ஷணம் ஶ்ருணு || ௨௬ ||

அத அஶ்விநோர்லக்ஷணம் ||

ஸ்ருஷ்டாஸநாஸீநாவஶ்விநௌ விஶ்வரூபிணௌ |
தாடிமீபுஷ்பஸங்காஶாவுபயௌ ஸோமபாயிநௌ || ௨௭ ||

ஸம்புல்லபத்மபத்ராக்ஷௌ ச கமண்டலுதாரிணௌ |
ஜடாமகுடஸம்யுக்தௌ அபாஸாகாடயாரிணௌ ||

கரத்வயஸமாயுக்தௌ ஸர்வலக்ஷணலக்ஷிதௌ |
அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே புஸ்தகம் வாமஹஸ்தகே || ௨௯ ||

ப்ரலம்பதக்ஷிணபதௌ வாமே சோத்குடிகாஸிதௌ |
தேவாநாம் பிஷஜாவேதௌ ஸர்வசிகித்ஸாவிதாயகௌ || ௩௦ ||

வடிவமாகவும் செய்யலாம். இவ்விதம் இந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி அசுவிநீ தேவர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (26)

அசுவிநீதேவ லக்ஷணம்.

உலகில் சிறந்த அழகுடைய அசுவிநீ தேவர்கள், இரண்டுபேர்களாவர். இவர்கள் ஸோமபானம் செய்தவர்கள். இவர்கள், மாதுளம் பூப்போன்றநிறமும் மலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற கண்களும், உடையவர்களாய், சூடாமகுடமும் (சூடாமகுடம்—மகுடம்போன்ற முடி) கமண்டலமும் தரித்தவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்கள். வலது கையில் அபயமும் இடது கையில் புஸ்தகமும் தரித்திருப்பார்கள். (29)

வைத்திய விதிகள் யாவுமறிந்த தேவ வைத்தியர்களான இவர்கள், வலதுகால் தொங்கவிட்டும், இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாகவுமிருக்கும்படி வீற்றிருக்கும் வடிவ

𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌 ॥ ௩௧ ॥

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌲𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑍀 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௩௨ ॥

𑌪𑍀𑌤𑌰𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌤𑍌 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌸𑌸𑍌 ।
𑌖𑌡𑍍𑌗𑌖𑍇𑌟𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍌 ॥ ௩௩ ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।

𑌅𑌥 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃 ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௫ ॥

முடையவர்களாவார்கள். இவர்களின் வலது பக்கத்தில் திருதியும் இடது பக்கத்தில் ஸஞ்ஜீவினியும் சாமரங்களை தரித்து இருப்பார்கள். பின்பக்கத்தில் விசல்யகரணி சாமரத்தை தரித்திருப்பவளாவாள். இவர்களின் இடது பக்கத்தில், தன்வந்தரியும், வாமாத்திரேயரும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் மஞ்சள் சிவப்பு நிறமுடைய வர்களாவார்கள். கருப்பு வஸ்திரம் தரித்திருப்பார்கள். கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் ஏந்தி, ஸர்வாலங்கார பூஷிதர்களாக இருப்பார்கள். (33)

இவ்விதமாக அசுவினீ தேவலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. அக்னியின் லக்ஷணம் முன்பு கூறியதுபோலவேயாம்.

பிதிருதேவதா லக்ஷணம்.

பிதிருதேவர்கள்; மஞ்சள் நிறமும், முதிர்ந்த வயதும், உயரத்தூக்கிக்கட்டிய முடியும், பூணூலும், இரண்டு கை

முகாஶ்சந்த்ரபிம்போகா: ஸிதவஸ்த்ரா: ஸுகாஸநா: |
வாமஜாநூபரிந்யஸ்த வாமஹஸ்தஸமந்விதா: || ௩௬ ||

ஸூசீதக்ஷிணஹஸ்தாஶ்ச பிதரஶ்ச ஸமீரிதா: |
பித்ரூணாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் யமம் வைவஸ்வதம்
ததः || ௩௭ ||

அத யமலக்ஷணம் ||

த்விபுஜ: க்ருஷ்ணவர்ணஶ்ச கட்ககேடகஸம்யுத: |
கராலதம்ஷ்ட்ரவதந: ரக்தமால்யாநுலேபந: || ௩௮ ||

ரக்தவஸ்த்ரயமஶ்சோக்ர: கிரீடமகுடாந்வித: |
தீப்தாக்நிஸத்ருஶாக்ஷஶ்ச மஹாமஹிஷவாஹந: || ௩௯ ||

களும், வெண்மையான ஆடையும், நாகாபரணமும், மதிமுகமும், உடையவர்களாய், பத்திரபீடப்பலகையில், ஸுகாஸநத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். இடது முழங்காலில் இடது கையை வைத்துக்கொண்டு வலது கையை ஸூசீ முகமாக (சுட்டிக்காட்டுவதுபோல)வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இவ்விதமாக பிதிருக்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி வைவஸ்வத (யம)னுடைய லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

யம லக்ஷணம்.

யமன், இரண்டு கைளும், கருத்த மேனியும், கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் தரித்து, பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன்கூடிய முகமும், சிவப்பு மாலையும், செஞ்சந்தனப் பூச்சும், சிவப்பு வஸ்திரமும் தரித்து, பயங்கரமான உருவமுடையவனாய், கிரீடமகுடம் பூண்டு, அனல்வீசும் அக்கினி போன்ற கண்களையுடையவனாய், பெரியதோர் மஹிஷ வாஹநத்திலிருப்பவனாவான். (39)

வைவஸ்வதஸ்ய பார்ஶ்வே து ஸமீபஸ்தௌ க்ரஹோக்ரகௌ
சித்ரகுப்த: கின்னரஶ்ச அக்ரபார்ஶ்வே து ஸம்ஸ்திதௌ ||

க்ருஷ்ணஶ்யாமநிபௌ தௌ ச ரக்தவஸ்த்ரயுதாந்விதௌ |
பீடபார்ஶ்வே ஸ்திதௌ ம்ருத்யுஸஹிதாவுக்ரதேஜஸௌ ||

தீப்ரரோஹிதஸங்காஶௌ வா அங்காரகநிபௌ ஸ்த்ரியௌ |
சாமரஹஸ்தஸ்திதௌ அக்ரே ஶர்மவர்மாஹ்வயௌ || ௪௨ ||

யமஸ்ஸிம்ஹாஸநாஸீந: மஹிஷோ ரோஹித: ததா (பரிவா) ஸ்தித: |
யமலக்ஷணமாக்யாதம் ரோஹிணீலக்ஷணம் ஶ்ருணு || ௪௩ ||

யமனுடைய பக்கங்களில் அருகாமையில் க்ரஹன், உக்ரன் என்பவர்களும், முன்பக்கங்களில், சித்திரகுப்தனும், கின்னரனும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் கருப்பு நிறமும் பச்சை நிறமும் உடையவர்களாய், சிவப்புவஸ்திரங்களணிந்திருப்பவர்களாவார்கள்.

பீடத்தின் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் பயங்கரமான பராக்கிரமமுடையவர்களாய், மிருத்தியுவுடன் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் நெருப்பைப்போன்ற அல்லது கருப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுடையவர்களாவார்கள்.

யமனுக்கு முன்பக்கத்தில் இரண்டு ஸ்திரீகள் சாமரம் தரித்து நிற்பார்கள். அதற்கு முன்பக்கத்தில் சர்மன், ஶர்மன் என்பவர்கள் நின்றுகொண்டிருப்பார்கள். (42)

யமன் ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றியிருப்பவனாவான். யமனுடைய வாஹநமான மஹிஷம் (எருமை) செம்பட்டை நிறமுடையதாம். (அல்லது யமன் மஹிஷத்தின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பான்.) இவ்விதமாக யம லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ரோஹிணியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (43)

𑌅𑌥 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂𑌬𑌰𑌾 ॥ ௪௪ ॥

𑌆𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 ।
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௪௫ ॥

𑌅𑌥 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑍀𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍁𑌃 ।
𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌖𑍇𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௬ ॥

𑌪𑍀𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍋 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌰𑌾𑌲𑍋𑌗𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌕𑌃 ।

ரோஹிணீ லக்ஷணம்.

ரோஹிணீ தேவியானவள், இரண்டு கைளும், கரண்ட மகுடமும், சிவப்பு நிறமும், மங்களகரமான உடலும் உடையவளாய், வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, ஸர்ப்பத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள். ரோஹிணீ தேவிகள் ஏழு பேர்களாவார்கள். இவ்விதமாக ரோஹிணியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நைர்ருதியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (45)

நைர்ருதி லக்ஷணம்.

நைர்ருதியானவன், நீலநிறமும், இரண்டு கைகளும், பெரிய உடம்பும், வலது கையில் கத்தியும் இடது கையில் கேடயமும் உடையவனாய், பீதாம்பரம் தரித்து, கொடுமையுடன் பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன்கூடிய முக்முடைய

ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்த꞉ ஶவாரூடோ ஜடத்ருதி꞉ ॥ ௪௭ ॥

நைர்ருத்யாதிபலோகாத்ய꞉ ததஸ்த்வப்ஸரஸ꞉ ஶ்ருணு ।

அத அப்ஸரோலக்ஷணம் ॥

அதிகாந்தியுதாஸ்தா꞉ கேஶஹாராலகாந்விதா꞉ ॥ ௪௮ ॥

நாநாபந்தஸம்யுக்தா꞉ நாநாபுஷ்பைரலங்க்ருதா꞉ ।

துகூலவஸநாஸ்ஸர்வா꞉ பீநோருஜகநஸ்தநா꞉ ॥ ௪௯ ॥

ஸூக்ஷ்மமத்யாஸ்ஸுரூபாஶ்ச கிஞ்சித்விஹஸிதாநநா꞉ ।

நாநாகந்தாநுலிப்தாங்கா꞉ பத்ரபீடோபவிஷ்டிதா꞉ ॥

ஸமபங்கயுதாஸ்ஸப்தஸங்க்யா அப்ஸரஸாம் கணா꞉ ।

ஏவமப்ஸரஸ꞉ ப்ரோக்தா꞉ வருணஸ்யாத வக்ஷ்யதே ॥ ௫௧ ॥

வனாய், ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சவ வாஹனத்திலிருப்பவனாவான். (47)

இவன் நைர்ருத லோகதேவனாவான். இவ்விதம் நைர்ருதியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது இனி அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள் அதிக ஒளியும், கூந்தலும் முன்னுச்சியும், பற்பலவிதமான கூந்தல் முடிச்சும், பலவிதமான புஷ்பாலங்காரமும், வெண்பட்டாடையுமுடையவர்களாய், பருத்த துடை, பிருஷ்ட பாகம், ஸ்தநங்களையுடையவர்களாய், சிறுத்த இடையும், அழகிய வடிவமும், சிரித்த முகமும், பற்பலவிதமான வாசனைப்பூச்சுமுடையவர்களாய், பத்திரபீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுகள் 7 பேர்களாவார்கள். இவர்கள் ஸமபங்கத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரோ லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி வருண லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (51)

𑌅𑌥 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌃 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 || ௫௨ ||

𑌪𑍀𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌗𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 |
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌸𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 || ௫௩ ||
[𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌶𑍃𑌣𑍁 |]

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 || ௫௪ ||

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 |
* 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 || ௫௫ ||

வருண லக்ஷணம்.

வருணன், வெளுப்பு நிறமுடையவர். அவர் இரண்டு கைகளும், கையில் பாசமுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, கரண்டமகுடம் தரித்து, பீதாம்பரமுடுத்தியிருப்பவராவார். வருணன் மஹாபலம் பொருந்தியவராவ்ர். அவர் பூணூலணிந்து, மகராஸநத்தின்மேல் வீற்றியிருப்பவராவார். இவ்விதமாக வருணனுடைய லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி இருடிகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (53)

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்.

ஸப்தர்ஷிகள், மஞ்சள் நிற வடிவமும், பல நிறமுள்ள ஆடை தரித்தும், முதிர்ந்த வயதும், இரண்டு கைகளும்,

---

* 𑌅𑌪𑌾𑌕𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 | 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍𑌪𑌕𑌾𑌶𑌰𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿.

𑌸𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌛𑌤𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾 ।
𑌵𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑍂𑌪𑌰𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௫௭ ॥

𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍋𑌽𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௫௮ ॥
[𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।]

சாந்தமான தோற்றமும், சடைமுடியணியும், மார்புடன் அமைந்த முகவாய்க்கட்டையும் (மார்பு வரையில் நீண்ட தாடியும்) பூணூலும், மூன்று பட்டையாக அணிந்த விபூதியும், (விபூதி—திருநீறு) வலது கையில் தண்டமும், (தண்டம்—தடி) இடது கையில் குடையும், உடையவர்களாய், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பவர்களாவார்கள். (56)

அல்லது தடி குடை இல்லாமல் வலது கையில் சின்முத்திரை தரித்து, இடது கையை இடது முழங்காலின் மேலே வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வடிவமாகவும் இருக்கலாம்.

[நின்ற வடிவமானல், தடியும் குடையுங்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும், உட்கார்ந்த வடிவமானல் சின்முத்திரையும், முழங்காலின்மேலே வைத்த கையுமாக இருக்கவேண்டுமென்று கொள்ளவேண்டும்.] (57)

பிருகு, அங்கிரஸ்ஸு, அகத்தியர், வஸிஷ்டர், கௌதமர், விசுவாமித்திரர், பரத்வாஜர், இவர்கள் ஸப்தர்ஷிகள் ஆவார்கள்.

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. வாயுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

அத வாயுலக்ஷணம் ॥

த்விபாஹுஸ்து மஹாவீர்ய: தூம்ராக்ஷோ தூம்ரவர்ணக: ।
த்வஜம் சைவ தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தே து தண்டப்ருத் ॥

ஸாகுஞ்சிதபுஜாயுக்த: ஶபலாம்பரபூஷித: ।
நாநாலங்காரஸம்யுக்த: விசலத்கேஶபந்தந: ॥ ௬௧ ॥

ஸிம்ஹாஸநோபவிஷ்டஸ்து ஶீக்ரயாத்ரோத்ஸுக: ஸ்ம்ருத: ।
வாயுரேவம் ஸமாக்யாத: ருத்ரலக்ஷணமுச்யதே ॥

அத ருத்ரலக்ஷணம் ॥

சதுர்புஜாஸ்த்ரிநேத்ராஶ்ச ஜடாமகுடமண்டிதா: ।
ஶ்யாமவஸ்த்ரதராஶ்சைவ ஶுக்லவர்ணா: ப்ரகீர்த்திதா: ॥

வாயு லக்ஷணம்.

வாயுபகவான், மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். வாயு இரண்டு கைகளும், புகை நிறமும், புகைநிறக் கண்களும், சபள நிறமான உடையும் (சபளம் – பலநிறங்களும் கலந்து நிச்சயிக்கமுடியாத நிறம்.) வளைத்து வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட கைகளும், அசையும் கூந்தல் முடிச்சும், பலவித ஆபரணங்களுமுடையவராவார். வலது கையில் துவஜமும், இடது கையில் தண்டமுமுடையவராவார். ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பவராவார். வேகமாகச் செல்ல விருப்பமுடையவர். வாயு லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ருத்திரனின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (61)

ஏகாதச ருத்திர லக்ஷணம்.

உருத்திரர்கள், 4 கைகளும், 3 கண்களும், சடைமுடியணியும், பச்சை உடையும், வெளுத்தமேனியும், பற்பல

𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇(𑌨𑌾𑌨𑌾)𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯-
𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௬௫ ॥

𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌕𑌸𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌈𑌶𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌶𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌕𑌪𑌾𑌲𑍀 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥
[𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।]

𑌅𑌥 𑌸𑍋𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌶𑌙𑍍𑌖𑌨𑌿𑌭𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 ॥ ௬௬ ॥

அணிகளும், பற்பல புஷ்பமாலைகளும், உடையவர்களாவார்கள். வலது கைகளில், அபயமும்-மழுவும், இடது கைகளில்; வரதமும்-மானுமுடையவர்களாவார்கள்.

இவர்கள், நின்றவடிவமானால், ஸமபாதமாகவும், உட்கார்ந்த வடிவமானால், பத்மபீடத்தின்மீதும் இருக்க வேண்டும்.

இவர்கள், மஹாதேவன், சிவன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோஹிதன், ஈசானன், விஜயன், ஈசன், தேவதேவன், பவோத்பவன், கபாலி, என்று பெயருடைய 11 பேர்களாகும். உருத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஸோம லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (65)

சந்திர லக்ஷணம்.

சந்திரன் ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பவராவார். அவர், முல்லை, சங்குபோன்ற நிறமும், மண்டலாகாரமாக வீசும்

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌃 ।
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵(𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲)𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
[𑌸𑍋𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।]

𑌅𑌥 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌷𑌡𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௧ ॥

தேஹகாந்தியும், 2 கைகளும், ஸௌமியமான முகமும், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதமும் (தங்கப் பூணூலும்) ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும், வெண்மையான உடையும், பற்பல (வெண்மையான) புஷ்பங்களாலாகிய அலங்காரமும் உடையவராய், கைகளில் ஆம்பலும் நீலோத்பலமும் ஏந்தி, சாந்தமான ஆகாரத்துடன், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, இருப்பதாம். சந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி க்ஷேத்திரபால(பைரவ) லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

க்ஷேத்ரபாலக(பைரவ)லக்ஷணம்.

க்ஷேத்திரபாலக மூர்த்தியானது, ஸத்துவகுண பிரதானமானது, ரஜோகுண பிரதானமானது, தமோகுண பிரதானமானது என மூன்று விதமாகும். ஸத்துவ மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமாகவும், ரஜோகுண மூர்த்தியானது சிவப்பு நிறமாகவும், தமோகுண மூர்த்தியானது கருப்பு நிறமாகவும் இருப்பவைகளாம். ஸத்துவ மூர்த்திக்கு 2 அல்லது 4 கைகளும், ரஜோமூர்த்திக்கு 6 கைகளும், தமோ

தாமஸஸ்யாஷ்டதோர்தண்டஃ த்ரிநேத்ரோ பைரவாதிகஃ |
ஸ்தாநகே ஸமபாதம் ஸ்யாத் பத்ரபீடமதாபி வா || ௭0 ||

ஶூலம் து தக்ஷிணே ஹஸ்தே கபாலம் சைவ வாமகே |
த்விஹஸ்தே ஸாத்விகாக்யாதஃ சதுர்ஹஸ்தே ச கத்யதே ||

பரஹஸ்தே து ஸவ்யே ஸ்யாத் கட்வாங்கம் கட்கமந்யகே |
பூர்வஹஸ்தத்வயே சாபி அபயம் வரதம் ததா || ௭௨ ||

பூர்வவத் பரஹஸ்தௌ ச கண்டா ஸ்யாத் வாமஹஸ்தகே |
ஸாத்விகம் ஹ்யேவமாக்யாதம் ராஜஸம் ஶ்ருணு ஸுவ்ரத ||

ஶூலம் பாஶம் ச டங்கம் ச தக்ஷிணே து கரத்ரயே |
கேடகம் ச கபாலம் ச நாகபாஶம் ச வாமகே || ௭௪ ||

மூர்த்திக்கு 8 கைகளுமாம். ஸ்தாநக மூர்த்தியானால் ஸம பாதமாம். (ஆஸநமானால்) பத்மபீடம் அல்லது பத்திர பீடத்திலிருப்பதாகும். பைரவ மூர்த்தியானது 3 கண் களுடையதாகும். (70)

பைரவரின் ஸத்துவ மூர்த்தியானது 2 கைகளுடனிருந் தால், வலது கையில் சூலமும் இடது கையில் கபாலமும் இருப்பதாகும்.

4 கைகளிருந்தால், வலது பரபுஜத்தில் கட்வாங்கமும் இடது கையில் கத்தியும், பூர்வ ஹஸ்தங்களில் அப்பயவரத மும் இருப்பதாகும். (கட்வாங்கம்–பரமேசுவரனுக்குரிய ஆயுதவிசேஷம்.) (72)

அல்லது பரஹஸ்தங்கள் முன்போலவும் பூர்வஹஸ்தம் இடது கையில் மணியுமிருப்பதுமாகும்.

இவ்விதம், ஸாத்விக மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. ஏ ஸுவ்ரத! இனி ராஜஸ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (73)

தாமஸே து தநுர்பாணம் தக்ஷிணே தக்ஷிணேதரே |

ஶேஷம் ராஜஸவத் ப்ரோக்தம் ரக்தகேஶோர்த்வகேஶக꞉ ॥ ௭௫ ||

உக்ரத்ருஷ்டிஸமாயுக்த꞉ நாநாநாகவிபூஷித꞉ |

த்ரிநேத்ரஶ்சாக்நிஸங்காஶ꞉ கர்தவ்ய꞉ க்ஷேத்ரபாலக꞉ ||

[க்ஷேத்ரபாலலக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ஈஶாநஸ்ய து லக்ஷணம் ஶ்ருணு |]

அத ஈஶாநலக்ஷணம் ||

ஈஶாநோ த்விபுஜ꞉ ப்ரோக்த꞉ ஸிதவஸ்த்ரவிபூஷித꞉ |

ஜடாமகுடஸம்யுக்த꞉ ஸர்வாலங்காரஸம்யுத꞉ || ௭௭ ||

ராஜஸ மூர்த்தியானது, வலது கைகள் மூன்றிலும், சூலம்–கத்தி–மணி இவைகளையும், இடது கைகள் மூன்றிலும் கேடயம்–கபாலம்–நாகபாசம் இவைகளையுமுடையதாகும். (74)

தாமஸ மூர்த்தியானது, இடது கையில் வில்லும், வலது கையில் அம்புமுடையதாம். மற்ற கைகளில் ராஜஸ மூர்த்திக்குக் கூறிய ஆயுதங்களேயாம்.

(தாமஸ மூர்த்தியானது) சிவப்பு நிறமாகவும் ஊர்துவ முகமாகவும் இருக்கும் சிகாமண்டலமும், உக்கிரமான திருஷ்டியும், பல நாகங்களை அணிந்தும், 3 கண்களுடையதாகவும், நெருப்புப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் செய்யத்தக்கதாகும். (76)

இவ்விதம் பைரவ லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது இனி ஈசான லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஈசாந லக்ஷணம்.

ஈசான மூர்த்தியானது, 2 கைகளுடையதாம். வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு வஸ்திரமுமுடையதாம். ஸகலவித

ஶுக்லயஜ்ஞோபவீதஸ்து ஶுக்லபத்மோபரி ஸ்தித꞉ ।
ஶூலம் தக்ஷிணஹஸ்தே து கபாலம் வாமஹஸ்தகே ॥ ௭௮ ॥

ஏவமீஶானரூபம் ஸ்யாத꞉ ஶ்ருணு ஸூர்யலக்ஷணம் ।

அத ஆதித்யலக்ஷணம் ॥

த்விபுஜா꞉ பத்மஹஸ்தாஸ்து ரக்தபத்மாஸனே ஸ்திதா꞉ ॥ ௭௯ ॥

ரக்த(ரத்ன)மண்டலஸம்யுக்த கரண்டமகுடான்விதா꞉ ।
ரக்தாம்பரதரா꞉ ஸர்வே ஸர்வாபரணபூஷிதா꞉ ॥ ௮௦ ॥

சன்னவீரஸமாயுக்தா꞉ ஸூர்யா த்வாதஶ ஸம்ஸ்ம்ருதா꞉ ।
விகர்த்தனோ விவஸ்வாம்ஶ்ச மார்த்தாண்டோ பாஸ்கரோ ரவி꞉ ॥

ஆபரணங்களையுமணிந்து, ஜடாமகுடமும் பூநூலும் அணிந்து, வலது கையில் சூலாயுதமும் இடது கையில் கபாலமும் ஏந்தி, வெண்தாமரைமலரில் வீற்றியிருப்பதாம். இவ்விதம் ஈசான லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆதித்தியர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

ஆதித்திய லக்ஷணம்.

ஆதித்தியர்கள், 2 கைகளும், 2 கைகளிலும் செந்தாமரை மலர்களை ஏந்தியும், செந்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்து கொண்டுமிருப்பவர்களாவார்கள். (79)

சிவப்பு நிறமாய் வட்டமாக இருக்கும் (வட்டமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட ரத்தினங்களுடன்கூடிய) கரண்டமகுடத்தை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். சிவப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகலவிதமான அணிகலங்களையுமணிந்து, சன்னவீரம் தரித்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவ்விதமான ஆதித்தியர்கள் 12 பேர்களாவார்கள்.

1. விகர்த்தநன் 2. விவஸ்வான் 3. மார்த்தாண்டன்

லோகபால: ப்ரகாஶஶ்ச லோகஸாக்ஷீ த்ரிவிக்ரம: |
ஆதித்யஶ்ச ததா ஸூர்ய: அம்ஶுமாலீ திவாகர: || ௮௨ ||

ஏதே வை த்வாதஶாதித்யா: உத்தராதிக்ரமாத் ஸ்திதா: |
ஏவம் ஷோடஶஸங்க்யாதா: த்வாத்ரிம்ஶதத வக்ஷ்யதே ||

அத அனந்தலக்ஷணம் ||

ஸௌம்யஞ்சதுர்புஜோபேத: ஸர்வாபரணபூஷித: |
ஜபாபுஷ்பநிபாகார: கரண்டமகுடாந்வித: || ௮௪ ||

ஸிதவஸ்த்ரதர: ஶாந்த: த்ரிநேத்ர: பத்மஸம்ஸ்தித: |
அபயம் வரதம் டங்கம் ஶூலஞ்ச தாரயன் கரை: || ௮௫ ||

---

4. பாஸ்கரன் 5. ரவி 6. லோகபாலன் 7. பிரகாசன் 8. லோகஸாக்ஷீ 9. த்ரிவிக்ரமன் 10. ஆதித்தியன் 11. ஸூரியன் 12. அம்சுமாலீ எனப்படும் திவாகரன் ஆகிய 12 பேர்களும் துவாதசாதித்தியர்களாவார்கள். (82)

இவர்கள் வடக்கிலிருந்து முறையே இருப்பவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக 16 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி 32 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (83)

அனந்த லக்ஷணம்.

அநந்த மூர்த்தியானது, ஸௌமியமான வடிவமுடையதாகும். 4 கைகளுடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாம். சம்பரத்தம்பூவைப்போன்ற நிறமுடையதாம். கரண்டமகுடத்தை அணிந்திருப்பதாம். வெளுப்பு வஸ்திரம் தரித்ததாம். சாந்தமான முகமுடையதாம். 3 கண்களுடையதாம். கைகளில், அபயம்—வரதம்—உடுக்கை—சூலம் இவைகளை ஏந்தி, பத்மாஸநத்திலிருப்பதாம். (85)

𑌅𑌥 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌕𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮௭ ॥

𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌂 𑌕𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 ।
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌆(𑌸𑍂)𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌭𑌵𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸(𑌤𑌨𑍁)𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮௮ ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌭𑌯𑌵𑌰𑌦𑍌 𑌚 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌾𑌶𑌧𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌃 ॥ ௮௯ ॥

அர்க்கன் லக்ஷணம்.

அர்க்கன் சாந்தமான வடிவமும் 4 கைகளும் உடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பார். ஸுவர்ணம்போன்ற மேனியும் வெண்பட்டாடையும் உடையவராவார். கைகளில் அபயம்--வரதம்—கத்தி—கேடயம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவராவார். இவ்விதம் ஆரியனை (ஸூரியனை) கல்பிக்கவேண்டும். (87)

பவ லக்ஷணம்.

பவன், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். மிகச் சிவந்த மேனியும் 4 கைகளுமுடையவராவார். ஜடா மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பார். அவருடைய மேனி ஸுவர்ணம்போன்றதாகும். வெண் பட்டாடையுடுத்தியிருப்பார்.. கைகளில் அபயம்–வரதம்– சூலம்–பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். (89)

அய ஊஜ-ஹ்ஷணம் ||

ஸொ,மிஹஸ்ஹ வயொவெதஃ ஸௌஹ்யாஜ்ஜொ வ விநெகுகஃ |
[ஸொ,மிஹஸ்ஹ வயொவெதாஃ ஸௌஹ்யாஜ்ஜாநொ (வாதாஃ)
விநெகுகாஃ |]

வதுதஸைஸ-டிஸீ(ரா:) ஶாஹ்ரா(:) ஸவ-ாஹரண-
ஹஷிதா(:) || கூ0 ||

நாநா,மஹாநா-ஹிவ்ாவா(ஂமாஃ) வா(நாநா)வ-ஷொவ-
ஶொஹிதா(:) |

கரண்டகை-டொவெதா(:) வஜ்மபீடொவரிஷ்டிதா(ஃ) || கூக ||

அய அவ்ஸரோஜகஷண்டு ||

கிஞ்சிவிலக்ஷ(ஹ)க-க்ஷ்யஶ்ச பீநொர-ஜவநஹூதா: |
டி-கமுகுவட்டிவா(ஹெஶ)ஂமெ: நாநாவஹ்ரயநா வரா: ||

மருத்துக்களின் லக்ஷணம்.

மருத்துக்கள், (மருத்து-வாயு) சாந்தமான உருவம் படைத்தவர்களாவார்கள். இரு கைகளிலும் ஸர்ப்பங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இரண்டு கண்களுடைய வர்கள். மிக்க அழகும் சாந்தமுமுடையவர்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பற்பல வாஸனை திரவியங் களையும் பலவித புஷ்பங்களையும் அணிந்திருப்பார்கள். கரண்ட மகுடம் தரித்து பத்மபீடத்தில் இருப்பவர்களா வார்கள். (91)

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள், பயிர்போன்று பசுமையான நிற முடையவர்களாவார்கள். சிறிது விலக்ஷணமான (சிறிது ஒட்டிய) வயிறு உடையவர்கள். பருத்த துடை-பிருஷ்ட பாகம்-ஸ்தநங்களையுடையவர்களாவார்கள். தங்க ஜரிகை

ஸஸ்யஶ்யாமநிபாகாரா ரக்தோத்பலயுதா: கரே |
ஜாநுலம்பஹஸ்தாஶ்ச ஸர்வே (ஸர்வாஸ்து) ஸமபங்கிகா: ||

அத கௌரீலக்ஷணம் ||

ஸூக்ஷ்மாங்கி நீலாபா (ஸஸ்யஶ்யாமதநு:) ஶாந்தா ஹேம-
வஸ்த்ரயுதா வரா |
சதுர்புஜா த்ரிநேத்ரா ச ஸர்வாபரணபூஷிதா ||
அபயம் வரதம் டங்கம் ஶூலம் ச ததீ கரை: |
கௌரீலக்ஷணமாக்யாதம் யதா ஸகலலக்ஷணே || ௯௩ ||
தஸ்யைவ காரயேத்தீமாந் ஸத்வப்ரதாநகாம் |

களுடன் கூடிய பல்நிற பட்டாடைகளை அணிந்திருப்பார்கள். ஒரு கையில் செந்தாமரை மலரேந்தி மற்றொரு கையை முழங்கால்வரையில் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் யாவரும் ஸமபங்க லக்ஷணமுடையவர்களாவார்கள். (93)

கௌரீ லக்ஷணம்.

கௌரீ தேவியானவள், மெல்லிய உடலும் நீலநிறமுமுடையவளாவாள். (பயிர்போன்ற பசுமை நிறமுடையவளாவாள்). சாந்தமான தோற்றமுடையவள். ஸுவர்ண வர்ணமுடைய ஆடையை அணிந்திருப்பவளாவாள். 4 கைகளும் 3 கண்களுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம் (உளி)-சூலம்-இவைகளை தரித்திருப்பாள். இவ்விதமாக ஸகல லக்ஷணத்தில் கௌரீ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சுத்த ஸத்வ பிரதானமான இந்த மூர்த்தியை புத்திமானயிருப்பவன், கூறியுள்ளபடியே செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்,

𑌅𑌥 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௬ ॥

𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌃 ।

𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌕𑌂 𑌚 𑌵𑌹𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍈𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵𑌹𑌿 (𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃) ।

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵(𑌰𑍍𑌵)
𑌭𑍂𑌷𑌣𑌃 ॥ ௧௮ ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑍀𑌧𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌕𑌟𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌖𑌲𑌃 ॥ ௧௯ ॥

சர்வ லக்ஷணம்.

சர்வ மூர்த்தியானது, சங்கு-முல்லை-சந்திரன்-இவைகளைப்போல வெண்மையான நிறமுடையது. 4 கைகள் உடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாம். ஜடாமகுடத்தை தரித்திருப்பதாம். கைகளில், அபயம்-வரதம்-கத்தி-கேடயம்-இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாம். பத்மாஸநத்தில் ஸ்தாநகமாக இருப்பதாம். இவ்விதம் சர்வ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிரம்ஹதேவ லக்ஷணம்,

பிரம்ஹதேவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளும். பொன்னிறக் கண்களுமுடையவராவார். ஸர்பங்களை ஆபரணங்களாக அணிந்திருப்பவராவார்? [ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார்.] வெண்பட்டாடையுடுத்தி, மான் தோலை உத்தரீயமாகக் கொண்டிருப்பவராவார். பூநூலணிந்திருப்பார். அரை ஞாணுடன் மேகலை என்னும் கட்டுவாரு

ஶுக்லமால்யாங்கராகஸ்து கர்ணே குண்டலபூஷித: |
தக்ஷிணே சாக்ஷமாலாம் ச கூர்சம் சைவ து
தாரயேத் || ௧௧ ||

கமண்டலும் குஶம் வாமே தக்ஷிணே ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ
ததா |

ஆஜ்யஸ்தாலீம் குஶாம்ஶ்சைவ வாமஹஸ்தே து தாரயேத் ||

அபயவரதௌ பூர்வஹஸ்தௌ வாம விஶேஷத: |
ஶூலந்தே தத்ஹயாங்க்ரீ ச ஸோமயேத்து வரஸ்ப்ருஶம் ||

* தேவத்ஸோமோபவீதாத்து வாமஹஸ்தாத்யுபவேஶகம் |

மணிந்திருப்பார். வெண்சந்தணம் பூசி வெண்மையான மாலையுமணிந்திருப்பார். காதுகளில் குண்டலங்களையணிந் திருப்பார்.

வலது கைகளில், ஜபமாலையும் கூர்ச்சமும் (கூர்ச்சம்-தர்பத்தால் முறைபுடன் செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு) இடது கைகளில் கமண்டலமும் (கிண்டிபோன்ற அமைப் புடைய பாத்திரம்.) குசமும் (தர்ப்பப்புல்) தரித்திருப் பவராவார்.

அல்லது, வலதுகைகளில் ஸ்ருக்-ஸ்ருவம்-இவைகளையும் இடது கைகளில் ஆஜ்யஸ்தாலீ-தர்ப(முஷ்டி)ம் - இவை களையும் தரித்திருப்பவராவார். [ஸ்ருக்-ஸ்ருவம் இவைகள் யாகங்களில் ஹோமம் செய்ய ஸாதனமாக, மரத்தால் செய்யப்பட்ட கருவிகள். இவைகள், சிறிய முட்டைக் கரண்டியைப்போல் இருக்கும்]

---

* தேவத்ஸோமோபவீ ந்யஸ்ய வாமஸ்தோப்யுபவேஶம் கரம் |
ஸவ்யஹஸ்தம் ச தஸ்யோபரி. ததா ந்யஸ்ய ஸமாஸ்தித: ||
இதி பாடாந்தரம்.

ஸவ்யஹஸ்தம் ச தயோர்மத்யே தத்ர ந்யஸ்ய ஸமாஸ்திதம் ||
தக்ஷிணே அக்ஷமாலாம் ச வாமஹஸ்தே கமண்டலும் |
ஸரஸ்வதீ தக்ஷவாமே ஸாவித்ரீ வாமபார்ச்வகே || ௪௮ ||
ஸ்தானகே வா ஸ்திதே வாபி பத்மபீடோபரி ஸ்தித: |

அத சிவோத்தமலக்ஷணம் ||

சிவோத்தம: ச்வேதவர்ண: சதுர்புஜஸமன்வித: || ௪௯ ||
ஸர்வாபரணஸம்யுக்த: சுக்லவஸ்த்ரோபவீதக: |
நேத்ரத்வயஸமாயுக்த: கரண்டமகுடான்வித: || ௫௦ ||

அல்லது, ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு முன். கைகளை வரதமாகவும் அபயமாகவும் வைத்துக்கொண்டு, இரு கால்களையும் ஒன்ருேடொன்று பின்னிப் பிணைத்து வைத்துக்கொண்டு, மேட்ர மூலத்திற்குமேலே (அதாவது நடு மடியில்) இரு கைகளில் இடதுகையை மேலே நோக்கி வைத்து அதன்மேலே வலதுகையையும் முன்போலவே மே நோக்காகவே வைத்துக்கொண்டு, இருப்பவராவார்.

அல்லது, முன் கைகள் அபயம் வரதமாகவும், புறக் கைகளில் வலக்கையில் ஜபமாலையும் இடக்கையில் கமண்டலமும் கொண்டிருப்பதுமாம்.

வலது பக்கத்தில் ஸரஸ்வதியும் இடது பக்கத்தில் ஸாவித்திரியுமிருப்பார்கள்.

நின்ற வடிவமானுலும் உட்கார்ந்த வடிவமானுலும் பிரம்மதேவர் பத்மபீடத்திலிருப்பதாகும்.

சிவோத்தம லக்ஷணம்.

சிவோத்தம மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமும் 4 கைகளும் 2 கண்களும் ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும் வெளுப்பு வஸ்திரமும் பூநூலும் கரண்ட மகுடமு

அபயம் வரதம் ஶூலம் பாஶம் சாபி ததத் கரை: |
பத்மபீடோபவிஷ்டஸ்து ஸ்தாநக: ஸமபாதக: || ௱எ ||

அத ப்ருகுலக்ஷணம் ||

ப்ருகுஶ்ஶாந்தவிக்ரஹ: ஶுக்லவஸ்த்ரதரஸ்ததா |
கரண்டமகுடோபேதோ ஹஸ்தத்வயஸமந்வித: || ௱அ ||

அபயவரதோபேத: ஸர்வாபரணபூஷித: |
ஸ்தாநகோ வாஸநோ வாபி பத்மபீடே ப்ருகுஶ்ஶுப: ||

அத ஈஶாகஸ்த்யகௌஶிகைகநேத்ரலக்ஷணம் ||

பூர்வவத்தேவதீஶாநம் ததாகஸ்த்யம் ச கல்பயேத் |
அகஸ்த்யவத் கௌஶிகம் ச ஸ்தாபயேத் ஸ்தாபகோத்தம: ||

முடையதாகும். கைகளில், அபயம்—வரதம்—சூலம்—பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் ஸம பாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவுமிருப்பதாகும். (107)

பிருகுமுனிவரின் லக்ஷணம்.

பிருகுமுனிவர், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். வெண்மையான வஸ்திரமும், 2 கைகளும் உடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்தவராவார். 2 கைகளிலும் அபயமும் வரதமும் தரித்திருப்பவராவார். ஸகல ஆப்ரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். ஸ்தாநகவடிவமானாலும், ஆஸந வடிவமானாலும், பத்மபீடத்தில் இருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியானது சுபகரமானதாகும். (109)

ஈசு- அகஸ்திய-கௌசிக-ஏகநேத்ர லக்ஷணம்.

ஈச லக்ஷணம் முன்னமே (பவ லக்ஷணத்தில்) கூறப் பட்டுவிட்டது. அகஸ்திய லக்ஷணத்தையும் (ஸப்தர்ஷி லக்ஷணத்தில்) முன்பு கூறியதுபோலவே கொள்ளவும். கௌசிக லக்ஷணமும் அவ்விதமேயாம்.

[illegible] |
[illegible] ॥ ௱௧௧ ॥

[illegible] |
[illegible] ॥ ௱௧௨ ॥

[illegible] ॥

[illegible] |
[illegible] ॥ ௱௧௩ ॥

[illegible] |
[illegible] ।

[illegible] |

ஏக நேத்திரமூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், சம்பரத்தம் பூவின் நிறமும், வெண்பட்டாடையும், சாந்தமான உருவமும் உடையதாய் ஜடாமகுடம் தரித்து ஸகல அலங்காரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம் இவைகளை தரித்து இருப்பதாகும்.

விக்கினேசுவர–ஸரஸ்வதீ லக்ஷணம்.

தேசிகோத்தமன், முன்பு கூறியுள்ள லக்ஷணத்துடன் விக்கினேசுவரரை செய்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஸரஸ்வதி தேவியானவள், 4 கைகளும், வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு ஆடையும் உடையவளாவாள். வெண்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். அழகிய கண்களையுடையவளாவாள். யஜ்ஞோபவீதமணிந்து, முக்தாஹாரமும் அணிந்திருப்பவளாவாள். ஜடாமகுடம் (சடையாலாகிய மகுடம்) தரித்திருப்பவளாவாள்? வலது கைகளில் வியாக்கியான முத்திரையும் (சின்முத்திரையும்)

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

ஜபமாலையும், இடது கைகளில் புஸ்தகமும் குண்டிகையும் (கிண்டி) தரித்திருப்பவளாவாள். மூன்று கண்களும் அழகிய உருவமுமுடையவளாவாள். ருக்கு—யஜுஸ்—ஸாம—என்ற மறைகளாலும் முனிவர்களாலும் ஸேவிக்கப் பட்டிருப்பவளாவாள். வாக்குக்கு அதிதேவதையான ஸரஸ்வதிதேவீ, இத்தகைய லக்ஷணங்களுடையவளென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்.

லக்ஷ்மீ தேவியானவள், பத்மாஸநத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். இரண்டு கைகளும் பொன்னிற மேனியுமுடையவளாவாள். காதில் கற்கள் பதித்த பொன்னோலையணிந்திருப்பவளாவாள். நல்ல யௌவனப்பருவமும், அழகிய அங்க அமைப்பும், வளைந்த புருவமும், அழகு நிறைந்த விலாஸமும் உடையவளாவாள். சிவந்த கண்களும் புருந்த (சதைப்பத்துள்ள) கன்னங்களும், ரவிக்கை அணிந்த ஸ்தநங்களுமுடையவளாவாள். தலை அணியும்

𑌸𑌂𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌫𑌲𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾 ।
𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌕𑌟𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥ ௱௨௰ ॥

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰-𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿-𑌵𑌸𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌦𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥

𑌧𑌰𑍋 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌲 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌨𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵(𑌸)𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌵𑌸𑌵𑍋𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍈 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍋𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌽𑌸𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾 ॥

முன் தலையின் இரு பக்கங்களிலும் அணியும் சங்கசக்ர வடிவமான நெத்திச் சுட்டியும் உடையவளாவாள். வலது கையில் தாமரை மலரும், இடது கையில் பில்வப்பழமும் வைத்திருப்பவளாவாள். அழகிய இடுப்பும் பருத்த பிருஷ்ட பாகமும், அழகிய வஸ்திராலங்காரமும், ஒட்டியாணமும் அரைநூல் மாலையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருப்பவளாவாள்.

ஏகருத்திர–பசுபதி–வஸு–லக்ஷணம்.

ஏகருத்திரன் – பசுபதி – இவர்களை, ஏகாக்ஷருத்திர னுக்குக் கூறிய லக்ஷணப்படியே செய்யவேண்டும்.

தரன், துருவன், ஸோமன், ஆபதேவன், அநலன், அநிலன், பிரத்யூஷன், பிரபாவ(ஸ)ன் என்ற பெயருடைய 8 பேர்களும் வஸுக்கள் எனப்படுவார்கள்.

இவர்கள் சிகப்புநிறம் உடையவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்களாவார்கள். இவர்கள் எல்

வஸ்த்ரவேதிகஹஸ்தாஶ்ச ஸர்வாபரணபூஷிதா: |
கரண்டமகுடோபேதா: ஸாத்விகாஶ்ச ப்ரகீர்த்திதா: ||

அத மஹாதேவ-த்ரிமூர்த்தி-தநதேந்த்ர லக்ஷணம் ||

கர்தவ்ய: பஶுபதிவத் மஹாதேவோ விஶேஷத: |
ஏகருத்ரவத் கர்தவ்யஸ்த்ரிமூர்த்திர்விசக்ஷண: || ௱௨௫ ||

தநதஸ்ஸர்வயக்ஷேஶஸ்ஸர்வாபரணபூஷித: |
தப்தகாஞ்சநஸங்காஶ: ஹஸ்தத்வயஸமந்வித: || ௱௨௬ ||

வராபயஹஸ்தஸ்து கதா வா வாமஹஸ்தகே |
வஜ்ரவீரோபவிஷ்டஸ்து த்விநேத்ரோ நரவாஹந: || ௱௨௭ ||

லோருமே பீதாம்பரம் உடுத்தியிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ அல்லது நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். கைகளில் கத்தியும் கேடயமுமேந்தி இருப்பவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கரண்டமகுடமணிந்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள், பயங்கரமான ரூபமுடையவர்கள். அல்லது ருத்திரனின் அம்சம் படைத்தவர்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாதேவ-த்ரிமூர்த்தி-தநத-இந்திர லக்ஷணம்.

மஹாதேவ மூர்த்தியை பசுபதி மூர்த்தியைப்போல செய்யவேண்டும். த்ரிமூர்த்தியை ஏகருத்திரனைப் போல் செய்யவேண்டும்.

ஸகல யக்ஷர்களுக்கும் அதிபனான குபேரன், உலையில் இட்ட தங்கம்போன்ற நிறமுடையவராவார். 2 கைகளும் 2 கண்களுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். இருகைகளிலும் அபயமும் வரதமுமுடையவராவார். அல்லது இடதுகையில் கதை வைத்

ரக்தாம்பரதரஶ்சைவ ஶங்கபத்மநிதீயுத: |
ஶங்கபத்மநிதீ தௌ ச பூதாகாரௌ மஹாபலௌ ||

ஆஸீநௌ பத்மபீடே து பத்மஹஸ்தௌ விஶேஷத: |
கரண்டமகுடோபேதௌ ஸிதவாஸோத்தரீயகௌ ||

தக்ஷிணேऽதக்ஷிணே ஶங்கநிதி: பத்மநிதி: க்ரமாத் |
குபேரஸ்ய து வாமே ச தேவீம் குர்யாத் ஸலக்ஷணாம் ||

குபேரோ ஹ்யேவமாக்யாத: ப்ராகுக்தேந்த்ரம் ப்ரகல்பயேத் |

அத காலாக்நிருத்ரலக்ஷணம் ||

காலாக்நிருத்ரமூர்த்தேஸ்து லக்ஷணம் வக்ஷ்யதேऽதுநா ||
சதுர்புஜஸ்த்ரிணேத்ரஶ்ச ஜ்வாலாமாலாவிபூஷித: |

திருப்பதுமாம். பத்மபீடத்தில் இருப்பவராவார். இவருக்கு நரவாகனமாம். (நரவாகனம்-மனிதர்களால் சுமக்கப்படும் பல்லக்கு) இவர் சிகப்பு வஸ்திரமணிந்திருப்பார். சங்கநிதி-பத்மநிதிகளுடன் இருப்பவராவார்.

சங்கநிதி-பத்மநிதி இரண்டுபேரும் பூதம் போன்ற பெரிய உடலும் அதிக பலமுமுடையவர்களாம். கைகளில் தாமரை மலர்களுடன் பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களாகும், வெளுப்புவஸ்திரமுடுத்தி, கரண்ட மகுடம் பூண்டு இருப்பவர்களாம். வலது பக்கத்தில் சங்கநிதியும் இடது பக்கத்தில் பத்மநிதியும் இருப்பதாகும்.

குபேரனின் இடது பக்கத்தில் லக்ஷணத்துடன் தேவிரூபத்தை அமைக்கவேண்டும். இவ்விதம் குபேரலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திரனை முன்பு கூறியுள்ளபடியே அமைக்கவேண்டும்.

காலாக்கிநி ருத்திர லக்ஷணம்.

காலாக்கினி ருத்திர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறு

வஹ்நிவேதிகஸம்யுக்த: பயபாங்காயதேஹ: வர: || ௱௩௨ ||

ரக்தவஸ்த்ரயுதோ பாலசந்த்ர ஸர்வாபரணபூஷித: |

ரக்தோர்த்வகேஶஸம்யுக்த: ஸிம்ஹாஸநோபரிஸ்தித: ||

சதுர்புஜஸ்த்ரிநேத்ரஶ்ச நீலோத்பலஸமப்ரப: |

கரண்டமகுடோபேத: ஸர்வாபரணபூஷித: || ௱௩௪ ||

அபயவரதோபேத: டங்கஶூலயுத: பர: |

ரக்தவஸ்த்ரஸமாயுக்த: பத்மபீடோபரி ஸ்தித: || ௱௩௫ ||

அத நாகதேவலக்ஷணம் ||

ஶ்ரீகண்டோ ஹ்யேவமாக்யாத: நாகதேவஸ்யோச்யதே |

த்ரிநேத்ரஶ்சதுர்புஜஸ்ஸௌம்யோ ரக்தாபஸ்த்வஸிதாம்பர: ||

கிறேன். அந்த மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களுமுடையதாகும். தீச்சுடர்போல ஒளியுடன் விளங்குவதாகும். இளம்பிறை சந்திரனும், சிவப்பு ஆடையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். சிவப்பு நிறமாய் செங்குத்தாக உயர்ந்த மயிர்களுடன் பயங்கரமான உருவமுடையதாய் ஸிம்ம வாஹனத்தில் வீற்றிருப்பதாகும்.

ஸ்ரீகண்ட மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், நீலோத்பலம்போன்ற நிறமும், உடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகலவித ஆபரணங்களுமணிந்து அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம் இவைகளைக் கையிலேந்தி, சிகப்பு வஸ்திரமுடுத்தி, பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதாகும்.

நாகதேவ லக்ஷணம்.

ஸ்ரீகண்ட லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. நாகதேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். நாகதேவர் 3 கண்களும், 4 கைகளும், ஸௌமியமான உருவமும், சிவந்த நிறமும்,

𑌅𑌭𑌯𑌵𑌰𑌦𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌗𑌧𑍃𑌕𑍍 ।

𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌗𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌫𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௱௰௭ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌭𑍀𑌮-𑌭𑍂𑌮𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍀𑌷𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌕𑌃 ॥ ௱௰௯ ॥

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌨𑌿𑌭𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌃 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌲𑌕𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।

𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥ ௱௨௰ ॥

𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।

வெண்மையான உடையும், உடையவராவார். முன் கைகள் அபயவரதமாகவும், பர ஹஸ்தத்தில் ஸர்ப்பத்தை வைத்திருப்பவருமாவார். கையிலிருக்கும் நாகமானது 5 தலைகளுடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகல ஆபரணங்களும் அணிந்து பத்மபீடத்தில் உட்காந்திருப்பவராவார்.

பீம-பூமி-லக்ஷணம்.

பீம மூர்த்தியானது, பயங்கரமான உருவமும் 4 கைகளுமுடையதாம். கொடூரமான பார்வையும் தித்திப்பற்களுமுடையதாகும். வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி வரதம்-அபயம்-சூலம்-பாசம்-இவைகளை ஏந்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும்.

பூமிதேவியானவள் பயிரின் முளைபோன்ற நிறமும், அழகிய முகமும், நீலமான முன்னுச்சியும், பீதாம்பர ஆடையுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, இரு கைகளிலும்,

பத்³மம் வா பத்³மயுக்³மம் வாபி பி³ப்⁴ரதீ ஹஸ்தயோர்த்³வயோ: ||

பத்³மபீடோபவிஷ்டா து ஸுகா²ஸீநா வா ஸ்தி²தாத²வா |

அத² ஶிக²ண்டி³ - மருல்லக்ஷணம் ||

ஶிக²ண்டீ³ கஞ்ஜநாபா⁴ஸ்ஸ்யாத் சதுர்பா³ஹுஸமந்வித: || ௱௪௨ ||

க²ட்³க³கே²டகஸம்யுக்த: பத்³மபீடோபவிஷ்டித: |

மருதோ தூ⁴ம்ரவர்ணாஸ்ஸ்யு: த்³விபா³ஹாஸ்து ஸமுத்³க³ரா: ||

கேஶப³த்³த⁴ஸமாயுக்தா: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷிதா: |

ரக்தாம்ப³ரத⁴ராஸ்ஸர்வே நாநாபுஷ்பைரலங்க்ருதா: ||

டங்கஶூலஸமாயுக்தா: பீநோருஜக⁴நஸ்தநா: |

பாத³பீடோபவிஷ்டாஸ்து கர்தவ்யாஸ்து மருத்³க³ணா: ||

இரண்டு தாமரை மலர்களையாவது, இரண்டு நீலோத்பலங்களையாவது வைத்திருப்பவளாவாள். பத்மபீடத்தில், உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள்.

சிகண்ட-மருத்-லக்ஷணம்.

சிகண்டர் என்ற மூர்த்தியானது, கஞ்சன (மைனு) பக்ஷியைப்போன்ற நிறமும், 4 கைகளும், கைகளில் கத்தி-கேடயம், இரண்டையும் ஏந்தி பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (மற்ற 2 கைகள் வரதாபயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

மருத்துக்கள் புகை நிறமும், 2 கைகளும், முத்கரம் என்ற ஆயுதமும், சிகப்புப்பட்டாடையும், முடிந்த முடியும், உடையவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பலவித புஷ்பங்களையும் தரித்து, டங்கம் சூலம் இவைகளை ஏந்தி, பாத பீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்களுக்குத் துடை-பிருஷ்டபாகம் - ஸ்தநம்-இவைகள் பெரிதாக இருப்பதாகும்.

𑌅𑌥 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍀𑌷𑌣𑍋 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௱௪௬ ॥

𑌅𑌭𑌯𑌵𑌰𑌦𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌟𑌂𑌕𑌶𑍂𑌲𑌧𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥ ௱௪௭ ॥

𑌅𑌥 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑍋𑌽𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௱௪௮ ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌸𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌷𑌚𑍍𑌛𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌨𑍂𑌦𑌰𑌃 ।

உக்கிர லக்ஷணம்.

உக்கிர மூர்த்தியானது, சிகப்பு உடையணிந்து, பயங் கரமான தோற்றமுடையதாகும். 4 கைகளும், கைகளில் அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம்-இவற்றைத்தரித்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பத்ம பீடத்தில் ஸ்தானகமாக இருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது வெளுப்பு நிறமுடையதாய், வெளுப்பு உடை தரித்திருப்பதுமாகும்.

சனைச்சர லக்ஷணம்.

சனைச்சரன் கருப்பு நிறமும், 2 கைகளும், கருப்பு உடையுமுடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்து, எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். வலது கையில் தண்டமும், இடது கையில் வரதமுமிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் நின்ற வடிவமாகவோ, விசேஷித்து உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். சிறிது வளைந்த காலும்,

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌨𑌾(𑌵𑍇𑌦𑌾)𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁
𑌮𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।

𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌪𑍀𑌠𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௮௩ ॥

𑌅𑌥 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 ।
𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥ ௮௪ ॥

சிறிது குட்டையான உடலுமுடையவராவார். இவ்விதம் பரிவார லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக.

பீட லக்ஷணம்.

பீடமானது, 14 அங்குலம் அகலமும், 12 அங்குலம் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். உயரத்தை 3 பாகங்களாகக்கொண்டு, மேகலை ஒன்று, 4 அங்குல உயரமும் 4 அங்குல அகலமுமிருக்கும்படி, 3 மேகலையுடையதாக அமைக்கவேண்டும். அதன் (மத்தியில்) பத்மத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாக்கி ½ பாகமானது கம்பத்தின் நீவ்ரம் (ஒதுக்கம்) ஆகும். பீடமானது, கருங்கல்—செங்கல்—அல்லது ஸுதை இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். இவ்விதம் பரிவாரங்களின் பீடம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி மஹாபீடவிதியைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

ஷடா³த்³யஷ்டாத³ஶாந்தே வா த்³வித்³விட³ண்டா³வஸாநகே |
கோ³புராதி³பே⁴ வாபி மஹாபீட²ம் ப்ரகல்பயேத் || ௫௫ ||

அத²வாந்யப்ரகாரேண பீட²ஸ்தா²நம் விதீ⁴யதே |
த்ருதீயே வா சதுர்தே² ஹாரே ப்ராகாராயாமமத்⁴யகே || ௫௬ ||

மஹாபீட²ம் ப்ரகர்தவ்யம் தஸ்ய லக்ஷணமுச்யதே |
க³ர்ப⁴த்³வாரோத³யாயாமம் பீட²விஸ்தாரமுத்தமம் ||

த்ரிபாத³ம் மத்⁴யமம் ப்ரோக்தம் அர்த⁴மாயாமமத⁴மம் ததம் |
க³ர்ப⁴த்³வாரஸ்ய விஸ்தாரஸமம் பீட²மத⁴முச்யதே || ௫௭ ||

மஹாபீட லக்ஷணம்.

இவ்விடத்தில் கர்பகிருஹத்தின் அகலமானது தண்டம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாபீடமானது, கர்பகிருஹத்திலிருந்து, 6–8–10–12–14–16 அல்லது 18 தண்ட அளவில் கல்பிக்கப்படவேண்டும்

அல்லது மற்றொரு முறையின்படியும் வைக்கலாம். பிராகாரத்தின் மூன்ருவது, நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது சுவற்றின் (உட்பக்கத்தில்) அதாவது 2–3–4வது ப்ராகாரத்தில் முன்பக்கத்தில் அதன் நீளத்தின் நடுவில் வைப்பதுமாகும்.

இவ்விதம் மஹா பீடஸ்தானம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அதன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் உயரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும். அதில் $\frac{3}{4}$ பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். $\frac{1}{2}$ பங்கு அகலமிருப்பது அதமமாகும்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் அகலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது அதமமாகும். அதைப்

த்விமாநம் மத்யமம் ப்ரோக்தம் த்ரிமாநம் ஶ்ரேஷ்டமுச்யதே |
அதவா ஏகஹஸ்தம் ஸ்யாதுத்ஸேதம் பீடவிஸ்தரம் || ௬௦ ||

த்விஹஸ்தம் து மத்யமம் ஸ்யாத் த்ரிஹஸ்தம் ஶ்ரேஷ்டமுச்யதே |
தத்விஸ்தாரஸமம் துங்கம் ஸப்தாஷ்டநவவிம்ஶதி: (வேதிகம்) ||

உபாநோச்சம் த்விபாகம் ஸ்யாத் ஷடம்(பஞ்சாம்)
ஶம் ஜகதீ பவேத் |
குமுதோச்சம் து பஞ்சாம்ஶம்(வேதாம்ஶம்) கம்பமேகாம்ஶ-
முச்யதே || ௬௧ ||

வேதாம்(ஸப்தம்)ஶம் கர்ணோத்ஸேதம் ஸ்யாதூர்த்வகம்பம்
ஶிவாம்ஶகம் |
மஹாபட்டம் த்ர்யம்ஶம் து த்விபாகம் வா விஶேஷத: ||
வேதாம்ஶம் பத்மதுங்கம் து த்விபாகம் கண்டிகோதயம் |

போல் 2 பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும்.

அல்லது 1 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது அதமமாகும். 2 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 ஹஸ்தமிருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடமானது அதன் விஸ்தாரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு உயரமுடையதாகும்.

அதன் உயரத்தைப் பங்கிட்டு, 3 வேதிகளையும் முறையே 7–8–9 பங்குகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(பீடத்தின் உயரத்தில்) உபானம் 2 பங்காகும். ஜகதி 6 (5) பங்காகும். குமுதத்தின் உயரம் 5 (4) அம்சமாகும். கம்பம் 1 பங்காகும். கர்ணம் 4 (3) பங்காகும். ஊர்த்துவ கம்பம் 1 பங்காகும். மஹாபட்டி 3 பங்காகும்; அல்லது விசேஷித்து 2 பங்கு இருப்பதுமாகும். பத்மத்தின் உயரம்

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௱௯௪ ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚(𑌵𑍇𑌦)𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌟𑍍𑌟𑍀 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌾(𑌯)𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗(𑌮)𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌂 ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍀𑌠𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂(𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂)𑌶
𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௱௯௫ ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌵𑍇𑌶𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।

---

4 பங்காகும். கர்ணிகையின் உயரம் 2 பங்காகும். ஆகக் கூடுதல், 2+5+4+1+3+1+3+4+2=24 அம்சமாகும்.

(பீடத்தின் உயரத்தை 24 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, உபானம் முதலான 9 பிரிவுகளையும், கூறிய பங்குகளால் அமைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, கர்ணிகை 3 பாகம், பத்மம் 5 (4) பாகம், மஹாபட்டி 2 பாகம், உபானம் 1 பாகம், மற்றவைகள் கீழே கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவும் கொள்வதாகும்.

அல்லது, பீடத்தின் உயரத்திற்குக் கீழே பூமட்டத் திற்குக் கீழே தாமரை மலரின் அடிப்பக்கமாகக்கொண்டு, பூமட்டத்திற்குமேலே பீடத்தின் உயரம் முழுமையும் பத்மத்தின் பாகமாகக் கொள்வதுமாகும். அதிஷ்டானத் திற்குக் கூறியபடி, வேசநிஷ்க்ராந்தம் செய்யவேண்டும். கர்ணிகையின் அகலம் பத்மத்தின் அகலத்தில் 4 அல்லது 5ல் ஒரு பாகமாகும்.

பத்மத்தின் அகலமானது, சதுரஸ்ரமாகவாவது, அஷ்டாஸ்ரமாகவாவது, வட்டவடிவமாகவாவது, ஷடஸ்ர

கமலாகாரகருதவ்யம் ... ஹம்ஸாலங்காரம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௬௬ ॥

[கமலாகாரம் கர்தவ்யம் ஹம்ஸ தார்க்ஷ்யகரம் ஸ்ம்ருதம் ।]

லோஹஜம் சைலஜம் வாபி இஷ்டகாமயமேவ வா ।

ஸுதயா வேஷ்டகாஸஹிதம் நாநாசித்ரை விசித்ரிதம் ॥

ஸுதேவ்யா மகரைவ்யாளை: வ்ருஷபைர் விபூஷிதம் ।

நாநாவர்ணைர் விசித்ரம் ஸா ஸுவர்ணரஜதாதிபி: ॥

பீடவ்யாஸே து ஷடம்சஸப்தவஸு நவாம்சகேவி வா ।

உபபீடோக்த வா பீடோச்சவபீடோத்தமம் க்ருதம் ॥ ௬௭ ॥

வடிவமாகவாவது, அமையப்பெற்று, அன்னம்–கருடன் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (பத்ம மானது, பீடத்தின் வடிவத்திற்கேற்ப, 4, 6 அல்லது 8 இதழ்களைக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.)

பீடமானது, உலோகம்–கருங்கல்–செங்கல்–உட்பகுதியில் செங்கலுடன் கூடிய ஸுதை, இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். பலவித சித்திரங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூதேவி–மகரம்–வியாளம் (ஸர்ப்பம்) விருஷபம் இவ்வுருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பலவித வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளி இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் அகலத்தில் 6–7–8–9 அம்சத்தினுலாவது, உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அம்ச அளவினுலாவது பீடத்தைச் செய்யவேண்டும். (இந்தக் கணக்கு பீடத்தின் கீழ்பாகத்திற்குக் கூறியதாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑍁𑌧𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈 ॥ ௱௭௧ ॥

𑌆𑌮𑍋𑌦𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌲𑍇 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌂 𑌚 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑌲𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥ ௱௭௨ ॥

𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌦𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌲𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।

𑌅𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌦𑌲𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍇 𑌦𑌲𑍇 ॥

𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍀𑌶𑌕𑍇 ।

அதற்குமேலே, மஹாபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவுடன் மஹாபீடத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்த பீடத்தின் மேல்பாகத்தையும் உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவின்படியேயும் செய்யலாம்.

பூதத்துவஸ்வரூபியான ஆமோதரை கிழக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், அக்நிதத்துவ ஸ்வரூபியான பிரமோதரை தெற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஜலதத்துவ ஸ்வரூபியான ஸுமுகரை மேற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், வாயுதத்துவ ஸ்வரூபியான துர்முகரை வடக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஆகாசதத்துவ ஸ்வரூபியான அவிக்நரை கர்ணிகையின்மேலேயும், (கர்ணிகை—தாமரை மலரின் இதழ்களின் நடுவிலுள்ள பாகம். இங்கு கர்ணிகை என்பது பீடத்தின் மேல்தளமாகும்.) அக்கினி மூலையிலுள்ள தளத்தில் தமோகுணத்தையும், நைர்ருதி மூலையிலுள்ள தளத்தில் ராஜஸ குணத்தையும், வாயு மூலையிலுள்ள தளத்தில் ஸத்தவ குணத்தையும், (குணங்கள் என்பதற்கு குணங்களின் அதிதேவதைகள் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) ஈசான மூலையிலுள்ள தளத்தில் விக்ந கர்த்தாவையும்

[illegible] ॥ ௭௫ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௭௬ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[[illegible] ।]

[illegible] ।

[illegible] ॥

(பூஜிக்கவேண்டும்.) ஆத்தும தத்துவமானது இவ்விதம் மஹாபூத குணங்களால் ஆகியது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வர்கம், பூமி, அந்தரிக்ஷம் (ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடம்) இவை யாவும் ஸகல பூதங்களாலும் குணங்களாலும் அமையப்பெற்றதாகும். ஹே அந்தணனே! ஆத்துமா என்று கூறப்படும் எல்லாம் மஹா பீடமேயாகும். (மஹாபீடமானது ஸர்வாத்தும ஸ்வரூபமாகும் என்பது பொருள்.) தாமஸாதி குணங்கள் நிவர்த்தியடைவதற்காக, தினந்தோறும் (பீடத்தை) பூஜித்து கடைசியில் பலிகொடுக்கவேண்டும்.

அத்தகைய ஆத்மஸ்வருபத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு (பீடத்தை) நித்தியோத்ஸவாதிகளுடன் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். (ஆகையால் ஆத்துமார்ப்பணம் செய்யும் பொருட்டு தினந்தோறும் பீடத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும்.)

முதல் பிரதக்ஷிணத்தால் பூமியை வலம் வந்ததாகும். இரண்டாவது பிரதக்ஷிணத்தால் அந்தரிக்ஷத்தை (ஆகாசத்தை) வலம் வந்ததாகும். மூன்ருவது பிரத

ஜகதார்த்தி-விநாசார்த்தம் குர்யாத் ஸாதகோத்தம: |
பஸ்சிமாபிமுகே சைத்யே கிஞ்சித் பேதம் வதாம்யஹம் ||

வ்ருஷஸ்தானே குமாரம் து ஸ்கந்தஸ்தானே வ்ருஷம் ந்யஸேத் |
[illegible] ஸேஷம் பூர்வவதாசரேத் |
பரிவாரவிதி: ப்ரோக்த: வக்ஷ்யதே லிங்கலக்ஷணம் || [illegible] ||

இதி காச்யபீயே சில்பசாஸ்த்ரே பரிவாரவிதிர்நாம
அஷ்டசத்வாரிம்ச: படல: ||

க்ஷிணத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை வலம்வந்ததாகும். இது அந்த தேசத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு நன்மையையுண்டுபண்ணும். உலகத்தின் துன்பத்தை நீக்கவேண்டி, தேவாலய நிர்மாணம் செய்பவன், இவ்விதம் பீடத்தை நிர்மாணச்செய்ய வேண்டும்.

இனி, மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் சிறிது மாறுபாட்டைக் கூறுகிறேன்.

விருஷபத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய இடத்தில் ஸுப்ரஹ்மணிய மூர்த்தியையும், ஸுப்ரஹ்மணியரை வைக்கவேண்டியவிடத்தில் விருஷபத்தையும் மாற்றியமைக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியுள்ள விதிப்படியேயாகும்.

இவ்விதம் பரிவாரவிதி கூறப்பட்டுள்ளது. இனி லிங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காச்யபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவாரவிதியெனும்
48வது படலம் முற்றும்.

அதை²கோநபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

ஶிவலிங்க³லக்ஷணம் ||

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஶிவலிங்க³ஸ்ய லக்ஷணம் |
ஸம்ஹார விலயே பூ⁴தா: லயம் க³ச்ச²ந்த்யஶேஷத: || 1 ||

யதா² ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²தா தத்³வத் ஸ்ருஷ்ட்யவஸ்தா²ம் க³தா இதி |
ஸம்ஸாரே நிஷ்கலம் ஶாந்தம் மனோவாசாமகோ³சரம் || 2 ||

மோக்ஷத³ம் ஸர்வபூ⁴தாநாம் ஸ்வாத்மந: பரமம் விநா (ஹிதம்) |
ஸர்வாதி⁴வ்யாபி தன்மத்⁴யம் ஸர்வலோகைகநாயகம் ||

தஸ்மாதே³வ ஸ்ருஷ்டிகாலே து ஶாந்திதத்த்வஸமுத்³ப⁴வ: |

நாற்பத்தி ஒன்பதாவது படலம்.

சிவலிங்க லக்ஷணம்.

இனி சிவலிங்கத்தின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஆக்கமும் அழிவுமாகிய ஸம்ஸாரமானது லயத்தை அடையும்பொழுது, பூதஜாலங்கள் யாவும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் எவ்வாறு தோன்றினவோ, அவ்வாறே லயத்தை அடைகின்றன. சிவலிங்கமானது அவைகளைப் படைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் அதற்கு லிங்கம் என்று பெயர்.

நிஷ்கலமாயும், சாந்தமாயும், மனதிற்கும் வாக்குக்கும் அப்பாற்பட்டதும்; ஆத்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டதுமான அதுவே, ஸம்ஸார சக்கிரத்தில் உழலும் ஸகல பூதஜாலங்களுக்கும் முக்தியைக் கொடுக்கும் தன்மைவாய்ந்ததாம்.

அதுவே, எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து, அவைகளுள் மறைந்து, ஸகல உலகங்களுக்கும் நாயகனாக விளங்குகிறது. அதனிடமிருந்து ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் சாந்தி தத்துவமுண்டாயிற்று.

தத்த்வாச்ச: ஶக்திஸ்ஸஞ்ஜாதா தஸ்யா நாதஸ்ய ஸம்பவ: ॥
தஸ்மாத்பிந்துஸ்ஸமுத்பன்ன: நாதம் ஸாதாக்யமுச்யதே ।
பிந்துஸ்தூன்மனீ வ்யாப்தா தஸ்மாதீஶ்வரஸம்பவ: ॥ ௫ ॥

ஈஶ்வராத்து மஹேஶஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஸ்தஸ்மாத்து வைஷ்ணவம் ।
தஸ்மாச்ச ப்ரஹ்மஸம்பூதி: ப்ரஹ்மணஸ்து விஶேஷத: ॥
த்ரீணி சைவ த்ரிம்ஶச்ச த்ரிஶதம் த்ரிஸஹஸ்ரகம் ।
தேவதா ருஷயஶ்சைவ தானவா ரஸ(ஸுர)யோனய: ॥.

ஸம்பவோ ஹ்யுத்திதோ விப்ர தேஷ்வாதௌ த்ரீணி நிஷ்கலம் ।
ஶிவம் தத் ஸகலம் வ்யாப்தம் மிஶ்ரம் நாதம் ச பிந்துகம் ॥
நாதம் லிங்காக்ருதி ஜ்ஞேயம் பிந்து: பீடாக்ருதிஸ்ததா ।

அந்த சாந்தி தத்தவத்திலிருந்து சக்தி தத்துவம் தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து பிந்து தோன்றிற்று. அந்த நாதமே ஸத் என்று கூறப்படுகிறது. பிந்துவானது, மநோந்மநீ என்று கூறப்படுகிறது. அதிலிருந்து ஈசுவரன் தோன்றினன். ஈசுவரனிடத்திலிருந்து மஹேசுவரன் தோன்றினன். மஹேசுவரனிடத்திலிருந்து விஷ்ணு தத்துவம் உண்டாயிற்று. (விஷ்ணு தோன்றினர்.) விஷ்ணுவிடமிருந்து பிரம்ஹா உண்டானர். அந்த பிரம்ஹாவிடமிருந்து, 3–30-300-3000, என்று முறையே விசேஷித்து, தேவர்களும் இருடிகளும் தாநவர்களும் ரஸத்தின் வழியே யுண்டாகும் பற்பல ஜீவராசிகளும் (அஸுரர்களும்) உண்டானர்கள். ஹே அந்தணனே! உலகத்தின் உத்பத்தியானது இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட லிங்கம், சாந்தி, சக்தி, என்ற மூன்றும் நிஷ்களமாகும். (உருவற்றதும் விவரித்துக்கூற முடியாததுமாகும்.)

சிவமானது ஸகலம் எனப்படும். நாதம், பிந்து

லிங்கம் சிவமயம் ப்ரோக்தம் பீடம் சக்த்யாத்மகம் ததா || ௩ ||

தஸ்மாத் சிவாத்மிகா சைவ ஸாஹிஷ்ணா பாபநாசநீ |
ஜகதாதி விநாசாய ஸர்வப்ராணிஹிதாய வை || ௪ ||

தேவாதீநாம் ஹிதார்த்தாய யாகபூஜாதிஸித்தயே |
லிங்கயோநிப்ரபேதேந ஸாதாக்யம் தத்ர சோச்யதே ||

ஸர்வேஷாம் ஸம்ஸித்த்யர்த்தம் ச ப்ராப்த்யை லிங்கலக்ஷணம் |
தல்லிங்கம் த்ரிவிதம் ப்ரோக்தம் சலம் சைவாசலம் ததா ||

சலாசலம் ச விப்ரோக்தம் த்ரேதைவ விசேஷத: |
ரத்நஜம் லோஹஜம் வாபி லிங்கம் சலசலா (சலாசலம்)
ஸயோநிகம் || ௫ ||

இரண்டும் மிச்ரம் எனப்படும். நாதமே லிங்கவடிவம் என்றும், பிந்துவே அதன் பீடமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. லிங்கமானது சிவஸ்வரூபமாகும். பீடமானது சக்திஸ்வரூபமாகும். லிங்கமும் பீடமும் சேர்ந்து ஒன்ருகவே இருப்பதால், நெருப்பும் உஷ்ணமும் சேர்ந்து ஒன்ருக இருப்பதுபோல, ஶிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து ஒன்ருகவே விளங்குகின்றது.

ஸத்பாவமானது, உலகத்தின் தீமைகளைப் போக்கி ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கொடுப்பதற்காகவும், தேவாதிகளான ஸகலஜீவராசிகளும் நன்மையையடைவதற்காகவும், (அவர்கள்) தியாகம் பூஜை முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டியதற்காகவும், லிங்கம் யோனி என்ற பிர்குபாடுடன் விளங்கலாயிற்று.

(தேவாதிகளான ஸகல ஜீவராசிகளும், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்ற புருஷார்த்தங்கள்) எல்லாவற்றையும் அடையும்பொருட்டு, லிங்கலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

அந்த லிங்கமானது, சலம், அசலம், சலாசலம், என்று

஥ிஂம ரூவெஹதஂ வாம யொநிஂ கூஜா (கூ-ய-ீஂக)
ஹக்ஷணாழ |
மிஂஹொ வத-ீநொவெதம் ஶக்ஷணொஸாஂவஜி-தஂ ||

஥ிஂமாகாஂஂஶெஷம் த¬ கூஜா ஥ிஂமொடியாய-ீகழ |
* உடிபெ நொகஹாமம்(மெ) வா வெஷாஂஂஂஂஜொவி வா ||

வீமெ திவெஂயெக ஶெஷம் ஓஂஂஜாநஸஂஜிதழ |

மூன்று வகையாகும். அந்த லிங்கத்தை முறையே விசே ஷித்து யோநியுடன் (யொநி – பீடம்) ரத்நத்தினுலாவது, (ஸுவர்ணம் முதலிய) லோஹத்தினுலாவது அமைக்க வேண்டும். லிங்கமானது எந்த திரவியத்தால் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த திரவியமல்லாத வேறு திரவியத்தினுலும் யோநியைச் செய்யலாம். ஆனுல் அது லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

லிங்கமானது, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக இல்லாவிட் டாலும் சிரோவர்தனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தனம் — லிங்கத்தின் முகமட்டத்திற்குமேலே குடை போன்று உயர்ந்து வட்டமாக இருக்கும் சிரோ பாகம்)

லிங்கத்தின் உருவத்தை முழுமையும் செய்து, லிங்கத் தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி அளவாவது, லிங்கத்தின் உயரத் தில் 7-ல் 4 பாகமாவது, அல்லது 7-ல் 5 பாகமாவது, பீடத்திற்குள் பதிந்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். அது நீங்கிய பாகமானது பீடத்திற்கு மேலே காணப்படுவதாக இருக்கவேண்டும்

---

* உடிபெஉநெொகஹாமம் வா வெஷாஂஶெஉஂஂஜொவி வா |
உதி வாாஜஂ |

உயரத்தில் 3ல் 1 பாகமாவது, 4ல் 1 பாகமாவது, என்பது மற்ருெரு பாடம்.

[illegible] ||

யல்லிங்கம் அசலம் [illegible] |
ஸ்தா²பிதம் சைவ யத் பீட²ம் [illegible] ||

ஸ்வயம்ஜம் ஸூத்ரஸம்யுக்தம் பா³ணலிங்க³ம் து தத்³விது³: |
தேஷாமாதா³வசலம் லிங்க³லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே(அ)து⁴னா || ௧௮ ||

ஸுமாஸதிதி²நக்ஷத்ரவாரே லக்³னே ஶுபா⁴வஹே |
ஆசார்ய: ஶில்பிஸம்யுக்த: ஶிலாஸங்க்³ரஹணமாசரேத் || ௧௯ ||

இஷ்டமான எந்த இடத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லக் கூடியதாகவும் இஷ்டமான இடத்தில் வைக்கவும் எடுக்கவும் தகுதிவாய்ந்ததுமான லிங்கமானது, சல லிங்கம் எனப் படும்.

அதற்கு உரிய தேவாலயத்தில் காணப்படுவதும், இருக்குமிடத்திலிருந்து அசைக்கமுடியாதபடி ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதுமான லிங்கமானது, அசல லிங்கம் எனப்படும்.

உரிய இடத்தில் ஸ்திரமாக இருப்பதுபோல் காணப் படுவதும், பீடத்தில் வைக்கவும், அதனின்றும் தனித்து எடுக்கவும் கூடியதுமான லிங்கமானது, சலாசல லிங்கம் எனப்படும். (17)

தானாகவே லிங்காகாரத்தை அடைந்து ஸூத்திரத் துடன் கூடியதாய் காணப்படும் லிங்கத்தை, பாணலிங்கம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இத்தகைய லிங்கங்களில் அசலலிங்க லக்ஷணத்தை முதலில் கூறுகிறேன். (18)

நல்ல மாதத்தில் நல்ல திதியில், நல்ல நக்ஷத்திரத்தில், நல்ல லக்கினத்தில், நல்ல வாரத்தில், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். ஆசார்யனானவன் சில்பியுடன் கூடச்

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௪ ॥

சென்று, சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். அவன், சிலாஸங்கிரஹணத்திற்குப் புறப்படும் பொழுதும், மார்கத்திலும், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யும்பொழுதும், தெய்வச்செயலாக ஏற்படும் நிமித்தங்களையும், ஆகாசவெளியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும், பூமியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும் கவனித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

காக்கையானது இடது பக்கத்திலிருந்து வலமாக வருவது, பருந்து வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கம் வருவது, மாம்ஸத்துடன்கூடிய கழுகு, கந்நிகை, பசு இவைகளைக் காண்பது, பசுக்கள் எதிரில் வருவது, தயிர் நிறைந்த குடம், பால் நிறைந்த குடம், மலர்ந்த மலர்கள், புஷ்பமாலை, குழந்தைகளுடன் கூடிய ஸ்திரீகள், சோறு, மாம்ஸம், உணவுப்பொருள், சிவபக்தி நிறைந்தவன், ஜ்வாலையுடன் கூடிய நெருப்பு, ஜலம் நிறைந்த குடம், அலங்காரம் செய்யப்பட்ட யானை, மிகவும் அழகுடன்கூடிய வேஸ்யை (தாஸீ)

𑌉𑌲𑍍𑌕𑌾𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌹𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௫ ॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌤𑍈𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯𑌵𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍈𑌲𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨௭ ॥

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌬𑌹𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑍇 ॥

இவைகளைக் காண்பதும், இவைகள் எதிரில் வருவதும் பூமியில் நிகழும் சுப சகுனங்களாகும்.

இவைகளுக்கு மாறாகக் காணப்படுகின்றவைகள் அசுப சகுனங்களாகும். (24)

கொள்ளிக்கட்டை விழுவது, திக்குகள் எரிவது, பெருங் காற்றடிப்பது, இவைகள் அந்தரிக்ஷத்தில் உண்டாகும் அசுபங்களாகும். (அந்தரிக்ஷம் — ஆகாசம்) இனி பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுனங்களைக் கூறுகிறேன்.

அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் ஆண்கள், விரிந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் புருஷர்கள், எண்ணெ தேய்த்துக் கொண்ட ஸ்திரீ புருஷர்கள், துணி அணிந்துகொள்ளாமல் நக்நமாக இருப்பவர்கள், காஷாயவஸ்திரம் உடுத்தியவர்கள், ஒன்றுமில்லாமல் சூன்யமாக இருக்கும் மண்பாண்டம், எண்ணெயுடன் கூடிய பாத்திரம், மூக்கு, காது முதலிய அங்கங்கள் அறுபட்டவர்கள், அங்கம் குறைந்தவர்கள், அதிக அங்கமுடையவர்கள், பிள்ளை பெறாத ஸ்திரீகள், கணவனை இழந்த விதவைகள், அளவு கடந்து அதிகமாக ஆஹாரம் செய்பவன், இவைகள் பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுனங்களாகும். இத்தகைய அசுப சகுனங்களைச் சுபகாரியங்களில் விலக்கிவிடவேண்டும். (28)

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯ ॥

ஸமிதாஜ்யான்னை: [illegible] (ஹோ)மம் [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

பர்வதே வா ஸமுத்ரே வா தீர்த்தே க்ஷேத்ரே ததைவ வனே
வா தத: ।
க்ஷீரவ்ருக்ஷஸமீபே ச தேவாலயஸமீபகே ॥ ௩௧ ॥

நதீ தடாகதீரே வா [illegible] ।
அந்யஸ்தானே ந க்ருஹ்ணீயாத் க்ருஹீதே வ்யாதி[illegible] ॥

சுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் புறப்பட்டுச்செல்ல வேண்டும். அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் பிரயாணத்தை நிறுத்திவிடவேண்டும்.

அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால், அக்கினியை வளர்த்து, அதில் ஸமித்து, அன்னம், ஆஜ்யம் (நெய்) இவைகளால், சிவ (பஞ்சாக்ஷர) மந்திரத்தினால் 100 தடவை ஹோமம் செய்து பயத்தம்பருப்பிட்ட பொங்கலை நிவேதனம் செய்து, நாகபூஷணனான பரமேசுவரனை வணங்கிவிட்டு, பிறகு, ஆசாரியனானவன் சில்பியுடன் சிலாகிரஹணத்திற்கு புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டும். (30)

சில்பியானவன், மலை, ஸமுத்திரம், புண்யதீர்த்தம், புண்யக்ஷேத்திரம், காடு இவ்விடங்களில், பாலுள்ள மரத்தின் பக்கத்திலும் தேவாலயத்தின் பக்கத்திலும் நதிக்கரையிலும் குளக்கரையிலும் இருக்கும் சிலையை எடுக்க வேண்டும். மற்றவிடங்களில் சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால், அதனால் அழிவு உண்டாகும். (32)

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍀𑌤𑌾 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 ।
𑌗𑍋𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌶𑌙𑍍𑌖𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 । ௩௩ ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ।
𑌜𑌪𑌾𑌕𑌿𑌂𑌶𑍁𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌭𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌗𑍋𑌪𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ॥ ௩௪ ॥

𑌜𑌾𑌤𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌶𑌶𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ।
𑌦𑌾𑌡𑌿𑌮𑍀𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌕𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ॥ ௩௫ ॥

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
*[𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ॥ ௩௬ ॥

𑌕𑍁𑌰𑌣𑍍𑌟𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑍋(𑌕𑌾)𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰𑌫𑌲𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌾 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌸𑌮𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾] 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌾 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 ।
𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ॥ ௩௮ ॥

சிலையானது, வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு. என்று நான்கு வகையாகும். வெளுப்புநிறச் சிலையானது, பசுவின் பால் 1, சங்கு 2, முல்லைப்பூ 3, சந்திரன் 4, முத்து 5, ஸ்படிகம் 6, மல்லிகைப்பூ 7, இவைகளைப் போன்ற 7 வித நிறமுடையதாகும்.

சிவப்புச் சிலையானது சம்பரத்தம்பூ 1, புரசப்பூ 2, புட்டுப்பூச்சி 3, ஜாதிலிங்கம் 4, முயல் ரத்தம் 5, மாதுளம்பூ 6, பந்தூக புஷ்பம் (சிவப்புப் பூவுடன் கூடிய பெருமருந்துப்பூ) 7, இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

இவ்விதமே மஞ்சள் வர்ணச்சிலையானது, ஸுவர்ணம் 1, சரக்கொன்னைப்பூ 2, சம்பகப்பூ 3, மஞ்சள் 4, மஞ்சள்நிறக் குறிஞ்சிப்பூ 5, எலுமிச்சம்பழம் 6, அரிதாரம் 7 இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

---

* 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑍋𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 ।

முதலில் கூறியுள்ள 5ம் பல பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. கடைசியிலிருக்கும் 2ம் இடத்திற்குப் பொருத்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

𑌗𑍂𑌂 𑌮𑌯𑍂𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌭𑌾 𑌮𑌷𑍀𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌨𑌿𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ॥ ௩௯ ॥

𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌭𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌦𑌶(𑌨𑌵)𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌶𑌿𑌲𑌾 ।
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌰𑌕𑍍𑌤𑌪𑍀𑌤𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௰ ॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌦𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥ ௪௧ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌯𑍋𑌨𑌂 𑌨 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑍌 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑍌 ॥ ௪௨ ॥

கருப்புச் சிலையானது, ப்ஃஹிஷாக்ஷம் (பூனைக்கண் குங்குலியம்) 1, அஞ்சனக்கல் 2, நீலோத்பலம் 3, கருங்குளவி 4, மயிலின் கழுத்து 5, மஷீபத்ரம் 6, ராஜாவர்த்தம் (சிறிது கருமையான தேன் நிறமான ஒருவிதக் கல்)7, கருப்புப்பயறு 8, குறும்பயறு 9. இவைகளைப் போல 10 (9) விதமாகும்.

வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, இந்நிறங்கள் முறையே பிராமணாதி ஜாதிகளுக்கு உரியவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன அவைகள் (ஒவ்வொன்றும்) தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் இவைகளை எப்பொழுதும் கொடுப்பவைகளாம்.

அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய சிலைகள், அந்தந்த ஜாதிக்கு ச்ரேஷ்டமாகும். ஹீநஜாதிச் சிலைகள் நிஷித்தமன்று. ஆனல் ஹீநஜாதியினருக்கு உத்தம ஜாதிச் சிலைகள் கூடாதவைகளாகும்.

இந்தப் பாகுபாட்டை, அநுலோமமாகவும் பிரதிலோமமாகவும் கொள்ளவேண்டும். ஆயினும் ஹீநஜாதிச் சிலையை ச்ரேஷ்டமாகக் கொள்ளக்கூடாது. (அநுலோமம் - கிரமமுறை. பிரதிலோமம் - எதிர்முறை.)

ஆசார்யன் சில்பீ இவ்விருவரும், வெளுப்பு ஆடை

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 |
𑌕𑍁𑌠𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ||

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 |
𑌦𑍋𑌷𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ||

𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑌪𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌂(𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌂) 𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 |
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ||

𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍 |
𑌰𑍇𑌖𑌾𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௪௫ ||

[illegible] 𑌤𑌥𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾 |

அணிந்து, வெண்சந்தனம் பூசி, வெளுப்பு மாலையணிந்து, பஞ்சாங்க பூஷணங்கள் பூண்டு, கோடரி முதலியவை களுடன், சிலை இருக்குமிடம் சென்று, மன அமைதியுடன் அந்தச் சிலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, தோஷமில்லாத சிலையைப் பார்த்து, விசேஷித்து அச்சிலையின் ஆகாரத்தை நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும். (44)

எப்பொழுதும் மழையில் நனைந்துகொண்டிருப்பது, வெய்யிலில் காய்ந்துகொண்டிருப்பது, தீயின் நாற்ற முள்ளது, (அல்லது தீயால் பொசுங்கியது) உப்பு ஜலம் படிந்தது, கெட்ட இடத்திலிருப்பது, தடத்தில் (ஜலக் கரையில்) இருப்பது, வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கப் பட்டது, மணல் கலந்திருப்பது, சேறு படிந்திருப்பது, சிதைவுற்றது (அழுத்தம் விசிறிப்போனது), பார்க்க பயங்கரமானது, கோடுகள் புள்ளிகள் களங்கங்கள் இவை களுடன் கூடியது, இத்தகைய சிலைகளை நீக்கிவிட வேண்டும். (46)

வர்ஷதாராபதாகாரா ரேகா சைவ த்ரிதா ஸ்ம்ருதா ॥ ௪௭ ॥

ஜம்பூபலஸமாகாரா த்ராக்ஷாயாஸ்ஸத்ருஶாதவா ।
அந்யதா(யா) வ்ருத்தஸங்காஶா த்ரிதா பிந்துஸம்ஜ்ஞிதா ॥

க்ருஷ்ணலோஹநிபாகாரா க்ருஷ்ணப்ரமரஸந்நிபா ।
ஶிகிபிஞ்சஸமாகாரா கலங்கா அத வர்ஜ்யா
(த்ரயா உதா) ॥ ௪௯ ॥

கர்ஜூரபத்ரஸங்காஶா தூர்வாஸ்தம்பநிபா ததா ।
வேணுவம்ஶாங்குரஸங்காஶா ஊர்ணநாபபதாயதா ॥ ௫௦ ॥

அந்யவர்ணே ஸிதா ரேகா ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்திதா ।

கயிறு விழுந்தது (கல்லின் நடுவில் கயிறு போன்ற ரேகை யுள்ளது) அல்லது கயிறு போன்ற தோற்றமுடையது, ஸூரிய கிரணம் பாய்ந்தது, மழைக்கால் போன்ற உருவமுடையது என ரேகை மூன்று விதமாகும்.

நாவப்பழம் போன்ற உருவமுடையது, திராக்ஷைப் பழம் (அல்லது காய்) போன்ற உருவமுடையது, வேறு எந்த விதத்திலாவது வட்டவடிவமாக இருப்பது, என பிந்துவானது மூன்றுவிதமாகும்.

இரும்புபோன்ற நிறமுடையது, கருங்குளவிபோன்ற நிறமுடையது, மயில் தோகை போன்ற நிறமுடையது, என களங்கம் மூன்றுவிதமாகும். (இத்தகைய தோஷமுள்ள கற்கள் கூடாதவைகளாம்) (49)

பேரிச்சையிலைபோன்ற கோடுடையது, அருகங்கட்டை போன்ற கோடுடையது, மூங்கில் முளைபோன்ற கோடுடையது, எட்டுக்கால் பூச்சியின் கால்களைப்போல நீண்ட கோடுகளுடையது, இவைகளும், வெள்ளை நிறமல்லாத மற்ற நிறமுள்ள கல்லில் வெள்ளை ரேகையும், ஸகலவித ஸம்பத்துக்களின் நிறைவைக் கொடுக்கும். [எனவே

க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணா விநாஶாய ஶ்வேதக்ருஷ்ணா ததைவ ஹி || ௫௧ ||

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந வர்ஜ்யா ஹ்யாதோஷயுதா: |
க்ருஷ்ணா ச ஹரிதா க்ராஹ்யா ஸிதவர்ணா விஶேஷத: ||

பாராவதஸத்ருஶா ச தூர்வாஸ்தம்பாக்ருதிப்ரபா |
அதிக்ருஷ்ணப்ரபா யா து ஶிலா ஸா த்வஶுபப்ரதா ||

கலங்கா ரோகதா ஜ்ஞேயா ராஜராஷ்ட்ரவிநாஶநம் (கா) |
பிந்துகா புத்ரநாஶாய தாரித்ர்யஶ்ரீவிநாஶதா || ௫௩ ||

முதலில் கூறப்பட்ட 4 வித் கோடுகளும் வெள்ளைக் கல்லுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாம்.]

கருப்புக் கல்லில் கருப்புக்கோடும், வெள்ளைக் கல்லில் கருப்புக்கோடும் அழிவை யுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழுமுயற்சியுடன் கீழே கூறப்பட்ட குற்றங்களில்லாத கற்களையே கிரஹிக்கவேண்டும்.

கருப்பு நிறமான கல்லும், பச்சை நிறமான கல்லும், (அல்லது கருப்பும் பச்சையும் கலந்த நிறமான கல்) கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். வெள்ளை நிறமான கல், விசேஷித்து கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். பேரீச்சையிலையின் நிறமுடைய கல்லும், அருகங்கட்டையின் நிறமுடைய கல்லும் சுப பலனைக் கொடுக்கும்.

மிகவும் கருப்பான நிறமுடைய கல்லானது, அசுப பலனைக் கொடுக்குமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பசுக்கள், தான்யம், தநம் இவைகளையும் அழித்துவிடும். (53)

களங்கதோஷமுள்ள கல்லானது, ரோகத்தை யுண்டு பண்ணும்; அரசன், ராஜ்யம் இவைகளையும் அழித்துவிடும்.

பிந்து (புள்ளி) தோஷமுள்ள கல்லானது, புத்திர நாசத்தையும் தாரித்திரியத்தையும் கொடுக்கும்; இருக்கும் செல்வத்தையும் அழித்துவிடும்.

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍 𑌶𑍁𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌕𑌾(𑌣𑌾)𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥

𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ।
𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥ ௫௭ ॥

𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌸𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌶𑌿𑌲𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌾𑌲𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌾 ॥

இவ்விதமாகக் கற்களின் குணதோஷங்களை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, தோஷமுள்ள சிலைகளை நீக்கி, குணமும் லக்ஷணமுமுடைய சிலையையே க்ரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலையானது, ஒலி, உருவம் இவைகளின் பேதங்களால் பாலை, யுவதி, விருத்தை என்றும், புருஷ சிலை, ஸ்திரீ சிலை, நபும்ஸக சிலை என்றும், பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் முறையைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக!

கெல்லும்பொழுது, சத்தமும் குட்டையான உருவமும் உடைய சிலையானது, பால சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மணியின் ஓசையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது ஸ்திரீ சிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எரசலான சத்தமுடையது விருத்தசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (57)

மணியோசையைப்போல் அதிக சத்தமும், நீண்ட வடிவமுமுடையது, புருஷ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பனையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது, ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அஸ்திரா கடி²னா ரூக்ஷா ஸ்பு²டிதா நபும்ஸகா |
ஸ்வரேணைவம் ஸமாக்²யாதா ரூபபே⁴தோ³(அ)த² உச்யதே ||

சதுரஶ்ரா ச வஸ்வஶ்ரா ஸ்த்ரீஶிலேதி ப்ரகீர்திதா |
ஆயதாஶ்ரா ச வ்ருத்தா ச த³ஶத்³வாத³ஶகோணகா || ௬௦ ||

பும்ஶிலா ஸா ஸமாக்²யாதா ஸுவ்ருத்தா ஸா
நபும்ஸகா |
த³ஶாஶ்ராம் த்³வாத³ஶாஶ்ராம் ச பா³லாம் வ்ருத்³தா⁴ம் ச வர்ஜயேத் ||

லிங்க³ம் குர்யாத் பும்ஶிலாபி⁴: ஸ்த்ரீஶிலாபி⁴ஸ்து பிண்டி³காம் |
நபும்ஸகஶிலாபி⁴ஸ்து பாதா³தா⁴ரம் ஸமாசரேத் || ௬௨ ||

பளபளப்பில்லாமல் உறுதியில்லாமல் கரடுமுரடாய் ஒலியில்லாமலிருக்கும் சிலையானது நபும்ஸக சிலை என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் ஒலியினால் பேதம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி உருவத்தினால் பேதத்தைக் கூறுகிறேன். (59)

சச்சதுரமாகவும் எட்டுக் கோணமாகவும் இருக்கும் சிலையானது ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நீண்டசதுரமாகவும், வட்டவடிவமாகவும், பத்துக் கோணமாகவும், பன்னிரண்டு கோணமாகவும் இருப்பது, புருஷசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நன்கு வட்டவடிவமாக இருப்பது, நபும்ஸக சிலையாகும்.

10 கோணமாக இருக்கும் சிலை, 12 கோணமாக இருக்கும் சிலை, பாலசிலை, விருத்தசிலை, இவைகளை விலக்கிவிட வேண்டும். (61)

புருஷ சிலையினால் லிங்கத்தைச் செய்யவேண்டும். ஸ்திரீ சிலையினாலே பிண்டிகையைச் செய்யவேண்டும்.

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌗𑌗𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥ ௬௩ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑌗𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇(𑌣𑌂) ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ ௬௪ ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯(𑌦𑍍𑌯) 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

(பிண்டிகை—பீடம்.) நபும்ஸக சிலையினுலே பாதாதாரத்தைச் செய்யவேண்டும். (பாதாதாரம்—லிங்கத்தின் அடித்தலத்தின் ஆதாரம்.) இப்படிக்குச் செய்யாமல் இதற்கு விபரீதமாகச் செய்தால், அது எப்பொழுதும் கர்த்தாவுக்கு (செய்தவனுக்கு) அழிவையுண்டுபண்ணும்.

தேசிகனுனவன், கிழக்கு நுனியாகவோ வடக்கு நுனியாகவோ இருக்கும் சிலையை கிரஹிக்கவேண்டும். (63)

கிழக்கு நுனியான சிலையில், மேற்குப்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். வடக்கு நுனியான சிலையில் தென்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். கிழக்குப்பக்கமும் வடக்குப்பக்கமும் லிங்கத்தின் நுனிப்பக்க(தலைப்பக்க)மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலையின் அடிப்பக்கம் முகமாகும் (முன்பக்கமாகும்). மேல்ப்பக்கம் பின்பக்கமாகும்.

இவ்விதமாக, சிலையை நன்கு பரீக்ஷித்துப்பார்த்து, அதை எடுத்து, அந்தச் சிலையை, ஹிருதய மந்திரத்தினுலே பசும்பாலினுல் நன்கு அலம்பி சுத்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு, அந்தச் சிலையைத் தூக்கி நிறுத்திவைத்து, ஸத்திய மந்திரத்தினுலே சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால்

தஸ்யாஸ்து ஶாங்கரே தேஶே ஶாந்திஹோமம் து
காரயேத் || ௬௬ ||

அக்ந்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் தத்தத்காலோசிதம் சரேத் |
ஸமிதோ ஹ்ருதயேநைவ மூலேநாஜ்யம் து ஹோமயேத் ||

அகோரேண சரும் ஹுத்வா புருஷேணைவ தண்டுலம் |
திலாநீஶாநமந்த்ரேண ஸர்ஷபம் கவசேந து || ௬௮ ||

ஶதம் தத³ர்த்தம் பாதம் வா ப்ரத்யேகம் ஜுஹுயாத் க்ரமாத் |
ஸ்விஷ்டக்ருதம் அக்நேதி பூர்ணாஹுதிமதாசரேத் ||

ததோ வஹ்நிம் விஸ்ருஜ்யாஸ்ய பூஜாபர்யுஷிதம் த்யஜேத் |
ஶிலாச்சேதகரம் ஶஸ்த்ரமஸ்த்ரமந்த்ரேண பூஜயேத் || ௭௦ ||

பூஜிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, அதன் ஈசாந்ய திக்கில் சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (66)

அக்ஙி ஆதானம் முதலிய எல்லாவற்றையும், அதற்குக் கூறியுள்ள முறைப்படி செய்யவேண்டும். ஹிருதய மந்திரத்தினுல் ஸமித்துக்களையும், மூலமந்திரத்தினுல் நெய்யையும், அகோர மந்திரத்தினுல் சரு (அந்நம்) வையும், புருஷ மந்திரத்தினுல் தண்டுலத்தையும், (தண்டுலம் – அரிசி) ஈசான மந்திரத்தினுல் எள்ளையும், கவ்ச மந்திரத்தினுல் கடுகையும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். மேலே கூறியுள்ள ஸமித்து, நெய், அந்நம், அரிசி, எள்ளு, கடுகு, இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் முறையே 100, 50 அல்லது 25 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்நே என்ற மந்திரத்தினுல் ஸ்விஷ்டகிருத் ஹோமத்தைச் செய்து, அதன் பிறகு, பூர்ணுஹுதி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (69)

அதன் பிறகு, அக்ஙியை உத்வாஸநம் செய்துவிட்டு, பூஜைசெய்த நிர்மாலிய புஷ்பம் முதலியவைகளை எடுத்துக் களையவேண்டும்.

சிலையைத் துண்டாடவேண்டிய ஆயுதத்தை, அஸ்த்ர

* कवचवर्मास्त्रान्तैः शिलाच्छेदनमाचरेत् ।
तदूर्ध्वं शिल्पिकार्यं तु स्थपत्यादिः समाचरेत् ॥

गर्भगेहप्रमाणं च द्वारमानं तथैव च ।
स्तंभमानं तलमानं हस्तं तालमङ्गुलं तथा ॥ ௭௨ ॥

लिङ्गमानं पुरा प्रोक्तं सप्तधा प्रत्येकशः ।
गर्भगेहे तु पञ्चांशे गुणांशं ज्येष्ठ
उच्यते ॥ ௭௩ ॥

गर्भार्धं मध्यमं प्रोक्तं तयोर्मध्येऽष्टभाजिते ।

மந்திரத்தினுலே பூஜை செய்யவேண்டும். அபஸர்பண மந்திரத்தை ஜபித்து, சிலையைத் துண்டாடவேண்டும். அதற்குப் பிறகு சிற்பி செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஸ்தபதி முதலியவர்கள் செய்யவேண்டும். (71)

கர்ப கிருஹத்தின் அளவு, துவாரத்தின் அளவு (துவாரம் – கர்பகிருஹத்தின் வாயிற்படி) ஸ்தம்பத்தின் அளவு (ஸ்தம்பம் – கர்பகிரஹத்தின் தூண் மட்டம்) தலமானம் (கர்பகிருஹத்தின் பூமட்டத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் அளவாகும். வெளிப்பிராகாரத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் நீளமும் தலமானமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே பாதமானமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது) ஹஸ்தமானம், தாலமானம், அங்குலமானம் என்று லிங்கமானமானது 7-வித மானங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 7-வித மானங்களிலும் பலவித அளவுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

கர்பகிருஹத்தின் அளவில் 5-ல் 3 பங்கு (உயரம்) இருக்கும் லிங்கமானது உத்தமலிங்கமாகும். அதில் ஸரி

---

* कवचं च शिलाच्छेदनमिति पाठान्तरम् ।

கவசமந்திரத்தால் சிலாச்சேதனம் செய்யவேண்டும் என்று மற்றொரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.

𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌮𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௪ ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌂(𑌹𑍇)𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌸𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ ௭௫ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌸𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌮𑍍 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤 ॥ ௭௬ ॥

𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥ ௭௭ ॥

பாதியளவு இருப்பது, மத்தியமலிங்கமாகும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை, அதாவது, ஸரிபாதியிலிருந்து முழு அளவுவரையிலுள்ள (½-க்குமேல் 1 வரையில் உள்ள) மத்திய அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் ஒவ்வொரு அளவும் தனித்தனியே 9-வித லிங்கமானமாகும். இந்த 9-வித லிங்கமானங்களில் அதிக அளவுள்ள 3-ம் உத்தமமாகும். மத்தியிலுள்ள 3-ம் மத்தியமமாகும். குறைந்த அளவுள்ள 3-ம் அதமமாகும். இவ்விதமாக கர்பகிருஹத்தின் அளவினால் கிடைக்கும் லிங்கத்தின் உயரமானது 9-விதமாகும். (75)

லிங்கமானது (லிங்கத்தின் உயரமானது) கர்பகிருஹ துவாரத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமமாக இருப்பது உத்தம லிங்கமாகும். அதில் 3-ல் 2 பங்கு உயரமுள்ளது கனிஷ்டமாகும் (அதமமாகும்.) இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, துவாரமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். (76)

ஸ்தம்பத்தின் முழு அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்ய, அதன் ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே, லிங்கத்தின் மானமாகும். எனவே ஸ்தம்பமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். இவைகளில் மூன்று மூன்று

ப்ராஸாதே³ க்ஷுத்³ரமாநே து ஹஸ்தமாநமுதா³ஹ்ருதம் ।
க்ஷயிஷ்டா²தி⁴கே விப்ர ஹஸ்தமாநம் ந கல்பயேத் ॥ ௭௮ ॥

ஏகஹஸ்தம் ஸமாரப்⁴ய ஸ்வாஷ்டாம்ஶாம்ஶ விவர்த⁴நாத் ।
நவஹஸ்தாவதி⁴ர்யாவத் ஸங்க்²யாஷஷ்டி: ஸபஞ்சகா ॥ ௭௯ ॥

பஞ்சஹஸ்தாதி⁴(ஸ்தாதி⁴)கே நாதி³(த்³ரி)ஹர்ம்யே ஹஸ்தவஶம்(ஶாத்) நயேத் ।
பஞ்சஹஸ்தாதி⁴யோஹர்ம்யே லிங்க³ம் ஹஸ்தவஶம் விநா ॥ ௮௦ ॥

ஹஸ்தாதி³ த்ரயஹஸ்தாந்தம் * விகல்பாபா⁴ஸஹர்ம்யயோ: ।

கூறுகள், முறையே உத்தம – மத்தியம – அதமங்களாகும். கர்பகிருஹத்தின் ஆதிபூமியான உள்பக்கத்தில் தூண் மட்டத்திற்கு ஸமமான பகுதிக்கே ஸ்தம்பம் என்று பெயர். அதிஷ்டாநத்தின் உயரத்தில் ஸ்தம்பமாநத்தைப் போல கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (78)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தத்தில் 8ல் ஒரு பங்கு வீதம் கூட்டிவர, ஹஸ்தமாநத்தினுல் கிடைக்கும் லிங்கமாநமானது 65 விதமாகும். (79)

5 ஹஸ்தத்திற்கு அதிகமாகயிருக்கும் கர்பகிருஹத்தில், லிங்கமாநத்தை, ஹஸ்தமாநத்தால் கணக்கிட வேண்டும். கர்பகிருஹமானது, 5 ஹஸ்தத்திற்கு உள்பட்டதாக இருந்தால், ஹஸ்தமாநத்தினுல் லிங்கமாநத்தைக் கணக்கிடக் கூடாது. (80)

*ஆலயமானது, விகல்பஹர்மியமாகவோ, ஆபாஸஹர்மியமாகவோ இருந்தால், அப்பொழுது 1 முதல் 3 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமாநத்தைக் கொள்ளவேண்டும்.

---

* விகல்பாபா⁴ஸச்ச²ந்த³ஜாதிவிமாநலக்ஷணாநி ௨௪ படலே மாநஸூத்ரலக்ஷணே த்³ரஷ்டவ்யாநி ।

* விகல்பம்—ஆபாஸம்—சந்தம்—ஜாதி—எனப்படும் விமாந லக்ஷணங்களை 24-வது படலத்தில் மாநஸூத்ரலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑍇 ॥

𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌂 𑌹𑍁(𑌜𑌾)𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌮𑌾𑌨𑌮𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௮௨ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌤𑌾𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌂𑌗𑍇 𑌹𑌿 𑌨𑌵𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃(𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃) 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂
𑌜𑌾𑌤𑍀𑌤𑌰𑌾𑌲𑌯𑍇 ॥ ௮௩ ॥

* 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌶𑌤𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌲𑍍𑌲𑌿𑌂𑌗𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥ ௮௪ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

ஆலயமானது, சந்தவிமானமாக இருந்தால் 3 முதல் 6 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். அதுவே, ஜாதிவிமானமாக இருந்தால் 6 முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஹஸ்தவசத்தாலே லிங்கமானம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இனி தாலமானத்தைக் கூறுகிறேன். (82)

ஏகதாலம் முதல் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கூட்டிவர, தாலபேதத்தினாலே லிங்கமானம் 9 விதமாகும். இது ஜாதி ஹர்மியமல்லாதவிடத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (83)

13 அங்குலம் முதல் 109 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர லிங்கமானம் 49 விதமாகும். இது மானாங்குலத்தால் கூறப்பட்டதாகும். (84)

சிவாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், பிரஹ்மாம்சம், என்ற 3 பிரிவுகளுடன் கூடிய லிங்கத்தை, ஒரு முழ(உயர)த்திற்குக்

---

* 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌶𑌤𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌨𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

ஹஸ்தோநாக்ஷயம் லிங்கம் வ்ருத்தாகாரமசேஷத: ॥ ௮௫ ॥

வேதம் நவாம்சேஷ்வதயே விஷ்டரே யோஜயேத் புத: ।
சேஷம் து த்ருச்யபாகம் ஸ்யாத் விகல்பாபாஸஹர்ம்யயோ: ॥

விஷ்டரே வேதயேத்பஞ்சம் விகல்பாபாஸகம் விநா ।
த்ருச்யோத்யர்த்தாம்சம் லிங்கம் சைலஜம் து ந காரயேத் ॥

ஏவம் குணைருபேதைஸ்து ப்ராஸாதே லிங்கமாநகம் ।
நாகரம் த்ராவிடம் லிங்கம் வேஸரம் ச வதாம்யஹம் ॥ ௮௬ ॥

குறைவாகச் செய்யக்கூடாது. ஒரு முழத்திற்குக் குறை வில்லாத லிங்கம் யாவும், விருத்தாகாரமாக (வட்டவடிவ மாக)இருப்பதாகும். (85)

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 9ல் 4 பாகத்தை பீடத்தினுள், பொருத்தவைக்கவேண்டும். அதன் மீதமான 5 பாக மானது மேலே (சிவாம்சமாக) தெரியவேண்டும். இவ்வித லக்ஷணமுடைய லிங்கத்தை, விகல்பகிருஹம், ஆபாஸ கிருஹம், இவைகளில் வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். (86)

லிங்கத்திற்குக் கூறிய 5 பாகத்தை, பீடத்தினுள் வைத்து, பாக்கியுள்ள 4 பாகத்தை, மேலே சிவாம்சமாகத் தெரியும்படி செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த லிங்கத்தை விகல்பகிருஹத்திலோ, ஆபாஸகிருஹத்திலோ வைக்காமல், மற்ற ஜாதி கிருஹம், சந்தகிருஹத்தில் வைக்கவேண்டும். சிலையினாலே செய்யப்படும் லிங்கத்தை 13 அங்குலத்தில் செய்யக்கூடாது. (87)

லிங்கமாநமானது இவ்விதம் அநேகவிதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி நாகரலிங்கம், திராவிடலிங்கம், வேஸரலிங்கம் இவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லிங்கோச்ச்ராயே து வேதாம்ஶே ஶஶாம்ஶம் கந்யஸம் ஸ்ம்ருதம் |
த்ர்யம்ஶே ஶிவாம்ஶம் து விஸ்தாரம் ஶ்ரேஷ்டமுச்யதே ||

தயோர்மத்யேஷ்டபாகே து நவதா தார உச்யதே |
ஷோடஶாம்ஶே து பஞ்சாம்ஶம் ஶாந்திகம் பவேத் ||

வேதாம்ஶம் பௌஷ்டிகம் வ்யாப்தம் ராமாம்ஶம் ஜயதம் பவேத் |
ஆபிசாரே த்விபாகம் ஸ்யாத் வ்யாஸமேவம் சதுர்விதம் ||

ஏவம் த்ரயோத(சதுர்த)ஶவ்யாஸம் நாகரே து விதீயதே |
லிங்கோச்சே விபவாம்ஶே து ரஸேஷுயுகராமாம்ஶகம் ||

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4-ல் 1 பங்கு அகலமுடைய லிங்கமானது அதமமாகும். உயரத்தில் 3-ல் 1 பங்கு அகலமுடையது ஶ்ரேஷ்டமாகும். (ஶ்ரேஷ்டம் – சிறந்தது அல்லது உத்தமம்) கீழே கூறப்பட்ட இரண்டுவித அளவு களின் நடுவிலுள்ள அளவை, 8 பாகங்களாகச் செய்ய, லிங்கத்தின் அகலம் 9 விதமாகும்.

உயரத்தில் 16-ல் 5 பாகம் அகலமுள்ளது, சாந்திக லிங்கமாகும். (சாந்திகம் – தீமைகளை நீக்கக்கூடியது). உயரத்தில் 16-ல் 4 பாகம் அகலமுள்ளது, பௌஷ்டிக லிங்கமாகும். (பௌஷ்டிகம் – ஆரோக்யத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது). 16-ல் 3 பங்கு அகலமுள்ளது, ஜயத்தைக் கொடுப்பதாகும்.

ஆபிசார கர்மாவில் 2 பாகம் அகலமுள்ளதாகும். இவ்விதமாக, லிங்கத்தின் அகலம் 4-விதமாகும். நாகர லிங்கமானது இவ்விதமாக 13 (14) வித அகலமுடைய தாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 18 பாகங்களில் முறையே 6 பாகம், 5 பாகம், 4 பாகம், 3 பாகம், விஸ்தாரமுடைய

𑌮𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑍇 𑌚
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌸𑌰𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௯௩ ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌯𑌦𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁
(𑌆𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌂) ॥ ௯௪ ॥

𑌵𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌏𑌕𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑌿𑌲𑌾(𑌰)𑌸𑌂𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௯௫ ॥

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌕𑌰𑌂 𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

---

4 வித லிங்கங்களும் திராவிட லிங்கங்களாம். இவைகள் முறையே, சாந்திகம் முதலிய லிங்கங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 20-ல், 8 பாகம், 7 பாகம், 6 பாகம், 5 பாகம், விஸ்தாரமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, வேஸரலிங்கமாகும். இவைகள் முறையே, சாந்திகலிங்கம், பௌஷ்டிகலிங்கம், ஜயதலிங்கம், (ஆபிசாரம்) என்ற லிங்கங்களுமாம். இவ்விதமாக வேஸரலிங்கம் 4 விதமாகும். (94)

ஹர்மியம், லிங்கம், பிண்டிகை, பாதாதாரசிலை, இந்நான்கும் ஒரேஜாதிச் சிலையினால் செய்யப்படவேண்டும். இவைகளில், வேறு ஜாதிச் சிலையைக் கலக்கலாகாது. இவ்விதமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, ஸகலவிதமான நன்மைகளையும் விருத்திசெய்வதாகும். வேறு ஜாதிச் சிலையின் ஸம்பந்தமிருந்தால், அது அரசனுக்கு துக்கத்தையும் பயத்தையும் உண்டுபண்ணும். (96)

ஆகையால், ஸகலவிதமான முயற்சிகளாலும், சிலை

லிங்கானாம் நாமதேயம் ச வ்யாஸமாயாதிகம் ஶ்ருணு ||

லிங்கஸ்யோந்நதமானம் து மானாங்குலேன பாஜயேத் |
மாத்ரார்த்தம் ப்ரவ்ருத்த்யா வா ஹான்யா வா பரிஹாரயேத் ||

ஶ்ரேஷ்டாங்குலாயமை: பூர்ணை: மாத்ராபூர்ணம்
பரிம்ருஜேத் |
உச்சமாத்ரேஷ்டாபிர்வர்த்தித்தே ஸப்தவிம்ஶஸம்க்யயா || ௯௯ ||

ஹ்ருதே யாவச்சவஶிஷ்டம் ஸ்யாதஶ்விந்யாதி விஜானத: |
நவபிர்குணிதே ஸப்தஹ்ருதே பானுவாதி(ஶிஷ்டம் து)
வாஸர: || ௱ ||

ஷண்ணேமர்குணிதே அஷ்டஹ்ருதே யோநிர்த்வஜாஹ்ருத: |

களில் ஜாத்யந்தரஸங்கரம் (ஸங்கரம் – சேர்க்கை) ஏற்படாதபடி, லிங்க நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் நாகராதி லிங்கங்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஆயாதிகளைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (97)

லிங்கத்தின் உயரத்தை மானாங்குலத்தினுலே வகுக்க வேண்டும். அப்படி அங்குலங்களாகக் கணக்கிடும் பொழுது, அரை குறையாக மிச்சப்பட்டால், அத்துடன் அவசியமான பாகத்தைக் கூட்டியாவது குறைத்தாவது அதை முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். உத்தம லிங்கமானுலும், மத்தியம லிங்கமானுலும், அதம லிங்கமானுலும், அதில் ஏற்படும் அங்குலக் குறைவை, மேலே கூறியபடி, முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(லிங்கத்தின்) உயர அங்குலத்தை 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயர அங்குலத்தை 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, ஞாயிறு முதலிய வாரங்களாகும். (100)

அஷ்டபிர்விபஜிதே பானுஹ்ருதே ஸ்வாயமாதாஹ்ருதம் ॥

நவபிர்குணிதே திக்ஹ்ருதே ஶேஷர்ணம் பவேத் ।

யுகாப்யஸ்தே நவஹ்ருதே ஸ்வாம்ஶகம் தஸ்கராதய: ॥ ௱௨ ॥

ஆயாதிகம் க்ஷயந்யூநம் ஸம்பதாமாஸ்பதம் ஸதா ।

1 த்வஜஸிம்ஹௌ வ்ருஷோ ஹஸ்தீ ஶுபயோநிஸ்ததாஹ்ருதா ॥

ந்ருபஸ்ய கர்த்துர்ஜந்மர்க்ஷாத் பிண்டர்க்ஷாவஸாநகம் ।

3ஆல் பெருக்கி, 8 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணனது யோனியாகும்.

8ஆல் பெருக்கி, 12ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணனது ஆதாயமாகும். *(101)*

9ஆல் பெருக்கி, 10ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணனது, கடனாகும்.

4ஆல் பெருக்கி 9ஆல் வகுத்து மீதம் வரும் எண்ணனது திருடர் முதலியவைகளாகும். *(102)*

ஆதாயம் அதிகமாகவும், கடன் குறைவாகவுமிருக்கும் அங்குலமானம் சிறந்ததாகும். எப்பொழுதும் ஸகலவித ஸம்பத்திற்தமிநப்பிடமாகும். *(ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் கொடுக்கும் என்பது பொருள்.)*

[2] யோனிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், யானை, இவைகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். *(103)*

அரசன், யஜமானன், இவர்களின் ஜன்ம நக்ஷத்திரம்

---

1 த்வஜோ தூம்ரஶ்ச ஸிம்ஹஶ்ச ஶ்வா வ்ருஷஶ்ச கரோ கஜ: ।
காகஶ்சேதி க்ரமாத் யோநிநாமாநி கீர்த்திதாநி வை ॥

2 துவஜம், தூமம், ஸிம்ஹம், நாய், விருஷபம், கழுதை, யானை, காக்கை, இவைகள் முறையே யோனிகளின் பெயர்களாம்,

ததைவ வாஸ்துநக்ஷத்ராதி கணயெத்து ஸுகாவஹம் || ௱௪ ||

ஜந்மத்ரயம் ச யுக்மம் ச வேதாஷ்டஷண்நவாதிகா: |

ஸுகாவஹாஸ்து விஹிதா: ஶேஷகாஸ்த்வஸுகாவஹா: ||

ராஶ்யஷ்டகம் ச வைநாஶம் ததைவ நரராக்ஷஸம் |

வர்ஜிதாஸ்த்வஸுகா ஹ்யேதே யத்நத: பரிவர்ஜயேத் || ௱௬ ||

முதல், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். அவ்விதமே, தேவாலய நக்ஷத்திரம் முதல், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம் வரையில் எண்ணவேண்டும். இவ்விதம் எண்ணி வரும் நக்ஷத்திரமானது சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய சுப நக்ஷத்திரமாக இருக்கவேண்டும், (104)

ஜந்மத்ரயம் (1—10—19வது நக்ஷத்திரங்கள்) ஜந்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு 2வது நக்ஷத்திரம், 4வது நக்ஷத்திரம், 8வது நக்ஷத்திரம், 6வது நக்ஷத்திரம், 9வது நக்ஷத்திரம், இவைகள், சுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன: மற்ற (3–5–7வது) நக்ஷத்திரங்கள், அசுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். (105)

யஜமானனுடைய ஜன்ம லக்கினம், சந்திர லக்கினம் இவைகளுக்கு 8-வது ராசிக்குரிய நக்ஷத்திரங்கள், வைநாசிக நக்ஷத்திரம், (3-வது நக்ஷத்திரம்) யஜமானனுடைய நக்ஷத்திரம், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம், இவ்விரண்டு நக்ஷத்திரங்களில், ஒன்று நரகண நக்ஷத்திரமாகவும், மற்றொன்று ராக்ஷஸகண நக்ஷத்திரமாகவும், இருப்பதுமான நக்ஷத்திரம், இவைகள், அசுபபலனைக் கொடுக்கக் கூடியவைகள் ஆகையால், இவைகள் விலக்கப்பட்டவைகளாம். இந்த நக்ஷத்திரங்களை முயற்சியுடன் கவனித்து நீக்கிவிடவேண்டும். (106)

(இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் யாவும், யஜமானன் லிங்கம் இரண்டிற்குமே கூறப்பட்டதாகும்.)

ஸாநுவாராதிஸம்யுக்தா ஹஸ்தாதிரேவதீ தஃக்ஷ்டா: ।
[ஸாநுவாராதிஸம்யுக்தம் ஹஸ்தாதிரேவதீ தஃக்ஷயழ ।]
ரிவுக்ஷும் ஶரணம் நாஶஶ்ரேதம் அ யஶாக்ரமழ ॥ ௱௭ ॥

*தஸ்கரம் அ ஶணிம் (நிதநம்) ஷஹஶம்ஶகம் வரிவஜயெக ।
ஶெஷாம்ஶகம் வரிகு்ராஹ்யம் ஶுஹஶாநம் (ஶம்ஶம்) து ஸம்குஹ்யெக ॥ ௱௮ ॥

ஸஶலிங்கம் வயமாநம் ஶைவாதிகம் அ ஸ்வஸ்திகழ ।
ஸவதோஹ்ஷகு்லிங்கம் அ ஸாவடெஶிகஶெவ அ ॥ ௱௯ ॥
யாராலிங்கம் ஶுவலிங்கம் லிங்கமஷ்டவிஶம் ஹவெக ।

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய கிழமைகளுடன் கூடிய ஹஸ்தம் முதலான நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, சத்துரு, மரணம் நாசம், அமிருதம் எனப்படும். *(107)*

[2] அம்சங்களில், தஸ்கராம்சம், நிதநாம்சம், க்லீபாம்சம், இவைகளை விலக்கவேண்டும். (இவைகள் கெட்ட பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள். ஆதலால் இவைகளை விலக்கவேண்டும். மற்றவைகள் நல்ல பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகள். ஆகையால்,) மற்ற அம்சங்களைக்கொள்ள வேண்டும். சுபகரமான மாநத்தை (அம்சத்தை)க்கொள்ள வேண்டும். *(108)*

லிங்கமானது, ஸமலிங்கம் 1, வர்த்தமாநம் 2, சைவாதிகம் 3, ஸ்வஸ்திகம் 4, ஸர்வதோபத்ரம் 5, ஸார்வதேசிகம் 6, தாராலிங்கம் 7, முகலிங்கம் 8, என்று 8 வித

1 சோரோ ஹுக்திஶ்ச ஶக்திஶ்ச யநேர்யா ராஜாய ஷண்டக: ।
நிவீதி நியநம் ப்ரேஷ்ய: நவாம்ஶாநி யஶாக்ரமழ ॥

2 சோரன், புக்தி, சக்தி, தந்யம், ராஜா, நபும்ஸகன் (அலி), நிர்பீதி, நிர்தாநம், ப்ரேஷ்யன், இவைகள் முறையே அம்சங்களின் பெயர்களாம்.

ஸமலிங்கம் து விப்ராணாம் ந்ருபாணாம் வர்தமாநகம் ||
சைவாதிகம் து வைச்யாநாம் சூத்ராணாம் ஸ்வஸ்திகம் பவேத் |
ஸர்வேஷாமிதரல்லிங்கம் ஸர்வகாமபலப்ரதம் || ௱௧௨ ||

ஏக ஏவ மஹாதேவ: லிங்கபேதாத் ந்ருணாம் ஹித: |
பஹுதா ஸவிபாகேந அதுலஸ்ரீக்ருதம் வபுஷா || ௱௧௩ ||

வஸ்தாயாமத்ரயம் க்ருத்வா (துயதாத்) ஸுதேந விதிநா பாக: |
அதஸ்சதுரஸ்ரயோஹாம் ப்ரஹ்மாம்சயோச்யதே || ௱௧௪ ||

மத்யே து வஸுகோணம் ஸ்யாத் விஷ்ணுவம்சம் தத்ப்ரகீர்த்திதம் |

மாகும். இவைகளில், ஸமலிங்கமானது பிராம்ஹணர்களுக்கும், வர்தமாநலிங்கமானது க்ஷத்ரியர்களுக்கும், சைவாதிக லிங்கமானது வைசியர்களுக்கும், ஸ்வஸ்திக லிங்கமானது சூத்ரர்களுக்கும், சிலாக்கியமானவைகளாம். இவைகள் நீங்கிய மற்ற லிங்கங்கள் யாவும், எல்லா ஜாதியினருக்கும் விரும்பிய ஸகலவிதமான பலன்களையும் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். மஹாதேவன் ஒருவனேயானாலும், அவர், பலவிதமான லிங்க ஸ்வரூபத்துடன், மனிதர்களுக்கு நன்மையையளித்து வருகிறார்.

முதலில் (லிங்கம் செய்யவேண்டியதற்காக எடுக்கப்பட்ட சிலையை) தான் விரும்பும் அகல நீளத்துடன் சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும் (சதுரிக்கவேண்டும்.) பிறகு, மேதாவியான சில்பியானவன், கூறப்போகும் விதிப்படி, அதை, 3 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த 3 பாகங்களில், கீழேயுள்ள பாகத்தை, சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த கீழ்ப்பாகத்திற்கு, பிரம்ஹாம்சம் என்று பெயர். (113)

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍈𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌅𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 |

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌆𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌹𑍇𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍍 ||

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 |

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌰𑌸𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ||

𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 |

𑌯𑌥𑌾𑌂𑌶𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

(பிறகு,) அந்தச் சிலையின் நடுவிலுள்ள பாகத்தை அஷ்டாச்ரமாக (8 கோணமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மத்தியபாகத்திற்கு விஷ்ணு வம்சம் என்று பெயர்.

மேலேயுள்ள பாகத்தை, விருத்தாகாரமாக (வட்ட வடிவமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மேல்பாகத்திற்குச் சிவாம்சம் என்று பெயர். (114)

இவ்விதமாக 3 அம்சங்களைக்கூறி, அவைகளுக்கு, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறியிருப்பது, அந்தந்த பாகங்களைத் தனித்தனியே வியவஹரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த 3 பாகமும் சிவஸ்வரூபமேயாகும்.

சிவலிங்கத்தின் பாகங்கள் எல்லாமே சிவஸ்வரூபந்தான் என்றால், அதன் பாகங்களை வெவ்வேறு வாசகங்களால் எதற்காகக் கூறவேண்டும் என்றால்,—

மரத்தின் வெவ்வேறு பாகங்கள், வேரு–உச்சி–கிளை இலை–பழம்–என்று கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவைகள் எல்லாம், மரம் என்னும் ஒரே பொருள்தான் அல்லவா.

சப்தம்–ஸ்பர்சம்–ரூபம்–ரஸம்–கந்தம்–இவைகள், இந்திரியங்களின் குணங்களாம். இத்தகைய இந்திரியங்கள் பலவாயினும், அந்த இந்திரியங்களையுடைய மனிதன் ஒருவன்தான் அல்லவா? அதைப்போல சிவலிங்கத்தின்

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 |
*𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌂
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 || ௱௫௮ ||

𑌕𑍋𑌣𑌾𑌤𑍍𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 |
(𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯) 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ||

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 |

பாகங்களைத் தனித்து வியவஹரிப்பதற்காக அவைகளுக்கு, யுக்தியாகத் தனித்தனியே பெயர்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவேயல்லாது, அதன் எல்லா பாகங்களுமே லிங்கஸ்வரூபந்தான்.

முதலில், லிங்கத்திற்காக கிரஹிக்கப்பட்ட சிலையின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாகச்) செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அதன் கர்ணத்தின் பாதியில் பாதியைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (கர்ணம் குறுக்களவு) அந்த கர்ணத்தின் ¼ பங்கு அளவைக்கொண்டு, சிலையின் மூலையைக் கோணமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். (கோணம்—முக்கோணம், பிறகு, அந்தக் கோணத்தின் வெளிப்பக்கத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். (இவ்விதம் 4 மூலைகளிலும் செய்ய) சதுர்ச்ரமாக இருந்த சிலையானது அஷ்டாச்ரமாகும். (சதுரச்ரம்-4 பட்டை, அஷ்டாச்ரம்-8 பட்டை. இது சற்றேறக்குறைய ஸம அஷ்டாச்ரமாம்.) (119)

அல்லது, லிங்கத்தின் அகலத்தை (சதுரச்ரமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கார்தமான சிலையின் அகலத்தை)

---

*𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌾𑌤𑍍 |
𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ||
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 |

பாகாம்ஶம் மத்யபட்டம் ஸ்யாத் கோணயோஸ்த்ர்யம்ஶபாகயோ: ||

அதவா ஸப்தபாகே து மத்யபட்டம் ஷடம்ஶகம் |

கோணயோஸ்த்ர்யம்ஶமாத்ரம் ஸூத்ரம் து க்ருத்வைவ ஹி ||

அஷ்டாஶ்ரே ஸப்தவிஸ்தாரம்(ரே) அர்தாஶ்ரம்(ஶ்ரே)
க்ருதே ஸதி |

தத்கோணாயாமம்(மே) து ஸூத்ரம்(த்ரே)கோணாத்கோணம்
து லாஞ்ச(ஞ்ச)யேத் || ௱௨௨ ||

பக்தாக்ரே து விஸ்தாரஸ்ய க்ருதாஶ்ரம் தத்ஸமே பவேத் |

---

7 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 4 பாகத்தை, மத்திய பட்டத்தின் (பட்டம்—பட்டை) அளவாக வைத்துக் கொண்டு, (பாக்கியுள்ள 3 பாகத்தில் 2 பக்கங்களிலும் இருக்கும் $1\frac{1}{2}$ பாகத்திற்குச் சமமாக மறுபக்கத்திலும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு, அந்த 2 பங்கிலுமுள்ள $1\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{2}$, பங்கு அளவுகளையும் முக்கோணமாகச் செய்துகொண்டு) அதன் வெளியிலுள்ள பாகத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது அது அஷ்டாச்ரமாகும். (120)

அல்லது, 8 பாகங்களில் 6 பாகங்களை மத்திய பட்டமாகக் கணக்கிட்டு, அதன்மிகுதியை, மூலைகளில் முன்போல் கணக்கிட்டு, வெளியில் காணப்படும் பாகத்தைச் செதுக்க, அந்தச்சிலை அஷ்டாச்ரமாகும். இவ்விதம், அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வது 3 விதமாகும். (121)

சதுரச்ரத்தை 8 பாகமாகக் கணக்கிட்டு, அஷ்டாச்ரமாகச் செய்துகொண்டு, அந்த அஷ்டாச்ரத்தின் கோணுச்ரங்களின் பாதியை, முன்போலவே கணக்கிட்டு, அதன் கோணங்களில் முக்கோணங்களை அடையாளம் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு அந்தக் கோணங்களின் வெளிப் பக்கங்களைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது, அது,

𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣(𑌗𑍍𑌰𑍇)𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁
𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௱௨௩ ||

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂(𑌸𑍇)𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯(𑌨)𑌤𑍇 |
𑌲𑌿𑌂𑌗𑌵𑌾(𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾)𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂(𑌗𑍍𑌯𑌾𑌂)𑌶𑍇𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 || ௱௨௪ ||

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 |
𑌸𑌮𑌲𑌿𑌂𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 || ௱௨௫ ||

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶(𑌶𑍇)𑌤𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 |
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 ...𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||
[𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌮𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |]

ஷோடசாச்ரமாகும். பிறகு, அவைகளின் கோணங்களை முன்போலவே முக்கோணமாகச் செய்து, அதன் வெளிப் பக்கங்களிலுள்ள பகுதிகளைச் செதுக்கிவிட வேண்டும். இவ்விதம் செய்ய, அந்தச்சிலையானது, விருத்தாகாரமாகும். (வட்டவடிவ முடையதாகும்) இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே, அஷ்டாச்ரம் முதலியவைகள் செய்யப் படுகின்றன.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 3 பாகம்செய்து, அதில் 1 பாகம் (அடியில்) சதுரச்ரமாகவும், மத்தியிலுள்ள 1 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், மேலேயுள்ள 1பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் இருப்பது, ஸமலிங்கமெனப்படும். இது பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்கு விருத்தியைக் கொடுக்கும். (125)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 24 பங்குகளாகச் செய்து கொண்டு, அந்தப் பங்குகளில் 7 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 8 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 9 பாகம் விருத்தாகாரமாக வும் கொள்ளுவது, வர்தமான லிங்கமாகும்.

षट्सप्तवसुभागं वा पञ्चषट्सप्त नव वा ।
चतुष्पञ्चषडंशं वा वर्धमानं अभिधीयते ॥

लिंगायामे दशांशे तु गुणांशं चतुरश्रकम् ।
वस्वश्रं चैव तद्वत्तु गुणांशं चतुरश्रकम् ॥
(वस्वश्रं तु गुणांशं स्यात् चतुरंशं तु
वृत्तकम् ।)

शिवाधिकारि(कमि)दं प्रोक्तं यथावास्य(न्य)त्
प्रकारयेत्(तः) ।

वेदवेदशरांशं वा पञ्चपञ्चषडंशकम् ॥ ௱௨௬ ॥

षट्षट्सप्तांशके(कं)वाथ शैवाधिक्यं
अभिधीयते ।

இவ்விதமாகவே, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 6 பாகம் சதுரச்ரம், 7 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 8 பாகம் விருத்தமாகக் கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 5 பாகம் சதுரச்ரம், 6 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 7 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4 பாகம் சதுரச்ரம், 5 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 6 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும் வர்தமான லிங்கமாகும். இவ்விதமாக, வர்தமான லிங்கம் 4 விதமாகும். (127)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் 3 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 3 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 4 பாகம் விருத்தமாகவும்கொண்டால், அது, சிவாதிக லிங்கமாகும். இதை வேறுவிதமாகவும் கொள்ளலாம்.

சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், விருத்தம், இவைகளை முறையே, 4, 4, 5 பாகங்களாகவும், 5, 5, 6 பாகங்களாகவும், அல்லது 6, 6, 7 பாகங்களாகவும் கொள்ளலாம்.

லிங்கோச்சே நவாம்ஶே து சதுரஶ்ரம் த்விபாகயா(த꞉) ||

அஷ்டாஶ்ரம் து குணாம்ஶேந வேதாம்ஶம் வ்ருத்தமுச்யதே |
ஸ்வஸ்திகம் ஶைவமாக்யாதம் ஸர்வதோபத்ரமுச்யதே ||

மூலாத(தா)க்ரம் ஸுவ்ருத்தம் து லிங்கோத்துங்க
த்ரிபாகிகே |
பூகதைகம் ததைகாம்ஶம் பீடாம்ஶம் யோநிபந்திதம் ||

பூஜாம்ஶம் ததைகாம்ஶம் ஸர்வதோபத்ரமேவ ஹி |
ஸார்வ(ஸர்வ)தேஶிகலிங்கம் து வ்ருத்தாகாரமஶேஷத꞉ ||

பூதவேத குணாம்ஶம் வா லிங்கோச்சே து விபாஜிதே |
* பீடே து வேதபாகாம்ஶம் ஶேஷம் பூஜாம்ஶமுச்யதே ||

எனவே, சைவாதிக லிங்கமானது, கீழே கூறப்பட்ட விதிகளின்படி நான்கு விதங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 9 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில், சதுரச்ரம் 2 பாகம், அஷ்டாச்ரம் 3 பாகம், விருத்தம் 4 பாகமிருப்பது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, ஸர்வதோபத்ர லிங்கத்தைக் கூறுகிறேன். (131)

அடியிலிருந்து நுனி வரையில் 3 பாகங்களும் விருத்தாகாரமாகவே இருப்பதாகும். அதன் உயரத்தில் 3ல் 1 பாகம் பூமிக்குள் பதிந்தும்; 3ல் 1 பாகம் யோனி (ஆவுடை) யில் பொருத்தப்பட்டும், 3ல் 1 பாகம் பூஜாம்சமாக (வெளியில் லிங்காகாரமாகத் தெரிந்துகொண்டும்)வும் இருப்பது, ஸர்வதோபத்ர லிங்கம் எனப்படும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கமானது, எல்லா பாகங்களும் விருத்தாகாரமாக இருப்பதாகும். இதன் உயரத்தை, முறையே, 5–4–3 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். (அவைகளில்

---

* ஸயோகம் து வஸ்வாம்ஶம் வேதாம்ஶம் உதயம் து தத் |
இதி உதயே பாடாந்தரம் யோஜநீயமிதி பாதி |

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰(𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰)𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥

𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 ।
𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌲𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌾(𑌸)𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁(𑌹𑌰𑍍𑌷𑌕𑌂) 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌶𑌿𑌕𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ९२ ॥

---

5 பாகம் அடியிலிருப்பதாகும். மத்தியிலுள்ள 4 பாகத்தை) பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். பாக்கியுள்ள (3) பாகமானது பூஜாம்சமாகும். (சிவாம்சமாகும்) இவ்விதமாகவே, ஸார்வதேசிக லிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸமலிங்கத்தில், அதன் உயரத்தை 9 பாகமாகச்செய்து, 3 பாகங்களை ஸமபாகமாகக் கொள்ளவேண்டும். அதன் வட்டவடிவத்தின் (சிவாம்சமான மேல்பாகத்தின்) சுத்தளவானது, (உயரத்தில் 9ல்) 6 பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்திய பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 7 பாகம் இருக்கவேண்டும். கீழ்பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 8 பாகம் இருக்கவேண்டும். இந்த த்ரைராசிக விதியானது எல்லா ஜாதியினருக்குமுகந்ததாகும். சிறந்ததுமாகும்.

அடிமுதல் நுனிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது தாராலிங்கமாகும்.

ஸமலிங்கத்தில், மூலபாகம் சதுரச்ரமாகவும், மற்ற இரண்டு பாகங்களும் அஷ்டாச்ரமாக இருப்பதும் தாரா லிங்கமாகும்.

கீழேயுள்ள பாகம் சதுரச்ரமாகவும், மத்திய பாகம்

பூஜாம்ஶம் ஷோடஶாஶ்ரம் து தாராலிங்கம் த்ரிதா பவேத் ।
ததக்ரம் லிங்கமூர்தாந்தம் யவார்தம் வா யவோந்நதம் ॥௩௯॥

ஸமலிங்கம் து தாராக்யம் ஸர்வப்ராணிஹிதாவஹம் ।
தாராலிங்கஸமம் ப்ரோக்தம் முகலிங்கம் விஶேஷத: ॥ ௪௦ ॥

ஶிவாதீத(ஶிவாம்ஶாதிகலிங்கே து முகலிங்கம் ப்ரகீர்திதம்) ।
பூஜாபாகத்ரயம்(பூஜாம்ஶம் து த்ரிதா)க்ருத்வா ஊர்த்வபாகம் முகம் பவேத் ॥ ௪௧ ॥

தஶாம்ஶே அஷ்டாம்ஶகம் மூர்தா வேதாம்ஶகம் முகம் ததா (காம்ஶமேகாம்ஶந்தா) ।

அஷ்டாச்ரமாகவும், பூஜாபாகம் (மேல்பாகம்) ஷோட சாச்ரமாக இருப்பதும் தாராலிங்கமாகும். இவ்விதம் தாராலிங்கம் 3 விதமாகும்.

இத்தகைய தாராலிங்கத்தின் அச்ரமானது, (அச்ரம்–பட்டை) லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸு வரையிலிருப்பதாகும். ½ அல்லது 1 யவை உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

ஸமலிங்கமானது தாராலிங்கமாக இருந்தால், அது, ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும்.

முகலிங்கமானது, விசேஷித்து, தாராலிங்கத்தைப் போன்றதேயாம்.

சிவாம்சாதிக லிங்கத்தில், முகலிங்கம் கல்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லிங்கத்தின் பூஜாபாகத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அதன் மேல் பாகத்தில் முகம் இருக்கவேண்டும். அந்த மேல் பாகத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், 5 பாகம் சிரஸ்ஸாகவும், 4 பாகம் முகமாகவும், 1 பாகம் கழுத்தாகவும்

கர்ணௌ சாத்விபாக்ஷம் (வக்த்ராக்ஷௌ) ச ஸர்வலக்ஷண
ஸம்யுதம் || ௱௪௨ ||

லிங்காகாரமதஸ்தஸ்ய தஸ்யாயாமம் விபக்தாங்கிதம் |
ஸமபாதம் து பூஜாம்ஶம் து அதோவிம்ஶதாம்ஶகே || ௱௪௩ ||

சதுர்விம்ஶாதிகம் தச்சதுர்ம்ஶமேகாதஶாம்ஶமுகாயாமம் ||
கேஶாந்தஸ்த்ரிம்ஶம் த்ர்யம்ஶம் யத்மாம்ஶமதவாதிகம் || ௱௪௪ ||

நேத்ராந்தம் ச புடாந்தம் ச ஹன்வந்தம் யதாக்ரமம் |
ப்ரத்யேகம் த்ரியவாதிக்யமதவாஸ்யாத்யுமாம்ஶகம் || ௱௪௫ ||

ஹன்வாதி கண்டாந்தம் து சதுர்பாயேகாதஶாம்ஶகம் |
யத்து கேஶாந்தகம் தத் கண்டோச்சமிதி கத்யதே || ௱௪௬ ||

இருக்கவேண்டும். அதில், 2 காதுகள், 2 கண்கள், உதடு, இவைகள் ஸகலலக்ஷணங்களுடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் கீழ்பாகமானது, லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். அதில் ஸரிபாதியளவு பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். (இங்கு ஸரிபாதி என்பதற்கு பூஜாம்சத்தில் ஸரிபாதி என்ருவது, பூஜாம்சம் நீங்கிய பாகத்தில் ஸரிபாதி என்ருவது பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே, லிங்கத்தின் முழு அளவில், ஸரிபாதியளவு கொண்டது பூஜாம்சம் என்பது கருத்து.)

அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் 11 பாகங்களை முகமர்நமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது, கழுத்திற்குமேலே 11 பாகங்களாகும். முகத்திற்கு மேலே கேசாந்தபாகமான உச்சியினுயரம் 3 அல்லது 4 பாகங்களாகும்.

முகத்தில், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், ஹந்வந்தம், இம் மூன்று பாகங்களும், முறையே, 3 யவை அதிக அளவு உடையவைகளாம். 4 யவை அதிகமாகவும் இருக்கலாம்.

முகவாய்க்கட்டைக்குக் கீழே, கழுத்தின் உயரம், 4 பாகங்களாம். கண்டமானது, கேசாந்தத்தின் அளவே

ஶேஷம் லிங்காக்ருதி வ்ருத்தம் கல்பயேல் லக்ஷணான்விதம் |
சதுர்வக்த்ரைகவக்த்ரம் வா சதுர்பாஹு த்விபாஹு வா ||

ஸ்தநஸூத்ராவஶிஷ்டாத்து பிம்பலக்ஷணஸம்யுதம் |
ஹிக்காஸூத்ராவஶிஷ்டா வா ஶேஷம் லிங்காக்ருதிர்பவேத் ||

ஏவம் லிங்கமிதி ப்ரோக்தம் ந்ருபாணாம் வ்ருத்திகாரகம் |
விஷ்கம்பமஷ்டதா க்ருத்வா மூலே மத்யே ததாக்ரகே || ௪௯ ||

பாகஹீனம் து ஸம்க்ஷிப்ய ஸ்தூலமூலமூலாத்யக்ரதம் |

இருப்பதும் கூடும். இவைகள் நீங்கிய கீழேயுள்ள பாகங்கள் லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். இவைகள் லக்ஷணத்துடன் அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

(முகலிங்கமானது, முன் பக்கத்தில் மட்டிலும்) ஒரே முகம் உடையதாக இருக்கலாம். அல்லது, (4 பக்கங்களிலும்) 4 முகங்கள் உடையதாகவும் இருக்கலாம். 2 கைகள், அல்லது 4 கைகள் உடையதாக இருக்கலாம். (கைகள் அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டுமானால், அதில்) ஸ்தந மட்டத்திற்கு மேலே அமைந்திருக்கவேண்டும். அதுவும் லக்ஷணத்துடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். முகம் மட்டிலுமுள்ளதானால், அது, கழுத்திற்குமேலே அமைந்திருக்க வேண்டும். இது நீங்கிய பாகமானது லிங்கவடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் முகலிங்க லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய முகலிங்கமானது, அரசர்களுக்கு அபிவிருத்தியை யுண்டுபண்ணும்.

லிங்கத்தின் விஷ்கம்பத்தை (சுற்றளவை) 8 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். லிங்கத்தின் மூலம் (அடி) மத்தியம் (நடு) அக்ரம் (நுனி) இவைகள் முறையே ஒன்றுக்கொன்று 1 பாகம் குறைவாக அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும், அதாவது, மூலம் 8 பாகம்,

ஸ்தூலாக்ரேஷ்வபி ஹ்ராஸாதி ஶிரஸ்தூலமுதாஹ்ருதம் ||

ஏததார்ஷமிதி ப்ரோக்தம் ருஷிபி: பூஜிதம் ஸதா |

த்ர்யஶ்ரம் பஞ்சகோணம் ச ஷட்ஸப்தத்வாதஶாஶ்ரகம் ||

தஶாஶ்ரம் ச நவாஶ்ரம் சாந்யாஶ்ரைஶ்ச மநோஹரம் |

பலகாதர்ஶாகாரமேகரேகமரேககம் || ௱௫௨ ||

ஶிரோவர்த்தநஹீநம் ச மாநோந்மாநவிவர்ஜிதம் |

ஸை(தி)வ்யம் ஸ்வாயம்புவஞ்சேதி ப்ரோக்தம் தேவை:

ஸம்பூஜிதம் || ௱௫௩ ||

பாணேந பூஜிதாத்வாத் பாணலிங்கமுதாஹ்ருதம் |

மத்தியம் 7 பாகம், அக்ரம் 6 பாக சுத்தளவுள்ளதாக அடி பருத்து நுனி சிறுத்து அமைந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்தூலமூல லிங்கம் (அடி பருத்த லிங்கம்) என்று பெயர்.

இவ்விதம் இதேயளவில் நுனி–நடு–அடி இவைகள் முறையே 8-ல் 1 பாகம் சுத்தளவு குறைவாக இருந்தால் அது சிரஸ்தூலம் (நுனி பருத்தது) என்று கூறப்படும். இவ்விரண்டு லிங்கங்களும், ஆர்ஷலிங்கமெனப்படும். இது மஹர்ஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டதாகும்; சிறந்ததுமாம்.

முக்கோண வடிவமானது 5 கோணமானது, 6 கோணமானது, 7 கோணமானது, 12 கோணமானது, 10 கோணமானது, 9 கோணமானது, வேறு விதமான கோணங்களுடன் மனோஹரமாக இருப்பது, பலகைபோலும் கண்ணாடிபோலும் இருப்பது, ஒரு ரேகையுள்ளது, ரேகையே இல்லாதது, சிரோவர்த்தனம் இல்லாதது, மானம், உன்மானம் முதலியவைகள் பொருத்தமாக இல்லாமலிருப்பது, ஆகிய லக்ஷணங்களுள்ள லிங்கமானது, ஸேவிக்கத்தக்கதென்றும் (திவ்ய லிங்கமென்றும்) ஸ்வாயம்புவ லிங்கமென்றும் கூறப்படுகிறது. இது, தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கமாகும்,

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 * 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌦𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌜𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

பாணாஸுரனாலே பூஜிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய லிங்கத்திற்கு பாணலிங்கம் என்று பெயர். அது ஸ்தூலமென்றும், ஸூக்ஷ்மமென்றும், சிரோலிங்கமென்றும், மூலலிங்கமென்றும் முறையே கூறப்படுகிறது. பாணலிங்கத்தில் உயர்ந்திருப்பது (எடுப்பாக உயர்ந்து காணப்படும் பக்கமானது) சிரஸ்ஸாகும். மது வர்ணமாக (தேன் நிறமாக) இருப்பது ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்காது. (அதைத் தொட்டால் சீதலமாக இருக்கும் என்பது மற்றொரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.) இந்த பாணலிங்கத்தை ஆஸநத்தில் வைக்கும்பொழுது, அது ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி ஆஸநத்திலமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

லோஹத்தினால் செய்யப்பட்ட லிங்கம், ரத்நத்தினால் செய்யப்பட்ட லிங்கம் ஆகிய இவைகளையும், ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படியே, ஆஸநத்தில் வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லிங்க பேதங்கள் கூறப்பட்டன. இனி சிரோவர்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

லிங்கத்தின் தலையிலிருந்து உச்சிவரையில் சிரோவர்தநம் செய்யவேண்டும். (சிரோவர்தநம் லிங்கத்தின் உச்சியின் அமைப்பு) ஆகையால், லிங்கத்தின் உயரத்தைக் கணக்

---

* 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ।

தல்லாஶ லிங்கமானேன கல்பயித்வா ஶிரோவர்த்தனம் புத: ॥

சத்ராகாரம் பவேதேகம் குக்குடாண்டம் த்விதீயகம் ।
த்ருதீயம் த்ரிபுரா(த்ரபுஷா)காரமர்த்தேந்தும்

சதுர்த்தகம் ॥ ௱௫௮ ॥

யஸ்ய லிங்கஸ்ய விஷ்கம்பம் அஷ்டாவிபஜேத் புத: ।
ஸார்த்தாம்ஶம் ஸ்தாப்ய சத்ரஶீர்ஷகம் ॥

த்வாத்ரிம்ஶத் விபஜேத்தார பஞ்சாம்ஶம் ।
சத்ராபம் தத் த்விதீயம் ஸ்யாத் ஸவ்யாம்ஶம் தத்

த்ருதீயகம் ॥ ௱௫௯ ॥

கிட்டு, அதற்கேற்றபடி சிரோவர்தநத்தை அமைக்க வேண்டும். அந்த சிரோவர்தநமானது, குடைபோலிருப்பது (தாழங்குடையின் மேல் பாகத்தைப்போலிருப்பது.) 1, கோழி முட்டைபோல இருப்பது 2, திரிபுரம்போல் *(மூதுக்கன் காயைப்போல்) இருப்பது 3, அரைவட்டமான சந்திரபிம்பத்தைப்போல இருப்பது 4, என்று 4 விதமாகும்.

புத்திமானுக இருப்பவன், லிங்கத்தின் சுத்தளவை 8 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ½ பங்கை உச்சியிலிருந்து அளந்துகொண்டு, அதை, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்தநத்தை அமைக்கவேண்டும். இது ஒருவிதமாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை 32 பாகங்களாகச்செய்து, அவைகளில், 5 பாகத்தை, உச்சியிலிருந்து, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்த்தநத்தை

---

* த்ரபுஷம் என்பதற்கு மூதுக்கன்காய் என்றும், மெதுக்கன்காய் என்றும், சுக்காங்காய் என்றும் பெயர். சிலர் வெள்ளரிக்காய் என்றும், சிலர் கக்கரிக்காய் என்றும் கூறுகின்றனர்,

அதாயாமம் து நவாம்ஶம் ஸ்யாச் சத்ராபம் து
ததாவிதம் |
த்விஜாநாஞ்ச ந்ருபாணாஞ்ச சத்ராபம் ஸர்வகாமதம் ||

ஸர்வேஷாமபி லிங்காநாம் சத்ராபம் து ப்ரஶஸ்தகம் |
வ்யாஸே த்வாத்ரிம்ஶதம்ஶே து சதுர்வக்ஷகலாம்ஶகை: ||

ஸப்ததஶாம்ஶகைர்வா குக்குடாண்டம் ததாவிதம் |
வர்தமாநஞ்ச லிங்கம் து ப்ரஶஸ்தம் ஸுக்ரியாவஹம் ||

யமைக்கவேண்டும். இது இரண்டாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 7 பாகங்களால் சிரோவர்த்தநத்தையமைப்பது மூன்ருவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 9 பாகங்களாலே சத்ராகாரமாக சிரோவர்தநத்தை அமைப்பது நான்காவது விதமாகும்.

இவ்விதம் சத்ராகாரமான சிரோவர்தநம் நான்கு விதமாகும்.

சத்ராகாரமான சிரோவர்தநமானது, பிராம்ஹணர்களுக்கும், க்ஷத்திரியர்களுக்கும், ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதாகும். லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் சத்ராகாரமான சிரோவர்தநமுடையது சிறந்ததாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, 14 – 15 – 16 – 17 பாகங்களாலே குக்குடாண்டம்போன்ற சிரோவர்த்தநமானது, 4 விதமாகும். (குக்குடம் — கோழி. அண்டம் — முட்டை.) இந்த 4 வித சிரோவர்தங்களுக்கும், குக்குடாண்டாகார சிரோவர்த்தநம் என்று பெயர். இவ்வித சிரோவர்த்தநமுடைய லிங்கமானது, வர்தமாந லிங்கமாக இருக்க

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌶𑌿𑌰(𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌕𑍈
𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌸𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂
(𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂) 𑌅𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௱௯௪ ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ॥

(𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑍇𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑍈𑌃 ।)
𑌵𑌿𑌂𑌶𑍈𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌅𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
(𑌮)𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌾𑌣𑍇(𑌣𑌂) 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌜𑌾𑌤𑌿-
𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௱௯௭ ॥

வேண்டும். அது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உகந்ததாகும். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 – 11 – 12 – 13 பாகங்களாலே, த்ரிபுரத்தைப்போன்ற (முதுக்கன்காய் போன்ற) சிரோவர்தநமானது 4 விதமாகும். இது சிவாதிக லிங்கத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய லிங்கமானது வைசியர்களுக்கு ஏற்றதாம். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 – 11 – 12 – 13 பாகங்களால், அரைவட்ட சந்திரனைப் போன்ற சிரோவர்த்தநத்தை யமைத்தால், அர்தசந்திராபமானது 4 விதமாகும். இவ்விதமாக சிரோவர்த்தநமுடையது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமாகும். இது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியையளிக்கும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கங்களுக்கும், மற்ற லிங்கங்களுக்கும்,

𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇(𑌚) 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌶(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿)𑌵𑌶𑌾𑌚𑍍(𑌚)
𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ।

𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯(𑌯𑌂) 𑌮𑌾𑌨𑌹𑍀𑌨𑌮𑌵𑌿𑌧𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 ॥*

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂(𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂) 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌚𑍍𑌚(𑌚𑍍𑌚𑌂) 𑌶𑌿𑌰𑍋
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௬௯ ॥

𑌚𑍂𑌡𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂(𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂)𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍂𑌡𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂(𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂)𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

விசேஷித்து, கர்த்தாவின் ஜாதிக்குத் தக்கபடி, சீர்ஷாகாரத்தை, சத்திராதி ஆகாரமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். தைவிகலிங்கம், ஆர்ஷலிங்கங்களில், சீர்ஷாகாரமானது, எவ்விதமாகவும் இருக்கலாம். *(167½)*

சிரோவர்த்தநத்துடன் கூடிய லிங்கத்தின் உயரத்தை 3 பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டால், அதில் சிரோவர்த்தநத்தின் உயரத்தை யுக்தியினாலே கண்டுகொள்ளலாம். இவ்விதமாக உஷ்ணீஷமானம் கூறப்பட்டது. அதுவே சிரோமானமென்று கூறப்படுகிறது. *(169)*

உச்சியிலிருந்து அதன் முனை (சிரோவர்த்தநத்தின் எல்லை) வரையில், சுற்றிலுமிருக்கும்படி அதை அமைக்க வேண்டும். அது எதுவரையில் குறைவாக இருக்க

---

* 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍂𑌪𑌟𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 5½ 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌹𑌾𑌨𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌮𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌸𑍂𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑌮𑌤𑌃 143–185 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃, 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌟𑌿𑌪𑍁𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 59 𑌪𑌟𑌲𑍇 143–185 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌹𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌠 𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌵𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍 ।

[illegible] ॥ ௱௭௧. ॥

[illegible] ॥

வேண்டுமோ, அதுவரையில், உச்சியிலிருந்து, முறையே, தணிந்து இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தநமானது, உச்சியிலிருந்து அதற்குரிய எல்லைவரையில், சுற்றிலும், முறையே செறிந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்) (170)

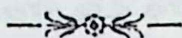
சத்ரசீர்ஷமானது, (குடை வடிவமான சிரோவர்த்தநமானது) லிங்கத்தின் உச்சியிலிருந்து (முறையே) செறிந்திருப்பதாகும்.

திரிசீர்ஷகத்தை, 3 சக்கிரங்களுடன் கூடியதாக கல்பிக்கவேண்டும். (171)

இவ்விதமாக (சக்கிரமில்லாமல் அமைக்கப்பட்டது.) ஸாதாரண சீர்ஷமாகும்.

லிங்கத்தின் சீர்ஷம், (சிரோவர்த்தநம்) அகலம், உயரம் இவைகளை சொல்லியிருக்கிறபடியே செய்ய வேண்டும். சொல்லாதவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் சொல்லாத விதமாகச் செய்தால், ராஜாவுக்கும்,

|| *அய வஞ்ஜாஶத்தஃ வடிலஃ ||

வீலக்ஷணடீ ||

அயாதொ நாமஶா்தீநாம் லிஂமாநாம் வீலக்ஷணமு ।

ஶூஷள த⁻ வக்ஷ்யதெ விவு ஸகலாநாம் ததொ விஷ⁻: ||

ஸெலஜெ ஶிலயா வீலம் ஸ⁻யெஷ்கயாவி வா ।

ராஜ்யத்திற்கும் பயமுண்டாகும். ஆகையால், ஸகல முயற்சியுடனும், கூறியுள்ள முறையுடனேயே செய்ய வேண்டும். இவ்விதமாக லிங்க லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

காசியபீயசில்ப சாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணமென்னும்
நாற்பத்தோன்பதாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பதாவது படலம்.

பீட லக்ஷணம்.

லிங்க லக்ஷணத்தைக்கூறிய பிறகு, முதலில், நாகராதி லிங்கங்களின் பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஸகல மூர்த்திகளின் பீடலக்ஷணத்தை பிறகு அறிந்து கொள்ளலாம். (1)

சிலையாலான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, சிலையாலேயே இருக்கவேண்டும். ஸுதை, செங்கல் இவைகளாலேயும் இருக்கலாம்.

---

*அதெ ஷஉவயெயம்—

லிஂமலக்ஷணாநநுரம் யாவக் ஸ⁻வாஸநஉஷி-லேக்ஷணம், ஸாஸதீஹொலயஸூஉஊாதூகாவ⁻ஸுகெ, ஶூநடிாஞஉஉ⁻ஷ ணா-லயஉ⁻ஷிதவ⁻ஸுகெ அ விஷயாணாம் குஉஹெஷொஉ ஶூதெ । அயாவி ஸாஸதீஹொலயஸூஉஊாதூகாமத: குஉ: ஸம்மதொ ஹாதி । அத: ஸ ஊவ குஉ: ஓீகூத ஊதி ।

𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑍇 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ ௨ ॥

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌜𑍇 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌶𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌪𑍀𑌠𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌧𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥

மரத்தால் செயயப்பட்ட லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, மரத்தினுலாவது, செங்கல்லாலாவது இருக்கவேண்டும்.

ரத்நநிர்மிதமான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, ரத்நத்தினுலாவது, லோஹத்தினுலாவது இருக்கவேண்டும்.

லிங்கத்தின் பீடமானது, லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான அகலமுடையதாக இருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடத்தின் அகலமானது, பூஜாம்சத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பீடவிஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் 3, 3 அளவுகள், முறையே, உத்தம–மத்தியம–அதம அளவுகளாகும். (4)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 2 பங்கு உயரமுடையது உத்தம பீடமாகும். ½ பங்கு உயரமுடையது அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய பீடத்தின் உயரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் முறையே, 3; 3 உத்தம-மத்தியம–அதம-உயரங்களாகும். இவ்விதமாக முறையே, நாகரலிங்கத்தின் பீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

லிங்கஸ்யோச்சஸமம் வ்யாஸம் ஶ்ரேஷ்டம் ததுபவாஜிதே ।
நவதா விஸ்த்ருதம் வ்யாஸம் ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வம்ஶயோரபி ॥ ௭ ॥

உதயம் நவதா(வஸுதா) க்ருத்ய த்விபாகம் வா தலாம்ஶகம் ।
ஏகாம்ஶம் வா விஶேஷேண பூம்யந்தஸ்து
நிவேஶயேத் ॥ ௮ ॥

ஶேஷம் பீடோதயம் வ்யக்தமேவம் த்ராவிடலிங்ககே ।
பூஜாம்ஶஸ்ய பரீணாஹமானம் ஶ்ரேஷ்டம் விஶாலகம் ॥ ௯ ॥

பரீணாஹே கலாம்ஶே து த்வாதஶாம்ஶேऽதமம் ததः ।
தயோர்மத்யேऽஷ்டபாகே து நவதா பீடவிஸ்த்ருதம் ॥ ௰ ॥

லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான, உத்தம அகலத்தை (லிங்கோதயத்தாலே கூறப்பட்ட, ஶ்ரேஷ்டமான 3 வித அகலத்தை) 9 (8) பாகமாகச் செய்ய, அகலம் 9 விதமாகும், இவ்விதமான விபாகங்களை, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணு அம்சம் இவைகளில் கொள்ளவேண்டும். (7)

உயரத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்ய, அவைகளில் 2 பங்குகள், தலாம்சமாகும். விசேஷித்து 1 பங்கையும் தலாம்சமாகக் கொள்ளலாம். இந்த தலாம்சத்தை பூமியினுள் வைக்கவேண்டும். இந்த பாகம் நீங்கலாக பாக்கியுள்ள பாகங்கள், பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக, திராவிட லிங்கத்தின் பீடத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் விசாலமானது, பூஜாம்சத்தின் சுத்தளவுக்கு ஸமமாக இருப்பது, உத்தமமாகும். அந்த அளவில் 16-ல் 12 பங்கு இருப்பது, அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்காகச் செய்ய, பீட விஸ்தாரம் 9 விதமாகும்.

விஷ்ணுபாகஸமோச்சம் து பீடம் கந்யஸமுச்ச்ரிதே ।
ஸபாதம் ச்ரேஷ்டமாக்யம் து தயோர்மத்யேஷ்டபாஜிதே ॥

நவதா பிண்டிகாதுங்கம் வேஸரம் லிங்கமாசரேத் ।
அதவா லிங்கவிஷ்கம்பம் த்ரிகுணம் பீடவிஸ்தரம் ॥ ௰௨ ॥

அதவா லிங்கவிஷ்கம்பம் சதுரச்ரீக்ருதே ஸதி ।
தத்கர்ணத்விகுணம் பாதம் (பாத) ஸார்த்தம்
த்ரிகுணமேவ வா ॥ ௰௩ ॥

த்ரிகுணம் வா விசாலம் து பீடானாம் து விசேஷத: ।
கர்ப்பகேஹே(ஹ)ஸமார்த்தைகம் அதுர்பாகைகமேவ வா ॥

பீடவ்யாஸம் ஸமாக்யாதம் விஷ்ணுபாகஸமோந்நதம் ।
ஸாமான்யம் நாகராதீனாம் லிங்கானாம் பிண்டிகாவிதௌ ॥ ௰௪ ॥

பீடமானது, விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாக இருந்தால், அது, அதமமாகும். கால்பங்கு கூடுதலாக (1¼ பங்காக) இருந்தால், அது, சிரேஷ்டமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உயரம், 9 விதமாகும். இவ்விதமாக, வேஸரலிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (11½)

அல்லது, லிங்கத்தின் சுற்றளவு 3 கொண்டது, பீடத்தின் அகலமாகும். அல்லது, லிங்கத்தின் சுற்றளவை, சதுரச்ரமாகச்செய்துகொண்டு, அதன் கர்ணத்தின் 2பங்கு (2¼ பங்கு) 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்குகொண்டது, விசேஷித்து பீடத்தின் விஸ்தாரமாகும். (13½)

கர்பகிருஹத்தில் (விஸ்தாரத்தில்) ஸரிபாதி, அல்லது 4ல் 1 பாகம், பீடத்தின் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பீடத்தின்) உயரமானது விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமானமாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின்

உபாநபாஹ்ய(ஹ்ய) விஸ்தாரம் ஸர்வேஷாம் து
விசேஷத: |
தத்அஷ்டநவதசாம்சஹீநம் வா ப்ரவிசாலத: || ௧௫ ||

விஷ்ணுபாகஸமோத்துங்கம் ஸபாதம் ஸார்தமேவ வா |
ஸாமாந்யம் லிங்கிகாநாம் து நாகராதிஷு ஸூசிதம் ||

லிங்காநாம் ஸகலாநாம் து ஸாமாந்யம் பீடலக்ஷணம் |
*ஸுதாயா(வா) நவாம்சே து வேதாம்சம் கநத்ய
ஹோதயம் || ௧௬ ||

யுக்மாம்சம் ச்ரேஷ்டமாநம் து தயோர்மத்யேஷு ஸாதிதே |
நவதா பீடதுங்கம் து தஸ்ய விஸ்தாரமுச்யதே || ௧௭ ||

பீடதுங்கஸமம் வ்யாஸமயம் பீடமுச்யதே |

பிண்டிகா லக்ஷணமானது, ஸாதாரணமாக (பொதுவாக)க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (15)

உபாநத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, விசேஷித்து எல்லாவற்றிற்கும் (பீடங்களுக்கும்) அதன் அகலத்தில் 8, 9 அல்லது 10ல் 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். அதன் உயரமானது, விஷ்ணு பாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, கால்ப்பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ, அல்லது 1/2 பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின் உயரமானது, பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

லிங்கமானது ஸுதாமயமான பீடத்துடனிருந்தால், அதன் உயரத்தில் (அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தில்) 9ல் 5 பங்கு, அல்லது 4 பங்கு பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய அதன் உயரம் 9 விதமாகும். இனி அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன்.

---

*கநோதயே இதி க்ருதாநாமுத்தர்ப்ராதவா: | லிங்கோதயே இதி வாசேந பாடபேதி பாதி |

ப்ரமாணம் ஸோத்ஸேதம் வ்யாஸம் தயோர்மத்யேஷ்டதா க்ருதே ||

நவதா விஸ்த்ருதம் ப்ரோக்தம் ஸகலாநாம் விசேஷத: |

பிண்டிகா கோமுகோபேதா லிங்காநாம் து விதீயதே ||

கோமுகரஹிதம் பீடம் ஸகலாநாம் விசேஷத: |

ஸமாச்ரம் ஸவ்ருத்தம் (வ்ருத்தம்) வா லிங்காநாம் து விதீயதே ||

ஸாயுதாச்ரவ்ருத்தாநாம் ப்ரதிமாநாம் ஸமம் து வா |

[சதுரச்ராவ்யவ்ருத்தா ச ப்ரதிமாநாம் விதீயதே |]

பத்மபீடம் பத்ரபீடம் வேதிகாபரிமண்டலம் || ௨௩ ||

பீடம் சதுர்விதம் ப்ரோக்தம் லிங்காநாம் விதோத்தம |

பீடத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக அகலமிருப்பது அதமபீடமாகும். 2 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தம பீடமாகும். இந்த 2 அளவுகளின் மத்திய பாகத்தை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பீட விஸ்தாரமானது 9 விதமாகும். இது விசேஷித்து ஸகல லிங்கங்களுக்கும் கூறிய பீடமான மாகும். (20½)

லிங்கங்களின் பீடமானது கோமுகத்துடனிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸகல மூர்த்தி களின் பீடமானது, விசேஷித்து கோமுகமில்லாதது, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (21½)

லிங்கங்களின் பீடமானது, ஸமாச்ர(ஸம சதுரம்)மாக வாவது, ஸமவிருத்தமாகவாவது இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிமைகளின் பீடமானது, சதுரச்ரமாகவும், விருத்தமாக (வட்டவடிவமாக) இல்லா மலும் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்மபீடம், பத்ரபீடம், வேதிகை, பரிமண்டலம்,

கண்டாம்ஶம் விபஜேத்தூர்த்வம் பத்மாம்ஶம் விபாகத: ॥ ௨௪ ॥

பட்டிகாம்ஶம் ப்ராஹுர்யத் பத்மம் கண்டம் (ஞ்ஜம்) வாஜனகவாஜிகம்
(ஸஞ்ஜிதம்) ।

ஊர்த்வபத்மம் து வேதாம்ஶம் த்விபாகம் பட்டிகோதயம் ॥ ௨௫ ॥

ஶிவாம்ஶம் க்ருதவாரீம் ஷோடஶதளஸம்யுதம் ।

தளமத்யே க்ஷுத்ரதளம் வ்ருத்தவாதமூலாக்ரதளம் ॥ ௨௬ ॥

ஏகாங்குலவிஸ்தாரா(விஸ்தாரா)ஸ்ஸ்யு: தளாஸ்ததைவ

ஸவ்ருத ।

லிங்கதேஹாங்குலார்தம் வா தளாக்ராணாம்

ஸமாஸ்ரு(ஷ்டி)யம் ॥ ௨௭ ॥

என்று பீடம் நான்கு (4)விதமாகும். இவைகள் பீடத்தின் அலங்கார பேதங்களாம்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த 16 பாகங்களில் உபானம் 2 பாகம் அதபத்மம் (கீழேயுள்ள பத்மம்) 5 பாகம், கண்டம் 2 பாகம், ஊர்த்வபத்மம் 4 பாகம், பட்டிகை 2 பாகம், க்ருதவாரி 1 பாகம். ஆக 2+5+2+4+2+1=16 பாகங்கள் கொண்டது பீடமாகும். பத்மமானது 16 தளங்களுடைய தாக இருக்கவேண்டும். (25½)

பத்மதளங்களுக்கு மத்தியில் சிறிய தளங்கள் அமைந் திருக்கவேண்டும். தளங்களின் அடிகளும் நுனிகளும் ஒன்ருேடொன்று பின்னிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். தளங் கள் 1 அங்குலம் (1 அங்குல அகலமுடையவைகளாக) இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கதேஹாங்குலத்தினுலே, ½ அங்குலம் அகலமுள்ள தளாக்ரங்களையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (அல்லது தளங்களின் நுனியின்

பீடத்ரிபாகமேகம் து கோமுகம் தீர்க்கமுச்யதே ।
தத்தீர்க்கஸத்ருசம் தஸ்ய மூலதேசஸ்ய விஸ்தரம் ॥ ௨௮ ॥

மூலதேசத்ரிபாகைகம் தத்அக்ரவிஸ்தரம் பவேத் ।
மூலாதக்ரம் க்ரமாத் க்ஷீணம் தத்ஸூத்ரவ்யாஸஸாத்ருசம்
(மாநகே) ॥ ௨௯ ॥

த்ரிபாகம் வா த்விபாகம் வா த்ரிபாகைகாம்சமேவ வா ।
வ்யாஸே த்ரிபாகமாநம் து ஜலதாராவிஸ்தாரகம் ॥ ௩௰ ॥

பட்டிகாய(காயா)ஸமம் நிம்னம் தஸ்யார்த்தேநைவ(த்வைத்யவ வா)
ஸமம் து வா ।
உபானாத்யங்கமானம் ச நிம்னம் ஸௌந்தர்யமாநயேத் ॥ ௩௧ ॥

ஸுஷிரம் நாளமத்யேஷு நிம்னம் வா வர்திகாச்ரயேத் ।
பஞ்சாங்கம் ஸர்வவ்யாப்தம் ஸர்வபீடேஷு ப்ரோச்யதே ॥ ௩௨ ॥

உயரமானது, லிங்கதேஹாங்குலத்தாலே ½ அங்குலமிருக்க வேண்டும். (27)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 1 பாகம், அதன் கோமுகத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தின் அகலமானது, அதன் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியின் அகலமானது, அடியின் அகலத்தில் (அதாவது, அதன் நீளத்தில்) 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, முறையே, நுனிவரையில் சிறுத்திருக்க வேண்டும். அந்த கோமுகத்தின் அகலத்தில், ½ பங்கு, ⅔ பங்கு, அல்லது 3ல் 1 பங்கு, ஜலதாரை இருக்கவேண்டும். அகலத்தில் 3-ல் 1 பாகம் ஜலதாரையின் அகலம் இருக்க வேண்டும். (இதை, பொது விதியாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

ஜலதாரையின் தாழமானது, பட்டிகையின் (அகலத்தில்) ⅔ ப்ங்காவது, அதற்கு ஸமமாகவாவது இருக்க வேண்டும். உபானம் முதலிய அங்க அமைப்புகளை தக்க

कृत्वा षोडशधोत्सेधं ह्युपानमेकमुच्यते ।
जगत्यंशं तु वेदांशं गुणांशं कुमुदोदये ॥
शिवांशं पट्टिकामानं गुणांशं कण्ठ(ण्ट)मानके ।
तदूर्ध्वे कम्पमेकांशं भागं तु पट्टिकोदये ॥ ५४ ॥

शश्यं(द्वयां)शं कृतवारी स्यात् सुप्रतिष्ठं वदेत् ।
पीठोत्सेधे तु कलांशे तु द्विभागं पादुकोदये ॥
गुणांशं जगतीमानं कुमुदोच्चं तु तत्समे ।
व्योमांशं कम्प(पट्ट)मानं तु कण्ठमानं त्रि(द्वि)
भागकम् ॥ ५५ ॥

तदूर्ध्वे कम्पमेकांशं गुणांशं पट्टिका
भवेत् ।
एकांशं कृतवारी स्यात् वेदिसूत्रं तथोच्यते ॥

அளவுடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும். அல்லது அதிஷ்டானத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி, அளவுடனமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பத்மபீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி பத்ரபீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் உபானம் 1 பாகம், ஜகதி, 4 பாகம், குமுதம், 3 பாகம், பட்டிகை 1 பாகம். கர்ணம் (அல்லது கண்டம்) 3 பாகம். கம்பம் 1 பாகம். பட்டிகை 1 பாகம். கிருதவாரி 1 (2) பாகம் இவ்விதமாக பாகங்களைக்கொண்டது பத்ரபீடமாகும்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், பாதுகத்தின் உயரம் 2 பாகம், ஜகதி 3 பாகம், குமுதம் 3 பாகம், கம்பம் (பட்டம்) 1 பாகம், கண்டம் 3 (2) பாகம், கம்பம் 1 பாகம் பட்டிகை 3 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், ஆகக்கூடுதல்

ஸ்தூலைவம் ஸமாவ்யாதம் வெடி(தி)பீடமயொச்யதெ ।
த்ரயொ(வஞ)டிஶாம்ஶம் பீடொச்சம் த்ரிஹாமம்
வாடிஙகொடிபழ ॥ ௩௮ ॥

தடிர்ஷ்வமம் பத்மகம் தஙுஷ்யம் கம்பமம்ஶெந காமயெத ।
பிஹாமம் கம்பஶாநம் தஙு ஊர்த்வகம்பம் ஶிவாம்ஶகழ ॥ ௩௯ ॥

தடிர்ஷ்வபத்மம்பக்ஷாம்ஶம் பட்டகம் சைவ தத்ஸமழ ।
வ்ரதவாயமடியம் வெர்ாமஹாமெந பரிகல்பயெத ॥ ௪௦ ॥

கபொடியெ தஙு வஸ்வம்ஶெ உபாநொச்சம் ஶிவாம்ஶகழ ।
ஷகாம்ஶம் வ்ரதவாரி ஸ்யாத் ஶெஷம் வெதிமணாஶ்ரயழ ॥

வெதிகாபீடமாவ்யாதம் தபைவாக்ஷாம்ஶவழிகா(கம்) ।
கதவ்யம் தஙு த்ரியைவம் ஹி வெதிகாபீடஙுச்யதெ ॥

2+3+3+1+2+1+3+1=16 பாகங்களாம். இவ்விதம் பத்திரபீடம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி வேதிபத்திர பீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 13 (15) பங்குகளாகச்செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் பாதுகம் 3 பாகம், அதற்கு மேலே பத்மம் 3 பாகம், கம்பம் 1 பாகம், மறுமுறையும் கம்பம் 2 பாகம், ஊர்துவ கம்பம் 1 பாகம். அதற்குமேலே பத்மம் 2 பாகம், பட்டம் 2 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம். ஆகக் கூடுதல் 3+3+1+2+1+2+2+1= 15 பங்குகளாம். இவ்விதம் அம்சங்களாலே கல்பிக்கவேண்டும். (40)

பீடோதயத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில், உபானம் 1 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், இது நீங்கிய பாகமானது வேதியின் குணத்திற்கு (அழகுக்கு) ஏற்றதாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வஃ்டம் வா ஹஉ்ரவீம் வா வ்ருத்தம் தா வரிகஜ்ஜிதழ |
ஸயிஷ்டாநாம்ரவகஸ் வாஷம் வீராம்ரம் வரிகஜ்யெகஸ் || சஈ ||
உவவீராம்ரவகஸ் ஹாரம் தத்தஹாதா(பஸாத்தஹாமெந்வ) .
வ்ருகீகிஜதழ |
ஐயஷம் அதாஸஹாஹம் யொநியாகாஸம் வ்ருஜாகஸழ || சச ||
ஶாஞ்கிகம் யநாஸாகாஸம் ரணாஞும் ரிவாநாஶநழ |
வ்ருஜிஹெதாஸ்த வ்ருத்தம் ஷ்யாகஸ் வணாஞும் வ்ஷி-
தாஷிஷழ || சரு ||

*ஷட்கொணம் ஶொமநாஶம் ஷ்யாஷெவஶெவ கூரொஷிஷா: |

அதுவே 2 அல்லது 1 பாகம் பட்டிகையுடையதுமாகும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடத்தை 3 விதமாகவும் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். (42)

பாதபீடமானது, வட்டவடிவமாய், பத்மபீடமாக வாவது, பத்ரபீடமாகவாவது இருந்தால், அதை அதிஷ்டான பீடத்தின் அங்கங்களுடன் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பாகங்கள் உபபீடத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் (உபபீடலக்ஷணமானது கீழே கூறப் பட்டிருப்பதால்) அதை இங்கு கூறவில்லை. (இது உபபீடங் களுடன் கூடியதாகையால் உபபீடமென்றே கூறப் படுகிறது.) (43½)

சதுரச்ரபீடம் ஜயத்தையும், யோநிபீடம் ஸந்ததியை யும், தநுஸ்பீடம் சாந்தியையும், திரிகோணபீடம் சத்துரு நாசத்தையும், விருத்தபீடம் அபிவிருத்தியையும், பஞ்சாஶ்ர பீடம் ஆரோக்யத்தையும், ஸந்தோஷத்தையும், ஷட்கோண

---

*ஶொமநாஶகஸம் அாஷகொணமெவம் கூஶெண ஹி உதி
ஶாஸ்ரதீஹாயஜாதுகாவா: |

ஸத்வாகாரேஷு பீடம் மாது ப்ராமாண்யவிதினா க்ருதம் ||

*இத்யேவம் தேஷ்வேஷு பீடே து ஜீர்ணேயோபி விஜாநத: |
பூர்வாக்ருதியதா கார்யம் ததா கார்யம் ந புந:
புந: || ௪௭ ||

பூர்வாதந்யாக்ருதாதீதக்ருதேபி கர்த்ருநாசநம் |
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந பூர்வாகாரம் ப்ரகல்பயேத் ||

ஸாமேக்ஷம் யத்து தத்தாநாத் ஸதாண்டம் ஸாயமேவ வா |

பீடம் (அல்லது அஷ்டாஸ்ரபீடம்) ரோகநாசத்தையும் கொடுக்கும். பீடாகாரங்களை, கீழே கூறப்பட்டவைகளில் இஷ்டமான வடிவத்தில் செய்துகொள்ளலாம். (46)

*இந்த பீடங்களில் ஏதாவதொருபீடம் பின்னப்பட்டிருந்தால், அதை புதுப்பிக்கும்பொழுது, அது முன்பு எவ்விதமாக இருந்ததோ அவ்விதமாகவே புதுப்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக பல முறை செய்யலாம். ஆனால் புதுப்பிக்கும்பொழுது, முன் இருந்ததைப்போலல்லாமல் வேறுவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் கர்த்தாவுக்கு நாசமுண்டாகும். ஆகையால் முழு கவனத்துடன் பீடத்தை முன்பு இருந்ததுபோலவே செய்ய வேண்டும். (48)

---

* இத்யேவ உத்யாதி 5 ச்லோகாத்மக: பாட: ஆனந்தாச்ரம முத்ரிதபுஸ்தகமாத்ரே த்ருச்யதே |

ஏஷு தேஷ்வேஷு பீடேஷு ஜீர்ணேஷ்வாபி விஜாநத: |
பூர்வாக்ருதியைவ ஸ்யாத் ததா கார்யம் ந புந:
புந: ||

பூர்வாதந்யாக்ருதிஸ்த்வேதத் க்ருதம் கர்த்ருவிநாசநம் |
இதி பாடே ஸாதுரிதி பாதி |

* இனியுள்ள 5 சுலோகங்களும், ஆநந்தாச்ரம அச்சுக்கூடத்தில் பதுப்பித்துள்ள புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளவைகள்,

𑌆𑌜𑌯𑌂 (𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾) 𑌮𑍁𑌖𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌪𑌪
(𑌵𑌾𑌚𑍋𑌪) 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௯ ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ।
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௰ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌶𑍈𑌲𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

அப்படிச் செப்பனிடும்பொழுது, $\frac{1}{4}$ அல்லது $\frac{1}{3}$ பங்கு அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாக நேர்ந்தால் அப்பொழுது, அந்த பீடத்தை ஆஜயமாகவோ ? (பத்ம பீடமாகவோ) முகபத்ர பீடமாகவோ, பத்ரபீடமாகவோ, உபபீடமாகவோ கல்பிக்கவேண்டும். (பீடத்தைப் புதுப்பிப்பதற்காக அத்துடன் முன்பு இருந்த அளவைக் காட்டிலும் அதிக அளவை சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது, என்பது கருத்து.) (49)

ஒருபொழுதும், லிங்கத்தின் பீடத்தை நீண்ட வடிவமாகச் செய்யக்கூடாது.

(லிங்கம் நீங்கலாக) மற்ற மூர்த்திகளின் பீடமானது ஸமாஶ்ரமாகவோ, ஸமவிருத்தமாகவோ, வேறுவிதமாகவோ இருப்பதாகும். எல்லாவிதமான பீடங்களும் முறைப்படி செய்யப்படவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் அதனால் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும். இவ்விதமாக பிண்டிகா (பீட) லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பாதசிலையின் உயரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்ப்பாயாக.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபீட லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥𑍈𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌪𑌾𑌦𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌦𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌲𑌿𑌂𑌗𑌤𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 || ௧ ||

[𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍]𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋(𑌷.𑌕𑌿.)𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 |
𑌤𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌮𑌂(𑌶𑍍𑌮)𑌨𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ||

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑍇𑌹𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 |
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ||

[𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍] 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 |

ஐம்பத்தோன்ருவது படலம்.

பாதசைலாதி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து பாதசிலை முதலியவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். பாதசிலையானது, லிங்கத்தின் அகலத்தைப்போல 3 பங்கு அகலமும், அதில் 3ல் 1 பங்கு உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது அகலத்தின் அளவுக்கு ஸமமாக உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, பாதசிலையின் உயரம் 9 விதமாகும். இது நாகரலிங்கத்தின் பாதசிலைக்குக் கூறப்பட்ட அளவாகும்.

பாதசிலையின் அகலமானது, கர்பகிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு விஸ்தாரமிருப்பது, ஶ்ரேஷ்டமாகும். அதில் ஸரிபாதி ($\frac{1}{4}$ பங்கு) விஸ்தாரமுள்ளது அதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய விஸ்தாரத்தை 8 பாகங்களாகச்செய்ய பாதசைலத்தின்

* 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍁𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௪ ॥

𑌕𑍃(𑌣)𑌕𑌾𑌂𑌶𑌾𑌵𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍂𑌲𑌵𑌦𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿 ।
𑌨𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌵𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰(𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿)𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍀𑌮𑌕(𑌟𑌂) ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑍀𑌠𑌶𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌶𑌿𑌲𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍀𑌠𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌗𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭ ॥

விஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இதுவும் நாகரலிங்கத்தின் பாத சிலைக்குக் கூறப்பட்டதாகும். $(3\frac{1}{2})$

* லிங்கத்தின் அகலத்தை இருமடங்கு செய்து, அந்த அகலத்தை, 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் ஆழத்தில் பதிந்திருக்கவேண்டும். அதன் உருவமானது, லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தைப்போல இருக்க வேண்டும். அதில், 9 விதமான ரத்தினங்களையும் தனித் தனியே வைக்கும்படி 9 கோஷ்டங்களை (ஸ்தானங்களை அதாவது குழிகளை) க் கல்பிக்கவேண்டும் அது நீங்கிய விடங்களை ஸமதளமாகச் செய்யவேண்டும். இந்த இடத்திலிருந்து பீடத்தின் எல்லை வரையில் (இப்படி வைக்கப்படும் பாதபீட சிலையானது) நந்தியாவர்த்த சிலையாக இருக்க வேண்டும். இந்த சிலையானது, லிங்க பீடத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமானமாகவாவது, 1 அல்லது 2 அங்குலம் கூடுதலாகவாவது இருக்கவேண்டும். நாகர லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட இந்த சிலையானது வேறுவிதமாகவோ, வட்டமாகவோ, விஸ்தாரமாகவோ இருக்கக்கூடாது. (7)

---

* 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 $3\frac{1}{2}$ 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌃.

* சுலோகம் 7 முடிய கூறப்பட்ட விஷயமானது ஆநந்தாச்ரமத்தில் பதுப்பித்த புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளது.

𑌪𑍀𑌠𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯(𑌧𑌿)𑌕𑍇 𑌚𑌾𑌥 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌾(𑌡𑍇)𑌖𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯
(𑌧𑌿)𑌕𑌮𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌂𑌶𑍈𑌕𑍈𑌕𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌵𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌤𑌾(𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌶𑌿𑌲𑌾)𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌤𑍂𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

திராவிடலிங்க விஷயத்தில், பீடத்தின் அகலத்தைக் காட்டிலும் அதிக அகலமுள்ளதாக இருந்தால், அது 2 அல்லது 3 (அங்குலம் அல்லது அம்சம்) அதிகமாக இருக்க வேண்டும். (7½)

லிங்கத்தின் அகலத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்து, பீடத்தின் அகலத்துடன், ஒவ்வொரு அம்சமாகக்கூட்டிவர, நந்தியாவர்த்த சிலையின் நந்தியாவர்தமான பாதசிலையின்) அகலம் 9 விதமாகும். இது வேஸரலிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (8½)

லிங்கத்தைச் சுற்றிலும் 4 சதுரச்ர சிலைகளை வைக்க வேண்டும். அந்த சிலையின் உயரம் அகலம் நீளம் இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (9½)

அந்த 4 சிலைகளில், கிழக்கேயுள்ள சிலையை வடக்கு நுனியாகவும், தென் பக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும், மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள சிலையை, வடக்கு நுனியாகவும், வடபக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும் வைக்கவேண்டும். (10½)

ஶாங்கரே ப்ரதமஸ்யாக்ரமக்நேரக்ரம் த்விதீயகம் ॥ ௰௧ ॥

த்ருதீயம் மாருதே(அக்ரம் ஸ்யாத்) வாயாவக்ரம்
அதஸ்துர்யகம் ।

நந்த்யாவர்தஶிலாஸ்த்வேவம் யோஜ்யம் கல்ப்ய ப்ரதக்ஷிணே
(யோஜயேத் கல்பவித்தம:) ॥ ௰௨ ॥

ததூர்த்வேஷ்டபந்தனம் கார்யம் ஸ்தாபயேத் பிண்டிகாம்
புத: ।

ஸுதயா வஜ்ரபந்தம் வா(ஸந்தா)விலிப்ய பீடம்
ப்ரயோஜயேத் ॥ ௰௩ ॥

ஏகாம்ஶம் சோத்தமம் பீடம் த்வ்யம்ஶம் சைவ மத்யமம் ।
த்ர்யம்ஶ: பஞ்சாம்ஶகாய கந்யஸம் பீடமுச்யதே ॥ ௰௪ ॥

முதல் கல்லின் (கிழக்கேயுள்ள கல்லின்) நுனியை ஈசானிய திக்கிலும், இரண்டாவது கல்லின் நுனியை அக்கினி திக்கிலும், மூன்றுவது கல்லின் நுனியை, வாயு திக்கிலும், நான்காவது (வடதிக்கிலுள்ள) கல்லின் அடியை வாயு திக்கிலும் வைக்கவேண்டும். (இவ்விதமாகக் கற்களை ஒன்ருெடொன்று பொருத்தமாக இணைத்துவைத்து) அதன் மேலே அஷ்டபந்தனம் செய்து, (லிங்கத்தின்) பீடத்தை வைக்கவேண்டும்.

முறையறிந்த ஸ்தபதியானவன், இவ்விதம் இவைகளை முறையுடன் வைத்து, அதில் இடுக்குகள் முதலியது தெரியாமல், ஸுதை அல்லது வஜ்ரத்தினுலே நன்கு பூசி இடுக்குகளில்லாமல் அழகாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இந்தச் சிலைகள் நந்தியாவர்த்த சிலைகளாக இருக்கவேண்டும். (13)

பீடமானது ஒரு அம்சமிருப்பது, உத்தமமாகும். 2 அம்சமிருப்பது, மத்தியமமாகும். 3, 4, அல்லது 5 அம்ச மிருப்பது, அதமமாகும். (14)

* 𑌪𑍀𑌠𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨

𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

𑌬𑌹𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍀𑌠𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌰𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 (𑌨𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍) ॥ ௧௫ ॥

§ 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰(𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌮) 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌶𑌿𑌲𑌾

𑌅𑌗𑍍𑌰𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂(𑌰𑌿) 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 (𑌕𑍋𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍)

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌿𑌕𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

பீடகளத்திற்கு மேலே ஒரே சிலையாக இருக்கவேண்டும். பீடகளத்திற்குக் கீழே பீடஸந்திக்குக் கீழே அநேக வஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும். (பீடத்தின் கழுத்துக்குக்கீழே நவரத்நங்கள் முதலிய பலவஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும்.) (15)

[1] களத்திற்குக் கீழே, துவியச்ரமான (இரண்டு பக்கம் சதுரமான) இரண்டு கற்களை முன்னும் பின்னும் வைக்கவேண்டும். மூன்று கற்களானால் ஒன்று உதவியாகவும், மற்ற இரண்டும் இடது வலது பக்கங்களிலும் இருக்கவேண்டும். நான்கு கற்களிருந்தால், நாலுமூலைகளிலும் வைத்து சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும். 5, 6 கற்களும்

---

* 𑌪𑍀𑌠𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 (𑌏𑌕𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨) 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 (𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿) 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

§ 16, 17 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍌 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌥𑍌.

1. இந்த 2 சுலோகங்களும் பதிப்பித்த புத்தகத்தில் உள்ளவை.

ஸுதயாஷ்டபந்தநைர்வாபி ஶ்லிஷ்டம் ஸுத்ருடம் ஸமம் |
† இஷ்டகாபி: ஶிலாபிர்வா த்ருடம் ஸ்யாத் ஸுதயாந்விதம் ||
§ லோஹஜம் ரத்நஜம் வாபி தாருஜம் சைவ ஸவ வா
(வசைவ ஹி) |
ஸர்வேஷாம் பந்தநம் த்வஷ்டபந்தமித்யபிதீயதே || ௧௯ ||
விஷ்ணுபாகோர்த்வஸீமாந்தம் பிண்டிகோர்த்வம் ஸமுந்நயேத் |
நிம்நோ(நீசோ)ந்நதம் ந கர்தவ்யம் க்ருதம் சேத்
கர்த்ருநாஶநம் || ௨௰ ||

வைத்துக் கட்டலாம். இவ்விதமாக பிண்டிகா லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அந்தக் கற்களை) ஸுதை அல்லது அஷ்டபந்தநத்தினுல் இடுக்குகளில்லாமல் கெட்டிக்கவேண்டும். கருங்கற்களாலானுலும், செங்கற்களாலானுலும், ஸுதையினுல் கட்டப்பட்டால் அது உறுதியாக இருக்கும். (18)

லோஹம், ரத்நம், மரம் இவைகளால் செய்யப்பட்டதானுலும் முன்கூறியதுபோலவேசெய்யவேண்டும். எல்லாவற்றையும் ஒன்ருேடொன்று சேர்த்து, அவைகளை உறுதிப்படுத்தும் பந்தந திரவியத்திற்கு அஷ்டபந்தநம் என்று பெயர். (19)

பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உச்சியை, விஷ்ணுபாகத்தின் உச்சிவரையில், உயர்த்தலாம். அது மேடு பள்ளமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி மேடு பள்ளமாகக் கல்பிக்கப்பட்டால் கர்த்தாவுக்கு அழிவு உண்டாகும். (20)

---

† இஷ்டகா சேத்து பஹுபி: கர்தவ்யம் ஸுதயாந்விதம் |
இதி ஸாங்க்ய தீக்ஷோத்தரயஸ்ததூகாவாட: |

§ லோஹஜம் ராஜதம் சைவ யதாவத் த்ருடதா பவேத் |
இதி ஶாந்திதவாஸ்துகவாட: |

‡ நபும்ஸகஶிலா ஹ்யஸ்து பீடாதஸ்தாச்ச்ரிதாம் நயேத் ।
ஏவம் ப்ரஹ்மஶிலாதீநி ப்ரோக்தாந்யேவ விஶேஷத: ॥ ௨௧ ॥

* இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே பாதஶைலாதி லக்ஷணம்
நாம ஏகபஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

பீடத்திற்குக் கீழே வைக்கப்படும் சிலையானது நபும்ஸக சிலையாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிரம்ஹ சிலை முதலியவைகள் விசேஷித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (21)

[1]காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாதசைலாதி லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பத்தோன்ருவது படலம் முற்றும்.

---

‡ 21 ஶ்லோக: ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தாதர்ஶமாத்ரத:.

21. சுலோகம் ஸரஸ்வதிமஹால் பிரதியில் மட்டுமுள்ளது.

* முத்ரிதாதர்ஶபுஸ்தகே பாதஶைலாதி லக்ஷணம், லக்ஷணோத்தரலக்ஷணம் ச ஏகஸ்மிந்நேவ (61 படலே) ஸந்நிஹிதம் ।

ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தாதர்ஶாயாம் து பாதஶைலாதிலக்ஷண மேகஸ்மிந் படலே, லக்ஷணோத்தரலக்ஷணமந்யஸ்மிந் படலே ச ஸந்நிஹிதமிதி விஶேஷ: ।

1. பதுப்பித்த புத்தகத்தில், பாதசைலாதி லக்ஷணமும் லக்ஷணோத்தாரமும் ஒரே அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் பிரதியில் வெவ்வேறு படலங்களாகக் கூறப் பட்டிருக்கின்றன.

|| அத² த்³விபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

லக்ஷணோத்³தா⁴ரலக்ஷணம் ||

*அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண லக்ஷணோத்³தா⁴ரலக்ஷணம் |
லிங்க³ஸ்ய முக²நிர்மாணம் லக்ஷணோத்³தா⁴ரமுச்யதே | 1 ||

ப்ராஸாத³ஸ்யாக்³ரதோ வாபி ஶாங்கரே த³க்ஷிணேபி வா |
நவாஷ்டஸப்தஹஸ்தம் வா மண்டபம் சதுரஶ்ரகம் || 2 ||

ஷோட³ஶஸ்தம்ப⁴(ஸம்யுக்தம்) ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் |
மண்டபஸ்ய த்ரிபா⁴கைகம் மத்⁴யே வேதி³காந்விதம் || 3 ||

ஹஸ்தமாத்ரம் தது³ச்ச்²ரயம் த³ர்பணோத³ரஸந்நிப⁴ம் |
ஶோப⁴யேத்³வேதி³ம் க்ருத்வா விஷ்டராஸ்தரணாலங்க்ருதம் ||

ஐம்பத்திரண்டாவது படலம்.

லக்ஷணோத்தார லக்ஷணம்.

இனி, விசேஷித்து, லக்ஷணோத்தார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (லிங்கத்தைச் சதுக்குவதற்கான விதியைக் கூறுகிறேன்.) லிங்கத்தின் முகத்தை நிர்மாணம் செய்வதற்கான லக்ஷணத்தையும், விதியையும் கூறுகிறேன். (1)

கோவிலுக்கு முன்பக்கத்திலாவது, ஈசானிய திக்கிலாவது, 9, 8, அல்லது 7 ஹஸ்தம் அகல நீளமுள்ள சச்சதுரமான மண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அந்த மண்டபமானது 16 கால்களுடன் ஸகல அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் மண்டபத்தின் 3-ல் 1 பாகம் விஸ்தாரங்கொண்ட வேதிகை (மேடை) இருக்கவேண்டும். அந்த வேதிகையானது 1 முழம் உயரத்தில் கண்ணுடியின் மத்தியத்தைப் போன்று இருக்கவேண்டும்.

---

*அஸ்மிந் ஶ்லோகத்³வயே 2, 3 ஶ்லோகயோ: அ ஸர்வஸ்தீ²மாநு யஜ்ஞமாத்ருகாயாமதி⁴கபாட²: |

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑍂𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌿𑌲𑍈𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌲𑌾𑌜𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈-
𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭ ॥

𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂
𑌯𑌥𑌾(𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍) ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌿𑌵𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵-
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

அந்த மண்டபமானது, கோமயத்தால் (பசுமாட்டின் சாணத்தினுல்) மொழுகி, அரிசி மாவிஞலே கோலங்கள் போட்டு பலவித தூபங்கள், தீபங்கள், பலவித புஷ்பங்கள், சம்பா அரிசி, எள்ளு, தர்பம், நெல் பொரி இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அதமபரிமாணமுள்ள மூன்றுவித லிங்கங்களுக்கும், இவ்விதமாக மண்டபமிருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு, வேதிகையின் விஸ்தாரமானது, லிங்கத்தின் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (அதிக விஸ்தாரமுள்ள வேதிகை கூடாது) அந்த மண்டபமானது, வேதிகையைப் போல 3 மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக (நீளமுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். மற்ற அலங்காரங்கள் யாவும், முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும்.

அந்த வேதிகையின்மேலே, லிங்கத்தை (லிங்கத்திற்கான சிலையை) கிழக்கில் தலைப்பக்கமிருக்கும்படியும், முகபாகம் (சிலையின் முன்பக்கம்) ஆகாயத்தை நோக்கி

பரிதோஷ்டௌ கடாந் ந்யஸ்ய ஸகூர்சாந்
ஸாபிதாநகாந் ।
ஸஸூத்ராந் நவவஸ்த்ராட்யாந் கந்ததோயேந வாஸிதாந் ॥
ஸாபிதாநாந் ஸரோஹாட்யாந் லோகபாலாதி
தைவதாந் ।
கந்தபுஷ்பாதிபிஸ்சைவ அர்சயேத்தஸ்ய (தக்ஷிணே)
ஜாநத: ॥ ௯ ॥

லிங்கஸ்ய (மூல)ஸ்ய வாமே து பிண்டிகாம் விந்யஸேத் ।
ரக்தவஸ்த்ராதிநாவேஷ்ட்ய லிங்கபீடம் ஸமர்சயேத் ॥ ௧௦ ॥
வேதிகாயாம் ஸ்வதந்த்ரோக்த(ப்ராக்திஶி)து குண்டம் வா
ஸ்தண்டிலம் து வா ।
அக்ந்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் குர்யாத் தந்த்ரோக்தமார்கத: ॥ ௧௧ ॥

யிருக்கும்படியும், படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் (8 திக்குகளிலும்) 8 கலசங்களை வைக்க வேண்டும். அவைகள், நூல்சுற்றி, கூர்ச்சங்கள் வைத்து, நறுமணமுள்ள ஜல பூர்ணமாய், புது வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அவைகளில் இந்திராதி லோகபாலர்களை, கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவேண்டும். (10)

லிங்கத்தின் (அடியின்) இடது பக்கத்தில் பிண்டிகையின் அடியை (பிண்டிகை—ஆவடை அல்லது லிங்கபீடம்) வைக்கவேண்டும். அதை, சிவப்பு வஸ்திரம் முதலியவைகளாலே சுற்றிப்போர்த்தி, லிங்கபீடத்தைப்பூஜிக்கவேண்டும். வேதிகையில் (திட்டாணியில்) ஸ்வதந்திரோக்த முறைப்படி (அல்லது கிழக்குதிக்கில்) குண்டத்திலாவது, ஸ்தண்டிலத்திலாவது (ஸ்தண்டிலம் அக்னிஸ்ய பிரதிஷ்டை செய்வதற்கேற்ற சிறிய சச்சதுரமான மேடை) அக்னி

[லிங்கபீடம் ஹவேர்வாமே வஹ்நிம்]க்ருத்வா து ஸவ்யத: |
ஆவோராஜாதிமந்த்ரேண ப்ரத்யேகாஷ்டசதாஹுதீ: ||

*ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷஸமித்பிஸ்ச ஹோமம் க்ருத்வா விதாநத: |
ஆபோஹிஷ்டாதிமந்த்ரேண இதம் விஷ்ணுஸ்து மந்த்ரத: || ௧௦ ||

ப்ரஹ்மஜஜ்ஞாநமந்த்ரேண ஆஜ்யதஸ்ச (ஹோமம்)
ஸமாசரேத் |
அநுஹோமமேவாரேண ப்ரத்யமஷ்டாதசாஹுதீ: || ௧௧ ||

ராத்ரௌ (க்ருத்வா) ஜாகரணம் ப்ராதே ப்ராஹ்மே
ஸுமுஹூர்த்தகே |
தேஸிகஸ்து ஸுசிர்பூத்வா ஸகளீக்ருதவிக்ரஹ: ||

பிரதிஷ்டை முதலிய எல்லாக்காரியங்களையும் முறையுடன் செய்யவேண்டும். (அப்பொழுது) லிங்கபீடமானது, இடது பக்கத்திலும், அக்னியானது வலது பக்கத்திலுமிருக்க வேண்டும். **(11)**

அந்த அக்னியில், "ஆவோராஜாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலே, புரசஸமித்தினாலே, 108 தடவை முறையுடன் ஹோமம் செய்யவேண்டும். "ஆபோஹிஷ்டா" என்ற மந்திரத்தினாலும், "இதம் விஷ்ணுர்" என்ற மந்திரத்தினாலும், "பிரும்ஹஜஜ்ஞாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலும், தனித்தனியே 18 தடவை நெய்யினாலே ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் ஹோமம் செய்துவிட்டு, அன்று இரவு (தூங்காமல்) விழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

மறுநாள் ஸூர்யோதயத்திற்குமுன்பு, சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில், சிவத்விஜ குலத்திலுதித்த, ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நனான, ஆசார்யன், சுத்தனாக இருந்து, ஸகலீகரணம்

---

* ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷேத்யாதி ஸ்லோகத்வயம் ஆநந்தாஸ்ரமமுத்ரித-புஸ்தகாதாஹ்ருதம் |

𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌿𑌤𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥ ௧௭ ॥

*𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 (𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤)𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂
𑌆𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௮ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌜𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

(கலாசோதநம்) செய்துகொண்டு, வெண்மையான ஆடையணிந்து வெண்மையான புஷ்பமாலையணிந்து, சந்தணம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். (17)

*ஸ்தபதியும் சுத்தனுக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆசார்யன், முன்போலவே அக்நியைப்பூஜித்து ஹோமம் செய்து, பூர்ணாஹுதியும் செய்யவேண்டும். அவன் இரவிலேயே, லிங்கத்தை பீடத்தில் பொருந்த வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், உதயகாலத்தில் சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில் ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, பஞ்சு இவைகளாலாகிய கயிறுகளாலே, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, லக்ஷணோத்தாரம் செய்யவேண்டும்.

---

*𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁, 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

*ஸ்தபதியும் சுத்தனுக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்திருக்க வேண்டும். என்ற அரை சுலோகமானது, அடுத்துள்ள ஒரு சுலோகத்திற்குப் பிறகு இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸர்பிஷ்பாயஸம் பலிம் தஸ்ய மூர்த்நி சைவ ஹரேத் ததா ।
ரக்தேந தாதுநா லிங்கமத்யே ஸூத்ரம் து பாதயேத் ॥

பூர்வபாகே ச மத்யே து நாளம் கல்பயேத்
ஸுலக்ஷணம் ।
லிங்கமாநேந ச ததா ஸூத்ரவிஸ்தாரகம் நயேத் ॥ 22 ॥

ருத்ரபாகோதயம் க்ருஹ்ய ஶிரோவர்தநாந்விதம் ।
சதுர்விம்ஶதிபாகம் து க்ருத்வைகாம்ஶே(ம்ஶம்) து
விஸ்த்ருதம் ॥ 23 ॥

தந்மாத்ரம் பவேதாஹுர் அங்குலாம்ஶம் யவாஷ்டகே ।
உத்தமோத்தமலிங்கஸ்ய ஸூத்ரம் பஞ்சயவம் ததா
(பஞ்சயவம் ததம்) ॥ 24 ॥

(சில்பியானவன்) நெய் கலந்த பாயஸத்தை (லிங்கத்தின்) சிரஸ்ஸில் பலிஹரணம் செய்யவேண்டும். சிவப்பு சம்பாவை நீக்கி (செந்நிறமில்லாத வெண்மையான அக்ஷதை) சந்தனம் முதலியவைகளினாலே, ஹிருதய மந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (பிறகு, செந்நிறமான தாதுப் பொருளாலே, லிங்கத்தின் நடுவில் ஸூத்திரபாதம் (கோடு விழும்படி) செய்யவேண்டும். (லிங்கத்தின்) முன் பக்கத்தில், நடுவில், லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி, நாளத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (நாளம் — லிங்கத்தின் நடுவில் தண்டு போல காணப்படும் நேர்க்கோடு.) லிங்கத்தின் அளவுக்கேற்றபடி, ஸூத்திரத்தின் அகலத்தைக் கொள்ள வேண்டும். (22)

ருத்ரபாகத்தின் உயரத்தை சிரோவர்த்தநத்துடன் அளந்து, அதை 24 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகத்தை விஸ்தாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 1 பாக விஸ்தாரத்தை 1 அங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும்.

ஸர்வேஷா(ஶேஷாணா)ந்து லிங்காநாம் யவார்த்தம் வ்ருத்தி
ஹ்ராஸயேத் |
அதமாதமலிங்கஸ்ய ஸூத்ர தாரம் யவம் பவேத் || ௨௫ ||

ஸூத்ரவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் காதம் சைவ து தத்ஸமம் |
ஸ்தாநாதூர்த்வாம்ஶமேகந்து வர்ஜ்யம் ஸ்தாநாதத்வ்யம்ஶகே ||

ததஸ்த(அயஸ்தா)த்வ்யம்ஶயோர்வித்வாந் லக்ஷணோத்தாரமாசரேத் |
லக்ஷணம்(ணே) ஶிரஸி வ்யாதிः லலாடே மரணம் பவேத் ||

நேத்ரஸம்பந்தகேசாபஸ்மாரமாஸ்யேऽந்நாத்ய விநாஶநம் |

உத்தமோத்தமமான லிங்கத்திற்கு, ஸூத்திரமானது, 5 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு (முறையே) அகலத்தில் 1/2 யவை குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதமாதம லிங்கத்திற்கு, ஸூத்திர விஸ்தாரமானது, 1 யவையாகும். இவ்விதமாக, ஸூத்திர விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸூத்திரத்தின் தாழமும் அகலத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.

ஸ்தாநத்திற்கு மேலேயுள்ள ஒரு அம்சத்தை (லக்ஷணோத்தாரத்தில்) விலக்கிவிட வேண்டும். ஸ்தாநத்திற்குக் கீழேயுள்ள இரண்டு அம்சங்களில் லக்ஷணோத்தாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

[இங்கு லிங்கத்தின் சிவபாகத்தை 3 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஸ்தாநத்திற்கு மேலேயுள்ளது ஒரு பாகம், ஸ்தாநத்திற்குக் கீழேயுள்ளது இரண்டு பாகம் என்று கொள்ளவேண்டும்.]

லக்ஷணமானது சிரஸ்ஸில் ஸம்பந்தப்பட்டால் வியாதிகளுண்டாகும். நெற்றியில் ஸம்பந்தப்பட்டால் மரணத்தைக் கொடுக்கும். கண்களில் ஸம்பந்தப்பட்டால் அபஸ்மாரரோகம் (காக்காய்வலிப்பு) உண்டாகும். வாயில் ஸம்

ஜிஹ்வாகேஶஸ்தநாஸு ஸ்யாத் ஸம்பந்தேஷு விநாஶநம் ||

ஸூத்ரதேஶே ஸூத்ரம் ஹந்தி தஸ்மாத்தேதாந் விவர்ஜயேத் |
ஶிரஸா ஸஹ ருத்ராம்ஶம் த்ரியாம்ஶம் விபஜேத் ஸதா ||

பத்மஸ்ய குட்மலாகாரம் லிங்காகாரம் யதாக்ருதி
(யதோதிதம்) |
விப்ராணாமபிவ்ருத்த்யர்த்தம் ந்ருபாணாம் ச ஜயாவஹம் || ௨௯ ||

வக்ரவ்யஸ்த(வ்யஸ்த)கர்த்திகாகார குஞ்ஜராக்ஷிவாக்ருதி: |
ஶங்காதபத்ரயோரேவாகாரம் (ஶங்காதபத்ராப்யம் ச)
ந்ருபாணாமபிவ்ருத்தயே || ௩௦ ||

கராஞ்ஜலி ஸமாகாரம் மோகணாக்ருதிவத் பவேத் |

பந்தப்பட்டால் தானிய நாசமுண்டாகும். ஸ்தநத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டால் பிள்ளைகளுக்கு அழிவு உண்டாகும். ஆதலால், லக்ஷணோத்தார லக்ஷணமானது, சிரஸ் முதலிய விடங்களில் ஸம்பந்தப்படாமலிருக்கும்படி, அந்தவிடங்களை நீக்கிவிட வேண்டும்.

சிரோபாகத்துடன் கூடிய ருத்ராம்சத்தை மூன்று பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (29)

(லக்ஷணோத்தாரமானது, அல்லது நாளமானது) தாமரை மொட்டின் வடிவமாகவோ, லிங்கவடிவத்தைப் போலவோ இருந்தால், அது பிராமணர்களுக்கு அபிவிருத்தியையும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு ஜயத்தையுமளிக்கும், அது குறுக்காக இருக்கும் (அல்லது திரும்பியிருக்கும் அல்லது தனித்தனியே இருக்கும்) இரண்டு கத்திகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, குஞ்சராக்ஷம் யானைக்கண்)போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, சங்குபோன்றவடிவமுள்ளதாகவோ குடைபோன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ இருந்தால், க்ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். இருகைகளையும்

वैश्यानां तच्च त्रिकोणं च शूलवृत्तायतं तथा ॥
शूद्र वृद्धिकरं [illegible] सूत्रं सम्बन्धलक्षणम् ।
लक्षणोद्धारमानोक्तांशं रुद्रभागविभाजितम् ॥
[illegible] तद्व्यासं चापि तत्समम् ।
तन्मूलान्नालदीर्घं तु नवभाग[illegible]तम् ॥ ५४ ॥
तन्नाले चैकसूत्रं वा सूत्रद्वित्रियुतं तु वा ।
सूत्रद्वययुतं चेत्तु सूत्रान्तरं यवत्रयम् ॥
यवद्वयान्तरं वाथ नालतारं विजानतः ।

சேர்த்து அஞ்சலி பந்தனம் செய்திருப்பதுபோலவோ பசுவின் காது போன்ற வடிவமுடையதாகவோ இருந்தால், அது வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். முக்கோணவடிவம், சூலம், நீண்டவட்டம், இம்மூன்று விதமான வடிவமுள்ளதாக இருந்தால், அது சூத்ரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். லக்ஷணமானது, ஸூத்திரத்தில் ஸம்பந்தமுடையதாகவே இருக்கவேண்டும்.

லக்ஷணோத்தாரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவை 11 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அதில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாகும். அதன் அகலமும் 1 பாகமாகும். அதன் அடியிலிருந்து நாளத்தின் நீளம் 9 பாகமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நாளமானது (நாளம் – தண்டு) ஒரே ஸூத்திரமாகவோ, இரண்டு ஸூத்திரங்களாகவோ, மூன்று ஸூத்திரங்களாகவோ இருப்பதாகும்.

இரண்டு ஸூத்திரங்களுடனிருந்தால், அந்த ஸூத்திரங்களின் மத்தியில் இடைவெளியானது 3 யவையாகும். நாளத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு ஸூத்திரங்களின்

நாலமத்யே து தஸ்யாக்ரே, ஸீமாஸூத்ரம்
ஸமாலிகேத் ||

தந்நாலம் ஏகஸூத்ரம் சேத் லிங்கமத்யே விசேஷத: |
ஸூத்ரோக்தவ்யாஸவாதம் ச நாலாயாமே து கல்பயேத் ||

நாலாயஸ்யாத்து வேதாம்சம் த்யஜ்ய (த்யஜேத்)
விஷ்ண்வம்சகோபரி |

மணிரேகா தத: கார்யா ஸ்புலிங்கம் * ஸ்தூலபிந்து
முகுளம் || (?)

மணிரேகாத்வயோர்மத்யே (ரேகயோர்மத்யே) பத்மமூலம்
ஸமம் து வா |
பத்மதாரம் த்ரிரேகம் வா (த்ரிதாரைகம்) வேதாம்சம்
த்வ்யம்சமேவ வா || ௩௮ ||

நடுவில் இருக்கவேண்டும். நாளத்திற்கு மேலே, அதன் நுனியில், ஸீமாஸூத்திரத்தை எழுதவேண்டும். (ஸீமா ஸூத்ரம் – எல்லைக்கோடு.) (36)

அந்த நாளமானது ஒரே ஸூத்திரமாக இருந்தால், அது விசேஷித்து லிங்கத்தின் மத்தியிலிருக்க வேண்டும். நாளத்தின் நீளத்திலும், ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அகலத்தையும், தாழத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (37)

நாளத்திற்குக் கீழே, விஷ்ணு அம்சத்திற்குமேலே, 1 அம்சம் விடப்பட்டு, காணப்படவேண்டும். அங்கிருந்து மணிரேகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். மொட்டானது, (வெடித்துச் சிதறிய) தீப்பொறியைப்போல இருக்க வேண்டும். இரண்டு மணிரேகைகளின் நடுவில், ஸமமாக (மணிரேகைகளுக்கு ஸமமாக) பத்மத்தின் மூலமிருக்க

---

*ஸ்யாத் ஸ்தூலபிந்துவத் | இதி பாடோ பவிதும் அர்ஹதி |

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌯𑌃
𑌣(𑌶𑍇)𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌸𑌮𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌮𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂
𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௪௧ ॥

𑌨𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌾(𑌸𑌾)𑌽𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌂 (𑌮𑍇) 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌭𑌾𑌗𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥

𑌨𑌾𑌲𑌮𑍂𑌲𑌸𑌮𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂 (𑌵𑌾𑌪𑌿) 𑌮𑌣𑌿𑌰𑍇𑌖𑌾𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌰𑍇𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃
(𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ॥ ௪௨ ॥

𑌨𑌾𑌲𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌸𑌮𑍇 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

வேண்டும். பத்மநாளத்தின் அடியின் நடுவானது, பத்மத்தின் அகலத்தில் 6ல் 1 பாகம், 4ல் 3 பாகம், 5ல் 4 பாகம், அல்லது பத்மத்தின் அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக, பத்மமுகுளத்தின் அடிப்பக்கத்திலுள்ள காம்பின் கனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏ அந்தணனே! இனி நாளத்தின் (பத்மத்திற்குக் கீழே நீண்டிருக்கும் தண்டின்) அடியின் அளவைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. மணி ரேகையானது, நாளத்திற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும், ஸமமான அளவுடன், நாளத்தின் (அடித்தண்டின்) உயரத்திற்கு ஸமமாகவோ, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, அல்லது 5ல் 4 பங்கோ இருக்கவேண்டும். நாளமூலத்திற்கு ஸம அளவாக இருக்கும் மணிரேகையானது, இருபக்கங்களிலும் ஸமமான அளவுடனிருக்கவேண்டும்.

மணிரேகையின் மத்தியிலுள்ள பாகமானது, அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும். நாளத்தின் அடியில், ஸம அளவிலிருக்கும் மணிரேகையை, அதன் பின் பக்கத்தில் குறுக்கே செலுத்தி, ஒன்ரேடொன்று பிணைக்க வேண்டும்.

ஊணிரெவா வ்யாஸவா தம் *லிம்மஸ்யோக்ஷதம்

ஸூத்ரயெத் ॥ ௪௩ ॥

ததூாடிஊருவய-ஐம் வஸூஹாமவிஹாஜிதெ ।

ஊணிரெவாருமபரம் தூ நவயா வரிகீதி-தழ ॥ ௪௪ ॥

ஸவெ-ஷூ ருக்ஷணொஜாரெஷு ஷூஊம(யா)ஊணிரெவகெ

(கா) ।

வ்ரயமம் ருக்ஷணம் வெ்ராக்தம் விதீயம் ருக்ஷணம் ஶ்ருணு ॥

---

* மணிரேகையின் அகலம் ஆழத்தை, லிங்கத்தின் உயரமாக ஸூத்திரிக்கவேண்டும். (43)

அதன் (பத்மநாளத்தின்) அடித்தலம் வரையிலுள்ள நீளத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் மணிரேகா ஸ்தாநங்களாகக் கொள்ள, மணிரேகையின் தொங்குதல் (மணிரேகையின் ஸ்தானமானது) 9 விதமாகும். (இதில் பாதமூலம் வரையில் என்று இருப்பதால், நாளத்திற்குக் கீழே மணிரேகைகளை பிணைக்கும்படி கூறியுள்ள பாகத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, 8+1=9 ஆக பாகங்களைக் கணக்கிடவேண்டும்.

ஸகலவிதமான லக்ஷணோத்தாரங்களிலும், (நாளத்தின் அல்லது அதன் நீளத்தின் அளவில்) 8ல் 1 பாகம் மணிரேகையாகும். இவ்விதம் முதலாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

---

*லிம்மொக்ஷாயாதூ ஸூத்ரவத் உதிவாமெந ஹாவ்யமிதி ஸாதி ।

* மணிரேகையின் அகலமும் ஆழமும், (கீழே) லிங்கத்தின் உயரத்திற்குத் தக்கவாறு கூறப்பட்டிருக்கும் ஸூத்திரத்திற்குக் கூறியுள்ள அகலம் ஆழத்தை அனுஸரித்து இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

லக்ஷணோச்சோர்த்வாம்ஶம் தஶதா ப்ரவிபாஜிதே (தம்) ।
முகுளோத்ஸேதகாம்ஶம் நவாம்ஶம் நாளதீர்ககம் ॥ ௪௬ ॥

நாளாதஸ்தாத்து ஏகாம்ஶம் அதிகம் ஶேஷம் து
பூர்வவத் ।
த்விதீயம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் த்ருதீயம் லக்ஷணம் ஶ்ருணு ॥

லக்ஷணோச்சாயாமம் து தஶதா ப்ரவிபாஜிதே ।
ஏகாம்ஶம் முகுளோச்சம் து நவாம்ஶம் நாளதீர்ககம் ॥

ஶேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் சதுர்த்தம் லக்ஷணம் ஶ்ருணு ।
லக்ஷணாம்ஶம் து நவதா க்ருத்வைகாம்ஶம் து குட்மலம் ॥

ஸப்தாம்(அஷ்டாம்)ஶம் நாளதீர்கம் து ஶேஷம்
பூர்வவதேவ ஹி ।

இனி இரண்டாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணோத்தாரத்தின் ஊர்த்வ பாகத்தை (நீளத்தை) 10 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் முகுளத்தின் (மொட்டின்) உயரம் 10ல் 1 பாகமாகும். 9 பாகம் நாளத்தின் (நாளம்–தண்டு) நீளமாகும். நாளத்திற்குக் கீழே ஒரு பாகம் அதிகமாகச் சென்றிருக்கவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் இரண்டாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி மூன்றுவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணோத்தாரத்தை 10 பாகமாகச்செய்து, அதில் ஒரு பாகம் முகுளோச்சமாகவும், மீதமுள்ள 9 பாகம் நாள தீர்க்கமாகவும் கொள்ளவேண்டும். மற்றது முன்போலவே யாகும். இவ்விதம் மூன்றுவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணாம்சத்தை 9 பாகமாகச்செய்து ஒரு அம்சம் முகுளமும், ஏழு அம்சம் (8 அம்சம்) நாள தீர்க்கமும் கொள்ளவேண்டும்,

अथाष्टांशं मुकुळं प्रोक्तं पञ्चमं मुकुळं परम् ॥

मुकुळां(कुड्मलां)शं तु सार्धाङ्घ्रि वेदांशं
ऊर्ध्वं तु कल्पयेत् ।

षडंशं नालदीर्घं तु नालाधस्तात् शिवांशकम् ॥

तदेव सप्तमांशं तु नालदीर्घमथाश्रयेत् ।

शेषं पूर्ववत् कर्तव्यं सप्तमं मुकुळं परम् ॥

मुकुळांशे तु सप्तांशे शेषांशं
ऊर्ध्वं तु कल्पयेत् ।

वेदांशं नालदीर्घं (मूलं) तु शेषं
पूर्ववदेव हि ॥ ५३ ॥

மற்றது முன்போலவேயாம். இவ்விதம் நான்காவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷும்சத்தை 8 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அதில் முகுளோதயம் 1 பாகம், நாளத்தின் நீளம் 6 பாகம், நாளத்திற்குக் கீழே 1 பாகமாகும் அதுவே நாளத்தின் நீளம் 7 பாகமாகவும் இருக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றதை முன்போலவே செய்யவேண்டும்.

(இவைகளில் முதலில் கூறியதை 5வது லக்ஷணமாகவும், இரண்டாவது கூறியதை 6வது லக்ஷணமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.)

இனி ஏழாவது லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. லக்ஷும்சத்தை 7 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாம். 1 அம்சம் நாள தீர்கம் (நாளமூலம்) ஆகும். மற்ற பாகங்கள் முன்போலவே (நாளத்தின் நீளம்) ஆகும். (இது 7வது லக்ஷணமாகும்.) (53)

ஷட³ம்ஶம் வாத² நாலதை³ர்க்⁴யம் ஶேஷம் து பூர்வவத் |
ஏவமஷ்டவித⁴ம் ப்ரோக்தம் நாலாயாமம் து (தம் நாலாயாமம்)
த்³விஜோத்தம || ௫௪ ||

ஸூத்ராக்³ரே(அ)ம்பு³ஜமுகுலம் த்³வாத³ஶ(வஸு)ஸம்ப்ரோக்தம் து
ஸுவ்ருத |
யதே²ஷ்டநாலம் கர்தவ்யம் நவஸம்க்²யா து
(வஸுஸம்க்²யாஸு) தே³ஶிக: || ௫௫ ||

த்³ருட⁴ஸூத்ரம் ப்ரகர்தவ்யம் லிங்கே³ஷூக்தப்ரமாணத: |
ஸ்தா²பயேத்து ததோ லிங்க³ம் ப்ராங்முக²ம் தா³ருவிஷ்டரே ||

ஸுலக்ஷயேத் பிண்டி³காவக்த்ரம் லிங்க³ம் ஸௌம்யே(ஸ்யம்)
நியோஜயேத் |

அவைகளில் (7 பாகங்களில்) 6 பாகங்களை நாளத்தின் நீளமாகக் கொள்ளவேண்டும். மற்றதை முன்போலவே கொள்ளவேண்டும். (இது 8வது லக்ஷணமாகும்)

ஏ அந்தணனே! இவ்விதமாக (லக்ஷணத்தில்) நாளத்தின் நீளமானது, 8 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

12 விதமான (8 விதமான) லக்ஷணோத்தாரங்களிலும், அவைகளின் நுனியில் கூறப்பட்டிருக்கும் அப்ஜமுகுளமானது (தாமரை மொட்டானது) 8 விதமாகும். 8 வித லக்ஷணங்களிலும், அததற்குக் கூறியுள்ள அளவின்படி, மனதிற்குப் பிடித்தமான அளவில் முகுளத்தையும் நாளத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளலாம். (55)

லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ள அளவுடன், ஸூத்திரத்தை திருடமாக (அழுத்தமாக)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, லிங்கத்தைக் கிழக்குமுகமாக, மரஆஸநத்தில் வைக்க வேண்டும். (பிறகு) லிங்கபீடத்தின் முகபாகத்தை கவனித்து, அழகாக அமைந்துள்ள (அல்லது சுபமான முஹூர்த்தத்தில்) லிங்கத்தை (லிங்கபீடத்தில்) பொருத்த

𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌲𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌲𑌶𑍈𑌶𑍍𑌶𑍋𑌭𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑍀𑌤𑍋
𑌮𑌹𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ ௫௭ ॥

𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌰𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌜𑌲𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

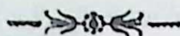
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

மாக வைக்கவேண்டும். லிங்கபீடமானது, கலசஸ்தாபநத்துடன் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பிறகு பீடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்தை) பசுவின் பால், நறுமணம் கமழும் தீர்த்தம் இவைகளாலே ஸ்நாநம் செய்து வைத்து, சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளாலே பூஜிக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த லிங்கத்தை, தொங்கும் கூர்ச்சத்துடன் (கூர்ச்சம் – தர்பைகளின் முடிச்சு) ரதம் (தேர்) அல்லது பல்லக்கிலேற்றி கிராமத்தை வலம்வர வேண்டும். அதன் பிறகு ஜலாசயத்திற்குச் சென்று, ஜலாதிவாஸநம் செய்து வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லக்ஷணோத்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (59)

காசியப்பிய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணோத்தார லக்ஷனமேன்னும் ஐம்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌅𑌚𑌲𑌂 𑌚 𑌚𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌲𑌾𑌚𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ॥ ௧ ॥

𑌮𑍃𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍈𑌲𑌜𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌜𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌜𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨ ॥

𑌚𑌲𑌾𑌚𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌲𑌂 𑌲𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑌰𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌟𑍇 𑌲𑌿𑌖𑍇𑌦𑍍𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

ஐம்பத்திமூன்ருவது படலம்.

பிரதிமா லக்ஷணம்.

இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இருந்திய மனதுடன் கேட்ப்பாயாக. பிரதிமையானது; அசலம், சலம், சலாசலம் என்று மூன்றுவிதமாகும். மண், மணல், ஸுதை இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமை யானது, அசலம் எனப்படும். சிலே, மரம், தாதுப்பொருள் கள், ரத்நம் இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலாசலம் எனப்படும். லோஹத்தினுலே செய்யப்புட்ட பிரதிமையானது, சலம் எனப்படும். (2½)

அந்த பிரதிமையானது; அர்த்தசித்திரம், சித்திரம், சித்திராபாஸம் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாதி அங்கங் கள் காணப்படும் பிம்பமானது, அர்த்தசித்திரம் எனப் படும். ஸகல அங்கங்களும் காணப்படும் பிம்பமானது,

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃(யாம்) 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 (பிம்பம்) 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌭𑌾𑌸𑌕𑌂
𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌭𑌾𑌸𑌾𑌦𑌰𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍃𑌣𑍍𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌲𑌜𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑍈𑌲𑌜𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌫𑌲𑌂
𑌤𑌥𑌾 ॥ ௬ ॥

சித்திரம் எனப்படும். துணி, சுவர் இவைகளில் மேடு பள்ளங்களுடன் கண்ணுக்குத் தோற்றமளிக்கும் பிம்பத்திற்கு, சித்திராபாஸம் என்று பெயர்.

ஸுதையினாலே செய்யப்படும் சித்திரமானது, அர்த்த சித்திரமாகும். மற்றவைகளாலே செய்யப்படுவது அர்த்த சித்திரமாகும். சித்திரகர்ம விதிப்படிக்கு தாதுக்களாலே கற்பிக்கப்படுவது, சித்திராபாஸமாகும். இந்த சித்திரா பாஸமானது, தேவர்களுக்குரியதாகும், இவைகளின் பலமானது; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என மூன்று விதமாகும். (6)

செங்கற்களாலே செய்யப்பட்ட பீடமானது (பிம்பமானது) சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும் ஆபாஸமானது சிறந்ததாகும். ஆபாஸத்தைக்காட்டிலும், அர்த்த சித்திரம் சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும், மண்ணால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மண்ணாலாகியதைக்காட்டிலும், மரத்தினால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மரத்தாலானதைக்காட்டிலும், கருங்கல்லாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். கருங்கல்லாலாகியதைக்காட்டிலும், உலோகத்தினாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும்.

லோஹேஷூத்தமம் ஸ்வர்ணம் மத்யமம் ரஜதம் பவேத் ।
தாம்ரஜம் கன்யஸம் வ்யக்தம் தேஷு தேஷு பலம் ததா ॥

பிம்பமானம் ச த்ரவ்யம் ச ச்ரேஷ்டமத்யாதமம் பவேத் ।
ஸர்வத்ரவ்யேஷு தைவத்வம் ஸமமேவ து(ந) வித்யதே ॥

ஸமம் சேத்தேஷு தைவத்வம் பலம் ச்ரேஷ்டாதிகம் கதம் ।
ஊஷரே ஸ்நிக்தபூமௌ ச சாத்வலே ச ம்ருதீதரே ॥ ௯ ॥

ப்ருதக்பிருதக் ஜாதிவ்ருக்ஷாணாம் ஸ்தாபனே து விசேஷத: ।
பலம் ஸ்வரூபபேதேன யதாரூபம் ததா பவேத் ॥

ஸ்வரூபே சைவ வ்ருக்ஷம் து (க்ஷஸ்ய) ஹேத்வாத்யம் ந
வித்யதே ।

இவைகளைச் செய்கின்றவர்களின் பலமும்; முறையே சிறந்ததாகும். (8)

உலோகங்களில் மிகச்சிறந்தது, ஸுவர்ணமாகும். வெள்ளியானது, மத்தியமலோஹமாகும். தாமிரமானது, அதமமாகும். இவைகளாலே செய்யப்படும் பிம்பங்களின் பலனும், வெவ்வேறுவிதமாகும். (உத்தம-மத்தியம-அதம பலனுடையதாகும்.) (9)

பிம்பத்தின் மானமும் திரவியமும்; ஶ்ரேஷ்டம், மத்தியமம், அதமம் என்று 3 விதமாகும். எல்லா திரவியங்களிலும் தெய்வத்தன்மையானது, ஒரேவிதமாக இருப்பதில்லை. அப்படி ஒரேவிதமாக இருந்தால்; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என்று பலபேதம் ஏற்பட ஹேதுவில்லையாதலால், பலபேதம் எவ்வாறு உண்டாகும்?

ஊஷர் பூமி (உப்படித்து வீணுகப்போன பூமி) செழிப்பானபூமி, அழுத்தமில்லாமல் மிருதுவாகஇருக்கும் (களார்) பூமி, இந்த பூமிகளில், தனித்தனியே அந்தந்த பூமிக்கு ஏற்றபடி; விருக்ஷ ஜாதிகளைவைத்துப் பயிர்செய்தால்; அது

ததா² த்³ரவ்யவிஶேஷே து பூ⁴ய: ப²லவிஶேஷம் ப⁴வேத் ॥

தஸ்மாதே³ஷு யதா²லாப⁴ம் த்³ரவ்யேண ஸகலம் குரு ।
யோ நர: காரயேத்³வான் பூ⁴மௌ புத்ரமித்ரகலத்ரயுக் ॥

யதே²ஷ்டவிப⁴வோபேத: இஷ்டாதி³விஷயம் லபே⁴த் ।
பு⁴க்த்வாந்தே ச க்ரமாத்³ தி³வ்ய ஸாலோக்யாதி³பதா³ஶ்ரித: ॥

மனஸா கர்மணா வாசா யோ நர: ஶம்ப⁴(பி³ம்ப³)
காரக: ।
ஸோபி கர்மாநுஸாரேண ஸத்³க்ருத்யஸ்ய ப²லாந்யஶ்நுதே ॥

தஸ்மாதா³சார்யகர்தவ்யம் ஸகலம் து ஶிவாத்மகம் ।

விசேஷித்து பலனைக்கொடுக்கின்றது. ஆகவே பலமானது, ஸ்தலபேதத்தினலே கிடைக்கின்றது. ஆகையால் விருக்ஷ பேதம் மட்டிலும், பலத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஸ்தல பேதத்திற்குத்தக்கபடியே பலம் கிடைக்கின்றது. அவ்விதம் தெய்வீகமான பலமானது, ஸமானமானலும்; திரவிய பேதத்தினலே, அதுவே; உத்தம, மத்தியம அதம பலனைக் கொடுப்பதாகிறது. (13)

ஆகையால்; கீழே கூறப்பட்ட திரவியங்களில் கிடைத்தத் திரவியத்தினலே ஸகல மூர்த்தியைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக ஸகல மூர்த்தியைச் செய்விக்கின்ற மனிதன், பூமியில் புத்திர-மித்திர-களத்திரங்களுடன் தான் விரும்பிய ஸகலவிதமான ஐசுவரியத்தோடு, விரும்பிய விஷயங்களையும் ஸுகத்தையும் அனுபவித்து, முறையே ஸாலோக்கியாதி ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கின்ருன். (15)

மனம், செய்கை, வாக்கு இவைகளாலே சிவமூர்த்திகளைச் செய்கின்றவன்; அதற்குத் கூறியுள்ள ஸகல பலன்களையுமனுபவிக்கின்ருன். ஆதலால் தனுட்டியனுக இருப்பவன், சிவஸ்வருபமான ஸகலமூர்த்திகளைச் செய்துவைக்க வேண்டும்.

*ஸுகாஸநஸ்திதம் பிம்பம் ஸோமாஸ்கந்தகம் த்விஜ ॥ ௧௭ ॥

த்ருதீயம் சந்த்ரமூர்த்தி: (ஶேகரம்) ஸ்யாச் சதுர்த்தகம்

வ்ருஷவாஹநம் ।

பஞ்சமம் ந்ருத்தமூர்த்திஸ்து கங்காதரமநந்தரம் ॥ ௧௮ ॥

ஸப்தமம் த்ரிபுராரிஸ்ஸ்யாஷ்டமம் கல்யாணஸுந்தரம் ।

நவமம் அர்த்தநாரீஶம் தஶமம் கஜஹாரிணம் (௧௯) ॥

தத: பாஶுபதம் வித்யாத் கங்காளம் த்வாதஶம் ஸ்ம்ருதம் ।

த்ரயோதஶம் ஹரார்த்தம் ஸ்யாத் பிக்ஷாடநம்

சதுர்த்தஶம் ॥ ௨௦ ॥

சண்டேஶாநுக்ரஹம் து பஞ்சதஶமுதாஹ்ருதம் ।

ஷோடஶம் தக்ஷிணாமூர்த்திம் தத: காலாரிஸஞ்ஜ்ஞகம் ॥

லிங்கோத்பவம் ச மூர்த்தீநாம் ஹ்யஷ்டாதஶ ஸ்ம்ருதா: ।

ஸர்வேஷாம் ப்ரதிமாநாம் து மாநாதீநி வதாம்யஹம் ॥

சிவமூர்த்திகள், ஸுகாஸநமூர்த்தி 1, ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தி 2, சந்திரசேகரமூர்த்தி 3, விருஷவாஹநமூர்த்தி 4, நடராஜமூர்த்தி 5, கங்காதரமூர்த்தி 6, திரிபுராந்தக மூர்த்தி 7, கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி 8, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தி 9, கஜஸம்ஹார மூர்த்தி 10, பாசுபத மூர்த்தி 11, கங்காளமூர்த்தி 12, ஹரிஹரார்த்தமூர்த்தி 13, பிக்ஷாடந மூர்த்தி 14 சண்டேசாநுக்கிரஹமூர்த்தி 15, தக்ஷிண மூர்த்தி 16, காலஸம்ஹாரமூர்த்தி 17, லிங்கோத்பவமூர்த்தி 18 என்று 18 வித மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில் எல்லாவித பிரதிமைகளுக்கும் மானத்தை (அளவை)க் கூறுகிறேன். (22)

---

*ஸுகாஸநம் து ப்ரதமம் ஸோமாஸ்கந்தம் தத: ।
இதி வா பாட்யம்.

ஸர்வேஷாமபி லிங்கானாம் ஶிரோவர்த்தனம் விநோதயேத் ।
த்ருஶ்யதே வித்யமானே து *நாஸ்யேஷு ஶிரஸா ஸஹ ॥

ஸ்தூலமத்யே பரிணாஹம் விஷ்கம்பம் சைவ தத்ர வை ।
பூஜாம்ஶம் த்விகுணம் க்ராஹ்யம் த்வாத்ரிம்ஶத்விபஜேத்தத: ॥

தேஷு வை ஸப்தவிம்ஶாம்ஶம் பஞ்சவிம்ஶாம்ஶமேவ வா ।
த்ரயோவிம்ஶாம்ஶகைகவிம்ஶதிரேவ வா ॥ உரு ॥

நவதஶாம்ஶம் வா ஷோடஶம் வா த்ரயோதஶம் ।
ருத்ராம்ஶம் நவபாகம் வா ஸப்தாம்ஶம் பஞ்சமேவ வா ॥

ஏவம் ருத்ரப்ரமாண்யம்(ணம்) நவமானமிஹோதிதே ।
தேஷ்வேகாம்ஶம் ஸமாரப்ய ஏகைகாம்ஶவிவர்த்தனாத் ॥

யாவத் ஸப்தவிம்ஶாம்ஶம் தாவதேவ ஸப்தவிம்ஶதி: ।

லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சிரோவர்த்தநத்தை நீக்கியே, உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தனமானது நன்கு காணப்பட்டால், சிரோவர்த்தநத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தனமானது காணப்படாவிட்டால், அதைக்கணக்கிட வேண்டியதில்லை.

லிங்காகிருதியில் ஸ்தூலமாக (அதிக விஸ்தாரமாக) இருக்குமிடத்தில், அதன் சுற்றளவு, அகலம், இவைகளைக் கணக்கிடவேண்டும். பூஜாம்சத்தை (உயரத்தை) இரட்டித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகளை 32, பாகங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அந்த 32 பாகங்களில் 27 பாகம் 25 பாகம், 23 பாகம், 21 பாகம், 19 பாகம், 16 பாகம், 13 பாகம், 11 பாகம், 9 பாகம், 7 பாகம், அல்லது 5 பாகத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்ளவேண்டும். (ஆக 11 விதம்) (26)

---

* ஶிரஸா வர்த்தனம் ததா । இதி பாடாந்தரம்.

பூஜாம்ஶகே து பிம்போச்சம் ஸாஷ்டத்ரிம்ஶதி(தீ)
ரிதம் || ௨௮ ||

ததைவ லிங்கதாரே ச லிங்கநாஹே ச கல்பயேத் |
லிங்காத் பிம்போச்ச்ரயம் து பஞ்சாதிகஶதம் பவேத் ||

கர்ப்பகேஹம் ததா நந்தபாகம் நந்தவிதம் பவேத் |
அதவா கர்ப்பகேஹம் து த்ரிநவாம்ஶவிபாஜிதே || ௩௰ ||

ஸப்தவிம்ஶதிமாநம் ஸ்யாத் ஏகைகாம்ஶவிவர்த்தநாத் |
பஞ்சாம்ஶேஷூத்தமோச்ச்ராயம் மத்யமம் வேதாம்ஶகம் || ௩௧ ||

அதமம் து த்ர்யம்ஶம் ஸ்யாத் த்ரிவிதம் த்வாரமாநகம் |

அல்லது 11 பாகம் வரையில் (ஒவ்வொருபாகத்தையும்) 9 பாகமாகப் பிரித்து, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக்கூட்டிவர (பிம்பமானமானது) 27 விதமாகும். எனவே பூஜாம்சத்திலிருந்துகிடைக்கும் பிம்போச்சமானது (27 + 11 = 38) 38 விதமாகும். (28)

இவ்விதமாகவே லிங்கத்தின் அகலம், சுத்தளவு இவைகளிலும் இவ்விதக் கணக்கையே கொள்ளவேண்டும். எனவே லிங்கமானத்தால் கிடைக்கும் பிம்போச்சமானது, 125 விதமாகும். (29)

கர்பகிருஹத்தை (அகலம் அல்லது உயரத்தை) 9 பாகமாகச்செய்ய, (அவைகளில் ஒவ்வொருபாகத்திலும்) பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

அல்லது, கர்ப்பகிருஹத்தை 27 பாகங்களாகச்செய்ய, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, பிம்பமானம் 27 விதமாகும்.

துவாரமானத்தில் (அகலத்தில் 9 பாகத்தில்) 5 பாகங் கொண்டது, பிம்பத்தின் உத்தம உயரமாகும். 4 பாகங் கொண்டது மத்தியமமாகும். 3 பாகங்கொண்டது அதம

𑌅𑌧𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௩௨ ॥

𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌸𑌕𑌲𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௩௩ ॥

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௫ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌿𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।

மாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே கிடைத்த பிம்ப மானமானது 3 விதமாகும்.

இந்த 3 விதமானங்களில் அதமமானம், உத்தம மானம், இவைகளின் நடுவிலுள்ள மானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸகல மூர்த்தியின் உயரமானது 9 விதமாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே பிம்பமானம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அல்லது துவாரத்தின் உயரத்தை 27 பாகமாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் குறைத்துவர, பிம்போச்சமானது 27 விதமாகும். இவ்விதமாக துவார மானத்தாலே கிடைக்கும் பிம்பமானமானது (27+9=36) 36 விதமாகும். (34)

அவ்விதமாகவே அதிஷ்டானமானத்திலும், ஸ்தம்ப மானத்திலும், பிம்பமானபேதங்களைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரத்தையும், இவ்விதமே கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (35)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் (ஹஸ்தம்—முழம்) 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தமானத்தாலே பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

தாலாதி நவதாலாந்தம் ததா நவவிதம் பவேத் || ௩௭ ||

கர்த்ருபிம்போதயமாநம் வா யஜமாநவஶாதபி ।
அதவா கர்த்ருதுங்காம்ஶம் து நவபாகவிபாஜிதே ||

ஏகைகாம்ஶவிஹீநேந யாவத்து ஸகலோதயம் ।
சதுர்விம்ஶச்சதஶ்ஶதம் லிங்காம்ஶோச்சம் து
பாஜிதே || ௩௮ ||

ஏகாம்ஶகம் மாத்ரம் ப்ரோக்தம் மூலலிங்காங்குலம் விது: ।
மாநாங்குலம் து வா ப்ரோக்தம் க்ராமவாஸாதிமாநகே ||

கர்த்துர்தக்ஷிணஹஸ்தே து மத்யமாங்குலிமத்யமே ।
பர்வதீர்கம் து தாரம் வா மாநாங்குலம் த்விதா ஸ்ம்ருதம் ||

ஸப்தாங்குலம் ஸமாரப்ய த்வித்வ்யங்குலவிவர்த்தநாத் ।
த்ரயோவிம்ஶாதிகம் யாவச் சதாந்தம் த்ரிம்ஶாங்குலை: ||

---

1 தாலம் முதல் 9 தாலம் வரையில் தாலமானம் 9 விதமாகும்.

கர்த்தாவின் உயரம் அல்லது யஜமானனுடைய உயரத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்வதாம். அல்லது கர்த்தாவின் உயரத்தை 9 பாகம் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் குறைத்துவர, பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

மூலலிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது, 1 அங்குலமாகும். இதற்கு மூலலிங்காங்குலம் என்று பெயர். மானுங்குல மானது; நகரம், வீடு முதலியவைகளைக் கணக்கிடுவதற்கு, கூறப்பட்டிருக்கிறது. (39)

கர்த்தாவின் வலதுகைநடுவிரலின் நடுவிலுள்ள கணு வின் நீளம் 1 அகலம் 1 ஆக மானுங்குலம் 2 விதமாகும்.

7 அங்குலம் முதல் 23 அங்குலம் வரையில் 2 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும், (அதற்குமேலே) 100

𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨
𑌤𑍁 ॥ ௪௨ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥

அங்குலம் வரையில் 3, 3, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பமானத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பத்தில் 2 அங்குலம், பரார்த்தமாகும்.

வீடுகளில் (பூஜார்த்தமான) ஆத்மார்த்த பிம்பங்களின் அளவை, மாத்திராங்குலத்தினாலே கொள்ளவேண்டும். வேறுவிதமாகக் கொண்டால், அது கர்த்தாவுக்கு அழிவை யுண்டுபண்ணும்.

ஒரு அங்குலத்தில் செய்யப்பட்ட பிம்பமானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும் உகந்ததும் சிறந்ததுமாகும். (அந்த அங்குலத்திலிருந்து) ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டி வருகையில், ஆயாதிகளான 6 விதப் பொருத்தங்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

அங்குலங்களை, 3, 3, ஆகக் கூட்டிவரும்பொழுது, ஜாத்யம்சம், ஆயாம்சங்களைச் சேர்க்கக்கூடாது.

அங்குலமல்லாத மற்ற மானங்களால் கணக்கிடப் பட்ட பேரங்களின் உயரத்தில், 84ல் 1 பாகம் பிராம்ஹண ஜாதியம்சமாகும். இந்த 84ல் 1 பாகத்தை பிராம்ஹணர் களுக்கு ஜாத்யம்சமாக, பேரமானத்துடன் சேர்க்க

விஹாமாயிகஷஷ்டியம்ஶம் ஹாமைகாம்ஶஸவஸவிதழ ।
ந்ருவஜாத்யம்ஶகம் ஜ்ஞேயம் ந்ருவாணாம் வ்ருத்திகாரணழ ॥

அதுர்விம்ஶதிஹாமம் து க்ருக்வா ஹாமஸவஸவிதழ ।
வைஶ்யஜாத்யஹர்கம் வ்யாதம் வைஶ்யாநாம் ஹிவ்ருத்திதழ ॥

ஷோடஶாம்ஶம் ஹஸோணோவ்ய ஶூத்ரவ்ருத்திகஶாம்ஶகழ ।
ஹவம் ஜாத்யம்ஶஸம்யுக்தம் ரக்ஷுமுணீக்ருதழ ॥ சஅ ॥

ஸப்தவிம்ஶதிஸம்வ்யாஹிஹர்த்தம் ஶேஷம் திதம் ஹவேக ।
தத்திதம் ஜாதிநக்ஷம் ஸ்யாக தத்திதம் ஸுவஸம்வதெ ॥ சகூ ॥

ஸுஶோஹநம் து யுக்தம் தெக கர்த்ருவாஸ்து
ந்ருவாதிநாழ ।
த்ரிம்ஶகஶதாஞ்ஜஹாமாஞ்ஜம் பிம்பொத்தம் து விஹாஜிதெ ॥

வேண்டும். இது பிராமணர்களுக்கு மேன்மையை யளிக்கும்.

இவ்விதமே 62ல் 1 பாகம் க்ஷத்திரிய ஜாத்யம்ச மாகும். இந்த க்ஷத்திரியாம்சத்துடன் கூடிய பிம்பமான மானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

பிம்பமானத்தில் 24ல் 1 பாகம், வைசியஜாத்யம்ச மாகும். இந்த அம்சத்துடன் கூடியது, வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். (47)

இவ்விதமே பிம்பமானத்தில் 16ல் 1 பாகம் சூத்திர ஜாத்யம்சமாகும். இந்த 16ல் 1 பாகத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக் கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அம்சத்தை 8ஆலே பெருக்கி, 27ஆலே வகுக்கவேண்டும். அதில் காணப் படும் மீதமானது, ஜாதி நக்ஷத்திரமாகும். அது அந்த ஜாதிக்கு ஸௌக்கியத்தையும் ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். அது கர்தா, வாஸ்து, அரசன் இவர்களுக்குப் பொருத்த

ஸாஂஶ (தஂஶம்) யொஜயெத்3ீமாந் ஸ்ாஹாயாதீநி(நிக)
ஸம்ஹவழ ।
தந்மாநம் கௌதுகொச்சம் து பாதா3து3ஷ்ணீஷஸீமகழ ॥ ருக ॥

கத்ருவமாம்ஶகம் ப்ராதஂஶம்ஶைஸாயாதி கல்பயெத் ।
அஷ்டாபி4வ்ருத்4யெத3ம்ஶம் ஹாரைர்த்3விஷ்ட்ர ஹரதெ
(ஹரெத்)வித3 ॥ ருஉ ॥

ஶெஷமாயமிதி ப்ராதஂஶம்ஶஷம்ணீக்ருதெ(தம்) ।
ஸப்த3விம்ஶதி(த்)ஹ்ருதெ(ஹ்ருதம்) ஶெஷமஸ்விந்யாதி து
ஸம்ஹவெத் ॥ ருங ॥

நவபி4ர்வணிதெ ஸ்வம்ஶெ ஸாஸிஹிஷ்ட்ர ஹ்ருதெ தத꞉ ।
ஶெஷம் வ்யயமிதி ப்ராதம் தஂஶநக்ஷத்ரம் து ॥ ருச ॥

மாக இருப்பது மிகவும் க்ஷேமகரமாகும். இவ்விதமாக, ஜாத்யம்சத்தை 130 அம்சம் வரையில் சேர்த்துவந்து அதைக் கூறிய எண்ணாலே வகுத்து, சுப நக்ஷத்திரத்தைக் கண்டுகொள்ளவேண்டும். (130 அம்சத்திற்குமேலே போகக் கூடாது என்பது பொருள்.)

இந்த மானமானது, பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையிலுள்ள அளவாகும். இதற்கு கௌதுகோச்சம் என்று பெயர். (இது ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அளவாகும்) இந்த மானமானது கர்தாவினுடைய அம்சமாகும். இந்த அம்சங்களைக் கொண்டு ஆயாதி சோதனம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த அம்சங்களை 8ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்து வரும் மீதியானது ஆதாயமாகும். 8ஆலே பெருக்கி 27ஆலே வகுத்துவரும் மீதியானது அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது வியயமாகும். அந்த அம்சத்தை 3ஆலே பெருக்கி,

𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃
(𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ।

𑌨𑌵𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌹𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌃 ॥

*𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂𑌶𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚
𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌷𑌡𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௭ ॥

𑌆𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌲𑌾𑌭𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌧𑍂𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌖𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌗𑌜𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌹𑌰𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑍃𑌷𑌾𑌗𑌜𑌾𑌃 ।
𑌯𑍋𑌨𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌦𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌕𑌾𑌃 ॥ ௫௮ ॥

8ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, துவஜம் முதலிய யோநியாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 7ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, ஞாயிறு முதலிய வாரமாகும். * அந்த அம்சத்தை 4ஆலே பெருக்கி ... ... ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, அம்சமாகும். இவ்விதமாக ஆயாதிகளான 6 வித விஷயங்களையும் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆதாயம் அதிகமாகவும் வியயம் குறைவாகவும் இருக்கும் அம்சமானது, லாபத்தையும் சுபசோபனங்களையும் கொடுக்கும்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, கழுதை 5, விருஷபம் 6, யானை 7, காக்கை 8 இந்த 8ம் யோநிகளாம். இவைகளில்; துவஜம் 1, ஸிம்ஹம் 2, விருஷபம் 3, யானை 4, இந்த யோநிகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். மற்ற யோநிகள் விபரீத பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். (58)

---

*𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

*4ஆலே பெருக்கி 9ஆலே, என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

விபத்ம் ப்ரத்யரம் சைவ வதம் வைநாசிகம் ததா |
ஷஷ்டாஷ்டமம் ஜந்ம(த்யஜ்ய)சேஷவிவர்ஜயாவஹம்
(நக்ஷத்ரம் ஸர்வதாயகம் ॥ ௫௯ ॥

வாரம் சௌம்யாதி ஸர்வதம் ஸௌமவாரம் து வர்ஜயேத் |
ஸூர்யம் வாரம் ச ஸௌரஸ்ய மத்யம் சேஷம் ஸர்வாவஹம் ॥

ஸூர்யவாராதிஸம்யுக்தம் விசாகாதிசதுஷ்டயம் (ஷயம்) |
வியோகம் மரணம் நாசமம்ருதம் ச யதாக்ரமம் ॥ ௬௧ ॥

தஸ்கரோ புக்திஶ்ஶக்திஸ்ஸ வநம்(தந்யம்)ராஜா ச ஷண்முகः |
*சமயம்யந்த்ரணம் சைவ தவாம்பகரோஷாஹ்ருதம் ॥ ௬௨ ॥

நக்ஷத்திரங்களில், விபத்து (ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 3வது நக்ஷத்திரம்) பிரத்தியரம் (5வது நக்ஷத்திரம்) வதம் (7வது நக்ஷத்திரம்) வைநாசிகம். (88வது பாதத்துடன் கூடிய நக்ஷத்திரம்) ஜன்மராசியிலிருந்து 6, 8,. ராசிகளுக்குரிய நக்ஷத்திரங்கள், இவைகளை (அசுப பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகளாதலால் இந்த நக்ஷத்திரங்களை) நீக்கிவிட்டு, சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய மற்ற நக்ஷத்திரங்களைக் கொள்ளவேண்டும். (59)

புதவாரம் முதலிய சுபவாரங்கள், சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். செவ்வாய்க்கிழமையை விலக்கிவிடவேண்டும். பானுவாரம்–சனிவாரம் இவ்விரண்டும், மத்தியமமானவைகளாகும். மற்ற (திங்கள்–புதன்–வியாழன்–வெள்ளி) வாரங்கள் சுபகரமானவைகளாகும் (60)

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய வாரங்களுடன் (முறையே) கூடிய, விசாகம் முதலான 4, 4, நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, வியோகம், மரணம், நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (61)
தஸ்கரன் 1, புக்தி 2, சக்தி 3, வநம் (தந்யம்) 4, ராஜா

---

* திலீப்திரயம்: ப்ரேஷ்ய: | இதி ஸாரஸ்வதீயபாட: |

தெஷா ஷண்டம் தஸ்கரம் அ ருணம் சைவ து வர்ஜயேத் |
* மணிவ்யஸ்தாஸாதாஷம் யோ மாத்ரம் விவர்ஜயேத் ||

ஏவம் வரீக்ஷ்ய ஸோஹாஸ்யம் ராயாயம் து
ஸாஸோஹயேத் |

அதாணராஜவிவ்ருத்யர்த்தம் ஜாத்யம்ஸகம் ப்ரயோஜயேத் |
தஸ்தாதா மாயஹாமள அ வ்ராஸ்தே ப்ரவெஸகாஸ்யவழ ||

இதி காஸ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே ப்ரதிமாலக்ஷணக்ரமம் நாம
த்ரிபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

5, ஷண்டன் 6, அபயம் 7, அதநம் 8, ருணம் (ப்ரேஷ்யன்) 9 இந்த 9ம் அம்சங்களின் பெயர்களாம். (62)

ஷண்டன், தஸ்கரன், ருணம், இந்த அம்சங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் சுபபலனைக்கொடுப்பவைகளாம். க்லீபன் (அலி) யோக ஸித்தியைக்கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக சுப குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, புத்திமானுகயிருப்பவன் சுபாம்சத்தைக்கொள்ளவேண்டும்.

பிராம்ஹணுதிகளான நான்கு ஜாதியினரும் க்ஷேம லாபாதிகளின் அபிவிருத்தியை அடையும்பொருட்டு, ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி, காசியப முனிவர் ஜாத்யம்சத்தைக் கூறியுள்ளார். (64)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிரதிமா லக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஐம்பத்தி மூன்ருவது படலம் முற்றும்.

---

* கஸம்ப தாயகெளஸக்ஷ ஸெஷ்டுமிதவிதம் ஶ்லோகத்வயம் உத்தம் ஸோபநீயமிதி ஹாதி —

க்ஷத்யாம்ஸம் ஶாஹநம் க்லீபம் யோ மாத்ரம் விவர்ஜயேத் ||
ஏவம் வரீக்ஷ்ய மாணவநம்ஸம் ஶ்ராஹ்யம் உதீஷிதி: |
அதாணராஜவிவ்ருத்யர்த்தம் ஜாத்யம்ஸம் து ப்ரயோஜயேத் ||
தஸ்மாஜ்ஜாத ஹமவாநு ஜாத்யம்ஸம் காஸ்யபோ ரஷி: || இதி

|| 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌤𑌾𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿 ||

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌮𑍃𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ||

𑌶𑍈𑌲𑌜𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇(𑌤𑍍𑌤𑍁) 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍
(𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂) ।
𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍂𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌶𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 ।
𑌕𑌮𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥

ஐம்பத்தி நால்காவது படலம்.

உத்தம தசதாலாதி லக்ஷணம்.

இனி உத்தமதசதாலம் முதலிய தாலங்களின் லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. பிம்பமானது மண்ணுலே செய்யப் படுவதானுல் மூலஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். பிம்ப மானது சைலஜமானுல், லிங்கத்திற்குக் கூறியபடி (முதலில்) சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். லோஹத்தினுலே செய்யப்படுவதானுல், முதலில் மதூச்சிஷ்டத்தினுலே (தேன்மெழுகு) செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்வதற்கு முன்னுல்; தேவாலயத்தின் முன்பக்கத்தில், மண்டபத்தில், (நடுவில்) சம்பா நெல்லாலே மேடை செய்யவேண்டும். (மேடைபோல நெல்லாலே செய்யவேண்டும்.) அதன் மேலே, தாமரை மலர்களையும் புஷ்பங்களையும் பரப்பி, அதற்குமேலே, தர்பங்களைப் பரப்பவேண்டும், அதற்குமேலே, முன்ன

ததூர்த்வே பலகாயாதி(காஷ்டஸ்ய) தாரணம்

பூர்வவதாஹ்ருதம் ।

ஆசார்ய: ஶில்பீ கர்தா ச ஶுபமானம் விசிந்தயேத் ॥

தன்மானஸ்யானு(ரூ)பாங்காநி ஸிகதை(ரிஷ்டை)ரேவ(தா)

காரயேத் ।

ப்ராக்சிரஸ்தூர்த்வவக்த்ரம் ச பலகாயாம் நிதாபயேத் ॥

தஸ்ய தக்ஷிணபார்ஶ்வே து ஶிவாக்னிம் து ப்ரகல்பயேத் ।

ஸமிதாஜ்யசருத்ரவ்யம் ஹுத்வா சாஷ்டஶதாஹுதீ: ॥ ௬ ॥

த்ரவ்யா(ணாம்)ந்தே வ்யாஹ்ருதீர்ஹுத்வா பூர்ணாஹுதிம்

ஸமாசரேத் ।

த்யாத்வா பிம்பாக்ருதிம் ஸ்ருஷ்டிதேஶ்ய சேமு சோதாஹரேத்

(ஸ) ॥ ௭ ॥

*ஶுத்தநியமார்தமேவம் ஸுவர்ணம் து ஸமர்பயேத் ।

மேலே கூறியுள்ளபடி மரப்பலகையை வைத்து, ஆசார்யன், சில்பி, கர்தா, மூன்று பேர்களும் கூடியிருந்து, சுபமானத்தைக் கணிக்கவேண்டும். அந்த மானத்திற்கேற்றபடி, அங்கங்களை மண்ணாலேயே, (அல்லது நயமான பலகையாலேயே) செய்யவேண்டும். (அப்படிச்செய்த பிம்பத்தை) கிழக்கே தலையும், மேலே முகமும் இருக்கும்படி, பலகையின் மீது வைக்கவேண்டும்.

அதன் தென்பக்கத்தில், சிவாக்நியை பிரதிஷ்டை செய்து, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அந்த அக்நி

---

* ஶுத்தாநீ ... ... நாவம் ஸுவர்ணம் து ஸமர்ச்சயேத் ।
இதி ஸர்வதேஹாமுத்ரிதகா பாட: ।

ஶுத்தாநம் ஸாவபேதந(த்ர:) ஸுவர்ணம் து ஸமர்ச்சயேத் ।
இதி பாடே ஸாவ்யதிதி ஸாதி ।

* [illegible]

(ததோ யதாவிதி) ॥ ௮ ॥

ஶிரஸ்த்வீஶானமந்த்ரேண முகம் கவசமந்த்ரத: ।

அஸ்த்ரேண ஹஸ்தௌ ஸத்யேன பாதௌ ஸம்யோஜயேத் ॥௯॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

மத்தியில், ஸமித்து, அன்னம், ஆஜ்யம், இவைகளாலே, 108 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு வ்யாஹ்ருதிகளாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணாஹுதியைச் செய்யவேண்டும். அந்த அக்னியின் நடுவில் பிம்ப வடிவத்தை தியானம் செய்யவேண்டும். அதை பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக பாவித்து தூபம் காட்டவேண்டும். (ஹ்ருதய மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அக்நியிலிருந்து ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை பிம்பத்தில் பாவனை செய்யவேண்டும்.)

அக்ரபாகத்திலிருந்து (அந்த அக்னியிலிருந்து பிம்பத்தில்) விதியுடன் முறைப்படி (அங்கங்களை) அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும்.

முதலில் ஈசாந மந்திரத்தாலே சிரஸ்ஸையும், கவச மந்திரத்தாலே முகத்தையும், அஸ்திர மந்திரத்தாலே ஹஸ்தங்களையும், ஸத்ய மந்திரத்தினாலே பாதங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸகல அங்கங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்து, அங்கஸம்பூர்த்தியை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு, உபாங்கங்களையும், அதன் பிறகு ப்ரத்தியங்கங்களையும் பாவனை செய்து கல்பித்

* [illegible] ।

[illegible] ।

அஷ்டத்ரிம்சத் கலாந்யாஸம் தத்ததங்கேஷு (ஜ்யேஷ்டே)
விந்யஸேத் |
வஸ்த்ராபரணம் யஜ்ஞஸூத்ரம் ஸோபாங்கமபிஷ்யதே || ௪௧ ||

அஸ்த்ரம் ப்ரதிக்ருதேச்சின்ஹம் ப்ரத்யங்கமிதி கீர்த்யதே |
தசதாலா(லாத்) த்ரிதாலாந்தம் ஜ்யேஷ்டமத்யாதமம் த்ரயம் ||

உத்தமம் தசதாலாக்யம் சதுர்விம்சச்சதாங்குலம் |
மத்யமம் தசதாலம் து ஸவிம்சச்சதாங்குலம் பவேத் || ௪௨ ||

ஷோடசாதிகசதாங்குல்யமதமம் தசதாலகம் |
த்வாதசசதமானம் நவதாலோத்தமம் பவேத் || ௪௩ ||

அஷ்டோத்தரசதாம்சம் து மத்யமம் நவதாலகம் |
கன்யஸம்(அதமம்) நவதாலம் து வேதாதிகசதம் பவேத் ||

தாலம் ப்ரத்யேக(க)மேவம் து க்ரமாத்வேதாங்குலம் ஹ்ரஸம்
(ஹ்ரஸ்வகம்) |

துக்கொள்ளவேண்டும் அதன் பிறகு; அஷ்டத்ரிம்சத் (38) கலாந்யாஸத்தை அந்தந்த அங்கங்களில் வைக்க வேண்டும்.

வஸ்திரம், ஆபரணம், யஜ்ஞோபவீதம், இவைகள் உபாங்கத்துடன் சேர்ந்தவைகளாகும். அந்தந்த பிம்பங்களுக்கு அடையாளமான அஸ்திரமானது (ஆயுதம்) பிரத்தியங்கத்தில் சேர்ந்ததாகும்.

தசதாலம் முதல் த்ரிதாலம் வரையில் ஒவ்வொரு தாலமும், உத்தமம்–மத்தியமம்–அதமம், என்று 3 விதமாகும். உத்தம தசதாலம் 124 அங்குலமாகும். மத்தியம தசதாலம் 120 அங்குலமாகும். அதம தசதாலம் 116 அங்குலமாகும். உத்தம நவதாலம் 112 அங்குலமாகும். மத்தியம நவதாலம் 108 அங்குலமாகும். அதம நவதாலம் 104 அங்குலமாகும். உத்தம அஷ்டதாலம் முதலிய மற்ற தாலங்கள் யாவும்

உத்தமதசதாலேந ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேச்வரா: || ௧௬ ||

மத்யதசதாலேந உமா ஸரஸ்வதீ ததா |
உஷா பூமிச்ச துர்கா ச லக்ஷ்மீச்ச மாதரஸ்ததா || ௧௭ ||

ஜ்யேஷ்டா சைவ ப்ரகர்தவ்யா ஸ்வஸ்வாங்கமாத்ரி(ஜ்யேஷ்ட)
ஸம்மிதா: |

சந்த்ராதித்யாவச்விநௌ ச ருஷயஸ்து(ருஷீம்ச்சைவ)
க்ரஹா(ம்)ஸ்ததா || ௧௮ ||

சாஸ்தா(சாஸ்தார)ம் ச ஷண்முகஞ்சைவ சண்டேசம் க்ஷேத்ர
பாலகம் |

கந்யஸ(த்ரித)தசதாலேந காரயேச்ச விசக்ஷண:(ண) ||

வஸூநாமஷ்டமூர்தீம்ச்ச வித்யேசாம்ல்லோகபாலகாந் |
அந்யாம்ச்ச தேவதாம்ச்சைவ நவதாலோத்தமேந து || ௨௦ ||

யக்ஷாஸுரகணாம்ச்சைவ ஸப்தமூர்த்திகணாந் |

முறையே 4, 4, அங்குலம் குறைந்த அளவுடையவைகளாம்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு, மஹேசுவரன், இவர்களை உத்தம தசதாலத்தினலே செய்யவேண்டும். (16)

உமாதேவீ, ஸரஸ்வதீதேவீ, உஷாதேவீ, பூதேவீ, துர்கை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், ஜ்யேஷ்டாதேவீ, இவர்களை மத்தியம தசதாலத்தினலே செய்யவேண்டும்.

சந்திரன், சூரியன், அசுவினீ தேவர்கள், மஹர்ஷிகள், நவகிரஹங்கள், அய்யனர், ஷண்முகன், (சுப்ரம்ஹண்யன்) சண்டிகேசுவரர், க்ஷேத்திரபாலகர் (பைரவர்) இவர்களை, அதம தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (19)

வஸுக்களின் அஷ்டமூர்த்திகள், வித்யாதிபர்கள், லோகபாலர்கள், மற்றுமுள்ள தேவர்கள், இவர்களை உத்தம நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (20)

𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌗𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 || ௨௧ ||

𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 |
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸(𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠)𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ||

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍁 |
𑌷𑌟𑍍𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ||௨௨||

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇(𑌘𑍍𑌨𑍇)𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 |
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 || ௨௩ ||

𑌬𑌾𑌲𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁(𑌲𑌂 𑌤𑍁) 𑌵𑍇𑌦𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 (𑌕𑌿𑌂𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍) |

* 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌨𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌏𑌕𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 |
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌾𑌗𑌮𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌾𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்கள், அஸ்திர மூர்த்திகள், மருத் கணங்கள், இவர்களை மத்தியம நவதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். (21)

அஸுரர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், பித்ருக்கள், இவர்களை கநிஷ்ட நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (22)

அஷ்டதாலத்தினாலே ஸாத்தியர்களையும், ஸப்ததாலத்தினாலே பிசாசங்களையும், ஷட்தாலத்தினாலே குப்ஜர் (கூனன்)களையும், பஞ்சதாலத்தினாலே விக்நேசுவரரையும், செய்யவேண்டும். மற்ற பூதகணங்களை, மத்தியம பஞ்ச தாலத்தாலே செய்யவேண்டும். பாலபேரத்தை சதுஸ் தாலத்தாலும், கிந்நரர்களை த்ரிதாலத்தாலும், கிம்புருஷர்களை துவிதாலத்தாலும், கூர்மத்தை ஏகதாலத்தாலும்

---

*𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌕𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌕𑌂 |
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 |

|| अथ पञ्चपञ्चाशत्तमः पटलः ||

उत्तमदशताललक्षणम् ||

उत्तमं दशतालं तु शृणु वक्ष्ये द्विजोत्तम |
चतुर्विंशच्छतांशं च शतं बिम्बोदयं कृत्वा
(सदैव) || १ ||

तस्यैव तालमात्रं स्यात् तन्मात्रं वसुभाजिते |
उष्णीषात् पादपर्यन्तं मानं प्रमीयते || २ ||

त्रियवाधिकमङ्गुलं चोष्णीषोत्सेधमाहरेत् |
तस्मादाकेशान्तं त्र्यङ्गुलं मात्र(मानं)माहरेत् || ३ ||

செய்யவேண்டும். பேரங்களைச் செய்வதற்கு அனுகூலமாகவே இவ்விதம் அவைகளின் தாலமான பேதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (25)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் தாலபேதங்களைக்கூறும்
ஐம்பத்தி நான்காவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தைந்தாவது படலம்.

உத்தம தசதால லக்ஷணம்

இனி உத்தம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்பாயாக. பிம்பத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு தாலத்திற்குரிய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அந்த 8 பாகங்களில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். இந்த அங்குல அளவைக்கொண்டு, உச்சித்தலை முதல் பாதம் வரையில் அங்கங்களை அளந்துகொள்ளவேண்டும் (2)

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து, கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

கேஶாந்தாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் யுகாம்ஶம் த்ரியவாதிகம் ।
அக்ஷிஸூத்ராத் புடாந்தம் ச புடாத் ஹந்வந்தகம் ॥

ப்ரத்யேகம் த்ரியவாதிக்யம் யுகாம்ஶேநாத வக்ஷ்யதே ।
ஹந்வாதிமஞ்சாந்தம் து அத்யயவேதாதிகம் ॥ ௫ ॥

கலோத்ஸேதம் (யுகாம்)ஶம் து ஸப்தயவாதிக
கத்யதே ।
கண்டமூலாததஸ்ஸூத்ரம் ஹிக்காஸூத்ரமுதாஹ்ருதம் ॥

ஹிக்காதி(யா)ஹ்ருதயாந்தம் ச ஹ்ருதயம்(யாத்) நாபிஸீமகம் ।
நாபேஸ்து மேட்ரமூலம் து ஸூ(ய)ர்யம் மநுயவாதி
(வாம்ஶ)கம் ॥ ௭ ॥

அர்த(மேட்ர)மூலாத் ஸூத்ரமர்த்யம் (தத்யத் ஸூத்ரம்)
அர்த்தஸூத்ரம் ததுச்யதே ।

அதிலிருந்து அக்ஷி ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து ஹநுவரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அக்ஷியந்தம், புடாந்தம், ஹநுவந்தம் இந்த மூன்று அங்கங்களும் ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும், ஹநு முதல் நெஞ்சாங்குழியின் உயரம் 4 யவையாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம் 7 யவையாகும். கண்டமூலத்திற்குக் கீழேயுள்ள ஸூத்திரத்திற்கு ஹிக்கா ஸூத்திரம் என்று பெயர். ஹிக்கை முதல் ஹிருதயம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். மேட்ர மூலத்தின் ஸூத்திரத்திற்கு அர்த ஸூத்திரம் என்று பெயர். (இது சரீரத்தின் கீழ்ப்பாதி மேல்ப்பாதியை ஸமமாகப் பிரிப்பதால்

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

இதற்கு அர்த்த ஸூத்திரம் என்று பெயர்.) அதற்குக் கீழே துடையின் உயரம் 27 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஜங்கையின் (கண்டைக்காலின்) உயரம் 27 அங்குலமாகும் பாத தலத்தின் (அடிக்காலின்) உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதம் உச்சி முதல் பாத தலம் வரையில் $1\frac{3}{8}+3+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+27+4+27+4=124$ அங்குலமாகும். பெரு விரல் நுனி முதல் குதிகால் வரையில் பாதத்தின் நீளம் 17 அங்குலமாகும்.

ஹிக்கா ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே பாஹுவின் (மேல் கை) நீளம் 27 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன் கையின்) நீளம் 21 அங்குலமாகும். (கணுக்கையிலிருந்து) கை நடுவிரல் நுனி வரையில் $13\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முன் பக்கத்தில் முகத்தின் அகலம் $12\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும், முகத்தில் காது

உ௱வாக்(வெ) கண்டோதவிஸ்தா(த)தம் த்ரயோதஶாம்
மாத்ரம் உதம் ॥ ௪௨ ॥

மீர்வாமாம் லாயந்தாம்ஶம் மீர்வாமூலம் தஶாம்மாத்ரம் ।
ஹ்ருதயாஸ்தானாஹுஸீமாந்தம் (அ)க்வாரிம்ஶத்ஸவா(ஸா)
யகம் ॥ ௪௩ ॥

லாயஸாவிம்ஶதிம்மாத்ர்யம் கக்ஷயோரந்தரஸ்தநம்
(௱ தம்) ।
நவாம்ஶம் அர்த்தயவோபேதம் பாஹுமூலவிஶாலகம் ॥

ஏகவிம்ஶதிபாஹ்வோ: ஸ்யாத் (ஹம் தம்)ஸ்தநதேஶஸ்ய
விஸ்தரம் ।
ஹ்ருதயாவயிவிஸ்தாரஶ்சைகோநவிம்ஶதிமாத்ரம் ॥ ௪௫ ॥

கலாம்ஶம் அர்த்தயவோபேதம் மத்யவ்யாஸமுதாஹ்ருதம் ।
ஏகோநவிம்ஶதிம்ஶம் து ஶ்ரோணிதாரமுதாஹ்ருதம் ॥௪௬॥

கடேர மூர்வாம் து அஷ்டவாம்மாத்ரமதோதே ।
தஶயஃ கடிவாமூலாந்தம் விஸ்தாரஸ்தாயவிம்ஶதி: ॥ ௪௭ ॥

வரையில் விஸ்தாரம் 13 அங்குலமாகும். மேல் கழுத்தின் அகலம் 9½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். ஹிருதய ஸ்தானத்தில் கைகளின் கோடி வரையில் விஸ்தாரம் 40½ (41½ அங்குலமாகும். கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 22½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) விஸ்தாரம் 9½ அங்குலமாகும். ஸ்தநதேசத்தில் கை வரையில் விஸ்தாரம் 21 அங்குலமாகும். ஹிருதயத்தில் (விலாப்பக்கம் வரையில்) விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 16½ அங்குலமாகும்.

ச்ரோணி (அடி வயிறு) தலத்தின் விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரம் 18

வாஷொ.நஊந¬ஹா.மம் த¬ ஊரு¬ஊ௵ஷவிஸாஙுகழ ।
ஸவாதஷாத.ஶாம்ஸம் த¬ ஊரு¬ஊயு்யவிஸாஙுகழ ॥ ௧௭ ॥

வாஷொ.நயஊஷஹா.மம் த¬ ஜா.ந¬வ்யாஸஊ¬ஷாஹ்ரு.தம் ।
ஸவாதவஸ¬ஹா.மம் த¬ ஜம்வாஊ௵ஷவிஸாஙுகழ ॥ ௧௮ ॥

வாஷொ.நவஞஹா.மம் த¬ நளகாவிஸ்த்ரு.தம் ஹவெஸ ।
கி்ரியவாயிகவஞாம்ஸம் மஂஸ்ஸாக்ஷவ்யாஸஊ¬அ்யதெ ॥ ௨௦ ॥

ஸக்ஷாஷாதஞுதா¬ம்.மம் த¬ தஸ்ய விஸ்தாரஊ¬அ்யதெ ।
வாஞ்ஷதாரம் அ தத்த¬ஞ்யம் வாஞ்ஷ்யார¬த்ம் தஷெவ ஹி॥
தஞுஊயும் ஷடம்ஶம் ஸ்யாஸ யவஷயஸஊாய¬தழ ।
தஞா.ம்ர விஸ்த்ரு.தம் ஸப்தஹா.மஷித்யஹியெயதெ ॥ ௨௨ ॥

ஷி(கி்ரி)பவொவெதவெஷாம்ஸம் வாஷாம்.ம¬ஷாயதம்
ஹவெஸ ।

அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே இடுப்பு வரையில் விஸ்தாரம் 20½ அங்குலமாகும். (17)

அடித்துடையின் அகலம் 13 அங்குலம் 6 யவையாகும் நடுத்துடையின் அகலம் 12 அங்குலம் 2 யவையாகும். முழங்காலின் அகலம் 8 அங்குலம் 6 யவையாகும். கண்டைக்கால் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 8 அங்குலம் 2. யவையாகும். நளகை (கணுக்காலின்)யின் அகலம் 4 அங்குலம் 6 யவையாகும். கணுக்கால் முண்டின் விஸ்தாரம் 5 அங்குலம் 3 யவையாகும். கணுக்கால் விழியிலிருந்து பாததலம் வரையில் உயரத்தையும் விஸ்தாரத்தையும் கூறுகிறேன்.

குதிகாலின் விஸ்தாரமும் அதன் உயரமும் முன் கூறியதுபோலவே யாகும். (5 அங்குலம் 3 யவையாகும்.) பாதத்தின் நடுவின் அகலம் 6 அங்குலம் 2 யவையாகும். பாதத்தின் நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கால்

த்ரியவோபேதவேதாம்ஶம் தர்ஜந்யாயாமமுச்யதே ||௨௩||

வாஷிகவேதமாத்ரம் து மத்யமாங்குல்யாயதம் பவேத் |

யவோபேதாக்நிமாத்ரம் ஸ்யாதநாமிகாயாமமிஷ்யதே || ௨௪ ||

ஸார்த்தவேதாங்குலம் து கநிஷ்டாங்குலிதீர்க்கதா |

*ப்ரதேஶிந்யாதிதத்வஸ்வாங்குஷ்டா ... ... || ௨௫ ||

நவதாரம் ஸதாரார்த்தம் நவம் வஸ்வேகாதஶ க்ரமாத் |

தத்தீர்க்கம் சதுர்விபஜ்யாதா(காயாமம்) வேதாம்ஶம் விபஜேத் ஸுதீ: ||

த்ரிமாத்ரமங்குலீமாத்ரம் (ஶேஷ்யம்) ஶேஷம்
ஸ்யாத்தந்நகாயதம் |

த்ரியவாதிகவஸ்வம்ஶம் பாஹுமத்யவிஸ்தாரகம் || ௨௭ ||

ஸார்த்தஸப்தமாத்ரம் து கூர்பரவ்யாஸமுச்யதே |

வாஷிகஸப்தமாத்ரம் து ப்ரகோஷ்டமத்யவிஸ்தாரம் ||௨௮||

பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 2 (3) யவையாகும். அதற்த அடுத்துள்ள விரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 3 யவை யாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். அணி விரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 2½ அங்குலமாகும்.

சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையே, 7, 8, 8½, 9, 13 யவைகளாகும். அந்தந்த விரல்களின் நீளத்தை 4 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 3 பாகம் விரலின் நீளமாகவும் மீதமுள்ள 1 பாகம் நகமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

பாஹுமத்தியத்தின் விஸ்தாரம், 8¾ அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம், 7½ அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்ட

---

*கநிஷ்டாத்யங்குலீதாரம் ஸப்தாஷ்டார்த்தாஷ்டகக்ரமம் |
த்ரயோதஶம் யவம் சாபி நவம் வஸ்வேதாகர்த்தக்ரமாத் ||
உதி பாடபேத ஶாஸ்த்ரிதி ஶாதி |

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௪ ॥

மத்தியத்தின் (முன்கை நடுவின்) விஸ்தாரம் 5¾ அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரம், 3¾ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம், 7 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம், 6½ அங்குலமாகும். அணிவிரலின் நீளம் 5¾ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல், பெருவிரல்களின் நீளம், 4½ அங்குலமாகும்.

பெருவிரலடியின் விஸ்தாரம், 1¼ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும் நடுவிரலின் அகலம் 9 யவையாகும். அணிவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும். சிறுவிரலின் அகலம் 7 யவையாகும். இது பெருவிரல் முதலான விரல்களின் அடியின் அகலமாகும். அந்தந்த விரல்களின் நுனியானது, அடியின் அகலத்தில் 16-ல் 1 பங்கு குறைந்த அகலமுடையவைகளாகும். விரலின் நுனியின் அகலத்தில் 6-ல் 5 பங்கு நகத்தின் விஸ்தாரமாகும். இதுபோக மிகுதியானது, பக்கங்களில் சதைப்

ஸவாடிம் நவதாஸம் து நவாயாமஸ்ஷாஹ்யதழ |
நவாயாமஷபம் அாய:(மு) வவர்தீவர்ம் ப்ரஸஸ்யதெ ||

மூலாமு பவர்யொ(ணொ)ர்யவர்தீவர்ம் து
வூவர்வக |
ஸம்மஷம் து ஷிவவர் ஸ்யாக் ஶெஷாஷிவவர்ஸம்யுதா:||

ஸம்மஷமூலவவர்ஸ்ய தீவர்ம் ஸஷ்டிமயவா: |
*தஜர்நீமூலவவர்ம் து ஸநாமிகாஷயாம்முழ || ௩௭ ||

மயமூலவவர்ஸ்ய ஷைவர்யஷர்டிமயவா: |
கநிஷ்மூலவவர்ம் து தர்யொடிமயவா: ஸ்றுதா: ||௩௮||

†மூலாமுபவர்யொமர்யெ தீவர்மயஸ்தவவர்ஸ|

பத்தான இடமாகும். நகமானது, நீண்ட வட்டவடிவமாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தைப்போல் 1¼ பங்கு இருப்பதாம். விரலின் நுனிக்கணுவானது, நகத்தைப்போல 2 பங்கு நீளமுடையதாக இருப்பது சிறந்ததாகும் (35)

அடியிலிருக்கும் கணுவுக்குமேலேயுள்ள 2 கணுக்களில், நடுக்கணுவானது, நுனிக் கணுவைவிட அதிக அளவுடையதாகும்.

பெருவிரலானது 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாம். (36)

பெருவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 17 யவையாகும். சுட்டுவிரல், அணிவிரல், இவைகளின் அடிக்கணுவின் நீளம் 14⅓ யவையாகும். நடுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 18

* தஜர்நயநாமிகாமூலவவர்ஸாயர்அ தாடிர்ஸ |
இதி வாடெந ஹாவ்யஷிதி ஹாதி |

† ஸமுாக் மயம் தாதொமூலம் வவர்தீவர்ம் து வவர்ஸ ||
இதி வாடெந ஹாவ்யஷிதி ஹாதி |

[illegible] ||

[illegible] ।
[illegible] ||சo||

[illegible] ।
[illegible] || சக ||

[illegible] ।
[illegible] || சஉ ||

[illegible] ।
[illegible] || சங ||

[illegible] ।

யவையாகும். சிறுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 13 யவையாகும் (விரல்களில்) நுனிக்கணுவைவிட நடுக்கணுவும், நடுக்கணுவைவிட அடிக்கணுவும் நீளமாகும்.

ஹே அந்தணனே ! உள்ளங்கை நுனியின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். நடுக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். அடிக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் அடியிலிருந்து சுட்டுவிரலடிவரையில் நீளம் 2½ அங்குலமாகும். இனி சுகோதரத்தைக் கூறுகிறேன், பெருவிரலின் அடிமுதல் மணிக்கட்டு வரையில் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கை அடியின் கனம் 3 அங்குலமாகும். அது பெருவிரல் வரையில், முறையே, கனத்தில் குறைந்திருப்பதாகும்.

விரல்களுக்கு அடியில் 2½ அங்குலம் மாம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். கைத்தலத்தின் சுகோதரத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். மிகுதியாக

[illegible] ॥௪௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௪௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௪௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௪௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

உள்ள உள்ளங்கை நடுவின் குழிவானது, 5, 4, அல்லது 3 யவையாகும். அந்த உள்ளங்கை நடுவில், சங்கம், சக்ரம், சூலம், பத்மம், குசம் (அங்குசம்) இவைகளைப்போன்ற வடிவத்தில் மெல்லிய ரேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகைகள் யவையில் 8ல் 1 பங்கு பதிந்திருக்க வேண்டும்.

வட்ட வடிவமான அங்கங்களில், குறிப்பிட்ட அங்கத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தை 3 மடங்காகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த 3 மடங்குடன், 5ல் 1 பங்கையும் சேர்த்தால், அது அந்த அங்கத்தின் சுத்தளவாகும். இந்தக் கணக்கின்படியே, வட்டமான அங்கத்தின் சுத்தளவைக் கொண்டு, அதன் அகலத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (47)

காதுக்குமேலே தலையின் சுத்தளவு 38 அங்குலமாகும்.

कर्णयोः पार्श्वयोर्नाहं तु (नाहं) द्वाविंश-
दङ्गुलं भवेत् ।
कर्णयोः पार्श्व(पूर्व)नाहं तु साङ्गुल-
मिष्यते ॥ ௪௯ ॥

तयोर्मध्येऽर्धनाहं तु कर्णस्थितिरिष्यते ।
शिरसो मध्यमो(मो)च्चस्य शीर्षोन्नतं चतुरङ्गुलम् ॥ ௫௦ ॥

तस्मा(स्मा)दग्रे केशान्तं नवाङ्गुलमिष्यते ।
तस्माद्वै मण्डलात्कर्णकेशान्तं च नवाङ्गुलम् ॥

मण्डलात् पृष्ठकेशान्तं सार्धत्र्यङ्गुलं भवेत् ।
ललाटे तु तिरश्चीनं (दीर्घमानं तु) नवाङ्गुल-
मिष्यते ॥ ௫௨ ॥

केशान्तादक्षिसूत्रस्य मध्यमध्ये ह्रस्वो-
ऽस्थिते(तिः) ।
ह्रस्वान्तरे तु नवाङ्गुल्यं आवाकाशं यथा
क्रमं (भवेत्) ॥ ௫௩ ॥

காதுக்குமேலே சிரஸ்ஸின் அகலம் 11⅞ அங்குலமாகும். காதுகளின் குடும்புவரையின் முன் பக்கத்தின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். காதுகளுக்கு முன்பக்கத்தில் (முகத்தின்) அகலம் 13 அங்குலமாகும. (காதுகளின் பின் பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும்) இவைகளின் நடுவில் காதுகளின் ஸ்திதியாகும்.

சிரஸ்ஸின் நடுவில் உச்சித்தலையின் சுத்தளவு 4 அங்குல மாகும். அதிலிருந்து முன் பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் (நீளம்) 9 அங்குலமாகும். அந்த மண்டலத்திலிருந்து கர்ணகேசாந்தம் 9 அங்துலமாகும். மண்டலத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் 3½ அங்குலமாகும். நெற்றியின் குறுக்களவு நீளம்) 9 அங்குலமாகும். (52)

[illegible] ।
[illegible] ॥௫௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௫ ॥

க்ருஷ்ணமண்டலவிஸ்தாரம் ததோத்ஸேதம் ஷட்யவம் பவேத் ।
ஸிதாம்ஶம் தத்ஸமவ்யாஸம் க்ருஷ்ணமண்டலபார்ஶ்வயோ: ॥௫௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௫௮॥

கேசாந்தம், அக்ஷிஸூத்திரம், இவைகளின் நடுவில், புருவங்களிருப்பவைகளாகும். புருவங்களின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். புருவங்களை வில்லைப்போல அமைக்கவேண்டும். 2 புருவங்களின் மத்தியின் ஓதுக்கம் 4½ யவையாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும்.(?) புருவமத்தியின் அகலம் 2 யவையாகும். புருவங்களின் நுனிகள், இளம் பிறைச்சந்திரனின் நுனியைப்போல நடுவிலிருந்து முறையே குறைந்திருப்பனவாம்.

கநீநிகையின் (கருவிழிக்கு நடுவிலிருக்கும் பாப்பா) விஸ்தாரம் 1 யவையாகும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் (வட்டமான கருவிழியின்) விஸ்தாரமும் உயரமும் 6 யவையாகும். கருவிழியின் இருபக்கங்களிலுமிருக்கும் வெண்மையான பாகம் அதேபோல 6 யவையாகும். கண்கள் மீனின் வடிவமாகவாவது, வில்லின் வடிவத்தைப்போலவாவது, அரைவட்டமான சந்திரனைப்போலவாவது, கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதன் உருவத்திற்குத் தக்கவாறு, வெண்முழிகளின் கோடியில் ½ யவை ரக்தமண்டலம் இருக்க

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥௮௯॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌯𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ॥௯௦॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌷𑌟𑍍𑌕𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௯௧॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑍋𑌧𑍋𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥௯௨॥

வேண்டும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் நடுவில், ஜ்யோதிர் மண்டலம் (ஒளி வீசுமிடம்) 1 யவையாகும். அதன் நடுவில் அதில் 8ல் 1 பாகம், திருஷ்டி மண்டலமாகும் (திருஷ்டி—பார்வை) மேலிமையின் அகலம் $1\frac{5}{8}$ அங்குலமாகும். கீழிமையின் அகலமும் அதேபோன்றதாகும். ($1\frac{5}{8}$ அங்குலமாகும்.) இமையின் நீளம் 18 யவையாகும். ($2\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும்.) மேலிமையானது புருவத்தினுள் $6\frac{1}{2}$ அங்குலமிருப்பதாகும். கீழிமை இருக்குமிடத்தில் நேத்திர ஸூத்திரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கண்ணானது, கீழ்ப்பார்வையாக இருந்தால், கர்தாவுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். மேல்பார்வை ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். பக்கப்பார்வை, கிராமவாஸிகளுக்குப் பலவித அழிவையுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழு முயற்சியுடன், கண்களை, ஸம நோக்காக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாகக் கண்களின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது. இனி நாஸிகையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌪𑍁𑌟𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬௪ ॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌟𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌬𑍀𑌜𑌵𑌤𑍍 ॥ ௬௫ ॥

𑌤𑌿𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌘𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍁𑌟𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌯𑌵𑌂 𑌗𑍋𑌣𑍀𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬௭ ॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌟𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿(𑌮𑌧𑍍𑌯)𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌣𑍀𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌵𑌾𑌵𑌗𑌾𑌢𑌂 𑌗𑍋𑌣𑍀 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥ ௬௮ ॥

நாஸாதுவாரத்தின் வெளிப் பக்கத்தின் அகலம் 18 யவையாகும். நடுவின் அகலம் அதில் பாதி 9 யவையாகும். அடியின் அகலம் அதில் பாதி 4½ யவையாகும். நாஸாபுடத்தின் உள்ப்பக்கத்தின் அகலம் 5½ யவையாகும். நாஸாபுடத்தின் அகலம் 5 யவையாகும். நாஸாபுடமானது அவரை விதையைப்போலிருப்பதாகும். நாஸிகையின் வடிவமானது எள்ளுப்பூவைப் போன்றதாகும். நாஸிகையின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். நாஸாபுடங்களின் நடுவிலிருக்கும் சுவற்றிற்கு, "புஷ்கரம்" என்று பெயர் வழங்கிவருகிறது.

கோஜியின் உயரம் 4½ யவையாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 2¼ யவையாகும். மேலுதட்டின் மேலே (நடுவில்) இருக்கும் பள்ளத்திற்கு, "கோஜீ" என்று பெயர். கோஜியானது 1 யவை பதிந்திருப்பதாகும். கோஜிக்குமேலே நாஸிகையாகும். (68)

ஸமாம்ஶம் அதராம்ஶம் ஸ்வாஸ்ய தீர்க்கம் த்ரியம்ஶிகா:
(ஸ்மிதம்) |
உத்தரோஷ்டாயதம் ஆஸ்ய தீர்க்கதுல்யதீர்க்காஹ்ருதம் ||௬௯||

உத்தரோஷ்டஸ்ய மத்யே து தாரம் ஸார்த்தத்ரயம் யவம் |
க்ரமாத்வர்த்யா க்ருஶம் தாரமாஸ்ய ஸீமாவஸானகம் ||௭௦||

யவமாத்ரகனம் வப்ரம் உத்தரோஷ்டஸ்ய சோர்த்வகே |
த்ரிவக்ராவ்ருதா(த்ரா யோத்தரா)வப்ரம் ததோஷ்ட
ஸத்ருஶாயதா || ௭௧ ||

*அஷ்டாதஶயவம் ப்ரோக்தம் அதரோஷ்டஸ்ய தீர்க்ககம் |
யவாதிகாங்குலம் தஸ்ய விஸ்தாரம் த்விஜஸத்தம || ௭௨ ||

அதோவப்ரிகா ஸார்த்தயவதாரமத்யார்த்தகம் |
சிபுகாதரோஷ்டம் து ஸார்த்தஷட்யவமுச்ச்ரிதே ||௭௩||

வாயானது, 4¼ அங்குலம் குறுக்காக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதடானது, வாயளவுக்கு ஸமமாக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதட்டின் நடுவின் அகலம் 3½ யவையாகும். அதன் அகலமானது, வாயின் கோடி வரையில், முறையே, குறைந்திருப்பதாகும். மேலுதட்டிற்குமேலே, அதன் வரம்பானது, 1 யவ கனமுள்ளதாகும். மேலுதட்டின் வரம்பானது 3 வளைவுடையதாகும். அது அந்த உதட்டளவுக்கு நீண்டிருப்பதாகும்.

கீழுதட்டின் நீளம் 18 (28) யவையாகும். அதனகலம் 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். (இந்த அளவு உதட்டின் எல்லையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.) கீழுதட்டின் கீழேயிருக்கும் வரம்பின் அகலம் 1½ யவையாகும். சிபுகத்திலிருந்து அதரத்தின் உயரம் 6½ யவையாகும். (சிபுகம்–கீழுதட்டிற்குக் கீழே பதிவாக இருக்குமிடம்)

---

*அஷ்டாவிம்ஶத்யவம் இதி பாடேன பவிதவ்யமிதி பாதி |

ஸ்மிதம் ப்ரஹஸிதாகாரமாஸ்யம் யுக்த்யா து காரயேத் |
அதராச் சிபுகாரம்பம் ஸார்த்தத்வ்யங்குலம் பவேத் |
சிபுகா(கோ)த்ஸேதமதஸ்தோஷ்டாத்(அதராத்) ஸார்த்தாஷ்ட யவமிஷ்யதே || ௭௩ ||

ஸார்த்தத்வயாங்குலம் தஸ்ய தாரமாயதவ்ருத்தவத் |
ஹனோஸ்ஸந்தௌ கர்ணபந்தாந்தரம் து த்வாதசாங்குலம் ||

ஹனோர்பஹிர்ப்ரதேசாத்து ஸபாதத்வ்யங்குலமாத்ரகம் |
கண்டவேசமிதி ப்ரோக்தம் ததஃ கண்டம் வதாமி தே || ௭௪ ||

நேத்ராத் கர்ணபந்தாந்தம் ஆயாமம் ஸப்தமாத்ரகம் |
கர்ணஸ்ய து விஸ்தாரம் து அஷ்டாதச யவாஃ ஸ்ம்ருதாஃ ||

அக்ஷிஸூத்ரோர்த்வதஃ கர்ணோத்ஸேதம் அஷ்டயவம் ஸ்ம்ருதம் |
ததூர்த்வம் சோர்த்வபந்தம் து சேஷம் வ்ருத்தம் து உச்யதே || ௭௫ ||

சிரித்த முகமாக இருக்கும்படி, வாயை, ஸாமர்த்தியத்துடனமைக்கவேண்டும். (73)

கீழுதட்டிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் (உயரம்) 2½ அங்குலமாகும். அதரத்திற்குக் கீழே சிபுகத்தின் உயரம் 8½ யவையாகும். முகவாய்க்கட்டையின் அகலம் 2½ அங்குலமாகும். அது நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்பதாம். ஹநுஸந்தியில், கர்ணபந்தங்களின் (மத்தியின்) ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். ஹநுவிற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து, 2¼ அங்குலம் கண்டவேசமெனப்படும். (கண்டவேசம் – கழுத்தின் சொறுகல் அல்லது கண்டஸந்தி) நேத்ரத்திலிருந்து கர்ணபந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 7 அங்குலமாகும். காதின் அகலம் 18 யவையாகும். நேத்திரஸூத்திரத்திற்கு மேலே காதின் உயரம் 8 யவையாகும்.

காதிற்கு மேலே ஊர்த்துவபந்தமாகும். (மேல் ஸந்தி

நேத்ரஸூத்ராத(தய: கர்ணஸ்ரோத: கர்ணஸ்ய
ஸ்யுத:) ।
நேத்ரஸூத்ராதய: கர்ணபந்தம் ஸப்தயவம் பவேத் ॥ எகூ ॥

ஸார்தவேதாங்குலம் தஸ்யாது (ஸாந்த்ரம் கர்ண)நாளம்
ப்ரலம்பகம் ।
பூர்வநாளாயதம் ஸ்யாதேகம் ஸார்தாங்குலம் பவேத் ॥

நாளயோர் வ்யாஸமாக்யாதம் ம(நா)ளர்தாங்குலம்
நதம் ।
நாளமத்யம் த்ரிபாதம் ச வேதாங்குலம் விஸ்த்ருதாயதம் ॥அக॥

*கர்ணதீர்கமசேஷம் து பஞ்சவிம்ஸத்யவாங்குலம் ।

யானது, தலை, காது. இவைகளின் ஸந்தியாகும்) அதற்கு மேலேயுள்ள பாகமானது சிரஸ்ஸிலிருந்து வட்டமாக இருப்பதாம். (78½)

நேத்திர ஸூத்திரத்திற்கு (க்கீழே, காதின் மத்தியத்திற்குக்கீழே, கர்ணஸ்ரோதஸ். கர்ண துவாரமிருப்பதாம்) நேத்திர ஸூத்திரத்திற்குக்கீழே கர்ணபந்தமானது (காதின் பிடிப்பானது) 17 யவையாகும். கர்ணநாளத்தை 4½ அங்குலம் தொங்கலாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். (தொங்கலாக என்பதற்குக் குழைவாக என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்) (79½)

பூர்வநாளத்தின் (முன்பக்கம் காதின்) நீளம் 1 அங்குலமாகும். பின் பக்கம் காதின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும். இவ்விதமாக கர்ணநாளங்களின் விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கர்ணநாளமானது ½ அங்குலம் வணங்கி (குழிந்து) இருப்பதாகும். கர்ணநாளத்தின் நடுவானது 4¾ அங்குலம் விரிந்து நீண்டிருப்பதாகும். காதின் நீளம் முழுமையும்,

---

*கர்ணநாஸாக்ரயோர் மத்யம் து உதி வாமேத ஸாவஸிதி ஸாதி ।

விவூ்ரீவஜ(த்தத)மய-ரோஂஶம் ஷிமாணம் ஹி தஷாயதழ ||அஉ||

உகூ்வெயம் அாய-ரோத்ரூஂ ஶ்யாகூ் உமூ்ஞாதாம் கூஷயா
ஜாமழ |

ஷிவாமம் விஞ்மஷீவீவ-ரோ ஷியவாய-ரோஂஶத்தகி: || அங ||

ஸகூ்ஷிஸூத்ராதியஃ கண-ஓாரயெ-ரோஂநாஞ்ஞம் ஶவெகூ் |

கண-ஓாரம் நதம் (ஶொதூ்ரம் நிஜூ்ஜம் ஶஉசெவ ஹி
வ்சஷூ்ஜம்(ஞகூ்ஷிதம்) || அச ||

கண-வொரீவஜம் ஶாய-ஓயவம் நீவூ்ரம் அதாமப-வெழ |

வ்ருஷூ்கண-வெஷூ விஷூ்தாரயெ்ய-ரோஂஶஉஷாஹூதழ || அரு ||

கெஶாஞ்ஞாகூ் வ்ருஷகண-ரோஞஉஞரம் ஶாய-ரோத்ரகழ |

*வ்ருஷ்கெஶாவஶாநெ தா நாஸ்ய-ரோஂஶம் தா
தத்தம்(தஷாயதழ) || அசு ||

(காதின் சுத்தளவு முழுமையும்) 8⅞ அங்குலமாகும். (81⅞)

பிப்பலியின் (சிறுகாது அல்லது குறுட்டுக் காதின்) கனம் (அகலம்) ½ அங்குலமாகும். அதன் நீளம் இரண்டு மடங்கு 1 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ½ அங்குலமாகும். அடியிலிருந்து நுனிவரையில் (அகலத்தில்) குறைந்திருப்பதாம். பிஞ்குஷியின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2½ யவையாகும். கர்ண துவாரமானது, அக்ஷிஸூத்திரத்திற்குக் கீழே ½ அங்குலமிருப்பதாகும். கர்ண துவாரத்திற்குமேலே பதிவாக (குழிவாக) இருக்குமிடத்தின் குழிவானது அதேபோல ½ அங்குலமாகும். கர்ணபாலியின் கனமானது 1½ யவையாகும். அதன் ஒதுக்கம் (கர்ணவர்த்திக்கும் கர்ணபாலிக்கும் நடுவில் ஒதுக்கம்) 4 யவையாகும். பின்காதின் விஸ்தாரம் 1½

---

*வ்ருஷ்கெஶாவஶாநெ தா ஶஸிஷ்லாய-ரோஂஶஉஞதழ |
உதி வாடெநெ ஶாவ்யூதி ஶாதி |

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌕𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃(𑌯𑌾𑌃) 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍
𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ‖ ௮௭ ‖

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 ‖

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ ௮௮ ‖

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌘𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑌾(𑌯𑌾𑌮𑌾)𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ‖

𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌪𑌿𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌪𑌂𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌯𑌤𑌮𑍍 ।

அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து பின்காது வரையில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். (85½)

பின்பக்கம் கேசாந்தத்தில் (சிரஸ்ஸந்தியானது) 1½ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே பின் கழுத்தின் உயரம் 4½ அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்ப் பக்கத்தின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக் கழுத்தின் அகலம் 10½ அங்குலமாகும். கழுத்தானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்து வட்டவடிவமாக இருப்பதாகும். ஹிக்காஸூத்ரத்திற்கு (கழுத்து மட்டத்திற்கு) மேலே தோள்ப்பட்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். (கழுத்துக்குக் கீழே ஸ்கந்தஸந்தி) ½ அங்குலமாகும் (88½)

ஸ்கந்தஸந்திக்குக்கீழே ஸ்கந்தத்தின் எல்லை 6½ அங்குலமாகும் (ஸ்கந்தம்—தோள்ப்பட்டை) அந்த ஸ்கந்த ஸந்தியானது, இரண்டு பக்கங்களிலும் கழுத்து வரையில் 7 அங்குலம் கனமுடையதாக இருப்பதாகும். பின் கழுத்திற்குக்கீழே கருத்தின் (கழுத்தின் கீழ்க்குத்தின்) அளவு

---

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌵𑌯𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁 ।

தத³ம்ஶோந்நதவிஸ்தாரம் பார்ஶ்வே ஷோட³ஶகம் யவம் || ௯௧ ||

வம்ஶாத³த⁴ஸ்து வம்ஶமூலம் த்ர்யங்கு³லம் |
வம்ஶே து (பார்ஶ்வயோ:) துங்க³மேவம் வ்யாஸம் தஸ்ய து
வ்யாஸம் வதா³மி தே || ௯௨ ||

ஸார்தா⁴ஷ்டாங்கு³லம் ப்ரோக்தம் கக்ஷயோரந்தரம் விது³: |
கக்ஷயோரம்ஸப²லகதுங்க³ம் ஸப்தாங்கு³லம் ப⁴வேத் || ௯௩ ||

கக்ஷோர்த்⁴வபா³ஹுஸீமாந்தம் ஸப்தாங்கு³லமுதா³ஹ்ருதம் |
ஸார்த⁴ஷோட³ஶமாத்ரம் து மத்⁴யவ்யாஸமுதா³ஹ்ருதம் || ௯௪ ||

கக்ஷாக்³ரவிஸ்தாரம் து ஸப்தமாத்ரமுதா³ஹ்ருதம் |
நாபி⁴ஸூத்ரே து விஸ்தாரம் ஸார்த⁴விம்ஶாங்கு³லம்
ப⁴வேத் || ௯௫ ||

கடிஸூத்ரே து விஸ்தாரம் த்ரிம்ஶமங்கு³லமுதா³ஹ்ருதம் |

---

10 (4) அங்குலமாகும். அங்கிருந்து இடுப்பு வரையில் முதுகின், வம்ச தண்டத்தின் (நடு எலும்பின்) நீளம் 27 அங்குலமாகும். அந்த எலும்பின் பள்ளத்தின் அகலம் 16 யவையாகும். அந்த வம்சத்திற்குக் கீழே, வம்ச மூல மானது 3 அங்குலமாகும். அந்த வம்சத்தின் பக்கங்களின் உயரமும் இவ்விதமேயாகும். அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (92)

கக்ஷ மத்தியம் 8½ அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது: கக்ஷத்திலிருந்து அம்ஸபலகத்தின் உயரம் (அம்ஸபலகம் - தோள்பட்டை) 7 அங்குலமாகும். கக்ஷத்திற்கு மேலே பாஹுவின் ஸீமாந்தம், (கையின் உச்சி வரையிலுள்ள பாகமானது) 7 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாஹு மத்தியின் அகலமானது 16½ அங்குலமாகும். கக்ஷாக்ரத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். (94½)

நாபி ஸூத்திரத்தின் அகலம் 27½ அங்குலமாகும்.

[illegible]
[illegible] ॥ ௯௬ ॥

[illegible]
[illegible] ॥௯௭॥

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௯௮ ॥

[illegible]
[illegible] ।

கடி ஸந்தியின் அகலம் 18 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (ஸ்பிக் பிண்டம் – பின் பக்கத்தில் இடுப்புக்குக் கீழே, துடைக்கு மேலே, இரு பக்கங்களிலும் சதைப்பத்தையாக இருக்கும் பிருஷ்ட பாகம்) அகலம் 10 (9) அங்குலமாகும். இவைகளின் மத்தியமானது 4 யவையாகும். இவ்விதமாக பின் பக்கத்தின் அகலம் கூறப்பட்டது. இனி பார்சுவ (பக்கத்தின்) த்தின் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

கக்ஷத்தின் உச்சியின் விசாலம் 7 அங்குலமாகும். ஸ்தந ஸூத்திரத்தின் விசாலம் $16\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். மத்திய பார்சுவத்தின் (விளாப்பக்கம் நடுவின்) கனம் $12\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ச்ரோணி மத்தியில் (ச்ரோணி மத்தியத்திற்கு ஸமமாக) பக்கத்தின் கனம் 17 அங்குலமாகும். ச்ரோணியின் உயரம் (ச்ரோணி – அடி வயிறு) 7 அங்குலமாகும். நாபி ஸூத்திரத்திற்கு மேலும் கீழும் (பக்க

தஸ்கடேஹ்ஸா வநம் யீஊது ஸாய-ஹாஙம்,மாறும் ஹவெஸ் ॥

ஓஷிக்ஷிஷ்ணம் ஸொமாறுத்தா நீவ்ரம் ஸாய-

யாமாம்,மாறுழ ।

* தஸ்விஷ்ணும் வ(ஜாறும்ப)நம் ஸ்வய-லெஶதா

ஷய-ஶ்ம,மாறும் ஹவெஸ் ॥ ௱௨ ॥

கக்ஷாமரயாநிஷ்டம் தா ஸாய-ஷ்யம்மாறுகம் ஹவெஸ் ।

கஜுசஶிரெ நதம் தாஙம் தாம்மம் செஷவ அதாய-லெவழ ॥

ஹிக்காயாஷ்லகக்ஷாதரம் அ ஐதாரஸஶதரஜாஷாஹரதழ ।

ஹிக்காஜயாத்ஞா கக்ஷாஞஜஙம்(,மூஸம்;பம் வாஷஹிநகழ ॥௱௪॥

ஹரஷயம் ஷ்நயொஜஶ்யெ நிஷ்டஜய்யா-ஶாதரகழ ।

வாட்டின் கனமானது) 24 (12) அங்குலமாகும். ச்ரோணிக்குக்கீழே கடி (இடுப்பு) யின் உயரம் 5½ அங்குலமாகும். அங்கு இடுப்பின் கனமானது, 12½ அங்குலமாகும். ஊரு மூலத்திலிருந்து ப்ருஷ்ட பாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 4½ அங்குலமாகும். தொங்கும் சதைபோலிருக்கும் அந்த இடமானது அர்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (சரீரமத்தி ஸூத்திரத்திலிருந்து) ½ (4) அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (101½)

கமுக்கட்டையின் அடியின் பள்ளம் 2½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் பள்ளத்தின் விஸ்தாரமும், உயரமும் 4 யவையாகும். ஹிக்கையிலிருந்து (கீழே) 2 அங்குலத்தில் ஜத்ருஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (ஹிக்கை—கழுத்தின் உச்சியிலுள்ள முண்டு. ஜத்ரு—புஜ ஸந்தி) ஹிக்கா மத்தியிலிருந்து கக்ஷாந்தமானது 3½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியில் ஹிருதயமானது 1½ அங்குலம் பதிவாக இருப்பு

---

* தஜ்ஞா(ஜ்ஞா)ஜும்பநம் அய-ஶஸெதராஷயொ யாமாம் மாறும் । இதி ஸாஷ்ட ஶ்ஹோறுபஜ்ஞாதரகா வாஃ ।

नीलं (निम्नं) चैव कण्ठमूले तु यवत्रयमुदाहृतम् ॥

सार्ध्यायामसंयुक्तं कल्पयेत्तु विचक्षणः ।

कण्ठमूले ततं हिक्कासूत्राधस्तात् प्रकल्पयेत् ॥

हिक्कासूत्रोपरिष्टात्तु नीलवर्णं (निम्नं कण्ठं) प्रकल्पयेत् ।

हृदयस्तनपीठोच्चं द्व्यङ्गुलमुदाहृतम् ॥ ௱௭ ॥

स्तनश्यामं वृत्तं स्तनान्नीलविस्तृतम् ।

तन्मध्ये चूचुकोच्चं तु व्यासं चैव यवद्वयम् ॥

नाभेस्तु तलविस्तारं व्यासांशं द्वियवाधिकम् ।

नाभिः प्रदक्षिणावर्तं मूलतारं यवद्वयम् ॥ ௱௯ ॥

तस्मिन्वृत्तस्य मध्ये तु नाभिसूत्रं द्विजोत्तम ।

தாகும். அடிக்கழுத்தில், நீலவர்ணமா(குழிவா)னது 3 யவை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 4½ யவை அகலமுள்ளதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிக்கா ஸூத்திரத்திற்குமேலே அடிக்கழுத்தில் நீலத்தை (பள்ளத்தை)க் கல்பிக்கவேண்டும். (106½)

மார்பிலிருக்கும் ஸ்தநபீடத்தின் உயரமானது 2 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தநத்தில் கருப்பாக இருக்குமிடமானது 17 யவை அளவு அகண்டு நீண்டு (வட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் சூசுகத்தின் (முலைக்காம்பின்) உயரமும் அகலமும் 2 யவையாகும். (108)

ஆழமாக இருக்கும் தொப்புளின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். தொப்புளானது பிரதக்ஷிணவர்த்தமாக (வலமாகச்சுழிந்து) இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலத்தின் அகலம் 2 யவையாகும். ஹே அந்தணனே! வட்டமான அந்தத் தொப்புளின் நடுவில், நாபிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (109½)

நாபே⁴ரத⁴ஸ்தாத் பாதோ³நம் பஞ்சமாத்ரம் (ச்ரோண்யாம்) துங்க³ம் உச்ச
மாத்ரகம் ॥ 110 ॥

தத³த⁴ஸ்தாத் கடிச்ரோணீ ஸார்த⁴த்³வ்ய(த்ரி)மாத்ரகே |
தஸ்மாத் மேட்⁴ரமூலாந்தம் மேட்⁴ரபீட²ம் யுகா³ங்கு³லம் ॥ 111 ॥

ஸ பாத³பஞ்சமாத்ரம் து லிங்க³தை³ர்க்⁴யம் உதா³ஹ்ருதம் |
லிங்க³மூலவிஸ்தாரம் து ஸப்ததஶயவ: ஸ்ம்ருதம் ॥ 112 ॥

லிங்க³தை³ர்க்⁴யத்ரிபா⁴கை³கம் மண்யா(லிங்கா³க்³ர)
மாத்ரம் ப⁴வேத் |
தந்மத்⁴யமூலவிஸ்தாரம் து யவமாத்ரம் ப்ரஶஸ்யதே ॥ 113 ॥

ரக்தோத்பலஸ்ய குட்மலாகாரம் லிங்க³மத்⁴யம் உதா³ஹ்ருதம் |
பீ³ஜகோஶாயாமம் விஸ்தாரம் ச ஸார்த⁴வேதா³ங்கு³லம் ப⁴வேத் ॥

கநம் ஸார்த⁴த்ரயாங்கு³லம் து தத்³மூலாத் ஊரு
பர்யந்தம் |

Tamil reading; verses printed in Grantha script

தொப்புளுக்குக் கீழே (ச்ரோணி-அடிவயிற்றின்) உயரம் 4¾ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே, (ச்ரோணி மத்தியத்திலிருக்கும்) இடுப்பும், (அதன் கீழே) ச்ரோணியும் 2½ (3½) அங்குலமாகும். அதிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில், மேட்ரபீடமானது 4 அங்குலமாகும். லிங்கத்தின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். லிங்கமூலத்தின் அகலம் 17 யவையாகும். லிங்க நீளத்தில் 3ல் 1 பாகம், லிங்காக்ரத்தின் நீளமாகும். லிங்காக்ரத்திலுள்ள முடிச்சின் அடியானது 1 யவை பருமனாக இருப்பதாகும். லிங்காக்ரமானது செந்தாமரை அல்லது செங்கழுநீர் மொட்டைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் 4½ அங்குலமாகும். அதன் கனமானது 3½ அங்குலமாகும். அதனடிப் பக்கத்திலிருந்து துடையின்

மேட்⁴ரபீட²ஸ்ய மூலாக்³ரமூருமூலஸ்ய மாம்ஸலம் ।
ஜாநுமண்ட³லவிஷ்கம்ப⁴ம் ஸபாத³ம் சதுரங்கு³லம் ॥ ௱௫௬ ॥

ஸார்த⁴*த்³வ்யங்கு³லகம் ப்ரோக்தம் ஜாநுமண்ட³லநீப்ரகம் ।
ஸார்த⁴யவ(த்³வ்யங்கு³ல)கம் ப்ரோக்தம் ப்ருஷ்ட²ஜாநூந்நதம்
ப⁴வேத் ।

மத்⁴யே து பார்ஶ்வயோ: ஶேஷம் யதா²ஸௌந்த³ர்யம் ப்ரகல்பயேத் ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே உத்தமத³ஶதாலபுருஷமாநம் நாம
பஞ்சபஞ்சாஶத்தம: படல: ஸமாப்த: ॥

ஆரம்பமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அகலமானது, 7½ அங்குலமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அடியின் கோடியானது, அடித்துடையின் மாம்ஸளமான (சதைப்பற்றுள்ள) இடமாகும்.

முழங்கால் வட்டத்தின் அகலம், 4¼ அங்குலமாகும். ஜாநு மண்டலத்தின் நீப்ரம் (குறுக்களவு) 2½ (3½) அங்குலமாகும். பின்பக்கம் முழங்காலின் உயரம் 2½ யவையா(அங்குலமா)கும். அதன் நடுவிலும் பக்கங்களிலும் பாக்கியுள்ள இடமானது, அழகாக அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் உத்தம தசதாலம் புருஷமானம் என்கிற -
ஐம்பத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

---

* த்ர்யங்கு³லம் இதி ஸர்வாஸ்வபி மாத்ருகாஸு பாட²: ।

|| अथ षट्पञ्चाशत्तमः पटलः ||

मध्यमदशतालस्त्रीमानम् ||

मध्यमं दशतालेन स्त्रीमानमथ वक्ष्यते ।
सरस्वती च दुर्गा च उमा भूः सप्तमातरः ॥ १ ॥

लक्ष्मीश्चैव तु ज्येष्ठा च अनेन विधिना कुरु ।
*शम्भोर्ब्रह्मा तथा विष्णुः शक्तिरित्यभिधीयते ॥ २ ॥

तेषामीशादिमानं तु तद्योग्यं देव्या मानकम् ।
शम्भोर्नासाग्रसीमान्तं शक्त्युत्सेधोत्तमं भवेत् ॥ ३ ॥

शम्भोरेव स्तनसीमान्तमधमाधममुच्यते ।
तयोर्मध्येऽष्टधा भक्ते तु नवधा शक्तिमानकम् ॥ ४ ॥

ஐம்பத்தாருவது படலம்

மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்

இனி மத்தியம தச்தாலத்தினுலே ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன். ஸரஸ்வதீதேவீ, துர்காதேவீ, உமாதேவீ, பூதேவீ, ஸப்தமாதாக்கள், லக்ஷ்மீதேவீ, ஜ்யேஷ்டாதேவீ, என்னும் இவர்களின் பிம்பங்களை இந்த விதியின்படி செய்யவேண்டும். இவர்கள் பரமேசுவரன், பிரம்ஹா, விஷ்ணு, இவர்களின் சக்திகளாவார்கள். ஆகையால் அவர்களின் மாநமானது, ஈசுவராதிகளின் மாநத்திற்கு அநுகுணமாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய நாஸாக்ரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமாதம மாகும். நாஸாக்ரம், ஸ்தநம், இவைகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து அதன் ஒவ்வொரு பாகத்

---

*शम्भोस्सह ब्रह्मणो विष्णोश्शक्तयस्त्विति कीर्तिताः ।
तेषामीशादिमानं तु तद्भागादिमानं भवेत् ॥
इति शोधितः पाठः क्वचित्संमतो भवेदिति पाठः ।

𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑌮𑌾𑌧𑌮𑌮𑍍 ।

𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ரு ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍈𑌕𑌮𑍍 ।

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾(𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂)𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇(𑌨𑍇)𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ சு ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌭𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑌨𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।

𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯(𑌸𑍍𑌥𑍇)𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂(𑌕𑍇)𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌂 𑌚

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ எ ॥

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।

தையும் தேவியின் மானமாகக் கொள்ள, தேவீமானம் 9 விதமாகும்.

பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மானத்தையே, தேவியின் மானமாகக் கொள்ளுவது சிறந்ததாகும். ஸ்தானாந்தமானமானது அதமாதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தனித் தனியே ஒவ்வொரு மானமாகக் கொள்ள, தேவீமானம் 9 விதமாகும். இவ்விதமாக தேவீமானமானது 9ம் 9ம் = 18 விதமாகும். இந்த அளவுகளுடன் ஜாத்தியம்சத்தை (விதியுடன்) கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதனாலே நன்மைகள் உண்டாகும்.

ஸ்ரீ(த்ரி)பங்கம், ஆஸனம், நிருத்தம், இந்த மூர்த்திகளுக்கும், இவைகளல்லாத மானவ மூர்த்திகளுக்கும், ஸமபாதத்தில் (மாகவும்) ஸ்தானகத்தை (மாகவும் இருக்கும்) தேவியின் உபரத்தை, யுக்தியாகக் கொள்ளவேண்டும். துர்கை, ஜ்யேஷ்டை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், இவர்

𑌮𑌾𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂(𑌨𑍍𑌯) 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚(𑌶𑌂𑌶𑍈𑌵)𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂(𑌨𑍇)𑌨
(𑌵𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿) ।

𑌗𑍌𑌰𑍀𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲(𑌂)𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌸𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।

𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍈𑌃 𑌯𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

𑌉𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰௧ ॥

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍋𑌦𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।

𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

களுக்கு, விசேஷித்து இந்தக் கணக்கைக் கொள்ளவேண்டும்.

தேசிகனானவன், மானத்தைக் கணக்கிடும்பொழுது, லிங்கமானத்தைக் கொண்டு, (பிம்பமானத்தைக்) கணக்கிட்டு, அத்துடன் ஜாத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

லிங்கத்திற்கு சக்தியாக இருக்கும் கௌரீ மூர்த்தியை, மூல லிங்கத்தின் மானத்தைக்கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும்

ஸ்திரீ தேவதைகளின் மூர்த்திமானத்தை 120 பங்குகளாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். அந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். இப்படிக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்ட அங்குலங்களாலேயும், யவைகளாலேயும், அங்கமானத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். உமை முதலிய தேவீ பிம்பங்களுக்கு, இதுவே அங்குல மானமாகும்.

உஷ்ணீஷ (உச்சி)த்தின் உயரம் 1 அங்குலம். அங்கிருந்து கேசாந்தம் 3 அங்குலம்.

अक्षिसूत्रात् पुटान्तं तु सार्धवेदांशमिष्यते ।
नासापुटाच्च हन्वन्तं सत्रिपादं गुणांशकम् ॥ ५ ॥

तस्याधः ग्रीवोन्नतं तु युगमात्रमुदाहृतम् ।
कण्ठाद्धृदयान्तं च हृदयान्नाभिसीमकम् ॥ ६ ॥

नाभेस्तु योनिपर्यन्तं सर्वं त्रयोदशांश[illegible] ।
ऊरुदीर्घं तु षड्विंशत् जानुदीर्घं युगांशकम् ॥

ऊरुदीर्घसमं जङ्घादीर्घं पादतलं युगम् ।
कलांशं तु तलायामं पार्ष्ण्यङ्गुष्ठाग्रसीमकम् ॥

तर्जन्यङ्गुष्ठयोर्दीर्घं [illegible] ।
सार्धत्रिमात्रं मध्यं स्यात् त्रिमात्रं तदनामिका ॥ ७ ॥

सार्धद्विमात्रं तु कनिष्ठाङ्गुलिदीर्घकम् ।

கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்ராந்தம் 4⅓ அங்குலம். அக்ஷிஸூத்திரத்திலிருந்து புடாந்தம் 4½ அங்குலம். புடாந்தத்திலிருந்து ஹந்வந்தம் 3¾ அங்குலம். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 13 அங்குலம். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 13 அங்குலம். நாபியிலிருந்து யோனிவரையில் 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலம். ஜங்கையின் (கணைக்காலின்) நீளம் 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். ஆகக் கூடுதல் $1+3+4\frac{1}{3}+4\frac{1}{2}+3\frac{3}{4}+4+13+13+13+26+4+26+4=120$ அங்குலமாம்.

பாததலத்தின் நீளம் குதிகாலிலிருந்து பெருவிரல் நுனி வரையில் 16 அங்குலம். பெருவிரல், அதற்கு அடுத்த விரல் இவைகளின் நீளம் 4½ அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலம். அணி விரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சிறு விரலின் நீளம் 2½ அங்குலம்.

ஶிஷ்ட-ஶா(ஷா)ய-ஷோதாரு-வாதாரு-ஸஹி
ய-ஷெவெ: ॥ ௭௮ ॥

ஸம்மாங்கோஷிகநிஷ்ஷாணம் அஸணாம்மாஷிவிஷ்ஸ்ரதழ ।
தீ்வ்யம்ஸம் து நவவ்யாஸம் வாஷொநாயதவதஸ்ஸடீழ ॥

ஸம்மாஶீநாம் ஸொஷொத்தம் து நவவ்யாஸஸெஸம் ஹவெகஸ ।
வாடிதநாமுவிஷ்ஷாரம் ஷண்ணாதநிதி கயயதெ ॥ ௨0 ॥

ஸயயம்வண்ணம்மாஷும் வாஷ்ஷிஷிஷ்ஷாரம் அதாரம்மாஷழ ।
ஸகுிமாஷ்ஷாணஷிஷ்ஷாரம் வணுஷாமம் விஶீயதெ ॥ ௨௧ ॥

நஉகா(ஷ)திவெஷாம்ஸம் ஜம்வாஸயயம் ஸஷாம்மாஷழ ।
ஜானொவஷ்யாஸம் து ஸவ்ஷாம்ஸம் ஹாஸம்ஸஸமொஸாஸமஷுகழ ॥

ஹாநாஷிமாணஹாமம் து விஷ்ஷாரம் கடிபஸகழ ।

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் (கால்) விரல் களின் அகலம் முறையே 16, 8, 7½, 7, 6 யவையாகும். நகங்களின் அகலமானது, (விரல்களின் அகலத்தில்) 3ல் 2 பங்காகும். அதன் நீளமானது, அகலத்தில் ¾ பங்கு உடையதாய் நீண்டு வட்டமாக இருப்பதாகும். விரல் களின் முகத்தின் உயரமானது, நகத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமானதாகும்.

பாததலத்தின் நுனியின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். நடுவின் அகலம் 5 அங்குலமாகும், குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். கால் மணிக்கட்டு மத்தியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதற்குமேலே கண்டைக்கால் நுனியின் (சிறுத்திருக்குமிடத்தின்) அகலம் 4 அங்குலமாகும். ஜங்கை மத்தியின் (கண்டைக்கால் நடுவின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால்களின் விஸ்தாரம் 7 அங்குல மாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். கடி பந்தத்தின் (இடுப்பின்) விஸ்தாரம் 24 அங்குலமாகும்.

யொநிபீடவிஶாலம் து ஸப்தாங்குலமுதாஹ்ருதம் ॥ ௨௬ ॥

யொநிமார்கம் சதுர்மாத்ரமதொமுகமஶ்வத்தபத்ரவத் ।
விஸ்தாரஸத்ருஶொத்ஸெதம் யொநிம் குர்யாத்ஸமுச்ச்ரயம்
(மாம்ஸலம்) ॥ ௨௭ ॥

ஶ்ரோணிஸ்தாநெ து விஸ்தாரம் ஸயவம் விம்ஶதிமாத்ரகம் ।
நாபெஸ்து நதவிஸ்தாரம் ஷட்யவம் பரிகீர்த்திதம் ॥ ௨௮ ॥

மத்யஸ்ய விஶாலம் து ருத்ராங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
ஸ்தநாதஸ்தாத்து விஸ்தாரம் ஸார்த்தத்ரயொதஶாங்குலம் ॥

ஸ்தநாண்டம் நவாம்ஶம் ஸ்யாத் சூசுகம் (த்வ்யங்குலம்)
ஸ்தநஸ்யாங்குலம் ।
ஸ்தநொத்ஸெதம் ஸார்த்தவெதாம்ஶசூசுகஸ்யார்த்தமாத்ரகம் ॥

ஸ்தநாக்ஷம் ச ஸ்தநம் சைவ வ்ருத்தம் குர்யாத்து ஸுந்தரம் ।

யோநி பீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். யோநியானது (அகலம்) 4 அங்குலமாகும். அது, கீழ்நோக்கான அரச இலைபோன்று இருப்பதாம். விஸ்தாரத்திற்கு ஏற்ற உயரத்துடன் மாம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கும்படி யோனியை அமைக்கவேண்டும்.

ச்ரோணியின் (அடிவயிற்றின்) விஸ்தாரம் 20 அங்குலம் 1 யவையாகும். கொப்புள் குழியின் அகலம் 6 யவையாகும். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக்கீழே (ஹ்ருதய) விஸ்தாரம் 13½ அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் சூசுகம் (கருப்பான அக்ரபாகம்) 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் உயரம் 4½ அங்குலமாகும். அதன்கண்(காம்பு)ணின் உயரம் ½ அங்குலமாகும். ஸ்தநாக்ஷமும் ஸ்தநமும் வட்ட வடிவமாகவும் அழகாகவும் இருக்கும்படி அமைக்கப்பெற வேண்டும்.

स्तनान्तरं यवाष्टांशं *सन्नवीरं च तत्र वै ॥२८॥

कक्षयोरन्तरं विप्र सप्तदशाङ्गुलं स्मृतम् ।
बाह्वन्तरायतिर्विस्तारमेकत्रिंशाङ्गुलं भवेत् ॥

हिक्काधो बाहुदीर्घं तु षड्विंशत्यङ्गुलं (भवेत् ।
कूर्परोत्थं द्विमात्रं स्यात्प्रकोष्ठं द्विनवाङ्गुलम् ॥ ३० ॥

मणिबन्धात्तलायामं सप्ताङ्गुलमुदाहृतम् ।
तन्मध्यमा(तस्मान्मध्यमा)ङ्गुलिः षड्भिः पञ्चभिस्तर्जनी भवेत् ॥ ३१ ॥

अनामिका तर्जनीवत् †यामं मानं कनिष्ठयोः ।
सम्माङ्गुलीनां दीर्घं चैवं हस्तयोरङ्गुष्ठयोरपि ॥३२॥

இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் ஓதுக்கம் 8 யவை. இந்த இடமே சந்நவீரம் அணியுமிடமாகும். ஸ்தநாக்ஷங்களின் மத்தியின் ஓதுக்கம் 17 அங்குலமாகும். புஜங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 31 அங்குலமாகும். கழுத்து மட்டத்திற்குக் கீழே புஜத்தின் (மேல்க்கையின்) நீளம் 26 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 18 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டிலிருந்து உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். சுட்டு விரல் அணி விரல்களின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். பெருவிரல், சிறுவிரல்களின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல்முதல்

---

*सिञ्जवीरं तु इति सर्वत्र मातृकापाठः ।
सन्नवीरं तु इति पाठस्तु सम्प्रदायो भवेदिति भाति

†कनिष्ठाङ्गुष्ठयोः यामम् इति सम्प्रदायेन पाठेन भाव्यम् ।

நவஸப்தாஷ்டஸப்தஷட்யவம் மத்யாதிவிஸ்த்ருதம்(யவ
ஸம்மத்யாஷ்டதஸ்ததஃ) ।
தஸ்ய பஞ்சாம்ஶே அங்குலமம் து (அங்குஷ்டாமம்)நகதார
விதீயதே ॥ ௫௫ ॥

யவத்வயாதிகம் தாரம் நகாயாமம் து தீக்ஷ்ணவத் ।
ஹஸ்தஸ்ய தலவிஸ்தாரம் பஞ்சமாத்ரம் விதீயதே ॥ ௫௬ ॥

மணிபந்தவிஶாலொத்ரிஃ ஹஸ்தாம்ஶம் கூர்பரஸ்ய து ।
ஷடம்ஶம் பாஹுவிஸ்தாரம் ஸப்தாம்ஶம் பாஹுமூலகம் ॥

தஸ்மாதாமணிபந்தாந்தம் க்ரமாத்வேணுவத் க்ருஶம் ।
ஹஸ்தவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் ஸப்தாம்ஶம் க்ரீவவிஸ்த்ருதம் ॥

அக்ரே மூலே து விஸ்தாரம் *பஞ்சாம்ஶம் ஸ்யாத்த்வயாதிகம் ।
த்ர்யம்ஶம் மூலவிஸ்தாரம் கண்டபூர்ணஸமாக்ருதி ॥ ௫௭ ॥

சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் முறையே 9,7,8,7,6 யவைகளாம். விரல்களின் அகலத்தில் மேல் 4 பங்கு நகங்களின் அகலமாகும். நகங்கள், அகலத்தைவிட 2யவை நீளமுள்ளவைகளாகும். நகமானது கூர்மையாக இருப்பதாகும்.

உள்ளங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். முழுங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். பாஹுவின் (மேல்கையின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாஹு மூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 7 அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்திலிருந்து மணிக்கட்டு வரையில் கொழுத்த மூங்கிலைப்போல் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். கையின் அகலம் இவ்விதமாகும்.

கழுத்து நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அடிக்

---

*ஸப்தாம்ஶம் ஸ்யாத்த்வயாதிகம் இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபு
ஸ்தகபாடஃ ।

𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௮ ॥

𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌯𑌵𑍈𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍋𑌜𑍀𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌜𑍀𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

*𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌪𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂(𑌜𑌙𑍍𑌘𑌂) 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

கழுத்தின் அகலம் 8 ¶(7½) யவையாகும். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். முகமானது கோழிமுட்டை வடிவத்திலிருப்பதாகும்.

புருவத்திற்கும் கேசாந்தத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு, 2½ அங்குலமாகும். ப்ருமத்தியத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்திராந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 2½ அங்குலமாகும். நாஸாபுடத்திலிருந்து வாய் வரையில் மத்திய அளவு 1⅛ அங்குலமாகும் கோஜி (மேலுதட்டிலுள்ள பள்ளம்) யின் நீளம் 4½ யவையாகும். அதன் அகலம் நீளத்தில் ஸரிபாதி 2¼ யவையாகும். §காதின் அகலம் 3 அங்குலமாகும், காதின் நீளம் 4¼ அங்குலமாகும். காதிலிருந்து அதன் நாளமானது தொங்குதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். காலானது யானையின் துதிக்கையைப் போல முறையே கரவு சிறை

---

*𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

¶7½அங்குலம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலின் பாடம்

§காதின் அகலம் 2 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஶேஷமங்கம் து(த்த)தாலோக்தமார்கேணைவ
ஸமாசரேத் || ௪௧ ||

ஸ்த்ரீணாம் ஸாமான்யமேதத்தி விஶேஷமதுநா ஶ்ருணு |

அத கௌரீலக்ஷணம் ||

கௌரீ சைவ த்விபுஜா ஶாந்தா த்விநேத்ரா ஷட்ப்ரகாஶி
(ஸாஶி)தா || ௪௨ ||

கரண்டமகுடா வாபி கிரீடமகுடாந்விதா |
மகுடம் கேஶபந்தம் வா தேஷாமேகதமம் சரேத் ||

கேஶாந்த(கிரீட)மகுடோத்ஸேதமஷ்டாதஶாங்குலம் |
ஏகவிம்ஶாங்குலம் மத்யம் ஶ்ரேஷ்டம் சதுர்விம்ஶாங்குலம் ||

வாக இருக்கவேண்டும். (அடித்துடையின் அகலம்) 12 அங்குலமாகும். மற்ற லக்ஷணங்களை உத்தமதசதாலத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் கணக்குடனேயே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே ஸ்திரீபிம்பங்களின் ஸாதாரணமான (பொதுவான) லக்ஷணமாகும். இனி விசேஷ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

கௌரீ லக்ஷணம்

கௌரீதேவியானவள், இரண்டு கைகளும், சாந்தமான ஆகிருதியும், இரண்டு கண்களும் நீண்டு (சிறப்பாக) பிரகாசிக்கும் ஆறு ஸ்தானங்களுமுடையவளாக இருப்பவளாவாள். கரண்ட மகுடப், அல்லது கிரீடமகுடம், அல்லது கேசபந்தமகுடம் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

கிரீடமகுடமானது, கேசாந்தத்திலிருந்து 18 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது அதமமாகும். 21 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது மத்தியமமாகும். 24 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது உத்தமமாகும். அந்த முகுடத்

யவாதிகம் ஶிரோதாஹாத் மகுடமூலவிஸ்த்ருதம் |
மூலம் ஸப்தாஷ்டபாகைக ஹீநாக்ரவிசாலகம் || சரு ||

கிரீடமகுடம் சைவம் *கேஶபந்தேவமாசரேத் |
மூலாதக்ரம் க்ரமாத் க்ஷீணம் கரண்டமகுடஸ்ய து ||சசா||

பத்மஸ்ய முகுலாகாரம் மகுடாக்ரம் ப்ரகல்பயேத் |
த்ரிபஞ்சஸப்தநவபி: கரண்டைஸ்து விராஜிதம் ||சஎ||

தின் அடியானது, சிரஸ்ஸின் அகலத்தைக்காட்டிலும், 1 யவை, அகலத்தில் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தை 7 அல்லது 8 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில் 1 பாகம் குறைவான அகலமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கிரீட மகுடத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. * கேசபந்தத்தை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

கரண்ட மகுடமானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். முகுடத்தின் அக்ர பாகத்தை, தாமரை மொட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாக அமைக்கவேண்டும். (கரண்டமகுடமானது தாமரை மொட்டைப்போல, அடி சிறுத்து, மத்தியில் அகண்டு, அதற்குமேலே முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்) கரண்ட மகுடமானது, 3, 5, 7 அல்லது 9, கரண்டங்களுடன் (அடுக்குகளுடன்) அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். (கரண்டம்—தேன்கூடு தேன் கூடானது, அடியில் அகண்டபத்தையும், அதற்குக் கீழே முறையே குறைந்த அகலமுள்ள பலபத்தைகளாலுமமைந்த

---

*கரண்டமகுடம் ஶ்ருணு இதி வா பாடேந பவ்யமிதி பாதி |

* இனி கரண்ட மகுடத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

அதஸூத்ரீவஸம்யுக்தம் நாநாவஷ்டைவிராஜிதம் ।
ஹாரோபக்ரீவஸம்யுக்தம் மௌக்திகாபரணைர்யுதம் ॥ ௪௮ ॥

கர்ணே கர்ணஸுவம்யுக்தே அசதுரங்குலாயதே
(தே ததா) ।

மகுடம் கர்ணஞ்சைவ வாபி வ்ருத்தம் கர்ணஞ்சைவ து ॥ ௪௯ ॥

கடகை: கடிஸூத்ரஞ்ச ஹாரோபக்ரீவஸம்யுதம் ।
பாஹுபூரீவஸம்யுக்தம் சந்நவீரவிராஜிதம் ॥ ௫௦ ॥

யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தா கேயூராஞ்சா ஸுவர்ணதா ।
உத்கல்பவஸநா தேவீ ஸ்யாமவர்ணா ச ஸுந்தரீ ॥ ௫௧ ॥

தாகும். இவ்விதமே அடியின் அகலத்தைவிட குறைவான அகலமுள்ள பல அடுக்குகளுடனமைந்திருக்கவேண்டு மென்பது கருத்து)

மேலும், (கிரீடமகுடம், கரண்டமகுடம் இரண்டிலும் 4 பக்கங்களிலும்) 4 பூரிமங்களுடனும் (பூரிமம்—இலைகள் புஷபங்கள் போன்ற விசித்திரமான அமைப்பு) பலவித புஷ்பங்களுடனும் அழகாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியின் மூர்த்தியானது, ஹாரம், உபக்ரீவம், முத்துமாலை, இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்ப தாகும்.

காதுகள் குண்டலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, 4 அங்குலம் நீண்டிருப்பவைகளாம். முகுடம், குண்டலம், இவைகள் வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். குண்டலம் மட்டுமாவது வட்டமாக இருக்கவேண்டும்.

கடகம், கடிஸூத்திரம், ஹாரம், உபக்ரீவம், பாஹு பூரிமம், சந்நவீரம், இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்ப தாகும்.

தேவியானவள், யஜ்ஞோபவீதம், கேயூரம், வெண்

உத்பூலம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தம் ப்ரலம்பிதம் ।
ஸ்வஸ்திகம் ஸமபங்கம் வா கர்துமேதத்ஸுசோபநம் ॥ ௯௨ ॥

தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் ।
ஸ்வஸ்தி து மாணாம்ஸம் து *ப(வெ)தாம்ஸம் ஸம
ஹம்மகெ ॥ ௯௩ ॥

பட்டாடை, இவைகளையணிந்து, பச்சைநிறமும், அழகிய ஸ்தநங்களும் உடையவளாய், மனோஹரமான அழகின் உருவமாக அமைந்திருக்கவேண்டும்.

[ஹாரம் மார்வரையில் தொங்கும் மாலை. உபக்ரீவம்—மார்மட்டத்திற்குமேலே தொங்கும் ஹாரம். முக்தாதாம—முத்துமாலை, கர்ண குண்டலம்—வட்ட வடிவமான கர்ணாபரணம். கடகம்—புஜமத்தியிலணியும் ஆபரணம். கடிஸூத்ரம் — அரைஞாண். பாஹுபூரிமம் — பாஹுவலயத்திலிருக்கும் இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற அலங்காரம். சந்நவீரம்—ஊர்த்துவகாயத்தில் தொங்கும் ஹாரம் முதலியவைகள், பக்கங்களில் தொங்கும் குஞ்சம் முதலியவைகள், கேயூரம், கடகம், பத்திரபூரிமம், முதலியவைகள் இவைகளின் நடுவில் தொங்கும் ஹாரங்கள். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். —மாநஸாரம்)

தேவியின் வலதுகையில் நீலோத்பல புஷ்பம் இருக்க வேண்டும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்க வேண்டும். அம்பாளின் ஸ்வரூபத்தை ஆபங்கலக்ஷணத்துடனாவது, ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனாவது மிகவும் அழகாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

தேவியின் வலது கால் ஸ்வஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும்.

---

*வெதாம்ஸம் இதி ஸ்வல்ப தீர்க்கமாநுயஸ்தா: பாடா: ।

𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤(𑌨𑍍𑌤𑍇)𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ॥

𑌹𑌨𑍌 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௫ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

*𑌤𑌤𑍍𑌰(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌮𑌾𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌥 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௫௭ ॥

ஆபங்க லக்ஷணத்தில், நதமானம் (வணக்கத்தால் குறையும் அளவு) 3 அங்குலமாகும். ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 2 [1](4) அங்குலமாகும். இனி ஸூத்திரத்தை முறையுடன் கூறுகிறேன்.

நடுநெற்றியிலிருந்து, இடது நேத்திராந்தம், இடது நாஸாபுடாந்தம், இடது தாடை, ஸ்தநங்களின் மத்தியம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இவைகளில் மத்திய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். பாதாங்குஷ்டங்களின் மத்திய ஒதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். அதில், 4ல் 1 பாகம் [2] (3ல் 1 பாகம்) குதிகால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கமாகும். இவ்விதமாக ஆபங்கஸூத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸமபங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

---

* 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

1. ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 4 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதிமஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

2. 3ல் 1 பாகம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

லலாடமத்யே நாஸாக்ரே பாதபார்ஷ்ணித்வயோச்ச மத்யமே ।
ப்ரலம்பம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து வ்யாஸம் து
ப்ரோச்யதே ॥ 58 ॥

தத்ஸூத்ராத் ஸ்தனயோர்மத்யம் தக்ஷிணே து
த்ர்யங்குலம் ।
தத்ஸூத்ராத் வாமதோ(தக்ஷிணே)நாபிநீவ்ரம்
த்வ்யங்குலம் பவேத் ॥ 59 ॥

தத்ஸூத்ராத் வாமதோ(தக்ஷிணே)யோநிமூலமத்யம்
சதுரங்குலம் ।
தத்ஸூத்ராத் தக்ஷிணே ஜாநுநீவ்ரம் த்ர்யங்குலம்
பவேத் ॥ 60 ॥

சேஷம் ஸர்வவிசிஷ்டம் கௌரீலக்ஷணமேவ ஹி ।
ஸாஸ்த்ராதிசக்தீநாம் ப்ராகேவ ப்ரோச்யதே தவ
(உக்தம் து லக்ஷணம்) ॥ 61 ॥

இதி காஸ்யபசில்பே மத்யதசதாலே ஸ்ரீஉமாலக்ஷணம் நாம
ஷட்பஞ்சாசத்தம: படல: ஸமாப்த: ॥

நடுநெற்றி, நுனிமூக்கு, புறங்கால்களின் மத்தியபாகம், இவைகளில் பிரம்ஹஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட வேண்டும். இனி ஒதுக்கத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

பிரம்ஹஸூத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் ஸ்தநங்களின் மத்தியபாகம் 3 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் நாபிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் யோநிமூலமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். மற்றபடி இதில் கூறப்படாத கௌரி லக்ஷணங்கள்யாவும் முன்னமேயே

|| அத ஸப்தபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

அதாதமதஶதாலம் ||

கநிஷ்டம் தஶதாலேந ஶ்ருணு வக்ஷ்யே த்விஜோத்தம ।
சந்த்ராதித்யாவஶ்விநௌ ச ருஷீம்ஶ்சைவ குஹம் ததா ॥ ௧ ॥

ஶாஸ்தாரம் இந்த்ரம் சைவ சண்டேஶம் க்ஷேத்ரபாலகம் ।
கநிஷ்டதஶதாலேந காரயேத்து விசக்ஷண: ॥ ௨ ॥

ஷோடஶாதிகஶதாம்ஶம் ஸ்யாதஸ்ய தஶதாலகம் ।
உஷ்ணீஷமம்ஶமாத்ரம் ஸ்யாத் கேஶாந்தம் து குணாம்ஶகம் ॥

கேஶாந்தாத் ஹந்வந்தம் ஸார்தார்காம்ஶம் பவேத் ।
யுக்மாம்ஶம் ஸமவ்யாதம் கண்டாந்தம் த்விஜோத்தம ॥ ௪ ॥

கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஸரஸ்வதி முதலிய ஸ்திரீ தேவதைகளின் லக்ஷணங்கள் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (61)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் மத்யம தசதாலத்தில் ஸ்திரீமாநம் என்னும் ஐம்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தேழாவது படலம்.

அதம தசதாலம்.

ஹே அந்தணனே! இனி அதம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. ஸமர்த்தனுன சில்பியானவன், சந்திரன், சூரியன், அசுவினீ தேவர்கள், இருடிகள், குகன், ஐய்யனுர், இந்திரன், சண்டிகேசர், க்ஷேத்திரபாலகர், இவர்களை கனிஷ்ட தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். அதம தசதாலமானது 116 அங்குலமாகும்.

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து கேசாந்தம் வரையில் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து ஹனுவந்தம் 12½ அங்குலமாகும் ஹநுவிலிருந்து

ஹிக்காஸூத்ராத் ஸ்தநா(ஸ்யா)ந்தம் ஸார்த்தஸூர்யம் மாத்ர(ஸாதக)
கம் பவேத் |
ஸ்தநாந்தா(த்தா)ந்நாபிபர்யந்தம் தத்ஸமம் பரிகீர்த்திதம் ‖
நாபேஸ்து மேட்ரமூலாந்தம் ஸார்த்தாதித்யமாத்ரகம் |
மேட்ரமூலாத்து ஜாந்வந்தம் பஞ்சவிம்சதிமாத்ரகம் ‖ ௬ ‖
வேதமாத்ரம் து ஜாநு ஸ்யாத் ஜங்கா சோருஸமா
பவேத் |
வேதாம்சம் சரணோத்ஸேதம் துங்கமேவம் விதீயதே ‖ ௭ ‖
உஷ்ணீஷாத் ப்ருஷ்டகேசாந்தம் ஸார்த்தபாநும் மாத்ரம் பவேத் |
உஷ்ணீஷ(ாத்) பார்ச்வகேசாந்தம் பஞ்சமாத்ரமுதாஹ்ருதம் ‖
கேசாந்தாத்தநுபர்யந்தம் த்ரிதம் து மாநபாஜிதே |
கேசாந்தாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் பாகபூர்ணம் ஸமாத்ரகம் ‖

'கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஸ்தந மத்தியம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். ஸ்தநமத்தியத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12½ அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். மேட்ரமூலத்திலிருந்து முழங்கால் வரையில் 25 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் 25 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக உயரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (7)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பார்சுவ கேசாந்தம் 5 அங்குலமாகும். (8)

கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க் கட்டை வரையிலுள்ள அளவை, 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம், கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்திரம் வரையில், 1

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பாகம் புடாந்தம் வரையில், 1 பாகம் ஹநுவந்தம் வரையில், என்று கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும் (9)

நேத்திரங்களின் மத்தியபாகமானது $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதற்கு ஸமமான அளவே கண்ணின் நீளமாகும். இரு கண்களின் நீளம் 5 அங்குலம் இருப்பதாகும். (10)

ப்ரூமத்தியத்திலிருந்து ஊர்த்வ கேசாந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 17 அங்குலமாகும். நடுப் புருவத்தின் அகலம் 1 யவையாகும்? புருவமானது நடுவிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே, சிறுத்திருப்பதாகும. (11)

நேத்திரத்தின் (கருவிழியின்) அகலம் 6 யவையாகும். மேலிமையின் விஸ்தாரம் (உயரம்) 7 யவையாகும். கீழிமையின் அகலமும் அவ்விதமே 7 யவையாகும். (12)

நேத்திரத்தின் நீளத்தை 3 பாகமாகச் செய்ய வேண்டும். அதில் 1 பாகம் கிருஷ்ணமண்டலமாகும். (நடுவிலிருக்கும் கருவிழியாகும்) கிருஷ்ணமண்டலத்தின் நடுவில், ஜ்யோதிஸ் (ஒளி) 1 யவையாகும், ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் நடுவில் திருஷ்டி (பார்வை) 1 யவை (யூகை)

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌲𑍇𑌖𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌬𑍁𑌕𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌯𑌵𑍋𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂(𑌵𑌿𑌂)𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥

யாகும். கீழேயுள்ள இமையிருக்குமிடத்தில் (நேத்திர மத்தியில்) விசேஷித்து நேத்திர ஸூத்திரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (14)

புருவத்தின் கேசாந்தங்களின் நடுவில் பாலசந்திரனைப் போல புருவம் இருப்பதாகும். காதின் இடமும், காதும், உத்தம தசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். மூக்கினடியின் அகலம் உத்தம தசதாலத்தில் கூறப் பட்டதேயாகும். நாஸாக்ரத்தின் விஸ்தாரம் 1 அங்குல மாகும். கீழுதட்டின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். உதட்டின் விஸ்தாரம் அதில் ஸரிபாதி 1 அங்குலமாகும். சுபுகத்தின் (முகவாய்க் கட்டையின்) உயரம் 2 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமும் அதைப்போலவே 2 அங்குலமாகும். (அதன் மத்தியில்) பள்ளம் ½ யவையாகும். (18)

அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். நுனிக் கழுத்தின் அகலம் 7½ அங்குலமாகும், மார்பின் அகலம்

𑌆𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 *𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌨𑌵𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌸𑍁(𑌷𑌟𑍍)𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌤𑌤𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥௨௪॥

𑌅𑌗𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌖𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌖𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௨௫॥

---

37 (27) அங்குலமாகும் பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 25 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 19 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நடுவிரல் வரையில் நீளம் 12½ அங்குலமாகும். அந்த நீளத்தில் ஸரிபாதியளவு உள்ளங்கையின் நீளமாகும். பாக்கியுள்ள ஸரிபாதியளவு நடுவிரலின் நீளமாகும்.

பெருவிரலின் நீளம் [2] 18 யவையாகும். அணிவிரலின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். சுட்டு விரலின் நீளமும் அதுவே யாகும். (4½ அங்குலமாகும்) சிறுவிரலின் நீளம் 4 அங்குல மாகும். பெருவிரல் முதலிய விரல்களின் அகலம் முறையே, 9, 7, 8, 6, 5, யவையாகும். விரல்களின் நுனி யானது அடிப்பக்கத்தின் அகலத்தில் 8ல் 1 பங்கு குறைந் திருப்பதாகும். விரல்களின் நுனியின் அகலத்தில் 5ல் 4 பங்கு, நகங்களின் அகலமாகும். நகத்தின் நீளமானது,

---

*𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

2. பெருவிரல் நீளம் 4 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

அங்குஷ்டே து த்விபர்வ ஸ்யாதந்யேஷாம் து த்ரிபர்வகம் ।
*தலமத்யரேகாபி: ஶூலாகாரம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥ ௨௬ ॥

(தல)மூலப்ரதேஶஸ்ய கனம் கோலகமுச்யதே ।
அஷ்டாம்ஶ(த்ரய-?)ஹீனாக்ரம் து கனமித்யபிதீயதே ॥

தலாயாமஸமம் ஜ்ஞேயம் தலஸ்யைவ து விஸ்தரம் ।
மணிபந்தஸ்ய விஸ்தாரம் த்ரிமாத்ரம் யவாதிகம் ॥ ௨௮ ॥

ப்ரகோஷ்டமூலவிஸ்தாரம் ஸார்த்தபஞ்சமாத்ரமுச்யதே ।
பாஹ்வக்ரஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸார்த்தஷண்மாத்ரமுச்யதே ॥

பாஹுமத்யவிஸ்தாரம் து ஸப்தாங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
ஹிக்காஸூத்ரம் து கக்ஷாந்தம் வஸ்வங்குலமுதாஹ்ருதம் ॥

அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1/4 பங்கு அதிகமாகும். பெருவிரல் 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாகும்.

*உள்ளங்கையின் பார்சுவங்களில், தலமத்தியரேகையானது, சூலத்தைப்போல இருப்பதாகும். உள்ளங்கையின் அடியின் கனம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் கனம் 8ல் 1 பாகம் குறைந்திருப்பதாம். (உள்ளங்கையின் நுனியானது, அடியின் கனத்தில் ஸரிபாதி கனம் இருப்பதாம்) உள்ளங்கையின் அகலமானது நீளத்திற்கு ஸமமானதாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரமானது, 3½ அங்குலமாகும். முன்கை அடிப்பக்கத்தின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். மேல்க்கை நுனியின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். மேல்க்கை நடுவின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கக்ஷாந்தமானது,

---

*தலே மத்யே து ரேகா: ஸ்யு: ஶூலபத்மாதி ஸம்ஹிதா: । இதி பாடோ ஸாத்ய: இதி பாதி ।

*உள்ளங்கையில் சூலம் பத்மம் முதலிய ரேகைகள் இருப்பதாம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௧ ॥

𑌉𑌦𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 [1]𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌮𑍍 (𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌂) 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௩௩ ॥

𑌚𑍂𑌚𑍁𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 (𑌯𑌵𑌂) 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
2 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥

ஹிக்காஸூத்திரஸ்தாநமாகும். கக்ஷாந்தத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். (கக்ஷாந்தம்—கமுக்கட்டை வரையிலுள்ள கையின் அகலம் 8 அங்குலம்.) (30)

கக்ஷங்களின் மத்தியமானது 22 அங்குலமாகும், ஹிருதயத்தின் எல்லையின் விஸ்தாரம், 18 அங்குலமாகும். வயிற்றின் விஸ்தாரம், 17 அங்குலமாகும். [3]ச்ரோணியின் விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். நாபியின் அகலம் 6 யவையாகும். அதன் தாழம் $\frac{1}{2}$ (6) யவையாகும். இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் அகலம் 12½ அங்குலமாகும். (33)

முலைக்காம்பின் அகலமும் உயரமும் 2 யவையாகும். [4]பீஜகோசத்தின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலமாகும்.

---

1. 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

2. 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

3. ச்ரோணி விசாலம் 18 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

4. இதிலிருந்து முழங்காலளவு வரையில் ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

லிங்கம் பஞ்சாங்குலாயாமம் ததக்ரம் குட்மலோபமம் |
கடிப்ரதேசவிஸ்தாரம் ஷட்யவாஷ்டாதசாங்குலம் || ௩௫ ||

ஊருமூலவிஸ்தாரம் து ஸார்தாஷ்டமாங்குலாக்ருதே |
ஜாநுமத்யவிஸ்தாரம் து ஸார்தஷண்மாத்ராங்குலாக்ருதே || ௩௬ ||

நலகாயாஸ்து விஸ்தாரம் ஸார்தவேதாங்குலம் பவேத் |
ப்ரபதாக்ரவிஸ்தாரம் கலாம்சிகாங்குலாக்ருதே || ௩௭ ||

தலமத்யவிஸ்தாரம் து பஞ்சாங்குலமுதாஹ்ருதம் |
பாதாங்குஷ்டஸ்யாயாமம் சதுரங்குலமுதாஹ்ருதம் || ௩௮ ||

தஸ்யாக்ராத் குல்பபர்யந்தம் ஸார்தத்வாதசமாத்ரகம் |
ப்ரதேசிந்யா தீர்கம் து த்ரயஸ்த்ரிம்சத்யவம் பவேத் || ௩௯ ||

*மத்யாங்குலிஸ்தத்துல்யம் வேதாங்குலம் ததநாமிகா |
கநிஷ்டிகாயா தீர்கம் து ஸார்தேந (ஸார்தம் து)
த்ர்யங்குலம் பவேத் || ௪௰ ||

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் நுனி (தாமரை) மொட்டுபோன்றதாகும். இடுப்பின் அகலம் 18¾ அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். நடு முழங்காலின் அகலம் 6½ அங்குலம். நளகையின் அகலம் 4½ அங்குலமாகும். முன் பாதத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். நடுப்பாதத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும்.

கால் பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுனியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் 12½ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 33 யவையாகும். நடுவிரலின் நீளம் அதேபோன்றதாம். அணிவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். [நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமும், அணிவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமுமாகும்.] சிறு விரலின்

*மத்யாங்குலிஸ்ஸார்தத்ர்யங்குலாயாமம் த்ர்யங்குலம் ஸ்யாதநாமிகா |
இதி பாடே பாவ்யம் |

ஸப்தாஷ்டநவதஶாவ்ய த்ரயோதஶயவம் க்ரமாத் ।
கனிஷ்டாத்யங்குஷ்டாந்தம் து விஸ்தார: ப்ரவிதீயதே ॥ ௪௧ ॥

ஸம(ம்)மூலாக்ர(ம்) ஸர்வம் ப்ரோக்தம் விஸ்தாரம்(ரே) து
த்ரிபாஜிதே ।
த்விபாகம் நகவிஸ்தாரம் தத்யோக்யாயதவர்த்துலம் ॥ ௪௨ ॥

தலாங்குஷ்டஸ்ய மூலே து பிண்டம் து த்வ்யங்குலம் பவேத் ।
கனிஷ்டாயாஸ்து மூலே து பிண்டம் நவயவம் பவேத் ॥ ௪௩ ॥

குல்பாக்ரபார்ஷ்ணிபர்யந்தம் வேதம் பார்ஷ்ணியுச்சம் ச வேத
மாங்குலம் ।
வ்ருத்தப்ருஷ்டவிஸ்தாரம் பாதோநம் நவமாத்ரகம் ॥ ௪௪ ॥

பஞ்சஸப்தே பதே வ்யாஸம் பஞ்சவிம்ஶதிமாத்ரகம் ।
*கு(க)க்ஷியோர்நாஹம் ப்ரோக்தம் (வ்ருத்தே) அஷ்டாவிம்ஶதி
மாத்ரகம் ॥ ௪௫ ॥

நீளம் 2½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் முடிய விரல்களின் அகலம் முறையே 7, 8, 9, 10, 13 யவை யாகும் (41)

விரல்களின் அடியும் நுனியும் (அகலத்தில்) ஸமமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் நகங்கள், அதன் அகலத்தில் 3-ல் 2 பங்கு அகலமும் அதற்கேற்ற நீளமுமுடையதாய், நீண்டுவட்டமாக இருப்பதாகும். கால் பெருவிரலின் அடியில் பாததலத்தின் கனம் 2 அங்குலமாகும். சிறு விரலுக்குக்கீழே பாததலத்தின் கனம் 9 யவையாகும். (43)

கால் மணிக்கட்டு முன்டிலிருந்து குதிகாலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் 4 அங்குலமாகும். வட்டமான பிருஷ்டபாகத்தின் அகலம் 8¾ அங்குலமாகும்.

---

*கு(க)க்ஷியோர்நாஹம் வ்ருத்தே இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட:

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌅𑌧𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

கக்ஷாந்தரம் வரையில் மார்பின் மத்திய அகலம் 25 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரத்தின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத அளவுகள் யாவும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பனபோலவேயாகும். எந்த எந்த தேவதைகளுக்கு லக்ஷணம் கூறப்பட்டதோ அந்த அந்த தேவதைகளின் ஆகிருதியானது முன் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். (46)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் அதம தசதாலம்
என்னும் ஐம்பத்தேழாவது
படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍 ||

𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 |
𑌵𑌸𑌵𑍋𑌷𑍍𑌟𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 || ௧ ||

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵(𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃) 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍁 |
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌬𑍇𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 || ௨ ||

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 |
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 || ௩ ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 |
𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿 || ௪ ||

ஐம்பத்தேட்டாவது படலம்

உத்தமநவதாலம்.

இனி உத்தமநவதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஊன்றிக் கேட்ப்பாயாக. வஸுக்கள், அஷ்டமூர்த்திகள், வித்தியேசர்கள், லோகபாலகர்கள், மற்ற தேவதைகள், இவர்களை உத்தமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்

பேரத்தின் உயரத்தை 112 பாகங்களாகப் பங்கு செய்யவேண்டும். அவைகளில் :—

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்ரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து ஹன்வந்தம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயாந்தம் 12 அங்குலமாகும்.

ஹ்ருத³யாந்நாபி⁴ஸீமாந்தம் ததா² த்³வாத³ஶாத்மகம் |
நாப்⁴யாதி³மேட்⁴ராந்தகம் த்³வாத³ஶாம்ஶம் விதீ⁴யதே || ௫ ||

ஊருதீ³ர்க⁴ம் சதுர்விம்ஶத³ம்ஶம் ஜாநுதுங்க³மம்ஶகம் |
ஜங்கா⁴தீ³ர்க⁴ம் ஶராப்³த்⁴யம்ஶம் வேதா³ம்ஶம் த³
பதோ³த³யம் || ௬ ||

ஹிக்காயா பா³ஹுதீ³ர்க⁴ம் ஸ்யாத் சதுர்விம்ஶதி
மாத்ரகம் |
அஷ்டாத³ஶாம்ஶம் ப்ரகோஷ்ட²ம் ஸ்யாத் த்³வாத³ஶாம்ஶம்
தலாயதம் || ௭ ||

தத்ர மத்⁴யமாங்கு³ல்யாயாமம் ஷட³ம்ஶம் பரிகீர்திதம் |
கநிஷ்ட²த³ஶதாலோக்தமாநேநைவ ஶேஷகாநபி || ௮ ||
தத்தத³வயவாயாமம் அப்யுக்தேநைவ காரயேத் |
ஏததே³வம் ஸர்வாங்க³ம் லக்ஷணம் கதி²தம் மயா || ௯ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே உத்தமநவதாலவிதா⁴நம் நாம
அஷ்டபஞ்சாஶத்தம: படல: ஸமாப்த: ||

ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12 அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தம் 12 அங்குலமாகும் துடையின் உயரம் 24 அங்குலமாகும். முழங்கால் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் உயரம் 24 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஆகக் கூடுதல் உயரம் 1+3+4+4+4+4+12+12+12+24+4+24+4=112 அங்குலமாகும். ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குக்கிழே மேல்கையின் நீளம் 24 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 18 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் (விரலுள்பட) நீளம் 12 அங்குலமாகும். அதில் மத்தியமாங்குளியின் (நடுவிரலின்) நீளம் 6 அங்குலமாகும். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகளை கநிஷ்டதசதாலத்திற்குக் கூறியுள்ளதைப்போலக் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் அங்கங்களுக்குக்கூறப்பட்டிருக்கும்

|| 𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍 ||

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 |
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 || க ||

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 |
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 || உ ||

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌕𑌾𑌨𑌲𑌮𑍍 |
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌮𑌂
𑌯𑌵𑍋𑌨𑌕𑌮𑍍 || ங ||

𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 || ச ||

அளவுகளை இவ்விதமே கொள்ளவேண்டும். (பேரங்களின்) லக்ஷணமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

காசியபீயசில்பசாஸ்திரத்தில் உத்தமநவதால லக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஐம்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தோன்பதாவது படலம்

மத்தியமநவதாலம்

இனி மத்தியம நவதாலத்தைச்சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஹே பிராமணோத்தமனே! யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், அஸ்திரமூர்த்திகள், மருத்துக்கள், இவர்களை மத்தியமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்.

பிரதிமையின் உயரத்தை 108 அம்சமாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் உஷ்ணீஷம் 1 அம்சமாகும். கேசாந்தம் 2¾ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்ரம் வரையில் 3⅞ அங்குலமாகும். புடாந்தமும், ஹனுவந்தமும் அதேபோல 3⅞ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 3¾ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து

த்ரியவோநம் து த்வாதஶாம்ஶம் ஹிக்காதோ ஹ்ருதயாவதி ।
நாப்யந்தம் சைவ தத்துல்யம் மேட்ராந்தகம் ததா ॥

பாதாதிககுணாம்ஶா ச விம்ஶாம்ஶம் சோருதீர்ககம் ।
ஜாநு க்ரீவஸமம் துங்கம் ஜங்கா சோருஸமா பவேத் ॥

ஜாநுதுல்யம் தலாயாமம் பாஹுரூர்வோஸ்ஸமோ பவேத் ।
ஸப்ததஶாங்குலம் ப்ரோக்தம் ப்ரகோஷ்டஸ்ய து தீர்ககம் ॥

ஷடம்ஶம் ச யவோநம் து தலாயாமம் கரஸ்ய து ।
தத்ஸமம் மத்யமாயாமம் ஶேஷம் யுக்த்யா ஸமாசரேத் ॥ ௮ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே மத்யமநவதாலவிதாநம் நாம
ஏகோநஷஷ்டிதம: படல: ॥

ஹ்ருதயாந்தம், நாபியந்தம், மேட்ராந்தம், இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 11⅝ அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 23¼ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் கழுத்தின் உயரத்தையொக்கும். (3¾ அங்குலமாகும்) கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்தையொக்கும் (23¼ அங்குலமாகும்) பாதத்தின் உயரம் முழங்காலைப்போன்றதேயாம். (3¾ அங்குலமாகும்) ஆகக்கூடுதல் உயரம் 1+2¾+3⅞+3⅞+3⅞+3¾+11⅝+11⅝+11⅝+23¼+3¾+23¼+3¾=108 அங்குலம். மேல்க்கையின் நீளம் துடையின் அளவேயாகும். (23¼ அங்குலமாகும்.) முன்கையின் நீளம் 17 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5⅞ அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் உள்ளங்கையளவேயாகும். (5⅞ அங்குலமாகும்) மற்றவைகளை யுக்தியாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (8)

காசியபசில்பசாஸ்திரத்தில் மத்தியமநவதாளத்தைக் கூறும்
ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

‖ 𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ‖

𑌅𑌥𑌾𑌧𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍 ‖

𑌅𑌥𑌾𑌧𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌗𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ‖ ௧ ‖

𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌧𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 (𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑌾𑌃) ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ‖

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌿
(𑌦𑍍𑌵𑌿)𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ‖

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 (𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂) 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ‖ ௨ ‖

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।

அறுபதாவது படலம்

அதமநவதாலம்

இப்பொழுது, அதம நவதால லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன். வித்யாதரகணங்கள், அஸுரர்கள், பித்ருக்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர்களை அதம நவதாலத்தினாலே செய்யவேண்டும்.

அதமநவதாலத்தின் உயரத்தை 104 பாகங்களாகக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 3/4 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 3½ (2½) அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திரஸூத்திராந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். புடாந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். ஹநுவந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 (3½) அங்குல

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௫ ॥

𑌊𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 (𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵) 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌨𑍁 𑌜𑌙𑍍𑌘𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾 ॥ ௬ ॥

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।

𑌤𑌲𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌃 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

மாகும். கழுத்திலிருந்து ஹ்ருதயாந்தம் 11½ அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11½ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11½ அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் (22 அங்குலம்) விதிக்கப் பட்டுள்ளது. முழங்கால் பாதம் இவைகளின் உயரம் கழுத்தின் உயரமேயாகும். 4 (3½) அங்குலமாகும். மேல்க் கையின் நீளம் 22 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்ற எல்லா அங்கங் களையும் யுக்தியாகக்கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (7)

காசியபீயசில்பசாஸ்திரத்தில் அதமநவதாலமென்னும்
அறுபதாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

——o——

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾𑌲𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌶𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌚(𑌤𑍍𑌯)𑌬𑌿𑌂𑌬𑍋𑌚𑍍𑌚𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌂 𑌤𑍁
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 || ௧ ||

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍀𑌮𑌕𑌮𑍍 |
*𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌦𑌶𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ||

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 |
𑌪𑍁𑌟𑌾𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌕𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌗𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ||

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 |
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ||

அறுபத்தோன்ருவது படலம்

அஷ்டதாலலக்ஷணம்

இனி அஷ்டதால விதியை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். அஷ்டதாலத்தின் உயரம் 100 அங்குலமாகும். (இதுவே மனித பிம்பத்தின் உயரமாகும்.) இந்த அளவில் உஷ்ணீஷம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 2½ அங்குல மாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் 9¾, (10¾) அங்குலமாகும். இந்த 9¾, (10¾) அங்குலத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம் நேத்ராந்தம், 1 பாகம் புடாந்தம், பாக்கியுள்ள 1 பாகம் ஹநுவந்தம், எனக் கொள்ளவேண்டும். கழுத்தின் உயரம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 10¾ அங்குலமாகும். நாபிவரையில் 10¾ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 10¾

*𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 |

ஸார்தைகவிம்ஶமாத்ரம் து ஊருதைர்க்யம் ப்ரகீர்திதம் ।
ஜாநு கந்தரஸமம் தைர்க்யம் ஜங்கா சோருஸமா பவேத் ॥

ஜாநுதுல்யம் தலோத்ஸேதம் பாஹுஶ்சோருஸமாயத: ।
ப்ரகோஷ்டம் து ஷோடஶாம்ஶம் ஸார்தபஞ்சாங்குலம்
தலம் ॥ சு ॥

தத்ஸமம் மத்யமாங்குல்யம் ஶேஷம் ப்ராகுக்தவந்நயேத் ।
அத்ராநுக்தம் து யத்ஸர்வம் அதமதஶதாலவத் ॥ எ ॥

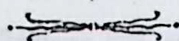
இதி காஶ்யபஶில்பே அஷ்டதாலவிதாநம் நாம
ஏகஷஷ்டிதம: படல: ॥

அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம், கழுத்தினளவுக்கு ஸம அளவு (3½ அங்குலம்) ஆகும். கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்திற்கு ஸமம் (21½ அங்குலம்) ஆகும். பாதத்தின் உயரம் முழங்காலினளவாகும் (3½ அங்குலமாகும்) ஆக உச்சி முதல் பாதம் வரையில் உயரம், 1, 2½, 10¾, 3½, 10¾, 10¾, 10¾, 21½, 3½, 21½, 3½ = 100 அங்குலமாம்.

பாஹுவின் (பின்கையின்) உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முன்கையின் உயரம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும் நடுவிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். மற்ற அளவுகளை முன்கூறியுள்ளபடியே கொள்ள வேண்டும். இங்கு கூறப்படாதவைகள் எல்லாவற்றையும் அதமதசதாலத்தில் கூறியபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் அஷ்டதாலத்தைக்கூறும்
அறுபத்தோன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌲 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌲𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 |
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 || ௨ ||

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚 𑌗𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 |
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍀𑌮𑌕𑌮𑍍 ||
𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍁 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 |
𑌜𑌾𑌨𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌚𑍋𑌰𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௩ ||

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 (𑌆𑌯𑌤𑌮𑍍) |

அறுபத்திரண்டாவது படலம்

ஸப்ததால லக்ஷணம்

இனி ஸப்ததால விதியை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். பைசாசபிம்பங்களின் உயரம் 88 அங்குலமாகும். அவைகளில், உஷ்ணீஷம் ½ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 1 அங்குலமாகும். நேத்திராந்தம் 2½ அங்குலமாகும். புடாந்தம் 3½ அங்குலமாகும் ஹந்வந்தம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்து 4 அங்குலமாகும். ஸ்தநாந்தம் 7 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11 அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 20 அங்குலமாகும். முழங்கால் 2 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 20 அங்குலமாகும். பாதம் 2 அங்குலமாகும். ஆக உச்சிமுதல் பாதம் வரையில்

ஊரூ-தீவ-ஒஸமம் ஸாஹூ: ப்ரகோஷ்டாம் த்ரிவணகழ ||

தளூயாஉம் தூ ஸூத்தாலும் வெடிாம்ஶம் தவெ்ூ விஹூலஃழ ।

தளூயாஉஸ்ய ஸத்ரஶும் ஶய்யாம் மாஃஷிதீவ-கேழ || சு ||

*ஶெஷம் ப்ராமாஷிதெ ஷெரெ ஹ்ராஸம் கூய-ா

உதீரிரயழ ।

ஸப்ததாலும் ஸாவய்ாதம் ஶெஷம் ப்ராமிவ ஶொஷிதழ ||எ||

உதி காஶ்யபஶிஜெ ஸப்ததாலு லக்ஷணம் நாம

ஷிஷஷ்டிதம: படலஸ்ஸாப்த: ||

கூடுதல் ½, 1, 2½, 3½, 3½, 4, 7, 11, 11, 20, 2, 20, 2 = 88 அங்குலமாகும்.

பாதத்தின் நீளம் 14 அங்குலமாகும். பாஹூதீர்கம் (பின்கையின் நீளம்) 20 அங்குலமாகும் முன்கையின் நீளம் 15 அங்குலமாகும். கைத்தலத்தின் நீளம் 5 அங்குல மாகும். அதன் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை முன் கூறியுள்ள முறையில் உசிதம்போல் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்ததால லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கூறப்படாதவைகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸப்ததாலலக்ஷணமென்னும் அறுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

---

*ஶெஷம் ப்ராமாக்தாமெணே ஹ்ராஸம் கூயாதிதியொ விதழ । உதி வாமெ ஹாவ்யபிதி ஹாதி ।

‖ 𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ‖

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ‖

𑌅𑌥 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ।
𑌨𑌗𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ‖ ௧ ‖

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌞𑍍𑌜𑌿(𑌶𑌂𑌸𑌿)𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ‖

𑌅𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜(𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍇𑌯)𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ‖ ௨ ‖
𑌕𑍁𑌟𑌿𑌯𑍋𑌰(𑌣𑍍𑌯𑌕𑍇) 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌟𑌾𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌜𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ।

அறுபத்திமூன்றுவது படலம்

மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கும்விதி

சைவமூர்த்தியை ஸ்தாபித்தபிறகு, விஷ்ணுமூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன். நகரமாக இருந்தால், அதில் மேற்குதிக்கு அல்லது மத்திய பாகத்தில் (விஷ்ணு மூர்த்தியை ஸ்தாபிப்பது) உத்தமமாகும். மத்ஸ்ய மூர்த்தி முதல் கல்கி மூர்த்தி வரையிலுள்ள மூர்த்திகளை, சில்பியானவன் அவைகளுக்குரிய ஸ்தானங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (2)

விஷ்ணுவின் முன்பக்கத்தில் கருடனையாவது விஷ்ணு குஞ்சத்தையாவது (ஆஞ்சநேயரையாவது) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். முன்பக்கத்தில் எதிரிலிருக்கும் கருடமூர்த்தி யானது இரண்டு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலிபந்தம் செய்து கொண்டு இருக்கவேண்டும். (3)

ம்ராமெ வா வாஹ்ஸ்ாமெயெ வா ஹவெஸ் வமுவ
உதஜ்மாவெ ॥ ௪ ॥

*வாராணெ வெஶ்ய ஹஸம் அ யஶஷ்ரும் தா ஸ்ாவயெத் ।
விஶானா(அா) ஹள வஹி ஸ்ாவய நைச்ருதிம் வாயு
சஅயெத் ॥ ௫ ॥

அய வக்ஷ்ய விஶெஷெண ஸகலஸ்ாாபனமுத்தமம் ।
ஶாங்கரெ ந்ருத்தமூர்த்திம் தா சூஹ்மெயாம் வ்ருஷவாஹநம் ॥
உஶாஸ்டியாதம் ஶிவ நைச்ருத்யாம் வஸிகல்பயெத் ।
கங்காளம் வாயவீர்ந்தாமெ ஹிக்ஷாடநம் ஜயாஞ்சிகெ ॥ ௭ ॥

விஷ்ணுமூர்த்தியை, ஆலயம், அரண்யம், குளம் புண்ய தீர்த்தம், இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிராமமாக இருந்தால் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அது கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாக இருக்க வேண்டும். (4)

விஷ்ணு மூர்த்தியை, மேற்கு திக்கு, தெற்கு திக்கு, இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஈசானியதிக்கு, அக்கினி திக்கு, நைர்ருதிதிக்கு, வாயுதிக்கு இவைகளிலும் ஸ்தாபித்து பூஜை செய்யலாம். (5)

இனி (சிவ மூர்த்திகளில்) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன்.

ஈசான திக்கில் நடராஜமூர்த்தியையும், அக்கினி திக்கில் விருஷவாஹன மூர்த்தியையும், நைர்ருதி திக்கில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியையும், வாயு திக்கில் கங்காளமூர்த்தியையும்,

---

*வாராணெ விஷ்ணுமூர்த்திம் அ யாம்யெ வாருணெ தா
ஸ்ாவயெத் ।
ஶாநெ வாவயாஹ்நெயெ வாயள வா நைர்ருதெ
அஅயெத் ॥

இதி பொயிதஃ வாடஃ கமலஞ்ஜிகஸ்ம்மஹ்நெதெதி ஹாதி ।

ஸுகாஸநம் து ஸத்யாம்ஶே விதயாம்ஶே த்ரிபுராந்தகம் ।
ஸுக்ரீவே ஹரிஹரார்த்தம் கந்தர்வே சந்த்ரஶேகரம் ॥
ஶேஷாம்ஶம் (ஶேஷே சண்டாநுக்ரஹம் ச) முக்யே (யாம்ஶே) காலாரிமூர்த்திகம் ।
உதிதே சார்த்தநாரீஶம் மஹேந்த்ரே கல்யாணஸுந்தரம் ॥ ௬ ॥

க்ஷேத்ரபாலம் து பர்ஜந்யே யாம்யே வா தக்ஷிணேஶ்வரம் ।
லிங்கோத்பவம் வாருணே ச ஸௌம்யே து கஜஹாரிணம் ॥
மத்யே ஸ்தாநயம் (மத்யேவஸ்தாநயே) ப்ராக்த ஸ்தாநாபேக்ஷ்ய (ப்ராக்தேஷ்வஸ்தாநாபேக்ஷ்ய) கல்பயேத் ।
மூலமத்யே(த்யம்) து ஸம்வீக்ஷ்ய(வேஶ்ய) ஸகலம் ஸ்தாபநம் க்ரமாத் ॥ ௭ ॥

ப்ராகாரேஷ்வஷ்டதிக்ஷு சாஶாஸ்வாதி கல்பயேத் ।

ஜய திக்கில் பிக்ஷாடநமூர்த்தியையும், ஸத்தியாம்சத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தியையும், விதியம்சத்தில் திரிபுராந்தக மூர்த்தியையும், ஸுக்ரீவாம்சத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியையும், கந்தர்வாம்சத்தில் சந்திரசேகர மூர்த்தியையும், சேஷாம்சத்தில் (சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தியையும்) முக்கியாம்சத்தில் காலாரி மூர்த்தியையும், உதிததிக்கில் (கிழக்கில்) அர்த்த நாரீஸ்வரமூர்த்தியையும், கிழக்கில் கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தியையும், பர்ஜந்ய திக்கில் க்ஷேத்திர பாலகரையும், தெற்கில் தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கில் லிங்கோத்பவ மூர்த்தியையும், வடக்கு திக்கில் கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தியையும், ஆலயமத்தியில் கூறப்பட்ட இடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். மூலஸ்தானத்தை மத்திய மாகத் தெரிந்துகொண்டு (அல்லது மூலஸ்தாநமூர்த்தியை ஸ்தாபித்துவிட்டு) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

பிராகாரத்தின் 8 திக்குகளிலும், 4 திக்குகளிலும்,

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑍀𑌥𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇 ||

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌮𑌂𑌶𑌕𑍇 |

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 || ௧௩ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

கோபுரவாயில் முதலியவைகளை அழகாகக் கல்பிக்க வேண்டும். பிராகாரத்தின் ஆதி, மத்தியம், அந்தம், இவைகளிலும், நீளமாக இருக்கும் பிராகாரத்தின் மத்தியிலும் (பரிவாரதேவதைகளுக்கு) ஸ்தானங்களை (சிறிய ஆலயங்களை) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அல்லது தேவாலயத்தின் மத்தியில்... ... ...
... ...
... ...
... ... (13)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸகல மூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி என்னும்
அறுபத்திமுன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| அத சதுஷ்ஷஷ்டிதம: படல: ||

ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண ஸுகாஸநவிதிம் பரம் |
ஆஸநம் ராஜஸம் பாவம் பத்ரபீடோக்தமாஸநம் || 1 ||

வாமாங்க்ரிம் சாயயேத் பீடே தக்ஷிணாங்க்ரிம் து
லம்பயேத் |
ஊர்த்வகாயோ(காயோ)பரிஷ்டாத்து ஸார்த்தவேதாங்குலா
திகம் || 2 ||

ஸ்பிக்பிண்டமாநமேதத்தி ஆஸீநோத்யே விசேஷத: |
ஆஸநே(நாத்) பூர்வகேசாந்தம் ஜாநுநோர்பாஹ்யாவ
ஸாநகம் || 3 ||

ஜாநுமத்யம் பூர்வகேசாந்தம் *ஜாநுபாஹ்யாந்த்ர
பாஹ்யகம் |

அறுபத்திநான்காவது படலம்.

ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி ஸுகாஸநமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, உட்கார்ந்த வடிவ முடையதாகும். ராஜஸ ஸ்வபாவமுடையதாகும். பத்திர பீடத்திற்குக் கூறியதே ஆஸநமாகும். இடது காலை பீடத்தின்மீது படுக்கையாக வைத்தும், வலது காலை தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். ஊர்துவகாயமானது 4½ அங்குலம் கூடுதலாக இருப்பதாகும். இந்த 4½ அங்குல அளவானது, உட்கார்ந்த வடிவமான மூர்த்தியின் ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (பிருஷ்ட பாகத்தின்) விசேஷ மானமாகும்.

ஆஸநத்திலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், முழங்கால்களின் வெளிப்பக்கம் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம், இரு முழங்கால்

---

*ஜாநோர்பாஹ்யாந்த்ரபாஹ்யகம் | இதி பாடாந்தரம:

𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌆𑌸𑌨𑍇 𑌨𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿(𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿) 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌯𑌥𑌾(𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜) 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌮𑍌𑌲𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂(𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ ௫ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬
𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍇𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌨𑌲𑌕𑌾(𑌲𑌾)𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।

களின் கோடி வரையிலுள்ள ஓதுக்கம். முழங்காலின் உச்சியிலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், பரஹஸ்தங்களின் மணிக் கட்டுகளின் மத்தியிலிருந்து நடுவிலுள்ள ஓதுக்கம், இவைகள், ஸம அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

ஆஸநம் வரையில் தொங்கும் 9 ஸூத்திரங்கள் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பூர்வஸூத்ரத்தைக் கூறு கிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக.

மௌளி மத்தியிலிருந்து, நாஸாக்கிரம், ஸ்தநங்களின் மத்தியம், (ஹிருதயமத்தியம்) நாபிமத்தியம், இடதுகணுக் கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (5½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது ஜாநுவந்தமாக ஓதுக்கம் 31, 30 அல்லது 29 அங்குலமிருப்பதாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அதன் (வலது காலின்) நளகாந்தம் வரையில் ஓதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். 13 அல்லது 10

பீடாத்தஸ்(வாமா)ஸ்பிக் த்விர்வாங்குலோன்னதம் த்ரிவா
த்ர்யங்குலம் வா || ௮ ||

மத்யஸூத்ராத் ததோ(அபய)ஹஸ்த மத்யரேகாவதி
ஹஸ்தகம் |

சதுர்தசாங்குலம் ப்ரோக்தமுன்னதம் து விசேஷத: || ௯ ||

*பஞ்சதசாங்குலம் துங் ... ... கோஷ்டாந்தகம்
பவேத் |

மத்யஸூத்ராத் கடகே ஹஸ்தே மணிபந்தஸ்ய
மத்யமாத்(வர) || ௰ ||

அங்குலமுமிருப்பதாகும். பீடத்திலிருந்து (பீடத்திலுள்ள மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) அந்த (இடது) குதிகாலின் ஒதுக்கம் 2, அல்லது 3 அங்குலமாகும். (8)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் (அபய ஹஸ்தத்தின் மத்தியரேகைவரையில்) ஒதுக்கம் 14 அங்குல மாகும். (9)

* 15 அங்குல ஒதுக்கமுடைய அங்குலாக்கிரமானது, தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும் (9½)

ஸூத்திரத்திலிருந்து கடகஹஸ்தத்தின் (வரதஹஸ்தத்

---

*ஸரஸ்வதீமஹால்புஸ்தகே, 9 ச்லோகாநந்தரம் ஸார்த்தச்லோகாத்மகோ(அ)யமதிகபாடோ த்ருச்யதே । தத்ர ச
"பஞ்சதசாங்குலம் துங்கமுக்தம் நாபிஸமம் பவேத் ।"
இதி ப்ரதமார்த்தச்லோகோ(அ)த்ர ஸம்யோஜ்ய: ப்ரதீயதே ।

* ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்தில், 9வது சுலோகத்திற்கு மேலே 1½ சுலோகம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அதில் முதல் ½ சுலோகத்தை, (வரதஹஸ்ததல மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் 14 அங்குலம்) அல்லது 15 அங்குலமாகும் அந்ததல மத்திய மும், வலது முழங்கையும், நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும் என்று பொருள்படும்படித் திருத்தியமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂
𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥ ௰௧ ॥

𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌃 ॥ ௰௨ ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌵𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌟𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾 ॥ ௰௩ ॥

[𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾 ॥]

*𑌵𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

தின்) மணிக்கட்டு நடுவரையில் ஓதக்கம் 15 அங்குலமாகும். (10½)

துடையிலிருந்து (இடது) மணிக்கட்டுவரையில் ஓதுக்கம் 2 அல்லது 3 (2×3=6) அங்குலங்களாகும். அந்த (இடது)கையானது, கடகஹஸ்தம், அல்லது ஸிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுட்டுவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்கள் யாவும் வளைந்திருக்கவேண்டும். பெருவிரல் சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு "கடக ஹஸ்தம்" என்று பெயர். (12½)

நடுவிரலானது, உள்ளங்கை நடுவரையில் வளைந்தும், அணிவிரல் அரைப்பங்கு வளைவாகவும், மற்ற விரல்கள் முன்போலவே சிறிது வளைவாகவும் இருப்பதற்கு ஸிம்ஹ கர்ணம் என்று பெயர். (13½)

---

* "𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

ஹிக்காஸூத்ரஸமம் கார்யம் கர்தர்யாஸ்ய(ஸ்யம்)
பரே கரே ॥ ௧௬ ॥

பக்ஷாவநாமிகாங்குஷ்டௌ தலயோஸ்ஸம்ஸ்திதௌ ।
கநிஷ்டா கிஞ்சிதாவக்ரா ஶேஷௌ த்வூர்த்வகதௌ ஸ்ம்ருதௌ ॥

கர்தர்யா(யா)க்ருதிரேவம் ஸ்யாத் லக்ஷணான்வித
ஸ்ருஜேத் ।
கூர்பரம் ஶ்ரோணிபார்ஶ்வே து பஞ்சஷட்ஸப்த
மாத்ரயா ॥ ௧௭ ॥

குக்ஷிமத்ய(ம்) ச நாஸாக்ர(ம்) பூர்வ
ஸூத்ரம் து ஸம்ஸ்ப்ருசேத் ।
மேட்ரமூலாத்து வாமாங்க்ரி மண்டியம் ஷடங்குலம் ॥

அதவா ஸப்தமாத்ரம் து பஞ்சமாத்ரமதாபி வா ।
நாபிமத்யாத்து வாமாங்க்ரி ஜானுமாத்ரம் ததைவ ச ॥ ௧௮ ॥

பரகரங்களின் கர்தர்யக்ரமானது (வெளிக்கைகளி லுள்ள கர்தரீமுத்திரையின் உச்சியானது) ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அக்கை களின் அணிவிரலும், பெருவிரலும், உள்ளங்கையில் பொருந்தி இருக்கவேண்டும். சிறுவிரலானது சிறிது வளைந் திருக்கவேண்டும். மற்ற இருவிரல்களும் நேராக உயர்ந் திருக்கவேண்டும். இவ்விதமான கர்தரீஹஸ்தத்தை, லக்ஷணத்துடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

முழங்கையானது, (ச்ரோணியின் பக்கத்தில், 5, 6 அல்லது 7 அங்குல ஒதுக்கத்திலிருக்கவேண்டும். பூர்வ் ஸூத்திரமானது, குக்ஷிமத்தியம், நாஸாக்ரம், இவைகளைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (16½)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து இடது கணுக்கால் முண்டின் நடுவானது, 6, 7, அல்லது 5 அங்குலமாகும், நாபி மத்தி

த்ரயொதஶாஂமுஷம் வாய ஹாஙஂமுஷயொ஧பி வா ।
ஊஷ்ம்ராஜ் ஜய்யஸூத்ராஞ்ஞஞ்ஞாஂ ஜநுஜாத்ரகம் ॥ ௧௯ ॥

ஸார்த்த த்ரயொதஶாஂஶஂ வா த்ரயொதஶாஂஶமெவ வா ।
ஜ்ஞாம(ய)தஂ ஸுவாஸீநஂ ப்ரவாள-ஸத்ருஶ ப்ரஹம் ॥

த்ரிணேத்ரஂ ஸுஸ்மிதவக்த்ரஂ ஸஂபூர்ணஂ ராஜஸஂ முணம் ।
வ்யாக்ரஜிநாம்பரோபெதஂ தூகூலவஸநாந்விதம் ॥

கதஶீவரஹஸ்தௌ த்வௌ பாஹ்யெ வாஹ்யஂதராநநஂ
(ரெ ஜுவஂ) ।

தக்ஷிணெ பரஶுஂ வாமெ க்ருஷ்ணஸாரம்ருகஂ தயெ ॥ ௨௨ ॥

அபயஂ தக்ஷிணஂ வாமஂ கடகஂ ஸிஂஹகர்ணகஂ ।
வாமெ கர்ணெ விஶெஷெண ஶஂபபத்ரஂ நியாமயெத் ॥

யத்திலிருந்து இடது காலின் நளகையின் உச்சியானது 14, 13, அல்லது 12 அங்குலமாகும். மௌளியக்கிரத்திலிருந்து மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கமானது, 14, 13½, அல்லது 13 அங்குலமாகும். (19½)

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது, நேராக உயர்ந்து, பவழம் போன்ற நிறமும், 3 கண்களும், அழகிய முகமும், நிறைந்த ராஜஸ குணமும், புலித்தோலாடையும், வெண்பட்டாடையும் தரித்திருப்பதாகும். (21)

பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும் உள்பக்கம் நோக்கியாவது, வெளிப்பக்கம் நோக்கியாவது இருப்பதாகும். (பரஹஸ்தங்களில்) வலது கரத்தில் பரசுவும் (கோடரி) இடது கரத்தில் மானும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில், வலது கரம் அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கரமானது, கடகஹஸ்தம் அல்லது ஸிம்ஹகர்ணமாகவும் இருக்க வேண்டும். இடது காதில், விசேஷித்து சங்கபத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (23)

त्रिचतुःपञ्चमात्रं वा पत्रवृत्तविस्तृतम् ।
कर्णनालघनं चैव त्रिमात्रं (यवं) पत्र
विस्तृतम् ॥ २४ ॥

एवं पत्रघनं प्रोक्तं [illegible] ।
दक्षिणे कर्णके चैव (मकरास्यं) तु कुण्डलम्
(व्यालं वा) सिंहमेव वा ॥ २५ ॥

कुण्डलव्यासतुङ्गं तु त्रिचतुःपञ्चमात्रकम् ।
युक्त्या तत्कुण्डलं कृत्वा कर्णात् स्कन्धोपरि
न्यसेत् ॥ २६ ॥

अथवा कर्णयोर्विप्र वृत्तकुण्डलकं न्यसेत् ।
वृत्तकुण्डलविस्तारमष्टादशयवं भवेत् ॥ २७ ॥

वेदाङ्गुलं तु तत्तुङ्गं कुम्भाब्जकुड्मलादिवत् ।
अन्यथा शोभनं वापि कल्पयेद्वृत्तकुण्डलम् ॥ २८ ॥

வட்டமான (கர்ண) பத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். கர்ணநாளத்தின் கனமும் பத்திரவிஸ்தாரமும் 3 படங்காகும் (3 யவையாகும்) பத்திரத்தின் கனமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வலது காதில் மகர குண்டலம், வியாள (ஸர்ப) குண்டலம் அல்லது ஸிம்ஹ குண்டலம் இருக்கவேண்டும். குண்டலத்தின் உயரமும் அகலமும், 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்த குண்டலத்தை யுக்தியினாலே செய்து காதிலிருந்து தோளுக்குமேலே தொங்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். (26)

ஏ அந்தணனே! அல்லது, காதுகளில் வட்டவடிவமான குண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

விருத்த குண்டலத்தின் விஸ்தாரமானது, 18 யவையாகும். அதன் உயரமானது 4 அங்குலமாகும். அதை கும்பம் (அல்லது) தாமரை மொட்டு போன்றுவது வேறு விதமாக அழகாக இருக்கும்படியாவது கல்பிக்கவேண்டும்

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் யத்வாஸம்வ்யாஜடாந்விதம் |
மகுடஸ்யோதயம் விப்ர சதுர்விம்சாங்குலம் பவேத் ||

த்ரிஸப்தாங்குலதுங்கம் வா அஷ்டாதசாங்குலமேவ வா |
கேசாந்த(ந்தாத்)துங்கமாக்யாதம் லலாடபட்டஸம்யுதம் ||

முகவிஸ்தாரஸமம் விப்ர மகுடஸ்ய(ஸ்ய) விஸ்தரம் |
தத்ஸப்தாஷ்டநவாம்சோந ஹீநமக்ர விஸ்தரம் || ௩௧ ||

சதுஷ்பூரிமஸம்யுக்தம் ஹாரம்சம் பூரிமோதயம் |
ஸவ்யே நாகம் தத்தூரம் வா வாமே க்ஷயசசிநம் ந்யஸேத் ||

தக்ஷிணே சசிகலா வாமே நாகதத்தூரகம் |

ஸுகாஸந மூர்த்தியானது ஜடாமகுடம், அல்லது ஜடை-மகுடம், இவைகளை தரித்திருப்பதாகும். மகுடத்தின் உயரமானது 24 அங்குலமாகும். 21 அல்லது 18 அங்குல உயரமுமிருக்கலாம். மகுடத்தின் உயரமானது கேசாந் தத்திலிருந்தாகும். அது லலாட பட்டத்துடன் கூடியதாகும். (30)

மகுடத்தின் விஸ்தாரமானது, முகவிஸ்தாரத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியானது அடிப் பக்கத்திலுள்ள அகலத்தில் 7ல் 1 பங்கு, 8ல் 1 பங்கு அல்லது 9ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். (31)

அந்த மகுடமானது (நான்கு பக்கங்களிலும்) நான்கு பூரிமங்களுடனிருக்கவேண்டும். (பூரிமம்—இலைகளின் வடிவமான அலங்காரம்) பூரிமமானது மகுடத்தின் உயரத்தில் 12ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். கிரீடத்தில் வலதுபக்கத்தில் நாகவடிவமும் ஊமத்தம்பூவும் அமைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் அர்த்த சந்திர வடிவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையையும் இடது பக்கத்தில் நாகம், ஊமத்தம்பூ இவைகளையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

கடிஸூத்ரம் த்ர்யதிகஸூத்ரம் ரஜ்ஜுவத் ஸ்ம்ருதம் ॥

கடிஸந்த்யுபரிஷ்டாத்து கடிஸூத்ரம் து யோஜயேத் ।
பஞ்சஷட்ஸப்தமாத்ரம் வா கீர்த்திமாநந்து கல்பயேத் ॥ ௩௪ ॥

தத்விஸ்தாரஸமோத்ஸேதம் மேட்ரோர்த்வே பரிகல்பயேத் ।
கடிஸூத்ராதூருதாமோருத்ர்யம்ஶாவஸானகம் ॥ ௩௫ ॥

ஊருதாமாந்தரே ஸ்யாத்ரத்நைர்முக்தாமயம் து தத் ।
கடிஸூத்ரம் ஸமாக்யாதம் கடகவலயாந்விதம் ॥ ௩௬ ॥

கடகவலயோபேதம் ப்ரகோஷ்டம் த்விஜஸத்தம ।
க்ருஷ்டாங்குலிவிணாஹம் வலயம் ... ஹி தத் ॥ ௩௭ ॥

கடிஸூத்திரமானது, மூன்றுக்கு அதிகமான சுத்துகளுடையதான கயிற்றின் வடிவமுடையதாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். இந்த கடிஸூத்திரமானது, கடிஸந்திக்குமேலே இணைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (அதன் நடுவில்) கீர்த்திமாநத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (கீர்த்திமாநம்—சிங்கத்தின் முகம்போன்ற வடிவமுள்ள முகப்பு) அந்த கீர்த்திமாநமானது, 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயரமும் அதே அகலமுமுடையதாகும். இது மேட்ரத்திற்கு மேலே கல்பிக்கப்படவேண்டும். ஊருதாமாவானது, கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடையின் 3ல் 1 பாகம் வரையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். (ஊருதாம — கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடை வரையில் தொங்கும் குஞ்சம்போன்ற அலங்காரம்) ஊருதாமாவானது நடுவில் ரத்நங்களுடன் கூடிய முத்துமாலையின் வடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கடிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கடகவலயத்துடனிருக்கவேண்டும். (36)

ஓ அந்தணனே! பிரகோஷ்டத்தில் (முன் கையின் அடிப்பக்கத்தில்) கடகவலயம் அணிவிக்கவேண்டும். அந்த

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌲𑌯𑌮𑍇𑌕𑍈𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌲𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇
𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௮ ॥

𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌂 (𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂) 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌲𑌯𑍇
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ।
𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍃𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌜𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍈𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑍇𑌮𑌮𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௪௦ ॥

𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑌿𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑌿𑌮𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥

வலயமானது, சிறுவிரலின் கனமுள்ளதாகவும் மிருதுவாக (அழகாக)வும் இருக்கவேண்டும். 2 அல்லது 3 யவை கன முள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

பிரகோஷ்டத்தில் (முன் கை நுனியில் மணிக்கட்டுக்கு மேலே) பராஜிதமென்னும் வளையை இரட்டையாக (இரண்டு வளைகளாக) அமைக்கவேண்டும். அது, அழகாக வும் ரத்நங்கள் பதப்பித்தும் இருக்கவேண்டும். முழங் கையில் (முழங்கைக்குமேலே) சேயூரத்தை (சேயூரம்-முழங் கைக்குமேலே அணியக்கூடிய வலயம்போன்ற ஆபரணம்) அமைக்கவேண்டும். கேயூரமானது, ஓரேவிதமாகவாவது. 8 இதழ்களுடன் கூடிய தாமரை மலர்போன்ற வடிவத்தி னுலே அலங்கரிக்கப்பட்டாவது இருக்கவேண்டும். அது சிலையினுலே செய்யப்பட்டிருப்பினும் அதில் பலவித ரத்நங் களும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (40)

அந்த கேயூரமானது பாஹுமத்தியத்தில் பத்திர பூரிமத்துடனிருக்கவேண்டும். பத்திரபூரிமத்தின் நாள

तस्मात्पूरिमादधोनालं *बाहुद्वित्रियवं तु वा ।
त्रिचतुष्पञ्चमात्रं वा भद्रपूरिमविस्तृतम् ॥ ४३ ॥

तद्व्यासार्ध(मात्र)तुङ्गं वा [illegible] द्विभागं
तु वा ।
द्विभागं वापि तुङ्गं तु तद्बाहुवलयं भवेत् ॥

मध्यमाङ्गुलिं विना शेषाश्चाङ्गुल्यः अङ्गुलीयकान्विताः ।
अङ्गुलीकामूलपर्वस्था वृत्ता या वसनान्वितम्
(रत्नसंयुता) ॥ ४४ ॥

उदरबन्धविस्तारं चैकद्वित्रियुगं तु वा ।
यवं वा द्वियवं वाथ उदरं बन्धनं भवेत् (घनम्) ॥

नानालङ्कारसंयुक्तं नानारत्नैर्विचित्रितम् ।

மானது (நாளம் – காம்பு) கேயூரத்திற்கு ஏற்ற கனமுடையதாக இநக்கவேண்டும். அந்த பூரிமத்திலிருந்து அதோநாளமானது, (கீழேயுள்ள காம்பானது) ... ...? (2 அல்லது 3 யவை இநப்பதாகும்.) பத்திரபூரிமத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். அதன் உபரமானது, அதன் அகலத்தில் சரிபாதியளவு, அல்லது ⅔ பங்கு அளவு, அல்லது இருமடங்காகும். இரண்டு பங்கு உயரமிருந்தால், அதற்கு பாஹுவலயம் என்று பெயர். (43)

நடுவிரல் நீங்கிய மற்ற விரல்கள் மோதிரமணிந்திருக்க வேண்டும். மோதிரங்கள் விரல்களின் அடிக்கணுவிலிருக்க வேண்டும். அவைகளில் ரத்நங்கள் பதித்திருக்கவேண்டும். உதரபந்தத்தின் அகலமானது, 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். உதரபந்தனமானது (உதரபந்தனத்தின் கனமானது) 1 யவை அல்லது 2 யவை இருப்பதாகும். (45)

---

*भवेद्द्वित्रियवं तु वा इति वाऽत्र साध्विति भाति

நாபேரூர்த்வே த்ர்யங்குலம் து ஸ்யாதுதரபந்தனம்
யுதம் (உதரபந்தம்) ॥ ௪௬ ॥

பாதயோ: மத்யமாங்குல்யா வர்ஜ்யம் ஸர்வாங்குலீயகா: ।
கார்யாயவத்வயம் த்ரியவம் து மத்யஸ்தூலம் து வா ॥ ௪௭ ॥

பாதயோ: ஜாலகஸம்யுக்தௌ மணிபந்தாததோ த்விஜ ।
பாதபந்தஸ்ய ஸூத்ரம் து யவத்வயகனான்விதம் ॥ ௪௮ ॥

தத்ஸூத்ர ஜாலகாநாம் ஸ்யாத் த்ரியவம் பஞ்சயவான்விதம் ।
த்ரியவம் ஜாலகாநாலம் சேஷம் சைவ ஜாலகோச்ச்ரயம் ॥ ௪௯ ॥

தஸ்யோத்ஸேதம் விஸ்தாரம் யவமானம் ச தத்ஸமம் ।
*சேஷம் ஹிக்கம் வக்ரம் மானம் யஸ்ய யத்து யதோசிதம் ॥ ௫௦ ॥

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது பலவிதமான அணிகளை யணிந்து பற்பல ரத்நங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உதரபந்தனமானது நாபிக்கு மேலே 3 அங்குலம் தள்ளி அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். 46)

கால்களில் நடுவிரல் நீங்கலாக மற்றவிரல்கள் மோதிரத்துடன் கூடியவைகளாகும். மோதிரங்களின் மத்தியத்தின் கனமானது 3 அல்லது 2 யவையாகும். ஏ பிராமணனே! இருகால்களும் மணிக்கட்டுக்குக்கீழே, பாதஜாலங்களுடன் கூடியவைகளாகும். (பாலஜாலம்–பாதஸரம்) பாதபந்த ஸூத்திரமானது 2 யவைகனமுள்ளதாகும். (பாதபந்த ஸூத்திரம் – மணிச்சிலங்கைகளுடன் கூடிய கயிறு) அந்த ஸூத்திரத்திலுள்ள சலங்கைகளின் காம்பானது 3 அல்லது 5 யவை அளவுடையதாகும். இந்த 5 யவைகளில் 3 யவை சலங்கையின் நாளமாகும். மீதமுள்ளது (2 யவை) ஜாலகத்தின் உயரமாகும். (48)

அதன் உயரமும் அகலமும் யவையளவும் ஸம அள

---

*சேஷம் தஸ்யாவமானம் ஸ்யாத் இதி ஸர்வத்ர கோசயுக்
பாடபேதா: ।

गाढावृतं तु युक्तं स्याद् घनः पाषाणसंयुतम् ।
†घनं पाषाणहीनं तु गाढनीव्रं तदोच्यते ॥

परशुहरिणीदैर्घ्यं [illegible] ।
परशुं हरिणीं चैव युक्त्या सौन्दर्ययोगमाचरेत् ॥

यज्ञोपवीतसंयुक्तं यवाष्टांशघनान्वितम् ।
उपवीतं त्रि(द्वि)सूत्रं स्यात् उपवीतसमं घनम्
(उत्तरस्य समं भवेत्) ॥ ௫௬ ॥

வாகும். அது நீங்கியது, அதைவிட குறைந்த கனமுள்ள தாகவும், அதைவிட அமுங்கியும் (தாழ்ந்தும்) இருப்ப தாகும். (கீழே கூறப்பட்டவைகளில்) எது எது எவ்வித மாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்விதமே இருப்பதாகும். இது, உள்ளே கற்களுடன் நெருக்கமாக காலிச்சுற்றி இருந்தால், காடாவிருதம் எனப்படும். *உள்ளே பாஷாண மில்லாமல், கனமாக இருந்தால் காடநீப்ரம் எனப்படும்.

(கைகளிலிருக்கும்) மழு, மான் இவைகளின் உயர மானது 12 அங்குலமாகும். மான், மழு இரண்டையும் யுக்தியோடு அழகாக இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும். 8 யவை கனமுள்ளதாக யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். யஜ்ஞோபவீதமானது இரண்டு (மூன்று) ஸூத்திரங்களுடன் அதற்கேற்ற கனத்துடன் (அல்லது

---

†घनं पाषाणपीठं तु तुङ्गं वा नीव्रमुच्यते । इति सरस्वतीमहालयपुस्तकपाठः ।

*"பாஷாணமானது கனமாக இருந்தால் அது பீடம் வரையில் (அதன் அடிவரையில்) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு நீப்ரம் என்று பெயர்" என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்தி லுள்ள பாடம்,

வாஸ: ஸ்தநோபரி த்யஸ்ய நாஸ்யதஸ்தாத்ஸ்டம், ஸமுதம் ।
யஜ்ஞோபவீதஸூத்ரம் ஸ்யாத் நாபேர்தக்ஷிண
வாஸ்ரகே ॥ ௫௪ ॥

ஸவ்யே(ஸ)வாமோஸ்ரித்ய யஜ்ஞஸூத்ரம் ப்ரயாவயேத் ।
ஊருஸூத்ரம் ஸமாரப்ய ஸ்தநாத்ஷ்டாங்குலோந்நதம் ॥

யஜ்ஞோபவீதமேவம் ஸ்யாத் சந்நவீரமத ஶ்ருணு ।
யஜ்ஞோபவீதவத்விப்ரஸ்யதயோரூஹயோரபி ॥ ௫௫ ॥

*வாஸ்ரயோர்த்வ ஶ்ரேண்யமத்யே ஸப்தாநாம் ச
(ஸப்தம்) ததைவ ச ।

ஸ்ரீவாஸாரம் விநாபாத் ஹிக்கயஸ்தாத் ஷடங்குலம் ॥௫௭॥

வயிற்றளவுக்கு) இருக்கவேண்டும். தோளின்மேலே வஸ்திர மிருக்கவேண்டும். அந்த வஸ்திரமானது தொப்புளுக்குக் கீழே 1 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீத ஸூத் திரமானது நாபியின் வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். இடது பக்கம் (தோளிலிருந்து) மற்றொரு யஜ்ஞஸூத் திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (53½)

யஜ்ஞோபவீதமானது ஊருஸூத்திரத்திற்கு மேலே, ஸ்தநத்திற்கு மேலே 8 அங்குலம் வரையிலிருப்பதாகும். இனி சந்நவீரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

இரண்டு தோள்களிலிருந்தும் இரண்டு பக்கங்களிலும் 7 அங்குலத்திற்கு யஜ்ஞோபவீதத்தைப்போல வரிசையாக அமைந்திருப்பது. (இதன் நடுவில் பதக்கம் முதலியவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. இது ஒருவித மான அணிகலமாகும்)

(கழுத்திலிருந்து) தோள்ப்பட்டைக்குக்கீழே 6 அங்

---

*வாஸ்ரயோர்த்வ ஶ்ரேண்யயே த்யஸ்ய ஸ்தநாந்த
ரேகவத் । ஊர்த்வ ஸூத்ரவஸ்துவாம: ।

ஙுல்யே (ஙுல்யம்) வேதாங்குலம் (த்வியவம்) தாரம் யவ
த்ரயவ கனான்விதம் |
நாநாரத்னைஶ்ச ஸம்யுக்தம் ஹாரம் கண்டாதி
ஸம்ஜ்ஞிதம் || ௫௮ ||

ஹிக்காஸூத்ராவஶிஷ்டா(த்ராத்யஸ்த்ரா)த்து உபக்ரீவம்
ப்ரகல்பயேத் |
ருத்ராக்ஷம் வாத ரத்னம் வா ஹேமஸூத்ரமயோபி வா ||

உபக்ரீவம் ஸமாக்யாதம் நாநாபுஷ்பவிராஜிதம் |
*கண்டா(ண்டா)துதரபந்தம் வா (ஸூத்ராந்தம்) ஹ்ருத்யக்ஷ
மாலாம் து லம்பயேத் || ௫௯ ||

குலம் வரையில் 4 அங்குல (4 யவை) அகலமும் 3 யவை கனமுமுடையது, மற்றொரு அணிகலமாகும். இதற்கு கண்டஹாரம் என்று பெயர். இதிலும் ஸுவர்ணம் ரத்னங்களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குமேலே (உள்கழுத்தை அடுத்து) உபகிரீவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ருத்திராக்ஷம், ரத்னங்கள், ஸுவர்ணஸூத்திரம் இவைகளாலே செய்யப்படும் இந்த ஆபரணத்திற்கு உபகிரீவம் என்று பெயர். இதில் பற்பல புஷ்பங்களையும் அலங்காரமாகக் கற்பிக்கலாம்.

(கீழே கூறப்பட்ட மூன்றுவிதமான ஆபரணங்களுக்கும் சேர்ந்து பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். (௫8½)

*கழுத்திலிருந்து உதரபந்தமாக (உதரஸூத்திரம்வரையில்) அக்ஷமாலையைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஹிருதயமாலையென்று பெயர். இனி ஸ்கந்தமாலையைக் கூறுகிறேன்.

---

*கண்டாதித்யாதிக: ஸார்தஶ்லோக: ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த
மாத்ருகாயாமதிக: |

* இங்கு 1½ சுலோகமானது ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்திலுள்ள நூலில் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்கந்தே மால்யாக்ருதிர்யா ஸ்யாத் ஸ்கந்தமாலா ததோச்யதே ।
ஸ்கந்தேஷு து ஸ்கந்தமாலா ஸ்யாத் நாநாவ்ருக்ஷை(ரத்னை)
விராஜிதம்(தா) ॥ ௬௦ ॥

ஸர்வாங்கஸுந்தரம் சைவம் (ஸௌம்யம்) சேஷம் யுக்த்யா
ஸமாசரேத் ।
ஏவம் ஸுகாஸநம் ப்ரோக்தம் ஸோமாஸ்கந்தம் ச்ருணு ॥

இதி காச்யபசில்பே ஸுகாஸநமூர்த்திலக்ஷணம்
நாம சதுஷ்ஷஷ்டிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

மாலையாகத் தோள்ப்பட்டையிலிருக்கும் ஆபரணத்திற்கு ஸ்கந்த மாலை என்று பெயர். இது பலவித விருக்ஷங்களாலே (பற்பல ரத்நங்களாலே) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். (60)

இவ்விதமாக ஸுகாஸநமூர்த்தியை ஸர்வாங்கஸுந்தரராக அமைக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கற்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. (61)

காசியபசில்ப சாஸ்திரத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
அறுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்

|| அத பஞ்சஷஷ்டிதம: படல: ||

ஸோமாஸ்கந்தலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண ஸோமாஸ்கந்தஸ்ய லக்ஷணம் த்விஜ |

ஸுகாஸநம் யதா ப்ரோக்தம் தத்வச்சாத்ர விதீயதே || 1 ||

தேவஸ்ய வாமபார்ச்வே து பார்வதீம் ச

ஸுகாஸநாம் |

ஸ்தாபயேத் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் ப்ரலம்பயேத் ||

ஸ்பிக்பிண்டஸ்யோபரிஷ்டாத்து ஸ்திதிஷ்டாநாம் (ஸ்திக்விஷ்ணோ)

சதுரங்குலம் |

ஊர்த்வகாயஸமாயுக்தமாஸநோபரி கல்பயேத் || 2 ||

அறுபத்தைந்தாவது படலம்

ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்

ஹே அந்தணனே! இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியானது ஸுகாஸநமூர்த்தியைப் போன்றதேயாகும். ஆகையால் இந்த ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை, ஸுகாஸந மூர்த்திக்குக்கூறிய லக்ஷணத்துடனே கல்பிக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1)

ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்தில் பார்வதிதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். தேவியார் ஸுகாஸநமூர்த்தியாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். (2)

(தேவியின்) ஸ்பிக்பிண்டமானது (பிருஷ்டபாகமானது) ஆஸநத்தின் மீது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். இந்த 4 அங்குலத்தையும் ஊர்த்துவகாயத்துடன் (தொடைக்கு

கிஞ்சிஷ்டைவ்யா(வா)ஶ்ரிதம் வக்ஷம் ருக்ஷணம்(தக்ஷிணம்)
ஹாமஹஸம்யுதஹ(ளாஶ்ரிதம்) ।
வாமம் வாமஹஸ்தே து உத்பலம் தக்ஷிணே கரே ॥ ச ॥

*கிம்சித்வக்ராங்குலீ(லி): ஸவ்யே(வ்யோ:) வாமஹஸ்தம்
தடோச்ச்ரிதம்(ஸம்)மஹ ।
வாமம் ஆஹயம் வ்யாதம் வாஹுஷ்யக்ஷிம்ஹகர்ணகம் ॥

†ஸஸ்ய ஶ்யாமநிபாம் தேவீம் ஸர்வாபரணபூஷிதாம் ।
ரக்தாம்பரதராம் தேவீம்(காயாதீம்) அஙவீரஸமந்விதாம் ॥

மேலேயுள்ள பாகத்துடன்) சேர்த்தே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்வாமியின் முகமானது சிறிது தேவியின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். (தேவியாரின் முகமானது சிறிதளவு ஸ்வாமியின் பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும்)

இடது கை வரதஹஸ்தமாகவும், வலதகை நீலோத்பலம் தரித்துமிருக்கவேண்டும். விரல்கள் சிறிதளவு வளைந்திருக்கவேண்டும். இடதுகையானது உயரத்தூக்கி இருக்கவேண்டும். [இடதுகையானது தடையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.] (4½)

புஷ்பமானது, வரதஹஸ்தமான இடது கையிலிருப்பதாகும். அல்லது அபயஹஸ்தமான வலது கையிலிருப்பதுமாகும். (ஆனால்) புஷ்பத்துடன் கூடிய கையானது ஸிம்ஹகர்ணமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். (5)

தேவியை பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவளாகவும், ஸகல ஆபரணங்களுடன் கூடியவளாகவும், சிவப்புப்பட்டாடையுடுத்தியிருப்பவளாகவும் சங்கவீரமணிந்திருப்பவளாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். (6)

---

*கிஞ்சித்வக்ரா யயா வாமே வாமஹஸ்தா தடோச்ச்ரிதே ।
இதி க்ரந்தவாஹகபாட: ।

†வாமாங்கே ஸ்தாபயேத்தேவீம் இதி க்ரந்தவாஹகபாட: ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அல்லது மற்றொருவிதமாகவும் தேவீ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இடது கைத்தலத்தை, இடது துடைக்கு வெளிப்பக்கத்தில் பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறியதுபோலவே, வலது கையில் நீலோத்பலத்தை தரித்திருக்கவேண்டும்

வலது கையானது, பீடத்தைக்காட்டிலும் சிறிதளவு (பீடத்தின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் வலது முழங்காலுக்கு மேலே சிறிதளவு) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். (ஸ்வாமி இருக்கும்பீடத்திலிருந்து) அம்பாளுடைய முழங்கால் வரையில் மத்தியில் பீடத்தின் ஒதுக்கம் 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். 6, 7, அல்லது 8 அங்குலமிருப்பதுமாகும். (9)

தேவீபாகமானது, இவ்விதம் இரண்டுவிதமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஸ்திரீ மானத்தில்

† [illegible]

* [illegible]

‡ஶூஸநெ அாஸநம் வஹாநம் விவஸீநம் விவக்ஷஃ ।
தெவீருக்ஷணமெவம் வா(ஸ்யாக்)ஹாலக்ஷணமஃஅஹதெ ॥

தெவிதெவெஶயொமெயெ ஹாவயெக் ஹாலக்ஷஸேதிசெகாழ ।
தெவ்யா ஹிக்காவஸாநம் தூ ஹாலக்ஷநம் நஷ்ணுநமேழ ॥ ௰ ॥

ஶ்நாக்ஷாந்தம் கநிஷ்டம் ஸ்யாக் தயொமெயெ்யஷஹாஜிதெ ।
நவயா ஹாலமாநம் து உத்தமாதிதூயம் தூயழ ॥ ௧௧ ॥

கூறியிருக்கும் முறையின்படியே தேவீமானத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

* ஸ்வாமி உட்கார்ந்த வடிவமானல் அம்பாளும் உட்கார்ந்த வடிவமாகவே இருக்கவேண்டும். மாறுபட்டிருந்தால் ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். இவ்விதமாக தேவியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்கந்தரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (11)

தேவீ, தேவேசன், இவர்களின் நடுவில் ஸ்கந்தரின் மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அந்த மூர்த்தியானது தேவியின் கழுத்துமட்டமாக இருப்பது உத்தமமூர்த்தியாகும். ஸ்தநாக்ஷமட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டுவித அளவுகளின் மத்தியமானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸ்கந்தரின்மானம் 9 விதமாகும். இந்த 9 வித மானங்களில், முறையே 3, 3 மானங்கள் உத்தமாதி மானங்களாகும். ஸ்கந்த மூர்த்தியின் மானத்துடன்

---

‡ஶூநகாஸநம் து தெவெஶதெவிஆஶாநகம் ஹவெக்(?) ।
உதி ஶஹி தவஹாஸகதொயிக: வா: வக்ஷிதொயம் ஹாதி ।

* ஸ்வாமி நின்றவடிவமானல் அம்பாளும் நின்றவடிவமாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற பொருள் கொண்ட ‡ சுலோகம் அச்சிட்டிருக்கும் நூலில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இது சேர்க்கப்பட்டிருக்குமென்று தோன்றுகிறது

ஜாத்யாவ்ய:ஸ (ஜாத்யம்ஸெந)யா’த்ம் வாபி ஹீநம் வாபி
வ்ருகல்பயெத் ।
ஸ்கந்தஸ்யோச்ச்ராயம் தத்தாநம் து விபாஜிதே ॥ ௧௩ ॥

ஏகாம்ஸகம் மாத்ரம் வ்யாதம் தத்யஷ்டாம்ஸம் யவம் பவெத் ।
ஏகாம்மாத்ரம் ஸிரொநாநம் கெஸாந்தம் ததைவ தத்
ஸமம் ॥ ௧௪ ॥

*ஹிக்காமம் நெத்ரஸூத்ராந்தம் புடாந்தம் ததைவ
தத்ஸமம் ।
மாணாம்ஸம் ஹநுஸீமாந்தம் க்ரீவொச்சம் து
மாணாம்மாத்ரம் ॥ ௧௫ ॥

ஹிக்காஸூத்ராத் ஹ்ருதாந்தம் து நவமாத்ரம் ததாத்ரம் ।
தஸ்மாந்நாப்யவஸாநம் து வஸ்மாத்ரம் ததாத்ரம் ॥ ௧௬ ॥

ஜாத்தியம்சத்தைக் கூட்டிக்கொண்டும் மூர்த்தியை நிர்மாணம் செய்யலாம். ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்க்காமலும் கல்பிக்கலாம். (13½)

ஸ்கந்த மூர்த்தியின் உயரத்தை 64 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக் கணக்கிடப்பட்ட ஒரு அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். (14½)

ஸ்கந்தமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸு 1 அங்குலம், கேசாந்தம் 1 அங்குலம், நேத்திராந்தம் 1 அங்குலம், புடாந்தம் 2 அங்குலம் ஹநுஸீமாந்தம் 3 அங்குலம், கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம், கழுத்திற்குக்கீழே ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலம், அதற்குக்கீழே நாபியந்தம் 8 அங்குலம், நாபிக்குக்

---

*"ஹிக்காமம்" இத்யாதிஸ்லோகாயம் ஸர்வாதர்ஸபாடயஸூத்ரகாயாம் த்ருஸ்யதே ।

[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ||௨௦||

[illegible]
[illegible] || ௨௧ ||

[illegible]
[illegible] ||௨௨||

[illegible]
[illegible] |

கீழே மேட்ராந்தம் 7 அங்குலம், துடையின் நீளம் 12 அங்குலம், முழங்காலின் நீளம் 2 அங்குலம், கண்டைக்காலின் நீளம் 12 அங்குலம், பாதத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். ஆக உச்சி முதல் பாததலம் வரையில் உயரம் 1, 1, 2, 2, 3, 3, 9, 8, 7, 12, 2, 12, 2 = 64 அங்குலமாகும். பாததலத்தின் நீளம் 10 அங்குலம் மேல்கையின் நீளம் 14 அங்குலம். முன்கையின் நீளம் 10 அங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சுட்டு விரல் அணிவிரல்களின் நீளம் 2½ அங்குலம், சிறு விரல் பெரு விரல்களின் நீளம் 3 அங்குலம்? உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலம். (21).

முன்கை நுனியின் அகலம் 3 அங்குலம், முன்கை அடியின் அகலம் 4 அங்குலம், புஜமூலத்தின் அகலம் 5 அங்குலம்,

கக்ஷயோரந்தரவ்யாஸம் த்ரயோத³ஶாங்கு³லம் ப⁴வேத் ॥ ௨௩ ॥

*வக்ஷாம்ஶம் (ஹாராம்ஶம்) த்³வாத³ஶம் தாரம் மத்⁴யாம்ஶம்
ருத்³ரமிஷ்யதே ।

ஶ்ரோணிஸ்தா²னே து ஹாராம்ஶம் கடிஸ்தா²னே
த்ரயோத³ஶ ॥ ௨௪ ॥

ஊர்வக்³ரவிஸ்தாரம் து வஸ்வம்ஶம் ஜானுதே³ஶாதி³ஸ்ததா² ।
ஷட³ம்ஶம் ஜங்கா⁴விஸ்தாரம் கு³ல்பா²க்³ரம் யுகா³ம்ஶமேவ ச ॥

கு³ணாம்ஶம் நளகாதாரம் ஷட³ம்ஶம் தலவிஸ்த்ருதம் ।
பார்ஷ்ணிவ்யாஸம் கு³ணாம்ஶம் வா ஶேஷம்
யுக்த்யா து கல்பயேத் ॥ ௨௬ ॥

முகத்தின் அகலம் 8½ அங்குலம். கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம் (?) கழுக்கட்டுகளின் மத்தியிலுள்ள விஸ்தாரம் 13 அங்குலம். *ஹிருதயத்தின் அகலம் 12 (5) அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலம். ச்ரோணி ஸ்தாந (அடிவயிற்றின்) த்தின் விஸ்தாரம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 13 அங்குலம். (24)

அடித்துடையின் அகலம் 8 அங்குலம், முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம். கணைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலம். அதன் நுனியான நளகையின் அகலம் 3 அங்குலம், பாததலத்தின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலம். குதிகாலின் அகலம் 3 அங்குலம். மற்றவைகளை யுக்தியாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (26)

---

*வக்ஷாம்ஶமிதி முத்³ரிதபாட²꞉ ஹாராம்ஶமிதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த²கோஶபாட²꞉ ।

*ஹிருதய வியாஸம் 5 அங்குலம் என்பது அச்சிட்ட புத்தகபாடம். 12 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

கேசாந்தே *நாஸிகோபேதம் கரண்டமகுடாந்விதம் |
உபயோர்ஹஸ்தயோ: புஷ்பம் வாமோ வா வரதோ(அ)த வா ||

கடகம் வாத தத்வஸ்தம் ஸிம்ஹகர்ணமதாபி வா |
தக்ஷிணம் புஷ்பஹஸ்தம் வா கபித்தாம்ரபலம் து வா || உஅ ||

கடிஸூத்ரயுதம் நக்நம் சங்கவீரஸமந்விதம் |
ம்ருதுகேசம் ஸமாயுக்தம் பாலாபரணபூஷிதம் || உகூ ||

ஸ்கந்தம் வா ஸ்திதம் வாத ந்ருத்தம் வா கல்பயேத் க்ரமாத் |
ஆஸீநம்(தே) ஆஸநே பாதௌ து விஷ்டரோபரி
ஸமாபயேத் || ௩0 ||

கேசாந்தத்தில் நாஸிகையுடன் கூடிய? (வாபிகையுடன் கூடிய) கரண்டமகுடமிருக்கவேண்டும். இரண்டு கைகளிலும் புஷ்பங்களை தரித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது, வரதஹஸ்தமாகவுமிருக்கலாம். அந்தக்கையானது, கடகஹஸ்தமாகவோ ஸிம்ஹகர்ணமாகவோ இருப்பதுமாகும். வலது கையானது, புஷ்பஹஸ்தமாகவோ (புஷ்பத்தைத் தரித்தோ) விளாம்பழம் அல்லது மாம்பழம் தரித்தோ இருப்பதாகும். (28)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, அரைஞாண்கயிறு தரித்து, நக்னமாக (ஆடை அணியாமல்) சங்கவீரம் தரித்திருப்பதாம். மிருதுவான கசமுடையதாம். (கசம் - தலைமயிர்.) குழந்தைகளுக்குரிய ஆபரணங்களணிந்திருக்கவேண்டும். (29)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, நின்றவடிவமாகவோ, உட்கார்ந்திருக்கும் வடிவமாகவோ, கூத்தாடும் வடிவமாகவோ கற்பிக்கப்படுவதாகும். உட்கார்ந்த வடிவமாக இருந்தால், இரண்டு கால்களும் ஆஸநத்தின்மீது படுக்கையாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நின்றவடிவமாக இருந்தால்,

---

*வாபிகோபேதம் உதி ஸர்வத்ர தீகோஹயப்ராதகாவாட:

ஸ்திதே பாததலே த்வே து ஸமபங்கே ஸ்திதே ததா |
ஆநதே குஞ்சிதாங்கே து யுக்த்யா ஜாந்வோஸ்து தீவ்ரகம் ||
பாதௌ குஞ்சிதௌ கிஞ்சித் கிஞ்சித் நடநே (நர்தநே)
பவேத்வா |
ந்ருத்தம் சேத் ஸவ்யபாதம் ஸ்திதம் பாதம் ப்ரஸாரிதம் ||௩௧||
உத்த்ருதம் வாமபாதம் து பீடோத்ஸேதம் ததோபரி
(யோகமாத்ரகம்) |
ஷடங்குலம் பஞ்சாங்குலம் வா வேதாங்குலமதாபி வா ||௩௨||
வரதம் வாமஹஸ்தம் து ஃபலம் ஸவ்யே ப்ரஸாரயேத் |
அபயம் வாமஹஸ்தம் து ஸவ்யம் ந்ருத்யஸ்ய ப்ரஸாரயேத் ||

*ஹிக்காஸம்ஸ்திதெ ப்ரஸாரி யுக்தா கண்டோபரி ஸோபாதுஸேமேகம் |

இரு பாததலங்களும் ஸமபங்கமாக இருக்கவேண்டும். (குழந்தை கூத்தாடுவதுபோன்ற வடிவமானுல்) இரண்டு கால்களும் வணங்கி இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் ஜாநு மத்திய ப்ரதேசத்தை (இரு முழங்கால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கத்தை அழகாக இருக்கும்படி) யுக்தியுடன் கல்பித்து கொள்ளவேண்டும். (31)

இரண்டு பாதங்களும் சிறிது வளைந்து நடக்கத்துவங்குவதுபோன்ற தோற்றமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். நிருத்தமூர்த்தியானுல், வலது கால் ஸ்தித பாதமாகவும் சிறிது வளைந்துமிருக்கவேண்டும். இடது காலானது, பீடமட்டத்திற்குமேலே, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலம் தூக்கியிருக்கவேண்டும். (33)

வரதஹஸ்தமான இடது கையில் பழம் இருக்க

---

*ஹிக்காஸம்ஸ்திதம் ஸமாங்குலஸ்த்யுணிபஸோபாதுஸேமேகம் | உதி ஸாஸ்த்ரீஸ்ஸமாயுதாராதுகாவாம: | ஹிக்காஸம்ஸ்திதாங்குலஸ்த்ய உதி வாமேந ஸாவயுதி ஸாதி |

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌲𑌂𑌬𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌾𑌯𑌨𑌮𑍍 ॥௫௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

வேண்டும். வலது கையானது ஸூசீமுத்திரையுடனிருக்க வேண்டும். அல்லது இடது கையில் பழத்தை வைத்து அலங்கரிக்கவேண்டும். (வலது கையை) கண்டமட்டமாகவோ, காதுமட்டமாகவோ வைக்கவேண்டும்.

லம்பஸூத்திரத்தின் மத்திய ஓதுக்கத்தை நடராஜ மூர்த்திக்குக் கூறியதுபோலவே கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி சந்திரசேகரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (55)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி
லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தைந்தாவது
படலம் முற்றும்.

|| அத ஷட்ஷஷ்டிதம꞉ படல꞉ ||

சந்த்ரஶேகர லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண சந்த்ரஶேகரலக்ஷணம் |
கேவலம் கௌரீஸஹிதாலிங்கநம் த்ரிவிதா க்ரியா || 1 ||

கேவலம் கௌரீரஹிதம் ஸஹிதம் கௌரீஸம்யுதம் |
ஆலிங்கநம் த்வயோரேகஹஸ்தேந தேவீம் தேவ பராம்ருஶத் || 2 ||

ஏததாலிங்கநாவஸ்தா தேவம் த்ரியம் ஸம்ஹ்ருதாம் |
கேவலம் ஸமபாதம் து ஸ்தாநகம் ஸஹிதம் பவேத் || 3 ||

*ஸமபாதம் வா ஹ்யாலிங்கநம் சந்த்ரஶேகரம் |

அறுபத்தாறுவது படலம்
சந்திரசேகரலக்ஷணம்

இனி சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். சந்திரசேகர மூர்த்தியானது, கேவல மூர்த்தி என்றும், கௌரீஸஹித மூர்த்தி என்றும், ஆலிங்கந மூர்த்தி என்றும், 3 விதமாகும். (1)

கௌரீதேவி இல்லாமல் தனித்திருக்கும் மூர்த்திக்கு கேவலமூர்த்தி என்று பெயர். கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்திக்கு, கௌரீஸஹிதம் என்று பெயர். கௌரீதேவி, பரமேசுவரன், இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கநம் செய்துகொண்டிருக்கும் மூர்த்திக்கு, ஆலிங்கந மூர்த்தி என்றுபெயர். இவ்விதமாக, 3 விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்களையும் ஊஹித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

கேவலமூர்த்தியானது, ஸமபாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹித மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமாக இருப்பதாகும்.

---

*ஸமபாதம் த்ரிபாதம் ஸ்தாநபாதம் சந்த்ரஶேகரம் | இதி கீர்த்திதவாஸ்தகவாக்ய꞉ |

†கேவலம் முக்திதம் ப்ரோக்தம் ஸஹிதம் த்வபயப்ரதம் ॥௪॥

தேஷாமாதௌ ஸமபாதம் து ஸ்தானகம் ‡ஸஹிதம் ததா ।
பிம்பமானோதயம் ஸர்வம் பூர்வமேவ ப்ரகீர்திதம் ॥௫॥

லம்பமானோபமானம் ச இதானீம் வக்ஷ்யதே க்ரமாத் ।
ப்ரலம்பபலகாயாமம் அங்குலானி அஷ்டாத்ரிகம் ॥ ௬ ॥

அஷ்டாதசாங்குலம் தாரம் ஸார்தத்வயாங்குலம் கனம் ।
அத ஊர்த்வஸமாயாமம் பாதோச்சம் ப்ரதிமோதயம்(யாத்) ॥

ஷடங்குலஸமாயாமம் ஸர்வயேத் ஸமுந்நதே ।

ஆலிங்கிதமான சந்திரசேகரமூர்த்தியானது, ஸமபங்க லக்ஷணம் அல்லது அதிபங்க லக்ஷணமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

கேவல மூர்த்தியானது, முக்தியைக் கொடுப்பதாகும். உமாஸஹித மூர்த்தியானது, அபயப்பிரதமாகும். அவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட கேவலமூர்த்தியானது ஸமபாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹிதமூர்த்தியானது ஸ்தானக மூர்த்தியாகும். பிம்பத்தின் மானம் உதயம் யாவும் முன்னமே (ஸுகாஸமூர்த்தி லக்ஷணத்தில்) கூறப்பட்டிருக்கிறது. (5)

இப்பொழுது லம்பமானம் உபமானம் இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். பிரலம்பபலகையின் உயரமானது 48 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 18 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதற்கு 4 கால்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது பிரதிமையின் உயரத்தைக்காட்டிலும் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிகமாக இருக்கவேண்

---

†கேவலம் முக்திதம் இதி பாடோ ஸாத்ய: ।

‡ஸ்தானம் ஸம்ப்ரத । இதி ஸர்வத்ர ஸஹாயம் ப்ரதிமா பாட: ।

ஸமஸூத்ரம் விநிஶ்சித்ய ப்ரலம்பபலகோபரி ||அ||

பூர்வே பஶ்சே ச பார்ஶ்வே ச மாநஸூத்ரம்
ப்ரலம்பயேத் |

*மத்யே வாரம் கல்ப்யம் ஸூத்ராக்ரம் லம்பயேத்தத꞉ ||

†தத்ஸூத்ரம் து குணம் பிம்பம் காரயேத் த்விஜ
ஸத்தம |

பூர்வே ச பார்ஶ்வயேத்(பார்ஶ்வயோ꞉)ப்ருஷ்டே காயமத்யே
ச லம்பயேத் || ௯ ||

பஞ்சாநி பஞ்சஸூத்ராணி ப்ருஷ்ட(பஞ்ச)ஸூத்ர
ஊர்த்வாதஸ்ததஃ |

டும். அதை 27 அங்குலம் அதிகமாக இருக்கும்படிசெய்து, ஸமபூமியில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, பிரலம்ப பலகையின் மேலே ஸமஸூத்திரத்தை நிச்சயிக்கவேண்டும், பிறகு, முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது இடது பக்கங்கள், இந்த 4 இடங்களிலும் மானஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும் பிரலம்ப பலகத்தின் நடுவில் (கீழே கூறப்பட்டவிடங்களில்) துவாரத்தைக்கல்பிக்கவேண்டும். அந்த துவாரத்தில் ஸூத்திரத்தின் ஒரு தலைப்பைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த ஸூத்திரமானது பிம்பத்தை குணமாகச்செய்யும். (அந்த லம்பஸூத்திரங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தை குணவத்தாக கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது பொருள்.)

முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது பக்கம் இடது பக்கம், சரீரமத்தியம், ஆகிய 5 இடங்களிலும் 5 ஸூத்திரங்களைத்

* தந்மத்யே வாரம் இதி வாக்யாந்தரே தீர்கஹாரயஸ்தாதகா
வா꞉ |

† தத்ஸூத்ராத் குணபிம்பம் து இதி ச |

कक्षामध्ये मुखमध्ये च द्वे द्वे सूत्रे
प्रलम्बयेत् ॥ १२ ॥

नवं हि नवसूत्राढ्यं स्थानकं आसनं तथा ।
मकुटमध्ये मध्ये चैव ललाटस्य तु मध्यमे ॥ १३ ॥

नासाग्रमध्ये चैव हनोर्मध्ये तथैव च ।
हिक्कामध्ये च हृदयमध्ये नाभेश्च मध्यमे ॥ १४ ॥

लिङ्गमध्ये च मध्ये तु पादयोस्तु तलाङ्गके ।
*प्रलम्बयेत् पूर्वसूत्रं स्यादथ वक्ष्यामितोऽपरे ॥

मकुटमध्योर्ध्वं कृकाट्याश्चैव मध्यमे ।

தொங்கவிடவேண்டும். இவ்வைந்து ஸூத்திரங்களுக்கும் பஞ்சஸூத்திரம் என்று பெயர் (10½)

கக்ஷமத்தியம், முகமத்தியம், இந்த இடங்களில் 2, 2 ஸூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். இவ்விதமாக (கீழே கூறப்பட்ட ஸூத்திரங்கள் 5, இங்கு கூறப்பட்ட ஸூத்திரங்கள் 4, ஆக 5+4=9.) ஒன்பது ஸூத்திரங்களுடன் கூடியது, ஸ்தாநகமும், ஆஸநமுமாகும். (ஸ்தாநக மூர்த்தியையும், ஆஸநமூர்த்தியையும் இந்த 9 ஸூத்திரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அளவிட்டுப்பார்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

சிரோமத்தியம், லலாடமத்தியம், நாஸாக்ரமத்தியம், ஹநுமத்தியம், கண்டமத்தியம், ஹிருதயமத்தியம், நாபிமத்தியம், லிங்க மத்தியம், பாதமத்தியம், (பாத) தலமத்தியம், இந்தவிடங்களில் தொங்கும் ஸூத்திரமானது, பூர்வ ஸூத்திரமாகும். பின் பக்கத்திலிருக்கும் ஸூத்திரத்தை இனிக்கூறுகிறேன். (14)

ஹே பிராம்ஹணனே! பின்பக்கத்தில் மகுடமத்தியம்,

*लम्बयेद्वं इति [illegible] ।

ககுந்மத்யாதிமத்யாந் ஸ்பிக்பிண்டாந்தரகே ததா ॥

ஊருஜாநுஜங்கபார்ஷ்ணி மத்யகே ததா ।
ஏவம் மத்யாநுபாதம் ஸூத்ரம் ப்ருஷ்டஸூத்ரம்
(பரஸூத்ர)மேவ ஹி ॥ ௧௬ ॥

பார்ச்வயோ: கர்ணபாஹ்யே ச ஸ்கந்தபாஹ்யே ததைவ ச
(பாஹ்யாந்தரே ததா) ।
*பாஹ்வந்தர மத்யாநுபாத மணிபந்தே(பாஹ்யே) து
லம்பயேத் ॥ ௧௭ ॥

தேஹமத்யகதாந்யேவ பஞ்சஸூத்ராணி கல்பயேத் ।

நடுக்கழுத்து, (பிடரியின் மத்தியம்) கழுத்தின் (அடிக் குத்தின்) மத்தியம், அதிலிருந்து முதுகின் மத்தியம், இரண்டு ஸ்பிக்பிண்டங்களின் (பிருஷ்ட பாகங்களின்) நடு, துடை, முழங்கால், கண்டைக்கால், குதிகால் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த ஸூத்திரத்திற்கு பிருஷ்ட ஸூத்திரம் என்றும் பர ஸூத்திரம் என்றும் பெயர். (16)

இருபக்கங்களிலும் காதுகளின் வெளிப்பக்கம், நடுக் கழுத்து (இங்கு கழுத்து என்பதற்கு தோள்ப்பட்டை என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) (அல்லது கழுத்தின் வெளிப் பக்கமாகிய தோள்ப்பட்டையின் மத்தியம்) பாஹு மத்தியம், (கைகள் விளாப்பக்கங்கள் இவைகளின் மத்தியம்) கால் மணிக்கட்டின் நடு(வெளிப்பக்கம்) இவைகளில் ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (இதற்கு பாஹு வந்தரஸூத்திரம் என்றாவது, பாஹுபார்சுவ மத்திய ஸூத்திரம் என்றாவது பெயர் கொள்ளவேண்டும்.)

இங்கு கூறப்படும் 5 ஸூத்திரங்களையும் தேஹத்தின் நடுவில் செல்லுகிறவைகளாகவே கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

---

*பார்ச்வே பாஹ்வந்தரே சைவ இதி பாடாந்தரம் த்ருச்யதே ।

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌵𑍃𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

*𑌪𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌊𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
§𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧௯ ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

(மத்திய ஸூத்திரம் 1 கர்ண பாஹ்ப ஸூத்திரம் காதின் வெளிப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2, கர்ணாப்பியந்தர ஸூத்திரம், காதின் உள்ப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2. ஆக 5 ஸூத்திரங்களும், சரீரமத்தியில் செல்லும் 5 ஸூத்திரங்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன)

காதின் உள்ப்பக்கத்தில் தொங்கும் ஸூத்திரமானது, மூலைக்காம்பின் நடு *துடை, பாதம் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் (சரீரத்தின் நடுவில்) தொங்கும் ஸூத்திரமாகும். (18½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து உச்சியின் நடுவானது 12 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து தலையின் முன்

---

*𑌪𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌕𑍍𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌟𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

𑌕𑌕𑍍𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑌟𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

§𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

*ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் கக்ஷமத்திய பார்சுவம், கடிமத்திய பார்சுவம், பாதமத்தியம் இவைகளில் சரீரமத்தியில் தொங்கவிடவேண்டும் என்று பொருள்கொண்ட சுலோகம் இருக்கிறது,

[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ।

[illegible]
[illegible] ||

[illegible] ।

[illegible] ||

[illegible]
[illegible] ।

[illegible]
[illegible] ||

[illegible] ।

பக்கம் மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நடு நெற்றிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (20)

பிருஷ்டஸூத்திரத்திலிருந்து பின் மண்டை வரையில் ஒதுக்கம் 3½ அங்குலமாகும். (20½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து ஹநுவந்தமானது, (முக வாய்க்கட்டை வரையில் ஒதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும். பின்பக்கம் கழுத்து நரம்பிலிருந்து (பிடரியிலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 1⅞ அங்குலமாகும் (?) பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். (பின்பக்கத்தில்) தோள்ப்பட்டை நடுவிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 16 யவையாகும் (?) மார்பிலிருந்து பூர்வ ஸூத்திராந்தமான ஒதுக்கம் 2 (3) அங்குலமாகும். ககுத் மத்தியிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து)

உயெ்யாதரம் ஹ்யஸெ(ஷ்ஹஸெ)ஜவாவ-ஸோூத்ரஂஸெவ
தஜ்ஸமஂ வரெ ॥ ௨௪ ॥

வஂஶஹிஜாத் வரஂ ஸோூத்ரஂ வாதொநாஷாய-ச(ஂஶ)கஂ
வரஂ(உதஂ) ।
வுூர்வஸோூத்ராஞாஹிஸோூத்ராஞ(உயெ்யதாஷ்ய)
ஞரஂ ஸாய-ொதுகழ ॥ ௨௫ ॥

நாஹிஸோூத்ரஸமெ வுூஷெ ஸாய-வக்ஷாஂமாஞூ
ஸெவெஜ் ।
வுூர்வஸோூத்ராநூஜவுூஉஷூராஞஂ மாணாஂமாஷூமாஷா
ஸுூதழ ॥ ௨௬ ॥

தஜ்ஸமெ க்ஷவரெஸோூத்ராநஂதரஂ தா ஷிரொதுகழ ।
ஊரூமயெ்ய தா வாஸதொ ஜாநுமயெ்ய தயெவ அ ॥

ஜஂவா உயெ்ய அ நஊகா உயெ்ய ஸெவ வாரொமதழ ।

பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரமானது உதர மத்தியத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். உதரமத்தியத்திற்கு ஸமமான பின்பக்கத்தில், முதுகுத்தண்டிலிருந்து பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 8½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நாபிமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் நாபிக்கு ஸமமானவிடத்தில் (பிருஷ்ட ஸூத்திராந்தமாக ஒதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின் பக்கத்தில் அதற்கு ஸமமான விடத்தில் பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (26½)

புரஸ்ஸூத்திரமானது, முன்பக்கத்தில், ஊருமத்தியம், ஜாநுமத்தியம், ஜங்காமத்தியம், நளகாமத்தியம், இந்த

𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯(𑌆)𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 || ௨௮ ||

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌊𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁(𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁) *𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇 || ௨௯ ||

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌪𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 ‡𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇 || ௩௦ ||

விடங்களில் செல்லுவதாகும். இந்தவிடங்களில் குறுக்காக ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொண்டு, மத்தியத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். (28)

அந்த அந்தவிடங்களில், பின்பக்கத்திலும், குறுக்காகவும், ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ஊரு மத்தியாங்க ஸூத்திரமானது (ஊருமத்தியில் குறுக்காக இருக்கும் ஸூத்திரமானது) பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 2 அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (29)

அதே இடத்தில் அபரஸூத்திராந்தமானது (அதே போல பின்பக்கத்தில் ஊருமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திரத்திலிருந்து பரஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம்) 26 யவையாகும். ஜானுமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திரமானது, பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 6 அங்குலமாகும். அதே

---

*𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 | 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 |

‡𑌯𑌵𑍋𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇 | 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 |

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾
𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௧ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌳𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௨ ॥

𑌨𑌳𑌕𑌾𑌪𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧
𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௩௪ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶
(𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧)𑌕𑌮𑍍 ।

இடத்தில் பின்பக்கம் திர்யக் ஸூத்திரத்திலிருந்து, பர ஸூத்திரமானது 4¾ அங்குலமாகும். ஜங்காமத்திய (திர்யக்ஸூத்திர)மானது பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 8 அங்குலமாகும். அதே இடத்தில் பரஸூத்திராந்தமானது 26 யவையாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நளகாமத்திய (திர்யக் ஸூத்திர)மானது 8½ அங்குலமாகும். (32)

நளகையிலிருந்து (நளகையின் திர்யக் ஸூத்திரத்தி லிருந்து) பரஸூத்திரமானது 4¾ அங்குலமாகும். பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து, பெருவிரல் நுனியானது விசேஷித்து 21½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (அந்த விடத்திலிருந்து) குதிகால் வரையில் 14⅓ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து, காயமத்திய ஸூத்திரமானது 9½ அங்குலமாகும்.

அந்த காயமத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து சிரஸ்ஸின் பின்பாகமானது 4 (4½) அங்குலமாகும். அந்த காயு

ग्रीवायां मध्यसूत्रात्तु सार्धपञ्चाङ्गुलार्धकम् ॥

उरसोर्मध्यपृष्ठे तु सार्धषडङ्गुलं भवेत् ।

सूत्र(त्रात्)मुदरस्य पृष्ठे सार्धवेदाङ्गुलं भवेत् ॥

नाभिप्रदे(दे)शे पृष्ठे तु सार्धरसाङ्गुलं भवेत् ।

कटिपिण्डं षडंशं स्यात् सार्धाष्टांशं स्फिगग्रकम् ॥ ३७ ॥

ऊर्वोः(र्व्योः) पृष्ठं वेदा जानुपृष्ठं तथैव च ।

ऊरुमध्ये गुणांशं तु नलका द्व्यंशं भवेत् ॥ ३८ ॥

गुल्फोपरि [illegible] बहि [illegible] ।

* [illegible] ॥ ३९ ॥

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து (பின்பக்கத்தில்) கழுத்தானது (கழுத்தின் கீழ்க்குத்து) 5½ அங்குலமாகும். நடுமார்பிலிருந்து பின்பக்கமானது 6½ அங்குலமாகும். (மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து, வயிற்றின் பின்பாகமானது 4½ அங்குலமாகும். நாபிபிரதேசத்தில் பின்பாகமானது 6½ அங்குலமாகும். இடுப்பின் ஓதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்தின் அக்ரபாகமானது 8½ அங்குலமாகும். (37)

துடையில் பின்பாகமானது 4 அங்குலமாகும். முழங்காலின் பின்பக்கமும் அதேபோலே 4 அங்குலமாகும். துடையின் நடுவிலிருந்து 3 அங்குலமாகும். நளகை 2 அங்குலமாகும். குல்பபிரதேசத்தில் (கணுக்கால் ஸந்திகளின்

*[illegible] ।
[illegible] ।

பார்ச்வஸூத்ராதக்ரதோ பாஹுபர்யந்தம் சதுர
ங்குலம் |

தத்ஸூத்ராத் பச்சாத் பாஹுபர்யந்தம் வஸ்வங்குலம் ||

பூர்வாபரகரௌ மத்யே கூர்பராந்தம் து (ச)
யுக்தகௌ |

தத்கரௌ பாஹ்யவிஸ்ருதௌ சதுரங்குலமிஷ்யதே ||௪௧||

கர்த்தரீஹஸ்தயுக்தாக்ரௌ ஹிக்காஸூத்ரஸமம் பவேத் |

*மத்யாங்குல்யக்ரயோ: ஹஸ்தமத்யாங்குலம் கண்டஸமம் பவேத் ||

அபயம் தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வாமம் வரதஹஸ்தகம் |

முண்டுகளிலிருந்து) பின்பக்கத்தின் கனபாகமானது 4 அங்குலமாகும். (38½)

பார்சுவஸூத்திரங்கள் இரண்டும் மத்திய ஸம ஸூத்திரத்திலிருப்பவைகளாகும். பார்சுவ ஸூத்திரத்திற்கு முன்பக்கத்தில் பாஹுபர்யந்தமானது (புஜாந்தமானது) 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, பாஹுபர்யந்தமானது, பின்பக்கத்தில் 8 அங்குலமாகும் (?) பூர்வ கரம், பரகரம் இவைகள் (சரீர) மத்தியில் முழங்கை முண்டு வரையில் சேர்ந்திருப்பவைகளாகும். அவ்விரு கைகளும் 4 அங்குலம் வெளிப்பக்கத்தில் விரிந்திருப்பவைகளாகும். (41)

கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களின் நுனியானது, ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தங்களின் நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். (42)

வலதுகை அபயஹஸ்தமாகவும், இடதுகை வரதஹஸ்த

---

* மத்யாங்குல்யக்ரயோ: ஹிக்காஸூத்ரஸமம் பவேத் |
இதி பாடாந்தரம் |

ப்ராக்ஸூத்ராதபயே ஹஸ்தே மத்யம் பஞ்சதசாங்குலம் ||

வரதம் வாமஹஸ்தம் து அதோமுகம் ப்ரகல்பயேத் |
தலமூலம் கடிம் ப்ராப்தா மேட்ராக்ரம் தத்கராக்ரகம் ||

மத்யாங்குல்யக்ராரம்ப்ய ஊரு நிம்நம் யுகாங்குலம் |
‡ மத்யதலம் து வரதம் ப்ருஷ்டம் நாபிஸமோந்நதம் ||௪௫||

வரதம் ஹஸ்ததலமத்யே(மத்யம்) பூர்வஸூத்ரம்
த(த்ராங்க)ஷாங்குலம் |
கர்த்தரீமணிபந்தம்(பந்தாத்) து பாஹ்யாபாஹ்ய(ம்)
அர்கம் பவேத் || ௪௬ ||

அதவா ருத்ரமானம் து தசாங்குலமதாபி வா |

மாகவும் இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது 15 அங்குலமாகும். (43)

வரதஹஸ்தமான இடதுகையானது, அதோமுகமாகக் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். கைத்தலத்தின் அடிப்பக்கமானது, இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும். கராக்ரமானது (நுனிக்கையானது) மேட்ராக்கிர ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (அந்தக்கையின்) நடுவிரல் நுனியிலிருந்து துடைவரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். வரதஹஸ்தத்தலத்தின் (இடது உள்ளங்கையின்) மேல்பாதியின் பின்பக்கமானது, நாபிமட்டமாக தூக்கி இருக்கவேண்டும். (45)

வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங்கை நடுவானது. பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 16 அங்குலமாகும். கர்த்தரீஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, பாஹ்யாபாஹ்யமானது (கையின் வெளிப்பக்கமானது) 12 அங்குலமாகும். அல்லது 11 அங்

---

‡ மத்யம் தலாக்ரம் வரதே ப்ருஷ்டம் நாபி வாமேந ஹாவ்யயிதி பாட: |

கூர்பராந் மத்யஸூத்ராந்தம் நீவ்ரம் ஸப்த
தசாங்குலம் || ௪௭ ||

*அஷ்டாதசாங்குலம் வாபி நவகோநவிம்ச நவ வா |
ஜங்கயோரேகோநவிம்சத்யங்குலம் ஆயோஜிதம்
(யாம்சகம்) || ௪௮ ||

அங்க்ரயோர(ஸ்யாபஸ்ய)ஞ்சம் சைவ த்வ்யங்குலாதா
ஸ்ம்ருதம் |
ஊரோர்மத்யாஜாநுயுக்மம் விம்சாத்யம் வா உதாஹ்ருதம் ||

ஜாந்வந்தரம் சதுர்மாத்ரம் ஜங்கயோ: பஞ்சமாத்ரகம் |
நளகாந்தம் ஷடம்சம் து வேதாம்சம் குல்பயோ
ஸ்ததைவ || ௫௦ ||

பாதாங்குஷ்டத்வயோரந்தம் வ்ய ச ந்தரம் வஸுமாத்ரகம் |

குலமாவது, 10 அங்குலமாவது இருப்பதாகும். கூர்பரத்தி லிருந்து (முழங்கையிலிருந்து) மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஓதுக்கம் 17, 18, அல்லது 19 அங்குலமாகும். ஜங்கையின் (கண்டைக்காலின்) ஓதுக்கம் 19 அங்குலமாகும். அடித் துடை (யின் ஓதுக்கம்) 2 அங்குலமாகும். குல்பத்தின் (கணுக்கால் ஸந்தியின்) ஓதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். ஊரு மத்தியத்தின் (மத்தியஸூத்திரம், ஜாநுவந்தயான தடை, இவைகளின்) ஓதுக்கம் 20. முதலான அங்குலமுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (49)

ஜாங்வந்தரம் (ஜாநு—முழங்கால், அந்தரம்—மத்திய பாகம்) 4 அங்குலமாகும். ஜங்காந்தரம் 5 அங்குலமாகும். நளகாந்தரம் 6 அங்குலமாகும். குல்பாந்தரம் 4 அங்குலமாகும். பாதாங்குஷ்டத்வயாந்தரம் (பாதாங்குஷ்டத்வயாந்தரத்தின்) ஓதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். (50½)

---

*அஷ்டாதசாங்குலம் உத்யாதிகம் ஶ்லோகார்த்தம், ஸர்வத்ர கோசபுஸ்தகாதர்சப்ரதேஷு காபி வா: |

ராஜஸம் பாவஸம்யுக்தம் கல்பயேத்து த்விஜோத்தம ॥ ௫௧ ॥

கர்தரீஹஸ்தஸம்யுக்தௌ பரஶும் தக்ஷிணே கரே ।

ஹரிணீ வாமஹஸ்தே து பரஶும் குர்யாத் பஹிர்முகம் ॥

*ஹரிணீபார்ஶ்வம்ருகம் வா ஸ்யாதந்தர்முகமேவ ச ।

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் தக்ஷிணே சந்த்ரமேவ து ॥ ௫௩ ॥

வாமே து சந்த்ரமேவம் வா பாலசந்த்ரஸ்ய வா ஹி ।

த்ரிநேத்ரம் ஸௌம்யவக்த்ரம் ச ஸர்வாபரணபூஷிதம் ॥

பீதாம்பரதரம் தேவம் வஸ்த்ராக்ரம் நளகாந்தகம் ।

உபயோ: பார்ஶ்வயோரேவமம்பரம் தாரயேத்ருடம் ॥ ௫௫ ॥

ஓ அந்தணனே! இந்த மூர்த்தியை நேராக நிமிர்ந்து ராஜஸஸ்வபாவமுடையதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கர்த்தரீ முத்திரையுடன்கூடிய பரஹஸ்தங்களில், வலதுகையில் மழுவும், இடது கையில் பெண் மானும் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். மழு, மான் இரண்டும் வெளிநோக்காகவாவது உள்நோக்காகவாவது இருப்பதாகும்.

சடைமுடியணிந்து இருக்கவேண்டும். அதன் வலத் பக்கத்தில் சந்திரகலையை அணிந்திருக்கவேண்ம். அல்லது இடது பக்கத்தில் இளம்பிறைச்சந்திரனையணிந்திருப்பது மாகும்.

இந்தமூர்த்தியானது பீதாம்பரம் தரித்து, ஸகலவித மான ஆபரணங்களையுமணிந்து, அழகான முகமும், மூன்று கண்களுமுடையதாகும். ஆடையின் தலப்பானது நளகாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் வஸ்திரமானது (மேலே அணிந்துகொள்ளுவது) துடை

---

*ஹரிணீம் பஹிர்முகம் க்ருஷ்ணாதிமுகம் வாமகந்து ।
இதி பாடே ஸாமப்ரதி ஸாதி ।

கேவலம் ஶக்திரஹிதம் வாமே கௌரீஸமாயுதம் ।

†ஸிம்ஹாஸநைகபீடம் வா ஸமாஸநஸமாயுதம் ॥ ௫௫ ॥

தத்கௌரீஸம்யுதம் ப்ரோக்தம் ஸிம்ஹாஸநைகதேவ வா ।

ததைவ ஸம்ஸக்தம் தேவதேவ்யௌ பரஸ்பரம் ॥ ௫௭ ॥

தேவோ வரதஹஸ்தேந தேவீம் சைவ குசாஶ்ரிதாம் ।

நடுவிலிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சக்தியில்லாமல் இருக்கும் கேவல மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி வாமபாகத்தில் கௌரீதேவியுடன்கூடிய மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (55½)

ஸமாஸநம் அல்லது பிம்ஹாஸநத்தில் இருக்கும் அம்பாளுடன்கூடிய மூர்த்தியானது, தேவியுடன்கூடிய மூர்த்தியாகும். இதற்கு கௌரீஸம்யுத மூர்த்தி என்று பெயர்.

இடது துடையின் மீது வீற்றிருக்கும் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியானது கௌரீஸம்யுக்தம் என்று கூறப்படும். இந்த மூர்த்தியில் தேவியார் ஸ்வாமியையும், ஸ்வாமி தேவியாரையும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஸ்வாமியானவர், தனது இடது மடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் தேவியை, வரதஹஸ்தமான தனது கையினாலே

---

†ஸிம்ஹ இத்யாதி 6 ஶ்லோகார்த்தகோ பாட: க்ரந்தாந்தராத் பூரித: ।

ஸிம்ஹாஸநம் இத்யாதி கஸ்யசித் இத்யேதேஷாம் ஶ்லோகைரேவம் பவிதவ்யமிதி பாதி ।

"ஸிம்ஹே பீடே ஏகபீடே தேவ்யா வாமே து ஸம்யுதம் ।
தத்கௌரீஸம்யுதம் ப்ரோக்தம் தேவோரஸ்யாம்ஶ்ரயா யுதம் ॥
ததைவ வ்யாப்தௌ ஸம்யுக்தம் தேவதேவ்யௌ பரஸ்பரம் ।
குக்ஷிம் ஸ்ப்ருஶ்ய து வரதேந தாம் தேவீம் வாமாங்கஸம்ஸ்திதாம் ॥

[illegible] || ரு௮ ||

[illegible] |

[illegible] || ருகூ ||

[illegible] |

[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] ||

நடு இடுப்பில் கட்டித்தழுவி இருக்கவேண்டும். அல்லது (ஸ்வாமியின்) பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் (ஸ்வாமியின் சரீரத்தோடு சரீரம்ஸம்பந்தித்து இல்லாமல், சிறிதளவு விலகி) தேவியார் இருந்து, அந்த தேவியாரை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு இருப்பதுமாகும். அவ்விதமே அம்பாள் தனது வலதுகையினாலே ஸ்வாமியை இடுப்பில் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கும் அம்பாளின் இடது கையில் புஷ்பம் (தாமரைப்பூ) இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, தேவியானவள் ஸ்வாமியின் பக்கத்திலுள்ள தனது வலது கையில் தாமரை மலரை வைத்துக்கொண்

[illegible] |

[illegible] || .

[illegible] |

[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] ||

[illegible] |

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 |

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌰𑍂𑌢𑌮𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 || ௬௨ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌥𑌨𑌂

𑌨𑌾𑌮 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

டிருப்பதுமாகும். அந்த மலர் நீலோத்பலமாகவும் இருப்பதாகும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருக்கும் மூர்த்தியானது ஆலிங்கித மூர்த்தியாகும்.

இவ்விதமாக சந்திரசேகரமூர்த்தியை மூன்றுவிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (61)

இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்து பிரபாமண்டலத்துடன் (பிரபாவளியுடன்) இருக்கும் மூர்த்தியாகும். இவ்விதமாகச் சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருஷபாரூட மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (62)

காச்யபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில்
சந்திரசேகரமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும்
அறுபத்தாருவது படலம்முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌂(𑌟)𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑍀𑌠𑌂(𑌠𑍇) 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌭𑌿(𑌵𑌾𑌮
𑌨𑌾𑌭𑍇)𑌷𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇(𑌲𑌕𑌃) ॥ ௩ ॥

𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥

அறுபத்தேழாவது படலம்

விருஷவாஹநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கல்பம்(முறை) அறிந்தவன், இக்கமூர்த்தியை ஸமபங்க லக்ஷணமுடையதாகவாவது, திரிபங்கலக்ஷண முடையதாகவாவது கல்பிக்கவேண்டும். இந்தமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

உஷ்ணிஷமத்திபத்திற்கு இடதுபக்கம், லலாடமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாம(இடது நேத்திரத்தின் கோடி, வாமநாஸாபுடாந்தம், ஸ்தநபீடத்தின் வலதுபக்கம், நாபி மத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாமோருமத்தியம் (வாமோரு-இடதுதுடை) வாமபார்ஷ்ணிமத்யம் (இடது குதிகால்நடு) இந்த இடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்தவிடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கினுல், அது

[illegible]
[illegible] || ௫ ||

[illegible]
[illegible] || ௬ ||

[illegible]
[illegible] || ௭ ||

[illegible]
[illegible] ||

ஸமபங்கமாகும். இதன் நதமானம் (இதில் வணக்கத்தால் ஏற்ப்படும் மானத்தின் குறைவு) 4. அங்குலமாகும். (4)

பூர்வஸூத்திரமானது, முகத்தில் முன்பு கூறியது போலவும், வலது ஸ்தநத்திலும், நாபியின் இடதுபக்கத்தில் 3. அங்குலத்திலும், இடது தொடை நடுவிலும், ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டு நடுவிலும். மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இது அதிபங்க ஸூத்திரலக்ஷண மாகும். இதன் நதமானம் 5. அங்குலமாகும். (நதமானம்—அங்கங்களின் வணக்கத்தாலே குறையும் அளவு.) (6)

ஸ்வாமியின் இடதுகையானது, விருஷபத்தின் தலையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஹே அந்தணனே! (விருஷபத்தின் தலைமீது வைக்கப்பட்டிருக்கும்) இடது முழங்கையின் தொய்வானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குக் கீழே 10, அல்லது 9. அங்குலமாகும். அங்கிருந்து, (ஸ்வாமியின்) ஆஸநஸீமாவானது (பிருஷ்டபாகம் வரையில்) 10, அல்லது 9. அங்குலமாகும்.

---

* [illegible]

𑌵𑍃𑌷𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍
(𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ।

𑌵𑍃𑌷𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌤𑍁 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
(𑌨𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ।

(𑌅𑌧)𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑌧𑍋
𑌭𑍂𑌯𑌃 ॥ ௧௦ ॥

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

அதற்குக் கீழ் விஷ்டராந்தமானது (பீடம்வரையில்) விருஷபத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக விருஷபத்தின் உயரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விருஷபத்தை, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக அமைக்கவேண்டும்

விருஷபத்தின் தலையின்மீது வைத்திருக்கும் கையின் நடுவிரலின் நுனியானது, நாபிஸூத்திரஸமமாக இருக்க வேண்டும். அல்லது நாபிக்குக்கீழே 1. அங்குலம் இறங்கியுமிருப்பதாகும். கீழே உள்ளங்கையின் நடுவில் பூர்வஸூத்திரம் 2 யவையாகும். (?) (10)

(அந்தஇடதுகையானது) அதோமுகமாக (கீழ்நோக்காக) கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதில் பாதிக்கை விரிந்திருக்க வேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தின் பார்ஷ்ணியானது (முழங்கையின் பின்பக்கமானது) நாபிக்குக்கீழே இருக்க வேண்டும். அல்லது (அந்தக்கையானது) 16. அங்குலம் வணங்கி (தொங்கி) ஸிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும்.

*வக்ஷஸ்தோத்திதம் தஸ்மிந் கண்டயேத் அநாஅவுழ || ௨ ||

ஸ்திதாங்ப்ரஜாத்யா முழ்வ ஹிக்கா
ஸூத்ரம் (த்ர) ஸமந்ததழ |
கநிஷ்டாங்குலிவஸீணா ஸமமந்த்ரம் வக்த்ரயாவிதழ || ௩ ||

லோஹஜம் தாருஜம் வாய வக்ரதண்டவஹ்ம ஸ
ஜாதவேக் |
ஜயஹாநுணிபஸந்தா (ஸாந்தா) ஸமாஜம் தஸந்த
(முஷ்டே)ரழ || ௪ ||

வஞ்சஷ்ட ஸத்ரம் வா வஸாநாங்குலம் தா வா |
†வக(வத)ஹஸ்தயம் சைவ ஹிக்காஸீஸமந்ததழ ||
டங்கம் தக்ஷிணஹஸ்தே து வாமஹஸ்தே ம்ருகம் ஹவெக் |
வரஹஸ்தயாம்ரம் அ ஹிக்காஸூத்ரஸமம் ஹவெக் ||௫||

வாகவிதி அதுவஞ ஜாத ஸமந்தசைவ வா |

... ...
... ... (12)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலுச்சியானது ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். சிறுவிரலின் கனமுள்ள அக்கிரமா (நுனியா)னது. 3 வளைவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். வக்கிரதண்டத்தை லோஹத்தினுலாவது, மரத்தினுலாவது செய்யவேண்டும். கீழே மணிக்கட்டிலிருந்து ஊருமூலம் வரையில் மத்தியின் ஒதுக்கம் 5, 6, 7, 8, அல்லது 9. அங்குலமாகும், (14½)

பரஹஸ்தம் இரண்டும் கழுத்து மட்டமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானும் இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தம் இரண்டுகளின்

*வக்ஷஸ்யம்? இதி ஸர்வத்ர ஸமாநயபாடஸ்தாகாவா: |

†வரஹஸ்தயம் இதஸ்மிந் ஸ்லோகத்வயம் ஸர்வத்ர ஸமாநபாடஸ்தாநோ ஸ்ரிதம் |

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஜடாபாரஸ்து லம்பித: ॥ ௧௭ ॥

ஜய(டா)பாஸமிநோ வாபி கர்துரிச்சாவசாந்நயேத் ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ரக்தாபம் ரக்தவாஸஸம் ॥ ௧௮ ॥

வாமபார்ச்வே உமாதேவீ தக்ஷிணே வா விசேஷத: ।
ஸ்வஸ்திகம் (ஸௌஸ்திதம்) தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் து
குஞ்சிதம் ॥ ௧௯ ॥

உத்பலம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தம் ப்ரஸாரிதம் ।
ஸ்த்ரீமானோக்தவிதாநேந உமாதேவீம் ச காரயேத் ॥ ௨௦ ॥
வ்ருஷவாஹநபாவ்யாதம் ந்ருத்தமூர்த்திமதோவதி(அத்ரெ) ॥

இதி காச்யபசில்பே வ்ருஷவாஹநமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
ஸப்தஷஷ்டிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

நுனியும் கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது 1, 2, 3, 4; அல்லது 5 அங்குலம் உயரமாக இருப்பதாகும்.

விருஷவாஹந மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம், ஜடாபந்தம், அல்லது தொங்கும் ஜடையையுடையதாகும்: கர்த்தாவின் விருப்பம்போல செய்துகொள்வதாம். இந்த மூர்த்தியானது சிவப்பு வஸ்திரத்தை தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும் (18)

மூர்த்தியின் இடதுபக்கத்தில் உமாதேவியார் இருக்க வேண்டும். விசேஷித்து வலது பக்கத்திலிருப்பதுமாகும். தேவியின் வலது கால் ஸௌஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுகை நீலோத்பலம் தரித்தும் இடதுகை தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். உமா தேவியை ஸ்திரீமானத்தில் கூறியுள்ள விதியின்படி கல்பிக்க வேண்டும். விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டது. இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறு கிறேன். (21)

காச்யபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில் விருஷவாஹனமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறும் அறுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்

॥ 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 ॥ ௧ ॥

𑌰𑍁𑌰𑍁𑌣𑍍𑌡 𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌕𑍍𑌯𑌾𑌵𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌹𑌿𑌂𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸(𑌨)𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌵𑌾𑌹𑌨 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌤𑌯𑌾(𑌽)𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿(𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

அறுபத்தெட்டாவது படலம்.

ந்ருத்தமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். சர்மமுண்டிகையானவள் உத்ஸாஹத்தை விருத்தி செய்வதற்காக உண்டானாள். ருருண்டவதனத்தைச்செய்து ... ... (?)

அவள் ஹிம்சையில் உத்ஸாஹமுடைய முகத்தையுடையவளாக இருந்தாள். (அவள் லோக ஹிம்சையைச் செய்யாமல்) ஸுகமாக உட்கார்ந்திருப்பதற்காக, உலகத்திற்கு நன்மையை உத்தேசித்தும், அரசன் தேசம் இவைகள் அபிவிருத்தியடைவதற்காகவும் (பரமேசுவரன்) நர்த்தனம் செய்கின்றார். (3)

பூர்வோக்தல(பஞ்சவேசோக்த)விதிநா க்ராஹ்யம் பிம்பமானம்
விசக்ஷணை: || ௪ ||

உத்தமதசதாலேந ஸர்வாங்கம் பரிகல்பயேத் |
*மாநாங்குலவிம்சம் சைவ துங்கம் ந்ருத்தமூர்த்தேர்
பவேத் || ரு ||

உஷ்ணீஷமத்யாத்ஸவ்யே லலாடமத்யதக்ஷிணே |
த்யக்த்வா சிவாங்குலம் ஸவ்யே நேத்ராந்தே ச புடாந்தகே ||

ஹந்வோ: ஸவ்யே(ஸவ்யே) து ஹிக்காயா மத்யே நாபேஸ்து
மத்யமே |
வாமோருஜங்கயோர் மத்யே(சைவ) ஸ்திதாங்க்ரேர்மத்ய
மத்யமே || ௭ ||

ப்ராக்மார்கமத்ய(யாத்) து பூர்வஸூத்ரம் து
லம்பயேத் |

நர்த்தநமானது 18 விதமாகும். அவைகளில் முதலில் 9 விதமான நடநத்தைக் கூறுகிறேன்.

கீழே பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படிக்கு, பிம்பமானத்தைக்கொள்ளவேண்டும். ஸகல அங்கங்களையும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறியுள்ளபடிக்கு கல்பிக்க வேண்டும். நிருத்தமூர்த்தியின் உயரமானது 120 அங்குலமாகும். (5)

(நடராஜ மூர்த்திக்கு) பூர்வ ஸூத்திரமானது, பிரபா மண்டலமத்தியிலிருந்து, உஷ்ணீஷமத்தியத்திற்கு வலது பக்கம், லலாடமத்தியத்தின் வலதுபக்கத்தில் 1 அங்குலத்திலுள்ள இடம், வலது கண்ணின்கோடி, நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கம், முகவாய்க்கட்டையின் வலது பக்கம், கண்ட மத்தியம், நாபிமத்தியம், இடது துடையின் மத்தியம்,

---

*மாநாங்குலவிம்சத்யம்சம் சைவ ந்ருத்தமூர்த்த்யுந்நதம் பவேத் | இதி பாடோ பாவ்ய: |

ஜாநுஸூத்ராந்தரம் து யவமாத்ராம்ஶமுச்யதே ||௮||

மத்யஸூத்ராந்தரே சைவ ஸார்த்தாம்ஶம் விதீயதே |
ஹிக்காயாம் து ஸூத்ராத்து ஸார்த்தஸப்தாம்ஶமுச்யதே ||

கோடிராவ்ய(ராதி)கவக்ஷாத்ரம்(ஸம்) ஸூத்ராந்தம்
ததைவ ச |
ஊர்த்வகுக்ஷிம் ஸ்ப்ருசேத்வைவம் ஸூத்ரமேவம்
ப்ரலம்பயேத் || ௯ ||

தத்ஸூத்ராத் டோலஹஸ்தாக்ரம் ஸார்த்தஷோடசமாத்ரகம் |
தத்ஸூத்ராதபரஹஸ்தாக்ரம் வேதமாத்ரம் ப்ரகீர்த்திதம் || ௧௦ ||

தத்ஸூத்ராத் அக்நிகராக்ரம் ஸாஷ்டத்ரிம்ஶமாத்ரம் து வா |
அஷ்டாத்ரிம்ஶதிமாத்ரம் வா தத்ஸூத்ராயிமாத்ரமுச்யதே ||௧௧||

ஸ்திதபாதத்தின் கணுக்கால் ஸந்தியின் (முண்டின்) நடு, இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். (7½)

நெற்றி, மத்தியஸூத்திரம், இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) 4½ அங்குலமாகும். கணுக்கால் முண்டு, மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 12 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 7½ அல்லது 9½ அங்குலமாகும் பூர்வஸூத்திரமானது, ஊர்துவகுக்ஷியை மேல் வயிற்றைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (10)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து டோலஹஸ்தாக்கிரம் (ஆடுவதுபோலத் தோன்றும் வலதுகைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 16½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு கையாகிய இடதுகையின் நுனியானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து அக்கியை தரித்திருக்கும் (இடது) கராக்கிரம் வரையில் (ஒதுக்கம்) 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும். கீழே கூறிய அளவுக்கு மேலே (38

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇 ॥ ௧௩ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪(𑌰𑍍𑌵)𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂(𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾)𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂(𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌃) 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥

𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥
†𑌏𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।

அல்லது 40 அங்குலத்திற்கு மேலே) 3 அங்குலம் கூடுதலாக (43 அங்குலம்) இருப்பதுமாகும். (12)

அந்த ஹஸ்தத்தின் (இடது கையின்) நடுவிரல் நுனியானது ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக)த் தூக்கி இருக்கவேண்டும். அக்கினி பாத்திரமானது, அந்த தலத்தின் (இடது உள்ளங்கை) நடுவிலாவது, நடுவிரல் முதலிய விரல்களின் நுனிகளிலாவது, அவைகளின் மத்திய பர்வாக்களிலாவது தரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பாத்திரமின்றி, பாத்திரத்திலிருக்கும் அக்கினியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அந்த அக்கினியின் உயரமானது 7 8 அல்லது 9 அங்குலமாகும். அந்த அக்கினியின் ஜிஹ்வைகள் (தீச்சுடர்கள்) 3, 5, அல்லது 7 இருப்பதாகும். இவைகளில் மனதிற்குகந்தபடி கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். (15)

இச்சுடர்களில் நடுச்சுடர் `வலமாக இருக்கவேண்டும்.

---

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

†𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

தக்ஷிணே பூர்வஸூத்ராத்து பாஹ்வக்ரம் விம்ஶகம்
கலா (விம்ஶகம் மாத்ரகம்) || ௧௮ ||

தஸ்மாதக்ராத்ஸ்ரிகே ஹஸ்தே மணிபந்தஸ்ய பாஹ்யகம் |
‡அஷ்டாவிம்ஶதிமாத்ரம் வா த்ரிம்ஶகம் மாத்ரமேவ வா || ௧௯ ||

சத்வாரிம்ஶதிமாத்ரம் வா வாம(ச)கம் வ்யாக்ரமேண து |
தத்கண்டமணிபந்தோர்த்வம் ஹிக்காஸூத்ரஸமம் பவேத் ||

டக்காமத்யம் வீத்ய ஸூசீகர்ணாந்தஸமுந்நதம் |
தர்ஜந்யக்ரம் து ஸூசீ ஸ்யாத் தர்ஜநீ ரஜநீ
(து ஸுஜா:) பவேத் || ௨௰ ||

அதவா அஷ்ட ஸூத்ரம் து விம்ஶீ(வீம்)ஶ்யாம் மாத்ரோ
வரி |

வலது பக்கத்தில், பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து பாஹு வக்கிரம் (கைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 20 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து (அந்த மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து) உடுக்கையுடன்கூடிய வலது கையின் *மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 28 அல்லது 30 அங்குலமாகும். 40 அங்குலம் வரையில், முறையே கூடுதலாகக் கல்பித்துக் கொள்ளுவதுமாகும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் உச்சியானது, கழுத்து மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (18)

ஸூசீஹஸ்தமானது (வலது கையானது) உடுக்கை நடுவைப்பிடித்து, காது வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். சுட்டுவிரல் நுனியானது ஸூசீமுகமாக இருக்கவேண்டும்.

---

‡அஷ்டத்ரிம்ஶதிமாத்ரம் வா சத்வாரிம்ஶதிமேவ வா |
சத்வாரிம்ஶதிமாத்ரம் வா வாமஹஸ்தஸ்ய பார்ஶ்வயோ: || இதி முத்ரிதபுஸ்தகபாட: |

*மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும் இடது கையின் வலப்பக்கங்களில் 40 அங்குலமாகும். என்பது அச்சிட்ட புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

ஸூத்ரமத்யகோவரிஷ்டாத்து பந்தனம் வஸிகல்பயேத் || ௨௦ ||

பந்தனோத்ஸேதவிஸ்தாரம் வஸுவஹ்னாங்குலம் க்ரமாத் |

மத்யம் த்ர்யங்குலவ்யாஸம் பத்மாகாரம் ப்ரகல்பயேத் ||

வலயத்வயஸம்யுக்தம் சர்மஸூத்ரேண பந்திதம் |

கவ்யசர்மகதம்பம் தம் தச்சர்மேண து காரயேத் ||

ஸூச்யக்ராத் கர்ணஸீமாந்தம் சத்வாரிம்சதங்குலம் |

பஞ்சசத்வாரிம்சத்வா பஞ்சாசதங்குலம் து வா ||௨௩||

பார்ச்வஸூத்ரஸமம் ஸூசீ வித்யாத்யாஸ்யே ஏத்யங்குலம் |

சுட்டுவிரலானது ரஜ்ஜியாக (?) (நேராக) இருக்க வேண்டும்.

அல்லது (உடுக்கையின் நடுவில் இழுத்துக்கட்டியிருக்கும்) சர்மஸூத்திரமானது (கயிறு போன்ற வாரானது) பீடம் போன்ற நடுவிரலுக்குமேலே இருக்கவேண்டும். உடுக்கையை அணிவிரலின்மீது கல்பிக்கவேண்டும். (20)

உடுக்கையின் நீளமும் அகலமும் முறையே 8 அங்குலமும், 5 அங்குலமுமாகும். அதன் மத்தியத்தின் அகலமானது, 3 அங்குலமாகும். இதை பத்மாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். அது இரண்டு வளையங்களுடன்கூடியதாக தோல்க்கயிற்றினாலே கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். (இந்த உடுக்கையானது) பசுமாட்டின் தோலாலே உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை பசுமாட்டின் தோலாலேதான் கல்பிக்கவேண்டும். (22)

ஸூச்சியக்கிரத்திலிருந்து (சுட்டுவிரல் நுனியிலிருந்து) காதுவரையில் ஒதுக்கமானது 40 அங்குலமாகும். 45 அங்குலம் அல்லது 50 அங்குலமிருப்பதுமாகும். ஸூசியானது பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

... ... (23½)

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௨௪॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌭𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 (𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂) 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௫ ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍
𑌦𑍍𑌵𑌿(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௬ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿(𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂)𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌟𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௭ ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌟𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂(𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂)
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥

வலது பக்கத்தில் பூர்வ ஹஸ்தத்தை அபய ஹஸ்தமாக கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது (மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம்) 24 அங்குலமாகும். அந்தக்கையின் நடுவிரல் நுனியானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் முழங்கைவரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 42 (40) அங்குலமாகும். அபய ஹஸ்தத்தின் ப்ரகோஷ்டம் (முன்கை) நடுவிரல், ஸர்ப்ப வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஸர்ப்பத்தின் நீளமானது நடுமுன்கையின் சுத்தளவைப்போல் 1½ பங்கு இருக்கவேண்டும். அந்த 1½ பங்கு நீளத்திற்குமேலே, படமானது 12 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அந்தப் படத்தின் அகலமானது 7 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன்

𑌭𑍁𑌜𑌂𑌗𑌵𑌲𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
*𑌨𑌵𑍋𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌦𑌶𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௩௰ ॥

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂(𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂) 𑌘𑌨𑌂 𑌤𑍁
𑌦𑌶𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌦𑌶𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌤𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

கனம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸர்ப்பமானது, நீண்ட நாக்கையுடையதாக முன்பக்கத்திலிருப்பவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக புஜங்க வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (28½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரமானது 12 அங்குலமாகும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் மத்தியோதரமானது, 9 அங்குலமாகும். *பிண்ட ஸூத்திரமானது 9 முதல் 18 அங்குலமாகும். (?) (30)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து குஞ்சிதபாதத்தின் முழங்கால் வரையில் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம், 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும். அந்த குஞ்சிதபாதத்தின் நத

---

*𑌵𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿
𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

*மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் பிருஷ்டபாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

स्थिताङ्घ्रिजानोर्वामाङ्घ्रिजान्वन्तं यथाक्रमम् ॥

त्रिपञ्चमनुमात्रं वा जानोरन्यान्तरं त्रिधा ।
स्थिताङ्घ्रिनलकामध्यात् वामपार्ष्ण्यन्तरं बुध ॥

सवेदाब्ध्यङ्गुलं स्याद्वा सान्तमानं प्रकीर्त्यते ।
सप्तषष्ठ्यङ्गुलं सांशं नतं भवेत् ॥

*स्थितजानोरुद्धृताङ्घ्रिपार्ष्णिमध्यात् ।
त्र्यधिकत्रिंशदङ्गुलं वा जानुपार्ष्ण्यन्तरं विदुः ॥ ௩௫ ॥

மானமானது. (நதமானம்—செரிவின் அளவு) 12, 11, அல்லது 10 அங்குலம் இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து இடதுகால் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் முறையே 3 அங்குலம், 5 அங்குலம் 14 அங்குலம் என்று 3 விதமாகும்.

புத்தியில் சிறந்தவனே! ஸ்திதபாதத்தின் நளகையின் நடுவிலிருந்து (நளகை—கணுக்காலுக்கு மேலே கண்டைக் காலில் சிறுத்திருக்குமிடம்) இடது குதிகால் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 44 அல்லது 45 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது (உத்திருதபாதத்தின்) நதமானமானது 45, 46, 47, அல்லது 48 அங்குலமாகும். (நதம்—சாய்வு அல்லது செறிவு) (34)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து உத்திருதபாதத்தின் (தூக்கியகாலின்) குதிகால்வரையில் ஒதுக்கம் 34 அல்லது 33 அங்குலமாகும். இது ஜாநுபார்ஷ்ணியந்தரமாகும். (இது ஊன்றியபாதத்தின் முழங்காலுக்கும், தூக்கியபாதத்தின் குதிகாலுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவாகும்.) (35)

---

*अयं श्लोकार्धः सर्वत्र मातृकाकोशेषु न दृश्यते । स्थितजानोरुद्धृतपार्ष्ण्यन्तमिति पाठे साधु प्रतिभाति ।

குஞ்சிதாங்க்ரேஸ்து ஜாநூர்த்வம் நாபிஸூத்ரஸமம்
ப⁴வேத் |

கூர்பரம் டோலஹஸ்தஸ்ய ஸ்யாத்(ஹஸ்ய) நாளஸூத்ராத்
(மத்யஸூத்ராத்)தசாங்குலம் || ௩௬ ||

ஏகாதசாங்குலம் வாபி கல்ப்யம் வா கூர்பராந்தகம் |
தத்³த⁴ஸ்தமணிப³ந்தா⁴த்து வாமஜாநுகசேஷு || ௩௭ ||

தசாங்குலம் வா கர்தவ்யம் நவாங்குலமதாப்யதம்
(மதாபி வா) |

*டோலஹஸ்தஸ்ய விஸ்ருஷ்டஸ்ய(விஸ்ருஷ்டஸ்ய)ங்குல்யக்³ரம்
விசேஷத: || ௩௮ ||

†வாமபாதே து ஜங்காத்³யந்தம் ஷடங்குலம் ப⁴வேத் |(?)

தூக்கியகாலின் முழங்காலின் உச்சியானது நாபிமட்டமாக இருக்கவேண்டும். டோலஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது நாளஸூத்திரத்திலிருந்து (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) 10 அல்லது 11 அங்குலம் (ஒதுக்கம்) இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அந்த (டோல) ஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, இடது முழங்கால் வரையில் (ஒதுக்கம்) 10 அல்லது 9 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும் விரல் நுனியானது விசேஷித்து (அந்த அளவில்) இருப்பதாகும். * (38)

---

*டோலஹஸ்தே து மாநம் வா ஏகாதசாங்குலமதாபி வா |
இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட²: |

†வாமபாதே து ஜங்காமத்⁴யஸூத்ரஸ்யைவ ப⁴வேத் |
இதி பாடா²ந்தர ஸாங்கேதிக பாதி

* டோலஹஸ்தத்தின் அளவானது 11 அங்குல்மாகவும் இருப்பதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

नवांशमात्रकं वापि रुद्रांशमात्रयोऽपि वा ॥

दोलहस्तादभयान्तं (तु वरदहस्तान्तं) तु
दशांशमात्रकम् ।

अनुक्तान्यन्तराणीव यथा शोभावशात्तथा ॥ ४० ॥

केशान्ताद्बकपक्षं स्यात् तुङ्गमष्टादशांशमात्रकम् ।
सप्तदशांशमात्रं वाथ षोडशांशमात्रमेव वा ॥ ४१ ॥

तदर्धं वा त्रिपादं वा तस्य विस्तारमेव हि ।
संविकीर्णजटाभारं पञ्चषट्सप्तनव(कं) ॥

रुद्रसंख्या तु वा विस्तृ उभयोः पार्श्वयोर्लम्बया ।
द्वात्रिंशन्मात्रमारभ्य एकषष्ट्यंशमात्रकम् ॥

अंशमात्रं मात्रवृद्ध्या तु जटादीर्घमुदाहृतम् ।
लम्बजटादीर्घमेवं तस्मादुक्तं तु लम्बके ॥

இடது முழங்கால், மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 9 அல்லது 11 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்திலிருந்து அபயஹஸ்தம் (?) (வரதஹஸ்தம்) வரையில் ஒதுக்கம் 10 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற ஒதுக்கங்களை அழகாக இருக்கும்படி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (40)

கேசாந்தத்திலிருந்து பகபக்ஷத்தின் உயரமானது 18, 17, அல்லது 16 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது அதன் உயரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது ¾ பங்கு இருப்பதாகும். ஜடைகள் விரிந்து தொங்குவதானால் அவைகள் 5, 6, 7, 9 அல்லது 11 சடைகளாக இருக்கவேண்டும். ஜடையின் நீளமானது, 32 அங்குலம் முதல் 61 அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலம் வீதமாக நீண்டிருப்பதாகும். தொங்கும் சடையின் நீளமானது இவ்விதமாகக் கூறப்

கநிஷ்டாங்குலிவிஸ்தீர்ணா ஜடா நாஸோர்த்வாஸ்ரிதம் ।
ஜடாக்ரம் புஷ்பமாலாஹிரர்க்கோந்மத்த(கம்)விபூஷித: ॥ ௪௫ ॥

நாகம் சைவார்க்கபுஷ்பம் ச உந்மத்தகுஸுமம் ததா ।
ஹஸ்திசிரீஷகம் சைவ கரோடரத்நபந்தநம் ॥ ௪௬ ॥

*ஜஷயிக்வா து பார்ச்வே தக்ஷிணே ஸம்ப்ரஸேவநம் ।
†ஸிம்ஹசர்மாம்சுகதரோ ரத்நஹாரஸூத்ர விலம்பிதம் ॥

பஸ்மோத்தூளிதஸர்வாங்கம் கிஞ்சித்ப்ரஹஸிதாநநம் ।
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் ஹாரகேயூரபூஷிதம் ॥ ௪௭ ॥

§தேவ்யாம்ப்ரதோர்த்வே பார்ச்வே பாஹுமாலேப்ருதிமத்தி: ।

பட்டிருக்கிறது. கேசாந்தத்திற்குமேலே தலையின்மேலே யிருக்கும் சடைகள், சிறுவிரலின் கனமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். (44½)

நடராஜமூர்த்தியானது விசேஷித்து ஜடையில் புஷ்பமாலை, ஸர்ப்பம், எருக்கம்பூ, ஊமத்தம்பூ, ஹஸ்திசிரீஷம், (பெருவாகைப்பூ) கரோடரத்நபந்தனம். (மண்டையோடுகளுடன் கூடிய ரத்நாபரணம்) இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்ட ஜடாமகுடத்தையுடையதாகும். ஸிந்தூரத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். (கழுத்தில்) மாலைகளும் ஹாரங்களும் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது திருநீறணிந்து சிரித்தமுகமும்,

---

*ஜஷம் யுக்வா இதி புஸ்தகபாட: ।

†ஸிம்ஹசர்மாம்சுகதரோ ரக்தாம்பர விலம்பிதம் ॥ இதி புஸ்தகாந்தரபாட: ।

§தேவ்யாம்ஸோத்தரே பார்ச்வே பாஹு... ... ... । இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட: ।

தேவ்யாம்ஸோத்தரே பார்ச்வே து பாஹுமாலாப்ருதிமத்தி: । இதி வா பாடஸ்ஸாத்விதி பாதி ।

ப்ரஹாரேணோர ஸ்ரீபிர்த்யாதிரூபாம்ப்ரகோ விஸ || ௪௯ ||

வ்யாக்ரசர்மாம்பரோபேத ஊர்வர்த்தம் மதி(உத்தராயதா)

வஸநகம் |

†ஸோத்தபாஹ்வோர்த்ரபாஸம் வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயகம் ||

த்ரம்பகம் பாஹுமூலே து ஸார்த்த த்ரயோதசாங்குலம் |

தத்வயம் வா த்ரிபாகம் வா விஸ்தாரம் அஸ்ய (தஸ்ய)

வர்த்துலம் || ௫௧ ||

பாதௌ ச பாதஸரை: யுக்தௌ ஸர்வாபரணபூஷிதௌ |

யஜ்ஞோபவீதமும், ஹாரமும் தரித்திருப்பதாகும். (48)

ஸ்வாமியின் உதரமத்தியம் (நடுவயிறு) வரையில் பாஹுதாமாக்கிரமானது (கையிலணிந்த மாலையின் நுனியானது) தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

உதரபந்தத்தின் அக்கிரமானது (வயிற்றில் இறுக்கிக் கட்டியுள்ள கயிற்றின் நுனிகள்) பிரபாமண்டலத்தை (பிரபாவளியைத்) தொட்டிருக்கவேண்டும்.

துடையின் மத்தியபாகம் வரையில் புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்திருக்கவேண்டும்.

டோலஹஸ்தத்திற்குமேலே அணிந்து கட்டப்பட்ட புலித்தோலாலான மேலாடையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அந்த ஆடையானது பாஹுமூலத்தில் (கையினடியில்) 12 அல்லது 13 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் ஸரிபாதி; அல்லது ⅓ பங்கு அதன் அகலமிருக்கவேண்டும். அது வட்டமாக இருக்கவேண்டும். (51)

இருபாதங்களும் பாதஸரமணியப்பெற்றிருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்

---

†ஸோத்தபாஹ்வோர்த்ரபாஸம் வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயகம் | இதி பாடம் ஸாத்வுசித ஸாதி |

ஹஸ்தபாதாங்குல்யஸ்ஸர்வா: ரத்நஹேமாங்குலீயகா: || ௫௨ ||

மத்யமாங்குலிவிநிர்ஹிதாச்சேஷா: ஸாங்குலீயகாந்விதா: ।
தக்ஷிணம் குஞ்சிதம் வாமமபஸ்மாரோபரிஸ்திதம் || ௫௩ ||

திர்யக் பாததலம் ந்ருத்யம் ந்ருத்தம் குர்வந்மஹேச்வர: ।
வாமபாதம் ஸமுத்த்ருத்ய ஸதிர்யக் தக்ஷிணாவிதம் || ௫௪ ||

டோலஹஸ்தமபஸ்மாரமிஹேத்யுபதர்சிதே ।
‡த்ரி சது:பஞ்சமாத்ரம் வா ஹ்யபஸ்மாரஸ்ய தைர்க்யகம் ||

உஷ்ணீஷம் சைகமாத்ரம் கேசாந்தம் ச ததா பவேத் ।

டிருக்கவேண்டும். கை விரல்கள் கால் விரல்கள் எல்லா வற்றிலும் ரத்நங்கள் பதித்த ஸுவர்ணமோதிரங்கள் இருக்கவேண்டும். நடுவிரல் நீங்கிய விரல்கள் யாவும், மோதிரங்களுடனிருக்கவேண்டும்.

வலது கால் குஞ்சிதமாகவும், இடதுகால் அபஸ்மாரன் மீது வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். பரமேசுவரன், பாத தலத்தை குறுக்காக வைத்துக்கொண்டு நிருத்தம் செய்து கொண்டிருப்பவராவார். இடது காலைத்தூக்கி வலது பக்கத்தில் குறுக்கே (நீட்டிக்கொண்டு) இருப்பவராவார். டோலஹஸ்தமானது முற்றிலும் அபஸ்மாரன் இதோ (எனது காலின் கீழே) இருக்கிறான் என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகும். * அபஸ்மாரனுடைய உயரமானது 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும் ?

(அபஸ்மாரனுடைய சரீரத்தில்) உஷ்ணீஷம் 1 அங்

---

‡த்ரி ஷட்பஞ்சமாத்ரம் வா இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபாட: ।
த்ரி சது:பஞ்சமாத்ரம் வா இதி பவேதிதி பாதி ।

* அபஸ்மாரனுடைய உடலானது 3, 4, அல்லது 5 வளைவு அல்லது நெளிவு உடையதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

கேஶாந்தம் து ஸர்வாயாமம் மத்யமாங்குலம் பவேத் ||

ஸப்தாங்குலவிஸ்தாரம்(ஆயாமம்) கண்டஸ்ய து விஶேஷத꞉ |
ஹிக்காயா ஹ்ருதயாந்தம் து நவாங்குலமுதாஹ்ருதம் ||நஎ||

ஹ்ருதயாந்நாபிபர்யந்தம் நவமாத்ரம் ப்ரகீர்த்திதம் |
நாபேஸ்து மேட்ராந்தம் மானம் ஷடங்குலம் பவேத் ||

ஸப்தாங்குலம் ஊருதீர்க்கம் ஜாநுதீர்க்கம் த்வ்யங்குலம் |
ஜங்காதீர்க்கம் ஸப்தமாத்ரம் த்வ்யங்குலம் பாதகோடயம் ||

ஹஸ்தம் து கரம் ஹிக்காத்யங்குலிர்மத்யமா(தீர்க்கம் மத்யமாங்குலி꞉) |

குலம். கேசாந்தம் 1 அங்குலம். முகம் 8 அங்குலம். களமும் கண்டமும் ½ + 1½ = 2 அங்குலம். ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலம். நாபியந்தம் 9 அங்குலம். மேட்ராந்தம் 6 அங்குலம். துடை 7 அங்குலம். முழங்கால் 2 அங்குலம். கணைக்கால் 7 அங்குலம். பாதம் 2 அங்குலம் ஆக உச்சியிலிருந்து பாதம் வரையில் 1, 1, 8, 2, 9, 9, 6, 7, 2, 7, 2 = 54 அங்குலமாகும்.

* கையின் நீளம் 14 அங்குலம். (கையின்) நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன்

---

*ஏவமேவ, இத்யாதிஷ்வபஸ்மாரகஸ்ய மானம் வர்ணிதம் பரிமாணம் வர்ணிதம் | அபஸ்மாரஸ்ய து பஹவ꞉ ஸம்ஶயா ஜாயந்தே | அதோ(அ)த்ர புத்திமத்பிர்க்ரந்தாந்தரேஷு ஸம்ஶயா வ்யவஹார்யா꞉ |

*இங்கு அபஸ்மாரனுடைய அளவுகளில் பலவித ஸந்தேகங்கள் உண்டாகின்றன. ஆகையால் புத்திமான்கள் மற்ற நூல்களில் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, அவைகளை பொருத்தமாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்,

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌸𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑍌 ।
𑌉𑌦𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 (𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌂) 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 (𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 (𑌅𑌰𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍) ॥ ௬௨ ॥

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌿𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌦𑍇𑌹𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌦𑌂 (𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾) 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾
𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌧𑌃𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௪ ॥

கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அபஸ்மாரனை அதோ முகமாக (பூமியை நோக்கி) படுத்திருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். பரமேசுவரனுடைய வலதுபக்கத்தில் அபஸ்மாரனுடைய தலையை வைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் உதரப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரனின் வயிற்றின் உயரமானது (அபஸ்மாரனின் உயரமானது) 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் முகத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய இடது கையில் ஸர்ப்பமும், வலது கையில் அரிவாளும் இருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரன் பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவனுவான். 62½

பத்மபீடத்தின் உயரமானது 16 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது உயரத்தைப்போல் 4 மடங்காகும். அதன் நீளமானது, உயரத்தைப்போல் 1¼, 1½, அல்லது 2 மடங்கு உள்ளதாகும். மேல் பத்மம், கீழ் பத்மம்,

ப்ரபாமண்டலஸம்யுக்தம் பத்மம் விதினா க்ரமாத் ।
த்ர்யங்குலம் ஸமாரப்ய ஶதாங்குலாவஸாநகம் ॥ ௬௫ ॥

தாவதேவாங்குலாவ்ருத்த்யா து காருகோ நஶ்யதோதயம் ।
ஏகாங்குலம் ஸமாரப்ய ஏகைகாவயவவர்த்திதம் (நாஶ்) ॥

பஞ்சாஶ் ஸப்தாஷ்டம் ஸப்ததே த்ரீணி ஸ்யாத் ப்ரயத்நஸ்ய
து ।
தத்த்ரிஷஷ்டிஶதம் து ஷட்விம்ஶதி து ப்ராஸ் ப்ரஶம் ॥

ஸாகஷிப்ர அது:பஞ்சஷட்ஸப்தவஸாநாத் ப்ரகம் ।
பாத:பாதத்ரயாஸம்வ்ருத்யா கர்தவ்யா ப்ர(யத்நவதி)
கல்பயேத் ॥ ௬௮ ॥

கதஶ்ரீஸ்வராத்தேஷு த்ரீண்யஸம்வ்யம் து தத்க்ரமம் ।
நாநாத்ருத்தாஹிப்த நாநாவர்ணைஶ்ச ஶோபிதம் ॥ ௬௬ ॥

தஸ்யாவஶிஷ்டாதநம் ஹஸ்தம் வை ஶிவம்
(ஶ்ரீஶிவம்) ப்ராய: ।

பிண்டிகை இவைகளை (நூல்களில்) கூறியிருப்பதுபோலவே செய்யவேண்டும். பத்மாஸநத்தை பிரபாவளியுடன் முறையோடு செய்யவேண்டும். (64½)

3 அங்குலம் முதல் 100 அங்குலம் வரையில்
... ...
... ...
... ...
... ... (66½)

அதற்கு மேலே, 8ல் 1 பாகம் குறைந்து முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அங்குலம், மறுபடியும் அதே கணக்கும், மேன்மேலும் கல்பிக்க வேண்டும். அவைகளில் தண்ட எண்ணிக்கைகளை கர்த்தாவின் அபிப்ராயப்படி செய்வதாகும். (அந்த தண்டங்கள்) பலவிதக் கொடிகளாலேயும் பலவிதமான பூக்களாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாக இருக்க

கர்தவ்யம் வஸிதொ லிவ்_,தாருஹ்யாஹ்யணாவிதழ ||எ0||

ஹாதா௱லாரும் வா யீஸ வ்_,ஹாலாருவதர்தழ ।

தஸ்ய வாஸெ உஸாஷெவிம் வ்_,ராமா௱க்ஷியிநா க௱ா௱ ||எக||

ஊதகஸ ஹ்யாகஸ வ்_,யஃ௦ம் ஹ்ருத்தம் ஹவர்ஜொகஹிதாவஹழ ।

தஷெவ ஷக்ஷிணெ வாஷ்வெர் ஜடா஗ெ_, அ விஹாஜிதெ
(ஜாஹ்நவீயா௱தம்) || எஉ ||

*ஸம்ஹொஷெர்ஹோம்தரும் ஜெவ ஷொஸரம்ம௱ருஹஜிதழ ।

ஹீஸாநொக்ராம்மஸம்யா௱க்தம் ஹுஷயெஜுலிஸம்யா௱தழ ||எங||

ஊவம் ஜாஹ்நவிஸம்யா௱க்தம் ஹ்ருத்தம் யத்தஸ விதீயகழ ।

வேண்டும். அதற்கு மேலே 3 தீச்சுடர்களைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும், ஒரு தாலம் (ஒரு அடி) இடைவெளி இருக்கவேண்டும். இத்தகைய பிரபா மண்டலத்தின் இருப்பானது (அமைப்பானது) சூரிய மண்டலத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். (70½)

அந்த நடராஜ மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் முன்பு கூறியுள்ள விதியுடன் உமாதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். இது முதலாவது நிருத்த (நடராஜ) மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலலோகங்களுக்கும் (பிராணி அல்லது ஜனங்களுக்கும்) நன்மையைக் கொடுப்பதாகும்.

அதே மூர்த்தியானது, வலது பக்கத்தில் சடை நுனியில் கங்கையுடனிருந்தால், அது, இரண்டாவது நிருத்த மூர்த்தியாகும். சடையிலிருக்கும் கங்காதேவியானவள், ஸ்திரீ மானத்தில் கூறப்பட்ட அங்கஅமைப்புகளுடன், இருகைகளையும் சேர்த்துக்கூப்பி மார்பில் அஞ்ஜலி பந்தத்துடனிருக்கவேண்டும். இந்த நிருத்தத்திற்கு

---

*பஸம்ஹொஸிதாஷிஷ்வாகாயர்ம் ஊ௱ஷி_,தவா௱ஹ்லகமதழ ।
புஸம்ஹொஷெர்ஹோம்ம௱ஜெஜைவ உகி வாஷெஜ ஹாவஹிகி ஹாகி ।

தஸ்யைவ வாமபாதம் து ஸவ்யோர்வோபரி ஸம்ஸ்திதம் || எச ||

உத்த்ருதம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதோபரிஸ்திதம் |
லலாடமத்யவாமே து வாமநாஸாபுடாந்திகே || எரு ||

லம்பயேத் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து ஸ்திதபாதஸ்ய மத்யகே |
ஶேஷம் பூர்வமிவ கர்தவ்யம் வேதந்ருத்தம் த்ருதீயகம் ||எசு||

விகீர்ணஜடாபாரம் ஜடாமகுடஸம்யுதம் |
ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஶேஷம் பூர்வந்ருத்தவத் || எஎ ||

சதுர்த்தம் ந்ருத்தமேதத்தி ஸர்வப்ராணிஹிதாவஹம் |
கர்ணாந்தோத்த்ருதம் ஸவ்யபாதம் வாமம் து குஞ்சிதம் ||எஅ||

ஜாநுஜாஷ்டகஸமாயுக்தமேதத் பஞ்சமமுச்யதே |

ஜா்ந்ஹவீயுதம் (கங்கையுடன் கூடியது) என்று பெயர்.
* கங்கையானது, ஸ்வாமியின் தேஹலப்தாங்குலத்திலுலே 16 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதே மூர்த்தியானது, இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, வலது காலைத் தூக்கி இடது காலுக்கு மேலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியின் ப்ரம்ஹஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது நாஸாபுடத்தின் பக்கம், ஸ்தித பாதத்தின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் தொங்க வேண்டும்; மற்றவைகள் முன் கூறியதுபோலவே கல்பிக்கப் படவேண்டும். இது வேத நிருத்த மூர்த்தியாகும். (76)

விரிந்து சிதறிய சடையுடனாவது, சடை முடியுடனாவது இருந்து, மற்ற லக்ஷணங்கள் முதலாவது நிருத்தத்தைப் போல இருப்பது, நான்காவது நிருத்தபேதமாகும். இது ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும். (77½)

வலது காலானது காதளவுக்குத் தூக்கப்பட்டு, இடது

---

* இந்த ½ சுலோகம் பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது.

அபயம் ஶூலம் பாஶம் ச டமரும் தக்ஷிணே கரே ||எக||

கபாலம் வஹ்னிம் பாஶம் (நாகம்) ச கண்டாம் வாமே கரே ததா |
கஜஹஸ்தோபமம் ஹஸ்தம் ப்ரஸார்ய தக்ஷிணாங்ககே ||

பூர்வவத் ப்ரஸ்திதஸ்யைவ பூர்வஸூத்ரம் ப்ரகாரயேத் |
இத்தம் பஞ்சமந்ருத்தஸ்ய லக்ஷணம் விதீயதே || அக ||

ஷோடஶைர்பாஹுபிர்யுக்தம் வாமே கௌரீஸமாயுதம் |
*ஹஸ்தாப்யாமுத்த்ருதம் கண்டம் பாதம் தஸ்ய ப்ரஸாரிதம் ||

அபயம் ஶூலம் பாஶம் ச கட்கம் டமருகம் த்வஜம் |
வேதாளம் ஸூசிஹஸ்தம் ச தக்ஷபாககரம் பவேத் ||அஉ||

கால் குஞ்சிதமாக இருந்து, 8 கைகளுடனிருப்பது 5வது நிருத்தமாகும். வலது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளிலும், அபயம், சூலம், பாசம், உடுக்கை இவைகளிருக்கவேண்டும், இடது கைகள் 4லும், கபாலம், அக்நி, பாசம், (நாகம்—நாகபாசம்) மணி இவைகளிருக்கவேண்டும். யானையின் துதிக்கைபோன்ற கையை வலது பக்கத்தில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இதன் பூர்வ ஸூத்திரமானது, முதலாவது நிருத்தத்திற்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவே யாகும். இவ்விதமாக 5வது நிருத்தத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது (81)

16 கைகளுடனும் இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவி யுடனும் இருப்பது, மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். (தூக்கிய) காலை இரு கைகளாலே தூக்கி கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு நீட்டியிருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளில் அபயம் (1) சூலம் (2) பாசம் (3) கத்தி (4) உடுக்கை (5) த்வஜம் (6) வேதாளம் (பூதாகிருதி விசேஷம்) (7) ஸூசி

---

*ஹஸ்தாப்யாமுத்த்ருதம் ஊருத்வயம் பாதம் ப்ரஸாரிதம் |
இதி பாடேந ஸம்பவிதவ்யமிதி பாதி |

अग्निं गजहस्ताख्यं खेटकं विस्मयं तथा |
मणिं चैव कपालं च छुरिकां सूचिमेव च ||

पार्श्वेऽष्टहस्तं व्याप्तं शेषं पञ्चमनृत्तवत् |
एवं षष्ठं समाख्यातं राजराष्ट्रसुखावहम् ||

त्रिनेत्रमष्टहस्तं च प्रविकीर्णजटायुतम् |
कुञ्चितं वामपादं तु अपस्मारोपरि स्थितम् ||८६||

वामपार्श्वे शिरस्तस्य विकीर्णाङ्घ्रिस्तु दक्षिणे |
*कुञ्च्य(स्थापि)तं दक्षिणं पादमापद्मं च
वीक्षितम् || ८७ ||

पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रं च पञ्चहस्तं तथैव च |
अभयं शूलं पाशं च डमरुं दक्षिणे करे ||८८||

ஹஸ்தம் 8) இவைகளையும், இடது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளிலும், அக்னி (1) கஜஹஸ்தாபம் (துதிக்கை போன்றது) (2) கேடயம் (3) விஸ்மயம் (ஆச்சர்யக் குறியுடன் கூடிய ஹஸ்தம்) (4) மணி (5) கபாலம் (மண்டையோடு) (6) சுரிகை (சிறிய கத்தி) (7) ஸூசீஹஸ்தம் (8) இவைகளையும் தரித்திருப்பதாகும். மற்றவைகள், 5வது நிருத்த லக்ஷணத்தைப்போன்றவைகளாகும். இது 6வது நிருத்த மூர்த்தியின் லக்ஷணமாகும். இது அரசனுக்கும் ராஜியத்திற்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும். (85)

மூன்று கண்களும், 8 கைகளும், விரிந்த சடையும் தரித்து, குஞ்சிதமான இடது காலையுடையவராய் அபஸ்மாரன் மீது நிற்பது மற்றுமோர் மூர்த்தியாகும். அபஸ்மாரனுடைய தலையானது ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்திலும், அவனுடைய உதரப்பட்ட கால்கள் வலது பக்கத்திலுமிருப்

---

* उद्धृतं दक्षिणं पादमापद्मं संहितमम्बरे | इति पाठान्तरः |

கபாலஞ்சாக்நிபாத்ரம் ச ததா விஸ்மயஹஸ்தகம் ।
கஜஹஸ்தோபமம் வாமே சதுர்த்தம் சைவமேவ ஹி ॥ 89 ॥

† கஜஹஸ்தோபமம் ஸவ்யம் வாமம் வ்யாளஹஸ்தம் து வா ।
லலாடமத்ய து ஸவ்யே து வாமே து ஸ்தாநமத்யமே ॥ 90 ॥

வாமாம்ஸே த்ர்யங்குலே வாமே நாஸாமத்யே ப்ரஹ்மஸூத்ரகம் ।
தஸ்ஸூத்ராத் வாமநாஸாந்தம் த்ர்யங்குலம் சைவ தவாமம் ஸூத்ரகம் ॥

பதாகும். [1] அவன் மேலே ஸுஸ்திதமாக வைக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்வாமியின் கால் பெருவிரல் நுனியானது பயங்கரமாக இருப்பதாகும்.

பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம் (1) சூலம் (2) பாசம் (3) உடுக்கை (4) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், கபாலம் (5) அக்நியுடன் கூடிய பாத்திரம் (6) விஸ்மய ஹஸ்தம் (7) கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தம் (8) இவைகளுமிருப்பதாகும். (89)

[2] வலது கரத்தில் கஜ ஹஸ்தமும், இடது கரத்தில் வியாள ஹஸ்தமும் (வியாளம்—ஸர்ப்பம்) இருப்பதுமாகும்.

பிரம்ஹ ஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியிலிருந்து இடது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலும், இடது நளகையின் நடுவிலும்

---

† கஜஹஸ்தோபமம் ஹஸ்தம் ஸவ்யாஸவ்யமதம் து வா । இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகாதர்சபாட: ।

1 (ஸ்வாமியின்) பெருவிரல் தூக்கியும் அதன் நுனியானது (அவனுடைய உடலில்) அழுத்தப்பட்டுமிருப்பதாகும். என்பது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்திலிருக்கும் பாடம்.

2 கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தமானது வலது கையிலுமிருக்கலாம், அல்லது இடது கையிலுமிருக்கலாம், என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

நதமாநம் தசாம்சம் ஸ்யாத் வாமே கௌரீஸமாயுதம் ।
ஸப்தமம் ந்ருத்தமாக்யாதம் ஜகத்து:கவிநாசகம் ॥ ௯௨ ॥

ததைவ ஷட்புஜோபேதம் அபயம் டமருகம் ததா ।
சூலம் தக்ஷிணபார்ச்வே து கபாலம் விஸ்மயம் ததா ॥

கஜஹஸ்தோபமம் வாமே ஸூத்ரம் ப்ராகுக்தவதிஷ்யதே ।
அத சதுர்புஜம் த்ரிநேத்ரம் ச ஜடாமகுடமண்டிதம் ॥ ௯௪ ॥

அபயம் டமருகம் ஸவ்யே வாமே வஹ்நிம் கஜஹஸ்தவத் ।
அபஸ்மாரம் விநா பீடே வாமாங்க்ரிம் குஞ்சிதம் ஸ்திதம் ॥ ௯௫ ॥

தத்கநிஷ்டஸ்திதம் பீடே ஸவ்யபாதகநிஷ்டிகம் ।

தொங்கவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 9 அங்குலமாகும். நதமாநம் (தொய்வு) 10 அங்குலமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருக்கவேண்டும். இது 7வது நிருத்த மூர்த்தியாகும். இது ஸகல ஜகத்தின் துக்கங்களேயும் நாசம் செய்துவிடும். (92)

அதே மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையதாக இருந்து, வலது பக்கம் கைகளில் (1) அபயம் (2) உடுக்கை (3. சூலங்களுடனும் இடது பக்கம் கைகளில், (4) கபாலம் (5) விஸ்மய முத்திரை (ஆச்சர்ய முத்திரை) (6) கஜஹஸ்தோபம முத்திரைகளுடனும் இருந்தால், அது 8வது நிருத்தமூர்த்தியாகும். இதன் ஸூத்திரம் முன்போலவேயாகும்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், வலது கைகளில் அபயம், உடுக்கையும், இடது கைகளில், அக்நி, கஜஹஸ்தமும் தரித்து, அபஸ்மாரனின்றி பீடத்தில், வலது கால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியானது ஒன்பதாவது மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் கால் சிறுவிரல் பீடத்தின் முன்பக்கத்திலிருப்பதாகும். குஞ்சிதபாதத்தையும், பிரம்ஹஸூத்திரத்

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௯௬ ||

𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 || ௯௭ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌥𑌨𑌂
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

தையும் யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். நடராஜ மூர்த்தியானது, இவ்விதமாக 9 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி கங்காதர மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் நிருத்த மூர்த்தி (நடராஜ மூர்த்தி)
லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தெட்டாவது
படலம் முற்றும்.

॥ अथैकोनसप्ततितमः पटलः ॥

गङ्गाधरमूर्तिलक्षणम् ॥

गङ्गाधरमहं वक्ष्ये लक्षणादि यथा शृणु ।
स्थितं दक्षिणं पादं वामपादं तु कुञ्चितम् ॥
ललाटमध्यात् सव्ये नीत्वा नवयवान्तरम् ।
दक्षिणे अक्षिसीमान्ते सव्यनासापुटान्तरे ॥
हिक्कामध्ये च नाभेस्तु सव्ये द्व्यङ्गुलकं भवेत्(केचित्तथा) ।
दक्षिणे मेढ्रमूलस्य मध्ये(मध्यात्) वेदाङ्गुलान्तरे ॥ ३ ॥
पार्ष्ण्योर्मध्ये चैव हिक्का(मध्य)सूत्रं प्रलम्बयेत् ।
गुणांशं नतमानं तु पादांशाष्टयवान्तरम् ॥ ४ ॥

அறுபத்தொன்பதாவது படலம்.
கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி கங்காதரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. கங்காதரமூர்த்தியின் வலது கால் ஊன்றியும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வளைந்தும்) இருக்கவேண்டும்.

மத்திய ஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவிலிருந்து 9 யவை வலது பக்கத்திலுள்ள இடம், வலது நேத்திராந்தம் (கண்ணின் கோடி) வலது நாஸாபுடாந்தம் (வலது மூக்கு துவாரத்தின் ஓரம்) கண்ட மத்தியம், தொப்புளின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், குதிகால்களின் மத்தியம் இந்த இடங்களில் மத்ய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் நதமானம் (வணக்கத்தாலே குறைந்த அளவு) 3 அங்குல

அஷ்டாதசாங்குலம் பதா³க்³ரம் தத்த்ர்யம்ஶம் பார்ஷ்ணிகாந்தரம் ।
லம்பி³தஸ்ய (விஸ்லத²ம் வா) ஜடாபா⁴ரம் வாமே கிஞ்சி
ந்நதாநநம் ॥ ௫ ॥

‡ த³க்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து குர்யாத்³தே³வீஸ்தநாஶ்ரிதம் ।
வாமேந பூர்வஹஸ்தேந தே³வீமாலிங்க³நம் குரு ॥ ௬ ॥

த³க்ஷிணே பரஹஸ்தே து ஜ(டாஜூடி)ஸம்யுதம் ।
உஷ்ணீஷாந்தம் ஸமுத்³த்⁴ருத்ய வாமே க்ருஷ்ணம்ரு(மு)க³ம் த்⁴ருவம் ॥

தே³வஸ்ய வாமபார்ஶ்வே து தே³வீவ(ஸி)ஸ்மிதகா(ரா)நநம் ।
ஸ்வஸ்திகம்(ஸாஞ்சிதம்)வாமபாத³ம் து த³க்ஷிணம் குஞ்சிதம்
ப⁴வேத் ॥ ௮ ॥

மாகும். காலின் இரு பெருவிரல்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் 3ல் 1 பாகம் இரு குதிகால்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமாகும்.

அவிழ்ந்து தொங்கும் சடையும், இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கிய முகமுமுடையதாகும். (5)

* வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது தேவியின் ஸ்தநத்தின் மீதும், இடது பூர்வஹஸ்தமானது தேவியை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டும் இருக்கவேண்டும். (6)

வலது பக்கம் பரஹஸ்தமானது கங்கையுடன்கூடிய சடையைத் தழுவியும், இடது பரஹஸ்தத்திலுள்ள மானனது உஷ்ணிஷம் வரையிலுயர்த்தப்பட்டுமிருக்க வேண்டும். (7)

ஸ்வாமியின் முகமானது இடது பக்கத்திலிருக்கும்

---

‡ 6 ஶ்லோகோ முத்³ரிதபுஸ்தகே த்³ருஶ்யதே । ஶ்லோகார்த²ஸ்து க³ங்கா³த⁴ரமூர்த்திவிஷயகோ ப⁴விதுமர்ஹதி வேதி சிந்த்யம் ।

* 6வது சுலோகம் பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது. அதன் பொருள் கங்காதர மூர்த்திக்கும் பொருந்துமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

ஸமம்(ஸ)ம் மந்தம் ஸூத்ரம் கல்பயேத் கல்பவித்தம: ।
வ்யாலம்பி தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வாமஹஸ்தம் து(ஸ)
புஷ்பகம் ॥ ௯ ॥

அதவா தக்ஷிணே ஹஸ்தே ப்ரகோஷ்டஸ்ய த்ரிவர்க்ககம் ।
ஶ்ரோணிஸ்தலே ததஸ்ஸம்ந்யஸ்ய ஸ்வப்னஸ்திதமிவ கல்பயேத் ॥ ௰ ॥

ஸர்வாஹங்காரஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரணஸம்யுதம் ।
ஹாமீரயீ(ஹமீரயோ) தக்ஷபார்ஶ்வே து ருஷிபி:
ஸம்ஸ்தூயதோ ஹர: ॥ ௰௧ ॥

கங்காதரமிதி ப்ரோக்தம் ததோ வை த்ரிபுராந்தகம் ॥ ௰௨ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே கங்காதரமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
ஏகோநஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

தேவியைபார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகும். தேவியின் இடது பாதம் ஸுஸ்திதமாகவும், வலது பாதம் குஞ்சிதமாகவுமிருப்பதாகும். கல்பம (முறைய) றிந்தவன் ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (8½)

அம்பாளுடைய வலதுகை தொங்கவிட்டும் இடதுகை புஷ்பத்தை தரித்தமிருக்கவேண்டும். (9)

அல்லது வலது முன்கையினுடைய த்ரிவர்க்கமானது (3 விரல்கள்) ச்ரோணிதலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வப்னத்திலிருப்பது போன்றதாகும். (?) மூர்த்தியானது அஹங்காரமே உருவெடுத்ததுபோலிருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். (சடையில்) வலது பக்கத்தில் கங்கை இருக்கவேண்டும். (வலது பக்கத்தில் பகீரதன் இருக்கவேண்டும்) மஹர்ஷிகள் துதி செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கங்காதர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி த்ரிபுராந்தக லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
அறுபத்தோன்பதாவது படலம் முற்றும்,

॥ அத² ஸப்ததிதம꞉ படல꞉ ॥

த்ரிபுராந்தகமூர்திலக்ஷணம் ॥

த்ரிபுராந்தகமூர்தேஶ்ச லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே(அ)து⁴நா |
த்ரிதா⁴ப⁴ங்கா³தி³ரூபம் வா நதாங்க³ம் யதா²க்ரமம் ॥ 1 ॥

ஆப⁴ங்க³ம் ஸமப⁴ங்க³ம் ச அதிப⁴ங்க³மிதி த்ரிதா⁴ |
வ்யதிரிக்தநதம் மாநம் ராமவேதே³ஷு கல்பயேத் ॥ 2 ॥

பாதா³ங்கு³ஷ்ட²த்³வயோர்மத்⁴யே த்வாப⁴ங்கே³ ஷோட³ஶாங்கு³லம் |
ஸமப⁴ங்க³ம் ததா² ஜ்ஞேயம் அஷ்டாத³ஶாங்கு³லம் ஸதா³ ॥ 3 ॥

விம்ஶத்யங்கு³லமாயாமம் அதிப⁴ங்க³மிதி ஸ்ம்ருதம் |
தத்ஸமாங்கு³ஷ்ட²மத்⁴யே து பார்ஷ்ண்யோர்மத்⁴யம் த்ர்யம்ஶகம் ப⁴வேத் ॥ 4 ॥

எழுபதாவது படலம்

த்ரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணம்

இப்பொழுது த்ரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் என்று மூன்றுவித பங்கங்களாகும். இவைகளின் நதமானமானது, (உடல் வணங்கியிருப்பதனுல் குறையும் அளவு) முறையே 3, 4, 5 அங்குலங்களாகும். இவ்விதமாக உயரத்தில் குறைந்திருக்கும்படி பிரதிமைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

கால்களின் பெருவிரல்கள் இரண்டிற்கும் நடுவில் 16 அங்குலம் ஒதுக்கமுள்ளதாக இருப்பது ஆபங்கமாகும். 18 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது ஸமபங்கமாகும். 20 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது அதிபங்கமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கும் பெருவிரல்களின் மத்திய அளவுகளில் 3ல் 1 பாகமானது குதிகால்களின் மத்தியின் அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

உஷ்ணீஷாத் வாமபார்ஶ்வே து நேத்ராந்தே தத்புடாந்தகே |
ஹநோரவடாதே ஸமாகும்ப்ய தக்ஷிணஸ்தனயா(வா)மகே ||5||

நாபேர்தக்ஷிணபார்ஶ்வே து வாமோருஸவ(வ்ய)
பார்ஶ்வகே |

தக்ஷிணாங்க்ரேஸ்து பார்ஷ்ணேஸ்து வாமபார்ஶ்வே து
லம்பயேத் ||6||

ஆபங்கம் ஸூத்ரமாக்யாதம் ஸமபங்கமத: ஶ்ருணு |
லலாடமத்யே நாஸாக்ரே பார்ஷ்ணியோ: பார்ஷ்ணிமத்யமே ||7||

லம்பயேத்பூர்வஸூத்ரம் து அந்தரம் து
வதாம்யஹம் |

தத்ஸூத்ராத் வாமபார்ஶ்வே து ஹிக்காஸூத்ரம்(மத்யம்)
ஶிவாங்குலம் ||8||

அர்தாங்குலம் து தத்ஸூத்ராத் வாமே ஹ்ருதயமத்யமே |

உஷ்ணீஷத்திற்த இடது பக்கம், இடது கண்ணின் ஓரம்; இடதுநாஸியின் ஓரம், முகவாய்க்கட்டையின் இடது பக்கம், வலது ஸ்தநத்தின் இடது பக்கம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நடு நெற்றி, நாஸியின் நுனி, குதிகால்களின் நடு, இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஸமபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி இந்த ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவைக் கூறுகிறேன். (7½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் ஹிருதய மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் ½ அங்

[1] தத்ஸூத்ராத்தக்ஷிணே நாபிமத்யம் து யவாம்சமானத: ||
தத்ஸூத்ராத்தக்ஷிணே மேட்ரமூலமத்யம் யுகாம்சமானத: |
தத்ஸூத்ராத்வாமதோ ஜாந்வந்தரம் அர்காம்சம் யவம் ||௯||

ஸமபங்கமிதி ப்ரோக்தமதிபங்கமதோச்யதே |
உஷ்ணீஷாத் வாமபார்ச்வே து நேத்ராந்தே ச (தத்)
புடாந்தகே || ௧0 ||

தக்ஷிணே ஸ்தனயோரந்தம் தத்ஸூத்ரம் (த்ராத்) து
பாகாம்சமானத: |
நாபிமத்யே (மத்யாத்) து வாமே து ஸூத்ரான்நீவ்ரம்
[2] பாகாம்சமானத: || ௧௧ ||

குலமாகும். [3] அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் மேட்ர மூல மத்தியமானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 12 யவை பாகும். இது, ஸமபங்க ஸூத்ரத்திற்கு கூறப்பட்ட லக்ஷணமாகும் இனி அதிபங்க லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (10½)

உஷ்ணிஷத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் நேத்திராந்தம் புடாந்தம், இந்த இடங்களிலும், மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலிருக்குமிடத்

---

[1] தத்ஸூத்ராத்தக்ஷிணே நாபிமேட்ரமத்யம் யுகாம்சமானத: |
தத்ஸூத்ராத்வாமஜாந்வந்தரமர்த்தாம்சம் விதீயதே ||
இதி ச பாட: ||

[2] யவாம்சமானம் இதி ஸாபேக்ஷமேஷு புஸ்தகேஷு பாட: |

[3] அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியமும், மேட்ர மத்தியமும் 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து. இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் ½ அங்குலமாகும். என்பது பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍)𑌵𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑍁‡𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌸𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵(𑌮𑌧𑍍𑌯)𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂(𑌦𑌂)𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍
(𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍) ।
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌨
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑌮𑌂 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂(𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂)𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁
𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

திலும், நாபி மத்தியத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் *3 அங்குல ஒதுக்கத்திலும், ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்காலின் ஒதுக்கம் ½ அங்குலமிருக்குமிடத்திலும், இடது குதிகாலின் வலது பக்கத்திலும், பார்சுவ (மத்திய) ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். *(13)*

(மத்தியஸூத்திரமானது அங்கத்தை)தொட்டிருப்பது பதிந்திருப்பது, ஒதுக்கம், இவைகள் பாதாந்தமாக ஸ்தானகபிம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் த்ரிபங்க (மூன்றுவித) ஸூத்திரங்களில், (ஒரு ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட லக்ஷணத்துடன் மற்றொரு ஸூத்திர லக்ஷணத்தைச் சேர்த்து) ஸம்மிச்ரமாக (கலப்பாக) பிம்பங்களைக் கற்பிக்கக்கூடாது. *(14)*

த்ரிபுராந்தக மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துட னிருப்பது உத்தமமாகும். ஸமபங்கமாக இருப்பது மத்யம

---

‡𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

* நாபி மத்தியம் 2 அங்குலம் முழங்கால் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

ட்க்ஷிணெ வாமவாஹஸ்தம் து நாபிஸமந்த்ரஸமம் ததழ ||

ஸிம்ஹகர்ணம் து தஸ்ஸ்தம் பாணமர்த்யம் து வீபதழ ।

பாணாயாமம் து ததஸவ்த த்ர்யம்,மாத்ரும் து விபீயதெ ||

கநிஷ்டாங்குலிவஸீணாஹம் தெவெஶஸ்ய கரெ து தத் ।

முஸ்யம் வஞ்சம்,மாத்ருவ்யாஸாைஸ்யாத்தம் வ்யாஸதஸ்ஸமழ ||

முஸ்யத்வம்,மஸமம் வாத்தம் விஸ்தாரெ த்ரியவம் ஹவெத்

(யவாயிகம்) ।

வாமஹஸ்தெ யதாயஷ்ரக்வா கக்ஷாஞஞஜ்கரொய்யூகழ ||௬||

வர்கவித்ர்யம்,மாத்ரும் வாவி தஷ்ாஸ்யத்யாநதம் து வா ।

ஶதாம்,மாத்ரும் து தும்மம் வா வஞ்சஸவ்நவாம்,மாத்ருழ ||

ஷீநம் வாவ்யயிகம் வாவி நவ(ஸவ்)யாயநாஷாமவிதழ ।

மாகும். ஆபங்கமாக இருப்பது அதமமாகும்.

இந்த மூர்த்தியின்வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுபக்கம் பூர்வ ஹஸ்தமானது, நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது ஸிம்ஹகர்ண ஹஸ்தமாகவும், பாணத்தின் நடுவைப் பிடித்தும் இருக்கவேண்டும். கையிலிருக்கும் பாணத்தின் நீளமானது 7×3=21 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேவேசஞன பரமேசுவரனுடைய கையி லிருக்கும் பாணத்தின் பருமனானது, சிறுவிரல் பிரமாண மாகும். அதன் முகமானது, 5 அங்குலம் உயரமும் 5 அங்குல அகலமும் உள்ளதாகும். அதன் அடித்தடமானது முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். (முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அதிகமாக அகண்டு இருக்கவேண்டும்.)

தநுஸ்ஸை (வில்லை) ப்பிடித்திருக்கும் இடது

பணீ-ஷஷ்டிஸ்து நாஹம் ஸ்யாத் †மத்யமாத்ருகராங்குல
க்ரமாத் ॥ ௨௧ ॥

ஸாத்ரம் மத்யாங்குலம்(லி)வ்யாஸம் வ்ருத்தவர்ணே
(வ்ருத்தம் வர்ணே)விசித்ரகம் ।
பாணநாஹத்ரிபாகைகம் ஜ்யாநாஹம் து தந்துநா ॥
யதாதீர்க்கோச்சமானே து ஸ்வாயாமம் ஜ்யாதீர்க்ககம் ।
தத்தீர்க்கோச்யாதகோணம் து யதாவக்ரோத்ஸேதமாநகம் ॥

கையானது, கக்ஷாந்தமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். வில்லை பிடித்து ஊன்றியிருப்பதனாலே அது, 1, 2, அல்லது 3 அங்குலம் வணங்கியிருப்பதுமாகும்.

வில்லின் உயரமானது, 100 அங்குலமாகும். 5, 7, அல்லது 9 அங்குலம் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் இருப்பதுமாகும். எனவே கையிலேந்திய வில்லின் உயரம் 9 (7) விதமாகும். வில்லின் பருமனானது நிறைந்த முஷ்டி யளவாகும். * வில்லின் அடியும் நுனியும் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (21)

வில்லின் நுனியானது 3 அங்குலம் (நடு விரலின்) அகலம் இருக்கவேண்டும். (வில்லானது) வட்டவடிவமாகவும் விசித்திரமாக வர்ணம் தீட்டப்பட்டும் இருக்க வேண்டும். நூல் கயிற்றாலாகிய நாண் கயிறானது, பாணத்தின் பருமனில் 3ல் 1 பங்கு பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். வில்லின் வளைவானது, அதன் நீளத்

---

†மத்யாங்குலம் க்ரமாத் க்ரமம் । இதி ஸரஸ்வதீமஹாலய ஸ்ரீ
பாத்ரகா பாட: ।

* வில்லானது, நடுவிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் இருக்கும் பாடம்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍃𑌗𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌 ।
𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌗𑍋 𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥

𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥௨௬॥

[illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 [illegible] ।
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 [illegible] ॥ ௨௭ ॥

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். வில்லானது, 3 வளைவுகளுள்ளதாகவோ, பாலசந்திர வடிவத்தைப் போலவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தநுஸ்ஸின் உருவமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வில்லானது, லோஹத்தினுலோ, மரத்தினுலோ செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். (24)

கர்தரீ முத்திரையுடன்கூடிய பரஹஸ்தங்களில், மழுவும் மானுமிருக்கவேண்டும். வலதுகையில் மழுவும், இடதுகையில் மானுமிருக்கவேண்டும். (25)

. சடைமுடி தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பவழநிறமுடையவராக, இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்தியானது, முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட த்ரிபுராந்தக மூர்த்தியாகும்.

ஸ்வாமியின் இடது காலானது அபஸ்மாரன் மேலே வைக்கப்பட்டு, மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்கூறியது போலவே இருப்பது இரண்டாவது மூர்த்தியாகும்.

இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருந்து, மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்

சேஷம் பூர்வவத் கர்தவ்யம் *ஸூத்ராதிதரவாமகே ।
த்ருதீயம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் சதுர்த்தம் லக்ஷணம் ச்ருணு ॥
தஸ்யைவ வாமபாதம் து அபஸ்மாரோபரி ஸ்திதம் ।
சேஷம் பூர்வவத் கர்தவ்யம் சதுர்த்தம் லக்ஷணம் ஹி தத் ॥

‡கடீத பாணயோர் ஹஸ்தே மத்யரேகா கலாங்குலம் ।
த்யம்ஶம் த்ரயோதசம் வா ருத்ரயோதசாங்குலம்
து வா ॥ ௩௧ ॥

ஸார்தாஷ்டாங்குலம் வாபி அம்ஶதம் ஷஷ்டியாம் ஸவேத் ।

பதைப்போலவே இருப்பது மூன்ருவது மூர்த்தியாகும். ஸூத்திரமானது மறு பக்கத்திலிருப்பதாகும். ¶ மூன்ருவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (29)

அந்த மூர்த்தியானது இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, மற்ற லக்ஷணங்களில் முன்கூறியது போலவே இருந்தால் அது நான்காவது மூர்த்தியாகும். (30)

§ இடுப்பிலிருக்கும் பாணஹஸ்தத்தில் மத்தியரேகையானது (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து பாணஹஸ்தம் வரையில் ஒதுக்கம்) *16, 15, 14 13, 12,* அல்லது *11* அங்குல

---

*ஸூத்ரம் விகரவாமதஃ இதி ஸர்வத்ர மாத்ருகாபாடஃ । ஸூத்ரம் க்ஷிதரவாமகே இதி பாடேந பவிதவ்யமிதி பாதி ।

‡கட்யந்தம் பாணஹஸ்தம் து மத்யஸூத்ராத் கலாங்குலம் ।
ஷோடசாம்சாங்குலம் இதி பாடேந பவிதவ்யமிதி பாதி ।

¶ ஸூத்திரமானது மயிரை அடுத்து இருப்பதாகும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

§ இடுப்பு மட்டமான பாணஹஸ்தமானது மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿-𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾-𑌹𑌸𑍍𑌤(𑌵𑌾𑌮)𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾 ॥ ௩௨ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥ ௩௩ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ।
𑌤𑌥𑍈(𑌥𑍈)𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌕𑌟𑌕𑍌 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 (𑌯𑌾𑌮𑌕𑍌) ॥ ௩௪ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 ।
𑌬𑌾𑌣𑌮𑍂𑌲𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 *𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌮𑌂𑌷𑌿(𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍌) 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।

மாகும் என்று இந்த அளவானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தநுஸ்ஸைப்பற்றியிருக்கும் இடது கையில், கக்ஷத்திலிருந்து மணிபந்தம் (மணிக்கட்டு)வரையிலுள்ள ஒதுக்கமும் அவ்விதமே (16, 15, 14, 13, 12, அல்லது 11 அங்குலம்) ஆகும். அந்த இடது கையின் முழங்கையானது, ஹிருதயம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது அந்தவிடத்திலிருந்து 1, 2, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலம் தணிந்திருப்பதுமாகும். இந்த லக்ஷணமானது திரிபுராந்தக மூர்த்திகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். (33½)

அதேபோல, கடக ஹஸ்தமான பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் ஹிருதயாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இடது வலது கைகள் முறையே மேனோக்கியும் கீழ்நோக்கியுமிருக்க வேண்டும்.

வலது கையானது பாணத்தின் அடியைப்பற்றியிருப்ப

---

*𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌿𑌕𑌿 𑌹𑌾𑌤𑍍𑌿।

𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯(𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑍇𑌵𑌾)𑌥 𑌵𑌾𑌮𑍇
𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑌹𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬௬ ॥

𑌅𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌨𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௭ ॥

𑌅𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌪𑍇𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

†𑌬𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍇 ॥

𑌧𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌂 [illegible] 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।

தாகும். இடது கையானது வில்லின் நுனியைப்பற்றி யிருப்பதாகும். பரஹஸ்தங்களில், வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் வில்லுமிருப்பதாகும். வலது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மானிருப்பதுமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருப்பதாகும்.

காலானது அபஸ்மாரன் இல்லாமல் இருப்பதாகும். நதமானமும் பூர்வ ஸூத்திரமும் முன்பு கூறியதுபோலவே யாகும். இவ்விதமாக சதுர்புஜத்த(4 கைகளு)டன் கூடிய திரிபுராந்தக மூர்த்தியானது 5 விதமாகும். (67)

அதிபங்கத்திற்குரிய நதமானத்துடன் 8 கைகளுடன் கூடியது மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கம் கைகளில், பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, * பாணம், மழு, கத்தி, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கத்தில் பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, வில்லு, விஸ்மய

---

†𑌬𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍇 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

* பாணம், வஜ்ரம், கத்தி, மழு இவைகள் என்று இருப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

[illegible] 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 [illegible] (𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍) ॥ ௩௯ ॥

𑌯𑌥𑌾𑌶𑍋𑌭𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌧𑍁𑌨𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௦ ॥

𑌬𑌾𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌟𑌂𑌕𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍂𑌚𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥௪௧॥

[illegible] 𑌉𑌪𑌰𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁 [illegible] 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௪௨॥

ஹஸ்தம், கேடயம், இவைகளும் இருக்கவேண்டும். ஆயுதங்களின் உயரம் முதலியவைகளை அழகாக இருக்கும்படி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மூர்த்தியை கௌரீ ஸஹிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆறுவது மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஏழாவது மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (40)

இந்த மூர்த்தியானது 10 கைகளுடையதாகும். வலது பக்கம் கைகளில், பாணம், சக்கிராயுதம், சூலாயுதம், மழு, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கம் கைகளில், வில்லு, கத்தி, ஸூசிஹஸ்தம், விஸ்மயஹஸ்தம், கேட்யம் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகும். அவ்விதமே, ரதத்தின் மேல்த்தலத்தில் முதலில் இடது காலை வைத்து, அதன் மேலே வலது முழங்காலை வைக்கவேண்டும். * (42)

---

* இந்த மூர்த்தியானது ரதத்தில் உட்கார்ந்து அதன் பீடத்தில் இடது காலை குத்திட்டு வைத்துக்கொண்டு இடது முழங்காலின் மேலே வலது முழங்காலை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மூர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. இங்கு முகுளம் என்பது ரதத்தில் ஸாரதி உட்காருவதற்கான முன்தட்டு என்றும் கயிறு என்பது வாகனத்தின் மூக்குக்கயிறு என்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது.

தத்பஞ்சமே(பஞ்சம) பார்ச்வாப்யாம் து ததா ருத்ரஸ்ய
ஸமோபரி ।
ரதம் து முகுளோபேதம் முகுளம் ரஜ்ஜுநா வ்ருதம் ॥

முகுளாப்யந்தரே ப்ரஹ்ம(ா) சதுர்வக்த்ரம்(:)
சதுர்புஜம்(:) ।
தஸ்ய தக்ஷிணஹஸ்தே து வேணுதண்டகமண்டலூ ॥சச॥

குண்டிகாபத்மபாசம் ச வாமஹஸ்தத்வயோர்த்ருதம் ।
ரதஸ்ய முகுளாதஸ்தாத் வ்ருஷபம் ச்வேதவர்ணகம் ॥

ரதம் பூர்வேண மார்க்கேண கல்பயேத் கல்பவித்தம: ।
த்ரிபுராந்தகரூபம் து அஷ்ட(ஸப்த)பேதம் விதீயதே ॥

ப்ரவாளஸத்ருசப்ரக்யம் ஸத்வராஜஸஸம்யுதம் ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தமேவ(ம்) வக்த்ரம் த்ரிணேத்ரகம் ॥

ரதமானது முகுளத்துடனிருக்கவேண்டும். முகுளமானது கயிற்றினாலே மூடப்பட்டு அல்லது சுற்றப்பட்டு இருக்கவேண்டும். (43)

முகுளத்தின் மத்தியில், 4 முகங்களுடனும், 4 கைகளுடனும், பிரம்ஹதேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த பிரம்ஹதேவரின் வலது கைகளில், வேணு தண்டமும் (மூங்கில் தடியும்) கமண்டலமும் இருக்கவேண்டும். இடது கைகளில் குண்டிகையும், (கிண்டி) பத்மபாசமும் இருக்கவேண்டும். ரதத்தின் முகுளத்திற்குக் கீழே வெளுப்பு நிறமான விருஷபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (45)

ரதத்தை முன்பு கூறியுள்ள முறையுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக 8 (7)விதமான திரிபுராந்தக மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

திரிபுராந்தகமூர்த்தியானவர், பவழம்போன்ற நிறமும், ஸத்வமும் ராஜஸமும் கலந்த குணமும் உடையவராவார்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 (𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பவராவார். ஒரு முக மும் மூன்று கண்களுமுடையவராவார்.

அவருடைய இடது பக்கத்திலிருக்கும் உமா தேவியை, முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும் விதியின்படி கல்பிக்கவேண்டும். திரிபுராந்தக மூர்த்திக்கு, இவ்விதம் பொதுவாக, லக்ஷணங் களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (லக்ஷணமானது கூறப் பட்டிருக்கிறது.) (48)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணமேன்னும் எழுபதாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥𑍈𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑍇 ॥ ௧ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 (𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚) ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂(𑌣𑍇) 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇(𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿 (𑌵𑍇𑌦𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇)𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௩ ॥

𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍 ॥ ௪ ॥

எழுபத்தோன்ருவது படலம்.

கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது கல்யாண ஸுந்தரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்திக்கு மத்திய ஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவின் இடது பக்கம், இடது கண்கோடி, இடது நாஸாபுடாந்தம் (இடது மூக்கு துவாரத்தை ஒட்டிய இடம்) நடுக்கழுத்து, நாபிமத்தியத்திற்கு வலது பக்கத்தில் 4, அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் இடையிலுள்ள ஒதுக்கமும் நதமானமும் ஸமபங்க லக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (3)

பரமேசுவரனுடைய இடது கால் ஊன்றியும் வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும், வலது பக்கம்

வரத³ம் வாமஹஸ்தம் து பரஹஸ்தத்³வயோர்த்³வயோ: ।
த³க்ஷிணே பரஶும் சாபி வாமே க்ருஷ்ணம்ருக³ம் ததா² ॥ ரு ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்த: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: ।
தே³வ: ப்ரவாலவர்ணாப⁴: பார்ஶ்வே தஸ்ய விஶேஷத: ॥

ஸஸ்யஶ்யாமநிபா⁴ தே³வீ ப்ராகு³க்தாதி³ஸம்யுதா ।
உத்பலம் வாமஹஸ்தே து த்⁴ருதா த³க்ஷிணஹஸ்தகம் ॥ எ ॥

ஶம்போ⁴ர்ஹஸ்தேந ஸங்க்³ருஹ்ய லஜ்ஜாஸம்ப⁴வஸம்ஸ்தி²தம் ।
*பார்வத்யாஶ்சதுரம் ஶுப்⁴ரம் ஸர்வாப⁴ரண
பூ⁴ஷிதம் ॥ அ ॥

†ஹஸ்தாப்⁴யாம் ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்தௌ து ப்³ரஹ்மாவிஷ்ணு கபிலம்
விது³: ।

பூர்வஹஸ்தமானது, கௌரீதேவியின் வலது கையைப் பிடித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது வரதஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தங்கள் இரண்டுகளில் வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானுமிருக்க வேண்டும். (5)

கல்யாண ஸுந்தரர், ஜடாமகுடம் தரித்திருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸ்வாமியானவர் பவழம்போன்ற நிறமுடையவராவார். ஸ்வாமியின் (வலது) பக்கத்தில், பயிர்ப்பச்சை நிறமான மேனியுடன் பார்வதீ தேவியானவள் இருக்கவேண்டும். தேவியின் அளவுகள் யாவும் முன்பு கூறியுள்ளது போலவே யாகும். தேவியின் இடது கையில் நீலோத்பலமிருக்க வேண்டும். வலது கையானது பரமேசுவரனுலே பிடிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். அம்பாள், நாணத்துடனிருக்க

*வைவாஹிகவேஷயுக்தம் இதி வா பாடே²ந ஸாது⁴ரிதி பா⁴தி ।

†ஹஸ்தாப்⁴யாம் ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்தைவ்யா: ப்³ரஹ்மவிஷ்ணூ கபிலீகம் । இதி வா பாடே²ந ஸாது⁴ரிதி பா⁴தி ।

தேவாக்ரே காரயேத் குண்டே ஹோமகர்ம ப்ரஜாபதி: ||

ஶம்போர்வக்ஷஸ்தலஸீமாந்தம் ப்ரஹ்மணஶ்சௌந்நத்யம் பவேத் |
சதுர்வக்த்ரம் சதுர்பாஹும் ஸர்வாபரணபூஷிதம் |௮||
குண்டிகா அக்ஷமாலா ச வாமதக்ஷகரே பரே |
*ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ பூர்வஹஸ்தே து யுதே வாமே
ததா க்ரமாத் || ௯ ||

வேண்டும். பார்வதீதேவி, விவாஹத்திற்குரிய வேஷத்துடன் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

உமாதேவியின் கையைப்பற்றியிருக்கும் பரமேசுவரனுடைய கையானது, உமாதேவியின் கடிபாகத்தைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (கையைப்பற்றியிருக்கும் கையானது இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும்.) (8½)

பரமேசுவரனுடைய முன்பக்கத்தில், பிரம்ஹதேவர், அக்கினி குண்டத்தில் ஹோமம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். (ஹோமம் செய்துகொண்டிருப்பதுபோல கல்பிக்கவேண்டும்.) பிரம்ஹாவின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய ஸ்தநமட்டமான அளவாகும். பிரம்ஹாவானவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

பிரம்ஹாவின் பரகரங்களில், இடது கையில் கிண்டியும், வலது கையில் ஜபமாலையுமிருக்கவேண்டும். பூர்வ ஹஸ்தங்களில், வலது கையில் ஸ்ருக்கும், இடது கையில் ஸ்ருவமும் இருக்கவேண்டும். (ஸ்ருக்கு - சிறிய கரண்டி முட்டையைப்போல மரத்தினாலே செய்யப்பட்டது.

---

*தக்ஷிணம் பூர்வஹஸ்தம் து ஸவ்யவாமகர: க்ரமாத் |
இதி ஶ்ரீதத்வஸ்தகவா: |
தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தே து ஸ்ருக்ஸ்ருவம் வாம
ஹஸ்தகே இதி பாடேந பவிதவ்யமிதி பாதி |

உத்தராஹிரேவாஸீத: பத்மபீடே ப்ரஜாபதி: ।
ப்ருமருள(தூர்வாவள) தேவீதேவேமளா தேவீதேவஸ்ய
தக்ஷிணே ॥ ௧௨ ॥

தக்ஷிணாஹிரேவொ விஷ்ணு: ஹொமவெஹ்ந(ஸமதா) தர
திக ஸ்தித: ।

ஸம்ஹொவெ நாஸாவீனோத்தம் ஞெஷ்டாபாதம் (ஷம் ஹீதம்)
ஷ்தாதுகழ ॥ ௧௩ ॥

தயொமத்யெழவஷயாஹஸ்தே நவயா செஸவொதயழ ।
ஸ்யாமவணம் ஹவிஷ்ணோ: ப்ரம் ஸஷ்வம் சக்ரம் வரே கரே ॥

*ஹிரண்யகரமெவ வாமவஹஸ்தெ தயொவரி ।

ஸ்ருவம்—சுமார் 4, 5 அங்குலம் அகல நீளத்துடன் சதுர மாகக் கரண்டிபோலே மரத்தினுலே செய்யப்பட்டது. இவ் விரண்டும் ஹோமம் செய்வதற்கு ஸாதநமானவைகள்.)

பிரம்ஹதேவர், வடக்குமுகமாக, பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்தவடிவமாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியும் பரமேசுவரனும் கிழக்குமுகமாக இருக்க வேண்டும். பார்வதிதேவியார், பரமசிவனுக்கு வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். (12)

விஷ்ணுவானவர், அக்கிகுண்டத்திற்கு வடபக்கத் திலிருக்கவேண்டும். அவருடைய உயரமானது, பரமேசுவர னுடைய நாஸி மட்டமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். (13)

இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியத்திலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய விஷ்ணுவின் உயரமானது 9வித மாகும். மஹாவிஷ்ணுவின் உடலின் நிறமானது, கருப்பு நிறமாகும். அவருடைய பரகரங்களில் சங்கும் சக்கரமும் இருக்கவேண்டும். (14)

---

*ஹிரண்யகரகம் வாமெ வாமவஹஸ்தெ தயைவ ச । உதி வா வாமெத ஹாவ்யிதி ஹாதி ।

ஸம்க்³ருஹ்ய வாமே ஹஸ்தே ஸௌவர்ணகலஶம் ஶுப⁴ம் ||

அநாதி³கோ³த்ரஸம்பூ⁴த ஶ்ரீஶம்போ⁴ பரமேஶ்வர |
ஆதி³கோ³த்ரஸமுத்³பூ⁴தாம் கௌ³ரீம் தே³வீமத்³ய த³தா³ம்யஹம் || ௧௬ ||

உத்ஸ்ருஜேத் வாமே ஹஸ்தே ஶுத்³த⁴தீர்த்²யோத³கம் ஹரி꞉ |
அஷ்டதி³க்பாலவித்³யாத⁴ரயக்ஷப்ரமுகா²த³ய꞉ || ௧௭ ||

ருஷயஶ்சைவ க³ந்த⁴ர்வா꞉ அப்ஸரா(மாதர)ஶ்ச ஸதே³வதா꞉ |
தத்க(தத்ர)ஹஸ்தஸமோபேதா ஹ்ருதி³பூர்ணஹ்ருதா³ந்விதா꞉ ||

ஸம்ஹ்ருஷ்ட(ஸம்பூர்ண)மானஸோபேதா꞉ ஸமீக்ஷ்ய
பரித꞉ ஸ்தி²தா꞉ |

பூர்வஹஸ்தங்களில் இடது கையில் தங்கக்கலசத்தை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையில் தாரையாக விழும் ஜலத்தோடுகூட, கோத்திரம் சொல்லுவதற்கில்லாமல் அநாதியாகத்தோன்றிய ஹே சம்போ! ஹே பரமேசுவர! ஆதி கோத்திரத்திலுதித்த உமை என்னும் கௌரீதேவியை, இப்பொழுது, தங்களுக்கு கந்யாதாநம் செய்து கொடுக்கின்றேன், என்று சொல்லி, மஹாவிஷ்ணுவானவர், பரமேசுவரனுடைய வலது கையில் சுத்த தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். (சுத்த தீர்த்தத்தை விடும்பாவனையில் மூர்த்தியானது கல்பிக்கப்படவேண்டும்.) (16½)

எட்டு திக்குகளின் அதிபர்கள், வித்தியாதரர்கள் யக்ஷர்கள் முதலியவர்கள், மஹர்ஷிகள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், (ஸப்தமாதாக்கள்) தேவர்கள், ஆகிய எல்லோரும், பக்தியுடன் மார்பில் கைகூப்பி வைத்துக் கொண்டு, நிறைந்த மனதுடன் கூடியவர்களாக, பார்வதி பரமேசுவர விவாஹ வைபவத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். (பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோலக்கல்பிக்க

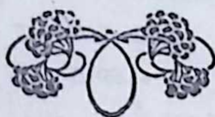
𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

𑌨𑌾𑌮 𑌏𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

வேண்டும்) இவ்விதமாகக் கல்யாணஸுந்தரேச மூர்த்தி யின் லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அர்த்த நாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (18

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கல்யாண ஸுந்தரேசுவரமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும் எழுபத்தோன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௧||

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 || ௩ ||

𑌵𑍃𑌷𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 || ௪ ||

எழுபத்திரண்டாவது படலம்

அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையது, 4 கைகளுடையது, 2 கைகளுடையது என்று மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஸமபங்க லக்ஷணமுடைய ஸ்தானக மூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டபடியே நதமானம் முதலியவைகளைக்கொள்ள வேண்டும். வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் சரீரத்தில் இடதுபாதி பார்வதிதேவியின் வடிவத்துடனும், வலதுபாதி பரமேசுவர வடிவத்துடனும் இருக்கவேண்டும்.

ஷட்புஜ (6 கைகளுடைய) மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம், மழு, தீச்சுடர் இவைகளிருக்க வேண்டும். இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில் ஒரு கையின் (பூர்வஹஸ்தத்தின்) முழங்கையானது விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்ற இரு

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௫॥

𑌪𑍁𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌂 (𑌪𑍁𑌂𑌸𑌭𑌵𑌂) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

கைகளில் ஒரு கை கடக ஹஸ்தமாகவும் மறுகை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும். (4)

இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியின் வலது கை வரத ஹஸ்தமாகவும் இடது கை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கத்தில் பரமேசுவரனுக்குரிய ஆபரணங்களும் இடது பக்கத்தில் பார்வதீ தேவிக்குரிய ஆபரணங்களும் அணிந்திருக்கவேண்டும். (5)

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் வலது மார்பு புருஷ வடிவமாகவும், இடது மார்பு ஸ்திரீகளுடையதுபோல ஸ்தந பாரத்துடனுமிருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருப்பது மாகும். (6)

(இந்த மூர்த்தியானது சதுர்புஜ-4 கைகளுடைய மூர்த்தியாக இருந்தால்) வலது ஹஸ்தங்களில் சூலமும் வரதமும் இருக்கவேண்டும். இடது ஹஸ்தங்கள், புஷ்ப ஹஸ்தமாகவும் விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டு மிருக்கவேண்டும். (7)

(இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியானால்) வலதுகை கபாலத்துடனும், இடது கை தொங்கவிடப்பட்டுமிருக்க

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁
𑌶𑍀𑌤𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍁𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂(𑌵𑍍𑌯𑍇) 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌾𑌨𑍍𑌤
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂(𑌕𑍇) ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥௯॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

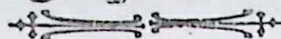
வேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள கண்ணனது குரூரமான பார்வையுடையதாகவும், இடது பக்கத்திலுள்ள கண்ணனது குளிர்ச்சியான பார்வையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (8)

இடையில் கட்டியிருக்கும் வெண்பட்டாடையானது வலது பக்கத்தில் நடுத்துடை வரையிலும் இருக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் கணுக்கால் முண்டு வரையிலும் இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. (9)

காசியபசில்ப சாஸ்திரத்தில்
அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணமெனப்படும்
எழுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்

|| அத த்ரிஸப்ததிதம: படல: ||

கஜஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம் |
லலாடமத்யே நாஸாக்ரே வாமே து ஸ்தனமத்யத: || 1 ||

வாமஹிக்காமத்யாத்து பூர்வஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் |
தஸ்மாத் ஸூத்ராத் தக்ஷிணே வாமே(ம)பாதபார்ஷ்ணிகாந்தரம்
மிதம் || 2 ||

ஸாஷ்டத்ரிம்சதி மாத்ரம் வா ஷட்த்ரிம்சத்யங்குலம் து வா |
தஸ்மாத் ஸூத்ராத் வாமத: ஸவ்ய பாதாங்குஷ்டாந்தரம் மிதம் ||

ஏகவிம்சதிமாத்ரம் வா ஏகோநவிம்சதேவ வா |
அஷ்டஹஸ்தம் சதுர்ஹஸ்தம் ஸர்வாபரணஸம்யுதம் ||4||

எழுபத்திமூன்றுவது படலம்

கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லலாட மத்தியம், நாஸாக்கிரம், ஸ்தநமத்தியத்திற்கு இடது பக்கம், ஹிக்காமத்யம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரமானது தொங்கவேண்டும். அதற்கு வலது பக்கத்தில் இடது குதிகாலின் ஒதுக்கம் 38 அல்லது 36 அங்குலமாகும். (2½)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில், வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 21, அல்லது 19 அங்குலமாகும். (3½)

இந்த மூர்த்தியானது 8 கைகளுடனாவது, 4 கைகளுடனாவது இருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும். (4)

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌗𑌜𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 ॥௫॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌡𑌮𑌰𑍁𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ ௬ ॥

𑌗𑌜𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌜𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌜𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௮॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌗𑌜𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌗𑌜𑌚𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌜𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।

சதுர்புஜ மூர்த்தியாக இருந்தால், அதன் வலது கரங்களில் பாசமும், யானைத்தோலுமிருக்கவேண்டும். இடது கைகளில், யானையின் தந்தமும் யானையின் தோலுமிருக்க வேண்டும். சதுர்புஜ மூர்த்தியானது இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

வலது பக்கம் 4 கைகளில், சூலம், உடுக்கை, பாசம், கஜசர்ம, இவைகளும், இடது பக்கம் 4 கைகளில், யானையின் தந்தம், கபாலம், கஜசர்ம, விஸ்மயஹஸ்தம், இவைகளுமிருக்கவேண்டும். (7)

பரமேசுவரனுடைய இடது காலுக்குக் கீழே யானையின் மஸ்தகத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். மகுடத்திற்குமேலே யானையின் வாலைக் காட்டவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் யானையின் கால்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். அதுபோக பாக்கியுள்ள யானையின் தோலை, பிரபாமண்டலம்போலக் கல்பிக்கவேண்டும். (9)

கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள

கபாலம் கேடகம் கட்³க³ம் க³ஜசர்ம ச வாமகே || ௧௦ ||

லலாடமத்⁴ய(மெ)ஸ்ய நாஸாக்³ரம்(க்³ரே) த³க்ஷிணஸ்தந

மத்⁴யயோ:(மெ) |

ஸவ்யபீட²ஸ்ய மத்⁴யம்(த்⁴யே) து லம்ப³யேத் ப்³ரஹ்ம

ஸூத்ரகம் || ௧௧ ||

ஸுஸ்தி²தம் வாமபாத³ம் து க³ஜஸ்ய மஸ்தகோபரி |

உத்க்ஷிப்தம் த³க்ஷிணம் பாத³ம் வாமமுத்குடிகம் ப⁴வேத் || ௧௨ ||

தத³ங்க்⁴ரி வாமஜங்கா⁴யா: ஸ்பி²க்பிண்டா³த் வ்யங்கு³லம்

உத³யம் மானத: |

தஜ்ஜானு வாமகக்ஷஸ்ய கக்ஷி(மத்⁴ய)ஸூத்ரஸமம் நயேத் ||

ஏவம் து விதி⁴ம் க்ருத்வா மஹாஸூத்ராதி³ஸம்யுதே |

---

4 கைகளில், சூலம், கத்தி, கஜசர்ம, கஜச்ருங்கம் (தந்தம்) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளில், கபாலம், கேடயம், கத்தி, கஜசர்ம, இவைகளும் இருப்பதுமாகும்

லலாடமத்தியம், நாஸாக்கிரம், வலது ஸ்தநமத்தியம், வலது பீடமத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (11)

பரமேசுவரனுடைய இடது பாதமானது, யானை மஸ்தகத்தின்மீது ஸுஸ்திதமாக வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். வலது காலானது தூக்கியிருக்கவேண்டும். இடது பாதமானது உத்குடிகமாக இருக்கவேண்டும். (வலது காலானது இடது பக்கத்தில் உத்குடிகமாக— படுக்கையாக மடிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்.) (12)

அந்தக் குதிகாலிலிருந்து ஸ்பிக் (பிருஷ்டபாகம்) பிண்டம் வரையில் ஓதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். அந்த முழங்காலானது, இடது கமுக்கட்டின் அஸிமத்திய (மத்திய) ஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்க

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌗𑌜𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

வேண்டும். இவ்விதம் கஜஸம்ஹார மூர்த்தியானது இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பார்வதி தேவியானவள், பயந்த முகபாவத்துடன், பரமேசுவரனுடைய தோள் மட்டமான உயரத்துடன் இடது பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கல்பிக்கப்பட்ட பிம்பமானது, தநதானிய ஸமிருத்தியைக் கொடுக்கும் *(15)*

காசிபபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்திமூன்றுவது படலம் முற்றும்

|| அத பாஶுபதமூர்த்தி லக்ஷண படல꞉ ||

பாஶுபதமூர்த்தி லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண பாஶுபதஸ்ய லக்ஷணம் |
ஸமபாதஸ்தானகம் ப்ரோக்தம் சந்த்ரஶேகரமூர்த்திவத் ||௧||

த்ரிணேத்ரம் ச சதுர்பாஹும் ஊர்த்வகேஶம் ஸ்தூலதனும் |
அபயம் ஶூலஹஸ்தம் (சைவ ஶூலம்) ச தக்ஷிணே து
கரத்வயே || ௨ ||

வரதம் சாக்ஷமாலா ச வாமபாஹுகரத்வயே |
ப்ரவாலஸத்ருஶப்ரக்யம் ஸௌம்யநேத்ரம் து ஶீதளம் ||

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் கிஞ்சித்ப்ரஹஸிதானனம் |
நித்யோத்ஸவஸ்ய (வாமே) பிம்பார்த்தம் ஸ்தானகம்
வாஸனம் து வா || ௪ ||

எழுபத்திநான்காவது படலம்

பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, சந்திரசேகர மூர்த்தியைப் போல ஸமபாதமாகவும் ஸ்தானகமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியாகும். (1)

இந்த மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், 4 கைகளும் ஊர்த்துவமுகமான மயிரும், பருத்த உடலுமுடையதாகும். வலது கைகளில் அபயமும் சூலமும், இடது கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையும்முடையதாகும். பவழம்போன்ற நிறமும் சுபகரமான குளிர்ந்த பார்வையும் உடையதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். புன்சிரிப்புடன்கூடிய முகமுடையதாகும். (3½)

நித்தியோத்ஸவத்திற்கான பிம்பமானது ஸ்தானகமாகவோ ஆஸனமாகவோ இருப்பதாகும்.

தஷிவாஸ்ஸ வஸ்ரம் வணர்ம் ரக்தாக்ஷம் காடிநுந்ருவழ |
தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம் த்ரியையக்ஷம் வ்யாளயஜ்ஞோபவீதிநழ ||ரு||

ஜ்வாலாதநுஸிவாகாரதிரக்தவிவாஸஸம்யுக்
(ரக்தவஸ்த்ரவாஸஸம்) |
ஸூலம் ஸவ்யோர்த்வம் யுக்தா கபாலம் வரதொஸ்யதழ ||

*ஸவ்யாஹயம் விநா ஸூலமூலம் யுக்தா து தத்கரே |
ஸூலாக்ரம் வரதெநைவ ஸம்க்ருஹ்ய து தமொஸ்யதழ ||
தக்ஷிணே து கரே ஹஸ்தே டங்கம் வஹ்நம் து வாமகெ |
ஏதத் ரூபம் வாஸவதம் ஹெதுக் ஷமிநிம்மெ து
வமஜ்யதெ || அ ||

அதே மூர்த்தியானது அக்னியைப்போன்ற நிறமும், சிவந்த கண்களும், கோணலான புருவங்களும் கொடூரமான மூன்று கண்களும் உடையதாகவும், ஸர்பயஜ்ஞோபவீத மணிந்தும், சுடர்விட்டெரியும் நெருப்புச் சுடர்போன்ற உருவமும், மிகச்சிவந்த வஸ்திரமும் தரித்து, இடது கைகளில் அதோமுகமான (கீழ்நோக்கான) சூலமும் வரத ஹஸ்தத்தில் கபாலமும் ஏந்தியும், * (இருக்க வேண்டும்) 6

அல்லது வலதுபக்கத்தில் அபயஹஸ்தமில்லாமல் அதே (அபய ஹஸ்தமான) கையில் சூல மூலத்தையும், வரத ஹஸ்நதலத்தில் சூலாக்கிரத்தையும் தரித்து, பர ஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் மழுவும் இடது பக்கத்தில் கத்தியும் தரித்திருப்பதுமாகும். இத்தகைய மூர்த்தியானது

---

*ஸஹயம் ஸைவ ஸூலாக்ரம் தக்ஷஹஸ்தாஶயெ ஹவெத் |
இதி ஸ்லோகாயேர்நாதெந ஸாவ்யமிதி ஹாதி |

*வலது பக்கம் கைகளில். அபயமும், சூலாக்கிரமும் தரித்திருப்பதாகும் என்று அரை சுலோகத்தின் பொருளை இங்கு திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂(𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁)𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 |
𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 || ௯ ||

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌵
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௰ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤(𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰)𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

ரௌத்திர (பயங்கரமான) பாசுபதமூர்த்தியாகும். இது பலிலிங்கத்தில் பூஜிக்கப்படும் மூர்த்தியாகும். *(8)*

மனதில் தியானம்செய்து பூஜிப்பதற்காக இந்த மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியை ஒரு முறை தியானம் செய்தால் சகல சத்ருக்களும் அழிந்து போவார்கள். இத்தகைய மூர்த்தியானது ரௌத்திர மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியை பிரதிமை வடிவத்தில் செய்யக்கூடாது. *(10)*

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாசுபத (பாசுபதாஸ்திர) மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்திநான்காவது படலம் முற்றம்.

॥ 𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑍌 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 (𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂) 𑌤𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌬𑍇𑌰𑌂 𑌚 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌾 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌥 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌶𑌿𑌲𑍈 ॥ ௩ ॥

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।

எழுபத்தைந்தாவது படலம்.

கங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் பாதங்கள் பாதுகையுடன் கூடியவைகளாம். கங்காள மூர்த்தியானது பிக்ஷாடலக்ஷணமுடையதாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ரக்ஷைக்காகவும், பரிவாரத்திற்கும், மோக்ஷார்த்தமாகவும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மூர்த்தியானது ஸ்தானகமூர்த்தி என்றும் கமந மூர்த்தி என்றும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. மூலஸ்தானபேரமாக இருப்பது ஸ்தானகமாகும். உத்ஸவார்த்தமான பேரமானது கமந பிம்பமாகும்.

இந்த மூர்த்தியை, மரம், லோஹம், ஸுதை, மிருத்து, சர்கரை (மணல்), சிலை (கருங்கல்) இவைகளினாலும் சித்திர

ஸமம் வா ப்ரதிமாம் குர்யாத் மானோன்மானப்ரமாணவித் ||

ப்ரமாணஜ்ஞோ மதிமான் மூர்த்திமானம் ஸங்க்ருஹ்ய அங்கமானை:
பாஹுபி: |

அங்குலை ர்யவமானைச்ச ஹஸ்த தால விதஸ்திபி: || ௫ ||

ஆயாதிபி: ஸமம் ஸம்க்ராஹ்யம் மானம் சுத்த்யர்த்தகம் ஸமாசரேத் |

பாதாதி(பாதா)திஷ்டானமானம் வா த்வாரதுங்கஸமேவ வா
(ஸமம் து வா) || ௬ ||

மூலலிங்கஸமோத்துங்கம் ஸாத்யர்த்தம் த்விகுணம் (ஸமம்)
து வா |

தயோர்மத்யே(தந்மத்யே)ஷ்டாம்சே து நவதா
பிம்பமானகம் || ௭ ||

உத்ஸவார்த்த்யஸ்ய(ஈய)மானேன ஸகலம் விதிருச்யதே |

வடிவமாகவும், முறையுடன் செய்வதாகும். இந்தப் பிரதிமையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மானம் உன் மானம் பிரமாணம் இவைகளுடன் செய்யவேண்டும்.

அறிவாளியாக இருப்பவன் மூர்த்தி மானத்தை அங்க மானம், அங்குலம், யவை, ஹஸ்தம், தாலம், விதஸ்தி, இவைகளாலே கொள்ளவேண்டும். சுத்தமானத்தை, ஆயாதிகளினாலே சுத்தமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். (5½)

மூர்த்தியானது, பாதம், அதிஷ்டானம், துவாரதுங்கம் இவைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மூலலிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான உயரம், 1½ பங்கு உயரம், 2 பங்கு உயரம், அல்லது 3 பங்கு உயரமும் இருப்பதுமாகும். அதன் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பிம்ப மானம் 9 விதமாகும். (7)

உத்ஸவ பிம்பத்தின் உயர அளவினாலேயே ஸகல விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாமபாதம் ஸ்திதம் சைவ தக்ஷிணம் கமநக்ரியே
(கமநோத்யதம்) ॥ ௮ ॥

பாதௌ பாதுகயா யுக்தௌ தக்ஷிணம் குஞ்சிதம் பவேத் ।
பாத்ரம் ஸவ்யேந ஸவ்யேந ப்ரஹ்மஸூத்ரம்
ப்ரலம்பயேத் ॥ ௯ ॥

ஸவ்யஹஸ்தம் க்ருதம் வாபி தக்ஷிணே கக்ஷதேசத: ।
ஹிரண்யஸ்ய க்ருதம் வாபி தஜ்ஜந்த்யம் சார்த்தப்ரக்ரியா ॥ ௰ ॥

யோக்திஸீமாவஸாநேந டமருகாகார வா(ட)வாபி வா ।
ஸவ்ய வாம(தக்ஷ)கரே பாத்ரம் நாபிஸீமாவஸாநகம் ॥

சூலம் ஸவ்ய(வாம)ஹஸ்தே து ஹநுஸீமாவஸாநகம் ।
*வாமே பிஞ்சஸ்ய ஹஸ்தம் வா சிகிவிஷ்ணுஸம்யுதம் ॥

கங்காலம் ச ததூர்த்வே து பஸ்மம் து ஹ்ருதயோபரி ।
பாஹுஸீமாவஸாநேந தத்கந்த்யாத்யுஷிகம் பவேத் ॥

இந்த மூர்த்தியின் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் வலது கால் நடையைக்காட்டும் பாவனையாகவுமிருக்க வேண்டும் கால்களில் பாதுகைகளிருக்கவேண்டும். வலது கால் குஞ்சிதமாக இருக்கவேண்டும். (8½).

... ...
... ...
... ...
... ... (10½)

இடது (வலது) கையில் பாத்திரமிருக்க வேண்டும். அது நாபி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தத்தில் உடுக்கையானது முகவாய்க்கட்டையளவு இருக்க வேண்டும். இடது கைகளில் சூலமும் மயில் தோகையு மிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் கங்காளமானது

---

*வாமே ஹஸ்தே து பிஞ்சம் ச சிகிபிஞ்சமயோபரே ।
இதி பாடோ ஸாவ்யுத்தி ஸாதி ।

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௧௫ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

(சரீரத்தின் எலும்புக்கூடு) மார்பில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியின் தோள் மட்டமாக கன்னிகைகள் இருக்கவேண்டும். அவர்களின் உயரமானது 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இருப்பதுமாகும். ஸ்தாநகபிம்பத்திற்கு பூர்வஸூத்திரத்தையும் நதமானத்தையும் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

நெற்றியின் இடது பக்கம், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், முகவாய்க்கட்டையின் இடதுபக்கம், கழுத்து, ஹிருதய்த்திலிருந்து 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், நாபியின் வலது பக்கத்தில் 2 அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், யோனி (மத்தியத்திற்கு) வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், இடது கால் ஒட்டிய இடம் அல்லது இருபாதங்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழ வேண்டும். இது ஸ்தாநகமூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். (17)

கமநஸ்ய து ஸூத்ரம் து லலாடே வாமபார்ஶ்வகே ।
வாமாங்க்ரி மணிபந்தஸ்ய து மத்யபார்ஶ்வகே (மத்யகே ததः)
ஸூத்ரகம் பவேத் ॥ ௧௮ ॥

ஸூத்ரம் லலாடமத்யே ச தக்ஷிணே து த்வயாங்குலம் (த்ரு) ।
நாஸே ச வாமபார்ஶ்வே து ஹிக்காஹ்ருதய மத்யமே ॥௧௯॥

நாபிவாமே த்வயாங்குலம் (த்வ்ய) யோநிவாமே
யுகாங்குலம் (த்ர) ।
வாமாங்க்ரி மணிஸ்ப்ருஷ்டம் ஸ்யாத் கமநஸ்ய து ஸூத்ரகம் ॥௨०॥

ஆபங்கஸ்யோக்தமாநேந நதமாநம் ச பண்டித ।
கமநே ஸூத்ரகம் வக்ஷ்யே ஹஸ்தநீப்ரமேவ வா ॥௨௧॥

ஸவ்யஹ(ஸ்தே) த்ருணம் கார்யம் ஸூத்ராத்(ய)ந்தர
மங்குலம் ।

கமநமூர்த்திக்கு பூர்வ ஸூத்திரமானது, நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும் இடது கால் மணிக்கட்டின் நடுவிலும் விழவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரமானது, லலாட மத்தியின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், இடது நாஸியின் துவாரத்தின் பக்கத்திலும், கண்ட மத்தியிலும், ஹிருதயத்திலும், நாபியின் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், யோநியின் இடது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலும், இடது கால் மணிக்கட்டைத் தொட்டும் இருக்கவேண்டும். (20)

அறிவில் சிறந்தவனே! ஆபங்கத்திற்குக் கூறியிருப்பதையே நதமானமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தையும் ஹஸ்தநீப்ர (ஸூத்திரத்திலிருந்து கை வரையில் ஒதுக்கம்)த்தையும் கூறுகிறேன். (21)

வலது கையில் புல்லை கல்பிக்கவேண்டும். (வலதுகையில்

ஷாவிம்ஶத்ஸம்மாத்ரம் வாபி த்ரயோவிம்ஶதிரேவ வா ||௨௨||

மணிபந்தே மத்யமம் து (மணம்) பாஹ்யம் சைவ
தயைவ ஹி |

த்ரிவிதம் தக் த்விதீயம் சைவ வாமே வாமகரேபி வா ||

கலாஷட்கம் ஸப்ததசம் அஷ்டாதசாங்குலமாபி (அஷ்டாதசாத்ரம்
வா) த்ரிவிதம் |

நாபிஸீமாவஸானே து கூர்பரம் (ரம்) தஸ்ய
த்ரிவிதம் || ௨௪ ||

*பஞ்சமாத்ரமயோவாபி ஷட்ஷோடசமேவ வா |

தக்ஷிணம் (ணே) தருணகம் ஹஸ்தே யோநிஸீமாவஸானகே
|| ௨௫ ||

ஸாகவித்ரயம் த்வமாத்ரம் மூர்தஸ்ய (மூர்தாஸ்யே து)
ப்ரலம்பயேத் |

புல்லிருக்கவேண்டும்.) அதற்கும் மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமானது, 22, அல்லது 23 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமானது, மணிக்கட்டு வரையில், மணிக்கட்டின் மத்தியம் வரையில், மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கம் வரையில் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாத்திரத்துடன்கூடிய இடது கை மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமும் இதுபோலவே மூன்றுவிதமாகும். அவைகள் 16 அங்குலம் 17 அங்குலம், 18 அங்குலங்களாகும். நாபி மட்டத்தில் முழங்கை வரையில் ஒதுக்கம் 15 அல்லது 16 அங்குலமாகும். வலது கையிலிருக்கும் புல்லானது யோனி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (25)

(கையிலிருக்கும் புல்லானது) மானின் வாயில் 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

---

*பஞ்சதசாம்சகம் வாபி ஷோடசாம்சமதாபி வா |

இதி வாமே ஹஸ்தவ்யக்தி ஹஸ்தி |

ஜ்ஞானமுத்ராம் ஸிம்ஹகர்ணம் யதா ஸுந்தரம் பவேத் ॥

வாமஹஸ்தே பரே ஶூலம் பாஹுஸீமாவஸானகம் ।
பூர்வஸூத்ராத் (த்ராத்) ததைவ ஸ்யாத் ஶிகிபந்த
(ஶிகிபிஞ்ச)ஸ்ய நீவ்ரகம் ॥ ௨௭ ॥

அசுவாரிம்ஶதிமாத்ரம் வா ஶூலம் தத் வமன்தோ
(ககுதோ)பரி ।
ஶூலாக்ரமுக்ரவாதாங்கோவீவா (விஶாலம்) கங்காளம்
பந்தயேத் ஸுதீ: ॥ ௨௮ ॥

தக்ஷிணே பரஹஸ்தே த (து) டக்காம் கடகேபி வா ।
தத்விஸ்தாரம் (ம்ஸ)விஸ்தாரம் நவாங்குலமிதி கேபி வா
(கத்யதே) ॥ ௨௯ ॥

மத்யம்(ம்ய)ம் க்ஷீணம் யுகமாத்ரம் பார்ஶ்வம் பத்மாகாரம்
இவாகுதே ।
வலயத்ரயஸம்யுக்தம் தஜ்ஜ்ஞீ ஜ்ஞாதோ பவேத் ॥ ௩௰ ॥

அந்தக்கையில் ஞானமுத்திரையையாவது ஸிம்ஹகர்ணத்தையாவது அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் பரஹஸ்தத்தில் இருக்கும் சூலமானது தோள்பட்டை மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து; சிகாபந்தத்தின் (மயில் தோகையின்) ஒதுக்கம் 40 அங்குலமாகும் (?) சூலமானது (சூலத்தின் தலையானது) தோள்பட்டைக்குமேலே இருப்பதாகும். சூலாக்ரமானது, பயங்கரமாக இருப்பதாகும் கங்காளத்தைக் கட்டியிருக்கவேண்டும். (28)

கடகஹஸ்தமான வலது பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கை இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரமானது 9 அங்குலமாகும். அதன் நடுவானது சிறுத்து 4 அங்குலமிருக்க வேண்டும். அதன் இரண்டு பக்கமும் தாமரைப்பூவைப் போன்று இருக்கவேண்டும். அதில் 3 வளையங்களிருக்க வேண்டும்.

𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌜𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌢𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍀𑌮𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍)
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௩௧ ॥

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂𑌶𑌂 𑌙𑌸𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௨ ॥

𑌘𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾(𑌙𑍍𑌗𑌕𑌾𑌤𑍍)𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ॥ ௩௩ ॥

𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇(𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌵𑌾)
𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌂 𑌵𑌾 ॥ ௩௪ ॥

சுட்டுவிரலானது நேராக (உயர்ந்து) இருக்கவேண்டும். அந்த விரலானது உடுக்கையைப்பிடித்திருக்கவேண்டும். உடுக்கையானது, முகவாய்க்கட்டை மட்டமாக இருக்க வேண்டும். (30½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து (பரஹஸ்தம்) மணிக்கட்டு வரையில் ஓதுக்கம் 40 அல்லது 41 அங்குலமாகும். இடது கையிலிருக்கும் கபாலத்தின் ஓதுக்கம் 18 (12 + 6 = 18) அங்குலமாகும். (32)

(கபாலத்தின்) கனமானது 1 அங்குலமாகும். அது வடுவில்லாமல் (சிலிம்பு, பிசிறு, விறிசல் முதலியன) இல்லாமலிருக்கவேண்டும்.

இடது பக்கத்தில் (காதில்) மகரகுண்டலம் அல்லது சங்கபத்திரமிருக்கவேண்டும். (சிகையானது) ஜடா மண்டலமாகவாவது, விரிந்து மண்டலாகாரமாகவாவது இருக்கவேண்டும். (33½)

(சிரஸ்ஸில்) வலது பக்கத்தில் (இளம்பிறைச் சந்திரனை) அணிந்தும் இடது பக்கத்தில் நாகாபரணத்தை

[illegible] ||

[illegible] || ௩௬ ||

[illegible] ||

[illegible] || ௩௭ ||

[illegible] |

யணிந்துமிருக்கவேண்டும். மண்டையோடுகளை மாலையாக அணிந்திருக்கவேண்டும். ஊமத்தம்பூவை தரித்திருக்க வேண்டும். கொக்கிறகு, எருக்கம்பூ, தூர்வை (அருகம்புல்) இவைகளை தரித்திருக்கவேண்டும். (36)

குயில், மயில்களைக் கட்டிப்போட்டிருக்கவேண்டும். இடுப்பில் சிறிய மணிமாலையையணிந்திருக்கவேண்டும். மணிக்கட்டுகளில் நாக கங்கணமணிந்திருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான ரத்னங்களையுமணிந்திருக்கவேண்டும். (37)

கங்காளமானது இடது தோளில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். கங்காளமூர்த்தியானது அநேக பூதங்களாலும் ஸ்திரிகளாலும் ஸேவிக்கப்பட்டும் வணங்கப்பட்டுமிருப்பதாகும். ஸ்வாமியின் முன் பக்கத்தில் பூதமானது ஸுவர்ணமயமான (தங்கத்தினலான) பலி பாத்திரத்துடனிருப்பதாகும். அந்த பாத்திரத்தில் ரக்த தாரையுடனும்

𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌉𑌰𑌸𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌛𑌾𑌯𑌾(𑌵𑍃𑌤𑌾)𑌲𑍍𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌤𑍇
(𑌕𑍃𑌤𑍇)𑌕𑌰𑌃 ॥ ௩௯ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌟𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍁(𑌛𑍁)𑌰𑌿𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍈(𑌞𑍍𑌚𑍈)𑌵
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌕𑍍𑌷𑍁(𑌛𑍁)𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌹𑍇𑌮𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌸𑌰𑍍𑌵 (𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣) 𑌬𑌨𑍍𑌧
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ॥ ௪௰ ॥

𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑍈
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௪௧ ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌕𑍁(𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡)𑌰𑍀𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂(𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃) 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞
𑌉𑌰𑌸𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾(𑌦𑍈)𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯(𑌂)𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃(𑌤𑌂𑌚)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௨ ॥

𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।

(மாமிஸத்துடனும்) அன்னமிடப்பட்டிருப்பதாகும். மனக் கிளர்ச்சியடைந்த ஸ்திரீகள் பலர் நழுவிய வஸ்திரத்தின வழியே சிறிது காணப்படும் யோனியையுடையவர்களாக சூழ்ந்திருப்பவர்களாவாகள். (39)

வலது இடுப்பில் கத்தியானது சொருகப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக்கத்தியானது, தங்கப்பிடியுடனிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களிலும் கைகளில் நாநாவிதமான நாகங்களை அணிந்திருக்கவேண்டும். என்றும் அழிவில் லாமல் என்றும் ஆனந்தமயமான இந்த கங்காளமூர்த்தி யானது, நிலையற்ற மனதையுடைய, இருடிகள், தேவர்கள், ஸித்தர்கள் வித்தியாதரர்கள், இவர்களினுலே மார்பினிடையே கை கூப்பிக்கொண்டு ஸேவிக்கப்பட்டும் பூஜிக்கப்பட்டுமிருப்பவராவார். (42)

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌠𑌕𑌾𑌃 ||

𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 |
𑌚𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌷𑌿𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ||

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |
𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌯𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍌𑌜𑌾(𑌹𑍀𑌨𑍌𑌜𑌾)𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 || ௪௬ ||

[illegible] |
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌮𑍍 ||

வாயுதேவன் வீதிகளை சுத்தம் செய்பவனாவான். பர்ஜந்யன் ஜலம் தெளிப்பவனாவான். தேவர்கள் புஷ்ப வர்ஷம் (பூமாரி) செய்பவர்களாவார்கள். இருடிகள் ஸ்தோத்திரபாடம் செய்பவர்களாவார்கள். ருக்கு, யஜுஸ் ஸாம, அதர்வணம் ஆகியவேதங்கள் துதி செய்பவைகளாம். மற்றும் பலர், சர்மவாத்யம், (தோலால் அமைக்கப்பட்ட வாத்யம்) காம்ஸ்யவாத்யம் (வெங்கலத்தினாலான ஜாலரா போன்ற வாத்யம்) வீணை, ஸுஷிர வாத்யம், (புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியம்) சங்க வாத்யம், ஆகிய பஞ்ச (ஐந்து விதமான) வாத்தியங்களையும் வாசிப்பவர்களாவார்கள். தும்புருவும் நாரதரும் லக்ஷணத்துடன் ஜயவாத்தியத்தை வாசிப்பவர்களாவார்கள். திவ்ய ஸ்திரீகள் (அப்ஸரஸ்ஸுகள்) சந்திரன் சூரியன் இவர்களின் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் சாமரங்களை வீசுகின்றவர்களாவார்கள். உலகத்தின் நன்மைக்கான இந்திரஸவநம் முதலிய விசேஷங்களில் குழுமியிருக்கும் தேவர்கள் (இந்த மூர்த்தியின்) யோநிமட்டமாக இருப்பவர்களாவார்கள்.

பூதத்தின் உயரம் முதலிய பிரமாணங்களை பஞ்சதாளத்தினாலே கொள்ளவேண்டும். (47)

ஊஷூதெ தூ ஶிரஸ: வாத்ரம் ஃஹஸ்தஸ்ஸஶூ ஊவ வா ।
வாத்ரவிஸ்தாரகம் அாலி விம்ஶதிரங்கு தூ வா ॥சஅ॥

நிஷ்ஷாநம் ஈஶாங்குலம் வநவெகாங்குலம் ஹவெக ।
ஹிரண்யம்(ஹரிணம்)ஈக்ஷிஸ்தாமெ ஜாநுஸ்ஸீாவஸாநகழ ॥

ஈமயாதிவாதி வபலஹம் ஹரிணீ தூங்கமெவ ஞ ।
ஷெவஸ்ய வூவஸூத்ரெ தூ ஸூஸ்ாநம் தயெவ ஹி ॥

நாஸாமெ முமபயெக ஸூத்ரம் வாஸாங்குஷ்ஸ்ய
ஊமூலெ ।
ஜடாமெ(ம்) விம்ஶதிங்குலம் த்ரயோவிம்ஶ
ஈயாங்குழ ॥ ருக ॥

ஸூஸ்தம் குக்ஷிநாஸாமூலம் ஙூஊமூலம் முமபயெக ।
ஸூத்ரவாஸெ தூ நீவராஜம் ஙூஷாங்குஷ்(ஜம்)
ஶராங்குழ ॥ ருஉ ॥

பூதமானது பாத்திரத்தின் தலைப்பக்கத்தை இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாகும். பாத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது 20 அங்குலமாகும். அதன் குழிவானது 10 அங்குலமாகும். கனம் 1 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலிருக்கும் மானுனது ஸ்வாமியின் முழங்கால் உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த உயரமானது மானின் தலை முதல் பாதம் வரையிலுள்ள அளவாகும்.

ஸ்வாமியின் பூர்வஸூத்திரமானது தொட்டிருப்பதையும் ஒதுக்கத்தையும் கூறுகிறேன். ஸூத்திரத்தை நாஸாக்கிரத்திலும் கால் பெருவிரலினடியிலும் தொங்கவிடவேண்டும்.

சடையின் நுனிவரையில் நீளமானது 20 அல்லது 23 அங்குலமாகும். (51)

ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும் வயிற்றையும் தொட்டுக்கொண்டு, காலின் பெருவிரலடிவரையில் தொங்க

தத்ஸூத்ராத் தக்ஷிணாங்குஷ்டநீவ்ரகம் து நவாங்குலம் ।
தசருத்ராங்குலம் வாபி ஆதித்யாங்குலமேவ வா ॥ ௫௩ ॥

ஸூத்ரஸ்தானம் து நிம்னம் வா ஸவ்யபார்ஷ்ண்யந்தமேவ வா ।
த்வாவிம்சதங்குலம் வாபி த்ரயோவிம்சதிரேவ வா ॥ ௫௪ ॥

ஸூத்ராத்பார்ச்வம் து ஸீமாந்தம் தக்ஷிணாங்குஷ்டநிம்னகம் ।
ஏகத்வித்ரிசதுஃபஞ்ச ஷடங்குல்யம் து நீவ்ரகம் ॥

ஸீமம் தக்ஷிணபார்ஷ்ண்யாம் து வேதபஞ்சஷடங்குலம் ।
பாதுகாயாமகம் வாபி பாததைர்க்யஸம(தலாவஸானக)
கம் ॥ ௫௫ ॥

உத்ஸேதம் த்ர்யங்குலம் ப்ரோக்தம் ஊர்த்வபாதம் து பத்மகம் ।
தர்ஜன்யங்குஷ்டயோர்மத்யே குமுதாக்ருதிவத்பவேத் ॥

த்வ்யங்குலம் துங்கமுத்ஸேதம் ஸுவ்ருத்தம் ஸுந்தரம்
பவேத் ।

வேண்டும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் பெரு விரல் வரையில் ஒதுக்கம் 5 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 9, 10, 11 அல்லது 12 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்தின் ஸ்தானமானது. (பெருவிரலடியில்) பதிந்திருக்குமிடமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது குதிகால் நடுவரையில் ஒதுக்கம், 22 அல்லது 23 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பெருவிரலின் பள்ளம் வரையில், பக்கத்தின் எல்லையாகும். அதன் ஒதுக்கம் 1, 2, 3, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலமாகும். (?) பாதுகையின் நீளமானது காலின் கோடியளவேயாகும் (காலின் நீளமேயாகும்) (56)

பாதுகையின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். பாதுகையின் மேல்பக்கமானது பத்மவடிவமாகும். காலின் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களின் நடுவில் ஆம்பல் மொட்டைப்போல அமைக்கவேண்டும், அதன் உயரம் 2 அங்குலமாம்; அது

கைலாஸஶிகரே ரம்யே ஶ்ரீமதே தேவநாயக: ॥ ௫௯ ॥

ருஷீணாம் ஸம்மதே வ்ருத்யா ஹமவாஸ(ஐமாத)வரதேஶ்வர: ।
தண்டகாரண்யலீலாயாம் முநீநாம் ஸ(ம)வகர்வஶாந்தயே ॥
தேஷாம் ஸ்த்ரீ(ஷீ)ணாம் ச வநாஸ்ருத்ய விவாதாய ச
லீலயா ।
பிக்ஷாடந(டா)ரூபீ நக்நோ(நக்ந)கடிஸூத்ரவிவர்ஜித: ॥

உத்தேஶ்யம் (மதேஹம்)வரமோக்ஷாத: கைலாஸம்
த்யக்த்வா விநீ(அவிஹா)யதழ ।
பிக்ஷாம் கரோம்யஹம் விப்ர கங்காலஸ்ய து மோக்ஷணம்
(கங்காலமோக்ஷணாய ச) ॥ ௬௧ ॥

காஶ்யப உவாச —

கயாமேவ வர்த்திதம் சாஸ்ய கங்காலஸ்ய பலம் கதம் ।

வட்டமாகவும் அழகாகவுமிருக்கவேண்டும். (57½)

அழகாகவும் ஸர்வைசுவரிய ஸம்பந்நமுமான கைலாஸத்தில், முனிவர்கள் கூடியிருக்கும்பொழுது தேவநாயகரான பரமேசுவரன் கூறினர் :—

நான் தண்டகாரணியத்தில் செய்த லீலையில் முனிவர்களுடைய அஹங்காரத்தைப்போக்குவதற்காகவும் அவர்களின் ஸ்திரீகளின் நாமே குடும்பினிகள் என்னும், அஹங்காரத்தையும் நீக்குவதற்காகவும் கைலாசத்தை விட்டு, விளையாட்டாக பிக்ஷாடன ரூபத்துடன் கடிஸூத்திரங்கூட இல்லாமல் நக்னனுகச்சென்றேன்.

கங்காளத்தின் விடுதலையை உத்தேசித்து பிக்ஷையுமெடுக்கின்றேன். (61)

காசியபர் கூறினர்: தாங்கள் கங்காளத்திற்கு எங்ஙனம் பலத்தை விருத்திசெய்தீர்கள்.

ஶிவ உவாச —

இதாநீம் வக்ஷ்யதோ விப்ர ஶ்ருணுஷ்வ தத் ஸவிஸ்தரம் ||

*ததஹம் ஸர்வதாநீந்த்ரி யாசே ஸயவக்ஷஸ: |

ஶம்விதஸ்ய ஸமஸ்தாநி ஸர்வதாத்யபிவாஸித: || ௬௪ ||

விக்ரமஸ்யேதிவ்ருத்தஸ்ய மாம் ஶிக்ஷாம் மாம்ஸம் ஸயதிவரக்தயே |

ஜ்ஞாநாநாம் ஸர்வஸிதாயாம் ச ஸவத்ரோசோசகாரணம் ||

ஶங்காளமோசநார்த்தம் து ஸ்வாந்தைவமஹம் விஜ |

ஶிக்ஷாந்தேமோசயேத் தத் ஶங்காளமயம் ஸவேத் || ௬௫ ||

பரமேசுவரன் கூறினார் :-இப்பொழுது அதை விஸ்தார மாகக் கூறுகிறேன்.

* ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ... (65)

---

*த்ரிவிக்ரமாதிக்ரமோபஹத்யாநாம் லோகாநாம் ரக்ஷார்த்தம் ஸம்விதா தேவதேவேந ஸமவஞ்ச வக்ஷ்யமாணம் ஶரணீய: | ஸ ச ஶிக்ஷார்த்தம் த்ரைவிக்ரமம் மாம்ஸம் ஶோணிதஞ்ச ஶிக்ஷித்வா தம் கங்காளமகரோத் | தத்கங்காளம் ஸ்வயமேவ தாரயாமாஸேதி வர்ணாணிகீ கதா | ததநுரோதேந த்ர வா: ஶோதநீய: ||

* இங்கு 64 முதல் 3½ சுலோகங்கள் திருத்தமுடியாமல் பிழைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே "திரிவிக்கிரமமூர்த்தியின் அதிக்கிரமச் செயலாலே அல்லலுற்ற உலகைக்காப்பதற்காக பரமேசுவரன் அவருடைய மாமிஸத்தையும் ரக்தத்தையும் யாசித்து அவரை கங்காளமாக (சவமாக)ச் செய்தார். அதற்கு விடுதலையளிப்பதற்காக அதை தானே தரித்தார்" என்ற புராணக் கதைக்கேற்ப திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪 𑌉𑌵𑌾𑌚 —

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌳𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌳𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

காசியபர் கூறினர் :–இவ்விதமாக கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (66)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌹𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌹𑌰𑌿𑌯𑌰𑍍𑌧𑌹𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌋𑌜𑍍𑌵𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 (𑌪𑌾𑌦𑌂) 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌸𑌮
𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍁𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑌾𑌶𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌮𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍂𑌗𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃
𑌸𑍁𑌶𑍀𑌤𑌲𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑍇 ॥

எழுபத்தாறுவது படலம்

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் வடிவமாகவும் இரண்டு பாதங்களும் நன்கு பதிந்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது அபயஹஸ்தமாகவும் இடது கை கடகஹஸ்தமாக தொடையில் வைக்கப்பட்டு மிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் மழுவும் இடது பரஹஸ்தத்தில் சங்குமிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் வலது பக்கத்தில் சடைமுடியும் இடது பக்கத்தில் கிரீடமுமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் ஸரிபாதியுடல் பவழநிறமாகவும் இடது பக்கம் ஸரிபாதியுடல் பச்சை நிறமாகவுமிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களில் அதற்கு உரிய ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது கண் உக்கிரமாகவும், இடது கண் குளிர்ச்சியாகவுமிருக்கவேண்டும், நெற்றியில்

ஸவ்யாபரணஸம்யுக்தம் திகம்பரஸமந்விதம் ।
சிரஸ்சந்த்ரகலாயுக்தம் தஸ்ய லக்ஷணமுச்யதே ॥ ௫ ॥

ருத்ராம்சகவிஸ்தாரம் து தஸ்மாந்மாத்ரைக வர்த்திதம் ।
ஸாவ்ருத்தம் சக்ரவத்வாபி பத்மாக்ருதிரதாபி வா ॥ ௬ ॥

சிரஸ்சக்ரவிஸ்தாரம் து ஸப்தமாத்ரைகமாத்ரிகம்
(ஸாமாயிகம் ததா) ।
சிரஸ்சக்ரநாஹஸ்ய விஸ்தாரம் விதுர்புதா: ॥ ௭ ॥

*அக்ரவாமாத்ரமாத்ரைகம் அக்ரஷம் சிரஸோந்நதம் ।
ஸமே ருருவாடிவட்டஸ்ய சிரஸ்சக்ரஸ்ய நாஹகம் ॥ ௮ ॥

(வலது பக்கத்தில்) கண்ணானது சிறிதளவு தெரியும்படி இருக்கவேண்டும். (விஷ்ணு பாகமான இடதுபக்கத்தில்) ஸகல ஆபரணங்களும் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலதுபக்கமான சிவபாகமானது) திகம்பரமாக (வஸ்திரமில்லாமல்) இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் (வலதுபக்கத்தில்) சந்திரகலையுடனிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அதன் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ருத்திரபாகமான வலது பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது இடது பக்கமான விஷ்ணு பாகத்தைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது சக்கரத்தைப்போல வட்டவடிவமாகவாவது தாமரை மலரைப்போலவாவது இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸின் விசாலமானது (இடது பக்கம்) 7 அங்குலமும் (வலது பக்கம்) ஒரு அங்குலம் அதிகமாகவுமிருக்கவேண்டும். இது வட்டமான சிரோ விஸ்தாரமானமாகும்.

---

*ஸமத்ரமாத்ரமித்ரமாத்ரைகம் அத்ராய-சிரஸோத்தமம் ।
ஸமே ருருவாடிவட்டஸ்ய சிரஸ்சக்ரஸ்ய நாஹகம் ॥
மானாம்மானம் ஸர்காத்யோர்த்வே வக்ரநாஹஸ்திதி
ஸம்வேத் ।

அக்ரம் தர்ஜநீமாலம்ப்ய புஷ்பமாலாம் ச மத்யமே |
ஸர்வேஷாம் தேவதேவீநாமேவமேவ ஸமாசரேத் || ௯ ||

இதி காச்யபசில்பே ஹரிஹரார்த்தலக்ஷணம் நாம
ஷட்ஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

---

* சக்கிரவாமத்தின் 3ல் 1 பாகம், வட்டமான சிரஸ்ஸின் உயரமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடபட்டத்திற்கு சிரஸ் சக்கிரத்தினுடைய நாளமாகும். சக்கிரம் தர்ஜனியைப் பிடித்து புஷ்பமாலையின் மத்தியம்.

ஸகல தேவர்களுக்கும் தேவிகளுக்கும் இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணமென்ற
எழுபத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

வக்த்ராம்சோனாம் மாத்ராம் ஸம்ப்ய பஶ்சிமாத்ராயயேத் ||
ஸர்வேஷாமபி தேவாநாம் தேவீநாம் சைவமாசரேத் |
இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகாதிக: பாட: |
சக்ராயாமத்ரிபாகைகம் ஸாயாமம் து சிரஸோக்ரத: |
அக்ரே லலாடபட்டம் து சிரஶ்சக்ரஸ்ய நாளகம் ||
மாத்ராம் மாத்ரம் க்ருகாடிகோர்த்வே தத்ர நாளஸ்திதி
ஸம்பவேத் |
த்ர்யம்சோனாம் மாத்ரமாம்பம் புஷ்பமாலாதியுஜ்யதே ||
இதி பாடேந பவிதவ்யமிதி பாதி |

*இந்தவிடத்தில் மூலம் பிழை நிறைந்திருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடத்தில் ஒரு சுலோகம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதுவும் பிழையாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் "சிரஸ்ஸின் முன்பக்கத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கும் ½ அங்குலமும் பின் பக்கமாகும். முன் பக்கத்தில் லலாடபட்டமானது சிரஸ்சக்கிரத்தின் நாளமாகும். பின்பக்கத்தில் பிடரிக்குமேலே 3 அங்குலத்திலுள்ள இடமானது நாளத்தின் இடமாகும். அதிலிருந்து 3 அங்குலத்திலிருந்து கழுத்தின் மத்தியில் புஷ்பமாலை முதலியவைகள் இருக்குமிடமாகும்" என்று இருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

॥ 𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌈𑌷𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌮𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌾 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌿𑌬𑍁𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌂𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௪ ॥

எழுபத்தேழாவது படலம்

பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி மஹேசனுடைய பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன்.

கால்கள் பாதுகையுடனிருக்கவேண்டும். இடது கால் ஸுஸ்திதமாக (நன்கு ஊன்றி) இருக்கவேண்டும். வலது கால் சிறிது தூக்கி நடக்க முயற்சிப்பதுபோல இருக்கவேண்டும். (1½)

நெற்றி நடுவிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 7 அல்லது 8 யவையளவிலும், நாஸியின் நுனியிலும், மோவாயின் இடது பக்கத்திலும், நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கத்திலும், ஹ்ருதயமத்தியத்திலும், தொப்புளுக்கு இடது பக்கத்தில் 16 யவையளவிலும், ஸ்திதாங்கிரியின் (ஊன்றிய இடது காலின்) மணிக்கட்டு முண்டின் நடுவிலும் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

நதமானது, ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்கமாக இருக்க வேண்டும். (4)

வாதௌ வாதுகஸம்யுக்தௌ வாதுகாரஹிதௌ து வா ।
ஸுவிகீர்ண ஜடாபாரம் ஜடாமண்டலமேவ வா ॥ ரு ॥

வ்ருத்தபத்தஜடாபாரம் ருத்ரபட்டம் ததாபரம் ।
முண்டமாலாஸம்யுக்தம் கலாசந்த்ரேண ஸேகரம் ॥ சு ॥

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் கடிஸூத்ரவிவர்ஜிதம் ।
ஸுஸ்வேதவிக்ரஹம் ஸுப்ராக்ஷம் நாநாநாகவிபூஷிதம் ॥

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து ம்ருகமுத்யாஸநகம் பவேத் ।
வாமே து பூர்வஹஸ்தம் து வரதம் ஸ்யாத் கபாலஹ்ருத் ॥

தக்ஷிணே பரஹஸ்தே து டமருகம் து ப்ரதரேத் ததா ।
வாமே து ஸிகிபிஞ்சம் து கதர்வ்யம் அதிஸீதளம்
(அதிநோஹரம்) ॥ சு ॥

ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயம் து நாகேந கடிவேஷ்டிதம் ।

பிக்ஷாடந மூர்த்தியானது, பாதங்களில் பாதுகைகளை தரித்துமிருப்பதாகும். பாதுகை இல்லாமலும் இருப்பதாகும். விரிந்த ஜடாபாரத்துடனுவது ஜடாமண்டலம் தரித்தாவது இருப்பதாகும். அல்லது வட்ட வடிவமாகக் கட்டப்பட்ட ஜடாபாரத்துடனுமிருப்பதாகும். நெத்திப் பட்டை தரித்திருக்கவேண்டும். மண்டையோடும், அரை சந்திரனும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, கடிஸூத்திரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். பிக்ஷாடந மூர்த்தியானது தூயவெண்மை நிறமுடையதாகும். நாநாவித நாகங்களை அணிந்திருப்பதாகும். (7)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தில் மானும், இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தம் வரதமாகவும் கபாலத்தைத் தரித்துமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கையையும், இடது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மிகவும் குளிர்ச்சியான (மனதைக்கவரும்) மயில்த்தோகையையும் தரித்திருக்க வேண்டும். (9)

வெளுப்பு வஸ்திரத்தை மேலாடையாக தரித்து,

ஶ்வேதயஜ்ஞோபவீதம் து நீலகண்டத்ரிபுண்ட்ரகம் ||

*பத்மபீடோபரிஷ்டாத்து(ஸ்தூலம் ஸ்யாத்) ஶேஷம் கங்காலமூர்திவத் || 1 ||

இதி காஶ்யபஶில்பே பிக்ஷாடனமூர்திலக்ஷணம் நாம ஸப்தஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

இடுப்பில் நாகத்தை சுத்திக்கொண்டு, வெண்மையான பூநூலை தரித்து, நீலகண்டனாக, திரிபுண்டிரத்தை தரித்து இருக்கவேண்டும் இந்த மூர்த்தியானது, பத்மபீடத்தின் மீது கல்பிக்கப்படவேண்டும். மற்றவைகள் பிக்ஷாடந மூர்த்தியைப்போலவேயாகும். *

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் ஏழுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

---

* 1. ஶ்லோகானந்தரம் கேசனாதிகா: ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகமாத்ருகாயாம் த்ருஶ்யந்தே |

“ஈஶ்வர உவாச —

தேவாஸுரே மஹாயுத்தே விதாதுர்மஸ்தகம் யத: |

தத்தானவானாம் பார்ஶ்வே ஸ்தூலம் ஸ்யாத்து(தத்)தானவேஷ்வபி ||

தேநாஸுராஸத்ரம்(ஸத்ர, வித்ர, ஸதாமேவ ஶரணம் யயு:) |

(தேவானாம்)விஜயார்தம் து ஸர்வலோகஹிதாய ச ||

தானவானாம் விநாஶார்தம் ப்ரஹ்மஶீர்ஷம் வஹாம்யஹம் |

தஸ்வாஶ்ரிதாஸ்ஸமஸ்தாஸ்து ஸுஸஹாயாஸ்ஸுகம்பிதா: ||

(தத்ப்ரஹ்மஹத்யாஸஞ்ஜாதஸர்வபாபப்ரஶாந்தயே) |

ஸர்வலோகோபகாரார்தம் ஸர்வப்ராணிஹிதாய ச ||

தத்கபாலஸ்ய மோக்ஷார்தம் பிக்ஷாவேஷம் வஹாம்யஹம் |”

* இந்த படலத்தின் முடிவில், ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் ஆ.சுலோகங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளின் பொருள் வருமாறு. “பரமேசுவரன் கூறினர். தேவாஸுர யுத்தத்தில், பிரம்ஹாவின் சிரமானது அஸுரர் பக்கத்தில்

சண்டே³சாநுக்³ரஹமூர்த்திலக்ஷணம் ॥

அத² வக்ஷ்யே விசேஷேண சண்டே³சாநுக்³ரஹம் பரம் ।
ஸோமாஸ்கந்த³வத்ஸர்வம் வக்த்ரே கிஞ்சிந்நதாந்விதம் ॥ 1 ॥

த³க்ஷிணே சாப⁴யம் வர்ஜ்யம் *ததா² சாப⁴ரணம் ப⁴வேத் ।
வாமே து கடகம் ஹஸ்தஸ்ய அத²ஸ்தாத் சண்ட³மூர்த்திநாமகம் ॥

எழுபத்தெட்டாவது படலம்

சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப்போன்றதேயாகும். முகமானது இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கியிருப்பதாகும். வலது கையானது அபயஹஸ்தமாக இருக்கக்கூடாது.* ஆபரணங்கள் அவ்விதமேயாகும். இடது கையானது கடகஹஸ்தமாக

விழுந்தது. அதனாலே அஸுரர்களின் விருப்பம் கிட்டியது. அஸுரர்களின் அஸ்திரபலத்தினாலே விரட்டப்பட்ட தேவர்கள் என்னையே சரணமடைந்தார்கள். அஸுரர்களை வெற்றி கொள்ளுவதற்காகவும், உலகத்தின் நன்மைக்காகவும், அஸுரர்களின் அழிவுக்காகவும், அந்த பிரம்ஹாவின் சிரஸ்ஸை நான் வஹிக்கின்றேன். அதனாலே நான் செய்த உதவியினாலே, ஸகல அண்டங்களும் நடுக்கமின்றி காப்பாற்றப்பட்டன. பிரம்ஹ தேவனின் சிரத்தைக் கொய்ததனாலுண்டான பிரம்ஹத்தி தோஷத்தைப் போக்குவதற்காகவும், ஸகல உலகங்களுக்கும் உபகாரமாகவும், ஸகல ஜீவராசிகளின் நன்மைக்காகவும், அந்த கபாலத்தைக் கையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காகவும், நான் பிக்ஷாடந வேஷத்தை தரித்திருக்கிறேன்."

*தத்³ஹஸ்தம் வரத³ம் ப⁴வேத் । இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த² மாத்ருகா பாட²: ।

*அந்த வலது கையானது வரத ஹஸ்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍
(𑌸𑌮𑌂) ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

இருக்கவேண்டும். ஸ்வாமிக்குக் கீழே சண்டிகேச மூர்த்தியானது (நின்றவடிவமாக) இருக்கவேண்டும். (2)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது பக்தியுடன் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். சண்டிகேசுவரரின் நிறமானது ஸ்வர்ண நிறமாகும்.

பரமேசுவரனும் பார்வதீ தேவியும் பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்த வடிவமாக இருப்பவர்களாவார்கள். அவர்களின் மத்தியில் ஸ்கந்தமூர்த்தியானது இருக்கக்கூடாது. இவ்விதமாக சண்டேசானுக்கிரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி தக்ஷிணாமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டேசானுக்ரஹமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌾𑌶𑍀𑌤𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌨𑌳𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ||

𑌸𑌵𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ||

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌯𑌵𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 || ௫ ||

𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

எழுபத்தொன்பதாவது படலம்

தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். தக்ஷிணாமூர்த்தியின் வலதுகாலைத் தொங்கவிட வேண்டும். இடது காலின் நளகையை, (கண்டைக்காலின் நுனியில் சிறித்திருக்குமிடத்தை) வலது கால் தடையின் முன்பாகத்தில் வைக்கவேண்டும். இடது காலைப்படியப் போட்டிருக்கவேண்டும்.

நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திராந்தம், வலது நாஸாபுடாந்தம். நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கம், ஹிருதயமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 3 யவை ஒதுக்கத்திலுள்ள இடம் நாபிமத்தியம், மேட்ரமத்தியம் இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட

---

*𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌃 [illegible] ।

நதமாநம் (நதம் அத்யாயம்) ஸார்த்தம் ஸ்யாச் சதுர்ப்புஜ
ஸமந்விதம் || ௪ ||

*தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து ஜ்ஞாநமுத்ராந்விதம் பவேத் |
தக்ஷிணே பரஹஸ்தே து சாக்ஷமாலாயுதம் பரம் || ௫ ||

வாமம் பூர்வஹஸ்தம் ஸ்யாத் வரதம் தண்டமேவ வா |
வாமஜாநூபரிந்யஸ்தம் வரதே தலப்ருஷ்டகே || ௬ ||

வாமஜாநூபரிந்யஸ்தம் தண்டம் சேத் கூர்பரம் பவேத் |
வாமே ச பரஹஸ்தே து வஹ்நிர்வா ஸர்ப்ப ஏவ வா || ௭ ||

விகீர்ணமூர்த்தஜம் வாபி ஜடாமண்டலமேவ வா |
ஜடாபந்தஸமாயுக்தம் ஜடாமகுடமேவ வா || ௮ ||

வேண்டும். இதன் நதமானமானது 1½ (3½) அங்குலமாகும். இந்த மூர்த்தியானது 4 கைகளுடையதாகும். (4)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது ஜ்ஞாநமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் ஜபமாலை இருக்கவேண்டும். இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது வரதஹஸ்தமாகவாவது தண்டத்துடனாவது இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கைத்தலத்தின் பின்பக்கமானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். தண்டஹஸ்தமாக இருந்தால், இடது முழங்கையானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பரஹஸ்தத்தில் தீச்சுடராவது, ஸர்பமாவது இருக்கவேண்டும். (7)

தலைமயிரானது விரிந்தாவது, ஜடாமண்டலமாகவாவது, ஜடாபந்தமாகவாவது ஜடாமகுடமாகவாவது இருக்கவேண்டும். (8)

---

*அயம் ஶ்லோக: ஸர்வாஸு மாத்ருகாஸு ந த்ருஶ்யதே |

𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌿𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌂𑌖𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥௰॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌤𑍁 𑌶𑌂𑌖𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍌 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌬𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 ॥௰௨॥

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌨𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ।
𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰௩ ॥

தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸில் இடது பக்கத்தில் ஊமத்தம்பூவும் நாகமும் இருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில் சந்திரகலை இருக்கவேண்டும். சிறித்த முகத்துடன், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களையும் அணிந்து, வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்து, வெண்மையான பூநூல் பூண்டு, மூன்று கண்களுடனிருக்கவேண்டும். இடதுகாதில் சங்ககுண்டலமும், வலது காதில் மகரகுண்டலமுமிருக்க வேண்டும். இரண்டு காதுகளிலும் சங்கபத்திரங்களாவது மகரகுண்டலங்களாவது இருப்பதுமாகும். ருத்திராக்ஷங்களாலான கண்டமாலைகளும் ஹிருதயமாலைகளையும் தரித்திருக்கவேண்டும். தக்ஷிணாமூர்த்தியானது, புலித்தோலாடை தரித்து எவ்விதமான மனச்சோர்வுமில்லாத மூர்த்தியாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கத்தில் நாரதர், ஜமதக்னி, வஸிஷ்டர், பிருகு, இவர்களும், இடது பக்கத்தில், பரத்துவாஜர், சுநகர், அகத்தியர் இவர்களும் இருப்பவர்களாவார்கள்.

இந்த மூர்த்தியானது கின்னரர் முதலியவர்களினாலே

அபஸ்மாரஸ்யோபரிஷ்டாத்து லம்பபாதம் ந்யஸேத் ।
ஸூத்ரம்(த்ராத்) தத்பாதபார்ஷ்ண்யந்தம் து(தம்) வேதம்
ஸ்யாதுந்நதாங்குலம் ॥ ௧௪ ॥

ஸூத்ரம்(த்ராத்) தத்பாதஜாந்வந்தம் மந்வ(ர்க்க)ஸம்
ஸமுந்நதாங்குலம் ।
ஶ்யாமவர்ணமபஸ்மாரம் நாகக்ரீடாஸமந்விதம் ॥ ௧௫ ॥

தர்மவ்யாக்யாநமூர்த்யேவம் கல்பயேத் கல்பவித்தம: ।
தஸ்யைவ வாமபாதேநோத்குடிகாஸநஸம்யுதம் ॥ ௧௬ ॥

பூர்வஹஸ்தத்வயே வீணாயுக்த்யா (யுக்தம்)
விஜ்ஞேயம் ।
ஶேஷம் ப்ராகிவ கர்தவ்யம் ஜ்ஞாத்வா வீணாதரம் பரம் ॥

வணங்கப்பட்டு, ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் மூர்த்தியாகும். (13)

அபஸ்மாரன் (முதுகின்) மீது லம்பபாதத்தை வைக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த லம்பபாதத்தின் குதிகால் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 14 அல்லது 12 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் கருப்பு நிறமாகும். அபஸ்மாரன் ஸர்பத்துடன் விளையாடிக்கொண்டிப்பதாம். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக தர்ம வியாக்கியானமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். (15½)

இதே மூர்த்தியானது, இடது காலை உத்குடிகாஸநமாக வைத்துக்கொண்டு முன்கை இரண்டிலும் வீணையை வைத்திருந்தால், அது, வீணாதரமூர்த்தியாகும். மற்றவைகள் முன்கூறியதுபோலவேயாம். (17)

தஷைவ வீணாஹீநம் து ஜ்ஞாநமுத்ராபயாந்விதம் ।
வாமம் வரதஹஸ்தம் ஹஸ்தம் வாமஜாநூபரிஸ்திதம் ॥

தக்ஷிணே து வரே அக்ஷமாலாம் வாமேப்யுத்பலம் ததா ।
ஸ்படிகாபம் வர்ணம் ஶேஷம் பூர்வவத் ஸமாசரேத் ॥

ஜ்ஞாநமூர்த்திரிதி க்யாதம் ஸர்வாபரணஸம்யுதம் ।
ஸந்த்யாஸ்யாம் பிருஷ்டம் பிருஷ்டிகம் விந்யாஸம் ப்ரகல்பயேத் ॥

ஜ்ஞாநமுத்ராஹஸ்தேநாதே ஸ்வஹ்ருதயாபம் கரம் ।
வரதம் வாமஹஸ்தம் து மேட்ரோர்த்வம் வாநிதயேத் ॥௧௯॥

தக்ஷிணே அக்ஷமாலா வா மாலாக்ஷம் வாமஹஸ்தகே ।

அதே மூர்த்தியானது, பூர்வஹஸ்தங்களில் ஜ்ஞாந முத்திரையும் அபயஹஸ்தமும் கொண்டு பரஹஸ்தங்களில் வலது கையில் ஜபமாலையும் இடது மையில் தாமரை மலர் அல்லது நீலோத்பலத்தை தரித்து, வெண்மையான நிற முடையதாகி, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந் திருந்தால், அது, ஜ்ஞாநமூர்த்தியாகும், இந்த மூர்த்தியின் வரதஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது, இடது முழங்காலின் மேலே இருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறி யிருப்பதுபோலவேயாகும். ($19\frac{1}{2}$)

ஹே அந்தணனே! பாததலங்களை, பிருஷ்ட பிண்டங் களுக்குக் கீழே மாறுதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும் (வலது பாததலம் இடது பிருஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இடது பாததலம் வலது பிஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இருக்கவேண்டும்) வலது பக்கம் முன்கையானது, ஜ்ஞாந முத்திரைதரித்து ஹிருதயத்தைநோக்கியிருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கையானது, மேட்ரமூலத்திற்கு மேலே வைக்கப்பட் டிருக்கவேண்டும், பரஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் தாமரை மணிமாலையும், இடது பக்கத்தில் தாமரைப்

𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌾(𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾)𑌜𑌲𑍇𑌵𑌂
𑌸𑌮𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑍇𑌡𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨௨ ॥

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌟𑌾𑌗𑍁𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ ௨௩ ॥

𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍁𑌟𑌿𑌕𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑌪𑌟𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌯𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍂𑌤𑍍𑌕𑍁𑌟𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑍂𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌿𑌵𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 ॥

𑌉𑌭𑌾𑌵𑍁𑌤𑍍𑌕𑍁𑌟𑌿𑌕𑍌 𑌸𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌿𑌕𑌯𑍋𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌜𑌂𑌘𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௨௬ ॥

பூமாலையும் (அல்லது இரண்டு கைகளிலும் தாமரை மணி மாலைகள் அல்லது தாமரைப்பூமாலைகளும்) இருக்க வேண்டும். ஸ்திதி பேதத்தினால் இந்திரியங்களை நேர்மைப் படுத்தி நாஸாக்கிரத்தை நோக்கியிருக்கவேண்டும். பின் பக்கத்தில் ஜடைகள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மாமுனிவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இத்தகைய லக்ஷணமுடைய மூர்த்தியானது, யோகமூர்த்தி என்படும். இந்த மூர்த்தியை தியானம் செய்தால் ஸகல துக்கங்களும் நீங்கிவிடும். (23)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாக (சாய்வாக ஊன்றப்பட்டு) இருக்க வேண்டும். அந்தக்காலும் உடம்பும் யோகப்பட்டத்தினலே பிணைத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது கையானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும். இத்தகைய மூர்த்தியும் மற்றொருவிதமான யோகமூர்த்தியாகும். (25)

குதிகால்கள் (புறங்கால்கள்) இரண்டும் துடைகளில் மாறுதலாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது குதி

पृष्ठपार्श्वे पूर्वहस्तौ तु जानुमवनि न्यावितौ ।
अपरे दक्षिणे अक्षमाला वामे कमण्डलुः ॥ २७ ॥

जटामण्डलसंयुक्तं करोटीन्दुसमन्वितम् ।
नीलग्रीवसमायुक्तं शङ्खकुन्देन्दुसन्निभम् ॥ २८ ॥

अपरे पार्श्वे वृक्षं नानासर्पविभूषितम् ।
हृन्मालाकण्ठमालाद्यैः रुद्राक्षैस्तु विराजितम् ॥

वटवृक्षं समाश्रित्य ऋषिभिस्सेवितं परम् ।
एवं त्वनेकभेदेन दक्षिणामूर्तिरुच्यते ॥ ३० ॥

इति काम्यवशिष्टे दक्षिणामूर्तिलक्षणं नाम
एकोनाशीतितमः पटलः समाप्तः ॥

கால் இடது துடையின் மேலும், இடது குதிகால் வலது துடையின் மேலும் இருக்கவேண்டும்) யோகபட்டமானது கண்டைக்காலின் நடுவில் (இடுப்பைச்சேர்த்து) கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் முழங்கால்களின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபர ஹஸ்தங்களில் வலது ஹஸ்தத்தில் ஜபமாலையும் இடது ஹஸ்தத்தில் கமண்டலமுமிருக்கவேண்டும். ஜடாமண்டலம், கரோடீ (மண்டையோடு), சந்திரன் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நீலகண்டனாகவும், சங்கு, முல்லை, சந்திரன் இவைகளைப்போல வெளுப்பு நிறமாகவும் இருக்கவேண்டும். பின்பக்கத்தில் நாநாவித ஸர்ப்பங்களுடன் கூடிய விருக்ஷத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிருதயமாலை, கண்டமாலை, ருத்திராக்ஷமாலைகளை அணிந்திருக்கவேண்டும். வடவிருக்ஷத்தின் அடியிலிருந்து முனிவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தக்ஷிணாமூர்த்தியானது பலவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (30)

॥ 𑌅𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧ ॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰(𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰)𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌣𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்

எண்பதாவது படலம்

கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் நதமானம் 8, 9 அல்லது 10 அங்குலமாகும். 11 அல்லது 12 அங்குலமிருப்பதுமாகும். நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திர மத்தியம், நடுக் கழுத்திற்கு இடது பக்கம், இடது ஸ்தநாக்ஷத்தின் வலது பக்கம், நாபிமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 8 யவையளவி லுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து இடதுபக்கத்தில் 6 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஸ்திதாங்கிரியின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத் திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (4)

தேவஸ்ய தக்ஷிணம் பாதம் பத்மபீடோபரிஸ்திதம் |
ப்ரயுக்தம் ந்ருத்தமூர்த்தேர்வா தக்ஷிணம் ஸ்திதபாதகம் || ௫ ||

வாமபாதம் யுதோ(ஸமு)த்த்ருத்ய குஞ்சிதம் ததா
உந்நதம் |
தஸ்யாங்குஷ்டம் ஆரோப்ய (தாம் ப்ரோத்ருத்ய) காலஸ்ய
ஹ்ருதயே ந்யஸேத் || ௬ ||

ஸௌம்யத்ருஷ்டி: ஸுகாஸ் த்ரிணேத்ரம் ச ஜடாமகுடஸம்யுதம் |
சதுர்புஜஸமாயுக்தமஷ்டஹஸ்தயுதோऽபி வா || ௭ ||

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தே து ஶூலம் கண்டஸமந்விதம் |
தக்ஷிணேதரஹஸ்தே து பரஶும் வரதம் து வா || ௮ ||

வாமே பூர்வகரம் நாபிஸீமாந்தம் ஸமத்யதோமுகம் |
கண்டாந்தம் ஶூலஹஸ்தே து மணிபந்தாந்தம் பவேத் ||

வாமே து பரஹஸ்தே து விஸ்மயம் பரிகல்பயேத் |

ஸ்வாமியின் வலது பாதமானது பத்மபீடத்தின் மீது இருக்கவேண்டும். வலது கால் நடராஜமூர்த்தியைப்போல ஸ்திதபாதமாக இருக்கவேண்டும். இடது கால் தூக்கி மடித்திருக்கவேண்டும். பாததலம் உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அக்காலின் பெருவிரல் காலனின் ஹிருதயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (6)

ஜடாமகுடமும், அழகிய பார்வையும் மூன்று கண் களும், 4 அல்லது 8 கைகளுமுடையதாகும். (7)

வலது பூர்வ ஹஸ்தத்தில் சூலமிருக்கவேண்டும். அது கழுத்தளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பூர்வஹஸ்தமானது மழுவை ஏந்தியாவது வரதமாகவாவது இருக்கவேண்டும். அது நாபி மட்டமாகவும் அதோமுக மாகவுமிருக்கவேண்டும். சூலஹஸ்தத்தின் மணிக்கட் டானது கண்டம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இடது

[illegible] ॥ ௧ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௧௧ ॥

*[illegible] ।

[illegible] ॥௧௨॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

பரஹஸ்தத்தில் ஆச்சரிய முத்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தத்தின் சுட்டுவிரலின் நுனியானது கழுத்து மட்டமாகவோ கேசாந்த மட்டமாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சதுர்புஜமூர்த்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (10½)

சூலம், மழு, வஜ்ராயுதம், கத்தி இவைகள் வலதுகைகளிலும், (வரதம், உடுக்கை) கேடயம் ஸூசிஹஸ்தம் இவைகள் இடது கைகளிலுமிருக்கவேண்டும். பவழம் போன்ற நிறமுடையதாய் ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும்.

ஸ்வாமியின் முன்பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் (கருப்பு நிறமும்) இரண்டு கைகளும், தெத்திப்பற்களும், கைகளில் பாசமும், கரண்ட மகுடமும் தரித்த காலனைக் கல்பிக்கவேண்டும். காலன் மிகுந்த பயத்துடன் மார்பில் அஞ்ஜலிபந்தம் செய்யப்பட்ட கைகளில் பாசத்தை

---

*[illegible] ।

†[illegible] ।

𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌶𑌕𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾(𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨)𑌸𑌾𑌯𑌯𑍇𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵-
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ‖ ௧௪ ‖

𑌕𑌾𑌲𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ‖

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ‖

வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்திருக்கவேண்டும். அவனைக் காலினாலே உதைத்துத் தள்ளியதால் அவனுடைய முகமானது மேனோக்கியிருக்க வேண்டும். இவ்விதமாகக் கால ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி லிங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எண்பதாவது படலம் முற்றும்

|| 𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ||௧||

𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌹 |
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 || ௨ ||

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌹𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌃 |
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌕𑌃 ||

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 |

எண்பத்தோன்ருவது படலம்

லிங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. லிங்க உருவத்தின் நடுவில் சந்திரசேகர மூர்த்தியைப்போன்ற சிவ ரூபத்துடன் கூடியது லிங்கோத்பவ மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் நளகையிலிருந்து பாததலம் வரையில் லிங்கத்தில் மறைந்திருப்பதாகும். பிரம்ஹதேவர், அன்னப்பக்ஷியினுருவங்கொண்டு, மேனோக்குடன் (லிங்கத்தின் மேல் பக்கத்தில்) இடது பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படவேண்டும். (3)

விஷ்ணுவானவர், வராஹரூபத்துடன் அதோமுகமாக (லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தில்) வலது பக்கத்தில் கல்பிக்கப் படவேண்டும்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு இருவரும் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டு, லிங்கத்தின் இருபக்கங்களிலுமிருக்க வேண்டும்.

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌃 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 || ௪ ||

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌿𑌂𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌲𑌿𑌂𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮𑍈𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

பரமேசுவரன், விஷ்ணு, பிரம்ஹா இவர்களின் நிற மானது முறையே சிகப்பு. நீலம், மஞ்சள் நிறமாகும். (4)

இவ்விதமாக லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருக்ஷ ஸங்கிரஹணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (5)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமென்னும் எண்பத்தோன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌦𑌾𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍃𑌜𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌰𑌂(𑌘𑌨𑌂)𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 (𑌜𑌾𑌤𑌂) 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑌂
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 || ௨ ||

𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௩ ||

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌜𑌲𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌕𑌮𑍍
(𑌘𑌨𑌂) || ௪ ||

என்பத்திரண்டாவது படலம்.

விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதி.

இனி விசேஷித்து விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதியைக் கூறுகிறேன். விருக்ஷமானது, புருஷ தேவதைகளுக்கும் ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும் சூலதாருநிர்மாணத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

அழுத்தமும் பசையும் (களிப்பும்) உள்ள பூமியிலுண்டானது, வளைவில்லாமல் நேராக இருப்பது, அழுத்தமாக இருப்பது, கனமாக இருப்பது, ஸ்வல்பமான வாஸனையுடனிருப்பது, பழம்-புஷ்பம் இவைகள், அழுத்தமாகவும் கனமாகவும் இருப்பது, குளுமையும் உஷ்ணமும் கலந்திருப்பது, மனதிற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருப்பது, இத்தகைய குணங்களையுடைய விருக்ஷமானது, புருஷ விருக்ஷம் எனப்படும். இத்தகைய புருஷ விருக்ஷமானது, புருஷதேவதைகளின் சூலதாரு நிர்மாணத்திற்கு உகந்ததாகுமென்று கூறப்படுகிறது. (3½)

ஸாராஸாரபு⁴வோ ஜாதம் க்ஷீணம் வா தீ³ர்க⁴ம் சைவ ஹ்ரஸ்வம்
தலே ஹி ।
அதிமார்த³வஸம்யுக்தம் மூலாக்³ரஸமந்விதம் ॥ ௫ ॥

அதிஸ்நிக்³த⁴ப²லாயுக்தம் ரஸம் சைவ ததா² ப⁴வேத் ।
ஏதத் ஸ்த்ரீவ்ருக்ஷவிக்²யாதம் தே³வீநாம் ஶூலயோக்³யகம் ॥

க்ஷீணமூலப²லாயுக்தம் ஹ்ரஸ்வம் வா தீ³ர்க⁴ம் த³லம் ததா² ।
அதிதௌ³ர்ப³ல்யவிக்²யாதம் யத்து ஷண்டே³தி ஹி தத் ॥ ௭ ॥

சந்த³நம் சம்பகம் சைவ ரக்தசந்த³நமேவ ச ।
ஶாகம் ச க²தி³ரம் சைவ ஹேமஶீர்ஷம் ச குங்குமம் ॥

ஆர்ஜவம் ஶிம்ஶபம் சைவ ராஜாதல(ர்த³ம்) மயூர(கம்) ।
ஶூலயோக்³யம் ஸமாக்²யாதம் தேஷ்வந்தஸ்ஸாரம்
க்³ருஹ்ணே(ஹரே)த் ॥ ௯ ॥

ஜீர்ணம் வர்ணாந்தரயுதம் ஶிரஸ்ஸுஷிரம் விஶாகிகம் ।

ஸாரமுள்ள (களிப்பு) பூமி, ஸாரமற்ற பூமி இவைகளிலுண்டானது, அதிக மிருதுவாக இல்லாதது, அடிமுதல் நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பது, புஷ்பம், பழம் இலைகள் மிகவும் மிருதுவாக இருப்பது, அதிகப்பசையுள்ளது, அதிக ருசி (சுவை)யுள்ளது இத்தகைய குணங்களுடையது, ஸ்திரீ விருக்ஷமாகும். இது ஸ்திரீ தேவதைகளின் சூலதாருவுக்கு உகந்ததாகும். (6)

அடி சிறுத்தது, பழம்-புஷ்பம்-இதழ்கள் மிகவும் துர்பலமாக இருப்பது, நபும்ஸக விருக்ஷமாகும்.

சந்தநமரம், சண்பகமரம், செஞ்சந்தநமரம், தேக்குமரம், கருங்காலிமரம், ஹேமசீர்ஷம், குங்குமம், ஆர்ஜவம், சிம்சுபம், என்ற மரங்கள், அரசமரம், மயூரவிருக்ஷம் இவைகள், சூலம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவைகளாகும். அவைகளில், உள்பக்கம் அழுத்தமாக இருப்பதை (வைரம் விழுந்திருப்பதை) கிரஹிக்கவேண்டும். (9)

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌶𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 || ௰ ||

𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌰𑌾𑌜𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௰௧ ||

𑌕𑍍𑌷𑌤𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮(𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃)𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌥 𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍍 ||

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿(𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍀)𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁
𑌸𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 |
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ||

மடித்துப்போனது, வேறுநிறமடைந்தது, உச்சியில்லாதது (நுனிக்கிளையற்றது) கிளையில்லாதது, தானாகவே விழுந்தது, காத்தில் விழுந்தது, இடிவிழுந்தது, புதர்கள் மண்டியது, புத்துள்ளது, பாம்புகளும் பக்ஷிகளுமிருப்பது, ராஜகிருஹத்திலிருப்பது, கர்மகாரன் முதலிய தொழிலாளியின் வீட்டிலிருப்பது, தீப்பிடித்தது, வேறுகாரியங்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது, இத்தகைய விருக்ஷங்களை முயற்சியுடன் விலக்கவேண்டும். இத்தகைய விருக்ஷங்களை கிரஹித்தால் அந்தக்காரியம் அழிவடையும் (அல்லது அந்த யஜமானனுக்கு அழிவுண்டாகும்.) ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சியுடனும் தோஷமுள்ள மரத்தை விலக்கிவிடவேண்டும். (12½)

சிறந்த பக்ஷம் நக்ஷத்திரம் வாரங்களில் சிலாக்கியமான விருக்ஷங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். ஆசார்யன், சில்பி, தேவாலய கர்த்தா இவர்கள், மரமிருக்குமிடத்திற்குச்செல்ல வேண்டும். மரத்திற்குக்கீழேயிருக்கும் புல் முதலியவைகளைக் களைந்துவிட்டு (கோமயத்தாலே) சுத்தம் செய்து மெழுக வேண்டும் (14)

அத்ரோக்தம் மந்த்ரமுச்சார்ய அஷ்டதிக்ஷு பலிம் க்ஷிபேத் |
அத்ர வ்ருக்ஷாச்ரிதா தேவா தானவாஸ்ச பிசாசகா: || ௧௫ ||

நாகா கருடகந்தர்வா: ஸித்தவித்யாதராஸ்து யே |
அயம் பிம்பார்த்தவ்ருக்ஷஸ்து த்யாஜ்யம் ஸ்வஹிதாய சைவ ||௧௬||

இத்யுக்த்வா ச பலிம் தத்யாத் தத்யோதனம் ஸமாஹித: |
கந்தபுஷ்பஸமாயுக்தம் ஸுகந்ததோயஸமன்விதம் || ௧௭ ||

வ்ருக்ஷஸ்யைசானதிக்பாகே ததோ ஹோமம் ஸமாசரேத் |
ஸ்தண்டிலம் ஸைகதம் குர்யாத் ஹஸ்தமாத்ரப்ரமாணகம் ||

அக்ன்யாதானாதிகம் ஸர்வமக்னிகார்யோக்தமாசரேத் |
ஸமிதாஜ்ய அன்னஹவிஷா ஹோமம் க்ருத்வா (குர்யாத்)
சிவம் த்விஜ: || ௧௯ ||

(அதன் பிறகு) மேலே கூறப்படும் மந்திரத்தைச் சொல்லி எட்டுத்திக்குகளிலும் பலியிடவேண்டும். மந்திரம்- "இந்த மரத்தை அண்டியிருக்கின்ற தேவர்கள், தானவர்கள், பிசாசங்கள், நாகங்கள், கருடர்கள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், முதலிய யாவரும், அவரவர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, இந்த மரத்தை விட்டு விலகவேண்டும். இந்த விருக்ஷமானது, தேவதாபிம்பம் செய்வதற்கு அவசியமானது" என்ற பொருளுள்ள மந்திரத்தை ஜபித்து, தயிர்கலந்த அந்நத்தை பலிகொடுத்து அதன்மேலே, புஷ்பம், சந்தநமிட்டு, வாசனையுடன் கூடிய ஜலத்தையும் விடவேண்டும். (17)

அதன்பிறகு, மரத்திற்கு ஈசான திக்கில், ஹோமம் செய்யவேண்டும். (ஹோமம் செய்வதற்காக) ஒரு முழம் அகல நீளத்தில் மணலினாலே ஹோமவேதிகை (திட்டாணி) செய்யவேண்டும். (18)

அக்நி ஆதாநம் முதலிய அக்நி காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும் பிறகு, ஸமித்து, அந்நம்,

𑌸𑌮𑌿𑌧𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌚𑌾𑌘𑍋𑌰𑌤𑍋 𑌹𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃 ॥

𑌜𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌭𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 ॥ ௨௨ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂
𑌤𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌛𑍇𑌦𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

ஆஜ்யம், இவைகளினுலே, பரமேசுவரனை உத்தேசித்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். (19)

ஸமித்துக்களை ஹிருதயமந்திரத்தினுலேயும், அந்நத்தை அகோரமந்திரத்தினுலேயும், ஆஜ்யத்தை மூலமந்திரத்தினுலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸமித்து, அந்நம், ஆஜ்யம், இவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் 108 ஆஹுதிகள் செய்யவேண்டும். (20)

பிறகு, ஜயாதி மந்திரங்களாலேயும், அப்யாதர்ந மந்திரங்களாலேயும், ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திரங்களாலேயும், ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு, அக்நியை உத்வாஸநம் செய்து, சிவோதகத்தை மரத்தின் மீது தெளிக்கவேண்டும். பிறகு, ஆசார்யன் மரத்தைத்தொட்டுக் கொண்டு, "சிவாத்மக" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். (21½)

கிழக்கு திக்கில் விருக்ஷத்தின் முகமாகும். மேற்கு திக்கில் மரத்தின் பின்பக்கமாகும். தெற்கு வலதுபக்க மாகும். வடக்கு இடதுபக்கமாகும். இவ்விதமாக, முகம் முதலியவைகளை நன்கு கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு,

அஸ்த்ரமந்த்ரம் ஜபந்வ்ருக்ஷமாதௌ த்ரி: சேதயேத் ஸுதீ: ।
*க்ஷீரதோயப்ரவாஹேஷு ஸ்ரக்தஸ்ராவே து
சோபனம் ॥ ௨௪ ॥

அஸ்ரக்ஸ்ராவேண மந்த்ரேண ஶாந்திஹோமம் ஸமாசரேத் ।
வ்ருக்ஷமூலமசேஷம் து ஸ்தபதி: சேதயேத் க்ரமாத் ॥

பூர்வே வா சோத்தரே தேஶே வ்ருக்ஷஸ்ய பதனம்
ஶுபம் ।
அந்யதிக்பதிதம் வ்ருக்ஷம் வர்ஜயேத்து ப்ரயத்னத: ॥௨௬॥

ஸ்தூலஸ்தம்பம் தத: கார்ய-ராதஜ்ஜவணாஞ்ஜனம் கார । (?)

பிறகு, அதை வெட்டவேண்டும். முதலில் அஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு மூன்று முறை மரத்தை வெட்டவேண்டும். அந்த வெட்டுவாயில் பால் அல்லது ஜலம் ஸ்ரவித்தால் (மரத்தின் ரஸமானது பால்நிறமாகவோ அல்லது ஜலத்தைப்போலவோ கசிந்து காணப் பட்டால்) அந்த மரம் சிறந்ததாகும்.

ரக்தத்தைப்போல கசிந்து காணப்பட்டால் அது கெடுதியாகும். ஆகவே, ரக்தமாக காணப்பட்டால், அதனாலே உண்டாகக்கூடிய தோஷ சாந்திக்காக, அஸ்திர மந்திரத்தினாலே சாந்தி ஹோமம் செய்யவேண்டும். (24½)

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், முறையே விருக்ஷத்தின் அடிப்பக்கம் முழுமையும் சேதிக்கவேண்டும். (துண்டு செய்து எடுக்கவேண்டும்) (25)

வெட்டிய மரமானது கிழக்கு அல்லது வடக்கு திக்கில் விழுந்தால், அது சுப பலனைத்தரும். மற்ற திக்குகளில் விழுந்த மரத்தை முயற்சியுடன் நீக்கிவிடவேண்டும். (26)

---

*க்ஷீரதோயஸ்ரவே ச்சேதஶ்சாரக்தஸ்ராவே சுபஶோபனம் ।
அஸ்ரக்ஸ்ராவே துரஸ்த்ரமந்த்ரேண ஶாந்திஹோமம் ஸமா
இதி பாடோ ஹஸ்தலிகித புஸ்தகே த்ருஶ்யதே । [சரேத் ॥

𑌗𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌦𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍈𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥௨௯॥

𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂
(𑌸𑌿𑌕𑌤𑍈𑌃) 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑌾 𑌸𑌾 𑌚 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾 ॥௩௰॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

அதன் பிறகு மரத்தின் ஸ்கந்தங்களை (பெருங்கிளைகளை) துண்டிக்கவேண்டும் (வெட்டிவிடவேண்டும்)

... ... ?

பிறகு அந்த மரத்தை பசும்பாலினாலும் கந்தோதகத்தினாலும் ஸ்நாநம் செய்து வைத்து, (முழுமையும் நனைத்து) சந்தநமிட்டு, புஷ்பமாலைகளினாலே அலங்காரம் செய்து, புது வஸ்திரம், தர்பைகளை வைத்து சிறிய கயிற்றினாலே அவைகள் விழாமலிருக்கும்படி கட்டி, அந்தமரத்தை, ரதம், பல்லக்கு அல்லது தோளில் தூக்கிக்கொண்டு, மெள்ள மெள்ளச் சென்று, சூலதாரு நிர்மாணம் செய்யும் மண்டபத்திற்கு எடுத்துச்செல்லவேண்டும்.

அந்த மண்டபத்தைப்பெருக்கி சுத்தம் செய்து பசுஞ்சாணத்தினாலே மெழுகவேண்டும். அரிசிமாவினாலே கோலமிட்டு, அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், (மணலினாலே) திட்டாணி செய்யவேண்டும். அந்த சாலையா(மண்டபமா)னது நீளத்திற்கு ஸமமான அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். (30)

அந்த சாலையில் ஸ்தண்டிலமானது (திட்டாணியானது) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது அதில் பாதி

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

(கால் பங்கு) இருக்கவேண்டும். அதன் உயரம் 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்த மேடையில் கொண்டுவந்திருக்கும் மரத்தை கிழக்கு நுனியாகவும், அதோமுகமாகவும் வைக்கவேண்டும். அது நன்ருக்காயும் வரையில் ஒரு மாஸம் அல்லது ஒருபக்ஷம் வரையில், அதை அங்கேயே ரக்ஷித்து வரவேண்டும். அதன் பிறகு கூறியுள்ளதைச்செய்யவேண்டும். அவஸரப்பட்டுச்செய்யக்கூடாது. (32)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் விருக்ஷஸங்கிரஹணவிதி என்னும்
எண்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

|| அத த்ர்யஶீதிதம: படல: ||

ஶூலதாருநிர்மாணவிதி: ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஶூலலக்ஷணமுத்தமம் |
ஶுத்த(ஊர்த்வ)காயஸமம் பேரே(ரே) தண்டதீர்கம் ததுச்யதே ||

மத்யோதரவிஸ்தாரம் ஸ்யாத் சதுர்பாகைகவிஸ்தரம் |
*மூலாதஷ்டாம்ஶஹீநே து தஸ்யாக்ரஸ்ய ஸமம் பவேத் ||

நாப்யந்தம் சதுரஶ்ரம் து க்ரீவாந்தம் வஸுகோணகம் |
ததூர்த்வம் வ்ருத்தவத் ஸ்யாத் †ஶேஷம் வ்ருத்தம் ததைவ ச ||

என்பத்திமூன்றாவது படலம்.

ஶூலதாரு நிர்மாண விதி.

இனி ஶூலலக்ஷணத்தை விசேஷித்து நன்கு கூறுகிறேன். பேரத்தினுள் வைக்கவேண்டிய தண்டத்தின் உயரமானது, சுத்த (ஊர்த்துவ) காயத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியோதரத்தின் (நடுவயிற்றின்) அகலமானது, 4ல் 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். * அது அடியிலிருந்து 8ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்குமிடத்தில் அதன் நுனிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது நாபி வரையில் சதுரச்ர (சதுர) மாகவும், அதற்குமேலே கழுத்து வரையில் அஷ்டாச்ர (எட்டுக்கோண) மாகவும், அதற்கு மேலே பாக்கியுள்ள முகமானது வட்டவடிவமாகவுமிருக்க வேண்டும்.

---

*மூலாதஷ்டாம்ஶஹீநம் து தஸ்யாக்ரே து ஸமம் பவேத் | இதி பாடேந பவிதவ்யமிதி பாதி |

†கோஶேஷம் வ்ருத்தமேவ ஹி | இதி ஸர்வேஷு மாத்ருகாபாட: |

* அதன் நுனியானது அடியிலிருந்து முறையே 8ல் 1 பாகம் அகலத்தில் குறைந்து இருபக்கங்களிலும் ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

நாப்யூர்த்வம் கண்டபர்யந்தம் வேத (வக்ஷோ)தண்டாயதம்
பவேத் ।
விஸ்தாரம் ஸார்த்தஷண்மாத்ரம் ஸார்த்தஸப்தாங்குலம் து வா ॥
விஸ்தாரார்த்தம் ஸமம் வ்ருத்தம் வக்ஷோதண்டாக்ரகௌ து
(வக்ஷோதண்டாக்ரது;) அயதே ।
ஸம்ப்ரோக்தம் வேதமாத்ராங்குலம் வ்ருத்தம் ததக்ரம் து க்ரமாத் க்ருஶம் ॥
வக்ஷோதண்டஸ்ய மத்யே து சித்ரம் ஸார்த்த-
த்ரயாங்குலம் ।
*க்ரீவாஸந்தேரதஸ்தாத்து யாவத் த்வ்யங்குலாவதி ॥௫॥
வக்ஷோதண்டோர்த்வ்வஶீர்ஷாந்தம் வம்ஶதண்டம் து யோஜயேத் ।
ஷோடஶாங்குலமாயாமம் கடிதண்டஸ்ய தேஶிக (கீர்த்திதம்) ॥
வஸ்வங்குலம் து விஸ்தாரம் ஸமம் வேதாங்குலம் பவேத் ।

வக்ஷோ தண்டத்தின் (நாபிக்கு மேலே கண்டாந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 32 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். 7½ அங்குலமுமிருக்கலாம். அதனுடைய கனமானது (கனம்—பருமன்) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியானது (நுனியின் கனமானது) 4 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (5)

வக்ஷோ தண்டத்தின் நடுவில் 3½ அங்குலம் துவாரமிருக்கவேண்டும். அந்த வக்ஷோ தண்டமானது, கழுத்திற்குக்கீழே 2 அங்குலம் வரையிலிருக்கவேண்டும். வக்ஷோ தண்டத்தின் உச்சியின் எல்லைவரையில் (அத்துடன்) வம்ச தண்டத்தை இணைக்கவேண்டும். கடி தண்டத்தின் (நாபியந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 16 அங்குலமாகும்.

---

*க்ரீவாஸந்தேரதஸ்யார்த்தம் யாவத்வேத்(த)யாங்குலம் ।
வக்ஷோதண்டோர்த்வ்வஶீர்ஷஸ்ய வம்ஶதண்டே து யோஜயேத் ॥
இதி [illegible] ।

மத்யே யாமாம்ஸமாநும் அஷ்டாம் தாஸம் வணாம்ஸமாநொஜயழ ||

கடிதண்டோர்த்வ-ஸீமா(ஸம்)வம்ஸதண்டே து யோஜயேத் |

வக்ஷ(வக்ஷோ)தண்டாதயோ திவ்யகடிதண்டாஞ்யோவி வா ||

*யதாவத் காம்ஸகம் குர்யாந்நேந விதிநா குரு |

ஸகலிக்ய அதுஸ்கு ஷட்ஸ்வஷ்டாஷ்டகஸம் து வா || ௧ ||

பிம்பொதிதகஸம் யாவத் ஸம்க்யம் வக்த்ர(கூபாஹ)

ஸிவாஸிதழ |

அஷ்டம்ஸமாநும் து ஸிவாயாமஷ்டம்(வஸ்ஷ்ட)ஸம்க்யா விதீயதே ||

வக்ஷதண்டாவிஸாலும்(லு)து ஹஸ்தஸம்க்யா து (வி)

ஹாஜிதே |

பக்ஷ (வக்ஷோ) தண்டத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 4 அங்குலமாகும். அதன் நடுவில் துவாரமானது 4 அங்குலம் அகலமும், 5 அங்குலம் நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கடிதண்டத்தின் மேல்பக்கம் எல்லையை (உச்சியை) வம்சதண்டத்துடன் இணைக்கவேண்டும். அல்லது (வம்சதண்டமானது) வக்ஷோதண்டத்திற்குக் கீழே 2 அங்குலத்தில், கடிதண்டத்துடன் இணைந்துமிருக்கலாம். வக்த்ராம்சத்தை (முகபாகத்தை) கூறியுள்ள விதிப்படியே கல்பிக்கவேண்டும். பக்ஷ(வக்ஷோ)தண்டத்தின் முகமானது (நுனியானது) 1 முதல் 8 வரையில் எவ்வளவு கைகளிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு முகப்புகளுடனிருக்க வேண்டும். (11)

பக்ஷதண்டத்தின் விசாலத்தை ஹஸ்தங்களின் எண்

---

*யதாவக்த்ரஸிவாம் குர்யாந்நேந விதிநா பவேத் | இதி வாஸ்துதீபமாநுயஷ்டாதுகா வா: |

யதாவக்த்ராம்ஸிவாம் குர்யாத், இதி வா(அ)ந்த ஹாவ்யுதி ஹாதி

शिखा(वा)व्यासं तदेवं(कं)स्यात् मूलाग्रे तु
(मूलादाग्रं) क्रमेण कल्पयेत् || १२ ||

*कटिदण्डाश्रयं चैकं शिखायामं त्र्यङ्गुलम् |
सार्धाङ्गुलं तु तत्तारं वृत्तं तत्समघनम् ||

स्थानकं सकलं चेत्तु ऊरुदीर्घोपरि क्षिपेत् |
अष्टाङ्गुलं समारोप्य ऊरुमूलायतं भवेत् ||

आसने सकले चोरुदीर्घोत्सेधं न योजयेत् |
ऊरुमूले(ले) सुषिरं कृत्वा कटिदण्डाग्रयोजनाय ||

शिखायां तु समायोज्य यावच्छिद्र(ना)न्तरं यथा |

களாலே வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது அதன் சிகையின் (கையின் உச்சியின்) அகலமாகும். இது மேலேபோன்று வரிசையாக (அடிமுதல் நுனிவரையில்) முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (12)

*கடிதண்டத்தைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரேசிகையின் உயரமானது 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் அதற்கு ஸமமான கனமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (13)

ஸகல மூர்த்தியானது ஸ்தானக மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் நீளத்திற்குமேலே, 8 அங்குலம் சேர்த்து, ஊருமூலத்தின் உயரமிருக்கவேண்டும்.

ஆஸந மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் உயரத்திற்கு மேலே சேர்க்கக்கூடாது.

ஊருமூலத்தில் துவாரம் செய்து, கடிதண்டத்தின்

---

* कटिदण्डाश्रयोर्ध्वाग्रं, इति सरस्वतीमहालयपुस्तकपाठः |

*கடிதண்டத்தைச் சார்ந்து ஊர்துவாக்கிரமாக (மேனோக்காக) இருக்கும் நுனியின் உயரம் 3 அங்குலமாகும் என்பது, ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

அக்கிரங்களில் (இருகோடிகளிலும்) அதன் சிகையில் பிணைக்கவேண்டும். அதன் மத்தியமானது கனமாக இருக்கவேண்டும். (15½)

முழங்காலின் அளவை 2 பாகங்களாகச் செய்து, தொடையினளவுடன் பாதியும், கண்டைக்காலளவுடன் பாதியுமாகக் கணக்கிட்டு, அத்துடன் 3 அங்குலத்தைச் சிகாமானமாகக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். (சிகை—உச்சி) இந்த 3 அங்குலமானது முட்டுக்காலின் அளவைக்காட்டிலும் அதிகமாகக் கூறப்பட்ட அளவாகும். முட்டுக்காலின் மத்தியில் பிந்து (துவாரம்) இருக்கவேண்டும். அதன் ஊர்த்துவாக்ரமானது (மேல்ப்பக்கம் நுனியானது) சிகையுடன் (அதிகமாகக் கூறப்பட்ட 3 அங்குலம் சிகையுடன் இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் 3 அங்குலம் அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

கண்டைக்காலின் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு, முட்டுக்காலின் சிகையின் அகலமாகும். அழகான (அல்லது நன்கு இழைக்கப்பட்ட) கண்டைக்கால் நுனியின்

* [illegible] ।

மூலாக்ரம் மூலஜம் ஶிகாமாநம் ஜாநுஸந்த்யூர்த்வதோ வதி ||௧௯||

ஸந்திஹீநம் சதுரச்ரம் து ஶூலமேகம் விதீயதே ।
ஜங்காதீர்கேண ஸம்யுக்தம் தலமாநம் து யோஜயேத் ||

ஊருதண்டஸ்ய(ஸ்ய) த்ரிபாகைகம் மத்யோர்வோஸ்ய விஸ்தரம் ।
தஸ்யாக்ரம் து த்ரிபாதம் ஸ்யாத் ஜங்காமூலம் ச தத்ஸமம் ||

ஜங்காமூலம் த்ரிபாகைகஹீநம் ஜங்காக்ரவிஸ்தரம் ।
*த்ரியா பாதாக்ரமாநம் க்ருத்வா ஹாமத்யம் தத: || ௨௨ ||

தலாக்ரவிஸ்தரம் தத்ஸ(த்ர)த்ரயம்ஶவிஸ்தாரதோ பவேத் ।

உச்சியை, (மேல்த்தலப்பை) மேல் முனையில் (துடையின் நுனியில்) இசைக்கவேண்டும். ஜாநுஸந்திக்கு (முழங்கால் பூட்டுக்கு) மேலே அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது, சிகையின் அளவான 3 அங்குலமாகும். (19)

ஸந்தியற்ற (பூட்டில்லாத) சதுரமான சூலமானது ஒன்றுதான் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டைக்கால் நீளத்துடன், தலமானத்தை (பாததல அளவை)க் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (20)

ஊருதண்டத்தின் அகலமானது, நடுத்துடையின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு அகலமுடையதாகும். அதன் நுனியானது, (அந்த அகலத்தில்) $\frac{3}{4}$ பங்கு அகலமுடையதாகும். ஜங்காமூலமும் (கண்டைக்காலின் அடியும்) அதே ($\frac{3}{4}$ பங்கு) அகலமுடையதாகும். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும்.

பாதநுனியின் அகலமானது, பாததலத்தின் நீளத்தில் 3ல் 2 பங்காகும். பாதமத்தியம் பாதமூலம் இவைகளின் அகலமானது, முறையே பாதாக்கிர விஸ்தாரத்தில்

---

*த்ரியா பாதாக்ரமாநம் க்ருத்வா ஹாமம் அ வா யதோ ||
தலாக்ரவிஸ்தரம் த்ரித்ரயம்ஶம்(த்ர)விஸ்தாரதோ பவேத் ।

ஸந்தி4வாதி3 தலவ்யாஸம் தை3ர்க்4ய(தை3ர்க்4யாய)தே ப4வேத் ||

கர்தவ்யம் ஸுஷிரம் தஸ்மின் ஜங்கா4க்3ராதி4காய(ய)தம் ।
யோஜ்யம் ஶ்லிஷ்டம் த்3ருட4ம் க்ருத்வா(க்ருத்வா தம்)பாத3ஶூலமு
த3யோஜ்யதே || ௨௪ ||

பா3ஹுமூலவிஶாலம் து த்ரிணாம் மாத்ரமுதா3ஹ்ருதம் ।
அக்3ரம் த்3விமாத்ரவ்யாஸம் ப்ரகோஷ்ட2மூலம் ச தத்ஸமம் ||

ஸாய த்3வியாமாத்ரம் வாயதி3 ப்ர(வாப்ரகோ)கோஷ்ட2மூல
விஶாலகம் ।

¾ பங்கும், ¼ பங்கும் இருப்பதாகும். இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் அகலமானது, முறையே, பாதத்தின் அக்கிரபாகம் மத்தியபாகம் மூலம் இவைகளின் அகலமாகும். பாதமூலத்தில் அகலமான இடத்தில் நடுவில் துவாரம் செய்ய வேண்டும். அந்த துவாரமானது, ஜங்காக்கிர துவாரத்தைக் காட்டிலும் (முழங்கால் பூட்டின் துவாரத்தைக்காட்டிலும்) பெரியதாக இருக்கவேண்டும். (அந்த பாதமூல துவாரத்தில் பாத சூலத்தை) மனோஹரமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும்படி பொருந்தவைக்கவேண்டும். இனி பாஹு சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (24)

பாஹுமூலத்தின் விசாலமானது (மேல்க்கையடியின் அகலமானது) 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நுனியானது 2 அங்குலம் அகலமுடையதாகும். பிரகோஷ்ட மூலத்தின் (கீழ்க்கை அடியின்) அகலமும் அதேபோன்று (2 அங்குலம்) அகலமுடையதாகும். அல்லது, பிரகோஷ்ட

ஸந்தி4வாதி3 தலவ்யாஸ தை3ர்க்4யாயதா ப4வேச்சி2தம் ||
கர்தவ்யம் ஸுஷிரம் தத்ர ஜங்கா4க்3ராத்(க்3ரத்)
விகாயதம் ।
யோஜ்யம் ஶ்லிஷ்டம் த்3ருட4ம் க்ருத்வா பாத3ஶூலமுத3யோஜ்யதே ||
இதி பாத3ஶூலவிதா4ந: ।

𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌃 ॥

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 (𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑍇) 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௨௭ ॥

*𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌂(𑌵𑌂)𑌶𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

மூலத்தின் அகலமானது 2½ அங்குலமாகவுமிருப்பதாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நுனியின் அகலமானது அதனடியின் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலமுடையதாகும். பாஹு, பிரகோஷ்டம் இவைகளின் இடையிலுள்ள, கூர்ப்பரமானது (முழங்கையின் ஸந்தியானது) முழங்கால் ஸந்தியைப்போல இருப்பதாகும். முழங்கை ஸந்தியின் சிரையின் அளவானது 2 அங்குலமாகும். அதை உறுதியாக இருக்கும்படி இசைக்கவேண்டும். (27)

*பார்சுவ வர்த்தநத்தை (இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள பக்க சூலங்களை) வம்சதண்டத்துடன் (முதுகின் மத்தியிலமைக்கப்படும் வம்சதண்டத்துடன்) இணைக்க

---

*𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯(𑌷𑍍𑌟)𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑍋𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

௨௮, ௨௯, 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇

𑌕𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌚 𑌨𑍀𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌂𑌶𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 ।

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑌾𑌦𑌤𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌭𑍁𑌜𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑍋𑌶𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌃 ।

*பாததுவாரத்திற்குள் 8 அங்குலம் பதிந்து அழுத்தமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள அதிக பாடம்.

ஸக்ஷிவக்ஷாஙஸ ரீவஂஃம தஸ்யாஸம் து மாணாம,மஂஜுழ ||

வம்ஸதண்ஸமாநதந் ஊர்த்வகாயஸ்ய வா(ஸமாய)தழ |
ஸமௌ து வக்ஷதண்டே து மூலதண்டே து யோஜயேத் ||

ஸ்ராவு மூலே ததா தஸ்ய பார்ஸ்வதண்டௌ(ஸ) ஸ்யோஸவி |
ஹஸ்தௌ பாததலாகுந்தௌ தாம்ரபத்ரேண யோஜயேத் ||

ஜூஜுர்யே ஸ்தூல பிம்பே வா ஸூலஞ்சைவாவடம் க்ருதம் |
தேவாநாம் ஸூலமேவம் ஸ்யாத் தேவீநாமத வக்ஷ்யதே ||

மத்யோதரஸம் த்ரியா ஹஸ்த லகாம்ஸம் வம்ஸ(தஸ்ய)
விஸ்தரழ |

வேண்டும். அதன் நீளமானது, பக்ஷமத்திய தீர்க்கத்திற்கு (பக்கங்களின் நீளத்திற்கு) அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அதன் (பக்ஷதண்டத்தின்) அகலம் 3 அங்குலமாகும். (28)

அது, வம்சதண்டத்திற்கு ஸமமாக வணங்கி (வளைந்து) ஊர்துவகாய..............(த்திற்கு ஸமமாக நீண்டு) இருக்கவேண்டும். அதை பக்ஷதண்டத்தின் நுனியிலும் மூலதண்டத்திலும் இணைக்கவேண்டும். பார்சுவ தண்டங்கள் இரண்டும், அடியிலும் (நுனியிலும் உரிய இடத்தில் இசைந்திருக்கவேண்டும்).

ஹஸ்தம் பாததலம் இவைகளின் அக்கிரத்தை நுனியை தாமிரத் தகடுகளினாலே இசைக்கவேண்டும். (ஹஸ்தபாதங்களின் ஸந்திகளை தாமிரத்தகட்டினாலே இறுக்கிச்சேர்த்து பலப்படுத்தவேண்டும் என்பது பொருள்)

பிம்பமானது நேராக இருந்தால், சூலமும் நேராக இருக்கவேண்டும். பிம்பமானது சாய்வாக இருந்தால், சூலமும் சாய்வாகவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தேவர்களின் சூலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்திரீ தேவதைகளின் சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (31)

மத்தியோதரத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கு

𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂𑌶𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍
(𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍) || ௮௪ ||

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 *𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌯(𑌸𑍍𑌯𑌾)𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂(𑌯𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑌂)𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌟𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮
𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌟𑌿𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌮𑍍 ||

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑌮𑍍 (𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂
𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃) 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌆𑌸𑌨𑍇 𑌵𑌂𑌶𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௮௫ ||

(உதரசூலத்தின்) விஸ்தாரமாகும். அதன் உச்சியின் அகலமானது, (அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் அகலத்தில்) 8ல் 1 பங்கு குறைவாகவும் வட்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

பாஹுவின் (மேல்க்கையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதி அகலமுடையதாகும். அதன் மிகுதியானது, பக்ஷதண்டத்தின் நீளமாகும். அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலம், அதனுடைய அகலமாகும். அதில் ஸரிபாதி யளவு அஷ்டதளமாகும். இனி கடிதண்டத்தைக் கூறுகிறேன்.

இடுப்பின் அகலத்தில், 5ல் 4 பங்கு, அதன் நீளமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவே செய்ய வேண்டும். இனி விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக (84½)

வம்சதண்டத்தை (முதுகெலும்பின் ஸ்தானத்திலுள்ள சூலத்தை) ஆஸநத்தில் (பீடத்தினுள்) 8 அங்குலம் சொருக வேண்டும். (அதற்குமேலே) 3 அங்குலம் பிருஷ்டபாகத்

---

*𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

शाणांशं वृषणं तु *शेफं कुलसंस्थे
प्रपदम् । (?)
जङ्घादीर्घात्तु षण्मात्रं स्थापयेत् स्थानके यदि ॥

‡मध्याग्रं तु वृत्तयं तु त्रितयांशं तु
तत्समं भवेत् ।
कुलमेवं स्थापयित्वा तदूर्ध्वकुलमुद्धृते ॥ ३७ ॥

द्वितीयं स्थानकस्य लक्षणं कथितं क्रमात् ।
उपकुलायतं स्थानकांशमात्रं नतं भवेत् ॥ ३८ ॥

वेदांशमात्रं तु तद्वृत्तं कुलं(ं) योज्यं(युग्मं)
भवेद्यदि ।
कुलव्यासवशं यद्यात् श्लिष्टं तत्संधानितम् ॥ ३९ ॥

द्वितीयं तु कुलं स्यात् कुलं यद्वा भवेद्यदि ।
लक्षणं कथितं ह्यत्र कुलादुपकुलं तथा ॥ ४० ॥

अथोर्ध्वं यद्वा तद्वदेकविभाजितम् ।
उपकुलविधानं च लक्षणवशं भवेत् ॥ ४१ ॥

தின் மாநமாகும். அது நீங்கிய மிகுதியானது, (குலத்தின் பின்பக்கத்தில் பொருத்தப்படும் பாகமாகும்.)...... (35½)

பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் கண்டைக்காலின் நீளத்துடன் 6 அங்குலம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரம்செய்து, மேலே பாதி கீழே பாதியாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ் விதமாக குலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி உப குலத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

---

*शेफं तत् वृषणवत्तदा । इति वा पाठो भवतीति मन्ये ।

‡मध्यावधिवृत्तवशाद्युक्त्यांशस्तत्समं भवेत् । इति पाठस्तु युक्ततरः ।

𑌉𑌪𑌶𑍂𑌲𑌶𑌿𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌰𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍀𑌲𑌕𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍 ॥ ௪௨ ॥

𑌬𑌿𑌂𑌬𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍂𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌶𑍂𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

பித்திமத்தியிலிருந்து பக்ஷதண்டகராந்தமானது, உபசூலத்தின் உயரமாம். அதன் அகலம் 8 அங்குலம். கனம் 4 அங்குலம். இதை ஸமதலத்தில் பொருந்தவைக்க வேண்டும். அதில் அகலத்திற்கேற்ற துவாரமிருக்க வேண்டும்.

பித்திமத்தியம் அதன் மூலமாம். மூலத்தைக் கட்டி பலப்படுத்த வேண்டும். பக்ஷதண்டம், கடிதண்டம், சூல தண்டங்களைச் சேர்த்து துவாரத்தில் கட்டி, கீலபந்தநம் செய்யவேண்டும். (கீலம் – முளை)

உபசூலத்தின் உச்சியில், வம்சதண்டத்தின் அக்கிர பாகத்தில் (உச்சியில்) துவாரம் செய்யவேண்டும். (அதில்) லோஹத்தினுலான அல்லது மரத்தினுலான கீலகத்தை (முளையை)ச் சொருகி உறுதி செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பநிர்மாணத்திற்கான சூலமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், (இந்த சூலத்தை) சொல்லியிருக்கும்படியே செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக சூலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சூலஸ்தாபநத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபசில்பசாஸ்திரத்தில் சூலலக்ஷணமென்னும்
எண்பத்திமூன்ருவது படலம் முற்றும்.

|| அத சதுரஶீதிதம: படல: ||

ஶூலஸ்தாபநவிதி: ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஶூலஸ்தாபநமுத்தமம் |
பூர்வோதிதமாஸே ச ஶுபர்க்ஷே வாரே லக்நகே || 1 ||

நிஶ்சித்ய ஸ்தாபநம் தஸ்ய பூர்வம் ஹ்யங்குரார்ப்பணம் |
ப்ராஸாதஸ்யாக்ரதோ தேஶே மண்டபம் சதுரஶ்ரகம் || 2 ||

*பஞ்சஸப்தகரம் வாத நவ ஹஸ்தமதாபி வா |
பக்ஷஹஸ்தஸமாயுக்தம் ஷோடஶஸ்தம்பஸம்யுதம் || 3 ||

தந்மத்யே ஷாம்மாத்ரோத்ஸேதாம் பங்க்திவ்யாஸாம் விஸ்தாரகம் |
யதாஶோபவர்ணாட்யம் வஸ்த்ரகம் (வக்த்ரம்) தீவ்ர (திவ்ர)
ணம் ந்யஸேத் || 4 ||

என்பத்திநான்காவது படலம்.

சூலஸ்தாபநவிதி.

இனி உத்தமமான சூலஸ்தாபந விதியைக் கூறுகிறேன். உழவுக்தக் கூறப்பட்டிருக்கும் (சிறந்த) மாதத்தில் சுபகரமான நக்ஷத்திரம், வாரம், லக்னத்தில் சூலஸ்தாபனத்தை நிச்சயித்து, அதற்கு முன்பு அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். பிராஸாதத்திற்த (தேவாலயத்திற்கு) முன் பக்கத்தில் சதுரச்ரமான (சச்சதுரமான ஓர்) மண்டபத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். * அதன் அகலநீளம் 5, 7, அல்லது 9 முழம் இருக்கவேண்டும். 10 முழமும் இருப்

---

*பஞ்சஸப்தகரம் வாத பாதத்ரயஸமாயுதம் |
ஷோடஶஸ்தம்பஸம்யுக்தம் த்வாதஶஸ்தம்பஸம்யுதம் ||
தந்மத்யே ஷாம்மாத்ரோத்ஸேதம் பங்க்திவ்யாஸவிதாநகம் |
யதாஶோபம் வர்ணாட்யம் வஸ்த்ரகம் திவ்ர(திவ்ர)ணம் ந்யஸேத் ||
இதி க்ரந்தாந்தரபாட: |

* அதன் அகலநீளமானது 5, அல்லது 7 முழமும் 3 அடியும் இருக்கவேண்டும். அல்லது 5, அல்லது 7 முழமாகவும்

*வறுயம் வம்ஸநாலாப்யம் நாஸிகெஸஹுஷிஷி: |

ஷோவயெத்தா வியாதெந ஊக்தா.ம ,ம் ஓஹஷோஷிகழ || ரு ||

தஸம்மவெஷூதொவெதம் வஸதொாஸணஸம்யாதழ |

பதுமாகும். அதற்கு 16 கால்கள், அல்லது தூண்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலமானது 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் பாதத்தின் அகலமும் உயரமும் 10 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் பரீணுஹமானது (பரீணுஹம்-சுத்தளவு சுத்துப்புறமானது) கிடைத்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். அது வக்கிரமாகவும் (வக்கிரம்—கோணல்) (கோணல் இல்லாமலும்) சிதைவு இல்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும். (4)

அந்த மண்டபத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் மூங்கில் களால் வளையங்கள் கட்டவேண்டும். (போய்வருவதற்கு ஸாதநமான மார்க்கங்கள்.) அதில் தேங்காய் முதலியவை களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும். அதன் உச்சியில் முத்துக்களை தொங்கவிடவேண்டும். தர்பங்களை அலை அலையாகச் சுத்திக்கட்டவேண்டும். தோரணங்களைக்

---

3 பிரிவுகளுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் 16 அல்லது 12 கால்களிருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலம் 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 10 (அங்குலம்) அகலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கிடைத்தவரையில் சுத்தளவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். அது வாமகமாகவும் குட்டையாகவும் (அல்லது அழகாகவும்). வடுவில்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும் என்பது பதுப்பித்த புத்தகத் திலுள்ள பாடம்.

*வறும் வம்ஸாதாவம்ஸாப்யம் நாஸிகெஷிஷாஷிஷி: |

உஜுயொஷா வியாதெந ஊக்தாஷு மீ ஓஹஷோஷிகழ ||

தஸம்மெதி ,,.:..., ஆாஸதொாஸணஸம்யாதழ் |

அதாஙு-ாரஸோபாநம் ஷம்ஹவெஷ்டிதஸம்யுதம் || ௬ ||

அதாஙு-ாரம் விநாந்யத்ர நிஷ்பிஹம் ஜாலகம் தா வா |
*ஜ்ஞாவஸ்ய ம்ரு ஹா மைகம் வெதிகோதயஸா அுதெ || எ ||

மாணாம் மாநும் விஸாரொத்தம் ஊர்த்யாயோஸதவெதிகா |
திவஸ்ணொதரஸம்காஸம் கரகஸ்தா ரூபம் திரஜம் லிவெத் ||

வரிதஸ்தாஷ்மிந் குண்டாநி ஸுதெந விதிநா கரூ |
அதாஸ்ரம் யநாவ்ருத்தம் வசும் வவ-ாதிதிகூா அ ||

ஸக்ருஸம்காயொதஸ்யெ வுத்தகுண்டம் வரகூயெத் |

கட்டவேண்டும். இத்தகைய 4 வழிகளிலும் ஸ்தம்பங்களைத் துணிகளாலே போற்றி அலங்கரிக்கவேண்டும். இந்த 4 துவாரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களை ஓட்டைகளில்லாமல் மறைத்துவிடவேண்டும். அல்லது ஆங்காங்கு ஜன்னல்களை கல்பிக்கவேண்டும். மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகை (திட்டாணி)யானது (நீளம்) மண்டபத்தில் 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். (அதன் மத்தியில்) 6 அங்குலம் அகலம் உயரமுடையதாக (திட்டாணியை) கல்பிக்கவேண்டும். அது கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப்போல அழகாகவும் அழுத்தமாகவும் இருக்கும்படி செய்து, அதில் உருவத்தை எழுதவேண்டும்? (8)

அந்த வேதிகையைச் சுற்றிலும் மேலே கூறப்படும் முறையுடன் அக்கினி குண்டங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். சதுரச்ர குண்டம் தநுர்விருத்த (வில்லைப்போல அரைவட்ட மான) குண்டம், பத்மகுண்டம், இவைகளைக் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் கல்பிக்கவேண்டும். கிழக்கு வடகிழக்கு

*ஜ்ஞாவஸ்ய ம்ரு ஹா மைக(ம்) ஊர்த்யெ விதிவிஸாருதம் ||
ம்ருத்ரு ஹா மைகஹா மம தா விரகொதயஷிஷ்யதெ |
மாணாம் மாநும் விஸாரொத்தம் தஸ்யாய... ... ...வா ||
கரவஸ்ணொதரஸம்காஸம் கரகஸ்தாவிஜஷ்டிதம் லிவெத் |

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 11 ॥

𑌗𑍌𑌰𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ।
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ।
𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥

𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

இவைகளின் மத்தியில் விருத்த (பெரிய) குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக குண்ட நிர்மாணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இது ஸாதாரணமாகக் கூறப்பட்டது. விசேஷமாக, மூர்த்தியானது கௌரீதேவியுடனிருந்தால் (அந்த குண்டங்களின்) கோணங்களில் அர்தபத்ரத்துடன் (பாதி இலை அல்லது பாதி இதழ்போன்ற வடிவத்துடன்) இருக்கவேண்டும். மற்ற குண்டங்களை முன்பு கூறியபடியே கல்பிக்கவேண்டும். தேசிகன், எல்லாக் குண்டங்களையும், அந்தந்த குண்டங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணத் துடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிறகு பசுவின் சாணத்தினாலே அந்த குண்டங்களை மெழுகி, அரிசிமாவினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். (கோலமிடவேண்டும்.) (12)

பிறகு அந்தவிடத்தில் பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு புண்யாஹவாசனம் செய்யவேண்டும்.

(ஹோமத்திற்குக் கூறியுள்ள மந்திரத்தில்) மஹேந்திர என்ற பதம் வரையில், விதியுடன் ஹோமம் செய்து, வேதிகையையும் அக்னி குண்டத்தையும் பர்யக்னிகரணம் செய்யவேண்டும். (அக்னியுடன் வலமாகச் சுற்றிவர வேண்டும்.) (13½)

நியதிஶேஷிதவஸாத் பூர்வராத்ரௌ ஸ்யாதயிவாஸநம் ||

மண்டபம் வேதிகாயாம் து அஷ்டத்ரோணைஸ்து ஶாலிபிஃ |
கர்தவ்யம் ஸ்தண்டிலம் தஸ்மிந் பத்மமஷ்டதளம் ஸகர்ணிகம் ||

தஸ்யோபரிஷ்டாதக்ஷதைஸ்திலைர்தர்பைர்லாஜைஃ புஷ்பைரலங்க்ருதம் |
ஶயநம் அஹதேநைவ வஸ்த்ரேணைவ ப்ரகல்பயேத் ||

தூபதீபைஶ்ச புஷ்பைஶ்ச கந்தைஶ்சைவ ப்ரபூஜயேத் |
ப்ராஹ்மணஸ் தஸ்ய மத்யே து தாருபீடம் ப்ர
(ஸம் ஸ்தாப்ய)கல்பயேத் || ௧௫ ||

தஸ்யோர்த்வே பஞ்சகவ்யேந ஸ்நாப்ய தஸ்யோபரி ந்யஸேத் |
ப்ராங்முகம் ஸ்தாபயேத் ஶூலம் பஞ்சகவ்யாபிஷேசிதம் ||

ஶுசிஹவ்யேதிமந்த்ரேண ப்ரக்ஷால்ய(ஸ்நாப்ய)மந்த்ரவாதிகைஃ
ஸஹிதஃ(தா) |

சூலஸ்தாபநத்திற்குக் குறிப்பிட்ட நாளுக்கு முதல் நாள் இரவு அதிவாஸநம் (உபவாஸமிருந்து அந்த இடத்திலேயே வஸிக்கவேண்டும்) செய்யவேண்டும். (14)

மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகையின்மீது 8 துரோணம் (த்ரோணம்—தூணி—4 மரக்கால்) நெல்லினுலே ஸ்தண்டிலத்தை (மேடையை) கல்பிக்கவேண்டும். அதில் (நடுவில்) கர்ணிகையும் 8 இதழ்களுமுடைய தாமரை மலரையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதன்மேலே, அக்ஷதை, எள்ளு, தர்பம், பொரி, புஷ்பம், இவைகளாலே அலங்கரித்து, துவைக்காத (புதிதான) வஸ்திரத்திஞலே சயநத்தை (படுக்கையை)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதை, தூபம், தீபம், புஷ்பம், சந்தநம், இவைகளாலே பூஜிக்க வேண்டும். பிராம்ஹணன் (ஆசார்யன்) அதன் மத்தியில் தாருபீடத்தை (மரத்திஞலான பீடத்தை) வைத்து, அதன் மேலே, பஞ்சகவ்யத்திஞலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட சூலத்தை கிழக்குமுகமாக வைக்கவேண்டும். "சுசிஹவ்ய"

ஸ்தாபயேத் தேவம் தேவீம் ச ஹ்ருன்மந்த்ரேண ஸ்நாபயேத் ||

கௌதுகம் பந்தயேச்சைவ தயோர் தக்ஷிணஹஸ்தயோ: |
ஸ்வர்ணகார்பாஸ ஸூத்ரைர்வா கவசேனைவ

பந்தயேத் || ௨௰ ||

*ஊர்த்வவக்த்ரம் தீர்க்கஸமாயுக்தம் வாத்யகோஷஸமாயுதம் |
ஶயனே ஶாயயேச் ஶூலம் ப்ராக்ஶிரஸ்கம் ஶிவாஸ்த்ர

வத்துகம் || ௨௧ ||

தஸ்ய வாமே ஹ்யுமாதேவீஶூலம் சைவ ஶாயயேத் ததா: |
தயோ: ஶிரோக்ர(ஶ்ரு)தே தேஶே ஸ்தாபயேத்து வ(வ)ஸ்
த்ரயம் || ௨௨ ||

என்ற மந்திரத்தினலே (சூலத்தை) ஸ்தாபித்து, ஹ்ருதய மந்திரத்தினலே, கந்தோதகத்தினலே ஸ்நாநம் செய்வித்து தேவேசனையும் தேவியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். கந்தம், புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு, தேவேசன், தேவி, இருவர்களுடைய வலது கைகளில் கௌதுகபந்தநம் (ரக்ஷாபந்தநம்) செய்யவேண்டும். ரக்ஷா பந்தந ஸூத்திரமானது, தங்கத்தினலேயாவது பஞ்சுநூலினலேயாவது இருக்கவேண்டும். கவசத்தினலே ரக்ஷையைக் கட்டவேண்டும். (20)

(அதன் பிறகு) சிவசூலத்தை கிழக்குத் தலையாகவும், மேனேக்கிய முகமாகவும், நீண்டகூர்ச்சத்துடனும், வாத்தியகோஷத்துடனும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதன் இடது பக்கத்தில் உமாதேவியின் சூலத்தை (முன் போலவே) படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அந்த 2 சூலங்களில் தலையின் முன்பக்கத்தில் 2 வஸ்திரங்களை (2 கடங்களை) வைக்கவேண்டும். அந்த கலசங்களில் நூல் சுற்றி

---

*தீர்க்கமேயஸமாயுக்தம், இதி ஸாஸ்வ் தீர்க்ககூர்ச்சஸமாயுக்தம் இதி பாட: |

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍋𑌹𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌕𑍂𑌰𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌂
(𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂) ।

𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂
𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௩ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।

𑌗𑍌𑌰𑍀𑌬𑍀𑌜𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥

*𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍌𑌰𑍀𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌘𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।

கூர்ச்சங்கள் வைத்து, (கூர்ச்சம்—தர்பைகளாலே செய்யப் பட்ட ஒருவித முடிச்சு) வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

4 மரக்கால் ஜலத்துடன் கூடிய கலசத்திற்கு சிவ கும்பம் என்று பெயர். (சிவகலசத்தில் 4 மரக்கால் ஜலம் நிறைந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்.) அதில் பாதி யளவு (2 மரக்கால்) ஜலத்துடன் நிறைந்திருப்பது கௌரீ கலசமாகும். இதுவும் சிவகலசத்தைப்போலவே ஸூத்திரம் முதலியவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த கலசத்தில் கௌரீ பீஜத்துடன் (பூஜாதி களைச் செய்யவேண்டும்.) பரமேசுவரனுடைய மூலமந்திரத் தினாலே, பரமேசுவர கும்பத்தில் (ஆவாஹநாதிகள் செய்து) கந்தம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்கவேண்டும். கௌரீகும்பத்தில் விசேஷித்து கௌரீமந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (25)

இவ்விரு கும்பங்களைச் சுற்றிலும், நூல் முதலியவை களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, 8 கலசங்களை வைத்து,

---

*𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇, 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

வித்³யேஶாந் ஸம்பூஜ்யைஜ்யே ஆவாஹ்ய க³ந்தா⁴தி³பி⁴: க்ரமாத் ||

வாஸ்துஹோமாதி³கம் குண்டே³ அக்³நிம் ஸம்ஸ்தா²ப்ய தே³ஶிக: |

அக்³ந்யாதா⁴நாதி³கம் ஸர்வம் அக்³நிகார்யோக்தமார்க³த: || உஎ ||

அஶ்வத்த²ம்(ப்லக்ஷம்) பூர்வகுண்டே³ து வஹ்நிதா³ரு ச
ஹோமயேத் |

யாம்யே உது³ம்ப³ரம் ப்ரோக்தம் க²தி³ரம் நைர்ருதே த்³விஜ ||

பி³ம்ப³ம்(பி³ல்வம்) பஶ்சிமே து மயூரம் வாயவே
ஹோமயேத் |

வ(வ)டம் சைவ ஸௌம்யகுண்டே³ து க²தி³ரம் ஈஶாநே
தே³ஶிக: (ஶமீபலாஶகே) || உஅ ||

ப்ரதா⁴நே ப்³ரஹ்மவ்ருக்ஷ: ஸ்யாத் ஸமித்ஸமிதி(ஏகஸமித்)
(ஹோமம்)ஸாத⁴கம் |

அவைகளில் வித்தியேசர்களை (சிவ ஆவரண தேவதைகளை) ஆவாஹநம் செய்து கந்தம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்க வேண்டும். (26)

குண்டங்களில் அக்நி ஸ்தாபநம்செய்து அக்ந்யாதாநம் முதலான அக்நி கார்யங்களைச்செய்து, வாஸ்து ஹோமம் முதலியவைகளையும் செய்யவேண்டும். (27)

கிழக்கேயுள்ள குண்டத்தில் அரசஸமித்தினாலும் அக்நி திக்கிலிருக்கும் குண்டத்தில் வந்ஹி (சமீ) ஸமித்தினாலும், தெற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் அத்தி ஸமித்தினாலும், தென்மேற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்தினாலும், மேற்கு குண்டத்தில் பில்வ ஸமித்தினாலும், வாயு குண்டத்தில் மயூர(நாயுருவி)ஸமித்தினாலும், வடக்கு குண்டத்தில் வட (ஆலமரத்தின்) ஸமித்தினாலும், ஈசான குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்தினாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிரதாந குண்டத்தில் அரச ஸமித்தினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். இந்த ஸமித்துக்களாலே செய்யப்படும் ஹோமமானது ஒரே ஸமயத்தில் 8 குண்டங்களி

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿(𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁) 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯௰ ॥

𑌸𑌮𑌿𑌧𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃 ।
𑌅𑌘𑍋𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾(𑌸𑍍𑌵𑌾)𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨
𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯௧ ॥

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌵𑍈 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌂 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௯௨ ॥

𑌮𑍂(𑌶)𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂(𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂)
𑌶𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇(𑌹𑍋𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇) 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀
𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ௯௩ ॥

லும் செய்யப்படவேண்டும். வித்தியேசர்களின் குண்டங்களில் கௌரீதேவியல்லாமல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமித்துக்களை ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலேயும் நெய்யை புருஷமந்திரத்தினாலேயும் அன்னத்தை அகோர மந்திரத்தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். (பிறகு) முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட ஸமித்தை வாமதேவ மந்திரத்தினாலேயும் சருவை (அன்னத்தை) ஈசான மந்திரத்தினாலேயும் எள்ளை சிரோமந்திரத்தினாலேயும் கடுகை கவச மந்திரத்தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். சிகையானது மங்களம் என்று கூறப்படுகிறது. (சிகாமந்திரத்தினாலே மங்கள ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்). ஹோமத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொன்றையும் 100, 100 தடவை மூலமந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஹோமம் செய்து முடித்தபிறகு வியாஹ்ருதிகளினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வாமிக்கும் தேவிக்கும் ஸமமாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். (அதன்

𑌜𑌯𑌾𑌦𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌭𑍃𑌚𑍍𑌚 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌯𑌤𑌂(𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂)𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂(𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃)𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃

𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾(𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾)𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑍈𑌃 ॥ ௩௪ ॥

𑌸(𑌸𑍁)𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤(𑌤𑍍𑌵𑌾)𑌥𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌸𑍋 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

𑌦𑍇𑌵𑍀𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌃 ॥ ௩௫ ॥

𑌘𑍃𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍 ॥ ௩௬ ॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌾𑌢𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌷𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।

𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌃(𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍)𑌸𑌕𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।

*𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌲𑍀𑌨𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍

(𑌆𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍) ॥ ௩௮ ॥

பிறகு) ஜயாதிஹோமமும் அப்யாதாந மந்திரஹோமமும் ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திர ஹோமமும் செய்யவேண்டும். (33½)

வேதமந்திரங்களாலேயும் உபநிஷத் மந்திரங்களாலேயும் திக்தேவதைகளைத் துதித்துப் பிறகு, ஏகாக்ரமான மனத்துடன் தியானம்செய்து, தேவீ, தேவேசன் இவர்களின் மூலமந்திரத்தினாலே உபாம்சுவாக (மனதிற்குள் ஜபித்துக்கொண்டு) நெய்யினாலே 18 ஆஹுதிகள் (ஹோமங்கள்) செய்யவேண்டும். பிறகு, சிவதுவிஜகுலத்திலுதித்த ஆசார்யன், பஸ்மஸ்நானம் செய்து வெண்மையான ஆடையணிந்து, வெண்மையான (புதிதான) யஜ்ஞோபவீதம் தரித்து வெண்மையான சந்தனமும் புஷ்பமாலையும்

---

*𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌕𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤𑍀𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍁𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌾𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾(𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂)𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋-
𑌦𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍈 || ௩௯ ||

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌦𑍇(𑌦𑍈)𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌪𑌦𑍇 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌪𑌰𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ||

𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍇(𑌤𑍁) 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌪𑌰𑌿 ।

அணிந்து, பஞ்சபூஷணங்களை அணிந்து பவித்திரம் தரித்துக்கொண்டு, விதியுடன் ஸகலீகரணம் செய்துகொண்டு, *தெளிந்த முகமுடையவனாக, கர்பகிருஹத்தில் சென்று ஏகாசீதி பதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். (ஏகாசீதிபதம்—81 கண்டங்கள்.) (38)

கர்பகிருஹத்தில் மண்டூகபதத்தையாவது ஸப்தஸப்த பதத்தையாவது கல்பித்து, பிரஹ்மோதயத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.*

ஸ்தாநக பிம்பத்தை தைவிகாம்சத்திலும் ஆஸந பிம்பத்தை மாநுஷபதத்திலும் வைக்கவேண்டும். தேசிகோத்தமன் (இவைகளை) கர்பகிருஹத்தின் பரபாகத்தில் (பின்பகுதியில்) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஆஸநமூர்த்தியானால் பத்திரபீடத்திலும் ஸ்தாநக

---

* ஸ்விஷ்டமக்நே என்ற மந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணாஹுதிஹோமம் செய்யவேண்டும் என்று அதிக பாடமானது, ஸரஸ்வதிமஹால் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

*கர்ப கிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தை கிழக்கு மேற்கில் 9 கண்டங்களாகவும், தெற்கு வடக்கில் 9 கண்டங்களாகவும் செய்யவேண்டும். இதற்கு மண்டூகபதம் என்று பெயர். இவ்விதமாகவே 7, 7 கண்டங்களாகச் செய்தால் அதற்கு ஸப்தஸப்தபதம் என்று பெயர். நவநவ பதங்களில் $9 \times 9 = 81$ பதங்களாகும். ஸப்தஸப்த பதங்களில் $7 \times 7 = 49$ பதங்களாகும். இவைகளில் மத்திய பதத்திற்கு பிரஹ்மபதம் என்று பெயர். இதையே, பிரஹ்மாம்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ப்ராமாணத்ரிதிரா பீடவ்யாஸாயாமாதியோச்ச்ரய: || ௪௧ ||

கர்தவ்யம் ஸுந்தரம் தஸ்மிந் ஆதாரசிலாம் ந்யஸேத் |
பீடவ்யாஸத்ரிபாகம் து ஆதாரசிலாதலம் || ௪௨ ||

ஸமத்ரயாயதம் வாபி தத்யர்த்தம் தத்கநம் பவேத் |
ஸ்தாநகம் ஸகலம் சேத்து பாதாதஸ்தாத் விநிர்கதம் ||௪௩||

ஆதாரசிலாயாம் து ரத்நமத்யம் ப்ரகல்பயேத் |
நிம்நம் ஷடங்குலம் வ்யாஸம் கர்தவ்யம் ஸ(ததம்ஸ்யாத்து)
மாணாங்குலம் || ௪௪ ||

ஸ்வர்ணே து நவரத்நாநி ஹேமபாத்ரே விநிக்ஷிபேத் |
ஸூலபாததலாதஸ்தாத் ஷடங்குலமாயதம் || ௪௫ ||

மூர்த்தியானல் வேதிகையின் மீதும் இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் அகலம் உயரம் முதலியனவகளை முன்பு கூறியுள்ள படியே கொள்ளவேண்டும். அந்த பீடத்தை அழகாகச் செய்யவேண்டும். அதில் ஆதார சிலையைக் கல்பிக்க வேண்டும். (41½)

ஆதாரசிலையானது, பீடத்தின் அகலத்தில் ⅓ பங்கு இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் முழு அகலமிருப்பதுமாகும். அதன் கனமானது அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும்.

ஸகல பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் பாதத்திற்குக் கீழேயிருக்கும் ஆதார சிலையில், ரத்நங்களை வைப்பதற்காக குழியைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்தக் குழியின் தாழமானது 6 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (அதன் அகலம்) 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்தக் குழியினுள் நவரத்நங்களை வைக்கவேண்டும். (அந்த ரத்நங்களை) ஸுவர்ண பாத்திரத்தில் வைப்பதுமாகும். சூலத்தின் பாததலத்திற்குக் கீழே(யுள்ள குழியானது) 6 அங்குலம்

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌦𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

𑌶𑍂𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌤𑌥𑌾
(𑌜𑌪𑌨𑍍) ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥௪௭॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌆𑌧𑌾𑌰𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌭𑌾𑌜𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௮ ॥

*𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌥𑌾(𑌆𑌯𑌤𑌂)
𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌭𑌾𑌜𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இந்த ரத்நங்களை சூலஸ்தாபனத்திற்கு முன்னமேயே, அது உறுதியாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு கர்பகிருஹத்திற்குள் செல்லவேண்டும். (46)

சூலத்தை, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு அதற்குரிய ஸ்தாநத்தில், உறுதியாக இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். பிறகு, அஷ்டபந்தநம் சாத்தி, அதை உறுதியாக இருக்கும்படி செய்து, பிறகு விசேஷித்து ஸுதையினாலேயும் உறுதி செய்யவேண்டும்.

அந்த சூலத்தின் இடது பக்கத்தில், விசேஷித்து, கௌரீ சூலத்தை ஸ்தாபநம் செய்யவேண்டும். அதன் ஆதார சிலையின் (முன்பு கூறியதுபோலவே) கர்பபாஜநத்தை (நவரத்னங்களுடன்கூடிய ஸுவர்ண பாத்திரத்தை)வைக்கவேண்டும். அதன் கர்பவியாஸமானது (கர்பவியாஸமும் உயரமும்) 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்பத்திற்குள் கர்பபாஜநமிருக்கவேண்டும். அதை முன்பு கூறப்பட்டபடி

---

*𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌃 𑌊𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௫௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௫௧॥

[illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
([illegible]) ॥ ௫௨ ॥

* [illegible] ।

கந்தம் புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். முன்பு கூறப் பட்டபடியே, (தேவீ சூலத்தையும்) மூலமந்திரத்தை ஜபித் துக்கொண்டு, கர்பபாஜனமிருக்கும் ஆதார சிலைக்குமேலே வைக்கவேண்டும். [முன் கூறப்பட்டதுபோலவே அஷ்ட பந்தனம் முதலியவைகளைச் சாத்தி உறுதிப்படுத்தவேண்டும் என்று கொள்ளவேண்டும்.] (50)

பிறகு, பாக்கியுள்ள காரியங்கள் யாவும் சில்பி களாலேயே செய்யப்படவேண்டும். சில்பியானவன், விசேஷித்து லக்ஷணமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இங்கு சில்பி என்பது ஸ்தபதியேயாம். சித்திரகர்மாக்களை யறிந்த யோக்கியனான ஸ்தபதியானவன், இவைகளைத் தானே செய்யவேண்டும். மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்யும் படி செய்யக்கூடாது. அப்படிக்கு வேறுவிதமாகச் செய்யப் பட்டால் கர்த்தாவின் எண்ணம் நிறைவேறாது. (52)

* அந்தவிடத்திலேயே, ஆசார்யனுக்கு வஸ்திரம்

---

* [illegible] । [illegible] ।

* அந்தவிடத்தில் ஆசார்யனுக்கு 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை பரிசாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அச்சிட்ட புஸ்தகத்தில் உள்ள பாடம்.

த³க்ஷிணாம் தா³பயேத்தத்ர வஸ்த்ரநிஷ்கம் ஹிரண்மயம் ।
ஶூலஸ்தா²பநமாக்²யாதம் ரஜ்ஜுப³ந்த⁴மத² ஶ்ருணு ॥ ருந ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ஶூலஸ்தா²பநவிதி⁴ர்நாம
அஷ்டாஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

ஸுவர்ணமோதிரம் இவைகளை பரிசாகக் கொடுத்து, 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சூலஸ்தாபநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ரஜ்ஜு பந்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (53)

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் சூலஸ்தாபனவிதி
என்னும் எண்பத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌶𑍂𑌲𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌸𑍁𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௧ ||

𑌶𑍂𑌲𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌡𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌜𑌕𑌂 𑌗𑍈𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍈𑌲𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌗𑍁𑌡𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌜𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌗𑍈𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍈𑌲𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

என்பத்தைந்தாவது படலம்.

ரஜ்ஜுபந்தந விதி.

இனி, ரஜ்ஜு பந்தநவிதியை விசேஷித்து விரிவாகக் கூறுகிறேன். சூலத்தின் ஸந்திகள் எல்லாவற்றிலும் செப்புப்பட்டைகளை அழுத்தமாகச் சுற்றி ஸந்திகளை வலுப்படுத்தவேண்டும். (1)

பிறகு, சூலத்தில் அஷ்டபந்தநத்தைப்பூசி, அதன் பிறகு ரஜ்ஜு பந்தநம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 1, குந்துருக்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) 2, குக்குலம் (குங்கிலியம்) 3 வெல்லம் 4, ஸர்ஜகம் (ஸர்ஜக்ஷாரம்) 5, கைரிகம் (பூங்காவி) 6, நல்லெண்ணை 7, நெய் 8, இவைகள் 8ம், அஷ்ட பந்தந் திரவியங்களாம். (4)

இவைகளில், திருவட்டம் பிசின் 4 பங்கு, பூனைக்கண்

𑌘𑍃𑌤𑌤𑍈𑌲𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂
(𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾) 𑌪𑌚𑍇𑌤𑍍 ‖ ௫ ‖

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵(𑌤𑌦𑍈𑌵) 𑌶𑍂𑌲𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ‖
[𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ।]

𑌸𑍁𑌷𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌳𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷(𑌕𑍍𑌷)𑌿𑌣𑌾 ।
𑌇𑌡𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 ‖

குங்கிலியம் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பாகம், வெல்லம் 1 பாகம், ஸர்ஜக்ஷாரம் 8 பாகம், பூங்காவி 3 பாகம், கணக்குடன் எடுத்துக்கொண்டு இந்த 6 திரவியங்களையும் நன்கு தூள் செய்து அத்துடன் நெய்யும் எண்ணெயும் வேண்டுமான அளவுக்குவிட்டு நன்கு பிசைந்து அதை மண் பாண்டத்தில் வைத்துக் காய்ச்சவேண்டும். அது நன்கு இளகிச்சேர்ந்து, சிறந்த (கொம்புத்)தேன் பதத்திலிருக்கும் பொழுது அந்த அஷ்டதிரவிய கல்கத்தை எடுத்து சூலத்தின் மேலே எங்கும் பூசவேண்டும். அதன்பிறகு சூலத்தின் மேலே ரஜ்ஜுபந்தனம் செய்யவேண்டும். (5½)

ரஜ்ஜுபந்தநத்தில் நாபிமத்தியிலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகள் மூன்றுகளாம். (ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது முதலில் நாடிகளைப்போன்று 3 கயிறு களைக்கல்பித்து அவைகளை நாபிமத்தியத்திலிருந்து மேனோக்கிச்செல்லுகிறவைகளாக சூலத்தில் வைத்துக்கட்டி அதற்குமேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்)

அந்த 3 நாடிகளில் மத்தியிலிருக்கும் நாடிக்கு "ஸுஷும்னை" என்று பெயர். அதன் வலது பக்கத்தி லிருக்கும் நாடிக்கு "பிங்களை" என்று பெயர். இடது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு 'இடை" என்று பெயர். இந்த 3 நாடிகளும் மேனோக்கிச்செல்லும் நாடிகளில் முக்கிய மானவைகளாகும். (7)

ஷ்யம்மாத்ரம்(ஷியவம்)து வஸீணாஹயாத்ராஷ்டாவெ
க்ருவதி-கா: ।
தெஷாம் நாடீத்ரயாணாம் து மூலம் மெட்ரவஸாநகம் ॥

தெநாஷ்டாதமூலவக் ஹிதா நாடீயொஷ்டாதமஷ்ஷயா ।
விமலா வொஷிணீப்ருாயஸ அாஹஹவிதெஜஸா ॥ ௯ ॥

வாயவிமதந்தீசைவ மதிசநீ வொஷிணீ தயா ।
ரஸவதீச ம்ருதம்மீ அ ஷ்ரம்ஸநீ அ தவெவ அ ॥ ௰ ॥

ஸப்தஷ்ஸாநிவநூணா அ ஸாஷிம்ஹீ வாரியாரிணீ ।
வாஹிநீதி வலாவஶ்யாதா க்ருஷ்டஷஸம்வஸ்யா வியாநத: ॥

[மெட்ரமூலவிஹிதாஷ்டா நாடயொஷ்டாதஶ ஸ்ம்ருதா: ।
விமலா வொஷிணீ ப்ருத்வீ வாஹிநீ சைவ தெஜநீ ॥

வாயவீ மதநீ சைவ மதிசநீ வொஷிணீ(ரொயிநீ)தயா ।
ரஸவதீச(வாஹீ)ம்ருதம்மீ அ ஸ்ரம்ஸிநீ அ தவெவ அ ॥

ஸப்தஸ்பர்ஸாம்மீ வநூணா அ ஸாஷிம்ஹீ(ஸம்ஹாரீ)
வாரி யாரிணீ ।
வாஹிநீ தாமஸீவஶ்யாதா க்ருஷ்டஷஸம்வஸ்யா வியாநத: ॥]

இந்த 3 நாடிகளும் 2 அங்குலம் (2 யவை) சுற்றளவு உள்ளவைகளாகும். (2 யவை பருமனில் கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.) இம்மூன்று நாடிகளின் அடிப்பக்கமானது மேட்ரம் (ஆண்குறி) வரையில் நீண்டு இருப்பதாகும். (8)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து 18 நாடிகளாகப் பிரிந்துசெல்லுகின்றன. அந்த நாடிகளின் பெயர் முறையே விமலே 1, கோஷிணி 2. ப்ருத்வீ 3, வாஹினீ 4, தேஜனீ 5, வாயஸீ 6, கமனீ 7. மர்தினீ 8, கோஷிணீ (ரோதினீ ரோஹிணீ) 9, ரஸவர்தி (ரஸவாஹீ) 10, ம்ருதங்கீ 11, ஸ்ரம்ஸினீ 12, சப்தஸ்பிநசாங்கீ 13, பூர்ணு 14, ஸாஸிம்ஹீ (ஸம்ஹாரீ, 15, வாரிதாரிணி 16, வாஹினீ 17, தாமஸீ 18 என்பனவாகும்.

வ (ஷ)ட்தைகம் த்ரியவவ்யாஸா: தத்ர வஸி-3 ஷிவதி-3கா: ।
தெஷாடிள ஶஸநாஸீ து ஸவ-லவாஷொஶாூஉமுகுகழ ।।லஉ।।
ஊஶாூஉமஜெ: க்ராவ்ர த்யா வஸிதொநஸிகாஞகழ ।
[வ(ஷ)ட்தைகம் த்ரியவவ்யாஸா: த்ரி த்ரவதத்ய: த்ரிவது-3மா:।।
தாஷாடிஷ்யா ஶஸநாஶ்யதூ ஸவ்யாஷொஶாூஉமுமா: ।
ஊஶாூஉமுர் ஸராவ்ரத்ய வஸிதா நஉகாஞகழ ।]
முஶவிதாஷெ(ஷூ)ஸராவ்யாதா: ஸா(தா)வெவிம்மஶ
உமுகம்(காக்) ।। லஈ ।।

ஶஷாதீ்தி து(ஶஷஷாஶாதி)ஷடு ஸம்வ்யா ஶஸா
உமுறெ ஸஉாடிூஹவா(:) ।
ஷாம் வெ ஶஸநாஸீநாம் வாஉவாஷெ து ஸஞ்ய(வ்ய)
வக் ।। லச ।।

நஉகாமெ்ரவ(ரு)ஸ)ராவ்ரத்ய ஷணாஉமெ்ரக
வதி-3தா ।

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றும் 3 யவை விஸ்தாரம் (பருமன்) உடையவைகளாகும். இவைகள் 6, 6, நாடிகள் வீதம் 3 பிரிவுகளாகப் பிரிந்து 3 வழிகளில் செல்லுகின்றன. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட 6 நாடிகள் வலது துடைக்குச்செல்லுகின்றன. அங்கு அவைகள் அடித்துடையைச்சுற்றிக்கொண்டு, கணுக்கால் வரையில் சென்று கணுக்காலில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. (12½)

இந்த நாடிகள் 6ம், "பிங்களை" என்னும் நாடியின் அடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாம். சப்தஸ்பிருசாங்கி முதலிய 6 நாடிகள் "இடை" என்னும் நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இந்த 6 நாடிகளும் வலது காலில் கூறப்பட்டதைப்போல (இடது காலின் துடையில் சுற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்து) கணுக்கால் வரையில் வந்து, ஒன்று

ஸுஷும்நாமூலமா(லா)ச்சேஷா: வம்சவாஹ்யோர்த்வம்

ரோஹிதா: ॥ ௫௫ ॥

வக்ஷஸ்தம்போபரிஷ்டாத்து திர்யக்பாஹுமதாஸ்ரிதே(தா:) ।
மசநீ சத்ரதீ சைவ ரோஹிணீ தக்ஷிணே கரே

(தக்ஷபாஹுமா:) ॥ ௫௬ ॥

ரஸவதீ(வாஹீ) ம்ருதங்கீ ச ஸ்ரம்ஸிநீ வாமபாஹுகா

(மா:) ।
பாஹுமூலம் ஸமாவ்ருத்ய த்ருஷ(தத:)ம்ருஞ் சைகவஸ்

ஹவேத் ॥ ௫௭ ॥

தஸ்யாக்ர(தத்ராக்ரா)த்ரிஷ்டாவாஸ(ஸ்ஸ)தக்ஷிணே-

மதக்ஷிணே ததா ।
பாஹுமூலம்(லாத்) ததாங்கம் து நாபயோஷள

வ்ருஷாஙிதா: ॥ ௫௮ ॥

தேஷாமக்ரே கவிப்ராணி பஞ்சைகவ்ருணவாவ்ருதத்ர ?
[தத்ராக்ராண்யேகதாம் ப்ராவ்ய பஞ்சைகப்ரவணாநி ச ॥]

கூடி: கணுக்காலைச்சுற்றிக் கொள்ளுகின்றன. இவைகள் நீங்கிய மத்தியிலுள்ள 6 நாடிகளும் "ஸுஷும்னை" நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இவைகள் வம்சதண்டத்தின் இருபக்கங்களின் வழியே மேனோக்கிச்சென்று பார்சுவ தண்டங்களின் வழியாகக் குறுக்கே சென்று பாஹு மூலங்களை அடைகின்றன. (15½)

மத்திய நாடிகள் 6 களில் "கமநீ-மர்தநீ-ரோஹிணீ" என்ற 3 நாடிகள் வலது கைக்குச் செல்லுகின்றன. "ரஸவாஹீ-மிருதங்கீ-ஸ்ரம்ஸிநீ" என்ற 3 நாடிகளும் இடது கைக்குச் செல்லுகின்றன. இவைகள் பாஹுமூலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஒரே நாடியைப்போல் ஆகின்றன. அதன் நுனியிலிருந்து 8 கிளைகளாகப்பிரிந்து கையின் நுனி வரையில் செல்லுகின்றன. அதன் நுனிகள் ஒன்றுகூடி

ஏவம் வாமே து(வி)பரீதம் ஸ்யாத் ஸூத்ரம்(த்ரை)ப்ரணவ
(ப்ரவண)மாபிதேத் || ௧௯ ||

ஏவம் ஹி ப்ரதிமானாம் து நாடீநாமஷ்டவிம்ஶதி: |
ப்ரதானா நாடயஸ்த்வேவம் கல்பயேத் தந்த்ரவித்தம: || உ௦ ||

ததேகைகஸ்யா விப்ர சாஷ்டாஷ்ட நாடயஸ்ததா |
தாஸாஞ்சைகயா நாட்ய: ஸர்வாங்கம் து ஸமாவ்ருதா: ||

அதஸ்ஸப்த(விம்ஶதி)ஸஹஸ்ரம் து நாட்ய: பரி
கீர்த்திதா: |

*நாபிஸம்வ்ருதா: ஸூத்ரா: ஜீர்ணகை: ஸூத்ரவத் த்ருவம் ||

நாரிகேளாதிஸூத்ரை வத்தை ஸுத்ருடைஸ்ஸுத்ருடீக்ருதே |

மணிக்கட்டில் (வலமாக) ச்சுற்றிக்கொள்ளுகின்றன. இவ்விதமாக இரண்டுகைகளிலும் நாடிகள் இணைந்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ப்ரதிமைகளுக்கு 28 நாடிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

தந்திரங்களையறிந்த சில்பியானவன் முக்கியமான இந்த 28 நாடிகளையும் இங்கு கூறியுள்ளபடியே கல்பிக்க வேண்டும் (20)

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலும் 8 நாடிகள் பிரிகின்றன. அவைகளிலிருந்து பிரியும் நாடிகள் பல. அந்த நாடிகளெல்லாம் ஸகல அங்கங்களுக்கும் செல்லுகின்றன. இவ்விதமாக சரீரத்திலுள்ள நாடிகள் 72000 என்று கணித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. உறுதியான மரப்பட்டைகள் அல்லது நாறுகளாலே திரிக்கப்பட்ட, நாடிகளாலே (நாடிகளைப்போன்ற கயிறுகளாலே) இறுக்கிக்கட்டப்பட்ட சூலங்கள் நெடுங்காலம் உறுதியுடனிருப்பவைகளாகும்.

முழுமையும் சுண்டாமல் ஸ்வல்பம் நீருள்ள முத்தலான

*நாடீபிஸ்ஸம்வ்ருதாஸ்ஸூத்ரை ஜீர்ணவேத் ஸூக்ஷ்மவத் ஸவேத் |
இதி பாடஸ்து தீர்க்காயுஷ்யஸூத்ரகா பாட: |

அகடுஸாரம் ப்ரவீக்ஷ்யா து ஸாராதிகங்யக் வ்யபோஹ்ய ச ||

நாடயஸ்த்வாபி ஸங்கல்ப்ய வஸ்த்ராதீநாவ்ருதநாபிகா: |
ஷட்யவம் து பரீணாஹம் ரஜ்ஜூநாவாதயேத் த்ருடம் || ௨௪ ||

*வஸ்த்ராஞ்சீரஸூத்ரகம் ரஜ்ஜூம் பந்தயேத் தக்ஷிணாவ்ருதம் |
ஹ்ருத்பத்மம் ஸாஷ்டபத்ரம் து ரஜ்ஜூநா பந்தயேத்
புத: || ௨௫ ||

தஸ்ய நாளம் து நாப்யந்தம் யோஜ்யம் ஸுஷும்நயா ஸஹ |
ஜீவஸ்தாநம் து தத்பத்மமித்யுக்தம் ஹி கோவிதை: || ௨௬ ||

கம்ருக்ஷம் த்ருடீக்ருத்ய ரஜ்ஜுபந்தம் தத: க்ரமாத் |

தேங்காயிலுள்ள அழுத்தமான நாறுகள் நீங்கலாக, சோறு முதலியவைகளை நீக்கிவிட்டு, அதில் ஸாரமான நாறுகளை எடுத்து, அவைகளாலே நாடிகளைக் கற்பிப்பதற்கான கயிறுகளைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த நாடிகளையும் (சூலத்தில் வைத்து இணைத்து பிறகு அதன்மேலே) சுத்திக் கட்டவேண்டிய கயிறுகளையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கயிறானது 6 யவை பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். (24)

பிறகு, நாடிகளுடன்கூடிய சூலத்தை கயிறுகளாலே வலமாகச் சுற்றி இடுக்கு விழாமல் இருக்கிக்கட்டவேண்டும்.

கயிற்றாலேயே 8 இதழ்களுடன்கூடிய ஹிருத் பத்மத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதை ஹிருதயஸ்தானத்தில் "ஸுஷும்நா" நாடியுடன் சேர்த்துவைத்துக் கட்ட வேண்டும். அதன் நாளமானது (அடிக்காம்பானது) தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். இந்த ஹிருதய பத்மமே ஜீவஸ்தானமாகும். (இதையும் ஸுஷும்நா நாடியுடன் வைத்துக்கட்டி அதன்பிறகே கயிறு சுற்றவேண்டும்.)

---

*வஸ்த்ராத்ரஜ்ஜூரஜ்ஜூஹ்யாம் இதி க்வசித்பாட: |

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌂𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌲𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 || ௨௭ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌂𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது மூலமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ரஜ்ஜுபந்தந விதியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி மிருத்ஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (27)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ரஜ்ஜுபந்தநவிதி என்னும்
எண்பத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஷடசீதிதம: படல: ||

ம்ருத்ஸம்ஸ்காரவிதி: ||

ம்ருத்ஸம்ஸ்காரவிதிம் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபாத் ச்ருணு ஸுவ்ரத |
ஜாங்கலம் சா(ஆ)நூபகம் ச மிச்ரம் ம்ருத்த்ரிவிதா பவேத் || ௧ ||

அசக்யம் கநிதுமத்யர்த்தம் ஸ்தூலம் ஜாங்கலம் பவேத் |
ததா வாலுகஸம்யுக்தமக்லேசாத் கநநக்ஷமம் || ௨ ||

த்ரிஹஸ்தம் மநோரமம் யத்ர த்ருஷ்டம் ததாநூபகம் |
தயோர்மிச்ரவிகாரம் மிச்ரகம் ததுதாஹ்ருதம் || ௩ ||

நித்யாசோஷ்யஜலோபேதசுத்தஸம்ருத்தே மநோரமே |
நதீதீரே தடாகே வா த்ருதாஸ்ருக்வீதகல்ஷம் || ௪ ||

எண்பத்தாருவது படலம்.

மிருத்ஸம்ஸ்காரவிதி.

ஹே ஸுவிரத! இனி மிருத்ஸம்ஸ்கார விதியைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். மண்ணானது ஜாங்கலம்—அநூபம்—மிச்சிரம் என்று 3 விதமாகும்.

ஸ்தூலமாக வெட்டி எடுக்கமுடியாமல் மிகவும் கெட்டியாக இருக்கும் பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு "ஜாங்கலம்" என்று பெயர். சிறுமணல் கலந்து, அதிக சிரமமில்லாமல் வெட்டியெடுக்கக்கூடிய மண்ணானது மூன்று முழ ஆழம் வரையில் ரமணீயமாக இருந்தால், அந்த பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு "அநூபம்" என்று பெயர். இவ்விதமான இரண்டுவித மான மண்ணும் கலந்திருந்தால், அதற்கு "மிச்சிரம்" என்று பெயர்.

என்றும் ஜலம் வற்றாமலும், சுத்தமாகவும், மனோஹர

𑌪𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌲𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌰𑌸𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

*𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌅𑌥 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌵𑍈
𑌕𑌷𑌾𑌯𑍈𑌃 ।

𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌜𑌲𑌨𑌤𑍋𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌤𑍁
𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌶𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌫𑌲𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂𑌭𑌸𑌾 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 ।

மாகவும் இருக்கக்கூடிய நதி அல்லது குளத்திலிருந்து மண்ணை எடுக்கவேண்டும்.

அந்த மண்ணானது வெளுப்பு–சிவப்பு–மஞ்சள்–கருப்பு என்று 4 விதமாகும்.

சேற்றை எடுத்து (அதைத் தண்ணீரில் கலக்கி புதுத் துணியினாலே அதை) வடிக்கட்டி எடுக்கவேண்டும். அதை (மண்) பாண்டத்தில் வைத்து நீர் சுண்டி இறுகும்படி வைக்கவேண்டும். (5)

அதை நீர் சுண்டும் வரையில் பத்திரமாகக்காப்பாற்ற வேண்டும். பிறகு நாற்பால் மரப்பட்டையின் சாற்றையும் கருங்காலி, மருது, இவைகளின் பட்டைச்சாறு அல்லது கஷாயத்தையும் விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும். அதை உருண்டையாகக்கூடியவரையில் மறுபடியும் நீரைச்சுண்டவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு திருபலோஷித ஜலத்தை (கடுக்காய்–தானிக்காய்–நெல்லிக்காய் இவைகளின் தூள்களை ஜலத்தில் ஊரவைத்து அந்த ஜலத்தை) விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பிசைந்து, அதை

---

*௫-அ ஶ்லோகார்தக: பா○: 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑌪𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 ।

[illegible] ॥ ௮ ॥

[illegible] ॥ ௯ ॥

[illegible]

[illegible] ॥ ௰௧ ॥

மறுபடியும் நீர்ச்சுண்டும்படி வைக்கவேண்டும். அதில் நீர் முழுமையும் சுண்டாமல் பிண்டமாக (உருண்டையாக)ப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மண்ணைக்காயவைத்து, அதை உருண்டையாகச்செய்யவேண்டும். அந்த மண்ணுருண்டை யானது அதில் கைரேகைகள் காணக்கூடிய பக்குவத்தி லிருக்கவேண்டும். (8)

அந்த மண்ணை எண்கோணவடிவமான உருண்டை யாகக் கையினாலே செய்யவேண்டும். அந்த உருண்டையின் சுத்தளவானது 11 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். இந்த மண்ணானது ஒருபடியளவுடையதாகும் என்று கணக் கிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

அதன்பிறகு, (பொடி) மணலையும் கருங்கல் (கூழாங் கல்) பொடியையும் ஸம அளவு சேர்த்து அதை மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்து 10, 8, அல்லது 7 நாள் (தினந்தோறும் மர்தித்து) வைக்கவேண்டும். (10½)

---

*[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ॥

ம்ருதஷ்டாம்ஶம் ஸமாயோஜ்ய நாரிகேலஜலோதகை: ।
பாத்ரே து மர்தயேத் ஸம்யக் தஶாஹம் து தத்ரைவ வை ॥ ௧௨ ॥

ஶ்ரீவேஷ்டம் குக்குலும் சைவ குந்துருஷ்கம் ததைவ ச ।
ததா ஸர்ஜரஸம் சூர்ணம் ம்ருத்பாகாம்ஶம் ஷோடஶாம்ஶகம் ॥

பாத்ரே ம்ருதா ஸமாயோஜ்ய ததிநா மர்தயேத் ஸுதீ: ।
ஶுண்டீ ச பிப்பலீசைவ மரிசம் ரஜநீ ததா ॥ ௧௩ ॥

ஸமம் சூர்ணம் து ஸம்யோஜ்ய ம்ருத்தஶாம்ஶம் து யோஜயேத் ।
மயூக்ஷீரவ்ருக்ஷேணைவ ம்ருதா பாத்ரே து மர்தயேத் ॥

அதன் பின்பு யவை, கோதுமை, உளுந்து, காயாம்பூ அல்லது அதன் இலை (அல்லது காயாம்பூ நிறமான உளுந்து) இவைகளைத் தூள்செய்து, மண்ணில் 8ல் 1 பாகம் எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து முத்திய தேங்காயின் ஜலத்தை (தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்துப்பிழிந்த சாறு அல்லது இளநீரை) விட்டு பாத்திரத்தில் வைத்துக் கையினாலே நன்கு மர்தித்து, 10 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (அல்லது 10 நாள் மர்தித்து வரவேண்டும்.) (12)

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்), குக்குலம் (குக்கில்), குந்துருஷ்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்), ஸர்ஜரஸம் (குங்கிலியம்) இவைகளைப் பொடிசெய்து, மண்ணில் 16ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, தயிரைவிட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, சுக்கு-திப்பிலி-மிளகு-மஞ்சள் இவைகளின் தூள்களை ஸம அளவு சேர்த்து, அதை மண்ணில் 10ல்

ம்ருதஷ்டாம்ஶம் ஸமாயோஜ்யம் நாரிகேரோதகை: ।
பாத்ரே வா மர்தயேத் ஹஸ்தே தஶாஹாதூர்த்வமேவ ச ॥ இதி மூர்த்தவாஸ்துக-ஶாஸ்த்ரயோ: பாட: ।

கபித்தபில்வநிர்யாஸாம்ஶம் ஸமதாம் கதம் ।
ம்ருதோ பஞ்சதசாம்சே வா தைலமம்ஶேன ஸமாயுதம் ॥
[ம்ருத: பஞ்சதசாம்சேன ம்ருதாதைலேன ஸம்யுதம் ।]
மர்தயேத் குஷ்டஸாரோத்யம் (ஶ: ஸல்யகம்) காலேயமைரிக
தாலகம் ।
அகருசந்தனகர்ப்பூரரோசனாஶ்ச தத்ஸமம் ॥ ௧௭ ॥
அம்ஶம் த்ரிம்ஶத் து ஸம்மிஶ்ரம் ம்ருத்திகாம்ஶம்
ஸமந்விதம் ।
அதஸீஸ்நேஹஸம்யுக்தம் மர்தயேத் ஶில்பிகோத்தம: ॥ ௧௮ ॥
ஸுவர்ணரஜதம் சூர்ணம் யதாலாபம் து யோஜயேத் ।
த்ரிம்ஶதிம்ருத்திகாஸ்யாதிஸாமனே ச ஹஸ்தகே ॥ ௧௯ ॥
மர்தயேத் ப்ருஷபம்ஶே ச மோசகேஷு விஶேஷத: ।
[வல்மீகாத்ரிநதீகூல க்ஷீரஹ்ரதாதிஸாமனா: ॥

---

1 பங்கு, மண்ணுடன் கலந்து, தேன்–பால்–நெய் இவைகளை விட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும். (15)

விளாம்பிசின், பில்வப்பிசின் இவைகளைப் பொடி செய்து ஸம அளவாகச் சேர்த்து, அதை மண்ணில் 15ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, நல்லெண்ணெ விட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, கோஷ்டம்–கைரிகம் (நற்செங்கல் அல்லது காவிக்கட்டி), தாளகம், சந்தநம்–அகில்–பச்சைக்கற்பூரம்–கோரோசனை–இவைகளைப் பொடித்து ஸம அளவாகக் கூட்டி, மண்ணில் 30ல் 1 பாகம் மண்ணுடன் கலந்து, அதஸிஸ்நேஹம் (காயாஞ்செடி அல்லது விதையின் எண்ணெ, அல்லது குதம்பை எண்ணெ)விட்டுக் கலந்து நன்கு மர்த்திக்கவேண்டும். (18)

தங்கம்–வெள்ளி இவைகளின் பொடியைக் கிடைத்த வரையில் அந்த மண்ணுடன் சேர்த்து மர்திக்கவேண்டும்.

[illegible]]
[illegible] || ௨௦ ||

[illegible] ।
[illegible] || ௨௧ ||

[illegible] ।
[illegible] ||௨௨||

[[illegible] ।
[illegible] ||
[illegible]]

[illegible] ।
[illegible] ||௨௩||

[illegible] ।

புத்து 1, மலை 2, நதி 3, வயல் 4, நண்டுவளை 5, என்றும் ஜலம் வற்றாத ஏரி முதலியவை 6, ஸமுத்திரம் 7, யானையின் தந்தம் 8, பசு அல்லது விருஷபத்தின் கொம்பு 9, கலப்பையின் நுனி (கொழு) 10, ஆகிய பத்து இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணுக்கு "தசமிருத்திகை" என்று பெயர். இவைகளில் கிடைத்த வரையில் ஸம்பாதித்து, அவைகளுடன் வாஸனைத் திரவியங்களையும் சேர்த்து, விளாம் பிசின் அல்லது தேனைவிட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, முத்திய தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்து அதன் சாறை எடுத்து அதை, தசமிருத்திகையின்மேலே, 1, 1½, 2, அல்லது 2½ அங்குலம் நிற்கும்படி விட்டு, 5 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (22)

அந்த தசமிருத்திகையை, மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் சேர்த்து மர்தித்து அதை, ரஜ்ஜுபந்தனத்திற்குமேலே பூசவேண்டும். அதற்குமேலே, மறுபடியும்

[ப்ரத²மம் ரஜ்ஜுஸம்யுக்தம் ப்ரலேபம் து ஸமாசரேத் ।
ரஜ்ஜோருபரி லேபம் லிப்ய ததோ(அ)பி ரஜ்ஜுவேஷ்டயேத் ॥
தத்ர ரஜ்ஜ்வந்தரம் விப்ர ஏகத்³வித்ர்யங்கு³லம் ப⁴வேத் ।]
ததோ வை ம்ருத் ஸமாலிப்ய யாவத் ஶோஷணகம் த்³விஜ ॥

தாவத் நிரீக்ஷ்ய கர்தவ்யம் ப்ரலேபம் து ஶனைஶ்ஶனை: ।
ஶூலாத்³பா³ஹ்யக³தவ்யாஸம் சதுரம்ஶ(பா⁴க³)
விபா⁴ஜிதே(தம்) ॥ ௨௫ ॥

ஏகாம்ஶாவதி⁴கம் லிப்ய அநூபலேபநாஹ்வயம் ।
த்³வ்யம்ஶாவஸாநமிஶ்ரம் ஸ்யாத் ஹாமேஷு சதுரம்ஶாவதி⁴ ॥ ௨௬ ॥
[த்³வ்யம்ஶாவதி⁴ து மிஶ்ரம் ஸ்யாத் த்ருதீயாம்ஶம் து ஜாங்க³லம் ।]

தத்தத்³தே³ஶஜமேவ(ம்ருத்ஸாகம்) தத்தத்³யோக்³யம் ஸமா
லிபேத் ।

ரஜ்ஜுபந்தனம் செய்யவேண்டும். முதல் ரஜ்ஜுபந்தனத்திற்குமேலே, மிருல்லேபனம் செய்து, மறுமுறை செய்யப்படும் ரஜ்ஜுபந்தனத்தின் கனமானது, (அங்கங்களுக்கேற்றவாறு) 1, 2, அல்லது 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, மண்ணைப்பூசி, அதை உலரவைத்து, அது உலருவதற்கு முன்பு அதை கவனித்து, அவசியமான இடங்களில் மெள்ள மெள்ள மண்ணைப்பூசி வரவேண்டும்.

(இருமுறை ரஜ்ஜுபந்தனம் செய்த பின்பு) சூலத்திற்கு வெளியேயுள்ள கனத்தை 4 பங்குகளாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த 4 பங்குகளில் ஒரு பங்கு கனம் மண்ணைப் பூசுவதற்கு "அநூபம்" என்று பெயர். அதற்குமேலே 2 பங்கு கனம் மண் பூச்சிற்கு, "மிச்சிரம்" என்று பெயர். அதற்குமேலே ஒரு பங்கு மண் பூச்சிற்கு "ஜாங்கலம்" என்று பெயர்.

இந்த மண்பூச்சுக்களை, அந்தந்த தேசத்திய மண்ணைக் கலந்து, பொருத்தமாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஶெஷம் காஜெ்ரந ஸம்வாப்ய(ஸ)வெஷ்டம் ஶெஷம்(வெஷ்டாம்ஶம்
து) ஸவஜ்ஜெ்ரிழ || உஎ ||

ஶெஷம் காவஸாஸதத்லா(தஜெ்ரா)தியுக்தம் கல்கெ(ல்கம்)து
கல்பயெத் |

ம்ருத்ஸம்ஸ்காரவிதிம் ப்ரோக்தம் கல்கஸம்ஸ்காரமுச்யதெ || உஅ ||

இதி காஶ்யபஶில்பெ ம்ருத்ஸம்ஸ்காரலக்ஷணம் நாம
ஷடஶீதிதம: படலம் ஸமாப்த: ||

மேலே கூறப்பட்ட 3 பங்குகள் நீங்கிய 4வது பாகத்தை, (4வது பாகமாகப் பூசவேண்டிய மண்ணுடன்) சணல் முதலியவை (பஞ்சுத்துகள்)களைக் கல்கத்துடன் நன்கு கலந்து மர்தித்து, அந்த கல்கத்தினுலே காலகிரமத்தில் லேபநம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, மிருத்ஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி கல்கஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (28)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் மிருத்ஸம்ஸ்கார லக்ஷணமேன்னும் எண்பத்தாருவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌡𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿-𑌕𑍂𑌪𑌾𑌶𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௧ ॥

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇(𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰)
𑌜𑌲𑍇 𑌸𑌿𑌕𑌤𑍇(𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑍇) ।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌜𑌲𑌜𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ॥ ௨ ॥
[𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ।]

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌂
𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁
𑌤𑌤𑍍 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍(𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍) ॥ ௩ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌫𑌲𑍋𑌦𑌕𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌜𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ॥௪॥

என்பத்தேழாவது படலம்.

கல்கஸம்ஸ்காரவிதி.

இனி, கல்கவிதியைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஆறு-குளம்-ஏரி-வயல் இவைகளில், உப்புநீரில்லாமல் சுத்தமான நீருள்ள இடத்தில், ஜலத்தில் மணலுடன் கலந்திருக்கும் பெருமணல் அல்லது சுக்கானில், தேறிய சுக்கைப்போன்ற நிறமுள்ளதாகப் பார்த்து எடுத்து, அதைக்கழுவி, நன்கு உலரவைத்து, அதை நன்கு பொடிசெய்யவேண்டும்.

அந்தத் தூளில் திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்துப் பிண்டமாகச் செய்து, அதை உலரவைக்க வேண்டும். (3½)

விளாம்பிசின் ஜலம் 3 விதமாகும், அவைகள் முறையே

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ அ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ கூ ॥

பிசினுக்கு 5 பங்கு, 5½ பங்கு, 6 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளுக்கு முறையே, ஸ்ருவம்–ஸ்வச்சம்–ஸேகம் என்று பெயர். (5)

முன்பு, ஸ்வச்சம்–ஸேகம், என்ற இரண்டுவித ஜலங்களையும் விட்டு, மிருத்பிண்டத்தை நன்கு வெண்ணைபோலப் பிசைந்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு, பருத்திப் பஞ்சுத்துகள்களை மண்ணுடன் கலந்து நன்கு அறைத்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். (6)

இந்த கல்கத்தை ஒடித்தால், ஒடித்த வாயானது, ஒடித்த வாழைத் தண்டின் ஒடித்த இடத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். இத்தகைய கல்கத்தையே முதலில் பூசவேண்டும். (7)

மத்தியபந்த கல்கமானது 3 விதமாகும். அவைகள், முறையே, பிசினுக்கு 3 பங்கு, 3½ பங்கு, 4 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளில், பிந்திய இரண்டு வித ஜலங்களை விட்டு, மண்ணை நன்கு மர்திக்கவேண்டும். அந்த மண்ணை, 2, அல்லது 3 யவை கனத்திற்குப் பூசவேண்டும்.

ப்ரலேபஸ்து ப்ரலேபயேத் கல்கம் ச்சித்ரரந்த்ர விவர்ஜிதம் ।
த்ரிமாஸம் ஸார்த்தமாஸம் வா மாஸம் வா ஶோஷயேத் தத: ॥

கூர்ச்சம் தத்வா தத: விப்ர வேஷயேத் அண்டஜை: ஸஹ ।
தத: ஸ்வச்சஜலை: கல்கம் ப்ரமாணாங்கம் து லேபயேத் ॥

பஹுதா வீக்ஷ்ய ப்ரமாணம் து ஶோத்யமானம் ஸமம் நயேத் ।
ஸாங்கோபாங்கம் ச ப்ரத்யங்கம் கல்பயேத் லக்ஷணான்விதம் ॥

மஹாங்கமங்கமுபாங்கம் ப்ரத்யங்கம் ச சதுர்விதம் ।
மஹாங்கம் து ஶிர: ப்ரோக்தம் அங்கம் ச ஹ்ருதயோதரம் ॥

மண்ணை மெள்ள மெள்ளப் பூசவேண்டும். சூலத்தில் இடைவெளிவிடாமலும், இடுக்குகளில்லாமலும் நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, சுத்தமாகப் பூசவேண்டும். இவ்விதம் மிருத்லேபநம் செய்த பிறகு, அதை 2 மாதம், 1½ மாதம், அல்லது 1 மாதம் காயவைக்கவேண்டும். (10)

ஏ அந்தணனே! அதற்குப் பிறகு, கூர்ச்சத்தை வைத்து, (மண்ணுடன்) அண்டஜங்களைக் கலந்து மர்திக்க வேண்டும். பிறகு, ஸ்வச்சஜலத்தை விட்டுக்கலந்து மர்தித்து, அந்தக் கல்கத்தை, அங்கங்களின் பிரமாணாந்தமாகப் பூசவேண்டும். (11)

அங்கங்களின் பிரமாணங்களை பன்முறை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, அங்கங்களின் மானமானது ஸமமாக (ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல்) இருக்கும்படி, கல்கலேபநம் செய்யவேண்டும். அங்கம்–உபாங்கம்–பிரத்தியங்கம் இவைகளை லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

அங்கமானது, மஹாங்கம்–அங்கம்–பிரத்தியங்கம்–உபாங்கம் என்று 4 விதமாகும். சிரஸ்ஸுக்கு மஹாங்கம் என்று பெயர். கழுத்து–ஹிருதயம்–வயிறு–மேட்ரம் இவை

ஶ்ரோத்ரம் த்வங்நேத்ரே க்ராணம் வாக்கம் கரசரணம் ததா |
வ்ருத்த்யங்கம் ஸ்பர்ஶனம் க்ராணம் ஶப்தம் கல்பயேத்
க்ரமாத் || ௰௪ ||

கபித்தஸ்ய து நிர்யாஸாத் ஸார்த்தத்விகுணாம்பஸா |
படாம்ஶுகம் து கர்த்தவ்யம் கல்காலேபம் ததஸ்தத: || ௰௫ ||

கல்காலேபம் யவாஷ்டாம்ஶம் தஶாஹாந்தம் தத: |
நிர்யாஸதோயம் கூர்ச்சேந ஸம்யகாலோக்ய லேபயேத் ||

வர்ணாநி தூலிகாக்ரேண து வர்ணயேல் லக்ஷணாந்விதம் |

களுக்கு (கழுத்திலிருந்து மேட்ராந்தமான உடலுக்கு) அங்கம் என்று பெயர். கால்-கை இவைகளுக்கு உபாங்கம் என்று பெயர். ஆபரணங்களுக்கு பிரத்தியங்கம் என்று பெயர். (இவைகளுடன்) ஷடங்கங்களையும் கல்பிக்க வேண்டும்.

[சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-கிரியை, இவைகள், முறையே, காது, உடல், கண், நாக்கு, மூக்கு, கை கால்கள், இவைகளின் குணங்களாகும். அந்த உறுப்புகளில் அந்த குணங்களும் அமைந்திருப்பதைப்போல் உறுபுகளைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது பொருள்] (14)

விளாம்பிசினுக்கு 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்கு ஜலத்தை விட்டு நன்கு மர்தித்து, அந்த ஜலத்தில் (புது வஸ்திரத்தை நன்கு நனைத்து) அந்த வஸ்திரத்தினுலே பிம்பத்தை நன்கு போற்றவேண்டும். அதற்குமேலே கல்கலேபநம் செய்து 10 நாட்கள் வைத்திருக்கவேண்டும். கல்கலேபநமானது, யவையில் 8ல் 1 பங்கு கனமிருக்கவேண்டும். 10 நாட்கள் கழித்து, கூர்ச்சத்தினுலே (கூர்சம்–தூலிகை–வர்ணங்கள் தீட்டும் கருவி) பிசின் ஜலத்தை எடுத்து, அங்கங்களை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து எல்லா அங்கங்களிலும் பூச வேண்டும். அதற்குமேலே, அலங்காரங்களை அழகுரக்·

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍇𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

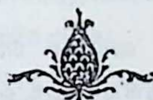
𑌉𑌕𑍍𑌤𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

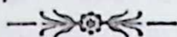
கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, மற்றொருமுறை கல்க லேபநம் செய்து, அதற்குமேலே வெள்ளை தீட்டவேண்டும்.

ஸகல மூர்த்திகளின் கல்கஸம்ஸ்காரமானது, இவ்வித மாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (18)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் கல்கஸம்ஸ்காரவிதியென்னும்
எண்பத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 || ௧ ||

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 |
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 || ௨ ||

𑌅𑌨𑌿𑌲𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑌲𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 |
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ||

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 |
𑌜𑌲𑍇 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑌲𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 || ௪ ||

𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 |

என்பத்தெட்டாவது படலம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். சிவத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. அவ்வியக்தத்திலிருந்து சாந்தி தோன்றிற்று. சிவத்திலிருந்து சக்தி தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து ஆகாசமும், ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பூமியும், தோன்றின. (வாயு முதலிய) பூதங்களிலிருந்து வர்ணங்கள் (நிறங்கள்) உண்டாயின. (3)

வர்ணமானது, வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும். ஜலத்திலிருந்து வெளுப்பும், அக்கினியிலிருந்து சிவப்பும், பூமியிலிருந்து மஞ்சளும், வாயு

விஷ்ணுர்மஹேஶ்வரோ கௌரீ ருத்ரோ வர்ணாதிபா: க்ரமாத் ||

விப்ரக்ஷத்ரியவிட்ஶூத்ரா: ஸிதவர்ணாதய: க்ரமாத் |
ஶ்வேதம் ரக்தம் ச பீதம் ச க்ருஷ்ணம் சைவ சதுர்விதம் ||

ஶ்வேதம் ஶுக்லம் ச தவளாவதாதம் சதுர்விதம் |
முக்தாபம் சேந்துவர்ணாபம் ஶ்வேதவர்ணம் த்விதா மதம் ||௭||

ஶங்கவர்ணநிபம் ஶுக்லம் வர்ணவித்பாஷிதம் புதை: |
ரஜதாபம் ச கோக்ஷீரஸத்ருஶம் தவளம் பவேத் || ௮ ||

தாரகாஸத்ருஶம் வர்ணமவதாதமுதாஹ்ருதம் |
அருணம் ரக்தம்(க்தம்) ஶோணம் ச பாடலம் ச சதுர்விதம் || ௯ ||

அருணம் ஶஶரக்தாபம் ஜபாபுஷ்பாபம் ரக்தகம் |

விலிருந்து கருப்பு நிறமும், தோன்றின. விஷ்ணு—மஹேசுவரன்—கௌரீதேவி—உருத்திரன் இவர்கள் முறையே வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளாவார்கள். வெளுப்பு முதலிய நிறங்கள் முறையே, பிராம்ஹண—க்ஷத்திரிய—வைசிய—சூத்திர—ஜாதிகளுக்குரியவைகளாம். வெளுப்பு—சிவப்பு—மஞ்சள்—கருப்பு—இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 4, 4, விதமாகும். (6)

வெளுப்பானது, சுவேதம்—சுக்லம்—தவளம்—அவதாதம், என்று 4 விதமாகும். சுவேத வர்ணமானது, முக்தாபம் என்றும், இந்துவர்ணபம் (சந்திரனைப்போன்ற நிறமுடையது) என்றும் 2 விதமாகும். சுக்லம் என்பது, சங்கைப்போன்ற நிறமுடையதாகும். வெள்ளியைப் போன்றநிறமுடையது, பசும்பாலைப்போன்றநிறமுடையது என, தவளம் 2 விதமாகும். நக்ஷத்திரத்தைப்போன்ற நிறமுடையது, அவதாதம் எனப்படும. (8½)

சிவப்பு வர்ணமானது, அருணம்—ரக்தம்—சோணம்—பாடலம், என்று 4 விதமாகும். முயல் ரத்தத்தைப்

ஶோணம் கிம்ஶுகபுஷ்பாபம் லாக்ஷாபாஸம் து பாடலம் ||

ஸ்வர்ணம் பிஶங்கம் (கபிஶம்) பீதம் ச ஹரிதம் ச
சதுர்விதம் |
ஸுவர்ணவர்ணகம் வர்ணம் பிஶங்கம் தடிதாபகம் ||௧௧||

ஹரிதாலம் ச பீதஸ்ய ஹரிதம் ரஜநீத்ரவம் |
[ஸ்வர்ணம் ஸுவர்ணஸங்காஶம் பிஶங்கம் து தடித்ஸமம் ||
ஹரித்ராபம் து ஹரிதம் பீதம் து ஹரிதாலவத் ||]
நீலம் ஶ்யாமம் ச காலம் ச க்ருஷ்ணம் சைவ சதுர்விதம் ||

மேகவர்ணஸமம் நீலம் ஶ்யாமம் (காலம்) வனவாயஸம் |
ஶிகிவர்ண(கண்ட)நிபம் காலம் (ஶ்யாமம்) க்ருஷ்ணம் ப்ரமர
வத்ரவம் || ௧௨ ||

போலிருப்பது, "அருணம்", எனப்படும். சம்பரத்தம் பூவைப்போலிருப்பது, "ரக்தம்" எனப்படும். புரசம் பூவைப்போன்ற நிறமுடையது, "சோணம்" எனப்படும். செம்பஞ்சுக்குழம்பைப்போலிருப்பது, 'பாடலம்" எனப் படும். (10)

மஞ்சள் நிறமானது, ஸ்வர்ணம்-பிசங்கம் (கபிசம்)-பீதம்-ஹரிதம், என்று 4 விதமாகும். தங்கத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "ஸுவர்ண வர்ணம்" என்று பெயர். மின்னலைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "பிசங்கம்" என்று பெயர். (ஒடித்த) மஞ்சளைப்போன்ற நிறத்திற்கு "ஹரிதம்" என்று பெயர். அரிதாரத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு "பீதம்" என்று பெயர். (11½)

கருப்பு நிறமானது, நீலம்-சியாமம்-காலம்-கிருஷ்ணம், என்று 4 விதமாகும். (நீருண்ட) மேகத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "நீலம்" என்று பெயர் காட்டுக்காகையைப் போன்ற நிறத்திற்கு "சியாமம்" (காலம்) என்று பெயர். மயிலின் கழுத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "காலம்"

𑌧𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌹𑍇𑌤𑍍𑌤 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥

[𑌹𑌂𑌸𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌤𑍁 [illegible] 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] ।]

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌲𑌿𑌂𑌗𑌾𑌭𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲(𑌪)𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤𑌸𑍀𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌮 (𑌶𑍍𑌮 𑌉)𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௬ ॥

𑌦𑍀𑌪𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌰𑌜𑍋𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑌵𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾(𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾)𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 [illegible] ॥

(சியாமம்) என்று பெயர். கருங்குளவியின் சிறகைப் போன்ற நிறத்திற்கு "கிருஷ்ணம்" என்று பெயர். (13)

இவ்விதம், 16 விதமான நிறங்கள், இயற்கையாகக் காணப்படுகின்றவைகளாம். (13½)

வெளுப்பு நிறமான மண்ணும், அன்னபக்ஷியின் காலைப்போல சிவப்பு நிறமான மண்ணும், பூமியிலுண்டாகக் கூடியது. ஜாதிலிங்கத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் பூமியிலுண்டாவதேயாகும். எனவே ரக்தாபாஸமானது 2 விதமாகும்.

கோதாவரியிலுண்டாகும் மண்ணுக்கு "ஹரிதாலம்" (ஹரிதாபம்) என்று பெயர். (15)

காயாம்பூவின் நிறத்தைப்போலிருப்பது "ராஜாவர்தாச்ம" (ராஜாவர்தக்கல்) எனப்படும்.

சியாமபாஷாணஸாரத்திற்கு, (பச்சைநிறமாக இருக்கும் பாஷாணஸாரத்திற்கு–கல்மதத்திற்கு) "சியாமம்" என்று பெயர். 16)

விளக்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் கரிக்கு, "கிருஷ்ண வர்ணம்" என்று பெயர்,

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌚 𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍋𑌤𑍍𑌥𑌵𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌭𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

இதுபோன்றவைகள், வர்ணங்கள் எனப்படும். அந்த அந்த வர்ணமானது, பலவிதமாகும்.

வெள்ளையும் (சுண்ணும்பைப்போல வெண்மையான நிறமுள்ள மண்ணும்,) லாக்ஷாஸாரமும், துவீபாந்தரங்களிலுண்டாகும் மண்ணேயாம்.

தாமரை மலரைப்போன்ற நிறமுடையதும், நீலோத்பலத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் தாதுப்பொருள் எனப்படும்.

இவ்விதம் இயற்கையாக உள்ள நிறங்கள் (யாவும்) பிம்பங்கள் செய்வதற்குச் சிறந்தவைகளாம். (18)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ண லக்ஷணம் என்னும்
எண்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌮𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥

𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑍋𑌦𑌕𑍈𑌰𑍍𑌘𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌾𑌹𑍈𑌰𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌭𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍌 ।
𑌇𑌤𑌰𑌾 𑌹𑌿 𑌨 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।

என்பத்தோன்பதாவது படலம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

ஹே பிராம்ஹணச்ரேஷ்டனே ! இனி ஸுதையினுலே நிர்மாணம் செய்யப்படும் மூர்த்திகளுக்குரிய வர்ணங்களைக் கூறுகிறேன்.

பீதவர்ணமான கல்லானது, பீதம் எனப்படும். (மஞ்சள் நிறமாகும்.)

அந்த மஞ்சள் நிறமான கல்லை நன்கு பொடித்து, அதில் இளநீரைவிட்டுப் பிசைந்து, அதை நெருப்பிலிட (புடம் வைக்க) அது, சிவப்பு நிறமாகும். அதுவே சிவப்பாகச் செய்யப்படும் ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.

சங்கைச் சுட்டால், அது வெளுப்பு நிறமாகும். ராஜாவர்த்தம், சியாமம், என்ற இருவிதக் கற்களும், ஸுதா கர்மாவுக்குச் சிறந்தவைகளாகும். மற்ற நிறங்கள், ஸுதா கர்மாவுக்குக் கூடாதவைகளாகும். (3)

இனி ஸம்ஸ்கார வர்ணங்களைக் (ஒரு வர்ணத்துடன் மற்ற வர்ணத்தைக் கலப்பதனுலே உண்டாகும் வர்ணங்களை) கூறுகிறேன்,

ஸிதம் ரக்தம் ஸமம் மிச்ரம் கௌரவர்ணமுதாஹ்ருதம் || ௪ ||

ஸிதம் பீதம் ஸமம் மிச்ரம் யத்ர கர்பூரகம் பவேத் |

ஸிதம் க்ருஷ்ணம் ஸமம் மிச்ரம் தாம்ரவர்ணமுதாஹ்ருதம் ||

ச்வேதம் க்ருஷ்ணம் (ரக்தம்) ச பீதம் ச ஸமபாகம் து மிச்ரிதம் |

ஸாரவர்ணமிதி ப்ரோக்தம் வர்ணகோவிதபூஷிதம் || ௬ ||

ச்வேதம் ரக்தம் (க்ருஷ்ணம்) ச பீதம் ச மிச்ரகம் ஸமுதாஹ்ருதம் |

[ரக்தம் பீதம் ச க்ருஷ்ணம் ச ஸமபாகம் து மிச்ரிதம் || ௭ ||

... ...]?

ரக்தம் பீதம் ஸமம் மிச்ரம் வகுலஸ்ய பலாக்ருதி: || ௮ ||

பீதைகபாகரக்தத்விபாகமதிரக்தம் வதேத் |

வெளுப்பு-சிவப்பு இரண்டு வர்ணங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "கௌர வர்ணம்" எனப்படும். (4)

வெளுப்பு-மஞ்சள் இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கர்புரவர்ணம்" ஆகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "தாம்ரவர்ணம்" ஆகும். (5)

வெளுப்பு-கருப்பு-(சிவப்பு) மஞ்சள், இம்மூன்று நிறங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஸாரவர்ணம்" எனப்படும். (6)

வெளுப்பு-சிவப்பு (கருப்பு) மஞ்சள், இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மிச்ரகவர்ணம்" எனப்படும். (6½)

[சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது, ... (7½)

சிவப்பு-மஞ்சள், இவ்விரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது வகுளபல (மகிழம்பழ) வர்ணமாகும். (8)

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் சேர்த்துக் கலந்தால், அது, "அதிரக்தவர்ணம்" (அதிகச் சிவப்பு) ஆகும்

பீதஸ்ய விபா⁴க³ம் ரக்தம் மிஶ்ரம் தத்கபிலம் ஸ்ம்ருதம் || ௧௦ ||

உப⁴யோஸ் ஸமயோர்யத்ர வர்ணஸ்ஸித்⁴யதி தத்ர வா யதா² |

[உப⁴யோ꞉ ஸமயோர்யேந வர்ணஸ்ஸம்ஸாத⁴நீயதே |]

ரக்தஸ்ய விபா⁴க³ம் விஷ(க்ருஷ்ணம்)மிஶ்ரிதம் கு³ட³வர்ணகம் ||

பீதஸ்ய ச தத³ர்த⁴ம் (பீதம் தத³ர்த⁴ம் ரக்தம்) து மிஶ்ரிதம்
கபிலம் ப⁴வேத் |

ஸிதபா⁴கா³ம்ஶரக்தார்த⁴ம் கர்பூரஸ்ய ஸமம் ப⁴வேத் || ௧௧ ||

ததே³வ நீலாதி⁴க்ய(வ நீலாதி⁴கம்) தா⁴ந்யாங்குரகா³
ஸ்ம்ருதம் |

ஶ்யாமஸ்யார்த⁴ம் ஹரிதாலம் ச காங்காக³ம் ஹரிதாலகம் ||

[ஶ்யாமார்த⁴ம் ஹரிதாலம் ச காங்காக³ம் ஹரிதாலகம் |]

மிஶ்ரிதம் ஸ்யாத் ஸஸ்யஶ்யாம꞉ (ஸஸ்ய ஶ்யாமம் ஸ்யாத்)
க்ருஷ்ணம் ஶ்யாமம் ச ஸம்மிதம் |

இது, "ஜ்வலநச்சவி" என்றும், "அக்னிவர்ணம்" என்றும் கூறப்படும்.

இரண்டு வர்ணங்களை ஸமமாகக் கலப்பதனாலே உண்டாகும் வர்ணமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சிவப்பு 1 பங்கு, விஷம் (கருப்பு) 2 பங்கு சேர்த்துக் கலந்தால், அது "குளவர்ண"மாகும் (குளம்–வெல்லம்).

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால், அது "கபிலவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால் அது, "கர்புரவர்ண"மாகும். (கர்புரம்–கர்புரநத்தம்) (11)

அதுவே நீலம் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால், அது "தானியாங்குர" (பயிர்முளை) வர்ணமாகும்.

பச்சையில் ஸரிபாதி அரிதாரம், அதில் ஸரிபாதி

𑌜𑌂𑌬𑍂𑌫𑌲𑌸𑌮𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௰௩॥

𑌜𑌾𑌤𑍀𑌫𑌲(𑌜𑌾𑌤𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗)𑌸𑌮𑌂 𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰௪ ॥

𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌞𑍍𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰௫ ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌹𑌪𑌾𑌂(𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂) ॥

𑌨𑍀𑌲𑍋𑌪𑌵𑍇𑌤𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣 ... ... 𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

குங்குஷ்டம் (குங்குமம்) கலந்தால், அது பயிர்ப்பச்சை வர்ணமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல" (நாவல்பழம்) வர்ணமாகும். (13)

ஜாதிபலமும் (ஜாதிலிங்கமும்) லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும். (14)

பயிர்ப்பச்சையும் சிவப்பும் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை) வர்ணமாகும்.

கருப்பும், மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும். (15)

கருப்பும், அதற்கு 2 பங்கு மஞ்சளும் கலந்தால், அது, "மாநுஷ" (மனித) வர்ணமாகும்.

மாநுஷ வர்ணத்துடன் சிவப்பு சேர்க்கப்பட்டால், அது "ஹரித" (மஞ்சள்) வர்ணமாகும். (16)

... ...

... ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இந்த வர்ணங்களில் குறைந்த அளவுடன் அதிக அளவைக் கலந்தால், அது "பஹுஸாரம்" எனப்படும்.

அதிக அளவுடன் குறைந்த அளவைக் கலந்தால், அது, அல்பஸாரம் எனப்படும். (இது ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.)

வர்ணங்களுக்கு அநுகூலமான வர்ணத்தைக் கல்பித்துக்கொள்வதற்காக ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible]

[illegible]

இந்த படலத்தில் 10வது சுலோகம் முதல் படலம் முடியும் வரையில், ஸரஸ்வதி மஹால் மாதிருகையிலுள்ள பாடமானது கருத்து வேறுபாடுடையதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதிலுள்ள பாடமானது இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வெளுப்பும், அதில் ½ பங்கு கருப்பும், ¼ பங்கு சிவப்பும் கலந்தால், அது "மத்ஸ்ய(மீன்)வர்ண"மாகும்.

க்ருஷ்ணஸ்ய பாகம் (த்விபாகம்) ரக்தம் மிஶ்ரிதம் து கஷாயகம் ||
ஶ்வேதஸ்ய த்விபாகம் ஶ்வே(பீ)தம் மிஶ்ரிதம் பிங்கலம் பவேத் |
ஶ்வேதஸ்ய த்ரிபாகம் பீதம் மிஶ்ரம் கல்ஹாரஸந்நிபம் ||
க்ருஷ்ணஸ்ய த்விபாகம் பீதம் மிஶ்ரிதம் அம்புஸந்நிபம் |
ததேவ நராணாம் வர்ணம் ஸ்யாத் க்ருஷ்ணம் பீதஸமம் து வா ||
ஹரிதாலஸ்யாஸமம்மிஶ்ரம் ஶுக ... ... பவேத் |
[ஹரிதாலம் ஸமம் க்ருஷ்ணம் ஶுகவக்ஷஸமம் பவேத் |]
ததேவ க்ருஷ்ணாதிக்ய(பீதாதிகம்)தான்யாங்குரஸமம் பவேத் ||
ஶ்யாமஶ்யாமார்தஹரிதாலாட்யம் குங்கு ... ... தத³ர்தகம் |
[ஶ்யாமார்தம் ஹரிதாலம் ச குங்குமம் ச தத³ர்தகம் |]
மிஶ்ரிதம் தஸ்ய ஶ்யாமம் ஸ்யாத் க்ருஷ்ணம் ஶாகஸமந்விதம் ||

கருப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால், அது "கஷாயவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால் அது, "பிங்களவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள், 3 பங்கும் சேர்த்தால், அது "கல்ஹார(செங்கழுநீர்ப்பூ)வர்ண"மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால், அது "ஜலவர்ண"மாகும். அதுவே மனித வர்ணமுமாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மாநுஷ (மனித)வர்ண"மாகும்.

அரிதாரமும் கருப்பும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கிளிப் பச்சை"யாகும்.

அதில் மஞ்சள் அதிகமாக (2 பங்கு) கலந்தால், அது "தாந்யாங்குர(பயிர்முளை)வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் அதில் ½ பங்கு அரிதாரமும் (மஞ்சளும்) ½ பங்கு

ஜம்பூபலஸமாவேத(ஸம் தா) வர்ணேதி கத்யதே
காரணை: (பாஹ்யை:) ।
ஜாதி(ஜாதி)லிங்கஸமம் லாக்ஷாஸாரம் லோஹித: கத்யதே ॥

லாக்ஷாரக்தாதிக்யம் கர்ணரூக்ஷாஹரீதகம் ।
[லோஹிதம் ரக்தாதிகம் வர்ணம் ரூக்ஷம் ஹரீதகம் ।]
க்ருஷ்ணம் நீலம்(ஸமம் மிஶ்ரம் கே)ஶவர்ணமுதாஹ்ருதம் ॥

ஸஸ்ய ஶ்யாமம் அல்ப(ஸமம்)ரக்தம் மிஶ்ரம் மாஞ்ஜிஷ்டவர்ணகம் ।
க்ருஷ்ணம் ரக்தம் ஸமம் வர்ணம்(மதுவர்ண)முதாஹ்ருதம் ॥

ததேவ ரக்தாதிக்ய(பீதாதிகம்) காஷாயம்(வர்ண)
முச்யதே ।
ஸா(ஶ்யா)ரக்தாதிகம் வர்ணம் ரூக்ஷம் (வர்ணம்)
ஹரீதகம் ॥

குங்குமமும் (சிவப்பும்) கலந்தால், அது ''பயிர்ப்பச்சை'' நிறமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது '' ஜம்பூபல''(நாவல்பழ)வர்ணமாகும்.

ஜாதிலிங்கமும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது '' லோஹிதவர்ண''மாகும்.

லோஹிதவர்ணததில் சிவப்பு அதிகமாகக் கலந்தால், அது '' ரூக்ஷஹரீதகவர்ண''மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது ''கேச'' (மயிர்)வர்ணமாகும்.

ஸஸ்யசியாமமும் (பயிர்ப்பச்சையும்) குறைந்த அளவில் சிவப்பும் (சிவப்பும் ஸமமாகக்)கலந்தால், அது '' மாஞ்சிஷ்ட'' (மஞ்சிட்டை)வர்ணமாகும்.

கருப்பும் சிவப்பும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது '' மது'' (தேன்)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணமே சிவப்பு (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌿𑌤𑍋 (𑌚 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌯𑌿𑌤𑍋) 𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
(𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾-𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌕)𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 (𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤) 𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸
𑌶𑍍𑌰𑍀(𑌹𑍀𑌰𑌿)𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 —

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

பட்டால், அது " மாநுஷ "(மனித)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் சிவப்பு அதிகமாகக்கலக்கப்பட்டால் அது " ருக்ஷஹரிதகவர்ண "மாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் பச்சை அதிகமாகச் சேர்க்கப் பட்டால், அது " ஸாந்த்ர (தாமிர—அல்லது கிளிப்பச்சை) வர்ண "மாகும்.

வர்ணங்களுக்கு ஒற்றுமையாக இருப்பதை உத்தேசித்து ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வர்ணயுக்தி பிரகரணத்தில், வேறு நூல்களில் அதிகமாக சில வர்ணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் உபயோக கரமானவைகளாதலால், அவைகளும் இங்கு சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன —

வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது " ஸாரவர்ண "மாகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது " மிச்ரகவர்ண் "மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும் சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால் அது கஷாயவர்ண "மாகும்,

कृष्णं पीतं समं मिश्रं तृणवर्णमितीरितम् ।
हरितालं च श्यामं च समांशं शुकपक्षवत् ॥

तालाधिकं तदेव स्यात् धान्याङ्कुरसवर्णकम् ।
कृष्णं रक्तं समं मिश्रं मधुवर्णमितीरितम् ॥

सस्यश्यामं च रक्तं च समं माञ्जिष्ठवर्णकम् ।
तदेव रक्ताधिकं मानुषं वर्णमितीरितम् ॥

मानुषं रक्त(श्याम)मधिकं रूक्षवर्णमुदाहृतम् ।
तस्मात् श्यामाधिकोपेतं(श्यामाधिकं वर्णं)
नात्रवर्णमितीरितम् ॥

கருப்பு 1 பங்கு மஞ்சள் 2 பங்கு கலந்தால், அது "ஜல வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமபாகமாகக் கலக்கப்பட்டால், அது "திருண(புல்)வர்ண"மாகும்.

மஞ்சள்-சியாமம் (கருப்பு அல்லது பச்சை) இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கிளியின் சிறகு"போன்ற வர்ணமாகும்.

அதுவே, தாலம் (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால் "தாந்யாங்குர (பயிர்முளை)வர்ணம்" ஆகும்.

கருப்பையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது (தேன்)வர்ண"மாகும்.

பயிர்ப்பச்சையையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட(மஞ்சிட்டை)வர்ண"மாகும்.

அந்த வர்ணத்தில் சிவப்பை அதிகமாகக் கலந்தால், அது "மாநுஷவர்ண"மாகும்.

மாநுஷவர்ணத்தில் சிவப்பை (கருப்பு அல்லது பச்சையை) அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ரூக்ஷவர்ண" மாகும். (ரூக்ஷம்—அருவறுக்கக்கூடியது.)

இதைக்காட்டிலும் பச்சை அல்லது கருப்பு அதிகமான

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌬𑌹𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ।

வர்ணமானது கூறப்படவில்லை.

வர்ணங்களில் அதிகமாக திரவியங்களைச் சேர்த்தால், அது "பஹுஸாரம்" எனப்படும்.

ஸ்வல்பமாகச் சேர்த்தால் "ஸ்வல்பஸாரம்" எனப்படும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்னும்
எண்பத்தோன்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| அத நவத்ரிம்ஶ: படல: ||

வர்ணலேபநவிதி: ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண வர்ணலேபநமுத்தமம் |
*ஶைலஜகாஷ்டஜேஷ்டகாஜாநி(த்ரீ)ண்யேவ வர்ண-
லேபநம் || 1 ||

ஶைலஜே வர்ணலேப்யே து அங்கம் ஶைலமயம் பவேத் |
[ஶைலேஷ்டகாதாருஜம் த்ரிவிதம் வர்ணலேபநம் ||

ஶைலஜே வர்ணலேப்யே து மஹாங்காதி ஶிலாமயம் |]
உபரிஷ்டாச்ச படாச்சாத்ய தஸ்யோர்த்வம் ஶர்கராம் லிம்பேத் ||

தத³ர்த்வம் சிக்கணம் லிப்த்வா ஶ்வேதவர்ணாதயஸ்தத: |
பிம்போசிதம் ப்ரலிப்யாத ப்ரதிஷ்டாம் ஸம்யகாசரேத் ||

தொண்ணூருவது படலம்.

வர்ணலேபநவிதி.

இனி விசேஷித்து, உத்தமமான வர்ணலேபநத்தைக் கூறுகிறேன்.

வர்ணலேபநமானது, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம் என்று 3 விதமாகும்.

வர்ணலேபனம் செய்யவேண்டிய பிம்டமானது, சிலாமயமாக இருந்தால், அதன் மஹாங்கம் முதலியவைகள் சிலாமயமாக இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே படாச்சாதநம் செய்து (துணியைப்போர்த்தி) அதற்குமேலே சர்கராலேபநம் செய்ய (சர்கரா—சுக்கான்)வேண்டும். அதற்குமேலே சிக்கனம் பூசி, அதற்குமேலே, வெள்ளை முதலிய வர்ணங்களைப் பூசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு,

---

*ஶைலதாருஜேஷ்டக ... ... வர்ணலேபநம் |
ஶைலஜே வர்ணலேப்யேஷு வர்ணஶிலாமயம் || இதி ஸாஸ்த்ரீஹோமாதயஸ்ஸமாத்ருகா பாட: |

அதவா ஶைலஜே பிம்பே படாச்சாதம் விநாப்யத: ।
ஶர்கராம் யவமாத்ரம் து லிப்த்வா ஸிக்தமேவ ச ॥ ௪ ॥

ஶ்வேதம் ச பிம்பவர்ணம் ச க்ரமேணைவ ப்ரலேபயேத் ।
ஶிலாகர்பவிதிம் ப்ரோக்தம் வர்ணபிந்நாஶ்ரயோ யதி ॥ ரு ॥

தாருகர்பே குலஸ்தாநாதி பூர்வோக்தம் து ஸமாசரேத் ।
சித்ரம் வாऽர்தசித்ரம் வா வாபீஷ்டகஸுதாதிபி: ॥

அங்கபூரணம் க்ருத்வா படாச்சாதநமாசரேத் ।
ஶர்கராதீநி ஸர்வாணி ஶைலஜே து யதா ததா ॥ எ ॥

அந்த பிம்பத்திற்குத்தக்க வர்ணத்தைப்பூசி, மூர்த்தியை நன்கு பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (3)

அல்லது பிம்பமானது சைலஜமாக இருந்தால், படாச்சாதநம் செய்யாமல், 1 யவையளவு சர்க்கரை பூசி, அதன் மேலே சிக்தலேபநம் செய்து, வெள்ளை பூசி, அதற்குமேலே பிம்பத்திற்குரிய வர்ணத்தைப்பூசவேண்டும். இது, சிலையின் வர்ணமானது வேறுபட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட சிலாகர்ப பிம்பத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (5)

பிம்பமானது தாருகர்பமானால், குலஸ்தாபநம் முதல் (எல்லாவற்றையும்) முன்பு கூறியதுபோலவே செய்ய வேண்டும்.

பிம்பமானது இஷ்டகாகர்பமாய், அது, சித்திரமாகவோ, அர்த்த சித்திரமாகவோ இருந்தால், இஷ்டகை (செங்கல்) யாலும் ஸுதையாலும் அங்கபூரணம் செய்து, அதற்கு மேலே படாச்சாதநம் செய்யவேண்டும். பிறகு சைல கர்பத்திற்குக் கூறியதைப்போலவே சர்க்கராலேபநம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

ஏதத்³விதி⁴ஷ்டகாக³ர்ப⁴ம் தா³ருமிஶ்ரகம் து வா ।
ஏவம் த்ரிவித⁴நிர்தி³ஷ்டம் து வர்ணலேபநமீரிதம் ॥ ௮ ॥
[ஏவம் த்ரிவித⁴பி³ம்பே³ து வர்ணலேபநமீரிதம் ॥]

ஸுதா⁴ம் ஶ்வேதநிப⁴ம் லிப்த்வா ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஸலிலேந வா
(ஸ்வஸலிலை: ஜலை:) ।
ஸுதே⁴ந ஶ்வேதவர்ணம் து த்ரிவாரம் வா து (தா³)
லேபயேத் ॥ ௯ ॥

தது³பரி பாண்டு³ரம் வர்ணம் லேபயேத் விசக்ஷண: ।
ஸிதஸம்ப³ந்த⁴நிப⁴ம் சைவ ஸமம் வர்ணம் து பாண்டு³ரம் ॥ ௰ ॥
ஸிதவர்ணம் து பி³ம்பா³நாம் மது⁴வர்ண
நிப⁴ம் ப⁴வேத் ।
ரக்தபே²நநிப⁴ம் யத்து பாண்டு³வர்ணம் ப்ரகல்பிதம் ॥ ௧௧ ॥

இவ்விதமாக, இஷ்டகாகர்பம், தாருமிச்சிரம் இவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம், ஆகிய 3 வித பிம்பங்களுக்கும் வர்ணலேபனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (8)

முதலில் வெள்ளையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜலத்துடன் கலந்து பூசவேண்டும். இவ்விதமாக வெள்ளையை 3 முறை பூசவேண்டும். வெள்ளையின்மீது, பாண்டுரவர்ணத்தைப் பூசவேண்டும். ஸிதவர்ணத்துடன் ஒத்ததாகக் கலந்திருக்கக்கூடிய வர்ணம் பாண்டுர வர்ணமேயாம். பிம்பங்களில், ஸிதவர்ணமானது, மது வர்ண நிபமாகவே (தேன் நிறத்தைப்போலவே) காணப் படும். (பிம்பங்களில் தூய வெண்மை நிறம் ஏற்பட மாட்டாது என்பது பொருள்.)

சிவப்பு நுரையைப்போன்ற வர்ணமானது, கல்பிதமேயாகும். (வெளுப்பு நிறமானது சிவப்பு நுரையைப்போல

𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌣𑌵𑌂(𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾)𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
[𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |]
𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 (𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂) 𑌤𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௧௨ ||

𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌤𑍈𑌲𑌨𑌿𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍 |
𑌦𑌧𑍍𑌨𑌂 (𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑌂) 𑌦𑌧𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂(𑌮𑍇𑌦𑍃𑌣
𑌦𑍁𑌰𑌂 (𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑌂) 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௧௩ ||

𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌷𑍍𑌟𑌂(𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂) 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |
[𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑍇𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |]
𑌕𑌲𑍍𑌕𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍(𑌮)𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 || ௧௪ ||

𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌜𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |
𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌲𑍇𑌵𑍇𑌤𑍇(𑌤𑌂) 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇(𑌹𑌿𑌷)𑌮𑍇𑌷
𑌚𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌃 || ௧௫ ||

பழுப்பு நிறமாகக் காணப்பட்டால், அது கல்பிதவர்ணமே யாகும் என்பது பொருள்.) (11)

பந்தமானது, ஸ்வச்சம்–மத்தியம்–மேதுரம் என்று 3 விதமாகும். இந்த 3 வித பந்தங்களையும் கபித்தநிர்யாஸத்தினாலேயே (விளாம்பிசினாலேயே) கல்பிக்கவேண்டும். (12)

தைலத்தைப்போலிருப்பது, ஸ்வச்சபந்தம் எனப்படும். மதுவை (தேனை) போலிருப்பது மத்திய பந்தம் எனப்படும். தயிரைப்போல ஸ்நிக்தமாயிருப்பது மேதுர பந்தமெனப்படும். (13)

மேதுர ஜலத்தினாலே, அஷ்டகல்க ஸந்தானத்தைச் செய்யவேண்டும். மத்தியம ஜலத்தினாலே, கல்கமர்தனம் செய்யவேண்டும். ஸ்வச்ச ஜலத்தினாலே, கல்கபேஷணம் செய்யவேண்டும். ஸுதாகர்மாவுக்கு, மேஷமஹிஷசர்மயுதமான ஜலத்தை (ஆடு அல்லது எருமையின் தோலைப் போட்ட ஜலத்தை) உபயோகிக்கவேண்டும். (15)

வயஸா(தஸ்ய)ஸாரம் து ஜலம் ஸ்யாத் ஜல
வாத்யூஹகா(தாஹகம்) ப⁴வேத் ।
*ஜலவர்த்ம(வீதம்)நிரா யத்ர காபித்தஜம் ஜலம் ॥ ௧௬ ॥

நிர்யாஸஜலஸம்பன்னோத்தம(த்தாத்)ன்யத்ர காரயேத் ।
கல்கம் ஷோட³ஶதா⁴க்ருத்ய ஷட்³பஞ்சதுரம் து வா
(ஶகம்) ॥ ௧௭ ॥

கபித்த²நிர்யாஸேநைவ (ஸகேவ) லேபம்(லேபோ)நைவ
ஜலம் ப⁴வேத் (ஏக வா) ।
ஸக்ருத் சிக்கணமேவம் து காரயேத் விசக்ஷண ॥ ௧௮ ॥

சிக்கணம் கல்கஸாரம் ச த்³விவித⁴ம் சிக்கணம் ப⁴வேத் ।
†ஜலவர்ணம்(வர்ணே) ஸுதயா கஞ்சிதே (தாரம்) சிக்கணம்
ஶகப்ரோக்தவத் ॥ ௧௯ ॥

அது நீர்சுண்டி உறைந்துவிட்டால், அதில் மறுபடியும் தண்ணீரைவிட்டுக்கொள்வதாகும். அதில் ஜலமே இல்லாது போனால், (அவசியமானால் பூச்சுக்கு) விளாம்பிசின் ஜலத்தை உபயோகித்துக்கொள்வதாகும். (ஆனால்) நிர்யாஸ ஜலத்தை, கூறியுள்ள காரியத்தைத் தவிர்த்து, மற்றவிடத்தில் உபயோகிக்கக்கூடாது. (16½)

கல்கத்தை 16 கூறு செய்து, 6, 5, அல்லது 4 பங்கு ஜலம் விட்ட விளாம்பிசினாலே பூசுவது, சிக்கணம் எனப்படும். இதை ஒருமுறை பூசவேண்டும். (18)

சிக்கணமானது, சிக்கணமென்றும் கல்கஸாரமென்றும் 2 விதமாகும்.

வர்ணம் கொடுக்கவேண்டியதானால், அப்பொழுது (கபித்த நிர்யாஸ ஜலத்தை) ஸுதையுடன் சேர்க்க வேண்டும். இதற்கு சிக்கணம் என்று பெயர். அப்படிக்

*ஜலஹீநம் ப⁴வேத் இதி வா பாடே² ஸாத்⁴யமிதி பா⁴தி ।

†வர்ணோத³கே ஸுதயோபேதம் சிக்கணே ஶகப்ரோக்தவத் ।
இதி வா பாடே² ஸமீசீநமிதி பா⁴தி ।

ஶிக்ஷணம் ஶிவியம் சைவ கல்கயேத்து யதோசிதம் ।
ஶிக்ஷணம் கல்கபந்தம் து தஶாம்ஶஹீனமாசிதே ॥ ௨௦ ॥

ஜகாரம்ஸம்ஹிதம் பந்தம் ஶிலாலேபநயோக்யகம் ।
ஶிக்ஷணே(ணம்)பந்தத்துல்யம் வா ஶிதலேபநகர்மணி ॥

ஶிதபந்தவச்ச வாத தஶ(விம்)ஶாம்ஶவிஹீநகம் ।
வாஸநம்(ஜனவம்) வர்ணஸ்ய பந்தஸ்ய த்ரிஃ க்ரமாத்
வாஸநாலேபநம் ॥ ௨௨ ॥

ஷட்வர்ணம் து ததோலேப்யம் யதா க்ரமேண தேஶிக ।
பிம்ப(ஸ்ய)ஸவர்த(:) வர்ணம் து ஷட்க்ரமாத்
ஸம்ஶ்லேத்யா ॥ ௨௩ ॥

வாதவா(வாஸநா)வர்ணம் து விம்பாம்ஶே கம்ஸஹீநம்
து வர்ஜயேத் ।

கல்லாத விஷயத்தில், சர்க்கரதிரவத்துடன் (சுக்கான் பொடியுடன்) சேர்க்கவேண்டும். இதற்கு கல்கஸாரம் என்று பெயர். (19)

இரண்டுவிதமான சிக்ஷணத்தையும் உசிதம்போல் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிக்கணம், அல்லது கல்கபந்தமானது, 10ல் 1 பாகம் குறைவான பந்தமானால் (சிக்கணம் அல்லது கல்கபந்தத்தில் கலக்கும்படி கூறியிருக்கும் விளாப்பிசின் ஜலத்தில், 10ல் 1 பங்கு குறைத்துக் கலக்கப்பட்ட பந்தமாக இருப்பது), சிலாலேபநத்திற்கு (சிலாபிம்பத்தின்மீது பூசுவதற்கு) யோக்கியமாகும். வெள்ளை வைப்பதற்கானால் சிக்கண பந்தத்திற்குக் கூறியதுபோலவே இருப்பதாகும்.

அது, ஶிதபந்தத்திற்குக் கூறியதைப்போல இருக்கலாம். அல்லது 10(20)ல் 1 பங்கு குறைந்து இருப்பதுமாகும். இவ்விதமாக, வர்ணலேபத்தை 3 முறை செய்யவேண்டும். இது வெள்ளை வைப்பதற்குக் கூறப்பட்டது.

பிறகு, ஷட்வர்ணலேபநத்தை, முறையே செய்ய

ஷட்விதாதிகவர்ணஸ்ய பந்தயித்வா அத்ர து தயா ॥ ௨௪ ॥
[ஷட்வித்ரோஹிதவர்ணஸ்ய பந்தலக்ஷணமுச்யதே ।]

ததாத்யம் வர்ணபந்தம் து விம்சாம்சேனவிஹீனகம் ।
த்விதீயம் வர்ணபந்தம் ஸ்யாத் தத்ததோ பந்தகம்
(ஏகாம்சேனவிஹீனகம்) ததா ॥ ௨௫ ॥

ஷண்ணாமபி (ச) வர்ணாதீநா(நாம்) பந்தயேதேவம்
க்ரமேண(ஹி)தம் ।
ப்ரதமேத்வ(த்ர)த்ர பந்தே ஷட்விதம் ச விலேபனம்
க்ரமாத் ॥ ௨௬ ॥

பத்ரம் பந்தம் ச ரக்தம் ச ததா ... ... ।
[பத்ரம் ச ரஹிதம் பிந்தும் தாபமுத்வர்தனம் ததா ।]
ப்ரவர்தனம் ஷடேதானி வர்ணலேபனக்ரமம் விது: ॥ ௨௭ ॥

தீர்கவர்த்தப்ரபதி வ்யாதம் ததோதத்வா விஹாஜிதம் ।
[தீர்கம் வர்த்தபதி வ்யாதம் ரஹிதம் தீர்கமம்கிதம் ।]

வேண்டும். பிம்பத்தைச் சுற்றிலும் ஷட்வர்ணலேபனம் செய்யவேண்டும். பாண்டுவர்ண லேபனத்தை அம்சஹீன மாகச் செய்யக்கூடாது. (23½)

ஆறுவிதமான வர்ணபந்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அப்பொழுது, வர்ணபந்தமானது, 20ல் 1 பங்கு குறைந்த தாகும். அதில் 1 பங்கு குறைந்தது 2வது வர்ணபந்த மாகும். (25)

வர்ணலேபனமானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிரதம பந்தத்தில் 6 விதமான லேபனத்தையும், முறையே செய்யவேண்டும். (26)

வர்ணலேபனமானது, பத்திரம் 1, ரஹிதம் 2, பிந்து 3, தாபம் 4, உத்வர்த்தனம் 5, பிரவர்தனம் 6 என்று 6 விதமாகும்.

தீர்கமாக (நீளமாக)க் கல்பிக்கப்படும் வர்ணலேபனத்

ஸூக்ஷ்மாலேகனம் யஸ்ய ரஹிதம் பிந்துருச்யதே ||௨௮||

ஸர்ஷபபிந்துவத் யத்து ஸ்யாத் தஸ்மாதல்பஸூக்ஷ்ம
(ஸூக்ஷ்மம் து) பிந்துகம் ।

உத்வர்த்தனம் ஸமாக்யாதம் ததஸூக்ஷ்மம் ப்ரவர்த்தனம் ||௨௯||

ஸுவர்ணசூர்ணஸம்யுக்தம் வர்ணலேபம் ப்ரகல்பயேத்
(லேபம் ப்ரகல்பயேத்) ।

ஷட்விதம் ஸ்ரதேவம் ஹி லேபயேத்து விசக்ஷணம்
(விசக்ஷணः) || ௩௦ ||

இதி காச்யபசில்பே வர்ணலேபனவிதிர்நாம
நவதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

திற்கு "பத்திரம்" என்று பெயர். குறுக்காகக் கல்பிக்கப் படுவதற்கு "ரஹிதம்" என்று பெயர். கடுகு பரப்பியது போலக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "பிந்து" என்று பெயர். அதைக்காட்டிலும் சிறிதாகக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "தூபம்" என்று பெயர், அதைக்காட்டிலும் சிறிய புள்ளி களைப்போலக் கல்பிப்பதற்கு "உத்வர்த்தநம்" என்று பெயர். அதிலும் ஸூக்ஷ்மமாக (மிகச்சிறியதாக)க் கல்பிக் கப்படும் பிந்துவுக்கு "பிரவர்த்தநம்" என்று பெயர். (29)

இந்த வர்ணலேபநத்தை ஸ்வர்ண சூர்ணத்தைக் கலந்து கல்பிக்கவேண்டும். ஸமர்த்தனுக இருப்பவன் இவ் விதமாக 6 விதமான வர்ணலேபநத்தையும் கல்பிக்க வேண்டும். (30)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணலேபநவிதி என்னும்
தொண்ணூறுவது படலம் முற்றும்.

॥ அथைகநவதிதமः படலः ॥

ஃக்தலக்ஷணம் ॥

அथ வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஃக்தானாம் லக்ஷணம் வரம் ।
ஸர்வேஷாமபி ஃக்தானாம் பதம் சதுர்விதம் ஃவேத் ॥ ௧ ॥

ஸாலோக்யம் சைவ ஸாமீப்யம் ஸாயுஜ்யம் ச
ததைவ ச ।
ஸாரூப்யம் ச பதம் விப்ர சதுர்ஃேதமுதாஹ்ருதம் ॥

புமாம்ஸோ வா ஸ்த்ரியோ வாபி *தேஷு யத்பதமாஶ்ரிதம் ।
தத்தத்பதானுகூல்யம் வா ஸாலோக்யபதமாஶ்ரிதம் ॥ ௩ ॥

ஸஜாதி சிஹ்னஸம்யுக்தாः ஸாலோக்யபதமாஶ்ரிதாः ।

தோன்றுத்தோன்றுவது படலம்.

பக்த லக்ஷணம்.

இனி பக்த லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பக்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்தாநங்கள் 4 விதங்களாகும். அந்த 4வித ஸ்தாநங்களும் முறையே, ஸாலோக்கியம் 1, ஸாமீப்யம் 2, ஸாயுஜ்ஜியம் 3, ஸாரூபியம் 4 என்றவை களாகும். (2)

புருஷர்கள் அல்லது ஸ்திரீகள், எந்த ஸ்தாநத்திலிருப் பார்களோ அந்த ஸ்தானத்தில் அநுகூலமாக ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்களை (முதலில்) கல்பிக்கவேண்டும். (3)

ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்கள், ஸஜாதிசிஹ்னத் துடன் (தேவதாசிஹ்னத்துடன்) இருப்பவர்களாவார்கள்.

---

*தைவ(ம்)ய(த்ஸ)த்பதா(வ)ஶ்ரிதம் ।
தத்தத்பதானுகூல்யம் ச பதம் கார்யேத்புதः ॥
இதி ஸர்வஸம்ஹிதாயுஸ்தகபாடः ।

𑌤𑌦𑌂𑌶𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௪॥

𑌬𑌾𑌲𑌯𑍌𑌵𑌨𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍋𑌡𑌶𑌿𑌕𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌯𑌸𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௬॥

𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥௭॥

𑌮𑌾𑌨𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂(𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣)
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿 ।
𑌆𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 *𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

(அடுத்த நிலையிலுள்ளவர்கள்) அதில் சில அம்சத்தை மட்டிலும் தரித்திருப்பவர்களாவார்கள். மற்றவர்கள் அந்த ஸ்தானத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். (4)

அவர்கள், பாலர்களென்றும், யுவாக்கள் என்றும், விருத்தர்களென்றும் 3 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 3 வயது முதல் 16 வயது வரையில், பாலர்களாவார்கள். அதற்குமேலே 70 வயது வரையில், யுவாக்களாவார்கள். அதற்கு மேலான வயதுடையவர்கள், விருத்தர்களாவார்கள். பாலர்களுக்கு மானம் பஞ்சதாலமாகும். மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமாகும். (6½)

பக்த பிம்பங்கள், மனித வடிவமாக, ஸ்தானகம், ஆஸனம்-யானம்-ந்ருத்தம் என்று 4 விதமாகக் கல்பிக்கப்படுவதாகும். ஸ்தானக மூர்த்தியை ஆபங்கம் அல்லது ‡ஸமபங்கமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (8)

---

*𑌅𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

‡ அல்லது அதிபங்கமாக என்பது பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 (𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂)
𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌤𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂(𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍) ।

𑌤𑍌 𑌜𑌾𑌨𑍂𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌕𑌰𑍌 𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌽𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥௯॥

[𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌕𑌰𑍌 𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌽𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।]

𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 ‡𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑌿𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 (𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌚) 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥௰௧॥

வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். கைகளை முழங்கால்களில் வைத்திருக்கவேண்டும், அல்லது இருகைகளையும் அஞ்ஜலி பந்தனம் செய்து மார்பில் வைத்திருக்கவேண்டும். (9)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். *கை முன்பு கூறியதுபோலவேயாம். தனது ஜாதிக்குரிய அடையாளமும் பஞ்ச முத்திரையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஹிருதயத்தில் அஞ்சலிபந்தனம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அல்லது கடகஹஸ்தமும் வரதஹஸ்தமுமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸ்தானக மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆஸனமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (11)

பத்மாஸனம் அல்லது பத்திராஸனத்தின் மீது இடதுகால் (ஸ்வஸ்திகமாகவும், வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும்

---

‡𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 [illegible] ।

* இடதுகால் படுக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

𑌶𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌵𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌕𑌰𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌣𑌂(𑌶𑍇𑌷𑌂)𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌗𑌨𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ ௧௪ ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌯𑍁𑌵𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌕𑍇 ॥

𑌵𑌯𑌸𑍋𑌪𑍇𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁
𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ॥ ௧௬ ॥

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
(𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍇)𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌨𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௭ ॥

இருக்கவேண்டும்) கையானது முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆஸந மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி யாந மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

யாந மூர்த்தியானது, வலதுகையில் டங்கமும் (டங்கம் உளி அல்லது மழு) இடதுகையில் பாசமும் வைத்திருக்க வேண்டும். அல்லது, வலதுகையில் அம்பும், இடதுகையில் வில்லும் வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஏ அந்தணனே! யாந மூர்த்தியை நடந்துசெல்ல விருப்பமுள்ளதுபோலக் கல்பிக்கவேண்டும். (14)

ஹே ஸுவிருத! ந்ருத்தமானது, ஸாத்துவிகம் ராஜஸம்-தாமஸம் என்று 3 விதமாகும். அவைகள், முறையே, பாலர்கள், யுவர்கள், விருத்தர்கள் இவர்களுக்கு உரியவைகளாகும். அவைகளில் முதலில் ஸாத்துவிக ந்ருத்தத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (16)

பக்தர்களின் உயரத்தை அவரவர்களுக்குக் கூறப் பட்டிருக்கும் மாநத்தின்படி (பாலர்களுக்கு பஞ்ச தாலமும் மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமும்) கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்தி(ர)தம் வாமபாதம் து பத்மபீடே(ஸ்தலே)து
ஸம்ஸ்தி(ஸ்தி)தம் ।
குஞ்சிதம் தக்ஷிணம் பாதம் பீடாத்வை வேதமாத்ரகம் ॥ ௧௭ ॥

பஞ்சஷட்ஸப்தமாத்ரம் வா பாதாக்ர(குஞ்சிதாங்க்ரேஸ்து)
மாத்ரகம் ।
தத்ஸமம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து ததங்குஷ்டாக்ரமாத்ரகம் ॥

லலாடமத்யநாஸாக்ரே ஹிக்காமத்யே ததைவ ச ।
ஸ்திதாங்க்ரிகுல்பமத்யே ப்ரஹ்மஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் ॥

தத்ஸூத்ராத்வாமதோ நாபிமத்யம் ஸார்தாங்குலம்
பவேத் ।
ஸூத்ராத் ஸ்திதாங்க்ரிஜான்வந்தம் ... ... ॥ ௨௧ ॥

பாதத்தின் நதமாநம் 8 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (17)

இடது பாதமானது ஸ்தாநகமாகவும் வலதுகால் குஞ்சிதமாகவுமிருக்கவேண்டும். தூக்கப்பட்டிருக்கும் காலானது, பீட மட்டத்திற்குமேலே 4 அங்குலம் உயரத் தூக்கி இருக்கவேண்டும் அல்லது பீடத்திலிருந்து உயரத் தூக்கப்பட்டிருக்கும் பாதமானது, பீடத்திலிருந்து 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

அதற்கு ஸமமாக உள்ள பிரம்ஹஸூத்திரமானது, அந்தக்காலின் பெருவிரல் ஸரிபாதியளவிலிருக்கவேண்டும்.

லலாட மத்தியத்திலிருந்து, நாஸாக்கிரம்-கண்ட மத்தியம்-ஸ்திதாங்கிரி நளகையின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடதுபக்கத்தில் நாபி மத்தியமானது, 1½ அங்குலம் ஒதுக்கமுடையதாகும். பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து ஸ்தித பாதத்தின் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம். ... ... (21)

ललाटादि जानुसन्ध्यन्तं मध्यसूत्रं
(ब्रह्मसूत्रं) प्रलम्बयेत् ।
नासाग्रोदरमध्यं (तत्सूत्रं) संस्पृशेदिति ॥

अथवा दक्षिणं पादं पीठस्थं वामकुञ्चितम्
(स्थितमपि वा) ।
उद्धृतं वामपादं तु शेषं तदनुकारितः ॥ २३ ॥

सर्वाभरणसंयुक्तं मा(मा)ल्यं वस्त्रैरेव वा ।
(नानामाल्यसमायुक्तं नानावस्त्रविभूषितम् ॥ २४ ॥

सात्त्विकं नृत्तमाख्यातं राजसं शृणु साम्प्रतम् ।
सर्वविघ्ना ... ...नं तु वा ...॥

दण्डहस्तं वा पीठाधारो ... ... करः
(...) ... ।

நெற்றியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும், உதர மத்தியத்தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். (22)

அல்லது, வலதுகால் பீடத்தில் வைக்கப்பட்டும் இடதுகால் உயரத்தூக்கப்பட்டுமிருப்பதுமாகும். மற்றது அதற்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். (23)

மூர்த்தியானது, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, (பலவித மாலைகளையுமணிந்து) பலவித வஸ்திரங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும். அது, பாலவடிவமாக இருந்தால் நக்நமாக (ஆடையில்லாது) இருப்பதாகும். இவ்விதமாக ஸாத்துவிக நிருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ராஜஸ நிருத்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (24½)

... ... கையானது தண்டத்துடனாவது, அஞ்ஜலிபத்தமாகவாவது இருக்க வேண்டும். பீடத்திற்குமேலே தூக்கிய காலின் உதக்கம்

ஶேஷம் பூர்வமிவ கர்தவ்யமேவம் ராஜஸமேவ ஹி || ௨௬ ||

தண்டஹஸ்தம் விநா வாபி ஹஸ்தம் வா ... ஸ்ப்ருஶேத் |
தண்டம் தக்ஷிணஹஸ்தே து ஊர்த்வவக்த்ரந்ததா ததத் || ௨௭ ||

ஸர்வாங்கம் விபூத்யாட்யம் வா ருத்ராக்ஷம் வாபி த்ருத்ய ஸம்பவேத் |
ஏவம் தாமஸமித்யுக்தம் ருத்ராக்ஷாபரணாந்விதம் ||

தாமஸம் ந்ருத்தமாக்யாதமேவம் ஸ்யாத் பக்தலக்ஷணம் |
ப்ரணவாத்யம் நமோந்தம் ச ஸ்வநாம மத்யயுக் || ௨௮ ||

பக்தானாம் மந்த்ரமாக்யாதம் தேநைவார்சநமாசரேத்
(அர்சயேத்) || ௩௦ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே பக்தலக்ஷணம் நாம
ஏகநவதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

10, 9, அல்லது 8 அங்குலமாகும். மற்றதை முன்பு கூறியது போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ராஜஸந்ருத்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (26)

... ... ஹஸ்தமானது, தண்டஹஸ்தமாக இல்லாமல் ... ...தொட்டிருக்கவேண்டும். வலது கையில் தண்டமும், உயரத்தூக்கிய முகமும், ... (27½)

ஸர்வாங்கங்களிலும் திருநீறு பூசிக்கொண்டு, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை அணிந்து இருக்கவேண்டும். இவ்வித மாக தாமஸந்ருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ் விதமாக பக்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (28½)

ஆதியில் பிரணவமும், (பிரணவம்-ஓங்காரம்) இறுதியில் நம: என்ற பதமும், இவைகளின் நடுவில் அந்தந்த பக்தர் களின் பெயரும் உடையது பக்தர்களின் மந்திரமாகும். அந்த மந்திரத்தினாலேயே அவர்களை பூஜிக்கவேண்டும்.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் பக்த லக்ஷணமென்னும்
தொண்ணூற்றொன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| அத த்விநவதிதம: படல: ||

—❦—

சண்டிகேஶலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண சண்டேஶலக்ஷணம் பரம் |
ஶம்(போ)ரௌத்ரைவ து நாம்ஶாம்ஶ(ஶ: சண்டிகேஶ
இதி ஸ்ம்ருத:) || 1 ||

ப்ரதமாவரணே ... ... ஐஶம் து ததோ பவேத் |
தத்தத்வாதிதீவ-த்ரயாதம் ... ... சண்டேஶஸ்யோச்யதே ||2||
[ப்ரதமாவரணே சைவ ஸ்தாநம் கௌபேரகே பவேத் |
அதமம் தஶதாலம் து மாநம் சண்டேஶஸ்யோச்யதே ||]

ஆதிசண்டேஶமூர்த்திஸ்து யுகம் ப்ரதிவிஶேஷத:(ஷ்யதே) |
சிஹ்நாயுதாதயோ வாஹ்ய நாமஹேதும் ச ஹேதுத: || 3 ||
[சிஹ்நாந்யபி ச வாஹநாநி நாமஹேதும் ச வர்ணகம் |]

க்ருதேயுகே ப்ரசண்டாக்ய: ஶ்வேதவர்ணஸ்த்ரயாயுத: |

தொண்ணூற்றிரண்டாவது படலம்.

சண்டிகேச லக்ஷணம்.

இனி சண்டிகேச லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பரமேசுவரனுடைய ரௌத்திராம்சமானது, சண்டிகேசர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாவரணங்களில், முதலாவது ஆவரணத்தில் குபேர திக்கில் சண்டிகேசருக்கு ஸ்தானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய மானம் அதமதசதாலமாகும். (2)

இது ஆதிசண்டிகேச மூர்த்தியாகும். சண்டிகேச மூர்த்தியானது, யுகந்தோறும் விசேஷமுடையதாகும். அடையாளம் (ஆயுதங்கள்) வாஹனம், பெயர், நிறம், இவைகளில் விசேஷமுடையதாகும். (3½)

இவருக்கு, கிருதயுகத்தில் "பிரசண்டர்" என்று பெயர்.

ஷோடஶஹஸ்த: ஶோபாட்ய: வாஹநம் து மஹோ
ஹவேத் ॥ ௬ ॥

ஶூலம் ச பரஶும் வஜ்ரம் கட்கம் கோஶம் ததைவ ச ।
க்ஷுரிகா அபயம் தண்டம் தக்ஷிணாஸ்த்ராயுதம் ஹவேத் ॥ ரு ॥

கேடகம் பிண்டி பாலம் ச பாஶம் கண்டம் (கண்டா)
ததைவ ச ।
வரதம் வ்யாக்ரஹஸ்தம் ச ஸூசிம் நாமம்(வாமஹஸ்தம்)
ச வாமகே ॥ ௬ ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ருத்ராக்ஷாபரணாந்விதம் ।
த்ரேதாயாமதிரக்தஸ்து சண்டேசஸ்த்ரஹம் ॥ எ ॥

... ... நாம்னா து ஷடஷ்டிக்கிண-ஜடாந்விதம் ।
வாஹநம் து ஹயம் வித்யாத் ஸ்மித வக்த்ரஸமந்விதம் ॥

ஶூலம் பாஶம் ச வஜ்ரம் ச (பரஶும்) தக்ஷிணே கரே ।

இவருடைய நிறம் வெளுப்பு. கைகள் 16, வாஹநம், யானையாம். சூலம் 1, பரசு, (மழு) 2, வஜ்ரம் 3, கத்தி 4, கோசம் 5. க்ஷுரிகை, (சிறிய கத்தி) 6, அபயஹஸ்தம் 7, தண்டம் (தடி) 8, இந்த 8 ஆயுதங்களும் வலது பக்கம் கைகளில் உள்ளவைகளாகும். கேடயம் 1, பிண்டி 2, பாலம் 3, பாசம் 4, கண்டம் (மணி) 5, வரதஹஸ்தம் 6, வியாக்ர ஹஸ்தம் 7, ஸூசீஹஸ்தம் 8, இவைகள் இடது பக்கம் கைகளிலுள்ள ஆயுதங்களாகும். (6)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம் தரித்து, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை (ருத்திராக்ஷ மாலைகளையும் ஆபரணங்களையும்) அணிந்திருக்கவேண்டும். (6½)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, திரேதாயுகத்தில், மிகச் சிவப்பு நிறமும், என்ற பெயரும், 8 கைகளும், விறிந்த ஜடாபாரமும், புன்சிரிப்புடைய முகமும், குதிரை வாகனமுமுடையதாகும். (8)

வஜ்ரம் கேடகம் பாசம் கண்டாம் வா(வா) லகுடகம் ததா ||

த்வாபரே து அத [illegible] |

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் [illegible] ... ... || ௯ ||

டங்கஶூல [illegible] தக்ஷிணே |

[த்வாபரே து அத [illegible] |

ஜடாமகுடஸம்யுக்த: [illegible] ... ... ||

டங்கஶூல [illegible] தக்ஷிணே |]

வாமம் [illegible] ||௧௦||

கலௌ து [illegible] (ஜம் ஜேயம்) ஜடாமகுட [illegible] ததா |

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் கேசபந்தயுதம் வா || ௧௧ ||

க்ருஷ்ணம் வா (வாபி) ரக்தாங்கம் ஸௌம்ய [illegible] ததா |

[illegible] வா || ௧௨ ||

வலது பக்கம் கைகளில், சூலம் 1, பாசம் 2, கத்தி 3, மழு 4, இவைகளும், இடதுபக்கம் கைகளில், வரதம் 1, கேடயம் 2, பாசம் 3, மணி அல்லது லகுடமும், 4, (லகுடம்-தடி) தரித்திருப்பதாகும். (9)

துவாபரயுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானவர், 4 கைகளும், மஞ்சள் நிறமும், பயங்கரமான தித்திப்பல்லுமுடையவராய், ஜடாமகுடம் தரித்துமிருப்பவராவார்.

... ... வலது கைகளில் மழுவும் சூலமும், இடது கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் தரித்து, பத்திர பீடத்தில் சுகாஸநத்திலிருப்பவராவார்.

கலியுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானது, 2 கைகள் உடையதாகும். ஜடாமகுடம் அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பதாகும். கருப்பு அல்லது சிவப்பு நிறமாக இருப்பதாகும். ஸௌமியமான (தெளிந்த அல்லது கவர்ச்சிகர

ஹம் மம வெஷக்ஷிணம் வாதம் கௌஞ்சிதம் அதவாஸம்மஙீ ।
ஃமவா தக்ஷிணம் வாதம் லஸ்ஷிதாம் நு(தம் வாய)
கடங்கிதழ ॥ ௧௪ ॥

வஷாதம் அஞ்ஜலிஙாதா த ஹாநகம் வாஸநம் தவா ।
ஶூஸநம் வெத்து வாஸோவிர்ம பாயயெதிஹஷ(ஷக)
ஶும்பயெக ॥ ௧௫ ॥

டிஙக்ஷிகநு வா வஷூஸாஷயாஜஙிவாயநக(ஸயந்தம்) ।
ஶுஷக(ஶுஷய)தக்ஷிணவாஷெ தவ(வ)ஷிதாநக
ஸெவஹி ॥ ௧௬ ॥

வாதாவாஸம் (து) வா வஷஹம் வஷாதம் (ஹஷாக) ஷெத
வத(வண்யேக) ।
ணவம் அதவிஷயம் ஆவி அஞ்ஜலிஸஹியீயதெ ॥ ௧௭ ॥

மான) நேத்திரமும் முகமுமுடையதாகும். (12½)

ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்க லக்ஷணத்துடன் ஸமபாத மான ஸ்தானக மூர்த்தியாகும். பங்கமுடையதானல், வலது காலானது 4 அங்குலம் குஞ்சிதமாக இருப்பதாகும். அல்லது வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவாவது குஞ்சிதமாக வாவது இருப்பதுமாகும. (14)

இவருக்கு சண்டிகேசர் என்று பெயராம். இந்த மூர்த்தியானது, ஸ்தானகமாகவோ அல்லது ஆஸனமாகவோ இருப்பதாகும். ஆஸனமூர்த்தியானல், இடதுகால் படுக்கை யாகவும் வலதுகால் லம்பிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கையில் மழுவில்லாத மூர்த்தியானது, இரண்டு கைகளை யும் அஞ்சலிபந்தநம் செய்து அந்த அஞ்சலியில் புஷ்ப மாலையை தரித்திருப்பதாகும். பரமேசுவரனுடைய வலது பக்கத்தில், பயந்த முகபாவத்தையுடையதாகும். (16)

அதன் காலடியில் வெளுப்பு நிறமான விருஷமிருப் பதாகும். இவ்விதம் 4 விதமாக, சண்டிகேச மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய ஸகல அங்கங்

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௰௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌬𑍇𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

களையும் அதமதசதாலத்தாலே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்வித மாக, சண்டிகேச லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பூமிமாநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (18)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டிகேச லக்ஷணமென்னும்
தொண்ணூற்றிரண்டாவது படலம் முற்றும்.

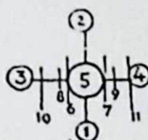
காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபேரலக்ஷணமென்னும்
இரண்டாவது பாகம் முற்றும்.

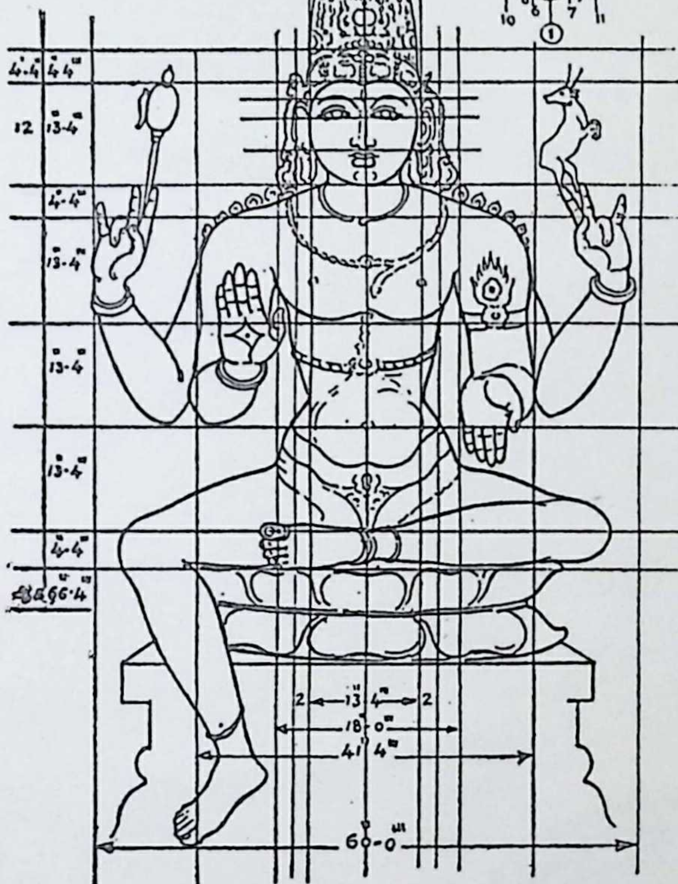

உத்தமதசதாலப்பிரதிமையின்
சித்ரம்

21

பூர்வஸூத்ரம் ①

வைத்தியநாதஸ்தபதி.

சர்மாஸ், புதுகை. ✆ 221659